Digitized by Google

Digitized by Google

ROMA

ἐμοὶ τεθνεώτων φίλων, ἐγεγόμει δ' ἄρα καὶ ἀχιλλῆος πενέστερος τὸ πατρόκλου πεσόντος. ἀδὶ ἀσυγκατένευσεν αὐτῷ. ἀλλ' οὐ τὸν πάτροκλον ἔκλαε. καὶ ἔγωγε αὐδὸν ἐπαινῶ κρίσαντα ἀχιῶσαι φησὶ αὐτὸν ὅμηρος, ἀκούσαντα μηκέτ' εἶναι τὸν πάτροκλον.

ΤΕΛΟΣ

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

REGISTRVM.

Ⅎ. A.B.C.D.E.F.G.H.I.K.L.M.N.O.P.Q.R.S.T.V.X.Y.Z.
AA.BB.CC.DD.EE.FF.GG.HH. Oēs sunt quatterni.

Ioannes Macciochus Bondenus Impri
mebat Ferrariæ. IIII. Mense Augusti.
Anno a restituta salute Millesimo
Quingentesimo. Decimo
Septimo.

Τέλος εἶλε
φιν ἡ παρδαβίβλος
ἐν φερραρίᾳ τῇ πόλει κρατῆν
τοῦ τοῦ ἐκλαμπροτάτου κυρίου κυρίου
ἀλφούνσου ἐφίνσου, δουκὸς. ἐντυπώθη
ἰωάννῃ ματζόκου. ἔτει ἀποθεογονίας
τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χρι
στοῦ. αφ' ἰζ αὐγούσ
του λ:

κράσιμ' ἂν πρὸ τῶν θησαυρῶν ἀλέξανδρος ὁμαιδῶν ἐκτήσατο. εἰ δ' θησαυροὶ οἱ φίλοι ἐ κοσμεῖ τὰ ῥήματα ταῦτα τὸν ἀλέξανδρον ἐλάττονα τὰ ἄλλα ἱερόπαια, διατὶ μὴ ἐ ὅτω μᾶλλον φίλοι τὸ ζῆν ἡγόμεθα πλείσιον, ὅτω δ' ἧττας τοῦτον ἧττον πλείσιον. ὅτω γὰρ δεῖς τὸν πλοῦτον σωφρονούμτων δ' ἂν, εἴη καθ' ἑκάστην τελευτὴν ἀφέρσαν φίλον, πενέστερον γεγονέναι λέγειν ἐκεῖνον ὧτῶτο ἀπώλωλε. τῶν δ' οἰκετῶν μᾶλλ' ἀσθενικόν τον, λέγεται βουλὴ τὸ ῥῆμα. ἐξημιάδοκεῖ μὴ ὅσοις πρότερον ὧτὰ πλοῦν ἔχειν οἰκέτας. φίλους δ' ἐπὶ φίλοις ἄνοις δεινεγκὼν ἐ καταθάψας. μετὰ τῆς ἴσης οὐσίας οὐ τοσαῦν, ὑπερφόρους ἐ πῶς. εἰ δὲ μή τ' ἐποφεῖται ἐπὶ βουσὶ ναῖς σωθείσαις ἐκείνους. μήτε λεγόντων τὶ ἐ παραινούντων ἀκόσται. μήτε συμμαχούντων ἀπολαύσεται. μὴ δ' τὰ μᾶλλ', κελεύοντος πείθεσθαι τὰ δ', καὶ σιωπῶντος, δικαῦν, αὐτῷ περὶ κεκομμένῳ τε λικοῦ τυκτήματος δὲ ἐν κωλύοι δ' ἄνδρα ἐ πένεσθαι καὶ πλουτεῖν ὅταν περὶ τὸν αὐτὸν ἄμφω ῥήματα μᾶλλ' ἢ μεγάλα. φίλοι δ' ἂν τὶ πλόνων ἐλάττους; ὥστ' ἂν ὁ μᾶλλ', αὐτὸν λέγεσθαι πλουτεῖν, ἕτερος δ' ἀπορεῖν, δὲ ἕτερος ἀπ' τὸν γε ἕτερον φαυλόμενον δεῖ ἐλέγξειν. ἐπεὶ ἐ περὶ βοὺς λόγος τὸ ἴσον ἂν γένοιτο. ὁρῶμεν δ' δύνασθαι τοὺς μᾶλλ', ἐν τούτοις ὄντας ἀναμφιλήπτους. βοῦς γ', ὧν μᾶλλ' ἐώνηται δάλωι δαμβελτίας. βελτίας γ' ἐν τοῖς τῶν λόγοις ἀργύρω. ἐ δύναιτ' ἂν ἔτι γε ἐ ταμὸς γεφυρῶσαι. ἀλλ' αὐτοὺς εἰ σωτὶς πένεσθαι, παρὸ βοῦς ἰατροὺς τοῦτον ἄξιτις ἵνα ἐλλιπορεῖζοιτο. οὐ γ', μᾶλλ' ὧν ἅμα καὶ διδάσκων περὶ τῆς κατὰ τοὺς λόγους πομπείας, τάχ' ἂν, πείθοι πολλοὺς νομίζειν αὐτὸν ὑγιαίνειν. ὥστε μὴ δ' ἐλλιπορεῖν δεῖ ἔσται ἄρα ἡμῖν τοὺς πλουτοῦντας πένητας ἀποκαλεῖν κατ' ἐκεῖνο ὃ μὴ τ' ἐκτήσαντο μὴ τ' ἔχουσιν. δείσω δ' καὶ ἐμὲ πενέστερον γεγενῆσθαι λέγειν. μᾶλλον δ' ὅσπερ οὗτοῦ τόφλον, οὕμοι δοκεῖ τὰ μὰ ἱκανῶς δεῖν τανέναι. δ' ὡς ἡμέρας ἂν, ὅλης δέοι πρὸς ἀριθμὸν τῶ

καὶ ἕτερον ἑκάτερον ἑτέρου. καὶ τὸν αὐτὸν, ἑκάτερα πρὸς ἑκάτερα ἀπο-
γινόμενα. καὶ μείζονα τὸν αὐτὸς αὐξομένων ἀνίσων τῶν ὑπεροχῶν ἑκάστων
τῶν ἐφεξῆς ἴσων ἀεὶ ἐφ' ἑνὸς σημείου, ἐρχόμενα ἀπὸ τοῦ ἴσου καθ' ὁμοιότητα
ποιούντων ὁμοίως τοῖς φίλοις τὸ γένος. ἀφαιρουμένης τῆς τύχης τὸ αὐτὸ ἴσον ἀναλυούσης, ἀλλοὶ μὲν οἴσονται χειρόνων ἀεὶ
μείζονα. λύπη δὲ ἀντίπαλος τῷ πρόσθεν ἡδονῇ κατέχει μὲν αὐτὸν ἔτι
μείζονα κατέχει δὲ οἰκείους τε καὶ ἀπηλλοτριωμένους. λόγος τε πολὺς ἐν
ταῖς πόλεσι, πρὸς ἔλαττον εἶναι τὸ δεῖνι τὴν οὐσίαν. ἰῶ μὲν οἱ
μετὸν πονηρία. νῦν δὲ κακούργων ἀπόβουλα. ἰῶ δὲ ἀρχόντων φί-
φοις. ἐργάσαιτο δ' ἄν τι καὶ ἐγγύτατα ἀβ. ὀλκάδες τε ἐκ παντὸς ἐ
πὶ κέρδη θαλάττια πλεύσασαι. ἔν τε δὴ σὺν πλούτοις ἐν τε ἐργασιῶν
οἷς οἴκοι τε, ἀνὴρ ἔπασος πρὸς γυναῖκα καὶ τέκνα λέγει τὶ περὶ τὰς
μεταβολάς. ἕτοιμοι δὲ λογίζεσθαι ἄνοι, οἷος ἀνθρώπου γεγένηται. μί-
γας. εἶτα μικρὸς. μακάριος, εἶτα ἄθλιος. εἰσὶ δὲ οἷς καὶ θανάτου πρό-
τερον τοῦτ' εἶναι φαίνεται. μάλιστα δὲ εἶναι τῇ δόξῃ, ἅτε πο-
νομένοις αὐτὰς. γένοντας ὅπως τεθνήκασι πρὸς μὲν δὴ ταῦτα δέ-
μας δ' ἄν, ὅπλα βοὶ μὴ δὲ τελούσης περὶ ταῦτα, δὲ τελόγων. ἀλ'
λὰ φιλόπλουτος ἕτερος καὶ ἑτέρα πενία. τοῖς πολλοῖς δοκεῖ τὰ εἶναι
τοιαῦτα. ἀκὰν οὔτε παρόντος ἰσχύν πλουτεῖν λέγουσιν ἄνον, ὅτι δὲ
μομένου πένεσθαι. τὶς δὲ ὁ πλοῦτος ἔτος ἐστί. φίλοι. φημὶ δὲ ὅ
πλούφιλον εἶναι τὸ πλούσιον. καὶ δεῖν ὅτῳ καλεῖσθαι. τὸν δὲ ὑπὸ τοῦ
πλάτωνος ἰσότιμον ἀφεῖκε μόνον, γεγονέναι πέντε. ἢ ἁπλουσίους καὶ μα
καρίας πολλοῖς μὲν ὀφθαλμοῖς ὁρᾶν. πολλοῖς δὲ ὠσὶ μακάριον. πολ
λαῖς δὲ χρῆσθαι χερσὶ. καὶ ὅλοις γεσώμασι. γνώμαις τε ταῖς ἐκείνου
των. ἢ τυραννώμενον μέγα εἰς φυλακὴν οἰκειοῦται καὶ πλῆθος δορυφό
ρων ἀνδρὶ δὲ ἰδιώτῃ μικρόν τι καὶ φαῦλον οἰκειοῦται καὶ πλῆθος οὐδὲν
θεῖον. ἀδικεῖν δὲν μοι δοκοῦσι καὶ ὀλίγα περὶ πραγμάτων ἐπίσασθαι
οἷμαι καὶ ταῦτα ὧδε καλοῦντες. καὶ ταῦτ' ὅσοι τὰς ἀναγκαίσεως ἀκα-

ωὶ τῆς ἐξ ὑ πὸ γῆς δίκης αὖ, πλωτὸν ἀπωλείας ἕνεκα λύμης. ἐδιείσι μόμοι κείμενοι κατὰ τ ἢ ἐμπορίαν ἐνδεχομένων οὐσίας, ἢ ἐκ αὐτ πλήσαι δωμηθέντ. καὶ ἀδίκ ἐτ πλωσαμένων αὐτ ἐμπόρων τῶν καλῶ, γραφὰς εἶ ναι. ἐκ εἰσάξ. ἐκ καὶ κυρεῖ ἐν δίκ ἐμίσπαρα ἐανῶν ἐθεὼν ἐκ αὐ βίᾳ σ καὶ ἢ δεδικασμένα φεύγοσι πλέον οὐδέν. ἀλλ' οὐ σπερπα δῶ ἀμοῖ ν, κἀθ' δικασ ὴς μίνως ὁ δι ὸς ἐδι ατινώσκ ηται θὺς εἰ δὼν φυ μὴν ἀδικ ἢ εἶ ἐ δικαίαν. συμμαχ ἰα δὲ ἐδαμόθεν ἢ ναι καὶ ἢ. ἢ ἀ πολόγων δ ηολ ητ ἢ ἢ ἀ πὸ χρημάτων πλείθ ς. ἢ ἀ πὸ συ ηγενείας φίλων. ἀλλ' ὧ αὐ εἰσανοῖ τέ ται δ', φέρ' ἀνάγκη κολαζομένην. ὅ στις ἐν ὁρθῶ ἐλέωχρή σ' δ μᾶλ ὼ αὐ τῶ δ' ὀξυσι οἰδεοῖ πλάσοι τ πλωμῶν ἐ κείνων ἐλεῳνοὶ, κἄν πάμυ πλ ὴ μ ἐκεῖνοι λέγωσι νόμ μύοντες. πλὺν δ' ἢ πανδ ηόν τε τ μέλα κυνῶν ἐνάκαθάρτω φορυτῶν καθαύδ ην, ἠοῖ ἐν ἀργυρᾶ ς κλίν ς ἐ καλῶς πτερις χλωις. ἰόντων δ' ἐν ωῖ ν ἰ ὲς μεγάλ ς εἰργασμένων, πλύτ ς, ἢ πολίτ ς αὖ ροις ἄνε τέρ ς ἐ κ δειδυ ολας. ἐ καλ ἰὲς ἐλων δ' υ ἴας ἰὲ ἰ ὲς ἰὲ ἰ ὲς ἐμικρὰ ἀδίκ ς. ἀλλὰ πλλὰ ς μὲν οἰκέ τας πλλὰ ς δ' σωοικίας ἀ φελομέν ς. πλλὰ ς δ' ἀγρ ὺ ς. πὰ λλὰ ς ὁ λκάδ ας, χρυσὸν. ἄργυρ ν. ἐ αθῆ ἶ α. οἱ δὲ, ἐ τ μὲν ἐ μὶ ὡ ς πλ ὴ μ αὐ τ ἐ πνύσαν β. ἐ ὶ τα μ ἀλλ' ἀ χερῶ ς ἐ κρί ψαν τ ς ἰ ἔδ κ, ξύλων δ' ἀ ὑ ρων ἰὲ ἐ μὶ ὡ ς ἐ πλησαν. οἱ δ' ἀ ὐ αὶ δρ ὁ τ ροι ἐ κ αθελόν τ ς, οἰ κί ας ὧ κισαν τ ἐ κεῖθεν λίθων π πιμένας ὧ νοῖ μὲν, ἔ δοσαν δ' ἀδίκ ν. οἵ ῃ, δ' πωμὲν. ἀ κὲ σι ἢ ὁ πα ὐ ἰὲ ἐ ἀ ἱρ σι τ. λέ γων δ' αὐ ἰὲ ς, ἐ παῖ δας λέγω. ἐ ἶ ὲ ἐ ἐκείνων. ὧ νὶ φ' ὅ τ πνα αὖ, ἔ λθοι τὸ πλῆ πλον, ὁ λων ἀ δα σὶ κεῖ ν πέ πλη κ). ἶ ὲ ἐ ὐ οἰκ ἰ ἐ ρ μὰ ἀλλ' χρεὼν ἂ ν, εἶ ν, ἢ σοι βλέ ρυσι νεῖ σ ἶ ὲ ἐ ἶ ἐ ρων δ' αὖ ἰύλ ς. ὡ ἐ ἶ οἷ ς μὴν, ἢ τελα ἶ λύσ ἢ τ ἐ παρ ισόν τα χρύζ ν. τοῖ ς ἢ. ἀ ὐ ἶ ὶ μι ῥ ὐ χρόν τ ἶ ὲ ς ὕδ νῆ ς, ἀ θάνατ ς ὦ πεῖ σ ζ μία ΠΕΡΙ ΦΙΛΩΝ.

λ ὐ σ ἶ ἄ ὸν ἄ ὸν οἰ νομίζ σ τ κ ἰὸν ομάζ σαν, ὅ τ πλὺ ς μὴ χρυσὸς πλὺ ς ἢ ἄργυρος. ἐ γ κ ἰ ἀν ρά π δα. κ ἰὸ ἰ ν ἰ αι κ ἰ σωοικίαι. κ ἰ ν ῆ ς. κ ἰ ροσι ήματα. ἐ ὅ τ γ μὲν πάν ἰ ἐ μὶ μὴ ταῦ τα, ἐμ ἢ πλ τ ὸ τ ὸ πλεῖ ν, κ ἰ τὸ ὐ τ κ ἰ ὸ σι. κ ἰ ἄλλ ν δὲ ἄλλ υ πλουσιώ τ ρ ν.

ζωὴν μίαν ἀπολαῦσαι. τοῦ δὲ πλούτου τὴν ὄψιν ἀνέσχλευε καὶ ἔλεγε
ζῶσαν μὲν ἐνδεικνυμένου τὴν χαλινωθεῖσαν. ἐὰν δὲ ὀνηθῇ μόνον
θαλέρας δένος ἀραιὸν θεῖσα τὸ προθύμως σφᾶς αὐτοὺς βλάπτουσα. ἀλλ' ἔρκει
τοῖς φωνῇ. ἐὰν δὲ δύπροσω λάβῃ πινόμενα δ' πνα φθεῖρόμενα σῶν ἀν
ξωμίβρας. ἔτρεφεν ὁ πλούτας ἐκωμάσας ἄν, ἔχοι καθαιδ ἐνέμων ἐν
φύλακα. καὶ παρὰ νόμους τοῖς βασὶ παραθέων. πλησίον δὲ κάμα
ξαμφθαι νίκης. τοῦτο δὲ σημαίνουσι κύκλος καὶ τὰ ὑπερκύπτοντα
δένδρα. ἄγαλμα δ' ἐπιδείκνυσιν ἡ γραφή. ἴσως αὐτὰ τὰ δένδρα θεὸς
ἡγοῦντο καὶ θεράπαινα. τάχα δ' ἂν μὴ ἄγαλμα ᾖ. τὸ δὲ, ὑπὸ τοῦ δίκης
φρων ἐπιφαίνεται:

Οπτὸ πλουτεῖν ἀδίκως, τοῦ πένεσθαι δικαίως πρεσ.

Θέστις ἑαυτὸν ἄλγιστα ἔσεσθαι τοὺς προσαιτοῦντας ἀεὶ μὴν. ἰδὼν
μὲν ἐσθῆτας, ἰδὼν δὲ ὑγιᾶ βρεδυναμένους ἰδὼν, ἀγνοεῖσθαι. ἰδὼν μὲν
ἀνθρωπείας μένους. ἰδὼν δὲ, μᾶλλον τὰ πλουσίας ἄλλοις τοῦ τιθνεώτων. ἰ
λεινὸν δὲ εἶφασιν εἶναι ἔοικε τοῖς ἐρᾶν οἷς τὸ. ἀ τοῖς ψύχος διαφέρειν πᾶ
ζον. τοῖς μὴ, ὄντων μόνων χειτώνισκων. ἔτ' ἀτώνασα πρῶν. βίος δὲ, ἐκβυ
βώνων τὸ ἐῶμωμὰ ἀπρων χειρῶν τὸ ἐκδῶν γεγυμνωμένων. ἐφαίνοντο
δὲ πρὸς καὶ οἷς δ' ὁ πῶν ὑπὸ κάλυπτο τὸ σώματος. δείσεις ἰδὼν
ἀφ' ἑκάστου συμπαίδ' ἀναίτιτὸν παρελόντα. καὶ μέγαν ἀπάρθρον μό
νον λαβεῖν, ἀλλ' ἡδὺ τὸ βρολόν. ἐνδὶ τῶν ἐνθυμηθῆναι ἀπαλεῖν ἀβλίους
ὄντος ἐκείνα τοῦ ἀνθρώπου. λελαμένωτινὶ σορούντας ἄνδρες, ἃ
σαν ὑπολαμπάσιν ἐπὶ δεῖπνα πάντ' ἔχοντα πλὴν ἀμβρεσίας καὶ
νέκταρος. ὁδὶ ὡς εὐδαίμονες οἱ ἄνδρες εἰδόκει καὶ δι' ἐξ' ἐλ χρυσὸν τ
λὺν, χρυσὸν τίκτοντα. ἐγὼ δὲ ἀκίφην οἷς εἰσὶ πλοῦτος, τούτους
πάντας δεῖνα μανεῖς νομίζειν. εἶναι δὲ νίους τ' ἄγαν πλουσίων
μᾶλλον ἀξίους ἐλεεῖσθαι, ἢ οἷς ἐδεξιὰ διὰ πάσης μέρας ὑπ' ἰατῶν ἰᾶται
προκαλυμένοις δώσοντα, τοῖς μὴ, δὲ εἰ τὸ ναὸ νέντ' ἔχον, δώσον
τα ζῆν εἶναι. ἀμὴν ἀπρᾶς ἀγίλδ δώσοντος. ζῶσιγὰν. δικαίως εἰ δὲ εἰ δεῖ ἐστὶ

πλωθεῖεν, ὥχοντο φεύγοντες. οἱ δὲ, ἐρεμνὸν σὺν βροτῷ. ἐν φίσαν αἱρεῖ
σθαι· τὸ τρωπᾶσθαι καὶ μὴ πολλοὺς ὄντας. διώκοντες δὲ τὸ ζω
γρεῖν μᾶλλον ἢ τὸ φεύγειν γίγνονται. ἐλοναὶ μᾶλλον θυσπλεκ. ἰὼς
μὴν, τετρωμένος. βύσσος δὲ ἀνὰ τραύματος. οἱ δὲ διαφυγόντες κατὰ
φυγονεὶς τὸ ἄστυ ἐκ νέου ἐν ἑλόντες ἐν προύς πο ἀνδρας. οἱ δὲ, αἱμμαλώ ἴδας ἄ
γοντες ἐλάφυρα, πανίζοντες ἀνέστρεφον. ἐν παρὰ μὴν τοῖς ἐνε
νικόσιν, ἀπ' ἀρᾴωτο μὲν ἱ θυσίαις ἀγαπρόσθοι. ἐγὼ στεφανοῦντους
ἀγωνεύσαντας. οἱ δὲ πλημμέλοι βύσσραθρας ἐμονὲ μέμφ, ματ' ἀγό
ρευ· ὧδ' ἁματ' ἔρα πυόμτο τοῖς ἔνθρες. ἐδόκει δ' ἐνθῖς παρὲ σοσπέφις
θις, μὴν, χρῆναι καταλύσαθαι λὴ μὲ χεραν. θῖς δὲ, ἠγὸν δαλέρα ταῶθις
συγηροτῆσαι μάχην: Ἐκφρασις αὐλῆς εἰς τὸ βουλευτήριον
Νδεῖ ἐωὐλῆ τὸ βουλαῖ ἐλεῖα. οἱ δὲ ἔσιν ὑμεγάλη μὲν, καλὴ δὲ, σοῦ μὲν μέ
σως ἐπάρωνὰ ἐσὶ οἱ νοῖ οἱ ὁμες, εἶ δον ὧ τοι ἀ ἔθ ειγραφὴν. ἀγρέσιν ὧ οἰκω
ματα ἀγροῖ κωπρέ πν τα. ἰὰ μὴν, μείζω, ἰὰ δὲ ἐλάτ ἔω. πλησίον δὲ τ
οἰκημάτων ἀνατρέμεσαι ἐωρῶν τον υπάριτοι. ὅλας μὲν οὖν ἀκάνι
δεῖν. ἐκώλυεν τὰ οἰκήματα. ἰὰ δὲ ἅπρα τ δένδρων ἐφαίνετο λίγοσ
σ' πρὰ ἱρμία. ταύ ἀδὲ ὡς ἐκεῖνο ὰ νά παυλαν παρεῖμεν ἐσ ἀγροῖκοις
σκιάτε τὰ ἀπ τὸ σκόμενος ὄρνίθων ὠδαῖς οἰκαίρεσιν ἐπ' τ δένδρων
ἴζάνοντες. ἐνδραμόντες δὲ πυσεν τ οἰκημάτων τέπαρες, ὁμὲν. πα
ρεκελεύετό μεν ἀνυλίωπλησίον ἐς ὧ π. τὸ βυλὲ μένυεν ὑδεξιὰ ὡς
ἅρατι ὧν τά ποι. ὁδὲ ἔπι ρέφετο πρὸς τὸ βυλὰ φωνῆς ἀκὰ ὧν τοῖς πι
τάποντος. ὁδὲ δ' τέταρ βος ὀλίγον προελθὼν τῶν βυρῶν, τὴν δεξιὰν
ἐκ τεταμὼς. ῥᾴβδον τῆς τέραφέρων, ἐφαίνετο πόβοᾶν πρὸς τοὺς πα
νοῦν τας πειλὴν ἀμαξαν. ἅρπ δ' ἁμαξαφορεῖ ἴπλήρης. ἀκέμωδ' εἰπεῖν
θ' πᾶμυραξ νεῖ ἄλλοι δ' φορεῖ ἴ. τὰ γὰρ ἀφεῖσα, ἰὼ τόδ' ἐμεμέσνα ἅλα
ξ' νὰ κάπριβῶς καὶ ἅδ ἁσαν τες τὸ φορεῖον ἀλλὰ ῥᾳθύμως. βοιθεῖ νέπ
ρῶν βο. ὁμὲν, ἔνθεν. ὁδ', ἔνθεν. ὁμὲν, βαυλεῖα τὸ φορεῖον ἀνέμων. ὁδ', ὅσσ
σὶ νὸς ἰ σὶ χεροῖν ἑ αὐτὸς ὦ μυνε. τὸ φορεῖον δ' πεμέρεσ ἰ νὰ μαξαν. ἐπ'
ἀμωδὶ ωνιδέον βο. οἱ μὲν ἐς ἀμφω φοιν ικοῖ τὸ μέρωμα. ἐπ' ἰ ἐβραμμένα

ατὲς γενόμενος μάχεσθαι πάντας, εἰθέλωσι δεῖξαι λύσαντι τὴν εἰρήνην. πάλαι εἰρήνη πεῖρα καὶ μεταπολεμήσει ἀνάλληλων, εἰς εὐθρανέστερον. ἐπειδὴ τὰ μὲν ἐδόκει πλεονεκτῆσαι. ἀδύνατα μὴ μεθέλατε. θαυμάσιοι δ' ἴσως ἐνίκα τέρατ' ἐρῶτορων. ὡς οἱ μὲν ἐπαινεῖν ὠκράτειν. οἱ δὲ, χρὴ ὑπεῖ μὴν. εὖ οἱ μὲν. ἐμέραλ' ἔρωτα βῖ καὶ ἰῶν τὰ ἄρχην. οἱ δὲ τὰς ἐλαύσεις ἀς εὐνίκα πολεμεῖν ἡναιρὸς, ἐν παραβολαῖς ἴσαν. ἰὰ ὑπαρχόντα. ἰὰ ζητάζοντες σὺμμάχεσθαι χείροντες, ἐποίτων δ' ἰῶν ἀδικοῦντας ἀνίεμεν ἐσανοιάμωμόμενοι. εἰδὲ ξαλοιῶρίοι ἀμφοτέρας λείομεν εὖ ρὺ. εὖ ἁρμοσῶτῶν ἔργω. εἰ ἀξανῶδεὼδε. ἐπιμὲν καὶ ἔρα κέρως, ἴσαν ἀμφότεροι οἱ ἴωσεῖς. ὃδὲ μὶ σον ἐπεῖχοι οἱ ὁπλῖ. πολ ὃ σόσον φιλ ἐφεῖν ῥῦ. θύξαν λεσθοῖς ῥαῖλαῖοι ἰαῖς παρανλίσεσι. τ μαχομένων ἰὰς γνώμας, ἐκείλανον ἀραῖλὰ σημεῖα. εὖ ἔρομ πολ ὃ μάμεσθ' ἐβέλτ πλαῖ φέρον ῦ. ἰὰ μὲν ἐκ σώμαῖα, ἰὰ δὲ ἀπῖ ὑχαμεν. ὡς δ' ἐκ ἀνλωπῖ ἀ ῥελα πῖ σῖ ολ ὃ ὃς, ἐγγερσὶ νὴ μάμ. εὖ ὃς ασμὸς πλῦς εὖ πάταγος. εὖ φόρεσσὶ ἐν ἐργάζεσθαι πολεῶς ἰὰ δ' ὁραῖα. ἐπεὶ δὲ ἐς τὰ ὄβιεῖ ἐν ἴμ ῥῆ ἄθαι, ξιφεσι νάλλ λους ἀπέκτ ἡνον. εὖ τὰ μὲν, ἀπὸ κωμεῖ ῥ. τὸ ὀφθαλμὸς δ' ἐκ ὁπ. ὃ ἐν τῶ ῥῶ νι πλαγεὶς σ' ἐκ ὁπ. τὸ δ' ἐπὶ πάνερ ξεἰ μ μασῖ ῥα. εὖ ὁ μὲν ἀγαθὸς εἰ μενέν τῶς ἀθεῖ ἶν πλαγὲν. τ δ' ἐκ ἀκ ενεῖδεν αὐ πεκαὶ ἀ τὸν ὠ ῦ πα θόν τα. μτεῖ ας πε τὸ τον ἐσκύ λα σεκείμεῖ ῦ. ὃν δε, ἰδὼν ἰὶ ἐσκυλαῖ σεν ἀ λα, πλύσας ὦπκαὶ ἰὼ νεγκεν. αὐτ ὃ δ' ἐ ἐκείῦ. ἐκεῖν ὃ δ' εἰ ἐ πῦ. ὁ μέντοι ἐκ πλ λὰς καὶ εἰ ἐ ας ἀπέθανεν. ὁ δὲ, ὀλίγας. ὁ δὲ πε ὰ δ' ἐν ῥάσας, πεθι εὐ σεν ἐ ῆ θῦ πὸ ἀ ωῖ δι. ἐ πλοὶ ῆ εἰ ἐ ἰ θνᾶ ῦ σχημα πίζόμενοι, ἰ ἀ σὶ φῖ σα μέν ἀ σκα τα θενεῖ ἰ ἰ ῥωσπον. ἰ ἴωσαὺ σ' ἐκ ἰ ἡμεν ὁ πλί τ ν ἰ ἴωσεια. ὁ μὲν, ἐκ βαλὼν τοῖ ἐ πὸ λ ὸν ἐ ῥα πώ τ ν. ὃδε, πρό προν πλύξας τὸν ἴωσον. ἐπ ἡ ταῖ κεῖ ῦ ὃ ν νθεὶς. ὃ δὲ αἷ μα λὺν ῆ γῦ ν. φοίνισσε. εὖ ὦ ῥαίνον λε. ἰοῖς ἐνεῥοῖς οἰ ζῶ ῖ λες ἰὰ λοιπὰ εἰ ῥαῆ πον. ἰὸ δ' ἐ πὶ σ ζῶ σι εἰ λημμεῦ, λῦ ῥωνέ μεν ὑβρὸς τ ῖ λεῖ τὸ δὲ, ὃ δε ν. ἔμ ἐλλ ἐχρημάτων. ἀλλ' ἐ πλήρη ἰ ὃ ὁ ῦ μ' ἐχρεμὶν ὃ ν μεσυμβρίας ἀ ῥᾳ ἀμφοῖ ἐρωθὶν ἡ μεῖ ῥεγαχ ῶναι ἀ ὃ ὁ εἰ ῥᾳ ἰ τὶ ν ἰ ὃ ὠκαὶ δ' ἰ ἡ ν ῥοὶ ἀ δικᾶ ῖ λες. τ δ' ἰ ἴωσὶ ὠ ἀ ῦ ἰ ὰς ἐπ ῥικλ ὁ ν τ ν δ ὶ σαν τ ες μὲν ἡν

πλησιόπαν, σωφρόνως τὶ διειλέγεθ. καὶ ἦν μέρος. καὶ ἔπινεν ὑπὲρ
κάμουσιν. καὶ τὸ μὲν μεθύειν, ἵν' ὅσχετο. πρὸς τοῦ νόος δὲ ἦν τὸ οἶνου καὶ
τυραννοῦνθος, τότ' ὁσῶμαι ρυθμαίνεθ. πρόχειρος δὲ ἦν εἰς ὀργήν. καὶ
ὕβρεζεν εἰς ἑταίρους. εἰδότας χαριεντίσαιθ. ἐπαίετο. κατηγόρει δ'
καὶ τὸ οἰνο χόλμα δ' ἁμαρτῶνθος. ἔνι τε κύλιξ ἐξίππατε τὰς χεῖρας
τὸ τε βλέμμα παρήγετο. ἥ τε γλῶτα ταχὺ ἐπόνθει. ὥσθ' ἁμῖσα
ἀεὶ λέγειν, τῶν ῥᾳδίως ὄντων καὶ ἐξὸν τῶν δεῖθ. καὶ μέχρι μὲν ἐπὶ τοῖς
ἀγορᾶνικεν. εἰ μὲ θοῦ ἄγοντος. ὥσθ' ἑνταῦθ' ἔτι γόνει. τὸν μὲν. ἀφῖ
κεν. ἐπειρᾶτο δ' ἀρκεῖν αὐτῶ. ἐμὲν ἴσχυεν. ἀλλ' οἰκεῖος ἐς παραπαί
ουσιν τὰ δικαιεῖσι φερόμενος, ἐλπίδα παρέχων ἀεὶ πείσεσθαι. τῶν δ'
αὐτῶν καὶ ἐλάττω. ὃ γὰρ ἦν ὅσα τὰ γελᾶν ὥρα. τῶν δὲ σωφρόνως ὁσίως
προσέλθοι ρουθμίσων, ὅτ' ἐγνωρίζετο, δυσμενὲς τε ἔργον ἐδόκει πει
εῖν. μόλις δ' ἐλθὼν οἷ πάλιν ἀπελλῶν ἐφεστερμένων. ὁδὸν ἰὼν δὲ παρεῖ
μενὰ τὰ μεθύοντας συμφορά. τοῖς μὲν οἰκέταις ὡς υἱέσι διελέγετο.
τοῖς δὲ υἱέσιν ὡς οἰκέταις ἐχωρὶ δ' αὐτῶν πακῶς ἐδόκει τὰ δοιδ. ω
κεῖναι. πλὴν μελᾶσαι οὐδ' ἓν. ὃ οὐδενὸς ἐπ' αὐτὰ μὲ φείδετο ῥήμα
θος. τρανὲς δ' ἀδ' ἓν οὐδ' ὁλόκληρον. ἀλλὰ τὸ μὲν γράμματα τὸ δ'
ἀφῖρητο συλλαβὴ. τοῦ δ' ἐπ καὶ πλέον. καθίζων δ' διεμέμφετο
τὴν οἰκείαν ὡς ἀπεθέλουσαν ἔσεσθαι. ὃ ἐβρόα πολλὰ δὲ ὃ σωμῶκα
θά πρᾶδηκε. λόγος. ἔπειτα ἐκ καθεὶς, ἑκατὸν κατελλιμένος ὑπνω
μᾶλλον ἢ οἰκοπαθανάτω. μακροῦ δ' τούτου τοῦ χρόνως, ἡμέρας
φανείσης ἀπέλαβε τὰς λογισμὰς ὧν ἐπεπόνθει ὑπὸ τῆς μέθης. ὧ
τὸς μὲν εἰδὼς ἀδ' ἓν. τοὺς ἄλλους δ' διδασκάλους ἔχων:

ΕΚΦΡΑΣΙΣ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ἀνὸ διὲπιβάνεις πόλεμον κατασῶσι, κατὰ τὰ ὑπάρχοντα ὠθῖς
κιᾶσι λὰς ἀρῶνας. ὃς μὲν θεῖσιν ἵππους, νεωσὶν. οἷς δ' ἵππων οἱ πεῦσιν. οἱ δὲ
τοῖς ὅπλοις ἰσχύοντες τούθ' ἱκείνοις πρὸς ἀλλήλους. οἱ δὲ ἕξεις ἅ
πάντα, διὰ πάντα μάχονται. καλαὶ μὲν οὖν αἱ ναυμαχίαι δὲ τίμνε
σθόνται. πεζομαχίαι δ' ἀξιολογόταται τὰ ἀρχαιότατ. ἐγὼ δὲ θε

σι. δὲ τῆς συμπαθοῦς πάσοις δὲ τοῖς ἐν δοκεῖ τῆς ἑορτῆς γὰρ φάλαι, τὸν δὲ μὲν τῆς νυκτὸς πόσιν ἀμείβειν δὲ λοῦσι τῆς μέθυ. δὲ ἀναγκαῖα δὴ καὶ θαύδονίας. οἱ δ' αὖ δεξιώτεροι, ἐν φρονῆσιν ἔμεσι τὸν δὲ ὥρων πεμπὸν δὲ πολλοὶ τοῦτο δὴ διὰ σοῦντες δὲ εἰκῶς ὧν πέμπουσι τὰ δῶρα. ὧν ὁμίμπτης ὃν πολέμον ἀπέπεμψεν. εἰδ, δὲ ἐν. δὲ ὃ γε δὲ πανπροέμενος, μᾶλλόν ὡς αὖ φραμεν δόντα. τοιαῦτα μὴν τῆς μνημοσύνας τὰ ἔργα. δὴ τέρα δ' ἴσα μέν τοντα μὴν τῶν δώρων δ' μένη. νόμος δὲ οἰκοι μένην. δὲ πρὸς κύρους εἰσὶ δὲ πασῶν τὰ ἀναμίξ δὲ οἰκέ. δὲ ἑαυμαῦ τὸ τοικέτην δὲ δὲ νδρόν. ἀλλὰ δὲ μεθύοντι δὲ αἰτίαν δὲ διέφυγε. τῆς ἑορτῆς παραῖ δ' μένης. ἐπεὶ δὲ παιδαγωγὸς ἦν δὲ ἄγριος, ὃ τε πὰ δ' γριος. δὲ διδάσπαλος δὲ σπιχαλεπὸς, ὃ τε σκληρὸς ὃ τε πὰ δ' γριος. δὲ διδάσπαλος δὲ σπιχαλεπὸς, ὃ τε σκληρὸς ὃ τε πὰ δ' γριος. ἀλλ' ἰσηγορίαν δὲ μὲν ἥρεμε σὶ δὲ πλησίον, ἐμβῆ πάντα δὲ ρήνης τε δὲ ἐλαθερίας δὲ ἡδονῆς. δὲ δὲ εἰς ἕτερος, ὃς τε λαμπρᾶς δὲ δωδῆσεῖς πλησμονὴν δὲ χε. βρύφῳ δ' πασί οἷς δὲ δὲ δὲ σκαιρὸς. δὲ πάντων ἐν ἐμέρσι πάντα. καθάπερ ἧς τῆς ἀδ. εἰσης. δὲ ἐτὸ δὲ ἴσα μένα, ζώγνα δ' μὲν ἀμιλλητέα ἅρματα. τὰ λλὰ δὲ ἔρεις ὑπὲρ ἧς νίκης. τὰ λὰς δὲ ἅμιλος δὲ νί πων δρόμω. δὲ λλ' ἐρᾶ ἐπὶ δὲ κείνων. δὲ ἐπὶ τούτοις ἐράπτζαι. δὲ ἐπὶ τῶν αὐτῶν τραπζῶν κύροι. καὶ πσὶ νὴ πρὶ ταῦ δὲ ις προσανάλωσι ἧς ἡμέρας ἐν νυκτὸς. δὲ ἐ δὲ γένε δὲ πνος δὲ ἀργυρνία. πλάρ ἐν δ' ἡμέρα, ἐν μᾶλλ' ἀπὸ μὴν ἧς ἑορτῆς ἀμβλύ νῃ. ὃ πᾶν δὲ δ' ἡμετέρ δὲ πείνας δὲ ἐ παιδωίναι τ' ἂν, ἀλλ' ὡς πρᾶ ῥᾳ ἧς δὲ πλεπὸν ἐν ἔσα, καὶ ἐμῇ δ' ἐ σανοῦς ὁ καιρὸς δὲ ἐν ἀφροσύνας ἀμυδρο τέρας. δὲ μόλις πως δὲ σὺν ὅλων τ' ἔργων ἀ πο δ'. καθάπερ δὲ πὶ τοιαῦτα μρὸν νὰ πάλιν ὑ παγόμενοι ζυγῶ. δὲ ὁμῶ τὲ πρὸς ἔργον μωρᾶ σι. δὲ ἔυχον δ' λν αὐτὸν ἐν αὖ θις ἑορ δὲ νὲ πιδεῖν:

ΕΚΡΑΣΙΣ ΜΕΘΗΣ

Ὅτοῖνον ἔν πίνη δὲ ις μετρίως, ὃ τε σῶμα ὠφνσι δ' λν τε ψυχὴν οὐκ ἔρλα ψεν. ἔν σθ' ἑκφέρη δ' πρὸς ἀμετρίαν δὲ πίνα πρὸς ὑπερβολὴν δὲ ἐδημεύ σηται, τοιάδε ἀνάγκη πάσχν. δὲ ἐδονῶδ' ἡμεθύοντα ἄνο δέν τι αὐτῶν τῶν συμπασίων. καὶ οἷον δὲ ἐ δὲ ἰὸν πὶ παρνομολόγησα. ἕως μὴν δὲ οὐκέτ'

μὲν, πεπαυμένα τὰ δ' ἀρχόμενα. πρῶτα μὲν ἂν προσιδοσα πθρόνυχρὴ μαίεσι. ἐδοκεῖ δὲ ἀνοίκεσ βραδύνειν ἡμέρων. ἐπεὶ γοῦν λαβέσθαι τῆς ἐρ τῆς, ὡς περὶ οἷς ὧν θυμᾶσι μοι πολίονες. ἐπὶ δὲ ἀρμὸν ἀναλίσκ κνάσις ὁ τοῦ ἐπ' ἀλλ' ἀχρήματα. ἐὰν περιφθόμενος ἀργυρίου τισὶ μιλήξειν. ἐσθῆ ταῖ δ' ὁμῶς ἐπλυνεν. οὐδ' ἐχρήσατο. ἐοῖς μὴν γεωργία, πάμβοσα ἀ γρὸς δίδωσι φέρειν. ἀτάλλα. ἐορνίθων μυρίων γένη. τὰ μὲν, πθασσῶν τὰ δ', ἀγρίων. οἷς δ' ἀπὸ τῶν ἡμερῶν ὁ βίος, ἰδίοις ἀπὸ τὰ καπηλεύον τα ἀρκεῖ. ἰόντι δ' μάλισ' ἀν', ἰδοὶ σ' ἀγορὰ ἀνθᾶσαν. ἴσ μὴν ἐπὶ προσδρό μοι ἐς ἑορτὴν σ' ἡμέρα, δῶρα δι' ἄστεος πομίζειν δόσα ἄν, ἱλαρὰ πίζειν πικό λαμπρὰν. ἰὰ μὴν, παρὰ τὰ δωρα τὰ ἀλλήλας τιμώντων. τὰ δ', τὰ δὲ ἰς τὰ ὑπὸ δεισίερων. παρὰ πὶ δὲ τὰ πεμπόμενοι ς. τὰ μὲν θεραπεύονται πλὴ ἐ πείνων ἰσχύν τὰ δ', πῖς θεραπεύουσι τὰ ἐσ' τὰ μεταδιδόντων τρυφῆς. ἐσ' ἱέρακες δ' κνάσις, ὀλίγον μὴ τὸ καθαῦδον. οἱ πολλοὶ δὲ ἐνώδαις τὶ ἐ σπηδήμασι ἐσκιώμμασιν. οἱ δὲ ἐπὶ σὶ ἐργασιηρίοις ἐμβάλλοντες, θυρο κοποῦντες καταπτοᾶζαι ἐοὐκ ἐῶσι καθαύδειν. ἐοί μὲν, ἀγγανακτῶ σιν οἷς ἀκούουσι. πῖς δ', τὸ γέλως. ἐὰν δὲ ἐς τὰ ρυφρὸς, ὅσπερ ἄν, παρειὼν πὶ σὸν μὴν οἷς ὧν τιμήσαι. ἀλλὰ ἐ ὅσπερ κρείπων γίλως ἐγέλασεν. ὄρθρος δ' ὑποφαινομὴν ἐ ἀλεκτρυόνος ἄδοντος, οἱ μὲν, κοσ μᾶσι δάφνης ἰ πλάδοις ἐ ἐ τίροις ἐ δισσοφάων τὰ αὐ τ' ἴκασοι πρόθυρα. οἱ δ', ἄγασι νέοις ἱερᾶσι ὠφημίαις ἄνδρα ἱππολρόφ' λάμ πουτι ἐσθήμασιν. ὧν τὸ πλέον πορφύρα. ἐ λαμπάδι ἀγλλὰ παρέχε λόφως. τῷ δ' θεράποντες ἐ πὶ δὲ διασπείρουτι ἐς τὸν ὅμιλον ἀργύριον ἐ τὸ δὲ ἐξαναφερόμενον παρώσαντα ὑπέλας, ἵ δισόργε. ἐ αἴρασιν ἐν ταῦθα κατα παύμενοι. θύσαντες δ' ἐ νί κνα ἰτήσαντες παρὰ τ θεῶν οἱ τοὺς ἱ ππους ἐπὶ ταῖς ἁμίλλαις ἱ ρέφοντες, χωρὶς παρὰ τοὺς ἄρξ τας. δ' δόντες οἷς τ' ἀρχόντων ὑπὲρ τὰς χρυσᾶς. ἀβλὴδι παρῶ σα, λαῦ λαόρατε ἐ δρᾶ. ἐ δ' ἐκ τ' ἐκείνων ἡμερῶν οἷς ὑπὲρ τὰς ἀφικνεῖ ται τα. ἐ μὴν ἐ ὅδ' ἀρχομὴ πὸ τ' ἀρχόμενον ἐ φίλησι. χρυσὸν δ' ὃν μὲν δὲ σ' τὸν δὲ, λαβὼν. ἡ μέρας δ' φανείσης, οἱ μὲν, ἰὼ ἐ ἐντα ἐν υκλὶ πὶ δὲ ἰς, πὶ

λὰ βραλίπωνμὲν εἰς ἰὼν ἢ πρόρριζα λίπωνδὲ εἰς ἰὼν θάλατταν, ἀλλ' ἢ πῶλὶν ἀφροσύνην ἄν, ἀπολωλώτας, ἢ ἀπολωλεκέναι πείρᾳ καρπώσασθαι. ἀνοίγει αἱ δὲ πεδία θάλατται τοῖς πολλοῖς πλωτὰ ἔσιν. ἀνδύφυλα δὲ τὰ τῆ λὰ νύμαλα. ἃ δὲ ὄρεσι νέοις ὁμοῖα. ἀλλ' ὑπῆ ἰαμὲν αὐτῆ λὰ τὰ νῶτα. ἐμπόρων δὲ μεσὰ τῶν τε τὰ πλάγια πραϋμένων. τῶν τε καὶ ἀγνώμων μιγνώτων. ἀνδὸδοῖ ῥαχεῖαι. ἃ δὲ ὁμβροιλυσηροί. ἀλλὰ ἑαυτὸ δὲ ῥαῳδὲ παρ' ἀλλήλους εἶ μ', τ' κερδῶν δ' μεῖ εἰς ἐδονὴν. πλαμοὶ ἢ οἱ μὲν ἀένναοι καθαροί. οἱ δὲ μὲν αὖροι σωφρονίστεροι. ἑαὶ πηγαὶ δὲ ἐπλὺ βελτίους ἢ τ' ἡμῶνος. ἀρ γεῖν δὲ ἐν τοῖς τοῖς εἰθέλεσι μὲν ἀδεὶς. πρὸς ἔργον δ' ἐπείγεται. ἐμελέτην οἱ πωλοῦς. ὀβελότης. ὀκνωτότης. ἰσχνασί δ' ἀναβριθικωπόσιν οἱ ἀνοι. τάπλαμὲν ἀγοράζοντες. χωροῦντες δὲ ἐπ' ἀγρὸς, ἐντρυφῶσιν ὀρνίθων τὶ ὠδαῖς. ἑ ἀνθίων ὀδμαῖς. ἄδεται μὲν ἔαρι μελιδὼν. ἀδαὶ δὲ ἑ ὑδῶν. αἱ πανδιόνος θυγατέρες αἱ ἠδικημέναι παρὰ τῷ θρακὸς. ἀλλὰ καὶ τἄλλα τῶν ὀρνίθων γίνεφέρεται πάντα χθόνια. ἑ τοῖς οἰ ωνισαῖς ὀξείαις ἐλαμυρὰ εἰαις ποιεῖ. μινεῖ δ' ἢ πρὸς μίξιν ἐλαπλησιάζει ἐλα ἄλλα πάντα. ἀγροὶ δ' ἢ δὲ ἰσοφωνῦ ἐαρῶν. ἑ ὃ περιφανὲς δὲ τοῖς ἄνθε σι. τῷ ῥόδῳ. τῷ κρίνῳ. τῷ ἴῳ. τοῖς ἄλλοις ἀ ἁδυμένι δεῖν. ἢ δύ δ' εἰς μεῖ ῥαις λαβεῖν. ἐπὶ λωλα τὸ ἐαρ ἐθέλει πυῖς ἀνοῦς. ἑ καὶ λακλίνη. ἑ αὖ μεῖ τερπωμένους μὲν οἴνῳ. τερπομένους δ' ᾠδαῖς φανέντας, ἢ δὲ ἀνέκοπ' συμπί νηνάναῤῥόων. ἀλλ' ἔσι λωλα πάντα μὲ πολλὰ ἐντραπίζαις. ἐνίκ πώμασιν. ἐν μέρσιν. ἐν κεφαλαῖς. λαῒ, ἑ διέρριπται καὶ λὰ γῆς. λαῦτα ἑ λὰ ἐπόλεις φαιδροτέρας πεῖ γεωργῶν κομιζόντων τὶ ἑ ἀπ' δι δομέ νων. μεῖ λὸ τὸν ἑ αἱ παρθένοι καθεύδουσι. ἑ ὅπι πρᾶν, ἴδοις, ῥόδα φεῖλα μποντα. πμᾶ δ' ὸ ἄνθος καὶ ἀγαπᾶ τ' μάλισα λὸ ἐ ὥρας ὃ χάρεν δ' μυνόν. χαίρουσι δ' οἱ μ' ἑ θεοὶ βοῖ ἑ πολὸ τὸν σεφάνοις.

Ας ίορλὰς ἄνοι φιλὸ δαν, ὅ παῖλὸ ἑ ἁπαλ (Εν φρασεπαλαιὸ ὧν. λάπ' σαμὲν πάντων λὸ ἑ ἰδρώλων. παρέχουσι δὲ καί ζ" ἑ εὐωχεῖ ἑ ῶς ἑ" δισαδιάγ". ἑορλὴ δ' μέν λιςολιάς. ἢ πόλεως. ἢ ἔθνους. μία δ' οἱ δαιμόνιὰ πάντων ὁ πόσοι ζῶσιν ὑ πὸ τὴν ῥωμαίων ἀρχήν. γίγνε δ' ἐν αὖ λὸ τὸ

Τάξιως ἐκβιβασμὸς τὸ δ' ἐπὶ θάτερα ἐὰν ἐχθρὸν δεξιᾶ τὸν ἐναντίον θαι τυμόνα πρὸς ἑαυτὸν ἐλκυστέον ἵνα ὡς ἔρμυθμος. ὁ δ' ἐπιστρέφειν πρὸς αὐτὸν ῥᾴμασι μὲν δοκοῖ ἐπὶ τὸν ἑταῖρον ἁρμάτι μάζειν. τὰ πρόσω πάσσυδὲ τὸ οἶμα πρὸς τὴν τροχὸν ἀφικνεῖται. ἐφοινίσσειν δ' ἵκασως. οἱ τὰ διανοούμενοι τὰ ἐπὶ πρὸ ἐπαινοῖ κήματα μ. ἀπρὸς θαλέρως θ' ἱνδρωμένος δόμιλος. ἀπρὸς ἑαυτὰ ἦν. τὰ μὲν ἄλλων ἀχόλα ἔνδηλα τὰ σώματα δὲ οἰνομόος ἀπουδὰ διαβαίνων, ἐκπωμα ὤρεγεν. ἐνδημύμενος πρόσωπα σχήματα τὸ σὺν προθυμία διανοεῖν. πρὸς δ' τὰς πέζης κύων ἀμέγας βῖν ὀπίσω σπειλοῖ νίζάνων, πρὸς αὐτὰν ἀνέβλυπλὴν πέζαν κεχνωσόπως ἐυτρεπίς ἰοι τὸ σόμα πρὸς τὸ ῥῖπτὸ μενον. καὶ ἵ ἴσως πλησίον. ἀλλ' θέρος μαλινδ. πρὸς θοίνην τὸ τὸν νομισίον τὸν ἵ ἴσων. οἱ δ', ἄρα ἦσαν πνέστεροι. ἐ ἔμελλον ἁμαξάντες κρίνεσθαι τοῖς κρεῖν ἐπὶ τὸ ἄστυ

Ἐκφρασις ἔαρος Συγγραφικῶ χαρακτῆρι.

Οὐκ ἔαρ φιλῶ τὲ πλέον ἢ τὰς ἄλλας ὥρας. ἐοίκασι γὰρ ἐθέλων δικαίως ἅπαντα. λύκῳ δ' ὡς περὶ ἐκθέσεως ἐλεεῖν τὰς ἀνούστεχείμωνος. ἐπὶ τὴν μέραν τὰ ὧδε ἀκούσι διαφέρεσθαι τῶν συμπότας. ἐλαυθεροῖ δὲ τὰς ἀλλοίνας τῶν νεφῶν. ἐπὶ τὸ τὸ δὲ φαιδρὸς ἐὺ λιος ἐ ἔμερος, ἐ ἵερ πνὸς βῖς σώμασι. θερμότερος μὲν τὴ χείμωνος προσβάλλων. ὅπως δ' εἰς ἀμείλεκτον τὸ θερμότητος ἐκβαίνων ὁ τὰ θέρος πίφυκε περιεῖν. ὧς θ' ἁδίως ἄν τις εὑ πάντων μέρος τὸ ἡμέρας ἐμὶ μηδὲ διαλείφειν. τὸ τὸ δὲ ἐπὶ τὰ ὧδε δόδα δάπυλον εἴξεσι προσεισπεῖν. ἀλλὰ ἐπὶ τὰ νῦν πλατὶ ἵερπὸν τὰ ἄστρα φαινόμενα τὸ ἐκρυπτόμενα. ἐγίγνετ' ἀγρυπνοῦμι θέα μαῖδι ἔ ἐκπεπλημένος οἷς τύποις οὐ οὖνος. ἐγὼ δὲ τὰ παρ' αὐτὸ ἐκφέρ. ἐλλω ρᾶ τὸ τὰ λύπια τὰ ὡς ἐὐφραίνοντα λαῖς ἐλπίσιν. ἀλλὰ ἐδὲ νῦν ἀστρα τὸν νόμενα τὸ λαμβάνω. ἐ πάντα ἐὲ ἐπασυλίαις καρπῶν. καὶ πὶς ἀφ' ὑφ

γένεσιν ἀγρῶν μᾶλλον ἄν, εἰ ἐν πόλει τύχοι, ἐπεὶ ἐν ἱσοδρόμοις παιδικαῖς
μάχαις ἐνίκησε. Φιλοποίμενι δὲ τῷ Μεγαρεῖ τὸ παγκράτιον ἐν Ὀλυμπίᾳ παρὰ
τὸ παρθένιον. εἰ δὲ μὴ Ἰουσαί πόλεις, ἀλλ' ἐν μέλικῶν τις περιαλᾶς ἐρού
σας διαλείβῃ μηκούομεν· ἀλλ' ἐν ταῖς μεγίσταις τῶν πόλεων. καὶ διὸ τυ
χὸν ἐν ἀγρῷ φαίνεται τοῖς καρῳ διαλεθεῖς. ἐν τυμῶν ξενίων. ἐν δὲ τῷ ἀμ
πλ[ου]:

Ἐκφρασις δρόμου τῶν ἡρώων.

Καπασμένον πως ἔστι ἀμφ' ἡρωικὴν καὶ μιλησίαν ἁλιτα καὶ παλαίπλα τὰ
φ' παν λοδαποῖς ἀγωνίσμασι. λάμβανε δὲ τὴν ἀκόλουθίαν. ἀμιλλᾶ
δὲ γραφὴ πρὸς ταῖς ἴππων. οἱ μὲν ἁρεῖδ[ου] κάθηνται δηλαδὴ τοῖς ὁπλίταις
τὴν τύμνων. ἐν ἑλιβοῖς δὲ διαδήμασι. ταῦτα δὲ οἷμ[αι] βασιλείαν σημένη. λείνασι δὲ
πρὸς ὄνδρόμ[ου] βύσσοφθαλμὸς. ξανθὸς μὲν ὁ μενέλεως. μέλας δὲ ὁ Ἀγα
μέμνων. λευκάδορυ φόροι δὲ ἁρεῖς καὶ ὁ πιν ἑσάσι, γυμνοὶ μὲν τὰς κε
φαλὰς. δόρατα δὲ ἔναιωλοῖς ἐν ἀώσι δὲς. ἐφαίνετο δὲ ὁ μὲν, τὰ ἀπὸ λίσκορυ
φὴς ἄμεινον τὸ στέρνον. τοῖς δὲ δὲ ἐν. ἀλλὰ καὶ μ λαμύδες αὐτοῖς ἦσαν, καὶ τοῖς
μὲν γένειον. τῷ δὲ ὀνίσωρ ἐγέγραπ[το] μελάντ βασιλέωμ καθήμενος δὲ μά
λιστος μῶν ἐν κεφαλὴν μέσῳ αὐτῷ λίκα ἐν τῷ μέσῳ νεῖ τὰ γαμέμ
νονα. λίγμλέπρὸς αὐβῖς εἰδόνδ. καὶ τὰ τέμνουσι τῷ χμάπ τὸ δαλύ
λων. ἀμιλλᾶς δὲ ἐπὶ βύβλου ἐγέγραπ[το] καλὸς μὲν ἐν ἱπόμνων. ὃς πρόσω
πον ἐν μελείμ ἀθυμίας οἷα δὴ τὰ ἆθλα νεπὶ νενερῶς γνομένων. χλαμύ
δα δ' ἀμφὶ σώματι σέραν καὶ μικρὸν μανίκιν ἐδείκνυ γυμνὸν.

Ἐκφρασις ἑτέρας γραφῆς

ἐν δὲ ἱ ἄρα γραφῆ ταῦτα εἶδ[ον]. πόλις ἐν νέφ[ει] ὑψηλὰ πεπαλισμένη. ἐν τῷ δὲ δη
λοῦ βοῖς ἐλέγετο. ἐν ταῦθα νέμοι δοκεῖ νάνδρες ἐξελαυνόμενοι εἰς ἀγῶν[α] ἀπ
λανῶς όμενοι ταῖς ὥραις ταῖς ἐνιαυσίοις. τῷ δὲ ἐμπνέοντι βοῖς τὸ στόμασι φάνοις τὰ ἀνδρῶν
ἔκειτ[ο] ἐπ' ὀρόδων. ἐν δὲ ἡ πάλη ἐν ταῖς τρεμάλωσι πεπαλωμένοι. ἱερὰ δὲ ὄνθρυσι
δυσὶ δὲ ἐνδρασι νύμφαις. ὧν ἡ δὲ ἑτέρα ἐν ταῖς ὕφασμα πυραυγὲς, ἕτερα δὲ ἐλ[ά]φ[ου]
ἀντ' ὀρόφης. ὁ πως εἴη ροι δὲ ἀκλῖσι μὲν λυπεῖν αὐβοῦς ἐσιωμένας. ἐσιὼν
δὲ μοι δόκει νεδ δουόλεσι καν ὼς, ἐπὶ πόν[ου] δ' ἐλ[ά]φ[ατο]. ἐμεῖ δὲν δ'
δεξιὰ ὑπὲρ μέρ ἄρασι εἶρα δεξιὰν, τ' σίφα[ν] περιέρμοσται λῦ καφαλῆς

πείμενοι λυόμενοι δὲ ἐν βαλανείοις, εἰς δὲ λίνυας ἐρασθέντα ἀπὸ τῆς μαστίγων
κακοπάθειαν ἀλιθέμενοι, λέγασι δὲ ἰατροὶ παῖδες, ἐν ἀέρι πλύθειλι[ν]-
λῆσι πὶ τὰ γρῶν δ' ἴασθ'. ἐδ. ἀτὰρ βλῆσι ἐν ἄφνοσι δ' νλασι κεῖσι κομίζε-
σι. σύμμαχον δὲ τέχνης λαμβάνοντες γὰρ ἀέρα. ἐοίμεν, ἀπὸ τοῦ τὸ
φαρμάκων μὲν ἐλαῦθα τὸ πλέον ὠφέλησαν. τοῖς δὲ τὰ τ' ἀπ' ἐρησι ναὶ δὲ ἐκ-
σελομίσ' τὰ μὴ τα. εἰ δὲ ἀθλαίτι θι βμα ρολέρβρίς, τ' ἐν ἀγροῖς
ἑαυτ' ἀν, ἐγίγνιβ. ἔλιβίνυσόμενα γρόνοι κῶν ἐλθὼν αἰς ἀσφοδβ. νιᾶ
ἐπ' ἐρᾶ) πάλιν δ' ἐν τα μίσγνεις τὸν ἀγρὸν ἐλθεῖν πὸ ἐωλῆς ἐν συμίας. οἱ
δ' ἐ. βῖς ἄσισι νὸ τὰν ἀναπνεῦσαι βαλὼν θῶσιν, εἰς βύσ ἀγροὺς θέασι.
τὰς μὲν πόλεις, κλύδωνας βύσ δι', λιμένας νομίζοντες. καὶ ὑγιᾶ
μὴ ζᾶ ὀνεύθυς. τὸ τι σῶ μα κου φότερον. εἰ δι' παντα χᾶ τοῦ διομένη
τὸ πλεῖστον τῶ χρείαν βίλπον, ἐν τῶν ἀγρῶν ἐ τροφὴ ταῖς πόλεσιν
ἀλλοῦ καπὸ τούτων ἐκείνοις, βασάνοις τοῖ νυν καὶ τὸν μασιγούμενον δὲ
τὸν δεβλούμενον δὲ τὸν ἐπὶ ξίφος δ' ὁμὲν ἐπὶ πῦρ φλόφωδι μασῶν τιμᾶ
μενον, αἰ μὴ, ὁρῶσιν. οἱ δι', ἀπ' ἀσι. ὅσω τοίνυν ἧπορ ἐς λύπης ὄφε
ως ἀκοὴ, βσούτω τῆς ἐνάσεδι αἰτίας ἐπὶ τ' ἀγρὸν ἀμείνων. μοῖς δὲ
τούτων οἱ μὲν, δύναιντ' ἂν μ, αὐτῶν φυλάττειν τοὺς τρόπους. τῶν δὲ ἐν
ταῖς πόλεσι νέων μοὶ πλείας ὑπὸ τῆς τῶν ξένων ὧν μιξίας κοινῶν ται.
δὲ πλοὶ τῶν φῶν αὐτ' ἀπασάμτις, ἰᾶ κεί νων μὲν ἐλωσαν. καὶ ἐν νὰ τὸ
τοιούτων δὲ διέφυγον βλάβην πρὸς τῶν ἐλλιᾶς ἐδονὰς καρπᾶ σθαι. ἐ
πὶ δὲ τούτοις πᾶσιν ἀγραφῆς τε πνοΐ ροι νῶν ἀὲ ξοδωνιά. ἐλαμῶ
μας. ἐ ηλάδοι δὲ ἐπιγας φέροντες. αὐλοὶ δὲ ἐ σύριγγες νομίων εἰς αὐλῶ
ἐλαυνόντων, βοῶν ἀγέλας. ἐαὶ πόλιας ἐ πίμμια, πᾶσιν θεάτρων μὲν
δίω. ἐν δὲ τ' παλαισῶν πόνιν ἐ τὸν τ' πυκτ' αἵματ' ἐν κινέσ τ' λείων πο
ραβάλλων ἄξιον. παγκρατίας ὧν δὲ πλυγὰς βῖς ἐαὐτῶν ἀτῶσιν. ἐ ἐσι
θᾶν δ' ἐν δ' ὑπ' ὀρόφων παρὰ τ' ἐκπλόνων, ἢ ὑπ' ἐκμιᾶ ἐν παρὰ τ' ἐν δέ
σροισ ὑπ' ἐ ωρεμένων βολείων. ἐ λις δ' τας ἐν θεάτρων ὀρὸς ἀκοὴν ἐ ὐφρα
νεν, ὡς οἱ γοῦς ὁ ἐρυας πατ' ἀν ἐ σεν ἐν οἷς λαοῖς ἐ οἶνον πᾶσιν οὖν ἐ σεσυνᾶς
μασιν. ἐ σιμὲν οὖν ὧν ἐυδαιμονέσ απ' ἐν θεὸν μὲ δὲ ἐ ᾶ ἐ θεῶν συγγενέσ. ἐ ἐν

ἐρῶσι δ' οἱ τοῦτον οἰκοῦντες, ἀρότρων καὶ βοῶν ἕνεκα καὶ αὖ λαοῦ. καὶ τῶν πρὸς τὰς αὐτῶν γυναῖκας ἴσασι ὁμιλίαν. εἰ δ' ἄρα δ' αὐτοὺς ἐφ' ἑαυτὸν οὐχ ἕλκει. οὐδὲ τῆς εἰς αὐτὸν ἀναλώμασι σιτεῖ πάντας. οὐδ' ἐρισμῶς ὁ γεωργὸς ἐπὶ κύβους φέρεται. οὐδ' ἐπὶ γόητρον κοπεῖν ἕλκει. οὐδ' ὑβρίζει καὶ παίει καὶ νομίζει τι ἀνιηρὸν εἶναι τὸ κακόν τι μεγαίρεσθαι. ὅλως δ' ὅσα ὑπὸ μέθης γίγνεται, τούτων οὐδὲν ἂν, ὑπὸ τῶν ἀμεθυσκομένων γένοιτο. ἐπεὶ καὶ ταῖς γυναιξὶν αὐταῖς ὑπὲρ παίδων μόνον γενέσεως πλησπάζουσιν. οὐδὲ μέγιστον ἀγαθὸν σωφροσύνη ἐστὶ μηδὲν λαίνοιδο ναῖς τούτοις δ' ἐναργοῖς οἰκοῦντων αὐτῶν ἐν πόλεσι, πῶς ἐμὲ καὶ ταῦτα νικῶν ἀρετὸς ἄδυ φανεῖται. ἔτι πῶν εἰ μέλλουσιν ἀπολαύσεσθαι τῆς γῆς, ὥρων τε καὶ ἀρωμάτων τοὺς ἐμπείρους εἶναι προσήκει. καὶ γῆς φύσεως. καὶ τίμιον αὖτα δύναιτ' ἄν, φέρειν. τὸ δ' ἐκεῖνο. τί δ' οὐκ ἂν δύναιτο. ἑαυτὸν δ' τίς οὐκ ἂν τῶν φρονούντων τῷ σοφίαν προτιμήσειε τὴν ἐν ἄστει. ἢ ποιεῖ δικάζεσθαι λέγειν. ἢ πολλοὶ πολλοὺς ἀπώλεσαν, δεινότητι νόμων πρὸς σαντες· ἀνδρειοτέρους τοίνυν αὐτέρους χρὴ νομίζειν εἶναι. τοὺς ἔξω τείχους ἐπὶ τῶν τραπέζων καὶ κουρείων καὶ μυροπωλείων ἀλλήλοις σιωπῶντας καὶ διαλεγομένους, ἢ οἵπερ πρὸ τῶν θυρῶν τὰ λλήλοις ἅρπαγας καὶ λέοντας καὶ παρδάλεις θεῶνται. πρὸς μὲν δὴ τοὺς λύκους, καὶ σιωμένοις σφίσιν ὁ πόλεμος ἀμυνομένοις ὑπὲρ τῶν βοσκημάτων. οἱ δ', καὶ τί μᾶλλον πανδαπαῖς τὰ θηρία λαῦ τα αἱροῦσι. ἐσιωπῶ τῶν ἑρπετῶν τὰς ἐφόδους ὧν ἀνάγκη κρατεῖν τὸν ἀκαπολλύμενον. ἀφ' ὧν ἄνομοι δοκεῖ τις εἰς παράταξιν ἐλθὼν, μᾶλλον ἄν, θαρρῆσαι πολεμίοις, ἢ ἀ τῶν ἐνταῖς πόλεσι πόλεσιν ὑγείας ἕνεκα πρὸ μᾶλλον μιᾶς χεῖρας. οἰκφύσεμε μελετῶντος φέρειν ἀνῶμα. ἐπροφῆ κολασμένη χρώμενοι. ἐλαφρῶς καὶ ταῖς ἐπὶ ταμιᾶ, νοῖς τὰ θέρος μὲν ἐναπιὸν ἀφώγοντος. χειμῶνος δὲ ἐνταῖς αὐταῖς

ΣΥΓΚΡΙΣΙΣ ΑΓΡΟΥ ΚΑΙ ΠΟΛΕΩΣ.

Ἐγὼ μὲν οὖν τὴν πόλιν ἀγρὸν ὁμολογῶ. πᾶν δ' ὃ ἐν ἄλλοις φαίνεται, ἀγρόν. ἔστι δ' ὃν, ἐν τῇ πόλει ἀγρὸν εἶναι πρεσβύτερον. τίς δ' ἂν εἰδείη σοφώτερον φανέντας ἐπὶ γῆς ἀνθρώπους, τῶν ὀρῶν οἱ μὲν, ἐν ταῖς κορυφαῖς εἰσὶ, καὶ ἐν τοῖς μέσοις οἰκοῦντες, ἀλλὰ πόλεων ἀγρὸς τοῖς ἐκγόνοις παρεδίδοσαν. ὀφείδεσπότε συνελθόντες ὤκησαν πόλεις. εἰσὶ δ' ἀρχαῖον τιμιώτερον, ἀγρὸς πόλεως τιμιώτερος. οὐμὴν ἀμείνους γε συνελθόντας εἰσὶν ὁδὸς ἔδειξεν, ἀλλ' εἰς τὸ κακῶς ποιεῖν ἀλλήλους μᾶλλον προσήκατε. καὶ νὴ Δία γ' ἴσως, πλείω ἂν ἀδικίαν ἐν ταῖς πόλεσιν ἢ βίᾳ ἀγροῖς εὕροι σεις. τοῖς μὲν δ' ἔργον περὶ τὴν γῆν πονεῖν. ἔστι δ' αὐτῶν πολλὰ δ' ἀλίσκονται πειρώμενοι. ἀμῶνες. ἴουγῶμες. ἔζω σὺν ὁρῶσι τὰς αὐτοῦ πείρας πλώμενοι. οἱ δ' ἐν τοῖς ἄστεσι, γραφαῖς καὶ ἀγορείαις καὶ συκοφαντίαις κἀκῶν τὰ χρήματα. τὰ δ' ἀλλήλων ἀφερόμενοι. καὶ μαχαίρας πλείους τῆς νυκτὸς μεθημέρας ἀλλήλοις ἐπάγουσι. καὶ ὅσῳ ἀγορᾶ χωρὶς ἐκῶν βλεμμάτων τὰ μὲν, ἐκεῖνον. ἐκείνῳ δ' αὖ τὸν ἀπολέσθαι τὸν ἔστι. καὶ μισθοὶ ἐπ' ὀλίγῳ τῷ πλείω δίδοσθ' εὑρίσκει. καὶ λόγοι γράφονται καὶ τὰ αὐθεντισέων χρήματα μᾶλλον ἢ σὰ δεῖ. καὶ διαφθείρεσθε δικάσαντες. τὸ δ' ἀργεῖν ἐπὶ τούτῳ ἄστεσιν ἐργασίαν. ὥσπερ αὖ ἐπὶ τοὺς τῶν σωμάτων ἔρωτας. ἐν γὰρ τοῖς ἄστεσι πολλοὶ μὲν οἱ βίοις νέοις ὧν πεπλήμμυροι. πολλοὶ δ' οἱ γάμους ἀδικοῦντες. ἔχοντες εἰς τὰ πρὸς αὐτὰ διακόνους τῶν ἀλιτηρίων γένος μαστροπῶν. καὶ δῶν τὰ τέχνη, πόλεως οὐ ἀγροῦ νόσημα, ὅτι λῃ μεθύοντες καὶ κωμάζοντες καὶ ἐρῶντες καὶ ἀντερῶντες, ἀπὸ τῆς περὶ τὰ φιλονεικίας καὶ διαλοιδορίων καὶ πληγῶν καὶ τραυμάτων ἀφικόμενοι, πολλάκις εἰς φόνον τελευτῶσιν. ἀγρὸς δ' ὧν περὶ τὰ ἀφροδίσια μανιῶν καθαρὸς

ἐστὶν. ἔδωκε καὶ ἐλάφοις κέρατα φύσις καλά. ἵππαλλος ταῦτ' ἔχουσι. καὶ οὐδὲν ὠφελεῖ. ἔδει δὲ καὶ δικαιοῦσθαι ὑπὸ τῶν ἐζῴων μίσους. ὑπὸ γὰρ τούτων τοῖς κυσὶ παρεδόθη. ἵππους δὲ ἔσπευσε παιανίδι ἀπὸ τοὺς πολέμους ἐπὶ τὰς ἱππομαχίας, ἀκόσμῳ παρέμφων τιμωτέραν εἶναι μάχης εἰρήνην. οὐκοῦν ἵππους μὲν ἐντοῖς ἀνδράσιν ἀεὶ ἔστω μὲν ἐν τοῖς ἀνδράσιν μάχεσθαι. ἵππους δὲ ἐν τοῖς ἀδίκοις. ἐπιτίμια τὰ μὲν περὶ γῆν ἵππους ἀπράπεται. βοῦς δὲ σωτῆρας εἰς τὰ τοῦ πολέμου τέλη μὲν τῶν τροφῶν ἀλλοτρίους τοὺς δὲ τὰς ἀπὸ γῆς ἀπολαύσεις. μὴ δὲ ἀμνημονεῖν τοὺς τὰς αἰτίας δὲ ζῆν, ἀπὸ τῶν καρπῶν. ἐκεῖνος δὲ ἀπὸ τοὺς βοῦς. ἐδέμοι λέγεις ἄρματα ἁμιλλητήρια, τέρψιν λέγεις. ἐγὼ δὲ ὠφέλειαν ἀφῆς αὐτοῖς βοῖς ἵππους ζῆν ἕνεκα τρυφῆς. αἱ δὲ κρίσεις τῶν βοῶν πόνος, ταχὺς οἵ ἵππος. ἀλλοῦ δὲ ἐρεῖς βραδὺς. λακτίζει δὲ λυκῶν ἐκεῖνος. ἔνιοι δὲ τὰ βοῶν τοῦ ἔπι προσκείσθαι πέρατα. μέγιστον μὲν οὖν ἀνθρώποις θεῶν αἴνοια. τὸ δὲ αἰθυσίαν φιλοῦσιν ἐργάζεσθαι. θύομεν δὲ οὐχὶ ἵππους ἀλλὰ βοῦς. καὶ μὴν γεύσασθαι μὲν βοὸς ἀνοῖς νόμος. ἵππου δὲ ἀνόμως. τὰ δὲ κρέα ταῦτα καὶ πολεμοῦσι χρησὰ καθάπερ τοῖς ἁλιεῦσι. ὅταν οὖν τέλος καὶ θεοὺς ἡμῖν διαλλάξῃ. καὶ ἀνωχεῖσθαι παρέμφη, πῶς οὐμέγα μισητόν. ἡράκλεις καὶ θησεύς, ὀνόματα μὲν ἀπὸ τῶν ἄθλων, ἐν δὲ ἑκατέρου τοῖς ἄθλοις, αἱ μὲν βοὲς αἰγυπιόμενοι ἡράκλεια γὰρ δὲ θησεία ἀνδόκιμον ἐποίησεν ὁ εἰρήνη, ταῦρος κατευνασθείς. τὸ δὲ δὴ κεφάλαιον, βοῦς αἰγυπτίοις ἐστὶ θεός. καὶ τιμᾶται παρ' αὐτοῖς ὁ ἄπις. ὅσα περ παρ' ἕλλησιν ὄζεις τε καὶ οἱ ἄλλοιθεοί. βοῦς καὶ ζῶν ἀνθρώποις συνεργός. καὶ ἀπελθὼν ὠφελεῖ. ὅπερ γὰρ οὐκέτι μηλίπης σμῆνος ὠθυμεῖ μηλοῖ τὴν βοῦν κτείνει ῥόπαλοις. εἰς δὲ τὸ σῶμα τίκτει μηλίπας. ἔστι δὲ καὶ αὐτὴ βοὸς, μηλίπης γένεσις.

φθινηροὺς. βοὸς δ', λαικὰς. τοὺς δὲ, ἱματίοις εἰοικότας. οἱ δέ τινες δὲ πάρεισι σωάγασι. τὰ δὲ ἄλλας ἢ μνησθεὶς, ἀνεμνήσθη τὸ μέρος. ὃς ἐνδεῖξαθαι βουλόμενος ὡς εἶχον ὀφθαλμοὶ τῆς βοὸς καλοὶ καὶ μεγάλοι, βοῶπιν αὐτὴν ἐκάλεσε. δὲ τὸ ἐρασθῆναι ἢ πάσης φάνη τὰς βοὸς, μὴ ἄλλότι τιμιζωμεν ἢ τὸ μέγιστον εἶναι κάλλος βοός. δὲ λέγω πάσης φάνη. ἐπὶ δὲ λίην ἰὼ μὲ ἀδαλεῖν ἔδοξε βοῦν αὐτὴν ἐποίησε. δὲ ὅτι σωῖν, ὡς ἀκάλα βλάψωσιν αὐτῶ, λίην τὰς ὁμιλίας ἡδονὴν ἐντῶδε τῶ τύπω, δὲ ἰσως ἢ ἐπεὶ ἐρρῆν ἕτερον εἶδος ὑπεδύετα θεράσαι τὴν αὐξῆσιν, εἰς ταῦρον μετέῆσε. δὲ ἐλεταὶ παῖδικά. θαυμάσασα δὲ κόρη λίην ὥραν, προσελθοῦσα ἐφίλησέ. δὲ ἄγε δὴ θαλάττης εἰς ρεῖθρα. ἴσι γοῦν δὴ τῶν ζώων καλὰ λαμπρὰ μὲν ἐν ὥρα, εἰς μὴ ἴσα βασὶ χρῆσθαι ἀνοῖς ἁμάλ' ὧν τὸ ἦθος. ῥᾴς ἢ ἐν τῶ ὠφελεῖν ἁπάντες ὅ, ὡς τὰ κάλλος παρίησιν ὠφελεῖ ἢ τὰ μέγιστα δὲ πάντα. τροφῆς μὲν δὲ ἀκούσας, δὲ ἄν, ἀμοὶ ἔσαν. ἀνῶ μὲν δοὺς ὅτου τὰν, δὲ ἄν, τὰ λαβεῖν ἔσαν. ἐξ ἔμενα. ἐξ ὅσα τῶν ζῶν. ἄντες ἢ μὲ λάβοῶν τὴν ἐργάζοιτο ἄν. ἀνὰ ἢ βοὸς ἀκάν, ἀροῦσ. μὰ ἀρῶν ἢ, ἀκάν, ἀπείρ. μὰ ἀπείρων ἢ ἀκάν, σμικρὸν ἄτα βοῶν γένος σωιχθὲν βίον ἀνοῖς. καλῶς ἄρα ἡσίοδος δὲ τῶν μεσῶν ἀξίως τρίατίθησιν ἐν πρώτοις. οἶκον. γυναῖκα δὲ βοῦν. ὡς τῶ μὲν, δ' ἐπὶ πρὸς τὰς ὥρας. ἐκ ἢ λῆς. παῖδο κτεῖν. διὰ ἢ ἐκεῖ μὲ καρπεῖν λίην τὴν δὲ σώζοιτο. τὸ δ' ἰσχυρὸν δὲ θυμοῦ δὲς δὲ πρᾶον δηλοῦται ἢ μὴν ἰσμὲν τοῖς ἄχεσιν ἄβοες ἕλκυσιν. ἢ πρᾳότης ἐντῶ βακόλων ἀνέχεσθαι δὲ γεωργῶν. δὲ ἑκόντα ὑπὲναι ζυγὸν. καὶ πρὸς τὰς πλαγὰς μὲ δὲν τεῖν ἀσπλγὲς. τῶ θυμῶ δὲ ἡμέρᾳ δικαίως ἐπὶ τὰ βλάπτοντα. καπῆῶν δὰ εἰς τὰ πέρατα γρόϊς σαφῶς ὅπ δὲ μάλισθεοῖς βοῶν ἐμέλησεν. ἔλωσαν γὰς αὐτοῖς περὶ τὸ μέτωπον λὰ ὅπλα. δὲ οὐκ ἀφῆκαν βορὰν βοῖς θηρίοις ὡς πρίπους καὶ ὄνους. ὁροῦς δὲ οὕτως ἐσὶ καλὸς κἀγαθὸς ὥς πρὸς μὲν τὰς οἰκείους ἀλέξιναὐτῶ πέρατα. πρὸς δὲ τὰς ἐχθρὰς δὲ λίπα

ς κινδυνούσης τέρας πρὸς θυσία. τὴν ἀχιλλέως ὀργὴν ὑπὲρ βρισηΐδος
ἀς οὐδεὶς ὅς τις οὐκοίδεν ἀνῶν. ἐφ' ᾧ, ὃν ἀχιλλέα πατα δυσμόμορ
ὁρῶμεν. ς ἴδν ἐρωμένην, κατορώμενον. ὡς ἰκαφορμὴς τί μακαν
ἐκεῖθεν ἐκάστης. ὀργὴ ὑδία διεκώλυσε κατέπασι ας ἰχθεῖν. ὀργὴ καμ
βύσης τὰ πλοῖα ἐκεῖνα ὀθίμας. τ. δ' ὀργὴν ἐπολις τ' ἀθηναίων,
δίκα σραλιγῶν ἀγαθῶν ἰαυτὴν ἀπεσέρκοι. ς γὰρ λαμπρὸν ἐκεῖνο
ἀλέξανδρ' τὸν ἐν τ λέμοις αὐτὸν ὄν, ὀργὴ καὶ ἐς κοτι αὐλίαις ἀμηχα ΐς
ἔν οχον. ς εἴπερ ἄπαντας ὓς ὑπ' αὐτ ἐζημιωμένους καὶ αλε, γὴ
θελ. ἀδωὰ λὰ ζηλοῖν. διὸ περ ἰδὼν μὲν ἀφιξόμαι. πρεσβυτὴ ὀργὰς
εἶναι παρὰ τ θεῶν αὐτῶ.

ΒΟΟΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

Εἰ δ' βοὸς τίμιόν ἐς ποιῆσαι, ὅπ θεοῖς φί
λος όβας. ὧν τ μὴ σιλήνη. τὸν ὃ δήμητρα. ς ἴ
τι χειλίων. μὲν δ' ἰατὰς ζαξάμενα πρᾶ ἴ τὴν ἴ
αὐλὰς πορείαν. δὴ μὲ ραδία βοὸς δ' ἰδωσί αι αν
ἴας δ' ὧρα ἀνοῖς. ἰλιὰς ἱερὰ τὰ τέλεν ἀνάκτ ς ἐκ θ' ἡ
μαντ τιμὴς πρωῖ λὶς ἔτας ἔλυσεν. ὡς ἰαὐτὸν ς ἀπωλισι διὰ τὸ δ. ὃς
πλέομ ας. ς σίφανος μὲν ἐμοῦ νῶ τὰ ἄστρα. σωτιλεν ὃ ς ὁ ταῦρ. ς
εἰς τὸν δ' ὃν τὰ ἀνοῦ σίφανον. τὰ δὲ ὀυχ ἡμὲν. ἐμ βρὸν δ' ἀπισίρη
τὸν βροὸς. ἀλλοὐγίμος ἀνῶ ν. ἀν ταῦθα πα ἔβρεων. ὡς τοὐκεῖσιν ἀνῶ ν
ὅς τις ἀκεῖδε ροίδιον. καλὸν μὲν δὲ ς ἐυθυς γενόμενον. ς ἐπὶ ὀγαλα
τῆς τικτούσης ἱερεῖον κάλλιον δὲ ἐδαμᾶ ρὶ παραθέον. ς ἐς βαλμοῖς ὅ
ταλὰ, εἴπις ἴδιον τὸ ἐκείνα σπέρμα. ς ὑπο τ βακόλω τομόσχος ὡς
πρ πωλίον ἀγαπᾶ). προφ διαὐτοῖς ἁπάντ πάντες. ἀλλὰ τὰ ἐκ τῆς
γῆς φυόμενα βόσκ τὸ βοῶν γένος. ἐν λήμων. ἡ, ἀ τέλεβ. ὧν ἀφαυλό
ρυν θίαμα. τὰ δ' χρώματα τῶν ἀνθρώπ ν τὰ τρι χὶ θαλάσσ. τὰ ς μὴ.

αὖτὸν ἑαυτοῦ κατηγωνίσθαι. τοῦτο δεῖσθαι τῶν ὡς ἁμαρτάνασιν εἰδότων. τὸ δ' ἁμαρτάνειν πυνθάνεσθε ἵνα ὀργῆς ἔργον οἶμαι. τὰ λογισμῶ μὴν παρεωσμένα. τὰ θυμοῦ δ' τυραννοῦντες. τὸν τοιοῦτον ἀεί γε βοᾶν ἀνάγκη. τὴν δ' καρδίαν οἱονεὶ κιβδᾶν νομίζειν, τὴν κεφαλήν δ' ὡς σπᾶσθαι δ' ἴσασθαι. φωνὴν δ' ἀκραιφνῆ μὴ δύνασθαι δεικνύναι. πολλοῖς δ' καὶ ὁσάκις δεισᾶς ἀρχὴν ἔνεγκεν ὀργῆς ὑπερολὴ. ὑπομόνων δὲ τούτων μὴ ἐσωθῆς ἀνοῖς ἀπιμάζεσθαι τὰ θεῖα. καὶ καταρῶμαι μὴ γῆ καὶ οὐρανῶ. κακῶς δ' ἀγοράουσιν τὸν τοῦτον δημιουργὸν. ἀκατάπαυ λυσμενοῦς οὐκ ἄν, ἀνὴρ σωφρονῶν φείγεσθαι, ταῦτα ῥᾳδίως ἐπὶ τοὺς κρείττονας ἀφίεντες. καὶ οὐ κἀκεῖσε δεδοικέναι τὰ διὸς τὸ πῦρ. δεινὸν ὂν πέρδους κτᾶσθαι. καὶ. χρήματα συλλέγειν ὅθεν οὐκ ἄξιον. ἀλλὰ τοῦδε μᾶλλον, ταῖς ἑτέρων βλάβαις τὰ αὐτοῦ μείζω ποιεῖν. ὀργὴ δ' πρὸν ἵστορα αὐτὸν ζημιοῖ ὃν ὀργιζόμενον. ἆρ' ὀνὸν κτᾶσθαι κάλλους σωμάτων. ἀλλ' ὃ μὴ τοῦτο παθὼν, πρῶτον μὴ ἐμμενῶ τῆς ἡμέρας ὡμίλησας βίοις παλαιοῖς, ἅπαντ' ἄν, καλλίων ἔργων. ἔπειτα μετὰ τῆς ὥρας ἀνθεῖ μαστιλήγουσῶν. ὅταν θυμὸς ἐμπέφυκε ζέων, πάντα μοῦ τὰ αὐτὸν ἀπόλλυσι θανάτου μόνου παύεται, μέμφεσθαι μὴ ἄξιον τοῖς οἰνόφλυξας. καὶ ὅσοι μέχρι μέθης πίνουσιν. ἀλλ' ἐκεῖνοι πιόντες μὴ εἰσὶν ἀνδρεῖς. πρὶν δ' πιεῖν οὐ τοιοῦτοι. ὥστε εἴπερ αὐτοὺς ἀνάγκη κωλύσειεν μὴ πιεῖν, οὐδ' μᾶν μέρους ἂν τῶν ἄλλων. τὸν δ' ὑπὸ ὀργῆς κρατούμενον τίς ἄν, ἀπαλλάξειε τῆς διανοίας μανικῆς. ἔτι μᾶλλον καὶ τῶν μεθυσκομένων οὗτ' ἐστὶ δεινότερον. ὅπου τοῦ νοῦ διαφθείροντες εἰς ὀργὴν ἐκφέρονται. ὀργὴ κατὰ τῶν τεκόντων τὴν μέθειαν ὠμότητι. ὀργὴ τὴν πρόκνην καὶ τὸ τέμενος ἐδικαίωσε τοῦ Ἴτυος. καὶ προσέθηκεν ἡ Τέρεως μόλπαδεῖ πῦ τοῦ παλεῖ παραθεῖσα δόν ᾗ ὃν. ὀργῆς ἕνεκα λάθρα ἐσελθεῖν εἰς τὴν ἀδελφεᾶς τὰ ἐρεώνας πόλας. οἳ τὸς τιθνεῶτας ἀνεῖρουν τὰς ἀφῆς, ἑαυτοῖς ἀσεβείας ἐδόξαν ἐπίσκοπον

ἐδίωκεν ἢ δῆθ' παρὰ τὸ χαλεπὸν ἦν ἴσως παρὰ τὸ οἰκεῖον λαβών.
ἀλλ' οὐ δίκαιος ἐστὶν οὗτος ἄν, τὸ οἰκεῖον ἀγαθὸς φύλαξ μὴ ὀργὴ τὸ ἀδίκως
ζημιωθέν. ἀλλ' ἐπὶ τοῖς νόμοις. ἀλλὰ χαλεπὸς ὁ τῷ θυμῷ. ὁ βασιλικὸς δὲ
ὡς μὴ ὅλως τοῖς ἀρχομένοις ἥπιος, τοῦτ' ἔστιν ὃ περ ὀνομάζεται
χαλεπὸς δὲ γενόμενος καὶ δίδοὺς ἑαυτὸν ὀργῇ. διὰ τοῦτο τοὺς
μὲν, χρήματα ἀφαιρούμενος. τοὺς δὲ, ἐκ βάλλων τῶν ὅρων.
τοὺς δὲ δίκην. τοὺς δὲ, ἀποκτιννὺς, εἰς τύραννον ἐκκυλίσαι.
πᾶν σφόδρα φαύλου τοῦτο καὶ τοῦ τῆς βασιλείας ἔχνη
ται. ἐμοὶ δὲ καὶ πρεσβυτὴς ἀρίστῃ, κραυγὴν καὶ μέμψεις ἐ
γκώματα ἐκείνων παροῦς ἀφῖκται δυνάμενος ἐνεγκεῖν. ὁ δ'
ὑπ' ὀργῆς χειμαζόμενος, ταμὺ τοῖς ἔχθροῖς βεβοηθηκὼς ἀπέρ
χεται. τὰ αὑτοῦ μὴ ἰσχυρὰ ποιήσας ἀσθενῆ. τὰ ἐκείνων δὲ
ἀσθενῆ δείξας ἰσχύοντα, καὶ γὰρ ἂν ταμάλιστα πάντα δίκην
ἔκπρατεῖν. παρισπασάμενος ἦλθεν, ἡ γὰρ ὀργὴ πρὸς πίστιν φέρει,
πᾶν τὸ ἐσκεμμένον ἐκπλήττει. καὶ κατέγνωσεν αὐτὸν εἰ ἴσοι τὸ
μηδὲν φροντίσαντα τιμωρίας. ἀλλότριον ὀργὴ γάμου. ἀλλό
τριον θυσίας. πόμων. συμποσίων. τούτων μὲν γὰρ ἕκαστον
ἐν γαλήνῃ δὲ τὸ τέρπειν ἀλλήλους τιμᾷ ἀφροσύνη δ' ἔχει. τῆς
δὲ ὀργῆς ἐκπεσοῦσης, παραμὴ καὶ πόλεμος. καὶ λυπεῖν ἀλ
λήλους ἀνάγκη. εἰ τοίνυν ἀσφαλὲς μὴ δοῦς ἀρρωστοῦντας δο
κιμάσαι. δῆλον δὲ ἰατρὸν εὐδοξίας. εἰ γὰρ ὁ μὲν, χαλεπὸς εἴη πρὸς
ὃν μεμνημένον φαρμάκων. ὁ δ' ἀποπλαῦ δοῦ κάμνοντος οἷς ἥκε
στιν ἀνιώμενος, ὁμὲν, οὐ κακῶς, ἔμοιγε πρὸς τὸ νόσημα σύμμαχον. ἀ
δὲ, πολοῦσι τοὺς κατηγόρους, ὡς προδότης δοῦ κάμνοντος.
οὕτω δὲ ἐστὶ φύσει κακὸν ὁ θυμὸς τοῖς ἔχουσιν, ὥστε εἰ καὶ
τἄλλα πάντα αὐτῷ ἀδοκεῖ ποιεῖν εὐδαιμονίαν ὑπάρ
χει παρὰ τοῦ θυμοῦ, αὐτὸ εἰς σφᾶς αὐτοὺς ἀθλιωτέρους ποιοῦ
σι βαρὺ μὲν γὰρ ἐν ἀθυμίαζειν. ἀθυμία δὲ ἀναγκάζει ὁ πικρὸ

καὶ ἐφθέγξατο. καὶ τὴν χεῖρα κινήσας οὐκατὰ μόρον, μύλωνα καὶ
πέδας ἀντὶ τοῦ κακοῦ φρονήματος ἔσχεν. αὖτε καὶ φιλίας δεσ
μοὺς διακόπτειν πέφυκε. τὸν μὲν ὀργιζόμενον ἐφ' ἅπαν ἀλέγουσα ἔλεγμα. τὸν δὲ παροινοῦμενον, ἐχθρὸν ἀντὶ φίλου τὴν λύπην ποιοῦσα. οὐ γὰρ ἔστι ῥάδιον τὰ ἀπὸ τῆς ὀργῆς ἴσον εἶναι, οὐ πέρας. οὐ πρισβύτας. οὐκ ἀνδράσιν. οὐ γυναιξίν. οὐκ ἐλευθέροις. οὐ δούλοις. εἰ τὸν ὀργίλος ἴσον τι ἀγρῷ καὶ πόλει, μεγάλη συμφορά. ἔστι γὰρ μὴ χαλᾶν τοῖς βιοῦσιν οὐ δι' μικρὸν ἔξεστι μέρος, ἀεὶ δὲ ἐν κραυγῇ καὶ θορύβῳ καὶ ἔριδας πικροῖς εἶναι καὶ μάχαις. κἂν νυξ ἀφέληται, πάλιν ἔνι ἡμέρα τὰ τῆς προτέρας φέρουσα. ἐ τὸν ἐπιεικέστερον ἢ σιγῇ δεῖ φέρειν, βοᾷ δὲ οὐ ῥάδιον, ἢ ἐκβαίνοντα τῶν τρόπων, ἀσχημονεῖν, πάντ' ἐστρατηγὸν ἄν, ποιήσειν ἄμεινον ἐστρατόπεδον ἀθυμότερον. τὸν μὲν, ἀκέοντα παρὰ τὴν ὀργὴν χρῆσθαι τῇ τέχνῃ. τὸ δὲ ἀκέδεως τῷ τοιούτῳ παρέχον αὐδ. ῥα ρεῖς καὶ τῶν νέων χορῶν διδάσκαλοι ὀργὴ χρώμενοι. καὶ ὅτ' ἂν. ἐ κεῖνοι ῥυθμίζουσι καλῶς πληπόμενοι τὰς ψυχὰς βίς ἀπὸ τῆς ὀργῆς λόγοις, οὔ τ' ἂν, οὔτοι δέχοιντο τὰς μαθήσεις ἀμιβῶς. ἀλλὰ σκληπόμενοι νοσεῖν, οἷοι πλάκισιν, μέγοι ἐμβεβιότες τῷ ἐπαύβῃς ἐκγυμένην. ταυτὸν ἂν, καὶ ἀθλητὴς πάθοι τοιοῦτον ταλοτείρη πρὸς πρὸς ὦν. καὶ αὐτὸς δὲ πίπωνες ὀργὴν ἐν βίσ ἄ ελοις ἀντὶ τῶν ὑ σὺ τῆς τέχνης αὐτῷ παρεγελμένων τοῖς παρα πίπτουσιν ἂν μέρῳ. ἐν νοῖ δ' τῶν πλούτων ὀργὴ πρὸς ἀλλήλους ἀντὶ μεμῶρος καὶ ζάλης γίγνοιτ' ἂν τῶν σάφει. ἑνίοις ὀργὴ κατειλημμένοις, χεῖρας ἂν πρῆσαι βύς ἵππους τοῖς ἀπὸ τῶν μα λιτῶν ἀλγήμασιν ἀναγκάζων κακοεργεῖν. καὶ περὶ τοὺς βοῦς ἂν, ταὐτὸ γίγνοιτο παρὰ τοῦ βουλάτου πτορνόπτης ταυτὸν ἐκεῖ νων. δῆμος δὲ τραχὺς καὶ ῥᾳδίως ὀργιζόμενος, πολλάκις ἄρτε ρεῖται τὰ τὰ δέοντα μαθεῖν τῶν ἐχόντων ἐπεὶν τὶ φόβῳ σιγῶν

ἄτλω φασὶν ἐκπεσεῖν ἐκεῖθεν ὅπως μηδὲν τῶν αὐτῆς παρ' ἐκείνοις πεῖ. ἐγὼ δὲ θαυμάσαι μᾶλλον, εἰ τλω μηδ' ἄτλω οὐκ ἐπτοήθησαν ἡγεμόνα σφῶν δ. ατρέβειν αὐτοῖς, τλω δ' ὀργὴν ἁπάντων ἀφ' ἑαυτῶν ἐκδέξασθαι τλω γλισχόμενα καὶ ἀ. ἐκεῖν δ' ἑαυτῶν ἀξιοῦν ἀμείνω ἄν, εἰ μὴ τ' ἐκείνης, εἰ προεκείνης εἰ μὴ τ' ἐκείνη μαθὼν. μᾶλλον δὲ ἀδετέραν ἀξιῶσαν. ἀλλ' εὖ γε τλω ἀρχὴν παρειδέξαντο. θεῶν δὲν ἰδεῖν ἰδεῖν οἱ μὲν πεῖν πάθεῖν, ὁμοίως μᾶλλον. οὐκοῦν ἀνθρώπων τὰ τῆς ὀργῆς. καὶ οὐ δὴ τούτων παιδευομένων οὔκουν τούγε γνησίως φιλοσοφοῦντας εἶναι ἰδεῖν ὑπὸ τοῦ πάθους καταγομένους. ἀλλὰ βοῦν ὄντα πρῶτον φιλοσοφίας καθαρτέον, τὸ καθαρὰν ὀργῆς τλω ψυχὴν παρέχεσθαι. καὶ τὸν μὲν ὀργῇ δουλεύοντα καὶ μὴ βίᾳ ἐκ φιλοσοφίας λόγοις ἐκβιαστέα φιλοσοφεῖν. τοῦτο μὲν οὖν οὕτως ἔχειν ἐκείνων, ἐν ἄκροις γραφόμεθα. ὅτι μέγιστος ἄθλων ἐστὶν, ὀργὴν φανῆναι μικρὸν τινα. ἢ ποιεῖ μὲν κακῶς ἄλλους. ποιεῖ δὲ αὐτὸν τὸν ἔχοντα. σκοπῶ μὲν δὴ οὕτως. πρῶτον μὲν ὀργῆς, ἀφορμὰς ὑφίστην. ὑβρίζων. ἐλαύνων. παίων. ἔστι δὲ καὶ οἱ τῶν τε ποιούντων ἀποδράντες, ἀλλὰ θᾶττον μᾶλλον καὶ πρωϊαίτερον ἐδίξαντο. καὶ τοὺς ἀλλοτρίους σφίσιν οἰκείους οἰκειοτέρους ἐκείναν. οὐδ' ἀπὸ τῶν παίδων τλω ὀργὴν ἐπὶ τλω γυναῖκα μετ' ἐνίκων. τάχιστα καὶ ἐκείνην ἐξέλασιν. ἔκων δὲ ἐπὶ τοὺς οἰκέτας, πολλοὺς σπαράξαντας ἐποίησεν. ἔστι δὲ οὓς καὶ φονίας. τοῖς μὲν γὰρ ἔρκεσιν ἀπελθοῦσι μάταια καὶ γελοῖα κακῶν τοῖς δ' ἐδόξε πᾶν δίκην λαβεῖν. καὶ νύκτας ἀναμείναντες, τῶν πλησίων καὶ τῶν μαστίγων ξίφεσι τλω δίκην ἔλαβον. πάλιν τοίνυν τινὰ μὴ εἰς ὀργὴν ἔτοιμος, ἀνδρός τε οἴκου καὶ τῶν ἐνδυτοῖς ἀγαθῶν αὐτλω ἀπεσέρησε· παίδεις δὲ τὸ δεινότατον τοῦτο καὶ δυσερὲς, κατέρας ἐπάταξαν. καὶ γραφὴν ὑπέμεναν. καὶ δικασὰς εἶδον. τε οὐ δαμόθεν συγγνώμην. ὀργὴ τε ὃν οἰκέτλω αὐτὸν ἀγνοεῖν ἀνέπεισε. καὶ μεῖζον τῆς τύχης ἔβλεψέτην

καὶ ψηφίσματα γράφειν, ἀφ' ὧν ὅτι πρεσβύτατοι τῆς αἰτίας ἦσαν. ταῦτα εἴρηται. ταῦτα οὐκ ἐπέπραται. τῆς γὰρ ἀληθείας, ἐγὼ μὲν ἐχώρουν ὡς τὴν βουλὴν. ἐν τῷ βουλαίειν οὖσαν αἵρεσιν. τῶν δὲ δύο μὲν ἀπὸν τὴν ἴσαν. καὶ ἦσαν οὐκ ἀκοὶ περὶ ἀς σωθήκας. δύο δὲ ἀφανεῖς ἦσαν. παραπίσαντες οἶμαι καὶ τοῖς ἄλλοις σφᾶς αὐτοὺς ἀφανίζειν. σημεῖον δὲ, ἐκφανέντες γοῦν εἰ πείρας. οὐ ταὐτὸν πρόφασιν ἔλεγον, ἐκείνους τ' ἀπῶντο. εἶτα δὲ θαυμάζουσιν οἱ μὲν δὲ ἀκούοντες ὧν τοῖς κρατήσουσι προσέρχεται κρατοῦν ῥᾴδιως. καὶ τοι καὶ ἐστὶν ὀλίγων πολλῶν. ἐμοὶ μὲν οὖν βουλὴ παρὸν αὐτὴ βοηθεῖν, οὐκ ἐβουλήθη. οὐδ' ἐμοὶ μὲν οἷόν τε ἀρχὴς ἥκειν, χρήσεται μὲν τῶν ἐνταυθοῖ πραγμάτων προοίμιον ἂν τῶν ὑστάτων δίκην. οἱ δὲ γοητάτων ἀφέσται τῶν νῦν ὑπερορωμένων. οἷς οὐδίκαιον μὲν ἀμύνειν, οἱ δὲ καὶ οὐτος ἀμύνουσιν.

ΨΟΓΟΣ ΟΡΓΗΣ.

ΑΙ αὐτὸς τοτὶ βλαβεὶς ὑπ' ὀργῆς. ἄλλοις δὲ αὐτὴς ἐ κεκρατηκὼς. ἐ πεῖρα μαθὼν οἷον ἐστὶ τὸ ταύτης περιεῖναι ἐ μὴ, βάλομαι περὶ αὐτῆς εἰ πεῖν. ὅσα γ' ἐχωρεῖ καλὸν μὲν σωφρῆσαι. πρῶτον μὲν οὖν μὲν νομίζω μὲν αὐτὸν ἐν οὐνῷ τὸ ἐ τὸ, τῶν θεῶν εἶναι διαίτη. μὲ δ' ὑμᾶς μὲ δεῖς δέα πατάτω γιγνῆς βίαν τα λεγῶν. εἰ γὰρ εὐδαίμονες μὲν οἴθοι. ἐ τὸ ἀνωμολόγηται. ταραπάζειν δὲ ὁμοῦ ἐ εὐδαιμονεῖν οὐκέτι αἱ δὲ ὀργαὶ τάσεις τι θῦσι, πῶς ἀναγκαῖα τὰ πράγματα τ' θεῶν καθαρὰν εἶναι ὀργῆς. ἀλλὰ μὲν αὐτῶν γε τῶν γιγνῆς ἀκούομεν ἐ εἰαζώειν τοὺς θεὸς λεγόντων. ἀλόργη, καὶ τῷ χαλεπῶς πρὸς ἀλλήλους ἔχειν. τὴν μὲν οὖν

τῶν μὲν οὖν τύμπαν ὀργὴν ὑμῶν ἐπαινῶ. καὶ ὃ φάσκειν οὐκοῦσαν, εἰμὴ λάβοιτε δίκην. ἣν Διὸς πῦρ τοῦ μέλλοντος ἐμοῦ γνώμην, ἐγὼ οὐκ εὐθὺς εἰληφέναι τὸ πάντων. οὔθι γὰρ οἰκαλεῖ καὶ ὧδε τινὰ καὶ ἄλλα βοῶντες. λουσάμενοί τε καὶ δειπνήσαντες. καὶ γὰλλὰ τοῖς ἐκ τύμασιν ὧν πασασάμενοι δὲ ὕπνον. καὶ μόλις ἐγερθέντες. ὅτε πρὸς ἑαυτὸν ἕκαστος, οὔτε πρὸς ἄλλον ἐρεῖ πεῖθε ταῦτα. ἀλλὰ δὲ τῶν πραγμένων τῶν ἄλλων δὲ ἐρεῖ. οὐδεὶς ἄντις οὐδένα κακῶς οὐδ' ἤκουσεν. κύδος δ' ἔθετο φλογὸς ἢ τῆς νηφέλης ἢ τῶν κυμάτων, πλὴν τοῦ Διομοθένους ἐνσέμασι. νὺ δὲ Διὰ ἔδη γάρ, ὃ δὲ τὸ πῖσαι. καὶ τὸ μὴ πῖσαι. τὸ δ' ἀλλήλους μισοῦσιν ἀλλήλους. δὲ τοῖς ἀλλήλων φθονοῦσιν ἀγαθοῖς. κἂν ἄπει τις σμῶμεν τῷ κοινῷ λυσιτελοῦσαν. στέρεσθαι πῦ πέρδους ἅλοι γὰπτ, ἢ περδάναι, διὰ τὰς ἑτέρου φρομίσεως. ἐδὲ δὲ καθεῖλε τῶν βουλῶν. δὲ μικρὸν ἐμεγάλων ἐκίνησε, τὸ μὲν ταῦτα φρονεῖν. ὃ μὲν συμπονεῖν. τὸ μὲν τῶν αὐτῶν ὀρέγεσθαι. τὸ μέσῳ εἶναι. τὸ διαρρῆδην. τὸ διαμενὸ φθαι τὸ πολλὰς εἶναι τὴν μίαν. τὸ τὰ τοῦ λέγοντος ἐνδοῖς δικαστηρίοις ὑπὸ τῶν ἀλιγόντων διὰ τῶν προσώπων φέρεσθαι μὲ τὰ τῆς σιωπῆς. ὃ δὲ ὑρεισὴν ἄρχοντα τῶν ἐπαινούντων ἐν ποιεῖν. τὰ δ' τῶν ἔμπροσθεν οὐτωσὶ τα. ἀλλ' ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὰς πράξεις ἴεσαν. καὶ ὅπ φαίνοιτο συμφέρειν ταῖς ἁπάντων φήφοις, κύριον ἦν. ὅ τε παροινῶν ἄρχων εἰς οὗ τινὸ ὖν, εἰς ὅλην ἐδόκει τοῦτο ποιεῖν. δὲ ὃ κοινὸν σῆμα, πλέον ἓν τὸ πρὸς ἀλλήλους ἐγκλημάτων. εἰκότες τέτ σράσειν, ἔσρων. μὴ ποιήσειν τε, οὐκέποιεν. οἵδ' νῦν χθὲς ἐγώ τε καὶ εἰκόνων τέτταρες μικρόν τι μεταμεσημβρίαν συγκαθήμενοι. τὴν ἐν ὑπαίθρῳ κατειληφότες ὁδὸν λόγοις ἐρώμεθα, κατὰ τῶν εἰσιόντων. καὶ ὅτιδεινὰ ἀποιήσομεν, εἰ ταῦτα πειθόμεθα. καὶ ἐδόκουδὲ δεῖν καλεῖν τε τὴν βουλὴν εἰς τὸ βουλευτήριον

νου. κρατιστῶν τε τῶν μὴ ταῦτα ἐπαινεσάντων, τῶν δὲ εἰσε-
γνωσμένων, εἰ γάρ ἀποκτεῖναί τε αὐτὸν ἔδοξε βασιλεῖ, καὶ πρε-
σβεύσασθαι ταφῆς, οὐ καὶ τὸ θ' ἡμᾶς χαίρειν ἐᾶν καὶ ὠδαῖς ἀ-
μείβεσθαι ὃ ἔργον, τίδ' ἂν ἥδιον γένοιτο τοῦ παμπόνηρον ἄνθρω-
πον καὶ ἔχθιστον, σφάττεσθαι, καίεσθαι. κατανύττεσθαι. ταυτὶ
μὴν οὖν ὅ τε ἥλιος κἄτι θέμις ἐπίδοι. θεοί τε ὧν ἐπὶ τοῖς ἡμετέ-
ροις ὅρκοις ἱερὰ παρὰ τῶν ἐκτὸς Ἑλλάδος διῦρομεν τὰ μὲν ὑπὸ τῶν
ἐδρυμένα τοῖς ἀντιπόδων ὑγιαίνουσι καὶ τὰ πεπραγμένα αὐτοῖς
μένοις, μὴ τοσοῦτον ἀρκεῖτε. μὴ δ' ὀμνύντεσαν οἱ βασιλεύον-
τες μόνον ἀληθῆ τοῖς τε τολμωμένοις, ἀλλ' ἔργῳ δὴ πεδεικνύ-
ντεσαν. τοῦτο δίκην ἐλεῖν δ' ὅσων ἕνεκα, τοὺς γλῶττας ἀπο-
λάσας ἔχοντας, παραδοῦναι τοῖς νόμοις. τῶν ξένων διαφέ-
ρειν τοὺς μετριωτέρους, ἀπὸ τῶν καταγωγίων δικαίων. καὶ
τῶν μὲν σωπᾶσθαι τὰ πολεμωμένων. τῶν δ' αὐτὴν ἐλευθεροῦν.
ἐκβάλλοντας, ἐλαύνοντας. ἐκκηρύττοντας. κἄτι πρίσις οἷς μήν ἐ-
στιν οἶκος, καὶ γυνὴ, καὶ τέκνα, καὶ τέχνη, πύπτις μὴ μεταδιδῶ-
ναι τῆς πόλεως ἄξιον. ὡς ἔν πύπτις αὐτῶν τῆς αὐταξίας ἄλλου
μένης. οἷς δ' ἂν τι πύπτον τὰ παρὰ τῶν ἐρημένων, ζητεῖν καὶ
λαύειν ἑτέραν αὖθις πόλιν, ἐπ' ὤμων τοὺς ὁρκήσας φέροντας. ἔν
σι δ' οὐ καίσχρον ἡμῖν, αἰτῆσαι ταύτην παρὰ βασιλέως τὴν
χάριν. ἀφῆκε εἶναι δόξομεν αὐτῶν βελτίους. ἐν τῷ ψηφίσματι
τοὺς τρόπους ὁρῶν τι τῆς πόλεως. μὴ γάρ οἰέσθω μηδεὶς, ξύ-
φει ταῦτα ποτὲ, κάσεσθαι καὶ θανάτοις. οὐ δὴ γὰρ τὰ νῦν ἐπὶ-
πραπτο ἂν ἕνεκα βανάτων, εἴπερ ἦν πτοσοῦτον ἐν τοῖς θανά-
βοις. μὴν δ' ὁμοῦ περί τε τῶν οὕτως ἀπειλθόντων ἐν τῷ θεάτρῳ
πρὸς ἀλλήλους λέγουσι ἃ τὰ πρότερα κρύπτεται τοῖς δευτέ-
ροις. τὸ ὁρκῆσῶν αὖθις τὸ φρονεῖν ἀφαιρεμένων. πλέονι τῶν προ-
τέρων δικαιθέντων. ἰόντων ἄλλες ἰθίμους, ὑπὲρ αὐτῶν ἐλαλᾶσι.

μὴδ' σιωπᾶν ἔ. σκότου πιεῖ πλείω τῶν παρρησίαι ἀφιλῶν τῶν λαμπάδα. οἶδ' οὔτε πυρὸς οὔτε σιλήνης ἴλεγχούσης, εἰκόμα μᾶζον. ἄλωσαν μήτε ἔ τυπνὲς, φωνῆτε ἔ γίλωτ. ἔ τῶ καλεῖν ἀλλήλυς. ἔ τῶ θεῶν τε βουλομήων, δώσουσιν αὐτίκα δίκην, ἢν αἰσχρῶς διαφυγὼν λουκιανὸς ὁ δοὺς ἀναισχύντους ὡς ἔσιν ἀκού σαν ἔρεπα. τῶν πάλιν ἡμῖν εἰς αἰτίας ἑτέρας ἐμβεβληκώς. εἰτὲ δὴ βίς βιούτοις κακοῖς κἂν ὁ πλέον σωφρονῆ, μετὰ βῦ μανίν τες ἐγκέκληται. συκοφαντοῦμεν μὴν. ἔξω δοῦναι νῦν καταξῆναι μέμψεως. τούτων τοῖς ἐπαίνοις, γαυριᾶλουκιανὸς. οἷς ἅπας εἰ κότως χρήσετο τιμηρίοις. τὰ πρὸς ἔσχατον ἦμεν αὖθις κακίας. ὡς τεῖ καὶ βῦτο μόνον ἀγγελίτις βασλεῖ ὅπι συμφορὰ μὴ βῖς δ' ἐσὶ τὸ τὴς ἀρχῆς ὃν δεῖ ναπαῦσαι. πλείου δ' ἅπαν μίσαιν τὸ πάλιν αὐτὸν ἐπὶ τὴς αὐτῆς ἰδεῖν. καὶ κατὰ τοῦ τ' ἄν αὐτὸν ὀφείλειν νομίσαι δίκην. ἀλλ' ὅμως πιὲς ἠξίουν καὶ τοὺς οὐτιδιανοὺς βυς, τὰ τούτων ἁμαρτάνειν. καὶ θρηνεῖν ὡς πηγῆς ἀγαθῶν ἀπολωλυίας τῆ πόλ. κακῶν μὴν οὖν ἀφορμῆς, ταῦτα δέ ἔσιν, ἁπαμίαι. πληγαὶ. νόμων δίκης ἀσθένεια. φόρος σωφρόνοις πλειοφθεὶς γυμνὸς ὁ πολιτευόμενος. ἴφεσις κεκωλυμένη δέει. φρονημάτων εὐδενὸς ἀξιῶν τα πλήστης πολλοῦ μέγας ὁμίμος. οὐδ' ἡμῶν ὁδὶ δὲ σ καλος. πολλαὶ ψευδολογίαι. τούτων ἐν ταῖς πλείοσιν ὠδωρκίαι. ταῦτα καὶ ἁμὴ δ' ἔξειπεῖν ῥάδιον, πεπαῦσθαι μετὰ ἀγαθὸν μέγα. ἀνεργέτης μὴν ὄρατος ὀγὸν ὕπαρχον κεκινηκώς. ἀνεργέτης δ' τα πανοὺς, οἷς ἤκουσε πληγεὶς. ἀνεργέται δ' ἄμφω πάλιν, τοῖς ὡς βασιλέα περὶ τούτων γράμμασι. ταυτὰ μὴν βουλομένοις. ταυτὰ δ' φθεγγομήοις. ἀλλ' ἀδικοῦμεν ἐσθέντες. χρημάτων μὴν κακῶς δοθέν των καλῶς ἀναλωθέντων. ἐθῶν δ' τῶν τε ῥωμαλεωτέρων, τῶν τε ὡραιοτέρων ὅθεν ἐκινήθησαν ἐπανιόν των. κόμων τε τῶν ἴσων ἀξιουμήων. παρίδρου τε σωφλημμέ

ἀκότα; . πολύ γαρ βάτλον τὰ τῆς φήμης περὶ τῶν ἐκείνους ι
φερόντων τροχῶν . ἐμβρέσιν τε γ οὐδὲν . οὐδ τῶν διὰ τῶν ἀνωνύμων
γραμμάτων ἐπὶ σὲ πολέμω . τῶν μυρία δ' ἐπισάντων τρόπαια &
φρονήματ' ἀρχουσι καθελόντων . μάθρημᾶν δ' ἐλαυνομένους . ἐ
κᾶν . εἰ δ' ἐσοι τοὺτου δίκην ὤφειλεν καὶ βῖς τυράννοις οἱ τυραν
νούμενοι . ἀλλοὺ τ' ἐ κείνοις ἐν εἶναι, οὐδὲ οἱ δι σοὶ . ἀλλοῖ τοῖς αὖ
βῖς ἄ ποι, τοῖς ταύτοις ἄξια παθοῦσι . ἀλλὰ νῦ δι ατὰ μὲ τῶ πύ
λην, τῶν πρὸ αὐτὸς ὧν μ ἐσπέρα . ἀλλοὺ κᾶν μ φαίνῃ, ὡς ἐκεῖνο πόρε
σι τῶν ἐ παινούντων . ἴσαν γ ἀβ. τίνες . οἷς ἄρουραμ ὴν, τὰ τῶν ὀρ
μενῶν κάτω μᾶλλον δ' ἄμφω τά τι κάτω τάτε ἄνω . λείπεται γ
πᾶν δ' ἐκεῖθεν, κᾶν πάντες κωλύωσί μ . βύτιος πρὶν ἐκφ, δεῦρο
διαθὲς χρυσίον, καὶ πρότερον ἑτέραις κατειλημμένοις χάρισι
ταῖς διὰ τῶν ὁρκίων, ὧν ρήματα τοιαῦτα δείκνυσιν . ἄθαυμά
σαι μᾶλ', ἐμὲ κοινὴν τῆς πόλεως πᾶσ τὴν ζημίαν . ἀρξάμε
νοι γαρ ἀπὸ τῶν θεῶν καὶ βοῦς μασιγώσαντες ἐν τοῖς λόγοις κ'
σέβισαν μὲν, εἰς τὸ αὐξούμενον δ' ἐν βῖς ρωμαίων πράγμασι τὸν πα
λαὸν ἀρκαδι . ἐκαπέχοντες δ' τῆς τῶν ἐπάρχων σωφροσύνης . βοῦ μὲν
πρῶτ τε καὶ διδασκάλου . τοῦ δ' παιδός τε καὶ μαθητοῦ . λύκους
ἐπαφιέντες τοῖς λύκοις . ἐπβίαιον ἔπαυσαν μὲν τὰς τέχνας . ἀπεῖ
πον δ' τῶ λαβόντι τὴν ἀρχὴν μὴ προσπίναι τὴ πόλει . καὶ ταύ
τας τὰς μανίας πλὴν, ὁμὲν ἔλαθεν, οἱ δ' ἔλαβον . καὶ τάτων
ἐπιμαθέντων αὐτῶ, καλλωπισάμενος ἱματίοις ὁ θεοῖς ἐχθρὸς
προελθὼν ὡς δὴ λουσόμενος, εἰσμίσους αὐτοὺς ἐμπισὼν ἐπείρας
τῶ λουτρῶ χαίρειν εἰπὼν, ἀναστρέφας οἴκαδε ἐράδιζε . παραπ
μπόμενος . ὑπὸ βοσώτης ἀσιλγείας . καὶ οἱ μὲν ἐσίλγαινον . ὁ δ'
ἐρρενθύετο ὡς περ ἐν τοῖς ἐκείνων ἢ αὐτοῦ βελτίωσις ἀντὶ χείρο
νος . ἢ χειρόνων ἐκεῖ ων ἀντὶ κρειττόνων ἰσομένων . καὶ ὅπως διὰ
πάσης γε ὑπερβολῆς ἔλθοι τὰς ὕβρεως & παραληφθείη μανί μ

μέρων δ' μὲν προσῆκον βοῦτ' ἦν οὐδ' ὥσπερ ὀλύμπια μυιακικὸς οὐ μόροντυμπῆ τὴ κεφαλῆ ϛ παντα χῆ βλέπων ἔλαυνεν. ἀλλ' εὑρεῖ σὰς καὶ ἰδιώτας. καὶ τοῦϛ μὲν ἄνδρα χρυσαλίον ἐκ λόγων τε ϛ δίκαις δυνηθέντα καὶ πόλεως ἄρχῆς σισοκότα. τιμῶντα, ἐτί μασι μετὰ τὸ περὶ ταῦτα νόμου. τοῦτο δ', φόβους αὖθ' ἐπέσεισε τῆ βουλῆ. τέμπτε ἑαυτοῦ λέγων. τὸν τε ἐκείνων κότητα. ὡς διὰ ταῦτὸν αὐτὸς μὲν ἐκείνων ἄρχων. ἐκείνους δ' ὑπ' αὐτῶν κρ σομένους. καὶ τίσοι ταῦτα βάκις. τὶς ἀμφίλυβος. ὅτι ϛ χαρίσεις ϛ ἄρξεις. ϛ ὧν ἴδη. διὰ τί δ' εἰ καὶ ταῦθ' οὕτως ἔχει τὸν διάφοραν οὐκατέχεις ἀλλ' ἴδιαφοᾶς, ὥστὸν ἔννομον ἀρχὴν τυραννίδα ποιήσεις. τῆ προτέρα, τὸν δ' προσῆθεις. ἔφη γὰρ ἐκείνη τοὺς προαύλισε οὐ πλέξαντας ἐποίεισε κακῶς, καὶ μῶν ποιήσειν λέγεις. ταυτὶ δ' οὐ ποιμένος, ὅπερ εἶναι ἄρχων, ἀλλὰ λύκου. τίδ' ἂν καὶ ἐγκαλοίης τῆ βουλῆ λαβὼν τὸν αρχὴν. δῶμ' ὅ τι ἀρὸ τι δεινὸ πεπαύσχουσα τῶν ἀργυρωνήτων. καὶ τῶν μὲν, ὑπὲρ φυγῆς διαλεγομένων πρὸς αὐτὸν καὶ ὀρῶν ϛ ἄντρων καὶ κορυφῶν. τῶν δ' ὑπὲρ βασιλείων εἰκόνων, ἅσπερ ἔχουσιν αὐτοῖς, χειμαζομένοις λιμένας. ἑτέρων δ' τόπους λεγόντων ἴσχμύοντας. καὶ τραπέζαις τοῖς πράβοσι χρυσᾶ δεσίμως. ἃς ὑπολθοῦσιν ἄδεια εἶναι. μὴ γὰρ εἶναι τὸν ὀφόμενον. τοιαῦτα ἀκούοντες ἀκαὶ πεὶν ἀκούειν ὑπῆρχεν αὐτοῖς ὁρᾶν, οὔ τε αὐτοὺς ἔπεισαν, οὔθ' ὑφ' ἑτέρων ἐπείσθησαν οὐδ' ἕτερα. οὔτε φεύγειν οὔτε λαβόντες νῦς εἰς τὰ θέατρα φερομένους τῶν βασιλέων τύπους, ἐκεῖσε καταφυγόντες ἀπολυθῆναι τῶν δεινῶν. ἀλλὰ μᾶλλον ἠροῦνθ πάσχειν ἃ δικαιθον, ἢ τυχεῖν, βιαίυτος ἀπαλλαγῆς. οὐ βίμω οὖν δ' διὰ τῆς πρεσβείας οὐ δ' ἂν ἀγνοούμενον ὃν ὑπῆρχον ἐδίδαξεν, ἀλλ' ἤδοντι παρεδόντα. καὶ ἀμαθὲ μὲν ὑπόθεσις, ἀντὶ τοῦ δεῖσθαι λέγειν, ἤκουον

μὴ ἀπαντήσαντας σιδηροῦς καλῶ. τοὺς δὲ οὐκ ἀπαντήσαντας εἰκότως φημὶ παθεῖν. τί γὰρ ἂν αὐτοὺς ὠφέλησε, τὸ δούλοις αὐτοὺς λαθέρους γενέσθαι. τὸ δεσμῶν ἄλλα περὶ τὰς θύρας διδόναι. τὸ τὰς μὲν ἐνφόρως βεβιωκέναι πλουσίους. τοὺς δὲ ἡμιελλιφίναι γεύμενους ἐν τοῖς χιτωνίσκοις ὑπὸ ταῖς πηγαῖς τῶν βασανιστῶν φωναῖς, εἰσὶ χεῖρες μυριάκις. τὸ πᾶν ἐς μαμαὶ κειμένους, ἐν οἰκτρῷ μέρει τῶν σφαγιαστῶν. τὸ πρὸ τοῦ ζάγους πλανᾶσθαι. κατὰ τὴν πόλιν ἀφρικᾶσι ποιεῖν. ἀλλ' ἐπὶ τὴν σκληροτάτην ὕβριν. τὸ μέσῳ δεῖπνον τὸ καθ' ἑκάστην ἑστίαν. ἀλλὰ τὰς καδίσκας τὸν ὄμβρον. ἀλλὰ τοὺς διαστόμους δακρύεσθαι, παρὰ τῶν ἀκολούθων ὁρώντων ἐν εἰκείροις, ὧν οὐδὲν ἐν αἰσθήσει. τῷ ποτοῦν δὲ ἥγουν ἄρ' ὃ τῷ μὴ λύπην, τὰς βουλὰς εἶναι χαρὰν ἐκείνῳ. τῷ δὲ χαρὰ ἀνίαν. καὶ τῷ μὴ αἰσθήσεις ἐνπεθεῖναι, τῷ λύπην. τῷ δὲ κωλύειν, ἢ ἐνδεσαν ἐκβάλλειν. ἀλλ' ὅπ ταντάλους ἅπαντας, ἢ ποίησε τοὺς ὑπὸ τῶ λίθω. λίθους γὰρ σφίσι θερίσθωμοι. εἰ δὲ ἁμαξοπάλοις ἀπαιτήσαντες παίοντες κατέτειναν, ἀκήλεος καὶ τῷθυμῷ καὶ ταῖς πληγαῖς. οἶμαι μὲν καὶ πυθέα ὃν κατάρατον ποιησάμενοι τοῦτον, μέλλη διέρριψαν. ἐπεὶ καὶ αὐτὸ τὸ τιμᾶς γεμίσθαι τοὺς ἀπαντῶντας, τέμνης ἔργον ἦν. οἱ γὰρ δὴ κήρυκες κινοῦντες καὶ παρακρουόμενοι, ὃ ὃν οὐκέτ' ὄντα φόβον ἐπάγοντες ὡς ἔχοντες ἐβούλοιθ' ἔπ καὶ τρῶσαι. τῷδὲ βῦ σωδίκου ξάφαντες. ἀνοὐπὰν ἀνύπερ αὐτὸ μὴ μαπσαμένου, οὔτε δίκην. τῆς αὐθαιρέτους δὲ ἐπραμνυούσης καὶ τῶν πρὸ τοῦ ζάγους, οὐκ ἄνφαίκως κατηρώμεθα τοῖς κήρυξιν. ἀλλ' ὡς ἐδεμὲν μᾶλλον, ὅφιν ἐδίσην θεόμενοι. λουκιανὸν ἀσθενῆ ζητοῦντα τῷ ἀρμὴν. οὐκέτ' ὄντα ἄρτι νοῦ τὸν ἐνθυμούμενον πλέθαι τὴν μυκτῆρα τῷ ἐσοδον. ἐπεὶ μὴ πελᾶ δαίξειν πεθεῖν τὸν γύρου δακτύλιον. ἢ μεθωσάμενον, γοητείαν ὑπὸ τοῖς ἐκείνοις μαγγανεύμασι σβέσαι

ὃν ἐωθότα κατειλίφεσαν τόπον. μείζους ἤρξην ὑπαὐτῦ γίγνε-
μθροι. καὶ τιμαῖς ταῖς κατὰ τῆς βουλῆς τεπμημθροι. ὡς τε
ὑφ' ὧν εἶχον, ἐπὶ τῶν ἀντίδοσιν παρεκάλυπτο. τοὺς δ' ἀπὸ
τῶν ἀρχῶν, οὐδ' ἂν ὁ πείθειν ταῦτα ποιεῖν. ὅσοι γὰρ ὕβρεων
τρόπι παρέλιπεν οὐδένα. τέτταρας μὲν ἡμέρας μόνας τῆ ἐνθένδε
μηνὸς οὐ ποιήσας πρὸς ῥᾳθυμίας. θέλης δ' ἐπαπῶν εἰσὶ παξ μὲν
βαδίζειν ὡς αὐτὸν. ὠθῆ ἅματα δ' μηδαμῆ προσήκοντα τῆς
μεγάλης βουλῆς, ἀναγκάζων δέεσθαι. αὐτῶ τοίνυν τῶ ἔ
χουσαν τὰς εἰσόδους ἡμέραν οὐκ ἔχειν καὶ μικρὸν ὑστερήσαντας
ἐκέλευσεν ἀλλ' ὁτὰ πλείονος ἀποχιθεῖς, ἀπεκλεῖβ. διομθνοις
δ' τοιούτοις καὶ βοσύβις ὑπὲρ ἀνθρώπων ἀθλίων. μέχει μὲν ἐκ
μαβὲ δίδους τῶ χάειν. ἔργω δ' πάντων ἀντίον εἰπὼν, πότε
ἐ ὕβρις ἢ οὔ. καὶ πάνυ σφαίνειν ἂν πρὸς ὀντας τοῦ καὶ καταγελᾶ
θαι παρὰ βῦ, τοὺς οὐ κἀπισκήσαντας. ἔτι τοίνυν τοὺς ταὐτὰ
μὲ τίθεντας αὐτῶ θρόνου, κατὰ τὸν νόμον βουλόμθνος ἀφελέ
σθαι τῶ τιμὴν εἰ τ' ἐκβάλλειν οὐκ ἔχων, πρὸς κιφαλαίοις αὐτὸν ὑ
φῆσειν. ὡς τοῖς μὲν ἐπὶ τῆς σανίδος. αὐτῶ δ' ἐκείνων εἶναι κα
θῆσθαι. καὶ ὄγκον ἔχειν ἀμωτέρω τῆς ἐκείνων κιφαλῆς. ὃ δ' ἐ
δρύειν μὲν πρὸ τῶν θυρῶν τοὺς αὐτὸν ὀφομθνους. ποιεῖν δ' ταύ
τῶν τῶ καθίδραν ὑποπλήθουσαν ἀγορὰν δεῖ πάντας, πῶς οὐ
τρυφῶν τος ἦν ἐν τῆ διὰ βύτων ὕβρει. ἀν τοῦν ἀτιμίας καὶ ὕ
βρεως, τρέχειν ἴδει, τοὺς ταῦτα πεπονθότας. ἄλλον πρὸ ἄλλου
πειρώμθνον, ἰδεῖν τε καὶ περιβαλεῖν καὶ φιλῆσαι. ἀλλοὐταῦ
τα μὲ σύντονα καὶ μισουμθνων ἐστὶν. ἀλλ' ἐνοῖς τἀναντία. νῦν
γὰρ ἐόντων ἀνῶ ν ἀμύνεσθαι καὶ τοὺς θεοὺς ὁρώντων ἀμωμοσί
νας ἐ τὴν φύσιν αὐτῶ εἰσηγουμθνην, οὐ τοίνυν ἐπ' ἐκείνας ἀνέλ
θοιμι τὰς αἰτίας, ὅτι δὴ μὲν οὐκ ἤκουσεν, ὁδ' ῥᾳδίως. ἐδ' ἐρώ
τησεν. ὐδ' ἦν ἐν ἀναγκαζόμενον. τούτων οὐδ' ν αἰτιώμθνος. ὑὸς

πιον ἡμῖν δυ τί γὰρ ἴδῃς ἐφ᾽ ἅσον οἷόν τι πλεῖσον. ὥς περ ὅ τι ἡ ρακλῆς ἐσπείρῃ, τῷ μύκητα δέξιτείνας. καὶ δὴ καὶ ὅλως τῶ βασιλεῖ τῷ ζωντι, ὑπὲρ γὰρ ὅρον δῦ σώλωνος ἑλκυσαι δῦ νομίζων κόσμον, ἀγαθὰ βασιλέως γέρας. ταῦτα αἰτῶ. προς σέπ ἡμέτερα γραῖα ἐν σάσοις δεῖ πᾶσι, περ σῶν οἰνομοάντων. ἰαῦτα εὐμοδα καλὰ ταῦτα δ᾽ λογον προς δοκᾶν. σὺν δ᾽ θεῶ δ᾽ αὖ δῖ κινησόμεθα. ἴθι δὴ νέμε τῷ ἐλευθερίαν πᾶσι τὰ χρησοῖς δ᾽ βελτίσοις οἰκέτας. οὓς βσοῦδν τῶν ἐπελευθερίαν πώ ποτε ῥᾴποθέμτην ἐυδαιμονέστερους θεῖον, ὅσον ἐκείνους τῶν πολα τησάντων ἐν τῇ δουλεία. μὴ ταβάλλει γέβι τῷ τύχην αὖβῖς, ἀν ἐρ ἀφ᾽ αὐβῦ τῆς ἐλευθερίας ἀρξάμενος. καὶ οὐκ ἐάσας ἐν Δωασεῦσαι τῇ τύχῃ τῷ δεσποτείαν τῶν ἐδονῶν. καὶ πλειονεκτοῦσι, τῶν μὲν ἐτερωθλουντων ἐκδουλείας τῆ τοῦ ὑπάβυ σιμνότητι. τῶν δὲ δῦ παρ᾽ ὑπάβις, τῆ τοῦ βασιλέως προς θήκη, τῶν δὲ δῦ παρὰ βῖς βασιλᾶσι, τῆ τοῦνῦν ὑπροχῆ, οὔτω παρακλησίαν τῆ δε παύγυειν, οὔτω πρότερον ἑωράκασιν, οὔτ᾽ ἀνῶν οὔτε ἰδίων ὀφθαλμοί.

ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Ἐμὶ μὲν τῶν ἀσκην τικότων λουκιανῶ. οὐδιὰτὸ μηδὲν ἔμειν ἐγκαλεῖν. ἀλλ᾽ ὅπ πάνταδιαγέγονε τὸν χρόνον πρᾶος μᾶλλον τὰ βιαῦτα φέρειν ἀξιῶν, ἢ τιμωρίας ὧν θυμῶν. ἐπεὶ δ᾽ ἠσθόμην τινῶν αἰπωμένων τὸ μὲ καὶ πάντας εἶναι βὺς ἀπην τικότας τῶ δε. τῶ οὕτως ὀλίγους οἶμαι δεῖν ὧνδεῖξαι τοῦ β δικαίως γελωνμένον, ἢ μὴ βῖς κδέως πνὰς ὀξαπατῶσι, δε δὲ θαι πνὰ κατὰ τῆς πόλεως ἀφορμὴν. οἱ μὲν οὖν ἐπὶ ταῖς ἐυφημίαις οὔβιτε ταγμένοι ἢ τοῦτ᾽ ἔχοντες τέχνη, ἀπάντησάντε ἢ τὸν εἰωθότα

ὀρνίθων. ἢ τίκτειν λόγους, ἢ ἑτέρων τόκον λαμβάνων. ὕπνου δ' ἰσχὺς κε κράτηται, κε κόλας μήνης γαστρὸς. μετὰ μὴν γὰρ οἴνου καὶ πλῆς μονῆς. ἄρχει βλιφάρων ἐκεῖνος. ἄνευ δ' τούτων, οὐμίγαδώσαται. τί δὲ θαυμαστὸν εἰ σωμάτων ὀλιγώρηται κάλλος, ἐν τετλίγων μὴ τροφῆ λόγων δ' ἀπειργασία. θεῶν δ' σωουσία, πόνω δ' σωιμεῖ. τὸ γὰρ ἐπὶ ταῦτα ἐρρυκὸς, ἀπῆρται τῶν ἐκεῖθεν ἡδονῶν. καὶ κινδωίνει τῆ πρὸς ὃ σωφρονεῖν παρασκαυῆ, τῶν περὶ τὰς σωφροσύνης ἐπαίνων ἀπειρεῖσθαι. τὸ γὰρ μὴ δ' ἕτερον ῥεῖν ἐνταῦθα διαίτης τὸ ταγμῆνον δουλεύειν ἔρωτι πονηρῶ, τὸ θαῦμα περιέρκει. τοιοῦτος ἡμῖν ὁ βασιλεὺς τε καὶ ὕπατος, νικῶν ἁπάσας. οὐ μόνον ἡμῶν φιφιζομένων, ἀλλὰ καὶ ἑαυτὸν δι παλόντων, ἐμφράττων καὶ τὸ τοῦ μώμου στόμα, τῆ τῆς ἀρετῆς ἀπιβεία. ἐπεὶ καὶ τοῦτο χαμαιὸν καὶ μιγαλόψυχον, τὸ πολὺ τῆ τύχη λειπόμενον προιλέσθαι τὸν ὁμόζυγα. καὶ μήτε δ' σχῆμα δι αφυγεῖν οὐκόντας ὁμοτίμου, μήτ' ἀπιθυμίαν τοῦ σχήματος πρὸν ἐκαλλίω ἀποδεῖξαι ὃν ὁμόπνον. πάντας γὰρ ξάνυθος ἀγ θάνατος ἴσως, οὐκ ἔτ' ἴμαζε ὃν πήγασον παρ αθέοντα. καὶ πρὸς τούτοις τῶν παραδείγματι, τὸν ἀθηναῖον ὃν διομήδην ἐφ' ἑνὸς ἵς μὴν ἀγομήνους ἅρματος. θεὰν θεὸν, ἄνδρα τ' ἄρισεν. νῦν μοιδοκοῦσι καὶ γάμοις σωφροσύνης σύμεσθαι. καὶ πάντα συμβόλαια καὶ αδικαιοσύνης μεθέξειν, καὶ παῖδες ἐπ' ἀμείνωσι τυχέσθαι. χρησοῦ πνὸς οἴων οὖ, τῆς σῆς προσηγορίας ἡγουμήνης. τοῦ τον ἐγὼ ὃν ἐμαυτὸν, ἐάτισ ἓν ἀγὼν ἐν ἰαυτῶν ὥσ πρ ἀθλη ταῖς καὶ κρίσις, δοκῶμοι πᾶσιν ἂν νικῆσαι τοῖς κριταῖς. ὕ παπον μὴν γὰρ ἐδέξαντο πολλοὶ, καὶ δέξαιν τό γι. πρῶτος δ' οὗτος ἐν μοναρ μία. εἰοὖν σαφῶ τὴν λισρίαν οὐδ' ἐμὸν ἐκώλυσεν ἐυξαοθαινύκτα αὐτῆ χνίσθαι δι πλασίαν ἄλσω κάμοί τι παρα πλήσιον αἰτῆσαι. χρόνι πῦρ ἐν ἰαυτοῦ καὶ μνήμ, ἵκε

παρδίας ἐπλήρωτο, τάτε ξίφη τῶν χειρῶν μεθίεσαν. ἔπασχόν τι, ὅπερ εἰκὸς ἀνοήτους ἁπλῶς δαιμόνων εἰδέναι τοῦ θεοῦ νοερῶς, ὅπ δεῖ σφᾶς πρώτιστα ἕκαστον προσκυνῆσαι τὸν τοῦτον, ᾧ δεῖται μαχόμενος. ὡς τοῦτον, τῆς παρασκευῆς κεφάλαιον, οὐκ ἀστοῦ δος, οὐδὲ ἀκοντίου. καὶ διαλεχθεὶς τοῖς θεοῖς ἅπαξ δὶς καὶ δ. εἵλεξαι, σωίσειν τῶν κρατούντων τῷ δυνάμενῳ πλῆσαι. ἑκόντας ἐπὶ βύσσορομοῦς θέοντας, καὶ διαμαχομένους ὑπὲρ τοῦ λιβανοῦ τῆς μὴν οὐρωμαίων ἀρχῆς, τοιοῦδε τεῖχος περιλάσας. ὧν δὲ πιῶν, καὶ τὸν ἄλλον μεταρριθμίζεσθαι χλον, τὸ τὰ προτίμησεῖς ἑτέρους ἐργαζόμενος. νῦν δὲ τὸ τῷ γὰρ οἰκοῦν, ἀπὸ συῶν ἅ τε μνῆς εἰς ἀνθρώπους μεταπλάττει. βύτον δ' ἁπάντων αἴτιον, οἱ λόγοι. ταυτὶ μὴν τὸ ἔργα φρονήσεως. φρόνησις δὲ λόγων. οὓς ἐδέξω τῇ ψυχῇ πᾶσαν ἰδίαν. τοὺς μὴν βρομμωροῦντας. τοὺς δὲ σχολῇ βαίνοντας. ὠσχολᾶς. διαλεκτικὰς. κάλλος ἐπῶν. ὧν τοῖς μὴν ἐκνομιάζεσθαι. τοῖς δὲ πάθεις. τοῖς διδάσκαλοι ζεις. τοῖς δὲ θίλγεις. καὶ νικᾶς τοὺς μὴν ῥήτορας, τῇ φιλοσοφίᾳ. βύσσους δὲ φιλοσόφους, τῇ ῥητορείᾳ. τῇ πίστει δὲ ἀμφοτέρας. ὥσπερ ἓν τοὺς ποιητὰς, ἀμφοτέροις ἐπείροις, καὶ νῦν διάγε πάντας ἓς ἴφνι, θατέρᾳ φωνῇ. πλειώτατα ἐχούσῃ. λέγω δὲ καὶ τὸς ἐπαίνων, ἀλλά με πέπεικεν ὁ ἀρχιδόνιος ἐκεῖνος. ὥστε σοι συμβρύκει τῶν τὰ κεκτῆσθαι βασιλείας ἄνευ πολοῖς ἂν βασιλέων ἀθυμίαν παρέσχες. τὰ μὲν αὐτῶν δοῦναι. τὰ δὲ σὰ λαβεῖν καὶ εἴγε πῶς ἐνῆσαι δὲ καὶ λῶσαι ἐκπέμπειν φωνὴν, ἐδὲ νῦν δέου τῶν περὶ τὰς ὠσχολᾶς συμμάχων. βύβυες δὲ τοὺς πολλοὺς καλοὺς καὶ ποικίλους λόγους, πρεσβυτέροις τῆς ἀρχῆς μόνοις ἐκλῆσθαι πόνοις. ἀλλ' ἐτόλμησας εἰπεῖν καὶ νῦν τῷ ὑπὲρ αὐτῶν ἀγρυπνίαν καὶ ἀκινδύνως βασιλεία κεῖσθαι μᾶτα τὰ βιβλία. ἀλλ' ἐμὴν τύχῃ ἐπὶ τῆς πρώτης ἔπ μοίρας, σὺ δὲ ἄθεις πολὺ πρότερος τῶν

λεως, ἐυκαταφρόνητον τῶ μήδω. καὶ ἅματὶω ἀμφιανῶν αὐτους δι δόντων κοχύνθη. ὁδὶ τους ἐπαὖτὸν ἀμυδὶ εἰπεῖν θέμις ἐν τε θεικότας. μέχρι τῶν ἐλέγχων ἐκόλασεν. καὶ ταῦτα ὦ ἀμφρις τῶν αὐτῶν ὦικούρων ἡγώμεθα τῶν βελτίονων εἰς φυλακὴν. ἆρ γουτοῦ γυγενοῦς. οἱ φρουροῦσι μὴν αὐτὸν μεταδορυφόρων, φυλάττουσι δὶ τους δορυφόρους αὐτους. κἂν ἔυρωσιν ἀντὶ κυνῶν λύκους, ἐμένυσαν. οὐκἀσθενεῖσι καὶ σκολιαῖς ἐν υπνίων ὄψεσιν. ἀλλὼς πρ νῦν ἡμεῖς ἀλλήλους ὁρῶμὴν. καὶ φράσειεν ἂν ἄλλος ἄλλω περὶ τοῦ λέγοντας ὡς οὐλέγοντας ἢ βυμαντίον, οὔτως ἐκεῖ τούτω περὶ τῶν πρασόντων νεώτερα. τιμῶντες αὐτῶ τους ὀφθαλμους τὰ σφετέρα θέα. καὶ οὐκἐῶντες ἀπιστεῖν ὁ μέρωθεὶους ἀνθρώποις ἀναμίξαντι, καθ ἅπερ ἑταίρους καὶ φίλους. πῶς δὶ οὐκἔμελλον ἔσεσθαίσει φίλοι, μηδενὸς αὖθις ἀμελεθέντος ἐν τῶ δέυρο παρεία βωμοῦ. ὅς γε καὶ τῆς ἐυθείας ὁδοῦ τοσοῦτον ἐκβραμὼν, εἰς φρυγίαν ἐλθὼν, τὼ τεκοῦσαν ἡμῖν τους θεους πλοῖς καὶ μεγάλοις τι μέσας ἐπανῆλθεις. ἦκων τοίνυν παρ ἡμᾶς, ὥσμὴ ἄν τις φαίη τῶν οὐδὶν εἰδότων, ἠσυχάσας. ὡς δὰν ἐγὼ, πολέμικας. καὶ τῶν εἰς τὼ νίκην φερόντων, ἔυρηπαμεῖζον αὐτῆς μάχης. ἐ γαρ οὕτως ἔχει. οὐκἔν ἡμῶν τὸν ἐμπροσθεμρέομον ἤπερσῶν δύναμις, οὔτε πολύθειμείζων, οὔτε ἀλκὴ βελτίων. ἔτε τέχνηκαλλίων. οὔτε ὅπλοις ἰσχυροτέρα. ἀλλ ὁ πάντα ταῦτα καὶ σωέχει καὶ διαφθείρει. μὴν μὴν παρὸν μὴν δὶ ἀπὸμ, εἰ κεῖσε μεθεισήκει. καὶ μετ ἐκείνων ἐπέκει. δαίμονες, πολέμου καὶ μάχης καὶ τροπῆς κύριοι. καταπολεμοῦντες μὴν βους ἀπημάζοντας. ὠμοφαγοῦντες δὶ τους αἰδουμήνους. σωιόντων τοίνυν ἐπὶ τῶ τραβεὶδων, ἀφανῆ παρ ἐκείνων ἐπὶ βους ἡμετέρους ὁπλίτας ἐμόρει βέλεσιν ψυχῶν ἅπτόμενα. τὰ μὴν ἄρεως ἀφιέντες. τὰ δὶ τῶν ἄρεως λοχιτῶν. βῦ δείμου. βῦ φόβου. βύπις δὴ, τάς τε

εἶναι πεποίηκεν. αἷ μὲν γὰρ θεμένους ἀνίσχον τὰ γόνατα. αἷ δὲ παρ' ἀπέρπων εἰς θύσιν. καὶ ταῦτα πάλιν, νυκτερεύουσαις ἐπὶ μάζων δαίμοσιν. εἴσω δὲ τὰ πολλὰ κατεχόμενος ὑπὸ τῆς τύχης. ἐπεὶ μετέχειν εἰς ἱερὸν παρ' ἡμέραν ἔστιν, ἱερὸν τοῦτο εἶναι τὰ βασίλεια. καὶ ὃν κάθαρον, καθαρώτερον τῶν παρ' ἑστίοις ἀδύτων. καὶ γίγνεται, τοῖς μὲν δένδρεσιν, ἀδίεις οἰβωμοί. βοῖς βωμοῖς δὲ τὰ δένδρα. ὃ δὲ κάλλιστον, οὐ γὰρ ἐφύλλωσε θάλλος, ἔρρυσαῖς ἀστίσι περικλειόμενος. ἐτέρωμ χερσὶ θεραπεύῃ τὰς θεάς. ἀλλ' αὐτουργεῖ. περιτρέχει. καὶ σχίζης ἅπτεται. καὶ μάχαιραν δέχεται. ἐ ὄρνις ἀνέρρηξε. καὶ τὰ ἔν δορὶ οὐκ ἀγόρευσι. καὶ βύτων πίσις, οἰδ' ἀκτύλοι, τῶν ἐκεῖθεν τεκμηρίων τέμοντες. ἄγεται γὰρ ἄπαντα, οἱ τὰ μὲν γραμματεῖα τοῖς ἄρξουσιν αὖθις ἐς ἐγκαιρεῖν, ταῖς δ' αὐταῖς χερὼν πλειρώσῃ τὰ πρὸς τοὺς θεούς. ἐντεῦθεν οὐκαθίζει βουλὰς γεραιτικῶν λοχαγῶν καὶ ἄλλων ἀρχῶν ἐν τοῖς ἐπείγουσιν. οὐδὲ τρίβιμερόνους ἐν σκέψεσιν. ἀλλ' ἐπὶ βύς δ' ἀσπιδίλους τ' ἐν ἀθύλωπα ταφυγὼν, ἀπύλλαθ'. ἐντεῦθεν γὰρ μὲν ἀρ' ἐν ἀστῶν πράτων τὰς ἀρχὰς, ἢ κομιδῇ ἀπὸ πάντα δ' ἔγνωσαι. ἐ καθάπερ ἥλιον λέληθεν οὐδέν' ἐπιγῆς ἰοῦτες οὐ δὲ σὲ τῶν βρομένων οὐδὲν. αὐβῦ διδόντος ἥλιου. ἔπι δ' κάν βοῖς ἐσχάτοις ὅσοι βάρβαροι τὼν ἡμετέραν ἀπὸ τῆς ἐξωθαλάσσης, μέχρι τοῖς βῦ πόντου παροικοῦσι ῥαχίας, τὰ δ' πλανήτας μάσαντες ἀλκυίζουσι τὼν γῶν. τὰς μὲν ἐντεῦθεν καὶ παρ' ἡμῶν εὐπειθίας ἀπεγνωκότες. εὐχόμενοι δ' τῇ δήμητρι. τῶν δ' ὑπηκόων ὅσοις ἔδει χωέσθαι κακῶς τυραννίδος ἔρωτι, σφᾶς αὐτοὺς ἀπώλεσαν. ἃ μὲν ἔλαθεν οὐδωθέντας, ἀδ' ἐφορμήθησαν ἄλλοντες, οὐπαθόντες. μόνοις ζῶντες ἐπὶ βιοῦβις βουλεύμασι: ἐγὼ δ' ξέρξην ἐθαύμασον, οὐ κάπικτείναντα τοὺς ἀντὶ τῶν ἀγγέλων ἐπὶ ὃν θάλατταν ἥκοντας. κήρυκες ἀνίκητοι παρ' ἕλλας πό-

εἰμὶ πολέμιος, οὐ χαλεπαίνοντος μόνον. ἀλλὰ καὶ ὅταν λύπῃ σε μὲν ἐλπίσι, σὺ δὲ εἰς δ' ἀγαπήσει. τὸ δὲ προσδοκᾶν ἐν βίῳ τὰ λυπηρὰ ἀριθμῶν, ἀπειρηκέναι νομίζω. μιᾶς μὲν αὐτὸ τοῦ μηκέτι εἶναι μὴ μεγάλην ἀπόδειξις. ἐτέρας δ' καίτοι συγγνώθι πρὸς θεὸς εἴπω τὸν ἀπορρήτων ἐκφέρομαι. βιάζεται γάρ μου τὸ σῶμα, καὶ χθόνιον τὸ τοῦ μου τῶν ὀδόντων διωκτικὸν τρόπον. γράμματα πρώην ἦκεν ἀσύμφορα. διόμνια κήρυκι καὶ πρεσβεία ἀνοῖξαι τὴν ὁδόν, καὶ τὰ διάφορα λόγῳ τιμᾶν. ἐγὼ μὲν οὖν ὅμην αὐτὸν ἡσθήσεσθαι, καὶ ἔοικε τὰ μοῦσ' ἀμελεῖσθαι. καὶ σπουδαιότερον δὲ πρᾶγμα τοῖς τῶν πολεμίων ἐπιμέλου. οὐδ' ἀπείρηκα τὴν ὠδῖνα λύσειν, ἀνδρεῖόν τι ποιῶν δι' ὁμήρους, δεινὸν νομίζων, εἴτις ὀφείλων δίκας, πρὶν ἀποδῶναι δικαιοῦται. βούτυρον δὲ οὐ κελεύω, τὰ πρὸς τοὺς ἥκοντας παρὰ τῶν σπουδῶν. οὓς ἐν βίᾳ ὄρκοις ἀκριβολογουμένους λαβὼν, ἐκέλευσεν ἀπελθόντας περὶ πολέμου σκοπεῖν. καὶ διὰ μακροῦ δὲ χρόνου, ῥωμαῖος ἀνὴρ, ἀπήλασε βαρβάρου. πόθεν δὲ τὸ τοῦ πολέμου μεταπίπτωμα πνεῦμα. καὶ τί τὴν ῥωμαίων τύμην ἐπανήγαγεν, εἰς τὸ πίστας φορεῖν. ἀπὸ μαχίας, οὐδ' ἐπὶ μαχίας σπονδὰς. οὐδ' ἐπὶ τομαῖς μέσων εὕρισις. ἀλλ' αἱ πυκναὶ θυσίαι. καὶ τὸ αἷμα τὸ πολύ. καὶ οἱ τῶν ἀρμάτων ἀτμοί. καὶ θεῶν ἐπιάσεις. καὶ δαιμόνων ὁμοίαι, τοὺς πολεμίους σωφρονεῖν. διὰ τοῦτο χαίρει καλούμενος ἱερεὺς οὐχ ἧττον ἢ βασιλεύς. καὶ τοὔνομα τοῖς ἔργοις συμβαίνει. ὡς οὐ μᾶλλον τι βασιλεύσιν τοῖς περὶ τὴν ἀρχὴν, τοὺς ἱερεῖς ἀτιμοτέρους παρεῖλθεν. οὐ λέγω τοὺς νῦν τοὺς ἀμβλυτέρους. ἀλλὰ τοὺς πάλαι τε καὶ νῦν τε, τοὺς ἀκριβωμένους. οὐ γὰρ νόμων ἀμάχεις ὕπνῳ ῥεῖ τῶν, νῦν μὲν ἔθυσε, νῦν δ' ἔλυσεν. ἀλλ' ὀρθῶς εἰρῆσθαι νομίζω. τὸ δεῖν ἀποθνῄσκειν ἄρχεσθαι καὶ ἔργων καὶ λόγων, ἃ τοὺς ἄλλους οἱ δι' ταῖς κοιμηθέντας, ταῦθ' ἑκάστης ἡμέρας

πὶ τὸ πόντου πρὸς τῷ βοσπόρῳ καθήμενος, καὶ ποιῶν ὁτιὼ ἐγὼ βραδίον αὐτοῦ τὴν μεγαλοψυχίαν ἐκπλήττων. τὶς οὖν ἐνίκα. τυφλώσας μὲν ἐκεῖνος τὰς τῶν ὁπλιτῶν ὄψεις τῷ ἐᾶσαι γὰρ ἐπορεύετο τῷ φωλοτάτῳ τὰς στρατιὰς παραδοὺς τὰς πόλεις ὡς φυλάκων ἔχοντες σχῆμα, τῶν φυλαξόντων ἐδέοντο. καὶ μετὰ τῶν φρουρῶν μόνων, οἱ φρουροῦντες ἔτρεμον. τῷ μὲν οὖν τῶν πόλεων ἁρπαγὴν οὕτω παροῦσαν ἐθελοῦσι μὴ ὁρᾶν. ἐφυγὴ δὲ ἔμελε τῷ σῴζειν. καὶ ἐμακάριζον, οἱ μὲν ἐν μεσογείαις τοὺς ἐπὶ θαλάττῃ. οἱ δὲ οἰκοῦντες κατὰ τοὺς γαυλήρους αὐτῶν. καὶ οὐδὲν ἦν εὐδαιμονίας τρόπον τότε, τοῦ κεκτῆσθαι πλοῖον. πυρείων δὲ οἱ παρόντες, ἐθεράπευον τότε καὶ καταγωγὰς ὑπεσχνοῦντο, ἓν δὲ ἀθλίοις, οὐδὲ ἰθάλαττα. ὡς ἐν τοῖς λιμοῖσιν ἐστὶν μόνων ὑπὲρ τῶν νεῶν τραυμάτων, ἔντε τῷ πελάγει νηῶν, τοῦ καιροῦ τοὺς κακούργους ἀθεῖζοντες. ταύτας δὲ τὰς μεταναστάσεις ἔσχεν ἡμέραμία. ἡ γὰρ αὐτὰ, οἱ μὲν ταῦτα ἔδωκεν, ἡμῖν δὲ θαρρῆσαι τῷ μονὴν. οὐ δυνάμιος τοιγὰρ ἐληθῶσις, οὐδὲ τῶν μὲν γεγομένων, τοῖς δὲ ὥσπερ ἀοθέντων δὲ τῶν ἀνηκάλων λοιμῷ βεβλημένων, ἀλλὰ φιλίστας προσγοείας ἐκβαλούσης τὸν φόβον. καὶ τί χρῆτος ἀπὶ μυρίβδομήκοντα σταθμὰς. ὥσπερ ἀρασεῖς μάκην σημεῖα, ζοὺς πίρσας ἐτάραττε. ἐδὲ κακῶς ἀπολούμενος δημάρατος. ὁτὰ παρέμιν ἐπαινῶν πρὸς ἐκεῖνον ἀγαθὰ, καὶ τοῦ χειμῶνος φάσπωνα τῷ παραδώσειν ὥσπερ ἐν κύρτῳ τὴν πόλιν. μεταβαλὼν ζοὺς πολυδάμαντας φίλους. οἷς ἐκεῖνος ἐχρῆτο, φανέντας ἀχιλλέως. ταύτην ὡς τις οὖ φρονεῖ, μεγάλην νίκην προσερεῖ, τῆς μελλούσης οὐφαλοτέραν. ἡμῖν γὰρ ἐκείνους θεὼν διδόντων δορίαλώτους ἄξειν. ἢ δ' ἡμᾶς ἐκῶλυσε γενέσθαι. καὶ δίκαιος μὲν, ὧν ἐπόθημεν λαφόμεθα δίκην. διὰ δὲ ταύτης, οὐ προσεποθήμεν. τὰ δὲ ταῦτα δὲ

ελ τῆς βραχίονος. εἶτ' ἐμβολῆς εἴτε καθέδρας ὀκνηρὸς. καὶ τῶν πολεμίων ἀπτάτου τος ἀριστῶ, τὸ μὲν περιεῖναι τὸ ἔργον ὑσυχάζοντας τῶν ὁπλων. πρέπον ἐξαιρούσας τὴν συγγενείαν σίρρεσθαι. ἐπειδὴ γὰρ ἔδει κρατῆσαι τοῦ ὁμολογουμένου, ὅτι ἅπασι τοῖς ὠφελοῦσι νόσου. καὶ ὁμὲν τρόπαιον, ὅτω μέγα. σραλιωτῶν δ' οὐδαμοῦ τάφος. ὑπολαμβάνετω βίαιον τῶν βασιλέα καὶ κύριος ὁμέγας ἐν θεοφιλῶν κρίσει. ἐγὼ γὰρ εἶπον ὁ μὲν ἐτυμεῖς σωτηρίαν, ἀλλὰ μεμαχημένοις τῶ πάσω. καίτοι καὶ πλέον ὧν ἐσπράτευσφε σὺν, ὥσθ' ὁμοῦ μάδους τε εἶχε καὶ σωσικαλύπτειν. σοὶ δὲ καλῶ λίων τοῦ κτησάντος, ὁ τῆς κτήσεως τρόπος. παθαρᾶ τῆ μεσῆ παρελθόντι πρὸς τὸ πᾶν. τὸ δὲ ἔπ πάλλιον. τῶν γὰρ αὐτῶν ἐς θυσαν ἐπὶ πύθις ἥδονὴν, οὓς τὸ ἧττον, καὶ οἷς ἁπάντας. νομομέν γὰρ, μεθ' ἑτέρων ἦσαν. φίλτρω δ', μετὰ σοῦ. πανθανόμενοι γὰ μὲν μὴ εἶναι βασιλέα. πόνοις δὲ συσρατιώτην. καὶ βύτ' ἀξῆ, τὸ τῶν κιφαλήμσου παρὰ τῶν κρέττόνων ἄγεσθαι πρὸς αἰσθή μα: ὅτως ἀκολυθήσει τῶ σεφάνωμεν ἐργῶ κίνησις. τὰ κινύσεια δ' ὅσος δρόμος. καὶ γέμοιο δὲ τοῖς πρά γμασι πλησίον. εἰδὲ ἐφ μνεῖς φησι τὸν φόνον θάρρει. καὶ τοῦτο ἡμῖν μελήσει. οὕτω τοί νυν ὁσιώτατα ὧν ἴσμεν τῆς τε αὐρώπης τὸ πλέον καὶ τὴν ἀσίαν προσλαβών, οὐδὲν πρὸ τῶν ἱερῶν ἐπονύθασεν. ὥσπέρ τις ἀγα θὸς ναυπηγὸς, τὴν τρόπιν πρὸ τῶν ἄλλων σκεπόμενος. ὥσπερ δὲ τὸν τοιαύτης ἐσχυρῶσώζεται ὁ πλοῖον, ὅταν ἐν τῆ θαλάσσης ἀπειράτων κρέττό νων αἱ πόλεις. διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς ἐκ βρομούσης ποιῆ. σθαι τὴν ἀρχὴν τῶν ἔργων εἰθίζεμεν πολεμεῖν βίς καλοῖς, ἢ κίνσα ἀσχημονῆν καὶ κακοῦ λυσιτε λοῦβος. ὥσπέρ ἵνα μὴ ἀνάθεμα τοῦ ὁς, ὅσα αὐτὰ πρῶτα σωσῆ. πολ λαμένος, αὐτὸ μὲν καὶ εἰνοῦ σιρονά πλλαξεῖ ἐς πλάνης. θαυμαζῶ οἱ σωέπεσχεῖν ἐμμνήμασι πρσῶν, ὅτι μὲν αὐτῶν κρατήσεις λεγόντι μ, ἔ τι δὲ κεκρατήκας οὐκ ἐνθυμουμένων. καὶ ταῦτα ἐπὶ τῶν ὁμοί

τοὺς ὠνησάμενος ἐρωτωμένους, καὶ τῷ χρήσιμος καὶ τῷ πράγματι παρασχεῖν. ἄδικον μὲν γὰρ τιμὴν, οὐ πάνυ ἐπίκωφ δικαίαν δ' ἀπεσίγησεν. οὐμὸν τόγε νεῦμα τῶν θεῶν ἔρμαιον ἐγένετο τῷ τεθνηκότι, καθάπερ πάλαι τοῦτ' ἐν αὐτῷ τῷ ἀθύμῳ τρέφοντι. ἀλλ' ὡς ἀπὸ τοῦ βραχυτέρου χαίρων, ἐμέλλησεν. ὥκνει. περὶ δὲ πρόσθεν μέτρον διέτεμνε, τῷ ἐνθένδε φῦφον, μετὰ τῶν ἄνωθεν ἴσμενος. τὸν δὲ ἑκάμπτειν οὐδὲν. ἕως μὴν οὐχ ὑπῆσαν ἐλπίδες καταλλαγῶν, ἀνεῖχεν, ἐπεὶ δὲ πόλεμος μὴ δὲ νεκύρυκος σαφὴς ἐπετείχιζε δ' Ἰταλίᾳ, παρεκαλεῖτο διὸ νεώτερον. ἐκεῖνος δὲ ὁ σκυθικὸς. ἐμάρη δ' ὑπεζὸς. ἐπαρώρυττο δ' ὁ βέξότης. πατεῖ με δ' οὐ δὶν οὐδὲ ἐπέστριφεν. οὐ πρόσω ἵππους χρεμετίζων περὶ ὃν αὐφράτην. ἐμὲ μανίαι προσαγόμεναι τεῖχος οὐβρικοῦσαι πόλεις. οὐκ ἐλπίζόμενον πῦρ ἀλλ' ἐωνεῖτο ἐωμαλωνῆ τὸν φόνον. τῶν μεγίστων ἀφιέμενος βαρβάρων, ἵν' ἐμὲ μὴ ρῶν τῷ γένει, τότε δὲ τότε τοὺς ἀμπαθεμένους ἀφεὶς τὸν λεωφόρον σκοπεῖν. αὐτὸς ἑτέραν ὁδὸν ἀτρεβὴς καὶ τραχεῖαν καὶ ρεμνοῖσ ἄπορον, ὡς πέρπνα τῶν ἐν ἄσει χειροποιήτων δρόμων ἤνυσιν. ἕως ἀπόλλωνος ἡγουμένου, καὶ τὸ δύσβατον λειαίνοντος κατὰ τὸν τάφρον τῶν ἀμαιῶν. ἔτι δὲ τῶν ἁλισκομένων οὐ καιόμενον, ἕως πέρπνων ἰχνῶν οὔπω τὸ διπλοῦν σώμα χαλεπὸν δὲ καιρὸς ἦν, ἀνεφαίνε πρῶτον ὤμους τῶν ἐσμάτων καὶ διήγειρεν οὐδὲν ὑφ' ὕδρου. κρυπτομένου μὴ ὑπὸ τοῖσ νώτοις τὰς θαλάσσας. λανθάνοντας δὲ τοὺς ἐπὶ τὰς ἐρέτας ὅπως ἂν βούλεται. οὔτε δὲ πλείω λόγου τὸ μὴ δοκεῖν ἀδικεῖν. ἢ τοῖσ νίκης αὐτὰς ἐπιπέπτο, ἕως τ' ἐν μέσοις τοῖς σθενοῖς ἐμβεβηκὼς, δι' ἑλλήνων, ἅπασι ἀνθρώποις ἀπλοῦσθαι πέμπων ἀσφαλὰς ἐκεῖσε κατὰ τοὺς ἑκάστων τρόπους. μείζους. ἐλάττους. τὸ μέσον ἐχούσας. ὡς ἐμελλον βίς δεξομένοις ἁρμόσειν. βουλευομένου τοῦ τῶν ἐπαινούντων

στρατηγὸν ἐπαινοῦμεν ὑπὲρ τὰς τῶν ἑτέρων πεπαιμένων συλλογάς, τοῦ δὲ σώματος τὸν ὁμήρου μιμητάς. ἀλλὰ γὰρ οἷς ζῶς πολεμίους ὀξυκόπους, μετὰ τῶν κρατουμένων, ὃν διάσου νικῶν τὰ ἐπίδικα. οὕτω δυσμαχοῦσι νόσημα φθόνος. καὶ τὴν τῶν ὠφελούντων δύναμιν, ὁ κερδαίνων μισεῖ. ὃς δὲ καὶ τὸ τι ἐπὶ τόνδε πάλαι πεφυτευμένος ἀνδράμε, καὶ τὸν ἀπιθέρα προύγαγεν εἰς φλόγα. τὸ πρῶτον, ὑφιλωσιφίλων. ὡς βλάψων ἐν ταῖς βουλαῖς. ὁδί, ἓν ὁμοίως εὔρυκλος μεταῦ ταμείρος συμμῆς, ὡς ἀσθενῆ πικόσων. ὁδί, κνὰ δὲ πὶ τὸν ἰσμηρὸς, πάντας ἐκάλεσα πρεσβυτέρους, ἐυφημότατα ἀνθρώπων ἐκδιδοὺς μετὰ τοῦ βασιλέως τὰς πόλεις. οὐδ' ἦν μὴν πέραζῦ μετείου πρὸς. ἐρῶ γάρ, καὶ βαδίζειν ἐκέλευεν. ὁμοῦ σαὶ δὲ γυναικῶν, ἀν πλαμβάνοντῶν σὺ μάτων, αἷς ἀναπεπνυμένοις ἅρπ, κῦμα δὲ ὑπερον προέσατο. ὃν δὲ, οὐταῦτα ἀκίπτειν ἐκεῖθεν. πῶς δὲ μέγας γίνε, καὶ βασιλεὺς ἐν ταῦθα γάρ μοι δοκοῦσιν. οἰξύτερον βλέπειν οἱ κριταί. οὐτ' ἐριάζιτος ἀπώτης, οὐδ' ἦ πάτος ἀπὸ τῶν βασιλέως. ἐδοῦτος ἐπαιδίνυτο τὸ ἁρμόμενον κακῶς, ὡς τι τὸν ἄρχοντα γνώμη πρὸς πόσιν ἄρειν. ἀλλ' ἅπερ δὲ λόγος ἀληθέστερος οἷς μὴν ἐξορμᾶσιν ἐκείνους οὐδ' ἐν προεσπεμμένους, ἀλλ' ἔφθασε τὸν λογισμὸν ἀφωνή. θεοῦ δ' ἐστὸ πρός ταξις ἦκεν ἀδελφὰς τὰς προτέρας. πρὸς τι θεῖσα βαλαττίω λαμίδος βαφῆ λιθοκόλλητον ταινίαν. φέρου σάπη καὶ αὐτὸν καρποῦ θαλατίου. καὶ οἷ μὴν ἐρόων. ὁδί ἔβλεπε πρὲς οὖνον. καὶ ἓν ὁμοίως ἦ τυδοσ. σῆ πλῆξις, ἄμφω βουλῆ δαι μόμων. ὡς πὶρ οὖν οὐτᾶς πυθίας ἡ γόυμεθα τοὺς χρησμούς. ἀλλὰ ζῦ πέμπομβος ἐπὶ τὸ σόματα λόγια, οὗτον ὖν τῶν ἐκείνους τι κεκινημένον πῦτον τι πεπεικότων κοσμῆσαι τὴν κεφαλὴν κελεύσω μᾶλλον τὸ ἔργον, ἢ ὧν τάσ γνώμας ὡς ἐρούλοντο Διόθηκαν. εἰκὸς γὰρ

τόλμαν παράκλησις. τοῖς θ' ἡμετέροις ἐς ἀπλημίαν ἀνάγκη. κἂν σὺ μὴ νῦν, ἀλλ' ὑστερόν γε. βοὺς μὲν ἂν ἔβιλξε. βοὺς δ' παρώξυνε. σὺ δ' ὅπως οἱ μὲν ἀεὶ τρέμοιεν. οἱδ' ἀεὶ θαρροῖεν. πρόπαιον ἀκήκοντας πόλεις ὤρθωσας. ἐδιαλῦσε σὺν δὲ λύκῳ ἀγνώμονι. ἀ μόθους. ἀ λίχνας, ἑκατὸν πάτριον τὰ λίμνα. ὃ σῶμα, βοῖς βαρβάροις ὑπῆρ μι κρατεῖν. ἀλλ' οἱ μὲν, ἴδρων. οἱ δ' ἵπασχον. ἵπασχον μὲν οἱ περὶ ῥῆνον. ἵδρων δ' οἱ περὶ τίγρητα. καὶ τὰ μὲν εἰσέρρει. τὰ δ' ἵππειον. οἳ οὐ πεῖ τοτίθασι αν γλιαθαι φασὶν. ἀθεσίως μὲν βᾶ κοειν θίο. ουτρι ψαμένου δ' καθ' ἑαυτὸν καὶ ἐλαύνοντας. θατέρου δ' κέρως ἴως ἐς ὃ τεῖχος, κατακλείσθη φάγγοις. εἰ δ' μὲ σὺ τότε ἂν τίπρουσας, οὐδ' ἂν ἐκώλυ σε τοὺς βαρβάρους ἑκατέρους. τῷ ἐν τοῖσιν ἀεὶ ταμένους, πειθὼ ῥοιπορον ἀλλήλοις πλαυ τῶν τας συμμίξαι. νῦν δ' ἑτῶν ἑτέρων ἕττα, τοὺς μὲν, ἀπώ λεσε. τοὺς δ' φροντίζειν ἐποίησε. καὶ σωτηρίασε τῷ ἀπό πούτους νικᾶσθαι ῥωμαίους αἰσχύνην. φύμης φύμην παραμυθου μένης, καὶ λόγου λόγον καταλαμβάνοντας. σὺ μὲν οὖν ἀπὸ τοῦ τροπαίου πάλιν ἐπὶ τὰς μούσας ἐτρέπου. καθάπερ ἆθλα τὰς ἐπὶ παλαίσραις ἀποφέρου, καὶ τὰ ὅπλα κατέθεμενος, ἀνελάμβανες τὰ βιβλία. παρ' ὧν ὁρμηθεὶς καὶ τῷ μίκκῃ ἀπέλου. πλέθει γὰρ ἀπὸ τατ' ὠμὴ σοφία, πρεῖπω τοι ἐτὸν σωσε τύ τιρον. ἀφικνοῦν τα δ' σοι τῆς τύχης ἀρομμῆς, οὐκ ὀρμηταὶ καὶ μῖμοι, γέλωτος ἀφορμὰς κομίζοντες. οὐ δαύλιται καὶ πι θαρῳ δοὶ, δείπνων χρησίμους ἀγελαίους τες, λόγους. ἀλλὰ σμύ ναι τὶ ῥήτορων. καὶ φιλόσοφος ἀθήνηθεν, καλὸς μὲν ἰδεῖν καλὸ ων δ' χρήσασθαι. πλείστων μὲν ἀμῶν ἔχων νοῦν, ἐν δ' λόγοισ ἄριστος εἶναι μᾶλλον ἠδόξει βουλυθεὶς. ὃς τὰ μὲν ἐκαμίσας, πα ρὲ δ' τῶν συμβουλεῦσα' μῆνες ἀπηλλάπετο. δῶρον λαβὼν ὃ μόνος βασιλέων δίδωκας. ἴσθι, τὸν ἀνδραμνύοντα· εὐδ' ἐπεσεῖ

μηδ' ὡς ἀναπήσωσι τῆς μάχης δεηλάσειεν, ἡμίκα δ' αὖ τὸν ἐπὶ τοῦ ἐλείνου προίγαγε. καὶ διαβὰς ῥᾷστον ποταμὸν. ὕδωρ ἐλέγχων ἐκ τῶν γλωμῶν, ἀδικίαν μερῶν. φιλοπεινήσας ζῶντας λαβεῖν. εἰδὼς ἀγαλλομένους θνατὰ. τοσούτους σαγηνεύσας ἤγαγεν. ὡς θᾶσσον μηδ' ἐπίστομον τοῦ ἐκείνων χλιεσθαι τροφήν. οἷς δ' ὑπολειφθεῖσιν, ἄφθονον τοῦ οἴκοι προκεῖσθαι. δείσας δ' τὸ τῆς νίκης μέγεθος, καὶ τοῦ ἔργου λαμπρότητα μᾶλλον, ἢ τοὺς ἐν τῇ μάχῃ κτανεῖν Δύσους, οὐ προσέθηκε τῷ τροπαίῳ σώματα. καὶ ταῦτα ἐν Δεσμοῖς ἔχων τὸν ἄρχοντα τῶν πολεμίων. οὔτως ἐπιλήσμονα τῶν, οὐδ' ὑπτίαντα τοῖς παρεθνεσιν ἔθειξεν. οὐδ' ἐπιστόμισφαξε ταῖς κεφαλαῖς τῶν πόλεων τὸν καταγωνιστὴν, καλλωπιζόμενος τῷ φόνῳ. ἀλλ' ἀμνησθεὶς ἀχιλλέως, ὦ γύναι ἄνδρες, παρεχώρει τὴν λοιπὴν τῷ πρεσβυτέρῳ. παντάπου τὰς ἀφορμὰς παραιρούμενος τῶν φθόνων. οἰηθεὶς δ' ὅτι τὸ χρῆμα τῶν πόλιων οὐ ταυτὸν ἀνῶ πάσχει. τοῖς μὲν γὰρ ἄλυτος ἑστήκασι. τὰς δ' ἔστιν ἀναβιώσασθαι, μέρα ὀρύττοντας καὶ κεφαλάς. αἱ δ' ἀρίστευσε. καὶ αὐτίκα κατέρυξε διὰ παλαιοῦ ποταμοῦ. πελάσων ἐπὶ τὰ σφέτερα αὐτῶν καπήλους τοὺς ἁλωκότας. οἷσθ' ἴθιον. οὐκοῦν ἐρᾶν τ' ἀνδρὸς λυθείς. ἀλλοῖ μὲν ἰόντων ἐκείνων. οἱ δ' ἐπανέσταν ὑπὸ τῶν ἑλόντων προπαπόμενοι. οὔτως αὐτοὺς ἐπίδυσι πάντα ὑπακούειν κράτος. ἐπὶ δὲ τὸ προσθεῖναι πόλιν τοῖς ἀρχαίοις εὐεργεσίᾳ κοινῇ πρὸς τῆς ἑαυτοῦ μηνίσαι αὐξομένου σώματος, τὸ γε τὰς ἀνηρημένας ἀποδοῦναι πόσῳ λαμπρότερον. ἐν ᾧ καὶ τοῦ ἐπιέναι οἰκεῖζειν. καὶ τοῦ αἰσχύνην λύειν. οὐ γὰρ τὸ μὲν ποιῆσαι τοῦ οὐκοῦσαν δεινόν. τὸ δ' τοῦ πεῖν οὖσαν πεῖσθαι ἐρεμμηνίαν. διαπλάσσει ἐν τούτῳ πεῖσμα μηνὸς ζημίας, ἀνειδῶν τε καὶ βλάπτης. ὡς ἐκάστοτε τὸ πῶμα φαινόμενον, τοῖς τε βαρβάροις ἂν ἔνεσε

αὐτοῦ, μικρᾶ νίκην ἡμῖν ὁ βασιλεὺς. πρὸ τοῖς ἐν βίᾳ ὅπλοις, τῷ ἀπὸ τῆς καρτερίας. ἐ τὰ τοιαῦτα πράως ἐνεγκεῖν. κἀν τούτῳ τὸ τῆς παιδείας ἀτίμητα κέρδος. ἡρακλῆς τε χειρονος ἁμάρτοις ὑπακούων. ἄρκτε τε ἐνιαυτῷ πλέον ὑπ' ἀνθρώπων δεθεὶς. ἀλλὰ γὰρ ἔδει καὶ τὸν ἄρκτον λυθῆναι ποτὲ ἐ τοῦτο. ὡς γὰρ ὁμῶς, ἐν βίᾳ καὶ λύμασιν ἦσαν μὲν, ἀκηρεθίζετο δέ. τὰ δὲ πράγματα ἀπολώλει. βίᾳ δὲ βαρβάροις ἠξαίνετο τὸ φρόνημα. τῶν δ' ἐπιτρεπόντων ὁ κίνδυνος ἀπεῖναι μέν, λαβεῖν δοκῶ μᾶλλον, καὶ πολιορκεῖσθαι μαθοῦσαν. ὑμεῖς μὲν ἴσως ἀθυμεῖτε καὶ παράταξιν ἀκέσσ. ἐ στρατοπαίδων φύσιν. ἐ κέρας ἑκάτερον. ἐ φάλαγγα. ἐ παράκλησιν. ἐ τἀναντίον τι μέρος. ἐ στρατὸν φανερὸν. ἐ κρυπτὸν μένεις λόχους ἐ προοίμιον συμβολῆς. καὶ ζέουσαν μάχην. ἐ ῥεῦμα τάττων εἶδε. καὶ φυγὴν ἐ διῶξιν. ἐ γὰρ ἀφανῆ ἐπροῖς. ἐγὼ δὲ τῷ μὲν τῆς διηγήσεως ἀπρίβειαν, ὅταν ἐ περὶ τῶν ἄλλων ἱκανῶς διεξίω, κομιῶ. νῦν γὰρ δὴ πάντα σωτέτμηται. καὶ ὁ λόγος ἴσα καὶ σιρτέμασι τῇ παμμύρει πρέπουσιν. ὥσπερ οὖν ὀλυμπιονίκας οἰκαδε πομπεύων ἀπὸ τῆς πίσσης, ἐρωτώμενος ὑπὸ τῶν ἐντυγχανόντων τῆς νίκης τὸν τρόπον, τοῦτο μὲν ἀποδώσειν ὑπισχνεῖται. συγχαίρειν δὲ αὐτῷ πρὸς ὃ παρὸν ἀξιοῖ. θήνυς ἅμα τὸν σίφανον, οὕτω ἐ μοὶ τὰ ἀπὸ τοῦ πολέμου λέγομεν. ὑπερβάντες τὰς μάχας, καρπουμένων δὲ τῶν ἡμετέραν τῶν βαρβάρων, ἐ πόλεσι πέντε δεούσας, πεντήκοντα καθηρημένων, ἀποτετμημένων δὲ τὰς γῆς τὸ πλέον καὶ κεκτημένων. τῶν δὲ φανερωτάτων ἐν γαλάταις γενῶν, οἰκεῖρωσι κἀκεῖ δουλεύοντων. ἃ δὲ μείζω πεῖναι τῶν πολεμίων εἰληφότων, ὁ στρατηγικώτατος ἔτος, καὶ τῶν ἀφ' ἑσπέρας γεγόνασιν ἄνθρωποι πολέμων γέμων, οὐ φορητὸν ἡγησάμενος εἰ πλείας μὲν τελέρδε ἐνίκων περὶ σαλαμῖνα τριακόσιαι. τὸ δὲ τῶν βαρβάρων νέφος αὐτὸς σὺν ὀλίγοις μὴ τρέψαιτο, προσπίπτῃ

ὡδὲ οὐκ ἐπίστατο. κοινωνὸν δ' τῆς ἀνάγκης καλούσης, τοὺς ἄλλους ὑπερ ἐπηδήσας. τὸν ἐδ. κυμβίον αἱρεῖται. ζῦ μὴν αἵματος ὅσον ἐξήμεσεν οὐλιπλελησμένος. πιεζόμενος δ' τῷ κατηγορεῖν ἔχοντι μᾶλλον, ἢ τοῖς ὀφείλουσι χάριτας. καὶ οὐκ ἐψεύσατο. λαβὼν γὰρ ἀθηναίων λογισμόν, καὶ ὁ ξῦθος πολλάς, καὶ κελεύσας μὴ μνησικακεῖν, ὅσος ἦν ἀβόλως συμπονεῖν. αἱ μὴν πρὸ τῆς βασιλείας εὐθύναι τοιαῦται. πάντα δὲ λογισθὲν ἐπανιτίμῳ λαβοῦσαι. δοκιμάζομεν δ' καὶ ὃν κυβερνήτην. τὸν ἴδιον κινδυνεύοντα τοὺς ὁπλίτας. ὁ μὲν οὖν μὴ ἐκπέμπων ἐπὶ πολεμίους εὐπράττοντας οὐ νίκην αὐτῶν, οὐδὲ κράτος. οὐδὲ ἀφιεμένων δεῖ πέμπειν. εὐθὺς γὰρ αὐτῷ μεταμέλειας εἰσπελογισμὸν ἀνίχνων. ἐπεὶ καὶ ἂς σωφρόνως λειτουργίας συμβούλων, κωλυτὰς ἔργων χρηστῶν, οὐ παραινέτας δεῖ πέμπειν. φοίνικα δὲ δεῖ περιστῆσαι λόγον. τοιγαροῦν εὐθὺς ἀφείλετο. μᾶλλον δὲ ἐφορᾶτο τιμῶν τὸ σωφρονεῖν ἀνελέσθαι, ἢ τιμῶν τῶν ἐναντίων ὕβριν. καὶ τὸ μὴ τοῦτον ἐπαινεῖν, τὸ πλημμελεῖν τὰς πολεμίους ἴδιον ἦν. ἀλλ' ἐκείνου κατηγορεῖν, ἐμοὶ μὲν οὐ μέτριον. τῷ λόγῳ δὲ ἀνάγκη. διασῶσαι δὲ τιμῶν εὐφημίαν, ἀπὸ τῶν μέμψεων οὐ κρίσιν. ὁρμηθεὶς τοίνυν δεῖ ταλίαισ σὺν ὁπλίταισ ἑλάποσιν ἢ τετρακοσίοις ἐν ἀκμῇ τῶν χειμώνος. τιμῶν δὲ τὰς ὥρας ὑπερβολὴν ἐν ἐνιαυτοῦ κύκλος ἐφίστησι δυσὶ τόποις, οἱ μὲν ὑμῶν νίγλαν. οἱ δὲ ἀκκόασισιν ἐν μέσῃ μὲν ἐπέρχεται δυσὶ ὁμόρου. γῆν δ' ὁρῶν γαλατῶν μὲν καλουμένων. ἐσπαρμένην δὲ ὑποβαρβάρων. οἱ μετὰ τὰς πρόπροσ ἀρχμένης, ἐ τὰς πόλεις αὐτὰς κατοικοῦντες ἐγεώργουν, ὃν χειμῶνα ἀνέλεσθαι εἰσβουλήν. ὡς δὲ τὰς ὥραίας ἐπὶ τὰ ἔργα καλούσας ἑρόα μὲν αὐτὸς καὶ σωτὴρ καὶ σωτηρότερ. ἐ παρεθάρρυνε γοῦς ἐπὶ μόχθους. ὑπεσκέλιζον δὲ τιμῶν ὁρμήν. οἱ σπαρχοὶ ἐ λοχαγοὶ ἐ ταξίαρχοι, πλουροῦντες ἐντολάσδε

σίων ἡγεῖσθαι λιθοτομίας. ἢ λόγων ἐρασῆ, τὸ μειράκιον θεσμωτήριον. ὡς περ ἂν εἴπις εἰς θάσον τῶν φιλοίνων τινὰ κομίσας. ἢ κιλλαίσας μίσγειν, τίκτειν αὐδὴν ἀτεγῆ τῷ τόπῳ. τὰ πάντων ἥδιστα μαγειζόμενος ἐν τῇ κολάσει. μᾶλλον δὲ θεῶν δῶρον ἦν. βουλομένων φίλην τὴν πρὸς τὰς βασιλείας αὐτῶν γνώμην τῇ πόλει. ἢ προεισημένην μέριτας. ὅπως ἂν ἐν τῷ βασιλεύειν ὀφελίτης εἴη τῇ πόλει. ἢ τὸ μίτιον ἵνα θάνοιεν ἐπὶ τὸ σκῆπτρον ἰὼν φίλῃ παρὰ τὰς ἀπίκας, ὥς περ ἄλλοτ' ἄλλων ἐκεῖφυομένων, τὸ κρατεῖν βαρβάρων. ὁμὴν οὖν δαίμων καλῶς ταῦτα ἐμήκει, τὰς οἰκουμένης προμηθούμενος. οὐδ' ἀσυμφίας ἄθυμία, βασιλείαν ἐφαυγεν. μόνος ἀπεδιδράσκων, ὃ παρὰ τῶν ἄλλων θεραπεύεν, καὶ φόνον ἢ βασιλείαν τῷ τότε. τεκμήριον δέ. πλείω μὲν ἀφῆκε θάκρυα καλούμενος ἐπ' αὐτῷ. ἐκόμενος τὰς ἐν ἀκροπόλει κιγκλίδος. ἔνθ' τίς ἂν ἐπὶ κάνειον ἀγόμενος. ὑθίσας δ' ἂν περιθεὶς ἀξαίφνης εἰς ὑπερβορείους ἀπίσθια. στρέφων δὲ παρ' ὄλεθρον τῷ περὶαν λογισμούς. εἴπως ἀπερρύσαιτο τῷ πλείστην ἀρχήν, ἢ πρότερον ἀξίλιξε, περὶν θεῶντις ἐπιλθὼν μετάσχοι τῷ βουλῆν. καὶ γὰρ ὄπιον ἀφεῖλε, διαρρήδην ἀπὸ τάξας ὑπομεῖναι τῷ λειτουργίαν. μάρτυρα δὲ τὰς ὁσιότητος, αὐτὸν εἶμι τὸν ἐχθρὸν μ' ἵνα δὲ μὴ θαυμάσητις ἐχθρὸν ἀκούων ὃν κοινοῦ μίγνον τὰς ἀρχῆς. ἐρῶ τις ἦν ὅτε κοινωνίας νοῦς. ἐκεῖνος γὰρ οἰχόπως πνὰς ἂν θρώπων ἑδίως ἂν εἶδεν ἐνθρόνοις βασιλικοῖς, ἢ τοῖς ἀλουργοῖς ἢ σθήμασιν. ἀλλοῦ δ' ἂν ὀνείρατα ταύτῃ ἐοικότα τῷ θεᾷ, μείζους ἤμεγκεν ἂν. πόθεν οὖν μετέδωκεν ὧν περιείχετο; καπῶς ἔπασχεν ὑπὸ τῶν βαρβάρων παντᾳοῦ. καὶ τὸ περικείμενον ὄρος μυσῶν λείαν ἐπεπίστατο τῇ δι. κάλισα δὲ τὸ περὶ τῷ ἐπέραν ἔπονει. καὶ μικρὸν ἦν κρατήσας εἰς ἐπανόρθωσιν. ἀλλ' ἴδεται βασιλέως ἀπασχίσοιτος τὸ ῥεῦμα. θραμεῖν μὴ οὖν

διάνοιαν ὑψηλοτέραν ποιῶν, τῇ τῶν οὐρανίων μαθήσει. τὴν δὲ γλῶτταν εἰς δρόμον ἀσκῶν, τῇ τῶν ῥητόρων ὁμιλίᾳ. καίτοι τὸ σὸν οὐκ ἀρκούσας ὑπολαβὼν εἰς ἅπαντα μονιὰς ἀφορμὰς, τὸν πρᾳότητα πάσης, τὸν θεῖον. τὸν ἀνεψιὸν. τὸν ἀδελφὸν. τὰς διὰ τοῦ γένους τιμὰς, καὶ θεραπείας. καὶ κολακείας. ἐσθῆσιν καὶ πίστιν καὶ παθῶν διετίλισεν. ἐπὶ μισθῷ τοῖς δεομένοις συμμαχῶν. καὶ προσπθεὶς ἀργοῖς ἀργὸν. χρυσῷ χρυσὸν. σπένδι σπένδοντι. τἄλλα τοῖς ἄλλοις ἀλλοῦ μοῦτος. ἀλλ' ἐπαινῶν ἀναξαγόρᾳ, ὃ τὴν μὲν πατρῴαν γῆν ἄσπορον ἀφεῖναι. τὴν ψυχὴν δὲ εἰς καρποὺς παραπάσας, τῶν μὲν, ἐμέλει. τὴν δὲ ἐθεράπευε. καὶ κλῆμα τῆς ἐρὸς ἀμπελείαν θαμάσας, οὐ γὰρ ἀπορύφομαι βιβλία πάντα μόθεν ἀξείλκυσι. καὶ τὰ ταμιεῖα διηρανίσατο. ταῦτα μᾶλλον, ἢ τὰ τῶν χρημάτων ἕτεροι. φιλοσοφίας δ' ἐμμένον, ᾧ ἐπὶ γὰρ ἐκείνης παρανύφαντα λαμῶνα, δέξαν περὶ τὰ θείου παράσημον οὐκέτ' ἂν περιφέρειν. ἀλλ' εὐθὺς τὴν κιλῖδα διέρρηξε. καὶ τοὺς ὄντας, ἀντὶ τῶ δοκοῦντος ἐπέγνω. πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἡγεμόνι φιλοσοφίᾳ χρησάμενος. ἐκείνην ἐγὼ τὴν ἡμέραν, ἀρχὴν ἐλευθερίας τῇ σῇ καλῶ. ᾧ μακαρίζω τοσούτους τὴν μεταβολὴν ἐδέξατο. καὶ τὸν τῆς γνώμης ἰατρὸν, ὃς κινδύνων τὸν κάλλιστον αὐτός τε κινδυνεύσας καὶ τόνδε πείσας. μετὰ τὰ μαθητοῦ τὰς κυανέας διέπλασεν. ἐμοὶ δὲ οὖν προσεῖ μιθοῦν τοῖς τοῦ δεγράμμασιν ὁ ἀδελφὸς. ἢν ἄν νῦν συζυγία προσατῶν. ᾧ γὰρ ἦν οἷος οὐ βασιλεύων, βασιλεύοντα νουθετεῖν. ὡς δ' ὁμοῦ ἄριστος ἀπελύθη, λέγειν ἔχων τὰ περὶ τῶν πεπραγμένων. ἐπὶ δὲ τοῦ τὸν κλεῖναι τὰς μέμφις. ὃς εἰ νοῦν ἀπεκτονὼς εἰβούλετο μόνῃ, ἐπόρει δ', φόνου μόνῃ ἔσχε πλάναις δ' ἐπάκου. δίκας λαμβάνων, ὧν ἐγκαλεῖν δικεῖ μεν. οὕτω δ' ἄρα τὰς ὑφ' αὑτῶν γῆς ἔπισε τοῦ φύσιν, ὡς τε τὴν λῆξιν τὰς ἀθηνᾶς, τὰς τῶν συρρακουσ

κατὰ τῶν. πάλαι τῶν ὑπάτων νόμον οὔτω προύχει τῆς βασιλείας ὡς εἰς εὐθύνας καταστὸν μηνοστῆς ἀρχῆς, οἷος ἡμῖν αὐτὸς δεῖξαι. καὶ γὰρ εἰμείζων λογισῶν, ⸗ τοῦ διδόναι λόγον ἀνθρώπων τισὶν ἐτύχη. θεοὺς γέροι καθῆσθαι νομίζων δοκιμαστὰς, ἀξίως τῶν ἐκείνων ὀφθαλμῶν ἅπαντα ⸗ πράττεις καὶ λέγεις. ὥστοὺς τε γὸν ἥλιον. οὔτε τῷ νύκταλήσων. λαμβανέτω δ' καὶ πᾶς ὁ βουλόμηνος ἀξέτασιν. ὁμοίως ⸗ μὲν ⸗ γέρων. ἐρῶ δ' ἐγὼ φαιλότερος, ὑπὲρ ὀξυτέρου ξύπερος. οὐκὰ πάντῆς τῆς βασιλείας ἀρξάμηνος. ἀλλ' ἐπὶ τῷ πρώτῳ ἥλικίαν ἀνεγκών, τῷ κρίσιν. ὅπως ταύτῳ φαίνηται προσηκόντος λαβών. ⸗ δείξας ἀρετὴν τῷ ἐπὶ τῆς ἀξουσίας. ὅσα μὲν οὖν παιδαγωγῶν τε ἐγκειμένων, ⸗ διδασκάλων φοβούνταν ἐδέξαθ τῇ ψυχῇ, τὰ πρῶτα τῶν ἱερῶν ⸗ τῷ ῥίζαν ἔχοντα., εἰπεῖν παραλείψω. ⸗ γὰρ ἐμὲ δ' τό τε τὸ τῆς προθυμίας ἀπὸν, εἴσγε τῷ τῶν ἐφεστηκότων ὀφρῦν, ἐδόξα τῶν πόνων ἔρχεται. ἀλλ' ἐπεὶ δὲ προϊὼν ὀψέρους. τὰς μὲν τοιαύτας ἀνάγκας ἔπαυσε. βουλῆς δ' κύριον ἐποίησεν ὡς πρὶν ὃν κράκλεια. ὑπῆρχε δ' καὶ διὰ τῆς λείας ἔρχεσθαι. καὶ οὐκέν ὁκωλύσων εἰς οἶνον ἐκφερόμενον. καὶ κύρους καὶ σωμάτων ἔρωτας, ἐπὶ γὸν ὄρθιον καὶ τραχὺ οἶμον ὁρμᾷ. τοῖ φέρει μᾶλλον σκοπήσας, ἥδιόσων καλεπῶν. ⸗ μέσος δυοῖν βασιλέοιν ἰδιώτης ἐν ἀσφαλεία καθήμενος. ἔνθεμ μὲν ἀνεψιοῦ τοῦ τὸ πᾶν πράτος ἔχοντος. ἑτέρωθεν ⸗ ἀδελφοῦ δ' αὐτέραν τάξιν εἰληφότος. ἐπέθετο κτήμασι βασιλείας καλλίοσι φιλοσοφίᾳ ⸗ λόγοις. οὕτω δ' φιλοσοφίζομαι παρὰ σοῦ μαθὼν ὦ βασιλεῦ. τοῦ προπηθέντος ἄμαθὼν ἔχεις, ὧν ἄρχεις ἐθνῶν. ὁρῶν δ' ὅτι ῥητορικὴ μὲν τῷ πρὸς τὰ πλήθη πειθὼ δημιουργεῖ. φιλοσοφία δ' περὶ τῶν σεμνοτέρων εἰδέναι πιεῖ. ⸗ νομίσας δεινὸν, εἰ περὶ μὲν τῶν, ἱκανῶς διαλέξεται. τὰ μείζω δ' οὐκέτι, σιωπῇ ἀμφοτέρας, ⸗ συνεκεράμνυε. τῷ μὲν διάνοιαν

πῖ μὴ φύσεται τῷ παρὰ τὰδε φωτὶ. μόνη γὰρ ἥδε πιῶν, καὶ βρα
σὶν ὥρμοσε τύμνον. καὶ πεῖ μὴ τὰ πράγματος αὐτοῦ, καὶ τῶν
ἀπάνθρωπος μετασχούσι γιγνομένων, ἀπόμνημα τὰ εἰρημένα.
πλείω μὲν γὰρ ἕτερος ἴσως γ' ἂν εἴποι. μέμφιν δ' οὐκ ἂν ἀπειρο
καλίας ἐκφύγοι. οἷς δ' ἐγὼ μαι τῶν βασιλέων αὐτὸ πρέπειν, καὶ
προσέπι τελεῖν. ἐν ταύθα ὑπεικών, ἐπὶ τὰ λοιπὰ βαδί
ζω μαι. ἐγὼ δ' νομίζω. τὸν μὲν σὺν τέχνη βασιλικὴν, τῷ γένα
τυθύνοντα. καὶ τὰ μὲν ξωμαίων κρείττω ποιοῦντα. τὰ δ' τῶν
ἀντιπάλων ἀσθενῆ. ἐ τοῖς μὲν ἀφροσύνας πλείονα. τοῖς δ'
ἐρήμων ἀφορμὰς πεποιήκοτα. ἐ τὰ μὲν οἰ διακείμενα φυλάτ
τοντα. τὰ δ' ὡς ἕτερος ἐπαμορβοῦντα. τούτῳ μὲν ἐ πρεσήκει
ἐν τούτῳ τετεύχθαι. καὶ κέρδος εἶναι τῷ ἀίδιον μνήμην. ὡς πρε
σβεῖ ἐ παλαῖ καὶ παλαμήδει. καὶ οἷσ ἐμέλησεν ἀρετῆς. ὅσοι δ'
τὰ μὲν τῶν οἰκείων εἰς φῶλον κατάγουσι, τὰ δ' τῶν ἐναντίων
αἴρουσι. καὶ συνεβίζουσι νικᾶν μὲν ἐκείνους αὐτοὺς δ' φάγειν.
τοὺς δὲ βιάτους, οὐκ ὀπωσοῖμαι δεῖν τῷ δικαίου μνήμην δι
ώκειν. ἀλλὰ ἐ τοῖς τὸ πρῶτον εὑρεῖσι γράμματα καταρᾶσθαι
ἐμισεῖν. ὅτι πανῶν ἁπάντων, ἐ πλάβρομβ ἐκατέσχον. ἐ τῷ ἀπὸ
τοῦ ἑτέρου λήθην ἐκώλυσαν. ὅ σωνοῦ μμαλα κῶν ἐν ἀρχαῖς γενομένων
αἱ τῶν συνθηκῶν ἀναγνώσεις ἐπεισάγουσι βούνομα, συμφέρει
ται καὶ ὁ τῶν παιδῶν νόμος. καὶ τὸ τέλος αὐτοῖς γίγνεται, τῆς
λαμπρότητος ζημία. τίσιν οὖν ἄτω συμφέρει καὶ τῷ ἐαθῆ
ναι ταύτῳ ἐνδύναι, καὶ τὸ σκῆπτρον ἐνεγκεῖν. καὶ τὸ φάρμα
κον μνήμης ἀπαύστου πρὸς τὸ μέλλον ἀφεῖναι; σοὶ. ἐ ὅστις σοι
προσόμοιος. ἢ γέγονεν ἢ γενήσεται. παίδευε ἴσοι καὶ παίδων
παίδευε. ἐ οἱ ἀπ' ἐκείνων, τῶν σῶν γένοιντο καὶ ζηλωτοί. ἐ κλήρο
νόμοι. μὴ γάρμοι πᾶς ὑπαβγενέσθω βασιλεὺς ἐπῆλθ' πρ ἔξεστι
καὶ ἔστιν αὐτὸς μὴ ὁ δίδους. αὐτὸς δ' ὁ λαμβάνων. ἀλλ' ὅσ

βυθιος, τὸ μεγας εἶναι πάσας μὴν ἀγυιὰς πάσας δ' ἀγορὰς ἁλιμήνας. ὁ θάλαττεν, βύτ' ἄντις εἶσι καὶ περὶ τῶν ὁμωνύμων τῷ θεῷ. καὶ γαὸ τὰ βύτεν ὀνόματα, πᾶσαν μὴν ἔπειρον. πάντας δ' μυχοὺς θαλάττης ἐ πίρμεται, καὶ ἀγρους. καὶ καλύβας. καὶ ὅλως οὖ γένος ἀνθρώπων ἤμερον. καλῶ δ' ἤμερον, τοὺς ἐν τοῖς ἡμετέροις ζῶντας νόμοις. ἐν ταῦθα καὶ γνωρίζεται ὁ λέγεται. καὶ τὸ κῦρος τοῖς μετέπειτα παρέχει. καὶ βασιλεὺς ἀ αὐτὸς ἐ πείθην προσθήκας οὐχ ἧσσον, ἀ παντα χοῦ καθικάσην ἄθεται τὸν ἤμέραν. τοσοῦτον δέβη τὸ τῆς πόλεως ὑπερβάλλον, ὥσθ' ἁμὴν τῶν θεῶν ἑορταὶ διήρηνται τοῖς τόποις. καὶ τῶν ὁμόρων τοὺς μὴν βύτεν. τοὺς δ', ἑτέρω τομπὴν πέμποντας ἰδοιοῖς ἄν. καὶ τοὔνομα τοῦτῳ θυσίαν δηλοῖ μόνου, πολὺ μὴν παρὰ τοὺβις. πολὺ δ' παρ' ἐκείνοις. οὐ ταὐτὸν ἑκάτερον. ὁ δ' ὕπαβος ἓν παντα χοῦ. καὶ τὸν λοιμὸν χρόνον ἐλάττω καὶ πολείωδιο εἶζον. ἐκείων τοὺς νεωτέρους, τὰ τῶν πρεσβυτέρων ἴζει. οὐ πάλαι καὶ ἄμος, ἐν ταῖς δίκαις ὡς περαίνεται. ἐ σωδικάζει τοῖς ζῶσιν ὁ τεθνεώς. εἰκότως ἄρα παῖδες ἐῶ μαίων, καὶ πρὸ γήρως λι παροῦ τίθεν τὸν τιμὴν. ἐ δοθέσης αἱρέσεως παρὰ του τῶν κρεττόνων, βίου τε μακροῦ ἐ ταύτης, ἢ πὶ ταύτῳ ἄν ἐνεχθεῖεν. ὅ γαὸ τοὺς ἥρωας ἐπίστασται τῶν ψυχῶν πρεσβυτάτους, ὃ μεθαμεῦσθαι τὸν μνήμην αὐτοῖς. τοῦτ' ἔστι πρῦτάρξομ σοφίσιν ἀπὸ μόνου βοῦ τύρως. ἐδὲν βοῦβρωτὸν ὁπυθόν δορος. φῶλον ἄμρυσις. μικρὸν ὁδὸν ἰσίας ἄγρος ἐκείνης. ἀδὲ δαιτυτύπου. λακεδαίμων ἐκείνου. καὶ οὔτ' ἂν οὔτος τὸν λακεδαιμόνιον. ἀλλ' ἴσως τῶν ὅρων ἑκατέροις ἀ τῶν ὀνομάτων ἴσμὸς. ἐνδίδησι ἐ βοῖς ὀλυμπίοις μοῖρα. περὶ βραχύπ καὶ αὐτὰ μνήουσι. τὸ τε ἐ πᾶσιν ἰδίως τῶν ὀλυμπίων ὄνομος ἀνέωξε. παντα χοῦ ἐ τὸν αὐτὸν ἐγκαλέσασι δύναμιν. καὶ τὸ τῆς σελήνης πρὸς τὰς ἀστέρας ἐπιλίπ ἂν ἐν ἡμερᾷ. ὁ πολλοῖς εἴδεσι τ' ἀγαθὸν κοσμεμήνων, ἐπίσημ ἐν

velut inter ignes
Luna minores.

αὐτοῖς ἀθάνατος προσηγορίαμφίοι. καὶ τῶν ἀεὶ νομιζομένων ἀπ' ὄντων ἐσμοὶ παγίως κατὰ παντὸς τοῦ χρόνου. ὡς τοῦτε λιθίμην. οὔτε χαλκῆν. οὔτε ὀρειχαλκίνην, ἀλλοῦ δέ ἀδάμαντος στήλην εὑρήσεις μονίμως τέραν τῆς μνήμης. ἣν τοῦτο καλόν, τῶν τυμβόπλευραι οἱ. κεῖται γὰρ οὐδεμιᾷ πω πόλει. καθάπερ ἀθάνατον ἁρμοδίως καὶ ἀειγενέσθαι, τῇ τῆς πόλεως ὑποκειμένου τύχῃ. καὶ μετὰ ταύτης σωζομένου καὶ διαφθειρομένου. καὶ σι πόλεως ἐσώσης, πολλάκις αἴγραφαὶ τῶν πυλῶν πρόσπειν. ἀλλ' οὕτω γε καταλυσμοὶ, καὶ τῷ ἐκπύρωσις ἂν διαφύγοι διαφθορὰν, μετὰ τῶν ἐκεῖνα διαφυγόντων ἀνθρώπων. οὓς αἵτε πόνων ἐξέσονται φύσεις, κἂν τὰ πάντα γένηται πέλαγος. οἵ τε ἐνσκοπέλοις οἰκοῦντες, ἢ πόλεις, ἢ κώμας ἔχουσιν. ἐνοῖς μάλιστα φυλάττουσι τοὔνομα. καὶ διδάσκειν τοὺς ἔπειτα δύνανται. πολλὴν δὲ συγγνώμην ἔχω τοῖς ἐρῶσι τοῦ πράγματος. καὶ παρὰ τῶν θεῶν αἰτοῦσι πρὸ τῶν ἄλλων ἀγαθῶν, ἐπὶ τοῦ δὲ κομισθῆναι τοῦ λίθρου. ἐπεὶ καὶ οἷς ὑπῆρξεν ἐκ ὑπάρχους τελέσαι, πρὸς τοῦτο βλέπουσιν, ὡς βοῦτο ὂν ἆθλον ἐκείνου. οἷς τε σωτέρα βοῦλε πρὸν ἐκείνου τυχεῖν, ἔκτισε προσέχουσιν ἐκείνῳ. νομίζοντες, ὅτι ἂν ἐπὶ τῶν λαβόσιν ἔλαττον ἐλπιφότες ἔσεσθαι. τί γὰρ ἂν γένηται σεμνότερον, ἢ τῷ οἰκουμένην ἅπασαν ἥλιου λάμπειν ἐπέχειν τὰ προσηγορία. καὶ πάντων ἀνθρώπων ἐρῶμασιν εἶναι τοὔνομα ἢ ἀπὸ παρὰ τῶν γονέων πεθὲν. πολλὰς ἀνάγκας τῆς μνήμης ἐχούσης. δικαστήρια. γάμους ἀγορὰν. λιμένας. μέρα. πράσεις. τοὺς συμβάλλοντας, ἃ γραφομένους συνθήκας. τοὺς διαφερομένους. ἃ τῷ πίστιν ἀπὸ τῶν γραμμάτων φέροντες. τοὺς κοινωνοῦντας. τοὺς διεσταμένους. παίδων γνήσιους ἐν δαιμόνων. παίδων ἐν διδασκαλείοις μαθήσεις. ὧν μιᾷ σπουδῇ βοῆσαι τοὺς ὑπάτους. ἐφῶδὲ διαλύοντα. ὅπου ἢ ἄδικτις ἔφη περὶ τοῦ τῶν θεῶν ὑπά-

σπλῶν

τας

δίξαι τὰν ἕκασος εἰπὼν, κοινωνῆσαι τῶ πρείποντι τὰς κίπας. ἢ τὴν ἡσυχίαν ἀγαγὼν, μὴ μετὰ τῶν εἰ πόντων ἀριθμεῖσθαι. ἐμοὶ δ' οὖν τὰ βασιλίως ἄρετὰ, καλεῖ πρὸς ἑαυτὸν ὁ μ λόγος. ὁ δὲ τὰ λόγω νόμος, ἐπὶ ὃν ὑ πατον πρότερον ἄγει. πόθεν τὸ ἀρχὴν ἐνομίσθη. καὶ διατί. καὶ πῶ προῆλθε. καὶ τὶς ὁ καρπὸς τὰ πράγματος. τῶν γὰρ ἀνωβασιλίων κατὰ μικρὸν τοὺς τὰς βασιλείας ἐμβαινόντων ὄρους. καὶ τὸν ἔννομον ἀρχὴν δεξαγόντων εἰς τυραννίδος ἐξουσίαν, πόλις ἐλευθερίας ἐρῶσα, καὶ πρόνοιαν μὴ ἀρχόντων ἀγαπῶσα. δεισάσθω δὲ ὕβριν οὐδωνιθεῖσα φέρειν, τὸν μὲν ὑπρόπλην ἐκεῖνον καὶ βαρὺν. ἐ ὄγκου γέμοντα καὶ ἀσελγείας, δείσαλέ. φυλακὴν δέτινα τὰς ἐλευθερίας ἐβουλήζατοῦσα, λαμπωνιόπ μι μεῖται παράδειγμα. ἐ παραδοῦσα τοὺς μὴ μαχίμους ἐς ἐπτείοις στρατηγοῖς δυοῖν, κοσμήσασα τῶ τῶν ὑπάτων ὀνόματι. τὸν δῆμον δ' ἑτέροις ἄρχουσιν ὅπως ἀλλήλους ἔχοιεν εἰς ὃ σωφρονεῖν ἀνάγκην, αὐτὸν ἐν μέσω κατίσησεν. ἐφορῶσα τε τὰς ἑπατέρων γνώμας, καὶ παρισπαασα μὴν τοῖς ἀδικουμένοις ἐν ταῖς παρ αἰρεῖς ἀμύνειν. ἐυρεδὴ ζοὺς ἀξιόντας φιλοπόνους τὲ ἐ φιλοτίμους ἐ δικαίους. ἐ φιλοκινδύνους. ταῦτα δὲ τὰ σὰ τὰ μὴ φύσεως δεξιότατα. τὰ δ' ἐυθυμῶν φόβω. ὃν ἕ φην πρεσβύτων τρόπων, γίγνεται βασιλεία πάλιν. ἐ τὰ αὐτῆς ἀπολαμβάνει. τὸ δ' ὅ πως, ἀ τοῦ παρόντος καιροῦ λέγειν. ἢ ζοὺς ὑπάτους παραλύσασα τοῦ στρατηγεῖν, ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἐτέρησε. πανσασα τὸ γέρας ἀπλοτ. εἰ θ' ὁ πότε μὴν βουληθεῖεν τῶν ἀστουδαίων λαμπρύνασθαι πρὸς ἐδίδοσαν τὸν πνν. ὁπότε δ' αὐτῆ μαρτύσασθαι τῆ πόλει, σφίσιν αὐτοῖς περιστίθεσαν αὐτὸν. τῶ βασιλεῖ τὸν ὑπατον παραζεύξαντες. ὅπως ἅμα μὴν, ἢ τὸ σχῆμα ἀφορῶσα πῶτε πόλις. οὐτὰ ἀρχὴ μὴν παντάπασι ζοῦ νόμου. τὰ τε πάντων κρατοῦντος μεταλαμβάνοντας ὡς καλοῦ. ἅμα δὲ

σιον, οὐ εἴτε πρώτου μὴν ὁμήρου τοιούτων ὑπῆρξεν ἀκοῦσαι. πρῶ- ὅσιον
τον δ' ἅρμα ἰδεῖν ὑπὸ πίλοσος ἡνιοχούμενον. ἔνιδέ τι καὶ τούτων
οὐκεῖρον, τὸ τὴν πεῖδα μοι ταῦτα καὶ δαιδέχθαι καὶ δείξαι. χω-
εῖον φίλταθον, πιθήνοτάτην ὄφιν. ἀλλοὺς ὃ τρίτον ἔχω προ-
αθεῖναι λείπται τῶν εἰρημένων. ὅπ μὲ μὴ βῖς πολλοῖσιν ἴσωθεω-
ρὸν ἄφωνον ἔησιν ἐτύχη, τὴν μετὰ σιγῆς ἡδονὴν ἡδόμενον. ἀλλὰ
δ' λόγῳ μηνύσαι ταύτην ἔδωκε. τοῖς τε παροῦσιν ἡμῖν, τοῖς τ'
ὕστερον ἐν ταξομένοις. ὑμεῖς γ', ὅπημὴ χαίρετε τοῖς ὁρωμένοις,
καὶ ταῖς εὐχαῖς δ' ὧν αἰτεῖτε ταῦτα πολλάκις ὀφεῖναι, καὶ βῖς SAEPIUS
προσώπις τίμησαν αὐθυμίας δηλοῦτε. πολὺ δ' ἂν δείξαι τε πάλλι-
ον, εἰσωτερμίσετε βῖς λόγοις. καὶ γένοιτο τῆ τοῦ λέγοντος ἐφά-
μιλλος, ἢ τῶν ἀηρωμένων βαιμεία. πολλοὶ μὴν οὐ μεσὶν ἕτοιμοι
τὴν πανήγυριν ὑμνεῖν. καὶ λόγους καθ' ἡσυχίαν ἤκουσιν τεθ-
κότες. οἱ δ', δ μὴν ὄντες οἷοι βοὺς αὐτῶν εὐφραίνουσιν. ὁμοί-
ως οἵ τε μᾶλλον, οἵ τε ἧττον ἐν δωσάμει τοῦ λέγειν. ὃ δ' θαυμά-
σαι τὶς ἂν. ὅτι μὲ τὸ μέγεθος τῶν πραγμάτων σιγᾶν ἀνάγκαι
τὸ βοὺς πολλοὺς. ἀλλὰ πᾶν μέτρον κρεῖτταιμῶν. καὶ τὴν ὑπό-
θεσιν οὐκοινεῖ. ἔτι δ' ὅπως ἂν ἐξίωσιν εἶναι τῆς σωτῆς αἴτιον.
τοῦ ταὐτὸ τὸ δ' πείθονβλημᾶν. εἰμὲν γὰρ ἦσαν οἱ πρὸς ἀξίαν
ἐροῦντες, ὃ συμβαίνειν ἐπὶ τῶν μὴ λίαν ὑπερβαλλόντων
πίφυκεν, εἰσωσει δόντες αὐτοῖς ἀσθένειαν, κέρδος ἂν ἐποι-
οὖν πολαθεῖν. ἐπεὶ δὲ δ' οὐ κῆσιν οὐδενὶ τὴν ἧτταν διαφεύ-
γειν, ἀλλὰ δ' τὴν εὐδοκιμοῦσαν δύναμιν ἐλέγχει τῶν ἔργων ἡ
φύσις, κοῦφον ἤδη γίγνεται, καὶ τῷ φαυλοτέρῳ μετὰ τοῦ
βελτίονος νενικῆσθαι. καὶ τοῖς ἀμείνο σιμε τ' ἀλλήλων. οὐ γὰρ
οὕτωτῶν πράξεων ἀπολειφθῆναι τοῖς λέγουσι φαίνεται δεινὸν, ὡς ὃ τοὺς μὲν, ἰσχύσαι. τοὺς δ', μὴ δωκεῖναι. ὅ τοὺς
δ' τῶν ἐπαινούντων, τὰ τῶν ἐπαινουμένων καλὰ περιγίνεται,

μόνων λοιμῶ κατασυρέντων, ἃ κατὰ νόμον ἔξωπαν ἀμφὶ θυόμενοι, καὶ μὴ ἐκπέπωκε πάλαι, ἅπασαν ἀχρεῖν ἀπειράσθαι. μοῦ τοίνυν ἀμφωκεῖται, καὶ τὸ σχῆματοῦ ἄξιος, εἰς γὲν τῶν οἰκητόρων ἐλύθη φόνον. ὀδυρέσθω δὲ πᾶσα μὲν νῆσος. πᾶσα δ' ἤπειρος. καὶ γυναῖκοι. καὶ παῖδες. καὶ κῶμαι. καὶ καλύβαι. ὅ πᾶν ὅ, τι εἰς ἀνθρώπου φύσιν τελεῖ. ὅ κατοικέτω τὴν οἰκουμένην κωκυτός. ὁποῖος τὴν Αἴγυπτον, ἀπικομένῳ τῷ ἄπιδι. κοῦ ἔδει καὶ πέτρας δοθῆναι θάπρυ. ὅ ὄρμισιν οὖν, εἰς σωωλίαν τοῦ πίνθους. ὦ λιμένος ὄνφίγουσαν ἧς ἀλήγοντα σωυδῆ, ἀπόγεια κόπτοντες. ὁπηνίκα ὅλκάδων ἔμπλεως, οὐδ' λίμβον εἰς πλέοντα δείκνυσιν. ἀλλ' ἐσιφορεῖ τερος ἐμπόροις, τοῦτ' εἰς σκύλας οἰκητήριον. ὦδυσμίας ὁδοὶ πόρων, οἱ τὴν μνοσι δὲ μὴ καὶ σκιερὰν ὁδὸν ἅπασι τὸ τέλμα τοῦ πόλπα χαρείντος ἐλύλαπα, ταύτην μὴ οὐκ ἔασα. ἐμβάντες δ' εἰς πλοῖον παρα πλέουσι γὸν ὄχθον. ἐφ' ὃν ἔ πείγοντο πρότερον. τρέμοντες ὡς πρὶν τὴν χάρυβδιν. τεκμαιρόμενοι τὰς θαλάττης τὰ πάλαι ἐσκότα. ὦ φιλτάτη πόλεως σὺ μὴ κατέκλασας ἀνοὺς τῷ πάθει. σὺ δ' ὀλίπλεξας τῷ πλῶμα π. καὶ γένος ἅπαν ἐνίκετηρίοις κάθηται. δοκοῦντες τῶν ὅλων καταπεπρίσθαι τὸν τὸν. μὴ γὰρ ἂν ἐπὶ μηδενὸς εἶναι φειδῶμα τὰ τὸ κάλλιστον. τίς ἂν ἐπὶ τὰς ἄπρας ἐλάσειε πικρὸν μὴ ἰδεῖν. ἔμοι δέ πνα παραμυθίαν ἐρασῦ, παιδικοῖς περιχυθῆναι κειμένοις.

ΕΙΣ ΙΟΥΛΙΑΝΟΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΥΠΑΤΟΝ.

ΝΥῦ πρῶτον ὕπατον, ἐν τῇ τοῦ πράγματος ὁρῶσαλῖ. καὶ καλῶς ὀδαίμων ἀνεβάλλετό μοι τὸν βίαν. ὅπως τὸ τῶν σχημάτων σιμνότατον, ἐν τῷ κρατίστῳ τῶν βασιλέων πρῶτον ἴδω. ὅ γέγονε παραπλή

μάτων ἁλῶναι. ἥλιε πάντα ὁρῶν, τίς ποτε ἐγένου ἢ ταῦτα ὁρῶν. πῶς οὐκατέσχισε πόλιν τοσαύτην ὀλιοῦσαν τὰς τῆς. ἀλλ' ὑπὲρ μὲν βοῶν ὧν ἤφαντο καὶ ταῦτα πείσῃ. καὶ ἀπειλεῖς τοῖς ἐνούρανῳ δώσειν σεαυτὸν τῷ πλούτῳ. τὴν δ' τῆς γῆς ἀγλαΐαν, πολλῶν μὴν βασιλείων πόνον, μικροῦ δ' πᾶν τέλεσμα, μιᾷ ἡμέρᾳ ἁρπαζομένην οὐ κῶκτειρας; ὦ καλλίστην πόλιων, ὡς ἀπίσω γε λόφῳ παρεδόθης βροτῶν, πικρῷ τε, καὶ πονηρὸν ἴσωμα μεμιμημένῃ. καλὸν ἰδεῖν, τῶν νότῳ ἐν ηρκάτι. ποῦ νῦν σεῖο σοὶ. ποῦ σοαὶ. ποῦ δρόμοι. ποῦ ρῶναι. ποῦ δ' ἀγοραὶ. ποῦ μουσεῖα. ποῦ τειμένη. πᾶς δ' ὄλβος ἐκείνος. ποῦ νιότης. ποῦ γῆρας. ποῦ λουτρὰ καλίτων καὶ νυμφῶν αὐτῶν. ὧν τὸ μέγιστον ὁμώνυμον βασιλεῖ τῷ ἐκ πανίσαντι, πόλεως ὅλης ἀνταξιον. ποῦ νῦν βουλή. ποῦ δῆμος. ποῦ γωαῖκες. ποῦ παῖδες. ποῦ βασίλειον. πᾶς δ' ἱππόδρομον βαβυλωνίωντε κῶν ἰσχυρότερος. οὐδ' ἕν ἄσυλον. ἃ δ' ἕν ἀνάλωτον. πάντα εἴσω λῆς συμφορᾶς. ὦ πλήθη καμάτων, ποῦ ῥεῖτε νῦν. ἐπὶ ποίας οἰκίας. ἐπὶ ποίας ἡρώας. ἀπερρώγασι μὴν ὀχετοί. καὶ πλυς χιθεῖς τῶν ὑδάτων ὁδοί. φέρεται δ' τῶν πηγῶν χορηγία κατὰ τὸ εἰκὸν. χαλκάδρας τε ἐργαζόμενον. ἐν τοῖς ποίλοις λιμνάζον. ἀρύεται δ' ἀδεὶς, ὅτε πίνει ὅτε ἄνθρωπος. ὅτε ὄρνιθες. ἐν γὰρ βύβλοις φορεῖρὸν ὃ πῦρ. ὃ διὰ πάσης κατατεθὲν ἕρκους, ἢ ἂν ἐμ διδῷ τὰ ἄλλα πρὸς τὸν αἶρα βξαίνει. τὴν δ' ἀνθρωπον, ἔκειμιθ' ἡμέραν μὴν ἀδεὶς. νυκτὸς δ' δῆμος εἰδώλων. ὅ, μοι δοκεῖ σημοσυρείαν τοῖς ὑπὸ γῆς ποιῆσειν. ἐπειδὰν πράσῃ ὃν ἀέροντα. λίμνη αμὴν ὄυν ὑμνεῖβ καὶ. ἐλιὰς καπῶν. σίσιπα δ' ἐκείνων ἡμνή μη. ἰὰς δ' ὑπερβολὰς τανδηνῶν, ἐνθένδε ὁρᾶλόμενος εἰδεῖξαι. ἢ δικαιοσύμενος, ἡμὴν παρεῖλε. τοῦδ', ἀπίσχετο, ἀλλὰ ἑαυτὸν γεωρίσειν. ἀλλοὐβεαυτὸν ἐκλινεν. ἀπὸ τῶν σωμάτων ἱερῶβ

γυναῖον ἐκ κόλπου ὀφθαλμόν. ὡς θυμὸν κατέχειτὴς ἀσίας χόρ
φίας. οἷον ἄλσος ὁ μέλισσον ἐκτεμών. ἢ οἷον μορφὴς τῆς καλλί
στης ῥίνα περιτεμών. ὦ σεισμῶν ἀθικώτατε, τί τοῦτ' ἔδρας. ὦ
πόλεως ἀπωλέστας. ὦ προσηνοφίας ἐκ μεμούσης. ὦ διαγὴς ἑθα
λάττης ἀλγιδόνος βραμούσης. ὦ φύμης. ἢ πάσης μὲν ἑλικίας,
πάσης δ' τύ μης ἔσεισε τὴν καρδίαν. τίς οὕτω λίθινος. τὶς ἀδα
μάντινος οὕτω μὴ τὴν ψυχὴν ἔτρωσεν ὁλόγως. τὶς οὕτω κρεί
ττων Δακρύων, ὃς οὐκ ἔπεσεν εἰς δάκρυα. ὦ παθήματος, μυρίακά
λλη τῆς πόλεως εἰς ἓν χῶμα περάσαντος. ὦ δυσχοῦς ἀπλῖνος οἵ
αν μὴ προσέβαλλε τὴν πόλιν ἀνασχοῦσα. οἵαν δ' ἀφεῖσα κα
τέδυ. μικρὸν μὲν ἀπεῖχεν ἡμέρα περιπλέουσαν ἀγορὰν εἶναι.
θεοὶ δ' φύλακες τῆς πόλεως, νοῦς νεὼς ἐξελελοίπεσαν. κἄδ', ἐν
φέρετο καθάπερ ναῦς ἐρήμη. τῆς τειαίνης δ' ὁ θεσπότης, κρεῖ
μὲν τὴν γῆν, κυκᾷ δ' τὴν θάλατταν. καὶ αἱ εἴζαι τὰ πόλεσιν
κἄτι ἐπεκύησαν. ἀλλὰ τοῖ χοι τὲ ἴοις προσέπεσον. κἰονέσι τε
κίοσιν, ὀροφαί τε κατέρρεον. θεμέλιοί τε ἐξεπέδων. καὶ πάνται
ταράττε. ἀνεφαίνε μὲν ὃ κρυπτόμενον. τὸ φαινόμενον δ' ἀ
πηρύπετο. σχήματα δ' ἐκεῖνα. καὶ ἄρθρα καὶ ὃ διὰ τῶν μερῶν
συμπληρούμενον εἶδος, πάντα ἐπροσβολὴ, πρὸς μίαν ἀνεμίγνυ
σύγχυσιν. οἱ δ' ἀνοῖ πρὸς ἔργοις ὄντες, ἐβάλλοντο κοινοῖς τε καὶ
ἰδίοις οἰκοδομήμασιν. ἐπὶ μὲν τῶν λιμένι φόνος ἐγίνε, πολὺς
τε δὲ καὶ ἀναθῶν, περὶ τὸν ἄρχοντα δὴ τῶν λοιπάδων ἡρώων μὲν
θέατρον δ' ἀπρεπέστατον, ὅσον ἐπίσχε κατὰ νεῶς. τὸ δ' ἀεὶ κατα
φεῦγον, εἰς τὸ οὔπω πεπωκὸς, ἐπειδὴ εἰσωτένοι βακτηρίνου βά
λαττα δὴ βιαοθεῖσα τῆς γῆς ἐπέλαβε. πῦρ δ' ὁπόσον ἦν ἐκάσα
χοῦ λαβόμενον τῆς ξυλώσεως, προσέθηκεν ἐμπρησμὸν τῷ σεισμῷ.
καὶ ἄνεμός τις ὡς φασὶν ἔτρεφε τὴν φλόγα. καὶ νῦν ἡ πολλὴ πό
λις, κολωνὸς πολύς. οἱ δ' δι αδύντες, ὀλίγοι δέ τινες μετὰ τραυ

μὴν. δηλῶσαι δ' οὐκᾶν δυναίμην. πολὺν ζσως γε ἐρῶ. ὅπη φοιτῶντες ἐπικαίας ἐκεῖσι διαμὴ τὰς ἄλλας ἰόντες, ὑπέρτε τῶν δένδρων ἐπιουμεδαλόγους, καὶ τὰς γῦς. πρὸς ὅτυφορά ἀγαθὰ. οἰκείωντε πέρι καὶ φίλων, καὶ παλαιᾶσοφίας. παραμεί φαντες δὲ τῶν ὀρῶν, τοὺς ἀλιγμοὺς, ἐπεὶ φανείη τὸ ἄστυ. τοῦ το δὲ ἐτίγνεδ τὰς ἀποστάσιος ἐμ πεντήκοντα σταδίοις οὔσης καὶ ἑκατόν. ὁπότοῦ τ' ἐκλάμψει, περὶ μὴν τῶν ἄλλων, σιγὴ ἦν. ὁ λόγος δὲ ἅπας ἡ πόλις. καὶ ἤ τι κ' ποι περὶ αὐτοὺς ἕλκοι αἰ ωρέμενοι, δὶς κλάδοις. οὐ νῶ τα λείων. ἀ θαλάττης ἐργάται. καίδι πέφυκε τῶς ὁδοιπόρων ὀφθαλμοὶ ὧν ἁπάσασθαι θαλατ τουργὸς. καὶ πόπην ἀναφέρων. καὶ δίκτυ ἀφιεὶς. καὶ διὰ γύρων ἐμβουλεύων ἰχθύσιν. ἀλλ' ἦν δεινοτέραγοιτῶσαι τὰς πόλεως ἁμορφί. καὶ τυραννεύουσα τῇ κάλει τῶν ὀμμάτων, μίσ αν αὐτοῖς εἰργάζετο σάσιν, τὸν πρὸς αὐτὸν. ἶσον δὲ ὃ πάθος τῷ τε πρῶτον ὁρῶντι, καὶ ὅστις ἐγγυρᾶ τῇ πόλει. ἐδείκνυ δ' ἂν οὐδεὶ τῶ πέλας. ὁ μὴν βασίλειον ἁπαρράπτον τῷ κάλλει. οὐδὲ θέαλεον ὑπερλάμπον τῆς ὅλης. ἅλμας ἅλμος διάλλαξόθεν ἐκπε μπομένας αὐτάς. ὁ δὲ ἐνίκα, μαλιπὸν ἦν εὑρεῖν. ὥστε ὥσπερ ἄγαλμα σεβόμενοι προσκυνοῦμεν. χωροῦντι δὲ ἐπὶ χαλκηδό νος, μεταῤῥιφθαί τε ἦν ἀνάγκη, μέχρι τοῦ θέαν, ἡ φύσις ἀ φυρεῖ τε τῆς ὁδοῦ. καὶ ἐοικέναι τοῖς ἑορτῆς πεπαυμένοις. τοῦ δὲ τοιάνδε, πῶς ἐυπάντα τῶν θεῶν τὸν χορὸν ἐμβῆν πειρισά τα φρουρεῖν. παραγγέλλοντας ἀλλήλοις προσέχειν τὸν νοῦν ὅπως μηδενί γένοιτο παραδοῦναι κακῶ. νῦν δὲ, οἱ μὴν ἐπίσταν το. οἱ δὲ, ὑπεμώρησαν. ἤμυνε δέ οὐ δεῖσ. καὶ ταῦτα πάντα ἀ διῆλθον, ἔνποτε, νῦν δοὐκέτ' εἶν. ὦ δαίμονος οἷον τῆς οἰκου μένης ἀπένεγκε δόρυμον. ὡς δὲ τύφλως ἐγὼ τοῦ ἑτέραν ἔπειρον

τιμὼν. ὁδὶ τὼ θάλατταν, συγκατίρουσιν εἰς τὸν λόφον. οἱ δὶ ἐπτὰ, θεοῖς ἐπιόθαι χειραγωγοῖς ἡγούμενοι· τὰ δὶ ἦν ἄρα πάντα, ἀπάτη. κατακλύζεται δὲ τὸ πρῶτον πλέμμυρὶ πύματι. ἔσωτε δ. καὶ γὰρ κόλπος ἦν ἴσος. καὶ γῆ πέτρος ἦς ἐράθης. ἀφικνεῖται δ' ἐπὶ τὸ ρος οἰκίσας. μάλιστα δὲ βασιλέων θεοὺς ἡγεμόνας ποιούμενος. μεγίθει θυσίας ὑπερβαλλόμενος, πρεῖπον ὑμῶν μνησάντων ἐπινώρθα τὸ ἄγος. τὰς πομπὰς δυδίκην ὀλιγωρίας ὤφειλεν ὡς πρὶν αἰτιαλῶν γῆ τὰς οἰκίας. καλὸν οὖν ἦ κατὰ θεῶν τρόπον ὧν σωτηρίαν ποιεῖσθαι πομπαῖ τοπάνθρωποις, ταῦτα ταῖς ὑμετέραις μοίραις διαφέρειν, καὶ μιμεῖσθαι τὰ παίδων, οἷς ἀθύρματα τὸ δ' ὄρνιθι. τὸ διαφθείρειν ἀ πανταχάσιν· ἐκεῖνοδὶ καλὸν ὦ ποσειδον, ὑπὲρ μὲν τὰς ἀπίκιας ὅπως πόλεως αὐτόθι ἴσμυούσης δὶ ἔριδος ἐλθεῖν πρὸς τὸ γένος, καὶ ἐν ἀνθρωπόλει τοσοῦτον ἀπομούσης θαλάσσης ῥᾴθιον ζῷξαι, πόλιος δὶ τοσαύτης τὶ καὶ τοιαύτης μὴ ὅπως ἔρωτα λαβεῖν, ἀλλὰ καὶ ὑποσαῶσαι τὸ βάθρον· τὸν γαῖαν κείνης, μείζων μὲν οὐκὰν εἴποιμι. καλλίω δὶ. μίτρων μὲν γὰρ πέπαρον εἶπε. τοσοῦτον ἀπομάσασα τοῦ μεγίθους, ὅσον ἐμὲ λλιλυπήσειν τῶν οἱ κατόρων τοὺς πόδας. εἰς δὶ κάλλους λόγων, τὰς μὲν ἀπέλειπε. ταῖς δὶ, ἐξισοῦτο. πάντας δὶ οὐ κεραλεῖτο. δεμομένη μὲν ταῖς ἀκάλαις τὼ θάλατταν. εἰσοῦσα δὶ εἰς τὼ θάλατταν ταῖς ἄκραισ. ὦπραίνουσα μὲν τῶσχολῆς. ἀναβαίνουσα δὶ ἐπὶ τὸν λόφον. σοῶν δύο δυάσι διειλημμένη. δικκούσαισ τοῦ παντὸς. λάμπουσα μὲν δ' μοσίοισκατασκευάσμασι. βῖσ δὶ ἰδίοις σωμάσι. ἐκτῶν ὑπλίων ἐπὶ τὼ ἄκραν οἷον κυπαρίττου κλάδοι, ἄλλος ἐπ' ἄλλω. κάμασιδιαρρεομένη. κύποις δορυφορουμένη. βασιλήτεια ἢ καὶ χωλία λόγων ἱερῶν πλῆθος. καὶ λουτρῶν μεγέθη, καὶ λιμένος καιρὸν, ἅδον

ΜΟΝΟΔΙΑ ΕΠΙΝΗΚΟΜΗΔΕΙΑ.

Ιτα ὅμηρος μὴν, οὐδ' τὼ τὸ φυτοῦ φθορὰν ἄ
ναντα ἐλεῖσαι παρέδραμεν. ἀλλ' ὡς περ αὖ ὃς ὧν
ὁφυτασάμηνος ἐκαμὼν, εἶτα ὁρῶν ἐπὶ γῆς ἐκ
τε τα μήνου, οἰομεθρῆνον εἰς τὸ ἔργος ἄδει, ἐγὼ
δ' τὰς νικομήδους πόλεως, ἐν ἅλόγους μὴν ἐς
εἶχον ἐπὶ ὑξησα, φήμην δ' ἣν οὐκεἶχον ἐπεκτησάμην. ταύτην δ'
τὼ ἔμαχος μὴν πόλιν, νῦν δ' κόνιν, σιγᾶ δακρύσω, τὸ δὲ
τῶν πολλῶν, ἃ καὶ λόγων αὐτᾶ μεταλαπτέον οὓς ἀλείθρε ψε. πάν
τως εἰ καὶ αὐλητὰς ἐτύγχανον ὤν, νίκας αὐτόθι πολλὰς ἀνηρ-
μήνος ἐπαύλησα. τοὺς ἄλλους ἂν ἀφεὶς ὅπως ἐδωάντοσένειν,
γοιρῶ μέλει δ' ν θρῆνον ἐπλήρουν. ἀλέγο δ' μοι καθάπερ παροῦσι
τοῖς θεοῖς δι αλεχθῆναι. ἐ εἰς ἐυθύνας ἀγαγεῖν τὰς συμφορᾶς ὅμ
λόγον. οὐ σύπω τε ὧ πάσχθον ἐνδιὸς μετὰ τῶν ἄλλων συγκαθάμε
νος δαιμόνων, δυσχεραίνων τὸ τεῖχος τῶν ἑλλήνων, ὅπρόυβάλλομ
το τῶν νεῶν ἐνίλιον. τοῦτο μέγιστον αὐτῶν κατηγόρεις, ὅτι θεῶν ἀμε
λήσαντες ἐβάλοντο πρωτῖδα. καὶ διὰ τοῦτό γε ἔυ ποιῶν, ἐπειδὴ
ἅλω τὸ ἴλιον, ὡὰθικεχρῆναι καὶ τὸ τεῖχος ἀνελεῖν. καὶ ῥαδίως
τοῦτο ἔπραξις, κελεύσας εἰς αὐτὸ ζοὺς ποταμοὺς ἐμβαλεῖν. οἷ
ἀκοτῆς ἴδης ὥρμων! τί δὲ τῶ ταύτης οἰκισμῶ μεμφόμηνος, πα
ρα πλήσιον βουλὴν ἐβούλευσας. οὐχὁμὴν πρῶ τος οἰκισὴς, ἑτέ
ρωθι πολίζειν ὠνειρῶν. ἀπαντικρυτῆς νῦν οὔσης. μᾶλλον ἢ ἵνς
οὐκέτ' οὔσης, ἀφ' ὑμῶν ἤρξατο τοῦ ἔργου. καὶ ἦν ἱερεία τε ἐπίρω
μοις. καὶ περὶ τοῖς βωμοῖς ὅμιλος. ὑμεῖς δ' μετεσήσατε τὼ
σπουδὴν ἐπὶ τὸν ὄρθον αἰετῶ τε καὶ δράκοντ. ὧν ὁμὲν, ἱερείου μὲ
φαλὴν ἐκτοῦ πυρὸς τοῖς σοὶν ἁρπάσας. ὁδ' ἐκ γῆς ἀναδὺς
μέγας τε καὶ ὁπόσων κίν δῶν λέγεται βόσκειν. ὁμὴν, ὃν ἀέρα

πᾶσιν ἐπείγεσθαι σωθῆναι κἀσῶ τὸ πρᾶγμα. ἔστε μετ' ἐμοῦ πῶς ἀ
γοράσει. βουλόμενος τῇ μὴ πόλει, γενέσθαι διαλλαγάς. ἐμοὶ δ',
τῷ ἐκτοῦ δοκεῖν πεπεῖσθαι δόξαν. μὴ βίᾳ πᾶσας μὴ δ' ἐ
λέγξας ῥᾴδια φάσκων κεκοσμημένον. ἔδωκας βοὺς πυροὺς ἐμοῦ
δεηθέντος. λῦσον τῷ ὀργὴν ἐμοῦ δεομένῳ. μὴ κάμησε μυύνων ἄμ
θρωπον, ἐκ προσθέντα πολλάκις ὕπνῳ, ταῖς περὶ σοῦ φροντίσι.
μὴ δ' ἀποτίμψῃς ἄπρακτον ἐκ τῷ πατρίδα, κύποντα. ἐρυθριῶν
τα. ἐγκεκαλυμμένον. αἰσχυνόμενον μᾶλλον τῶν πολιτῶν τοὺς πα
ρόντας. αἰσχυνόμενον δ' τοὺς ἀπόντας, οἷς ἐπῄδαν προσαπαν
τῶντες ἐρωτῶσι, πεῖσαι μεν ὦ πρεσβυτά, τί ἀπειλήσομαι. προ
σωπεῖόν μοι δεῖσει τόδε, ἢ νὴ δία γυνὸς εἰς τὸν εἴσοδον. καὶ
ροῦ πρύποντος φοινισσομένην παρειάν. οἷος δ' γενόμενον, ἀνά
γκη καθειργμένον μένειν. ὡς ἔοικεν ὑμᾶς ἐμὲ βλέποντας. δεσμοῦ
ντας τοῖς πέλας ὃν ἔπεμπον. ἀλλὰ χαλεπὸν ἐστιν ἡμῖν ὄρη μεγάλα
καὶ ὑψηλὰ. καὶ λάσια. ἀνθρωπείων πνῶν δῆμοι. ἃ ἄντρα δὲ καὶ κα
λύβαι. παρὰ βούτους ἔχω μεταθέμενος τέκνα. ἃ σολὴν μετα
λλάξας. ἃ ὅσα ἀνδρὶ τῶν περὶ ὃ πρόσωπον, ἱμταῦθα ἐπ' ἐρημίας
κείσομαι πόρρω τῆς πόλεως, ἵν' ἄπεσμον ὀνῆσαι. μορυγῶν μᾶλλον ἢ
γενόμενον ἐκτονος ὦ βασιλεῦ. μορυγεῖν δ' αὐτὸς ὑπὸ τῆς τύχης
ἐκωλύθην. αἰσχρὸν δ' ζῆν, μηδὲν εὖ ποιεῖν τῷ αὐτοῦ δυνάμε
νον. ἐπειδὴ βίᾳ τῶν περὶ σοῦ λειτουργιῶν ἀπολέλειμμαι, δέ
ξον με τῇ σωζούσῃ φιλοτιμούμενον. μόνον δὲ μή μοι λεγέτω τις, τῷ ἐν
πλουτίᾳ παρασκευὴν. βουλήθη μόνον, καὶ πάντα ἕψεται. πέν
τε ἡμερῶν τὸ ἔργον. καὶ καμήλων ἀπολλῶν. εἰδὼς ἡμᾶς καθεστη
κότας. ὅρα καὶ δύναμιν ἔχοντας, λάβε πεῖραν τοῦ τόπου τῆς
γῆς. ἐπεὶ δὲ τῶν ἐναντίων. νῦν εἰσι σαφῶς, εἴτε κακίας ἔτ.
εἴτε δυσμενείας ἐκεῖνα:

οὗτος δὲ καὶ μὴν ἅπασα πόλις. μαθέτω βασιλέως ἔνδημίαν φέρειν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν περὶ τῶν ζώων ἐκείνων βασιλικῶν διαίτης. ἡμῖν δὲ πάλαι τὰ ἐκ θεῶν τοῖς σὺν βασιλεῖ διαίτης. ἐμοὶ μὲν οὖν δοκοῦμεν μὴ στρατεύεσθαι τὸ γένος. ἵνα τοίνυν ἀφῶσι πόλιν, ἵνα μοῦ γένος ἔχουσι καὶ ζήτησιν τοῖς ἰοῦσι πλανηθέν. ἵνα τοίνυν ἀφῶσι πόλιν, μέρος Ἀθηναίων ἐμοὶ δοκεῖ πόλις μακεδόνων. πόλις Ἀλεξάνδρου, τὰ τοιαῦτα σοφισμάτων ἐκείνων ἐθαύμασεν ἀλλ' οὐδέποτε εἶπεν. ἵνα τοίνυν ἀφῶσι πόλιν. πολλοὺς σοφιστὰς παρασχομένην συμμάχους. οἷς ἔθυσας. οὓς ἐκάλεσας. μεθ' ὧν ἐστράτευσον. τὸν ἑρμῆν. τὴν δήμητραν. τὸν ἄρη. τὴν καλλιόπην. ὃν ἀπόλλω. ὃν δι' ἃ τοῦτο ἐπὶ τῆς κορυφῆς. ἐν τῷ ἐνάτῳ παρ' οὗ εἰσῆλθες ὕπατος. ὅθεν ἐξῆλθες θαρρῶν. ὦ τέγος ἀφειλέτης. ἱμασυγράμματα παρὰ τοῦ θεοῦ καὶ μῆνα. ἵνα εὐσεβῶν. ἀπόδος ὅμοιος. ἔθυσας, μένει ὁ τεταγμένον. αὐτῶν ἐκείνων νόμιζε ταῦτα ἀκούειν. αὐδὴν ὁρᾶν οἴονται. ἵνα δὲ βλέπῃς σπουδαστὰς, ἄγουμένου τοῦ διὸς. ὃς λαβὼν ἡμᾶς, ἅδην σοῦ μαχομένου τρέμοντας, ἐπέρρωσέ τε καὶ παρεθάρρυνεν ἐναγῆ τιμωρίαν. ζῶν δὲ ἔτι κύνων τις ἐλῶν ἐν ταῖς ὄχθαις τῆς λίμνης, φέρων ἀνέθηκε τῷ θεῷ. ὁ δὲ, τῶν μὲν περὶ οὐ παρεῖτο, τὴν δὲ ἰσχὺν ἀποβλέπει τῶν περὶ τοὺς κύνους. ὅταν ἐκπεσόντες τοῖς ἐν τοῖς ἕλεσιν ἐλευθερίας. ἀνθρώπους ὑποφέρουσι τὸν μῦν δὲ ἄλλον μοῦσαν ἐπὶ γῆς ἔτι. ἐπιχειρῶν αἴρεσθαι. θυσίαν δέ τινα ποιουμένων ἐξόδιον ἐσαμῶν. ὡς προσέβλεψε τῷ ἱερῷ τὸ πῦρ, ὀρμήσας ἀκόντισε πρὸς τὸν ἀέρα. καίπερ τὸν νεὼν ὑπὸ αὐτὰ τεταγῆσα τῷ πτερῷ περιδρόμῳ, ἔπειτα μετεωριζόμενος ἀναβὰς, ἀφῆκεν αὐτὸν πρὸς τὴν ἑῴαν. καὶ αὐτίκα βοῦν ἔτι. καιρόντων. ἀλλομένων. κυβιστώντων. μιμήματα τοῦ διὸς μεταβολῆς. ἵνα εἰς τοῦ τὸν ὄρνιν μεταστήσας ἑαυτὸν, τὴν ἐλένην ἔπειρεν. ἐδόκει τὸ

τίσομεν δίκας. ὡς ἀνιχνεύοντές γε τοὺς παράπους οὐπαύμεθα. καὶ τὰ λαθεῖν ἐμὲ οὐπόρρω. σύγγνωθι δὲ πρὸς θεῶν. πρὸς δαιμόνων. πρὸς τῶν Τροπαίων. πρὸς αὐτῆς φιλοσοφίας. ἀπόμεγα λων ἔργων ἔπεισ. ἔγωσου δὲ τοῦδε μέγα. σφάττωσον τὰ ἐνίκασε τῆ φιλανθρωπία. καὶ μὴ μόνους ἐν οἰκῇ πάντων ἀνθρώπων τοῦπᾶ καθίσεις πλάοντας. ἡμεῖς οἱ μισοῦντες σε καὶ τῶν σὺν βασιλεῖ σιν. καὶ γὰρ ταῦτα ἀπηνόαμεν ἅλις τῶν μὲν ἔργων σοι χωρούν των καταμοῦν. τοῦ δὲ τῶν ἔργων οὔπω φαινομένου λόγου, πάν τα ἀφέντες, ἐν ἡκατείαις ἦμεν, γέροντες, γυναῖκες. αὐθὺς μὲν κα θίκασεν ἀγειρόμενοι φυλὴν. ἔπειτα εἷς ὅμιλος τὰ μέρη γινόμε νοι. παρανόμενοι μὲν διαγορᾶς μετὰ λαμπρῶν τῶν αὐχῶν. ὑπερ βαίνοντες δὲ τὰς πύλας μετάμειζόμενοι. κυλινδούμενοι δὲ ἐν τῷ πεδίῳ, τῷ τὰς τῷ πλέμου δεχομένῳ μελίτας. ὅσοι ἡ ἡμῶν ἐνῶν σέμνι τοῦ θείου, καὶ βύτην ἐκοιμῶνουν. καὶ πρὸς βωμοὺς ἔκασε πάντα τρόπον θεραπεύοντες, βὺς δοῦναι δίκην κυρίας. ἐκοὺ γὰρ τὰ τῶν μισούντων, τὶς ἐ τὰ φιλεῖν ἀπόδηξις. ἀλλ' εἰσὶν οἱ δυς μεραίνουσί πῃ τῶν σῶν. καὶ γὰρ πατέρας πνες, γένοιτ' ἂν οὐντί πρῶν γλυκύτερον. πεὶ δὲ ταρσίων ὦ βασιλεῦ, πῶς ἔμεις. ἐδὲν ἐκείνων ἀγροικότερόν πω φθέγξῃ. καὶ τὶς ἐγγυᾶται χρεμός. τὶ οὖν ἂν ἐκδράμοι τὶ ῥῆμα χαλκοτύπων, ἔκπυτοτόμων. ἐκ τοὺς τοιούτους ἐκνος, ζητήσεις πάλιν ἑτέρους. ἃ πάλιν ἄλλων. καὶ τὸ πᾶ δεῖσε μεμάζειν ἐν τοῖς ὑπηκόοις κείσεται. μὴ πτοεῖσθον ἰσχύ σαι μὴν. ἀλλ' ἐγκάθιζε, τοῖς μὲν, βουλομένοις, ὡς ἀφελοῦντι. τοῖς δὲ οὐκ ἐθέλουσιν, ὅπως μάθωσιν ἐθέλειν. δεῖ γὰρ τοὺς μὲν εἰκόντας, γνώμη. τοὺς δὲ ἄκοντας ἀνάγκη τὰ δίκαια ποιεῖν. εἰ δὲ σοφιστὴς ἡμῖν ἐτύγχανες ὤν, πάντως δ' ἂν ἐμοὶ βοῦπ ἔφα τὸ μέγι στον ἐθέλοντα, ἂν τεγνίζουμοιν ὑπ' ἐκεῖνα τῶν σῶν πεδμιλιῶν ἐλάκωσιν. ἆρ' ἂν ἐπίτρεπες; οὐκ ἔγω. ἀλλεῖ σύγε τὰν γνώμην.

τῶν σωμάτων τῶν ἄλλων ὑπὸ τῶν νοσερῶν σωπελειγμένων ἐρώτων. διδύστων μὲν τοῖς καρποῖς βοηθῶν, αὐτὸς ἰατροῦ δεηθείς. ἀλλ' οὐδ' ἂν ἀπέγνωσε τῆς βοηθείας. ἔστως ὀλιγώρεις τῆς πόλεως, ὑπὲρ ἧς καὶ εἵμο προσέθηκας, καθόμην γάρ. ἕρουν τοὺς θεοὺς εἰ περὶ ὃ θέρος ἔχομεν ἀγασίασοι. γνώμην ἔμων εἰ πρόσθοι τόπις δεινὸν, ἀπώσασθαι δίων εἰωθάς. εἰθ' ὑπὲρ ὧν ὅπως μὴ ἀπωλοῦνται πονεῖς, βύβλους ὅπως ἀθυμοῦντας ἁπλῆς σκοπεῖς; ἐ λιμοῦ μὴν θλαίρεις, λύπας δ' ἐπιδίδως. καὶ μέτειν μὴν βούλει τὴν πόλιν ὡς οὐ καθάρσιον, ἀσχύνῃ δ' περιβάλλεις ὡς οὐδενὸς ἀξίαν; ἀλλὰ πάντως ἡμᾶς δεῖ δοῦναι δίκην; δεδώκαμεν ὦ βασιλεῦ. ἐ ταύτῃ μεγάλην ἐ μακράν. καὶ μὴν ἔβοσί πέμπος τῇ πρωΐα. ξένοντες. καὶ σπυθρωποὶ. ἐ κατηφεῖς δικάγομεν. ἀδ' ἔτων δεδεμένων ἄμφον πεπλυμένοι τὰς ψυχὰς. μέφους τὰ πρόσωπα γέμοντες. ὅμοιοι τοῖς πυθοῦσι παίδων ἄωρον τελευτὴν. δακρύοντες. ὀδυρόμενοι. μισοῦντες ἡμᾶς αὐτοὺς. πῦδαφος ὂν ἀέρα. νοῦδωρ. πάσοι πίας. τοὺς ἐντυγχάνοντας. ἀλλήλους ἐντρεπόμενοι. κεντρύμενοι τῆς νυκτὸς. ὀδυνώμενοι μεθ' ἡμέραν. ἔσωσε μὴν ἀλέξανδρος τὴν πόλιν. ἔσωσεν οὐκᾶν ἄλλος φαίην. ἀλλὰ μετὰ πικρῶν ῥεγμάτων. τῶν μὴν τὴν βουλὴν βαλλόντων. τῶν δ' ὂν δῆμον πίρωσκόντων. οὐ διὰ τὸ καθ' ἡμέραν ἁμαρτάνειν. πᾶς γὰρ αὐτῶι τὰ δίκαια παρέχει φυλάττειν. ἀλλὰ δι' ἓν ἐκεῖνο νοσεῖ παροξύνων, καὶ ἀνθρώπων πάντων ἥρως μήν. βίς μὴν ἄλλοις ἦν πρᾶος ἐφ' ἡμᾶς δ' μειμάρου σφοδρότερος. ὡς θ' ἡμῖν τῶν μιμμελίων ἐκείνῃ τοῦ μρόνου γεγενῆσθαι βίον ἐν σκότῳ καὶ νυκτὶ σωμεθῆ. ὃν δ' ἥλιον ἡμῖν νενομίζομεν ἀκάνισμειν. τίνας ἔτι ζητεῖς δίκας. παρ' ἀνθρώπων ἀλλοτρίων. λύπη δὸς δ' συγγνώμην. δὸς ὦ βασιλεῦ, μὴ πάντων ἐφεξῆς. ἀλλ' ὅσα ἐκ τῶν ὠνίων ἔφη. τὸν δ' ἐν τῷ θρόμῳ τὸ βλημμένων, σύμβη, πάλαι καταγέλασας. ἡμεῖς δ', ἀτυ-

λύμπ. ἥκιστα μὲν τῶν φαύλων μαθητὰς σοφιστῶν, οὐκοῦν γε οἰόμεθα τοὺς ἀγαθοὺς λόγων. ὑπολοιπὸν δὴ ἀνδρὸς βουλεύοντος σωφρονεῖν τοῦτ' ἐστὶν ἐπιμέλεσθαι. καὶ τὰ μὲν τῶν ἀπαιδεύτων ἁμαρτήματα διαφθείρεται. ταῖς δὲ τῶν βασιλέων εὐθυμίαις αἱ πόλεις παύονται. ὅσοι γὰρ ἂν ἀπῆσαν τοῖς ἵπποις ἡνίοχον, πολὺ μᾶλλον ἐλπίζεσθαι τὸ ἅρμα νικᾶσθαι. διὰ τοῦτο μακαρίζομεν τοῦτον ὅτι παρῆλθεν ἐπὶ τοῦτο θεραπείαν αὐτῆς ἰατρὸς ἄριστος. ἀκούω γὰρ μεταβάντος τοῦ τρόπους εὐδείξαντος ἀμείνους, μᾶλλον. τί οὖν δεῖ θαυμάζειν εἰ πολυμελείας οὔσης ἐκ τοῦ παύεσθαι εὐδοκιμεῖς. ὅστις ἵππον φαύλως ἡνιόχησεν, πεπαύσω αὐτὸν ἐπανορθώσεσθαι τὴν παρεληλυθυῖαν τιμωρούμενος οὐδὲν οὖν ἐστὶν πρώτιστον παύσασθαι ἁμαρτάνειν, εὐθὺς ἀναγκάσεται μὴ πάντα ἄριστον ὁρᾶν, οὗτος δοκεῖ δικαίως ἀνακούσαι παραυτὸν λαβόντος φωνὴν δέρας. ὡς εἰ δώσω μή τοι ταῦτα ἐρῶ. καὶ ὡς ἀπαλλάξωμαι τῆς ἀταξίας, διὰ τοῦτο ἀπῆσαν ἵνα ἔχῃς. δεῖ δὲ τὸ παιδεύεσθαι χρόνου καὶ μελέτης, ὧν προϊόντων ἴσως φανοῦμαι βελτίων. ῥᾳδιώκαμεν ἀπομόνως ὦ βασιλεῦ πάντες, ἐπὶ τὰς ἐμπροσθεν ἕξουσίας. ἥκομεν ὑπὸ ζυγὸν ἀκριβέστερον, πειρασόμεθα φέρειν. σύγγνωθι μικρὰ, καὶ πολλὰ σοι ἀμείνους. ἴσθι δὲ σοι συγγνώμης. καὶ ὅτι γε καινὸν ἄδειν αἰδοῦμαι. ἀλλ' ἴσθι τὸ συγγνώσεσθαι ὑπάρξω, τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἀναμνησθῆτε. ἐν ἡμέρους τὸ ἐκάλεσε. καὶ σώζεσθαι ἄξιους. ἥμαρτον μὲν, ἀλλὰ τριφόρους. ἐλύπησαν μὲν ἀλλὰ μὴ λιμῷ πόντον. δίδου μέτρα μύρια, καὶ πρὸς τίθει τρισχίλια. ταῦτα καλάσαντες ἦν. ταῦτα οὐ τελείως μισοῦντες ταῦτα πρὸς δοκοῦντες μεταβολὴν. οὐ γὰρ δὴ πόλιν ἀνάστατος ἔρουσαν, ἐμελλες φιλοπόλεως φρουρήσειν. ἐμὶ καὶ εἶναι μισοῦντες ἦν. ὄμβρων ἀμετρίαν ἀπεχειρῶν ἀνάργειν. καὶ ῥύεσθαι τοῦ τῶν ἐκεῖθεν κινδύνων. ὅ τι δὲ πολιὸν ὑὶ δὲ ἐκεῖνον ὑπαίθριος τῷ δωμῷ προσισσόμενος, ἐδείξω τῷ σώματι.

ἄπαυστον δίκην πάντας μὴν ὑπάρχους, πάντας δ' ἡγεμόνας, πολεμίους ἔχομεν. ὡς ἐκ τῶν ἡμετέρων κακῶν πῖς βασιλεῦσιμα εἰσμένων. πειθεν ἀπ' χειρεῖσ, ὅπ οὐ ταῦτα τιμωρία; τί γὰρ φήσομεν ἐρωτώμενοι, πόθεν μεμισῆσθαι. μετασήσομεν ἐπὶ σὲ τὴν αἰτίαν; ἀλλ' οὐ δέχεται μέμψιν ἡ σὴ φύσις. ἐ γίγνεται κατὰ τῶν ἐγκαλυμένων, ἡ τὲ καταγνώπος ἀρετή. ὡς περ γὰρ εἰ τῶν ἱερῶν ὑπὸ τῶν θεῶν διὰ τῶν χρησμῶν ἐκ βαλλόμεθα σιν, ὡς ἂν ὑπὸ τῶν ἅπαντα εἰδότα ἐξελελειγμένοι, ἃ τὰ σῶμα ὡς κακῶν μυκαθῆς, ἃ κὲ φουσιν ὡς συκοφαντοῦνται λέγειν. πῖς σοῖς ὧν βασιλεῦ καλοῖς ἐαλώκαμεν. σὺ δ' ἀπικτείναις μὴν ἡμῶν μηδένα. μὴ δέτε ἱερέασις, μήτε ὁσίας· μήτε παλαιὸς. μή τις ἕτερος ἀν θ' ἑτέρου γένοιο. ὁρῶ δ' ὡς ἐν μὴν βίοις βιούτοις πάθεσι, τὸ κοινὸν ἐκ φαύλας αἰτίας. τῶν ἐγκλημάτων ἐν βίοις παθοῦσιν ἐσαμένων, ἃ δ' βέλει πιεῖν, ὅλην τὴν πόλιν περιβάλλῃ τὴ δίκη. τὸ μὲν γὰρ θεῖν, ἐν μέσῃ πονηρούς τιμασ πιφυκέναι. τὸ δ' διὰ πάσης ἧκην τὴν μοθηρίαν. θαυμάζω δ' ἐι θαυμασόν σοι δοκεῖ τὸ μὴ καλῶς ἔρμόσθαι τὰς πόλεις. πῖ γὰρ οὐ βου διδασκάλου πολὺν δὴ χρόνον τυ μούσας. οὐ πάντα ἦν ταραχῆς καὶ ῥαθυμίας καὶ ἀμελείας μεσά; οὐ μοῖμὴν μόμοι γράμματα ἄλλως. ἀρχαὶ δ' ἐπολοῦντο; τοῖς δ' ἀρχομένοις κρείττοσιν εἶναι τῶν ἀρχόντων ὑπῆρχε, δείλης μὴν δῶρα πέμπουσιν. ἑῶ θεν δ' μονον οὐ ῥαπίζουσιν; οὐτὸ μὴν δικαίως ἄρχειν κατηγελᾶτο. τὸ δ' μισθοφορεῖν ἐζητεῖτο; οὐ τὸ μὴν καλὸν ἀσθενὲς ἐγεγόνει, τὸ δ' ἡδὺ τὴν ἰσχὺν εἶχεν; οὐμό πονηρὸς μᾶλλον κύριος ἦν, τοῦ μὴ δοῦναι δίκην; τί οὖν θαυμασὸν εἰ τοσαύτης ἐξουσίας εἰς καινίαν δεδομένης, ἐγένετό τις τοῖς τῶν πόλεων τρόποις ὑπὸ τοῦ καιρῷ

λαίπας λέγων, οἵει κρύφ᾽ ἡμῶν διῶν πολλάζεις; ὥσπερ ἂν εἰ τέμνειν ἐνθεὶς κατ᾽ ἐμοῦ λόγον, ὡς εἴην ἀνοσιώτατος καὶ σὸς ἐχθρός. εἶτα ἀξίους με εἰδέναι μάχης ὧν πρὶν τέθνηκα. ἐγὼ δ᾽ εἶπον ἁπλῶς, εἰρωνεύη βασιλεῦ. καὶ μείζω θανάτου πημονὴν ἀρῶν, ὑπονοεῖς τὸ πρᾶγμα. μὴ μοι χαρίζου τὰ βιαῖα. μὴ δ᾽ ἐπιείδησόν μοι σῶν τὸν βίον, ἐπίτρεπε δ᾽ ἐμοί. ἀλλ᾽ ἀνασαίρωσον. καταπόντισον. λιγύτατα μέντοι κακῶς οὐκ ἀθανάτου. νῦν δ᾽ οὐ κάκιστ᾽ ἔχεις, ὅπως μείζονος ἀνιάσῃς. ἔστιν ὦ βασιλεῦ ζῶα πολλάκις, πρωτέρα τιλαυτῆς. τὰ μὲν σοὶ καὶ ἡ πόλις λέγει. δέμενος ἀπόπεμπον, εἰ βούλει κατάκοφον. μιᾶς ἡμέρας κλύσιν. ὅτι νῦν κακὸν, πῶς οἷσω μακρὸν γιγνόμενον. βλάβης ἡ πόλις, ὡς ἐκπρεπῶν λιμένων. ἐπάρατος ὡς τὸ πλαστικὸν ἐκεῖνο. καὶ κινδυνεύομεν τέμνειν περὶ τῆς παρρησίας. ὡς γὰρ εἰς ἀνὴρ ἅλους ἐπαρκέσεως ἄπιμος, οὕτως ἡ πόλις ἡμῖν εἰμένειας ὀργιζόμενος, ἄφωνος. τοῦ γὰρ ἕπ καὶ πρὸς τίνας σεμνυνούμεθα. ἢ παρ᾽ ἡμᾶς ἰόντας. ἢ παρ᾽ ἑτέρους ἰόντες, κεκλείσεται πᾶς μὴν ἡμῖν λιμήν. πᾶσα δ᾽ ἄπειρος. πᾶν δ᾽ γένος. καὶ θύσει τοὺς ἀπαιμούντας κρύπτειν ὅθεν εἰσὶ. ἐς πλάπειν ἑαυτῆς πατρίδας. τοῖς μὴν ἀνδροφόνοις, οἷς ἔρκται καθάρσια τὸ μῦσος λύοντα. κἂν ἀφείς πω τὴν τὰ παθόντος χώραν ἑτέρωσε δράμῃ, τὸν βουθύσοντα ἐς παραμυθησόμενον ἔυρε. τὸ δ᾽ ἡμέτερον κακὸν παντοῦ πολεμίους εὑρήσει. ἐς τὴν σὴν ἔμβραν οἰκουμένη μιμήσεται, κἂν ἔλθῃ τὶς ὡς ἡμᾶς ξένος, διαδραμεῖται τὸ ἄστυ, καθάπερ οἱ τὰς νεοσσὰς. λύσει δ᾽ τὰ οὐκαίθιοπας ἀμφοτέρους. ἀπελθοῦς. ἀσκύθας. οὐ πρσῶν τοὺς λῃσμένους. ἢν τὰ θυμουμένου λαμπρότης, ἀκεῖν λαθεῖν τοὺς μισημένους. πρὸς δ᾽ ἐ ὁ μέγιστος τὰς μισουμένης, πολὺν ποιεῖ τὸν λόγον. καὶ γὰρ εἰ προσιπταίκαμεν, καὶ κατεγνώσμεθα, ἀλλ᾽ ἐν ταῖς μετὰ δύο τὰς πρώτας τετάγμεθα. καίτοι

ται μαρμαρίνην. οὕτως γάρ εἶπε τῷ ῥήματι, ἀπροϋφάφου φιλῶν. εἰ δὲ ἐφίλεις ἐπένευες· ἐπένευες δ' οὐκ ἤχθεσθε, ἀλλ' ἀμυτόμενος φίλτρον. οὐ γάρ σε ἐλάνθανε τὰ τῆς ἑώρας, ἐπὶ τῆς ἐσπέρας καθήμενον. οὐ δέ τις μὴν ἀγαπᾷ τὰ χείρω. τίς δὲ ἐπίφθονος τῇ πόλει παρεσκεύαζε κάλλος, τὴν μέριμναν ἔντεθεῖσα τῇ πόλει ῥᾳθυμεῖν; ἴσως τις ἀπήγγειλε σοι μετὰ τῶν ἄλλων, νεώς ἐπ' ὀλίγους τε καὶ μεγάλους παρ' ἡμῖν ἑστηκότας, ὧν τὴν τῶν ἱστοριῶν ἀσέβειαν ἐποιοῦ σημεῖον. ὡς τῶν μὴ βουλομένων καθαιρεῖν ὄντων σεσωσμένων. τῶν δὲ ἐκείνων, ταῖς τῶν καθαιρούντων τὰ καθαιρέσει μάχαις. τί οὖν; πάντα ἐκεῖνα ἀξιωθήσεται φόβου εἰς ἓν βοῦς βλέποντος; καὶ περιέσται τῶν δεινοτάτων ἀρετὴ τὸ πραγθὲν ἐκ ῥᾳθυμίας; ἐδίκασον ἡμῖν ὡς λακεδαιμονίοις, ἐφ' ἁπάντων τῶν ἀρίστων ἀνδρῶν τὸν ἔρωτα. ἀναμνήσθητι δὲ σαυτοῦ νόμου, τοῦ περὶ τῶν ψευδομένων. ἂν ψεύσηται φήσιν ἄπαξ τῶν ἐμοί τις ὁμιλούντων, ἴσως. κἂν δεύτερον ἁλῷ βλάπτων, καὶ τοῦτο ἀνέξομαι. κἂν ἁλῷ τρίτον οὐ τάλαν θῦ λέγων ὅπως μεμίσηται. προσπεθεὶς δὲ τέταρτον, ἀπολέλαται. ἀλλὰ ἡμῖν τε μή τοις μέμ συγγνώμην. ἀλλὰ νῦν μόνον. ἔπειτα σοὶ παρέξομεν ἡμᾶς αὐτοὺς, ἀμείμπτους. ἢ γὰρ παροῦσα λύπη νέφειν παρακελεύσεται. ἢ τί ἐρεῖς, τί γὰρ δίδυτο. ποίαν δήμου συνουσίαν. ποίαν φυγήν. τίνας σφαγὰς. παίζεις ὦ ζᾷ πρὸς ἄνδρας ἀτυμοῦντας. τί φῂς. οὐ δημοῦσι. οὐ δὲ σφάττουσι. οὐδὲ φυγαδεύουσι. ἀλλὰ μισοῦσι καὶ δυσμενῆ νομίζουσι καὶ καταλείπουσι. τοῦτο δείδιθι. ἢ μεγίστη δίκη. πολλὰ γὰρ ἐν αὐτῷ καὶ τὰ τῆσδε πόλεως βροᾶς. ὅπου φεύγω πέλαγος μεστὸν ἁπάντων κακῶν. ὕβρεως. μέθης ἀκρασίας. ἀσεβείας. φιλοχρηματείας. θράσους καὶ μανίας. πρὸς ἐλάττω πόλιν, τοῦτο δυοῖν θατέρα τρέπουσα λέγω κακόν. ἢ τὸν ἅλα μὲν ὡς ἐπὶ ζῶν ἴασι μᾶς καὶ λιτὰς ποιῶν, ἀπορα

τὰ τῆς ἑδονῆς νάματα. οὐμοῦτω πλέοντες ἄνοι κακῶς ἐπεν-
θύμησαν ἀφασθαι γῆς, ὡς οἶδε τῶν σῶν ἀπολαῦσαι φαρμάκων.
ἀκούτω γέρων πὲρ ὑῶν ἰδεῖν γλυκὺν ὄλεθρον ἐπθύμει πεγλυμμένον,
ὡς ἀδύστροπος αὐτὸ πόλις τὴν σὴν ἰδεῖν κεφαλήν. ἀκούτας οἱ
βουλεύοντες ἐ παρὰ σφᾶς ἐλθεῖν τὸν ἡραυλέους συμμαχίαν,
ὡς ἡμεῖς ἐπὶ πᾶν ἐκταθεῖμαι τὸν πόλεν ἐν μιᾷ βασιλείαν. ὡς
δὲ τὰ μὴ εἶχε πελωτὸν. τὰ σὰ δὲ ἄυξηβ. ἐ ὁ παιρὸς ἐδίδα-
δεῖξαι τὸν γνώμην, ἄκουσαν οἴθεοί βοῆς, ἐλίκης οὐπρόσθεν. τῶν
μὴ ἀνδρῶν ἐμπεπλικότων. οὐμόνον ὁ θέατρον, ἀλλὰ καὶ τὰς
τοῦ ὄρους λαγόνας. γυναικῶν δὲ κατὰ γὸν αὐτῶν νόμον, οἴκοι
θεν ἑκάστης σὺν πομπούσης ἀθυμίαν. ἀπὸ τῶν ἐνταῦθα πρα-
μάτων. ἐ εἴτις ἦν ὀνειροπλῶν τίνεώτερον, τὰς ἐλπίδες ἀπέ-
πει καὶ παρὰ τὸν ὄχθην ὀρόντου, τὰ σὰ πὶ μίσαν ὁμώμοκεν. ὅ, τι
δὲ τραῦς, καὶ τὸ ῥεῦμα τοῦ ποταμοῦ ποιητὲς ἂν ἔφησε γαμη-
μένον ἐμὲ ῥεῖ. τούτων τὰ μὲν ὡμολόγηται. περὶ δὲ τῶν, ἐμοὶ
πίσευσον. ἐμελλήτις ἐν ἐφέσω βῦ περὶ δὲ φίλτρου δώσειν δί-
κην. καὶ ταῦθ' ἅπερ ὑπωπτεύετο. καὶ ἡ σύλληψις ἐλπίζετο. ἦ
σαν πᾶν ταῦθ' ἅτες σὲς φύσεως μνυταί. διδάσκοντες ἅ σου
πόδισαν. καὶ πολὺ γὸ πεισόμενον, κἀλούμενον ἔρωτι. βούλει
με λαβεῖν σὺ τοῦτο μάρτυρα. γὸν ὑπὸ σοῦ πάλαι μὲν, σέσηπ. μετὰ
ταῦτα δὲ γράμμασι. τὰ τελευταῖα δὲ νῦν ἄρει τε μιμένες.
ἐ βλάπτει ἐ ἐμὲ ἐ γὸν μάρτυρα γὸ εἶναι πολίτας ἄμφω. τῶν τε
πλείστων ἡμεῖς ὠβασιλεῦ, ἐ συγγενεῖς. ἀλλ' ὅμως μή ποτε σὺ
τὸ θαυμάσας μὴν, μὴ πρίδα. μὴ γένος, ὡς τ' ἀληθείας τε καὶ σοῦ
ποιήσασθαι πρότερα. ἐ τί δεῖ περὶ ταῦτα διατείβειν. ὦ μά-
τυς ὑπάρχῃ πιστότατος οὐ μόνον τῶν πάντων, οὐκἄμ ἐκβάλοις.
τίνα δὲ λέγω βῦβν. αὐτὸν σὲ. σὺ γὰρ τῇ πόλει πρὸς
ἐμὲ μεμφόμενος, ἐγὼ δὲ ἔφην ὡ τὸν Διὸς οὐμὲν ποιῆ-

ζόντων. καὶ καταφρονούντων. τῶν μὲν ἅπαντων εὐεργετῆσαι ἂν εἴπερ ἤθελε. δεξάμενος δ' πρεσβείαν, ἔλαστ. καὶ τελευταῖον μάχην ἔδωκε δημάρατῳ δημάρου. ζώντων ἂν καὶ πολλῷ μᾶλλον τίμων ἐμνήσθην, εἰ μὴ τούτων ἐπαινέσεις λαμπρότερα. μοῦ δὲ μετὰ τὰ παλαιὰ παραδείγματα συλλέγειν ἀπέλαβε, δεῖ τοῦτον ὑπερβάλλοντος ἐφ' ἅπερ ἦκομεν. ἦ γὰρ οὐχοῦτος ἐκεῖνος, ὃς τοὺς θήβαντας ἐπαύσατο τὰ ξίφη καὶ βουλευομένους αὐτῷ καὶ αὐτὸ δεῖ τῶν κοινῶν αὐτυχίαν ἐκτιμεῖν ἐλίγξας μὲν καὶ μεμφάμενος. τῶν ψυχῶν δ' οὐκ ἀπεστέρησας, ἐφῶ καὶ μᾶλλον τοῦ οἴκου μὲν βίς τροπαίοις δεῖ πλησιεῖν· νόμος ἔνι τόπε φιλανθρωπία. φέρειν τῶν τῶν ἀρχομένων τὰς πλημμελείας. τέρει δήμου τὸν νόμον ἀκίνητον. καὶ τοῖς ἐντυγχοῦσιν ἔπαινον, εἴ τερα πρὸς τί βαθεῖ. καὶ γὰρ ἀεὶ τὰ πάντα πανηρὰ ἀσεῖσι πόλει. ἀεὶ δεῖ ἀπονοίας καὶ θρασύτητος. ἐ ὕβρεως. ἐ τῶν χειρίστων γιγνωσκομένων. ἀλλεὶ δίδως εἰπεῖν τοῦτο πρῶτον ἐγκεκλημένων. διὸ ἐ σωστέον ἐνεκεῖσθαι. νομίζων ἑστάναι τὰ πρῶτα τῶν τελευταίων παραίτησιν. ἐπεὶ ἐ τῶν ἀνῶν, τὸν μὲν παμπόνηρον ἐ λυσιτελεστέραν ἡγούμενοι τῆς ὠφελείας τοῦ κακίαν, μισεῖν δεῖ καὶ ἀπολύναι πάντως εἰ νικᾷ βούριου. τῷ δ' ὅλως μὲν μετρίῳ. δεξαμένῳ δ' αὐτίαν, πᾶς αὖ εἰκότως ἐ σωφρονοῖν. ἡ πόλις αὐτὴν ἵνα τὰ παλαιὰ ὁ πρὸ παρῶ, πωθανομένου τὰς περὶ ξύνον μάχας ἐ νίκας. ἐ λόγων ἀπραγμοσύνας, ἐ τοῦ ἄλλην ἀρετῶν, δημοσίᾳ μὲν οὐκ ἀξιοῦ κατὰ τοῖς θεοῖς συγγνώσθαι τοῦ γῆν. οὐ γὰρ ὅξιν. καθ' ἑαυτὸν δ' ἕκαστος, ἢ κατὰ συμμορίας τῶν ταῦτα βουλομένων αἰτοῦντες οὐδιλιπτον τὸν δίκαιον. τὰ μὲν φθείροντα τοῦ ἀρχὴν παῦσαι. δοῦναι δ' τῷ σώσοντι τὸ κράτος. φοιτῶν τος δ' ἐκκλησίας, μὴ μὲν βούτου. τὴν δ' ἐκείνου τοῦ λόγου, πρὸς μὲν τὸν μεμνημένον ὑγείας ὠφέλιμον. οὐδ' ἕτερος ἦν, ἑορτὴν οἴονται ἀλλήλοις ἀφανῶς.

πολὺ κώφειον. καὶ τὰς φυγὰς, καὶ τὸν λιμὸν ἐκεῖνον καὶ τὸν
φόνον, διέλαυσῖνας τὰς τετμημένης ἦλθεν εἰς πλοσίνιον,
οὐκ περιέποντες ἀπολέσθαι τὴν Λακεδαίμονα. τῶν γὰρ οἴκοι
τὸν ἔλεον ἡγουμένων θεὸν, οὗτον βωμὸν ἐκέρασας ἀθηναίων ὦ βα-
σιλεῦ, μεμνῆσθαι τῶν τοῖς καλοῦσι καὶ δεομένοις ἁμαρτημένων
συγγνώμην. ἀλλὰ τὸν βωμὸν ἀπατρέπειν ἐχρῆν, ἀδικοῦντας. μέμνε-
σθαι δὲ εἰκὸς, ὧν ὁ σωτὴρ ἐκεῖνος τοὺς εἰς αὐτὸν ἀδικήσαντας ἐπί-
στευε ἔν δοξον. μᾶλλον δ' ἀκολούθησον σαυτῷ φιλανθρωπίας.
τούτου γὰρ οὐδὲν ἔχομεν μεῖζον εἰπεῖν. ἁμὴ γὰρ μετανοίαν ὑ
πηκόων πράως ἐτύγχανες ἐμοὶ, εἰ τοῦ ἄν σοι ξέρξην. ἀφέντα
μὴ τοὺς κατασκόπους ὑὸς ἀντὶ τῶν κυρίων. ἰδόντα δὲ θε-
μιστοκλέα ὃν ἔχθιστον ὡς φίλον. καὶ τῷ μὲν λαβεῖν δίκην προσθέν
τα ὃν καὶ δοῦναι δωρεὰς λάμψαντον. μυσιῶται. μαγνησίαν. μέ
γαθα. τὰς πρισ
ἐκείνας ναυμαχίας τὰς μὴ
πους. τὴν δ' ἐπροσόμοιον οὐδὲν. δι' ἣν κάλαμες ὑπὸ βυπ
θίου θεᾶς προσείρητο. καὶ ταῦτα ἐν μεγαλοψυχίας ἐμοὶ δοκεῖν.
οὐκ ἐλπίδων μισθὸς ἀς ὑπὲρ τίνος δουλώσειν αὐτῶν τοὺς ἕλλη
νας. ὃν γὰρ τῆς οἰκείας προδότην, οὐκ ἂν ἡγεῖτο περὶ τὸν βάρ
βαρον εἶσεσθαι χρεών. εἰ δὲν ἄνοι μετὰ ξέρξου, καὶ τὸν μολοτ
ὃν ἄδμητον. ὃς ἤθισα ὃν αὐτὸν τοῦτον ἀνὸν λαβὼν, ὡς τὰ πάν
κτεῖναι. λαβὼν καὶ ἴχνη, οὔτε τοῖς ἄλλοις ἔσεσθαι ἴσως. καὶ ὅπως
ἦλθε παρ' ὑμᾶς ἐβούλετο ἐπράξε. διεξῆλθον ἂν καὶ περὶ φιλίππου
τὸ ἀμύντου. καὶ περὶ ἀλεξάνδρου τοῦ φιλίππου, ὧν ἐμὴ αἰθε
ναίων ὃν ἀργαίον κατάγοντας με πρατικῶς. ὡς περὶ ἀργίτας ἀ
πέπεμψεν. οὐδὲν ἀξιώσας κατασχεῖν λάφυρον, τῶν ἐκτὸς νί
κης αὐτῷ γεγενημένων ἀλέξανδρος δὲ πολλὰ παρὰ τῶν ἀθήνα
ίων ὑπερόρων ἀδικημένος. τότε πράγματα παρατιόντων καὶ τοὺς
δήμους κινούντων. καὶ μαργίτην αὐτὸν ἀποκαλούντων. καὶ ὑβρει

γμάτων, οὐκ ἄδηλον ὡς ὁμοίοτε πρόπων ἐπιπαρέσεσθε τοὺς αὐτοὺς καὶ προσάτας καὶ φίλους. ἀπὸ τοίνυν τούτων ἕκατέρου σκοπεῖν ἀμείνω θυμούμενον. ὅ τε λανθάνουσα βοὺς ἄλλους ἰωρᾷ βόμοιω θεοῦ ἀφικέσθω. καὶ μὴν καὶ ζεὺς οὐ καταβάτης μόνον, ἀλλὰ καὶ ἑρκέσιος καὶ μειλίχιος. ποιήσας τοίνυν τὸν καταβάτην πρὸς τοὺς βαρβάρους, ὅπερ ἦν δίκαιον, μειλίχιος ἡμῖν γενοῦ, καὶ δέξαι λάς ἱκετείας. ἐπεὶ καὶ παρὰ τοῖς βαρβάροις ἑκατέραν ἐμιμήσω τὰ θεᾶ τῶν δυνάμεων. ἐμπίπλων μὲν ἄτε πέρ πυκεραυνὸς βοῖς ἀνθρώποις, καὶ κεκράγων δι' ὀργὴν σίδηρον βοῖς ἱκετεύουσιν. οἱ τοσοῦτον ἕτερος τὰ νῦν πράττουσιν, ὅσον γὲ ἀντὶ τῆς μειλιχίας μῶν ἔλλαγε. ὁ φόβος καὶ ὕβρεις ἅπασι. ὁ τρίφονται καὶ θεραπεύονται τῶν φρουρίων ἔγγυς ὃ κατασκάφασι πρὸς θεῶν ὅταν ἀμείλικτους ἀκούων περὶ τῆς φύσεως τῶν λιτῶν. ὁ ὡς ἐρεπτοὶ δεῖ τι ὁ θεοὶ αὖθι, μένει φυλάττων τὴν ὀργὴν, οὐ κατανακλείσας πρὸς αὐτὸν, καὶ ταῦτα ἱερῶν τοῦ σωτῆρος, εἰ τοῖς θείοις κατὰ γένος προσήκων, οὐμιμεῖται τούτους ἀλλ' ἐξ ὧν ἐγένετο ὁ ἀλλὰ ὑδὲ μὴν ἔργον ἀπόλλωνος τὸν λοιμὸν εἰδὼς, ἐπιθυσίας προτρέπει τὸν ἀγαμέμνονα. πείσειν ἀρκέσειν τὰ τοιαῦτα πρὸς μεταβολήν. αὖ δὲ μὴ δοὺς ἀξιοῖ σοῦτος καὶ τηλικοῦτος θεὸς ἀφεῖναι τὴν ὀργήν; ὁ ταῦτα ἐγγύθεν ἔχων τὸ παράδειγμα. βοῦτον ὃν ἄρ' τι μὲν ἀλίσκοντα τὰ νόσῳ τὸν σρατὸν. μικρὸν δ' ὕστερον διαλλαγέντα, τῶν θεραπόντων καὶ τυχόντων; ὅθεν δὲ τότε ἐποίησεν ὁ θεὸς περὶ ἴλιον. αὐτός τε ὁ λοιπὸν καθ' ἡμέραν ἔτι ὁ νῦν πράττουσι. τῶν ἁμαρτανόντων μὲν, εἰς αὖ μὰς δι' καταφαγόντων φειδόμενοι. ἐὰν δ' ἐφ' ἑκάστῳ εὐθὺς ὑπὲρ ἀνῶν πραττομένων βέβαιοι ἐμ' ἦνορ γήν. ὁ μηδὲν ἔμ' ἱκανὸν πρὸς διαλλαγὴν, ἐρήμων ἂν ἀπόλοις. ὀλίγων γὰρ ὁμοίως διαφαυτόντων τὰ παρ' ἐκείνων βέλη. ἀλλοῖμαι καὶ ἐλλιμπλοῦμεν. καὶ ἱκετεύομεν. ὁ σωζόμεθα. ὁ ὀθνοεὶ κελεσ-

πας ἃ ὄρη ἃ ἡρημους, ἐκλεόμτων ἃ κάπρων διατείβοντα μά
χας. ἀλλάν ἃ ρ λακεδαιμόνιος ἱερὰς δικαιοσύνης. ἐγεμὼν παν
θείας, εἰδὼς εἴπέρ τις τῆς ὁμήρου γνώμης τὰ ἀπόρρητα, καὶ σύμ
παν λος γε τοῦ πεῖδν ὁμήρου χοροῦ, ὃν ἐδίξω μὴ νέος ὢν, ὡς εἰκὸς
ὃν τηλικοῦτον. ἐπίσασαι δ' μῦν, ὡς εἰκὸς τὸν φιλοσοφοῦντα, ἃ
μὲν καὶ ῥήτορας ἅπαντας. καὶ συγγραφέας πολλῶν πραγμάτων
διδασκάλους. ὧν ὁπότερος οὐδὲν τῶν ἀρχαίων ἀφικνεῖσθαι,
πρὸς πειθὼ φας τοῖς ἀπὸ τῶν μέτρων χρησίμοις. ὅτε μὲν γὰρ πολ
λοφῶν, τὰ θεῶν θρέμματα, σωκράτης. πυθαγόρας. πλάτων.
καὶ ὅσοι ῥύακες ἀπ' ἐκείνων ἐρρύησαν, τούτων οὐδεὶς ἔξω τῆς σῆς
διανοίας. ἢν εἰσελθόντες ὀξειργάσαντο καλὴν καὶ γυναῖκα, ὡς
πρέπει διατελέσαι τὰ σώματα. παρὰ τούτων ἀπάντων τὴν μέρον
τὴν πρὸς ἡμᾶς ἡμερότητα. καθάπερ καὶ παρὰ τῶν γεωργῶν βοῦς
καρποὺς. εἰσὶ δ' καὶ τούτων τινὲς αἰδεσιμώτεροι κράντορες. τί
νες οὖν; οἷον ὄλυμπον οἰκοῦντες. μᾶλλον δ' σοίσω ποιῶ τοὺς
θεοὶ καὶ δαίμονες. ὧν τὸν φίλον, εἰς φιλανθρωπίαν ἀναγκαθέλκε
σθαι. καὶ γὰρ οὐχ ὅσον δέξασθαι θυσίαν, καὶ διόρνιθων ἀπομάξων.
ἢ ἀρνῶν σφαττομένων μηνύσαι τῶν κρυπτομένων. οὐδὲ μὲ μέλ
λοντας καὶ μετ' ἐκείνων σοίσω ἀθεῖν· καὶ πεῖσε τοῦ τάλαντρον. ἀλ
λ' ὅσα περ ἡμῖν παρ' ἀλλήλων, βοσκήσασι πρὸς ἐκείνους. οἱ καὶ
καθάδοντάσι ἀνίσειραν μέλι κινήσαντες. καὶ λόχας ἔφρασαν.
ἃ στρατείας καιρὸν. ἃ παράταξιν τόπων. καὶ ποῖ δεῖ προελ
θεῖν. ἃ πόθεν ἀπελθεῖν. καὶ μόνος σὺ τὰς ἐκείνων ἑώρακας μορφὰς
ἀδαίμων ἀδαιμόνων θεωρὸς. ἃ μόνος σοι φωνὴ θεῶν ὑπήρξεν ἀκού
σαι. καὶ διαμισαμένων πρὸς ἕκαστον, τὸ σοφοκλέους λέγειν. μῦθ'
ὁμῶ, ὦ φθέγμ' ἀθάνας. νῦν δ' ὦ φθέγμα διός. νῦν δ' ἀπόλωνος
ἡρακλέος. παιὼν. πάντων θεῶν ἃ πασῶν. τοιούτοις οὖν περιέρασ ἃ σω
σασ ἀσ ἐξιωμένος. ἃ βιάτυς ἐν δοτέ χωνὶς συμβουλῶ περὶ τῶν πρα

πων τῶν συγγνώμην. ἐ ῥᾴδιον μέλλοντ' ἐπιτρέψαι. οὗτο ἔργον οὐ πολιγάμοις ἔπραξας. ἐ μάρβημεν. ὁμολογῶμεν. καὶ γεγόναμεν τῆς σῆς βουλήσεως βραδύτεροι. ὁ μὲν ἡμῶν ἀμβλύτερον τοὺς στόμασιν ἐφύλαξεν. οἱ δ', ὅλως ἐκαθάδησαν. οἱ δ' ἐπθύμησαν ἀργυρίου πλείονος. ἔγω γάρ. τί οὖν. αἴτιον δεῖ διὰ τῆς γενέσθαι τῶν πόλιν. ἐ ὃ τῆς συγγνώμης μέρος οὐ δ' ἀνήσω, τοὺς ὃ τῆς ἀνθρωπείας ἐσι φύσεως πεπηθότας, ἀξιοχρέους τῆς θείου τος. ἐ τοῦ γὰ θεοὺς ἀνθρώπων εἶναι κρείττονας, εἰ ὃ μισθ' ν ἁμαρτάνειν καὶ παρὰ τύπους ἀξιώσομεν εἶναι. τὶς δ' πόλις. ἢ ποῖ ον ἔθνος. ἢ τὶς ἀνὴ ῥ ἔξει σωθῆναι, διὰ πάντα τοιαύτας ἀμαρτάδας τεταγμένας, εἰ μὴ ὀλιγαρχίαν δεῖ τοῦ βίου τῶν συγγνώμην. ἐ πάντα ὀξετάζεσθαι πρῶτα. καὶ τὸν ἐφ' ὁτῳοῦν ἁλόντα κολάζεσθαι, μενίτω ὃ μῖσος. καὶ κάλει τῶν τὸ λιμ ἐχερῶν. εἶσι' ιὼν εἰ πέρατα προσήκει. ταύτῳ ἀνθεῖν τῶν καταφυγὴν, διατὶ μόροιτῶν τοῦ καιροῦ καλῶν ὀξαιρούμεθα. ἐνθυμοῦμαι δ', ὅσα σι πρὶ εἰ φιλάνθρωπον. πρῶτον μὲν ἕλλην τὶς εἶ. καὶ πρατεῖς ἑλλήνων. ὅπου γὰρ ἴδιόν μοι παλεῖν. τὸ τοῖς βαρβάροις ἀντί παλον. καὶ οὐδέν μοι μέμφεται τὸ γένος ἀνδρείου. φρονεῖ δ' ὁμὲν βάρβαρος μέγα, λυπῶν. καὶ ἀγελαίων. καὶ τὰ τῶν θηρίων μιμούμενος. ἐ σφάττων ἐνθεάπνων τὸν ὁμόφυλον. καὶ πίνων ἐπὶ τοῦ νεκροῦ. κἂν ἡττᾶται τὶς, ὁ μὲν πεδ' ν ἄρυσιν. ὁ δ', καὶ πρὸς παρώξυνεν. ἀλλ' ἡμῖν ἡμεγίστη σπουδὴ, τῶν θηρίων ὅπ πλεῖστον διεστάναι. καὶ θυμὸς ὀξιλύθω. δάκρυσι. ἐ ὃ τῆς ὀργῆς ζέον, ὑσρίσθω κλαυθμῷ. ἐ τῷ ὧν ἐ παθεῖ μνήμην ὀξέβαλέ πε, ἰδὼν αἰσχυνόμενον τὸν ἐδικηκότα. ὅτας δ' ἡμῖν ἥμοσμένου βυγένους, ἴσωμέτρω δεῖ τὸ μὲν βαρβάρων, ἡμᾶς ἡμερωτέρους εἶναι. τῶν δ' ἄλλων ἡμῶν τὴν σὴν ψυχήν. διατὶ, ὅπσι οὐκωκυγέται πρόσφορον ἔντα παραλαβόντας, θηρία βάλλειν ἐδίδαξαν. ὃ πολὺ βοῦ χρόνου πεὶ πάπας

ὑγοῦμαι, τὼ περὶ ταῦτα ἀν ἀπαυσιν. ἐν γὰρ τῷ πάλαι μεν λέτῳ σὶ λιφίναι βὺ πράγμαβσ, πβοῦ μὴ βασιλίως καθέσβαν. ὡς πρ αἱ τίτβαι τὸν περὶ τὰ παιδία πόμου μρόνου προιόνβς, ἰνὶ δο μῆ τίθεται. κἄμὴ τίτθεία λάβη τέλος, ἀκρύουσιν, ἐμὴ οὐν ὀξ ούλων ἡμῖν τὸ κλίος ἴτρεχεν, οὔτ' ἄν ἕτερον ἐυτρέπεσόσοι μω ρίον, ὅ τ' ἂν λόγων ἴδοι βὶς ἀφιεμένοις. ἀλλ' ἃ τῶν σωιδομένων ἐσὶ φθεγξάμενοι, καὶ ἴῃ τῷ δήμου φωνῇ τὰ εἰωθότα χρεσάμενοι, σύμμορία καὶ πρότῳ καὶ σμερτήμασιν ἤγομεν ἄνσε πρὸς τὸ ἄσυ. ἐπεὶ δ' πέπωκεν εἰς χέρω δόξαν τὰ ἡμέτερα, ἃ δοκοῦμεν ἄπρο θύμως ὑπουργκέναι, καὶ τὰ μὴν ἐρραθυμκέναι, τὰ δ' ἄκεπίτη δες ἡμᾶν πῶσθαι. ἃ τὸ πάντων δεινότατον, ἀρχῆσθαι κακῶς. καὶ πανήγυρίν τινὰ πεπεῖσθαι, πρόφασιν τοῦ μροῦ δρόμου, λείπειν λόγω βοηθεῖν τοῖς εἰσβιαίτας αἰτίας ἤκουσιν. ἐρῶ δ' οὐ μὰ λε γόντων ἀκήκοα, προσπθέντων ὀδυρμὰς τοῖς λόγοις. τίνα δὲ ταῦτα ἃ παραλείπω. τὶς ἡμῖν ἀδίκημά πσύνοιδεν. παρῶνθει κύτω. ἃ τὸ διαβάλλειν ἀφεὶς ἀκριβῶς ἐξετάζετω. τὶ μὴν ὠλιγωρέθη. τὸ δ' ἕτερον λαθεῖν. τὶ μὴν μαλακία προεῖθη. τὶ δ' ἀνελία διε φθάρη. βασιλεὺ μὴν οὐ πιθῶν ἑκόλασι τῶν ὠνίων τὰς πμὰς. ἐγὼ δ' περὶ τὰς γνώμας ὑπὸ τῶν αἰμμῶν ἐξηπμένην, μετὰ ἀφθονίας ἐπίσχε βεβαιῶσαι ὃν τρόπον. αἱ δ' τῶν καρδῶν ὑπερβολαὶ κακω λυμέναι, τὰς ἐμπειρίας κατέλυσαν. ἡμεῖς δ' τῶν λῃτουργοῦ των ἐσμέν. οὐχὶ τῶν κατηλαυόντων. ἃ ταύτῃ ἐγὼ νομίζω ἴῃ τ' ἀπολογίαν. ὅτου γὰρ ἂν καταγνῶς ὧ βασιλεῦ, καὶ παρέμοι βοῦ τον ἐλωκέναι δεῖ. κἂν εἴπῃς ὁδεῖμα ἀδίκησε, ταῦτα ἐ αὐδὲ ψη φίζομαι. ποθεν οὖν ἀξιοῦμαι τῆς ὀργῆς καὶ βοῦ κιν δύνου τῶν πόλιν, ἣν δικαίαν καλέσαιμι δικαίαν, ὅτι τὰ παλαιὰ νόμιμον. ὑπὸ θεῶν μὴν κατα πμφθὲν. ὑφ' ἑλλήνων δ' π μαθὲν. πολλὰς δ' ἐν δι κασηρίοις σεσωκὼς, ὁ μυριάκις αὐδὲ πρίπκας κύριον ἔφθας εἰ

λης πρωίας, μεχρι μέσων πολλάκις προελθοῦσαν νυκτῶν. ἐφ' οἷς
τῶν μὲν φίλων πάνυ δείσαντες ὡς ἂν ἐπαινέσῃ τὸ μέτριον ἐπεί-
χον. σὺ δ' ἐκείνους ἐπῄνεις μὴ ταῦτα ποιεῖν. νομίζων εἶναι βασι-
λικὸν, καὶ τῆς σῆς αὐλῆς ἄξιον, οὐ τὸ σιγῶντας κρατεῖν. ἀλλὰ
τὸ φερόντων εἰς μέσον ἀφροντοῦσι περιεῖναι. τοσαύτης τοίνυν ἀδεί-
ας ἀνειμένης τῇ παρρησίᾳ, τῷ σιγᾶν ἀδαμάντειν ἀπολογία. ἄν-
δρα δ' ὠχαίρεις, ὃν ἐν βίοις ἑταίροις ἠρίθμησας ἀξιολογεῖσθαι
πυνθάνῃ. ὃ μιαρὸν. ὃ ὠμὸν. ὃ βάρβαρον. οὐδ' ἂν σοι παλῶς εἶχεν ὦ
βασιλεῦ. διὰ ταῦτα ἥκω πρεσβεύων. καίσου δι' ὅμαι, μὴ μέλαξύλι
γγιος ἅπασιν μὴ ᾖ τὴν ἄμαχον ἐκείνην τῶν λόγων ῥώμην ἀμ-
ξιάρχοις ἐμοῖς. δεῖ δ' ὅτι τάμπερον χρυσὸν φανῆναι μᾶλλον, ἢ ῥυβ-
δην. ἀξιοῦμαί τε, ὃ ὧν ἀξιοῦμεν τυχεῖν, μίμησιν σαυτὸν βασιλεῦ. ὃ
πάντ' ἴσθι πρόπερα καθέδρα, τὸν δευτέραν παρασπισίαν. ἔστις παρ'
ἡμῖν ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ ἐλαύνων. σύνθες μοι νῦν ἀπὸ τῆς νενικηκότων ἀνα
στρέφων, παλαιὸν βασιλέων χρημάδι' ἡ πόλις. μηνάτω βίου ὅπερ
τὸν μιμοῦμαι μόνος. κάλλιον ἡμῖν τοὺς ἔξωθεν οἰκοδομημάτων. οὐ
γὰρ ἔασιν ἡ πάλαι πρὸ σῶν ὕβρεις, πῦρ, ἢ φέρουσα βίᾳ ἀνθισα-
μένοις. ἔτι δ' πολὺ δ' οἰκούμενον, ἀπείρων καὶ πλήθεσι. καὶ μετοί-
κοις. δ' ξένοις. καὶ βασιλεῖ. καὶ στρατοπέδῳ, τίμιαι δ' παντοῖ-
αι. καὶ πλοῦτος ἐμπόρων. καὶ ποταμὸς. καὶ χειμῶν πρᾶος. καὶ
θέρος ἄλυπον. καὶ γὴ πάντα πολλὰ φέρουσα τῶν παρὰ τοῦ δι-
ὸς εἰ τύχοι. εἰς ἅμοι δοκεῖ τι βλέψαντες ὑμεῖς οἱ βασιλεῖς, ἐνι
σχεῖν πρὸς τοὺς βαρβάρους πολέμοις, τῆδε χειμάζειν. ὡς ἀρκού-
σπις τῆς πόλεως ἀνασχέσθαι τὸν ὄγκον τῶν πράγματος. τὰς δ' ἄλ-
λας διαλεξόμενος θορυβεῖ τε, μὴ δυναμένας ἐνεγκεῖν τὸ φορτίον, ἡμῖν
δ' ἔοικεν ὁλκάδι μυριοφόρῳ μεγάλῃ ἰσχυρᾷ. τὰς δ' ἐκάσσας
ἂν ἀκατίοις. οἷς πλέον ἄχθος ἐφιλονεικήσασι ἐνθεῖναι, κατέδυ-
σας. νῦν οὖν ὑπομνήσω, ὡς μάθειν αὐτὸν τὴν λειτουργίαν. ζημίαν

μεν, ὃ καὶ ἐποίουν ἅπαντες. μακαρίζοντες ἐμὲ καὶ σφᾶς αὐτοὺς τῶν μὴ πρώην ἐμοὶ τὰς δεήσεις αὐτοὺς ποιουμένων ἐμοὶ τὰς δεησομένοις ἴσως τὰ εἰδότες ἑτέρωθεν μετὰ πέμψασθαι ὃν πρεσβευτήν. οὐδ' ἀμνημονήσειν τὸ δακρύσαντος παρ' Ἀχιλλεῖ γέροντος. οὐ πρότερον ἄλλων ἐπιτάξομεν εἰπεῖν τὸ διαλλάττειν, ἕως περ γέρων. οἱ μὲν εἰπόντες ἥρωϊζε ἐμέ. νομίζοντες οὕτως, ἢ ταύξεσθαι τούτων, ἐφ' ἃ πέμπουσιν, ἢ τόγε δεύτερον οὐδώσειν αἰτίαν μόρων, ὡς οὐκαλῶς εἶδον ὃν ἐλέσθαι μερῶν. ἐγὼ δὲ αὐθὶς μὲν ὠμοσάμην ὦ βασιλεῦ καὶ πᾶν ποιήσειν πρότερον ἔφην, ἢ τοῦτο. μεμνημένος ὅπ μὲ ἐκέλευες φεύγειν τὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως λόγον. ὡς ἂν τάδ' ἐνδώσων, οὔτ' ἐμοὶ καλῶς ἔχον ἀπρακτον ἀπελθεῖν. πρὸς παν μὲν ἀνῶν τῶν πολιτῶν, καὶ συμφοιτητῶν. συγγενῶν. καὶ ξενούντων. καὶ θρεπτούντων. καὶ διεξιόντων ἆθλους τῶν ἐμῶν ὑπὲρ τῆς πόλεως προτόνων. καὶ δεικνύντων τάφους μᾶτ. πᾶτ. καὶ ἐπ τῶν ἀμφοτέρω. ἐ τῶν πάλαι. καὶ τῶν πρώην οἰκομένων. νομίσας ὦ βασιλεῦ μετὰ τούτων ἐκείνους παρεσάναι. καὶ τὰ μὲν, ἱκετεύειν. τὰ δὲ, τῇ μελλούσῃ μέμφεσθαι. τὰ μὲν αἰσχυνθείς. τὰ δὲ δείσας ἐρινῦς. ἃς ἀγαπητεῖν δεῖνομίζειν πᾶσιδος ἀμελουμένας ὡς πᾶρ ἀμέλειαν τοκέων. καὶ πρὸ τούτων τῶν σὴν γνώμην φοβηθείς, μὴ μεγίστην ἀπειλήσῃ. καὶ δυσερῆ. καὶ τῶν πιστοτάτων προδότην. ὑπὲρ τούτων ἁπάντων ἐπείσθην. ἢ τό γε ἀληθέστερον, ἀναγκάσθην ὑπακοῦσαι πλάουσιν. ἀλλὰ τί μοι ταῦτ' ἐρεῖν, ἀπιλαύειν δεομένῳ; μὴ δοκεῖν ἀκούειν λεγόντων; μὴ δοκεῖν ὁρᾶν παρόντας; πᾶθος μυθέμενον ἀπωσάμην; εἰς ἀγρὸν ἐλαύνειν; ἐρήμους ἐᾶν. ἄνωθέν τι ταῦτα ἐφορῶντος ἥλιου ἐ τῆς διασῆναι δυναμένης; καὶ τίς ἂν ἦν πρόσωπος λόγος τοσοῦτος καινός. ὁ πτραμὺς ἐβασιλεὺς ἐ δυσμενῆς τὸν τρόπον, ἐ δίκας εἰδὼς λαμβάνειν παρρησίας; ἀλλ' ἤδισάμην τὸν ὑπὲρ αὐτῶν τοῦτον προσσιπαρρησίαν, ἀπ' ἀεί

φίσματα. ἀγῶνας. ὑπὲρ μὴν οὗ ντούτων, μεγάλη τῆ σθιοῖς, ἡμᾶς εἰς. οἵσι ἐπόρασάντε πρὸς γοῦ βάρβαρον, καὶ πρεῖπω τῶν ἐναντίων ἴδειξαν. καὶ πάλιν ἀπίσωσαν. ἀλλ κομαι δὲ βῖς αὐτοῖς θεοῖς καὶ ἐμοὶ δοῦναι κρατῆσαι τἠμερον. ἃ μὴ καταγέλασον ἐνθένδε ἀπελθεῖν. κρατήσαι μι δ' ἂν εἰπείσαι μίσι. μᾶλλον δ' εἰπείσαι μι σὸν εἶναι τὸ πράβος τὸ παύσαν βος τὸν θυμὸν. καὶ οὕτω δὴ νίκην νίκη σωάψεις. τῆ διὰ τῶν ὅπλων, τῆ δ' ἀπὸ τῆς ἡμερότητος. ἵν' ἑ σπμφέρει νῦν αἰτήσαντα πόλις, ἀτυχὴς. εἰ δὲ βούλῃ, προ πτὴς. πόλις, ἐπὶ μὲν βῖς σοῖς τροπαίοις, ἥδομαι μὲν. ταῖς δ' ἀυτῆς αἰτίαις αἰσχυνομαι πεποίηκε δὲ μοι τῆ χειροβρίαν, οὔτε τὸ γένος τῶν ἄλλων διαφέρειν. οὔτε ὄ, χρόνω προσήκειν. ἀ δὲ πολῖτες λεί βυργιῶν. οὐδὲ ὅ μὲ δύναται βῦς ἄλλους λέγειν. εἰσὶ γὰρ εἰσιν ἡμῖν ἄνδρες ἐν παιδιᾷ καὶ λόγοις πεθραμμένοι. ἃ περὶ πραγμάτων ἱκανοὶ διαλεχθῆναι. ἀλλ' ἐπὶ ταύτῃ μετῃ πρεσβείαν κατίσησι, πρῶβυν μὲν τὰ βῖς διδασκάλοις ὑπὸ τῶν ὠμιλικότων ὀφλόμενα χρέα. πεπείκασι χαίρειβῦς ὡς ἐμὸς σύμαθῆτὰς. ἐπὶ ἐμοῦ ταῦτα ἀλλάξον ἀσαμένου πρὸς τῆ πόλιν. ἀλλ' ἐπῶν λόγων ἐμοιότης τῆ δόξαν ταύτῃ εἰσήγαγε. καὶ δὲ ἂν οἴχρησι μοὶ μεταβάλοιεν, ὡς ἃ πρὸς ἐμὲ σὺ βλέπων βιῶ τὰ δημιουργεῖς. ἐμ μὲν τᾶβ τοὺς ἀνοὺς πεῖσησόμοι. ἃ παρέσησεν ἐλπίδας, ὡς αἰδεσθήσε τῆ συγγένειαν τῶν λόγων. ἕτερον δὲ ἄπιμῶν διατε τέλεκας θέρος ὅλον ἃ χμῶνα. καλῶν. μετα πεμπόμενος. ὥπεί λλων. λίγονβος ἥδόμενος. ἀχθόμενος σιγῶνβε. οὐδὲ τῆ ἀ γευπνίαν ἠγνόησαν, ἥνερεῖν πετίμου μέλλοντος, ἠγρύπνῃς, διὰ τᾶς ἐν ταῖς βιαύταις ὤδεῖζισι τύχας. τάχε μὲν περὶ τὰ σίβυ. διὸ δὴν ἡμῖν ἡ πόλις. εἰ γὰρ μὲ τότε ἐκεῖνον ἔδωκας, ἐγκαλῶν ὁμᾶ καὶ σώζων, νῦν ἂν ἐμίσεμμάτων ἡ πόλις εἰσῆλ. ταύτης βίμω τελικαύτης ἀϊρτισίας. ἐμοὶ τῆ χάριν ἐκείνοις ἀπελθόντας ἔ

εἰς αὐτὸν ἀνατρέψουσαν αἰθέρα. εὐξάσθω ὅμοια καὶ παρὰ σφίσιν ἰδεῖν. ἐνδελφοῖς. ἐν πίσῃ. παρ' ἀθηναίοις. παρὰ βοῖς βοῦ δὲ πολίταις. πανταχοῦ τῆς ἑλλάδος. κατ' ἤπειρον. ἐννύσοις. καὶ ταῦτα μὲν καὶ αὐτὸς αὔχομαι. καὶ μεταστρέψειν γε τὰς πορείας ἐκείνης. ὡς καλὸν ἐπ' ἐλευσίνος ἰδεῖν μύσην, ἡρακλεῖ παρισούμενον. ἐβούτην αὖ ἀρισοφάνην, ὑπὲρ βοὺς ἄλλους κεκτῆσθαι. τίφης ὦ βασιλεῦ. πείθομεν, ἤλπιροῦμεν. ἤδη ψηφίζου τοσοῦτον προσθυμηθείς. ὡς οὐλύσκτους ὄντας ἀνθρώπους, οὐθ' ὁλόγος. οὔθ' ἥψηφος. ἢν οὖν ἐρραφῶ δικαίαν δόξω, τὸ μὲν ἐμὸν οὐ πολλῆς φροντίδος. σκόπει δ' αὐτὸς, εἰ μηδένσοι βλάβος, τὸ δοκεῖν οὐκεῦ φρονεῖν. ὁμοίως δὲ πολλοῦ ποιεῖ.

ΠΡΕΣΒΕΥΤΙΚΟΣ ΠΡΟΣ ΙΟΥΛΙΑΝΟΝ.

Λυθεὶς τελέμαχε γλυκερὸν φάος. μίμνει βούβυμοι τῶ ἐπὶ χρυσέον. τὰ δ' ἐφεξῆς ἐυμαίω μὴ ἕρμοπεν εἰπεῖν. ἐμοὶ δ' ἀκεστί. ἐπεὶ καὶ ὄφεσθαί σε ἐφάμην. καὶ νενικηκότα. καὶ ταῦτα ἅπαντες ἄδουσι δεδωκὼς μῆνιν. οὐ γὰρ ἴσθι πᾶσαν μὴ γνώμην. πᾶσαν δ' ἀλωτίαν ἐπ' σαυτὸν, ἀποτῶν πείθυμον μῆνιν μετασκήσας. καὶ ὅτε τὰ πρὸ τῶν τρωικῶν. ἀτάυ ὃς οὔτος ὁδεκέτης πόλεμος. οὔτε τὸ μηνόμηνον ἐν τῇ θαλάσσῃ πρὸς βοῦνιν πέρσου πρόγονον τοῖς ἕλλησιν ἔργον. οὔτε ἀλέξανδρος ἐπιλελυμένους πρὸς πισῶν ἔπραξε, τούτων δὲν ἔδιμὸς ἄνθρώπων κατέχει τὴν ψυχὴν. δὲ τὴν φωνὴν. ἀλλὰ πάντες πάντων ὡς μικρῶν ἀφέμηνοι, τῶν παρόντων ἔροντες. καὶ καίρου σιν ἀκούοντές τε καὶ λέγοντες. ὁμῆν, τόλμαν. δὲ εἰσβολήν. δὲ διάπλουν. δὲ τοὺς ἐγχερσὶ πίσοντας. δὲ παιδέρας. σφίσματα.

ως· οὔτε ἐλπίδων, ἀπέδοσθε τὰ κάλλιστα τῶν Ἑλληνικῶν. ἀλλὰ
κἀν ταῖς μάχαις αὐταῖς, ὁπότε διώκειεν ὄρνου, τοὺς θεοὺς ὠ
μνυ. φυλάττων ἀκριβέστερον ἀνδρὸς παρτιάβου τάξιν. οὔπε
ποτε μὴν ὡς σωθήσεται. νομίζων δ' ἁλὸν τὴν αἰσχύνην
ἂν ἐνταφιον, εἰ θᾶσσον τὸν κινδυνεύειν κουφότεροι τῆς μεταβολῆς. ἃ
δὲν ἐκ τῶν νῦν καιρῶν ἔστι τὸ ἄθλον· ἀλλὰ πειρόμενοι ποιοῦντα
τοῦθ' ὅποτε ἔγνωκεν ἐμὲ βοηθήσειν· τί δ' ὦ τόδιν· εἰς πολὺ
ον ἐμβᾶς, πλανᾶσθαι διανοεῖται περὶ τὴν Ἰταλίαν. περὶ τὴν
Λιβύην. περὶ τὴν ἐξωθάλατταν. ὥσπερεφεὶ δ' αὐτὸν οὐδέν. σύ
παιδίον αἰσθανόμενον ἐπῶν. οὐγνώσωφρων. οὐσχήματα προ
τόνων. θανάτου φόβος ἀνεῖται ψυχὴν ἐμπέρων ἀφίσεμερσιν. οὐ
κεῖ τεθνεὼς ἄταφος κείσεται. ὦ τύμβον γὰρ ἅπάντων ἡγεῖται πυ
ρός τε ἔστιν, γένεσιν εἶναι. σὸν τοίνυν ὦ βασιλεῦ μεταφύσῃ τὸν φῦ
φον. ἐρύσσαι γλυκίωμεν ἀὐτῶν τὴν πατρίδα. σθένειν ἡλίου γαῖ
κα. πλείστου δ' ἀξίαν τιμὴν τοῦ παιδὸς θέαν. ὃς ζῶντος ἔτι
τοῦ πατρὸς, πέπονθε τὰ τῶν ὀρφανῶν. καὶ τὰ μέλλοντα φο
βερώτερα. πρόεισι μὴν εἰς ἥλικίαν. δέος δ' μὴ προσαγάγῃ τις
μηχανήν. μήτηρ δ' οἰκουροῦσα, πρὸς τὰς ἔξω πάγας οὐκ ἄν
ἀμύνοι. γνῶμαι δ' παίδων αἱ παράγογοι. δεῖ δ' πατρὸς. ἀν
τίδοτε τοίνυν ὦ βασιλεῦ τῷνίῳ, τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ γλυκέος. καὶ
γλυοῦ σωφροσύνης αἴτιος. μὴ πλεῖτε πρὸς τὰ πέρατα τῆσ
σῆς ἀδοξοφάνης μετὰ θαυμάτων. ἀλλὰ βαδίζετε μετεῦ φρονεύ
νης, πρὸς τοῦ πέλοπος χωρίον μέσην πλοπονήσω δικαιό
σθω τὰς σὰς ἀρετὰς. ἴδιαι γλῶτταν ἀρκοῦσαν τοῖς ἔργοις. λε
γέτω πρὸς τοὺς ἕλληνας ἐνοῖς ζῆν καθ' ἡμέραν, ἀτειθέαται.
παραίσθω μυριάσι τῶν πολλῶν καὶ μεγάλο πρεπῶν θυσιῶν.
ὧν τὰς μὲν, ἡ πόλις ἐδέξατο. τὰς δὲ ἔδαφνη. τὰς δὲ
τοῦ ὄρεσ. ἀγέλας ἰσφαγμένας. αἵματος. ῥύακας. ἀνθρίαν

τις εἰ τὸν ἄνθρωπον ἐσίμμυτον, ἆρ' ἂν ἰδόκουν ἀγνοεῖν ἐγὼ μὲν οὐδ' ὅτις; ἢ ψυχῆς ἄρ' ἐστὶν ἁπλῶς ἀπαυδᾶν. καὶ γὰρ εἰ μηδὲ φιλοσοφεῖν ἔφασκεν ἀληθοφάνης καὶ περὶ τῶν ἐπουρανίων σκοπεῖν. καὶ τὰ θεῖα ταῦτα δὲ μετεμελείζεβ. γεωμετρίαν. ἀστρονομίαν. μουσικὴν. ἀριθμούς, τὸν πλάτωνα. τὸν πυθαγόραν. καὶ κατα δεδουλῶσθαι τὰς ἑδοκὰς ἔλεγε. καὶ πολὺ τῶν ἄλλων ἥκει τὸ διαφέρειν, εἰ πότερ' ἂν ἐπιπλάττῃ, χείρων τὰ προσήκοντος ἀπαυδᾶν μηδὲν. εἰ δ' εἰς δίκην ἐκτρεπῇ, ἢ εἰ βούλει γραπτῶν, τί ἄνευ παρ' αὐτῶν ζητεῖν τὰ βοῦ ἱεροφάντου. διὸν ἐπαινεῖν εἰ ταῖς ἐννόμοις ἡρέσθαι μίξεσιν. ἐγὼ μὲν γὰρ οὐδ' ἱερὰ τῶν κειμηλίων ἀνοικοδομεῖν ὑπὸ ταῖς τοῦδε φροντίσι, φείην ἂν πλημμελεῖσ. ὁρῶ γὰρ ὀλίγων τῶν νῦν ἐπ' ἐκείνων τεταγμένων, ὃν δὲ σω φρονίστερον. καὶ οὐδένα τῶν θεῶν ὑβρισμένον, ἁπλῶς ἀκόντα τὰς ἀμελείας οὐδένα. ἀλλ' ἐφ' ἅ μὲν ἀληθοφάνει χρῆσθαι βέλτιον, ὡς ὁ πρ' ἔφην ἤδη βουλεύσει. σκληρὰν δ' αὐτῷ τῷ τύχην πλεῖστ' ἐμέν. καὶ κατηγοροῦσαν εἰς πᾶν ταπεινότατος. διάλλαξον πρὸς θεὸς ὦ βασιλεῦ, ἐπίσσον ἡμερωτέραν. χεῖρα ὄρεξον ἀνδρὶ πεπονικότι. λόγων ἡμιθέων. μεμνημένῳ. πειρίνης τροφίμῳ. δωρεᾶ. ποιητῶν. χαρίτων μνήμονι. φίλων ἀμελεῖ. τῷ ἐκτοῦ τοὺς θεοὺς ἀπομάζειν, οὐδὲ ἓν μὲν πω μὴν. πόσου τοσοῦτον ἂν ἐπείπερ γεώργιος ἐκεῖνος, αὐθμοῦ λοῦντα τοῦτον ἰδεῖν. καὶ σάντα ἐπὶ τοὐβήματος, ὅθεν ἐκεῖνοι τὰς γραῦς δημαγωγοῦσιν, δέχεσθαι καὶ διασύρειν τὰ ἀπόρρητα τῶν δαιμόνων. τὰ ἀπὸ τῆς ἰουῦς. τὰ βοῦ παιδός. τὰ καβείρων. τὰ δήμητρος. ποίαν οὐκ ἂν πρόφασιν ἀγύπτιον, ἂν τὶ ταύτης τῆς κωμῳδίας. παρὰ δίσιν οὐκ ἂν αὐτοῦ μοις ὃν ἀνθρωπον ἀπέφηνεν ἱερόν, ἢ πᾶ δ' ἂν ἔτι ἔφη καὶ τῆς κωνσατίου κεφαλῆς, εἰ τῷ ἑαυτοῦ κεφαλὴν πρὸς, εὐεργέτου χρείαν. ἀλλοῦ τἀρχῆς οὔτε χρημάτων. οὐτ' ἀσφαλεί

ἀμερῶς εἰς πράπορτας, ἅμα δέδοται. ἀλλοῖ μαι δ' μὴ δεῖ σκιὰν ὑπεῖναι δωροδοκίας, μὴ δ' ὀθενὰν αἰτία γένοιτο πιθανὴ, σιγᾶν ἀμάτησα δ' συκοφάντου τόλμαν. πότερον οὖν τὰμφίβολον ἐκεῖνο λῆμμα ὃ μικρὸν σημεῖον δεῖ πιεῖσθαι μειζόνων συκοφαντῆναι σιωπᾶν, τοῦ μὴ δικαίως ἐγκαλεῖσθαι τὰ μικρὰ πεπιέρνον. μᾶλλον γὰρ ἑκὼς τὸν οὐ παρ' ἄλλων ἁλισκόμενα, μὴ δὲ τοῦτο λαβεῖν, ἢ τὸν τοῦτο θαυμάσαντα τὰ τῶν μειζόνων ἀποσχέσθαι. πᾶς γὰρ ὥρα σιλεῦ φιλοχρήματος, μικρὸν οὐδὲν ὄκαι γύπου φέρεται. ἐεῖ γὰρ αὐτόθι μετὰ βοῦ νείλου, καὶ τὰ κίρδη. καὶ βοῦτον οὐκ ἀφανεῖς ἀπηγαί. ὁδὲ οὕτως ἦν ἄθλιος, ὃ χρημάτων τὲ ἔπεσον. καὶ βοῦ κερδαίνειν ἄπειρος, ὡς θ' ἕνεκα διακοσίων σατήρων, αἰσχύνην κερδύνους ἔμουσαν ὑπομένειν ἠρεῖτο? καὶ μὴν ἐμοὶ ὠθυμῶν λαβεῖν. εἰ τοὐκεῖμον εἰς βοῦ βσυμπράττειν δύναμιν, οὐ δὲ τὸν δώσον τα εἶναι, ἀπολογίαν ἔχει τὶν ἀσθένειαν αὐτῶν. εἰδ' ὧν κύριος πολλαχόθεν μισθαρνεῖν, οὐκ ἐρῶ τὸ τῆ δωσάμει πρὸς πόρον. πῶς ἂν μᾶλλον φανείη κρείττων χρημάτων. ἢ τὶς ἂν βασιλεὺς τοῦτο πράγματα ἐγκλείσας αὐτὸν αἰτιάσαιτο. κόθεν δέτινος εἰπάντος ἐν μέρει κατηγορίας, ὡς οὗτός ὃν διλελυμμένος ἑταίρατινὶ τῶν ἐπὶ σικυῶνος γυναικῶν. οὐ γὰρ οἶδα τίνας ἂν πρὸ βοῦτον ἐξέτασις λόγους, εἰσωπήτορος ἦν. φέρε γὰρ εἰέγω πιῶν ἀρισοφάνει βοῦτο μὴν ἐγκώμιον. μετὰ τὸν ἀπὸ τῶν ἄλλων ἔπαινον, ἐπὶ τὸν τῆς ἐγκρατείας προελθὼν τόπον, οὕτω πῶς διῆλθον. ὅτι οὔβε μηδὲν πλείων ἦν ἐπελθὼν, ὃ πολλοῖς ὡμίλησε ἔγνεσι. μέσος ὤν. ὅτε μάλισα ψυχῆς τυραννοῦσιν ἔρωτες ὑπερόπται νόμων, οὐκ ἐπεβούλευσε γάμοις. οὐδὲ διέφθειρε τοὺς ὑπὸ τῆς ὥρας ἐξαγομένους. οὐδὲ σωφροσύνης διὸς γαμηλίου θεσμόν. οὐδ' ἐξὸν ἄλλους ἀδίκει τὰς ἡδονὰς ἐπλήρωσεν. ἀλλ' ἐν ταῖς ἀφιμέναις εἰς ἀφροδίτης ἐξουσίαν, τὰς τῆς φύσεως ἐκούφιζεν ἀνάγκας. εἰπέμοι τοῦ

ἄλλω, τῶν τὸν ἄνδρ' αὖ ποίει. τῶν δ' ἰδιωτῶν τύπτου χρημάτων ὅταν μνημονεύσης, ἢ τῶν κεκλοφότων ἕνα νομίζῃς ἀφιεσφάμβ, ἐπαι νῶ μήσει σὺ μίσους. ὅπως εἰς σὺς ὅθεν οὐδίκαιον λαμβάνον τας. ὅταν γὰρ σὶς πάλαι τὰ σιαῦτα κεκερδακόσιν ὀργίλως ἔχης, οὐδ' ἐν θυμηδίᾳ αι περὶ τῶν πρωρῶν λημμάτων ὄνῦν ἐᾷς. πρόσαγε μήτοι ταῖς δι αβολαῖς ὦ βασιλεῦ, τὸν ἀκριβεσάτον βάσανον. ταῦτα γὰρ οἱ νόμοι λέγουσι. δεῖ δ' οὐδὲν μοῦ τὰ ἰγυπτίους διῦρομαλεῖν, οὔτε τὸν ἐκεῖσε πέμπειν ὑποσχόντα λόγον. πάλαι γὰρ ταῦτα πέκρι ται, καὶ βεβασάνισαι. ἐ βουλόμεθα μόνον εἰδέναι, τὰ δημόσια διδάξῃ γράμματα. ἐν βύβις βίνω ἔν δεκα μὲν καὶ διακοσίους ταρίχους ἐγκέκλειται λαβεῖν. οὐμᾶς πάσας. οὐδὲ βιασάμβνος. ἀλλά πνος μισθὸν ὠφελείας. ὡς ὁ συκοφάντης ἔφησεν. ἦν γὰρ δὲ συκοφάντης. λαβεῖν, ἀλλοῦ κάλαβεῖν ἐθέλων. ὡς δ' ὁ μὲν οὐκ ἐδέξατο. ὁδοῦδὲ τὸν αἰτίαν ἔφερεν, ὑπὲρ μὲ δὲ τῶ κατηγόρω πᾶυλος εἰς πλεονεξίαν. παρέγουν δὲ καὶ τῶν φίλων οἱ παρόντες, ὑπομεῖναι μᾶλλον τὸν ἄδικον ζημίαν, ἢ τὸν ἐπὶ πλέον κρίσιν, οὕτως ἐποίησε καὶ δανεισάμβνος τῶ ψευσαμένω μὲν τὸν ἀναίδειαν, ἔγκαρτον κατέστησεν. ἔδωκε γὰρ ὄβρυσίον. αὐτίκα δ' ἐν πολλῶν ἐδοκεῖ μερσὶν ἔσεσθαι, τὰ παραδείγματος μυρίους ἐτέρους. ὡς δ' οὐδεὶς ἐφαίνετο μέμφιν ἐπάξων. παραδόντες αὐτὸν γραπώσαις. ἐ κέρυκι πελαύσαντες διὰ ἰγύπτου πάσης, τὸν μὲν. ἄγεσθαι. τὸν δ' κυρύττειν, εἴ τις ἀφιεσφάνει προεῖπε μισθὸν ἕκαστ ἀποκτόνου, ἔπεμψαν. ὃ τῆ πλουσιάτης ἀληθείας πρεῖπον ἐγένεθ' ὧς αἰγυπτίων φύσεως. πάντες μὲν δὲδον ἀγόμενον. πάντες δὲ τὸ κήρυκος ἤκουσαν. παρῆσ ἀδεῖς. καὶ βιβλίς δωδεκ τῶ κύνας ἀνατκάζεθ' δῦναι λελυμένων, ἵδέως ἂν πάλιν ἤνεγκε ὄβρυσίον οἴκαδε. ἐ ταῦτα αἰγύπτιος. ὃς ἀποκτενεῖας ὁρῶ μὲν ὧν ἔδοσαν μισθῆναι. ἀλλὰ μάλ'

μέγα μὴ τὰν στενάξαι μηδένα ὑμῶν, εἰ ἄλλοθι τὸν υἱὸν αὐτῶν χρημάτων ἐν δεία πολλοῖς τῶν αὐτοῦ χειρόνων ὄντα πρώτων. ἀλλὰ διὰ φιλοσοφίας μὴ ἰάσασθαι τὰ τραύματα χρημάτων δεῖ ἥδιον σωφρονοῦντας ἐκεῖσε παρίεναι. ἔστις ἀνέξεται τῶν αὐτοῦ τοῦ δεδοικότων, μᾶσχολὴ θέρα πᾶσιν τὸν εἶπον. δεῖ δὲ πένης πᾶς. ὅστις ἀτέλειαν χρόνου τινὰ καρπωσάμενος, εἶτα μετὰ ῥώμης εἰς τὸ λειτουργεῖν ἀφίξεται. ἔστι γὰρ ἐστὸν φαίης, ὡς δώσεις φιλὴν ἀτέλειαν ἐτῶν δέκα. καὶ τὸν προσκαίρειον. ὅτι μὴ ταπεινότερον τοῦτο ἐκείνου, ἔστ' ἀκαρπούσαν ἔχοι τῶν τοσούτων ἐπιτηδείων παραμυθίαν, ἐάσω. ἀλλὰ σίγα οὐκ ἔστι τοῦ βελτίονος λόγου. δῆλον γάρ, ἅσσον ἀτελὴς πλουτεῖ. μὴ δ' ἐν ἄλλῳ τῳ ἀφ' ἑαυτοῦ παρεχόμενος χρείαν, ἄνισον δόξει τὸ πρᾶγμα. ἔστ' λυπήσῃ τοὺς λειτουργοῦντας. εἴπερ τῶν ἐκείνων ἀναλωμάτων θεωρὸς πείσεται. ὁμοίως τὸ τελεῖν λειτουργεῖν ἔστ' πάσης ἀφειμένους διανοίας. ἔστ' πολλούς γε τοὺς τῶν αὐτοῦ ἀξιώσοντας τυχεῖν, οὐρήσῃς. ἐὰν ἀπρήσασιν ὄθεν ἐνοχλήσασιν. οἷς εἰμὲν ἅπασι λύειν τὰ τελεσιδώσεις, βλάπτεις τὰς πόλεις. εἰ δὲ ἑνὶ πλουτοῦντι, πολλοὺς ἀνιάσεις. πάντα δὲ ἄμεμπτα βουλόμενα εἶναι τὰ σά, καθάπερ τὰ τῶν θεῶν. ἵνα δὲ μὴ κοσμοθετοῦμεν οἱ πολλοὶ διὰ τὴν ἀφανισφανῆ δοθεῖσαν ἀτέλειαν διαφύγωσι τὸ λειτουργεῖν, ἀργοὶ οἱ διὰ κοσμοθέτας. ἀπαγορεύσθω διὰ τοῦτο ἀργεῖον ἀτελεῖς, τῷ ἄλλων ἕκαστοι διὰ τὰς πολυσίους, μᾶλλον τί πιοῦσιν τὴν ἀφανισφάνειαν παρὰ τὰς διανοίας. ὅτι οὕτω μὴ ἀσχημονοῦσιν ἀνάπαυσιν εἶσθαι τοῦ τὰς ἄλλους ἐπείσθαι παιωμένους ἀναγκαίαν, ὥσπερ ἐλαφρυνομένους. ἐπὶ ἑτέρως τι ἐπιμεθέντος, οὐ μὴ πᾶσι γένεσθαι τὴν αὐτὴν πρᾶξιν, ἐνεγκλήμασι θέσιν. ἀλλ' ἐκεῖνο μὴ λογιζῇ τῷ τάλαντον πρὸς ὃ ἔργον ὄφελός πράττειν ὠφελιμότητί τι. μετουσία δὲ τῆς ἀτελείας, οἵ τινες τοῦτ' ἔστιν. καὶ ἐὰν ἔχουσιν ἀναισχυντεῖν. ἵνα οὖν μηδὲν ἔχωσι τὸ δοκεῖν δυσχερὲς

χόντων. τὰ δ' τῶν λόγων. τὰ τῆς ἀσίας. τὰ τῆς εὐρώπης. τὸ μέγιστον ἁπάντων, τὰ περὶ τοὺς θεούς. εἶπ' συλέγων, ὡς πρῶτος ἐν ἑυδαιμονίᾳ τῷ καιρῷ. βεβαίωσον βίῳ αὐτῷ καὶ τῷ ἐλπίδα καὶ τῷ μαντείαν. καὶ μὴ περιίδῃς καταγελώμενον ὑπ' ἐκείνων, οἷς ἦγε τὰς προσδοκίας. δεῖ γὰρ εἶναί πλέον βῖς ἅπαθυμήσασι σάλπιγγα τὰ πάντα. ἐ ὡς μὲν τοῖς πᾶσιν ἀοφελεῖ τὰ τ' βουλευόντων πράγματα, καὶ τῷ πλήθει τῶν προσγελωμένων, καὶ τῷ μέτρῳ τῶν ἁμαλωμάτων, καὶ τῷ πάλιν ἐπὶ τὸ παλαιοῦ τὰ χαῖ σχήματος, ἀνωμολόγηται. ἀριστοφάνης δ' οὔτε ταῦτ' ἀγνοῶν, φίλον ἡγούμενος τῆς αὐτοῦ προαιρέσεως εἶναι, καὶ σώζειν τι τῶν πρίν. καὶ τὸν οἶκον τὸν αὐτοῦ μείζω ποιεῖν, φεύγει προσασίαν ἐ τὸ πάλι ταὐτὸν. ἀλλ' ὅθεν, ὃ καλὸν ἡγεῖται πράττειν οὐδωάνται, φράσαι. κἄν μελάμβας φασάμενον, μιμοιδῶς ἕτερον παρρησίας λόγον. ἐπάκουσον ὦ βασιλεῦ τὰ πράγματα λέγω, πρῶτον μὲν, εὐγένειος. φόβον ἐμβαλὼν τοῖς διοικοῦσι. καὶ προδείξας. ὡς ὁ μὲν φεύγων ἀπολεῖται παιόμενος καὶ ἀγόμενος. ἐπὶ δ' οὖδος μαπραῖς καὶ χρονίοις ἀπουσίαις, διάδας, δένδρα τε ἐκ κίνοπται. καὶ γῆ γεωργίας ἐστέρηται. τῶν δ' ἀνδρα πόδων, τὰ μὲν, ἀπίδρα. τὰ δ' ἀργεῖν ἔμαθε. τὰ δ', κακουργεῖν. γυνὴ δ' τάτοις αὐτα θρεμεῖν μὲ δύναι τ' ἄν. διορθοῦσθαι δ' ἁπάνυ. ὁσὶ δ' κ τι λοιπαῖος σκηπὸς, ὅσαν ἐπὶ πλων ἐχόμενα, πάντα ἀξανέλωκεν. μετα πμα μὲν οὖ τοῦδε μρυσία καὶ σκώκ κατα πόποντος καὶ θεραπεύοντος ἀπ' τούτων πολλοὺς παντα χόθεν λύκους ὠμεσμένους. οὐδεὶ δ' θαυμάζειν ἐπλιποῦ τον μῆνος οὔτε δεινῆς συμφορᾶς, ἄλλοίω σέπ τῆς πρίν ἐὐδαιμονίας. ἀλλ' ὅπως οὐ καὶ τοὺς ἀγροὺς, καὶ τῳ οἰκίαν ἀπέδοτο μετὰ τῶν ἄλλων. ὑπ' βοσόντων ἐοθιόμενος θυρίων. τίνα δ' βούλει ὃν ἄνδρ' ἐπαινεθόντα γένεσθαι, ἐ τί ποιεῖν. ἄφασθαι προσασίας μετὰ πυίας ὦ βασιλεῦ ἐ

ἓ τῶ χαίροντι βίς λόγοις ἐμαρίζεβ. σὺ δ' ἀ ναὸς εἰ σὸ χαίρων
ἀκούων καὶ ὡὸς ἂν μετέμου χάριν ὀφείλοις, ἐμοῦ τοίνω ἀποδι-
δόντος τῶ λέγειν, ἀπόδος καὶ σὺ τοῖς ἔργοις. εἰ μὴ οὐ μάξιοῦν
τες, ποσοῦτοι, ὦ πάντες φίλοι. οἶμαι δεῖ τοῖς μὴ ἄλλοις ἐμελ-
λεν ἅπισα βῦ πράγμαβος, εἰς δὲ πα ἐκτῶν ἠριθμημένων ἓν, ὁ ἓ
τος ἐλύτει δυστυχῶν, κἂν τοῦτον ἂν ἀδέοθης γον ἔνα, δοὺς τοί
μων ἂν ἐνί τίνι χάριν ὦ βασιλαῦ, τοσούτοις ἀ δώσῆς ἐοὐ δ' ἀτέ
σει δεῖγμα τῆς ἀρισφάνους ὠφελείας εἶναι τοιούτων μαρ ἰύρων
χορὸν ἐοἱ οὔτ' ἂν νῆγνόησαν, εἰ πρῆν πανρὸς. οὔτ' ἂν ἐπήμεν πανρὸς
σὲ ὃν πονηραμένον. εἰ γαρ ὦ φίλος, ἀλλοὐσοῦτε φίλτερος. ἀ
δαῦ τἀκείνου τῶν σῶν. ἀλλοὐδ' πάντες σοὐδ' τὰ πάτων, οὔ
τ' ἔσιν. οὔτε μὴ γένηται, μάτοί νων οἷς μὴ μοχθηροὶ βοηθοῦσι,
βύτυσ ἡγοῦ βῖς προσθοῦσιν ἐοικέναι. πάλιν δ' ἡγοῦ μοχθηρὸν,
ὑπερῶν πιοῦνται τοὺς λόγους οἷς τὰ βελτίω σωσίαται. εἰ μὴ
οὖ ἓν τοῦβ μόνον ὑπῆρ μεν ἀρισφάνῆ, τὸ, σωηγόρων τῶν ὑπὸ
σοῦ πεθομένων ἐυρεῖν, ἴσως ἂν ὀκνηρότερον διεκείμην. νῦν
δ' ὦ βασιλαῦ ταῦτα μὴ ἡμῖν ἤυξαβ. ταυτὰ δ' ἐμίσησε. τῶν
αὐτῶν δ' ἐπεθύμησεν. ἅπερ εἰς τὰ λείψανα ἰῶν ἱερῶν. κομίζων
οὐλίβανωτὸν. οὐ μίρεῖον. οὐπῦρ. ἀσπονδὲν. ἀγαυδῆν. ἀλλὰ
ψυχὴν ἀλγοῦσαν. καὶ φωνὴν ὀδυρομένην. ἃ δε δακρυομένην. καὶ
δακρύων ἀφορμὰς. καὶ βλέπων εἰς γῆν, τὸ γαρ εἰσεῶσῶν, σφαλε
ρὸν. ἤτει παρὰ τῶν θεῶν, παῦσαι μὴ ὄφθεῖρον τίνι οἰκουμένην.
τὰ δ' γαλατῶν ἀγαθὰ, κοινὰ ποιῆσαι τῆς γῆς. καὶ ταύτης τῆς
ἀμῆς ἀκόλίγους αὐτῶ κοινωνὲς εἰργάσαπ. πρὸς μὴ ἐκεῖνον ἐκ-
πολεμῶν. εἰς ἢ τίνι μειδατίνω ἡμετέραν εἰσάγων. κἂν βῖς συλ
λόγοις, ἀκαμινδύνους μὴν. ἀδίσους δ' αὐτῶ λόγους ἀπέτεμε.
οὐ πω παρούσης ἑορτῆς ἑορτάζων. οἷα μὴν ἴσαι τὰ τῶν σρατιω
τῶν. ἃ δ' τὰ τῶν φίλων. οἷα δ' τὰ βασίλεια. τὰ δ' τῶν ἀρ

ἀριστοφάνους εἰπεῖν τι ἢ πρᾶξαι πάνυ γε. ἢ γὰρ ἂν χθὲς πρὸς βία ἀσμένου σφαπῶ δυ σολὴν ὑπαδύναι. ἢ καιρὸν τυχόντες, ὅπως ἔσται τὶ βέλτιον αὐτῶν προὐνοούμεθ' ἄν, μὴ τείνωμεν εἰ μὴ φωνῆς ἀκούσῃς ἀριστοφάνους τῶν θείων, ἥπερ νομίζεται μαλιστ' αὐτοῖς ἀνδράσιν εἰδώσεις ἃ βουλομένοις ἐστὶ. τοῦ μὲν γὰρ ἡμῖν διαλέγεσθαι, τε γόνασιν ἔξω. πρὸς δὲ τοὺς τῶν ἀνθρώπων πρείττους οἷς μοῦσι, μεμνήσονταί που τῆς μέριβος. πῶς οὖν οὐδενὸν, εἰ ἀλέξανδρος, καὶ τῶν τὰ θηραϊκοῖς ὀργιζόμενος ὡς ἔοικα, τοὺς πινδάρωκατὰ γένος προσήκοντας, ἠδίκηθ' διὰ τὸν πινδάρου μουσικὴν, ἀριστοφάνην δ' μισθ' ὀνήσει μήτε τῶν θείων σοφία. μήτε τῶνσοὶ ξυνόντων, οἷς ἔσται καὶ γοναῦσι προσφέρη. ταυτὶ γὰρ ἃ μὴν λέγω μάλιστα νομίζετε λέγειν, πείσκον παραινεῖν. εἰ δὲ ἀπιστεῖς ἐρώτησον αὐτούς. ὁρᾶς ὡς ὠθυμοῦσι τυχεῖν τινὸς ἀγαθοῦ τὸν ἀμόν; ἀλλοὐδ' ἐλπίδος ὂν κατὰ σοφίαν μὴν λείπαθ' συμβαίνῃ βίον ἀνδρῶν, τὴν δ' περὶ ὃ θεῖον σπουδὴν, καὶ τῶν περὶ σὲ φίλτρωμάλιστα αὐτῷ ἔοικέναι, οὐδοὺς ὡς ὑπὲρ ἀλλοτρίων τῶν ἀριστοφάνους βουλεύεται ἀλλὰ καὶ τοῦθ' ὅτι τῶν ἀγρυπνίας αὐτῷ φερόντων, ἃ ποιοῦντας τι δοκὴν εἰ γένοιτο. μετὰ τούτων ἐστὶ φιλίᾳ. ὅμαλὸς καὶ γνήσιος. τούτῳ μὲν δικαίως ἑταῖρος. θεοῖς δ' νῦν φίλος. ἡγεμόνι σοὶ χρησάμενος, ἐπὶ τῶν γνωσιντῶν περιπόνων εἰς ἐπειδὰν ἴδῃ ὃν γνώριμον, ἐγκαλύπτεται τῶν θεῶν οὕτω λευκῶς οὐδ' ἓν. πρόσθεν ἐκείνῳ, ὃν χρηστὸν καὶ πάντας ἀνθρώπους ἀνηρτημένον τῇ καλοκαγαθίᾳ δῶρίωνα. ὦ τῷ ἀπὸ τῶν ἄλλων ἀφροσύνην ἀμβλύνει. τὰ περὶ τούτων, ἀμεταβλήμενα. καὶ μὴν αὖ ὁ λέγων, παρὰσοὶ μὲν οὐ κάπηλος. τούτῳ δὲ ἐπὶ τύθεσσ' ἐπ' ἐκείνων τῶν χρόνων, ἐν οἷς ἐγὼν ἐμῶν συγγραμμάτων ἀναγινώσκων ἐν λυκείῳ λίθοις ἐβάλλεθ παρὰ τῶν οὐκοῦσι μένων αὐτοῖς τῷ ἀναγνῶσι τελεῖν. καὶ διαὶ τὰ σπιῶν, οὐκέμοὶ μᾶλλον

ἐλπίδος

ἀγρυπνίαν

ρὰ φαῦλον τὰ τοῦ δι ποιήσασθαι, γνῶναι ῥάδιον. πρῶτον μὲν ἕλλην ἐστὶν ὠβρασιλαῦ. τοῦτο δ' ἐστὶν ἕνα τῶν σῶν εἶναι παιδικῶν, οὐ θεὶς γὰρ οὕτω τῆς αὐτοῦ πατρίδος ἐρᾷ τὰς εἰλλάδος ἐδάφους. ἐνθυμούμενος ἱερὰ & νόμους. & σοφίαν. & πόλεις τὰς. & τρόπαια ἀπὸ βαρβάρων. ὄνθος δ' ἀφισφάνει βύτυπολεοπελίμαβος ἐμπρὸ, πάνει μεγαρᾶς εἰ τύχαι νεῶν ἢ μύλιος, ἢ λιμνιος. μεῖζόν θ' ἡ τὸ τῆς πόλεως εἰς αἰδῶ. κορύθιος γὰρ ἔτ' σι καὶ ἀκεῖς μύθους ἀτ' ἴσω τὸν λόγον. οὐ δ' ἥλιόν καὶ τὸ σεβῶνος ἔριν. δὲ ἐπιγράμματά σοι δίδμι, κοσμοῦντα νεκρεὺς ἐκναυμαχιῶν τεθαμμένους. ἀ δ' δικαιοσύμνην τῆς πόλεως. & τὰ μὲ τὰ δίκη μέων ἀεὶ γίνεσθαι. ἀ χὠς μικρὰ πρὸς δόξαν ὄντα ζῆς ἔμασιν. ἀλλ' ὑπ & τῶν δεκάλλιον ἐμολέγαν. ἀνάμνησον γάρ σαυτὸν ὠβρασιλαῦ τῆς ὠϊσολῆς ἐν κορινθίοις ἔπιπφας, ἄκων μὴν εἰς ὃν πόλεμον ἐμβὰς. ἴδιος δ' ὁ πλέον λαβὼν. οὕπω δ' εἰστέλλες ἄκων, ἐνύσαι φῶς ἐνεργέτας σαυτῷ, ὐκ κορινθίους ἀλλὰ γὰρ αὐτὸν μοιδεῖ τὰ μέρους τῆς ἐπιστολῆς. & δ' ἂν ἰδίας τοὺς ἀπούοντας πάσαι μὴν: πατρώαμοι πρὸς ὑμᾶς ὑπάρχει φιλία. & δ' ὥπαση πα ῥ' ὑμῖν οἰκεῖος ἀπλῆρ, & ἀναχθεὶς ἔνθεν, ὡς πρὶν φαιάκων ὀδυσσεῦσ, τῆς πολυχρονίου πλάνης ἀπαλλάγη: εἶτα μικρὰ διελθὼν περὶ πανέργου μητρυιᾶς, ἐνταῦθα φησὶ πατὴρ ἀνεπαύσατο. σεμνόν γε τοῦτο κορινθίοις. ὥσπερ ἀθηναίοις τὰ περὶ τὸν δήμητρος πλάνην. οἷς τοίμυῖνα τῶν δεξαμένων ὄντος ὑπῆρ, ὄν' ἀφισφάνες πῆρ. τὸ δ' οἰκεῖ μαι πρώτην ἐν, & τὰ γὰρ τὸν πλὴν πόλιν. ὥσπερ δημοσία πραπομένων ἀκολούθει εἰκεῖν ὄν' ἔρεβος. πάντα νδιάβατα ὠβρασιλαῦ νεῖ πλήμειόλα βλάβος, ἀνδρὸς ἔνδος γίνεται ὄν' ἡσίοδ' ὄν' ναυία. πόλεως γὰρ ὅλης ἀρετὴ, μὴ δ' ὠαίλοα ἀνδραῖναι φελῶν. εἶεν. ἰέρει' ἢ & ὄν' ἀδελφὸν, ἔρεὶ ζῶν ἴσε ἔλυγμαῦ ἀκ' ἀνείμεις πεῖσεσθαι. ὡς πρὶν ὠ δαιμονίω ὠ δ' εἰ εἶτε πὸ τῆς ἀπείρας & γονέας ἰωμίας. ἴλι δ' ἐπαίνας. ἀκ' ἀν. ἐπάμθ' ὑπὲρ

τα πλήρια πεπλημμελῆσθαι. ὅταν δ' ὡς ἀδικεῖσθ' ὑπ' ἐμοῦ ἅπασι πεισθῶσιν ἅπαντες, κἄπειτ' ὀφθοῦσι νὰ πέπυσθε. οὐ γὰρ ἂν δύνοιτο κωμῳδός. οὕτως ἐξεστίσοι τὰς οἰκίας ἀφανίσαι τὴν ἀλοξίαν, καὶ ἅπαντα τἄλλα θεῖσ' πρώτοις παρασπλήσια. τούτων γὰρ ἐκείνοις ὁμοιωθέντων, ὑπεμφορήσει τὸ μίσος καὶ λυσπερεῖς. καὶ δεῖσ' ἕκαστος καὶ δειμά. ἀλλὰ σὺ πειράσει καὶ τὴν τιμήν, ἣν οὐ ποῦ τις γένοιτ' ἂν αὐτὸς κεινεῖς. ἡμεῖς δ' εἰσόμεθα μᾶλλον. ὡς περ ῥᾴδιον δοῦναι ῥάδιον ἦν δόξη παρασχεῖν, ἅτεχνῶς τῷ δοθῆναι προσήκουσαν, οὐχ ἥκιστ' εὑρεῖν. πολλοὶ δ' ὦ βασιλεῦ τιμῶν τρόποι. καθ' οὓς καὶ μείζονος ἐλαττονοῦσθαι τυγχάνει. ἡμεῖς δ' οὐ διοισόμεθα περὶ τοῦ μέτρου. πάντως ὅπ ἂν δῶς, κοσμήσει τὸν εἰληφότα ἐμικρὸν δ' ἔστ', ἀδ' ἐστὶν ταπεινόν, τῶν ἐκγενναίας καὶ θείας διδομένων ψυχῆς. εἰ δέ τις ἡμᾶς ὀλιγοψυχοῦντας εἶναι φήσει. ἐπὶ πλείστοις τῶν ἀναγκαίων ἀνατιθέμενοι, βοηθεῖν ἀξιοῦντας ταῖς τῶν καθ' ἕκαστον τύχαις. ὥσπερ ἂν κόσμον ἱκανὸν φορτίον τὰς ὑπὲρ τῶν πολεμίων φρονοῦσι τίθας, ἴσως τὸ μέγιστον τῶν σῶν ἀγαθῶν. τοῦτο δ' ἔστιν καὶ μέλει γένους ἑκάστου καὶ ἀνδρὸς, τὴν σὴν τε τἀνδὸς διάνοιαν. τοῖς μὲν γὰρ βραχυτέροις τὰς γνώμας. καὶ τὸ περὶ τῶν ὀλίγων ἀνδρῶν λέγοντος ἴδιον εἶναι βαρύ. τὸν μεγαλόψυχον δ' καίρεον τὰ τῷ πλήθει τῶν ὑπάρχοντα πρᾶττόμενον ὁρᾶν μόνον. καθεδεῖται τοίνυν ὁ βασιλεὺς ἡμῖν, σκοπῶν πῶς ὀδεῖται τε πῶς ὀδεῖται πράττῃ. καὶ φιλονεικήσει μεθ' ἑαυτὸν, τὰ λυσπερᾶ τε πῶς ἀξαρκίσῃ. μᾶλλον δὲ ὤφελεν οἷόντε εἶναι, περὶ πάντων αὐτὸν τε πυθάνεσθαι. καὶ βουλεύεσθαι. τε κινεῖν τὰ μὲν καλῶς ἔχοντα. ἐπεὶ δ' τοῦθ' ἅπερ δυνατὸν, ἅτεχνῶς ἄμμορον ἀριθμεῖν. τοὺς γενναιοτέρους, καὶ παρὰ τὴν ἀξίαν ἀτυχοῦντας οὐ περιοπτέον. ὦ μὲν ἀρίστοφάνες. ἀλλὰ γὰρ αὐτῷ τὰ βουθοῦντα, τε οὐμουσῶν ἀνὴρ ἴσχατος, ἀλλ' οἷος φέρειν φιλοτιμίαν, τοῖς ἓν ποιεῖν αὐτὸν προαιρουμένοις. ὡς δ' οὐκ ἔστι πα

ἐμεθα πέμψαι παρὰ ζὺς ἀκείους μαίεσθα. καίγε δυνάμενον διάγειν τῶν προγόνων ἀξίως. καὶ τὶς φύσεις αὐτὸν κωλύει βαδίζειν. πολλὰ καὶ μεγάλα. ὁ δεσμωτήριον. αἱ πληγαὶ. ἡ ἀπιμία. τὸ γυμνωθῆναι πρὸς βάσανον. τὸ μικροῦ πλησιάσαι τὸν κοπτὸν τοῖς νώτοις, εἰμὴ μόθεσος οἷς ἐβόησεν οὗτος ἀδιακρούστ τὰς βασάνου σωεμώρησε. ταῦτα αὐτὸν ἐμποδίζει. ταῦτα διεμαύει. ταῦτα τῶν οἰκείων διείργει. ταῦτα δὲ μάτις ἀνέλκι, πᾶσαν οὗτος ὄψεται πάλιν πλὴν τὰς οἰκείας. οὐ γὰρ τὸ βασανιζθῆναι μόνον ὦ βασιλεῦ καταλεῖ τῶν πεπνθότων ἀτιμίαν. ἀλλὰ καὶ ὅς τις ἐγγὺς ἔλθοι ζῦ παθεῖν, τὸ τῆς ἐπιτιμίας ἀπέραντον ἀπολώλεκεν. κἂν εἰς ἔριν κατασῆ πρός τινα καὶ φιλονεικίαν, ἀνοίει τὰ τῶν πεπνθότων. τὸν δ' ἐντοῦ δεσμωτηρίου. τὸν δ' ἐπὶ τῆς βασάνου, τὸν τῷ μεταφρένῳ νενικηκότα τὰς ἄπμονας. τοῦτον δ' ἐν τῷ βουλευτηρίῳ περὶ κοινῶν φθέγγεσθαι πραγμάτων, δίον ἐν τῷ οἰκήματι πρὸς τοὺς δεσμώτας περὶ τοῦ ξύλου ἢ ταῦτα ἴσως ἐρεῖτις τῶν νῦν λαμπρῶν. πάλαι δ' ζὺς μεγάλους θερα πάντων οἰκέτας. οὗτος δ' ἄρα καταράσεται μοι δέσω, μὴ τιμόν τὸν τράχηλον. τὶς οὖν τούτων ἐπανόρθωσις. καὶ πῶς ἂν ἄπρακτα τὰ πεπραγμένα γένοιτο; λυθῆναι μὲν ὦ βασιλεῦ, καὶ μὴ γνέσθαι τὰ γεγενημένα, τῶν ἀμηχάνων. ὅσα λεῖται δ' τὸν ἀπαύτων ἀτιμίαν ἐστί. τούτου διάτρος ἄλλος μὲν οὐδεὶς. μόνος δ' σύ, ὡς ἂν παρασκέσοι ὃν ἄνθρωπον ἀπελαμπρύναι τὴν μὴ πνί, πέπρωται τὰ ὀνείδη. σωεσπίασαι τὰ χείρω. γέγονεν ἔμδοξος. ἔχει τὸν παρρησίαν. ἀπίθετο τὸν αἰσχύνην. πρὸς γὰρ τῷ τὰ δεύτερα τῶν πρωτέρων πφυκέναι κρατεῖν, ὡς ἔφη πίνδαρος. τὸ τὸν τετιμηκότα, τοῦ περιυβρικότος εἶναι βελτίω, μεγάλην ἰσχὺν εἰς τὸ λέθην ἔθηκεν ζῖς φαυλοτέροις ἔμοι. καὶ δόξει, ὃ μὴν ὀρθῶ κρίσει δεδόσθαι. τὸ δ', ἀκοὴ

διωθεῖβ. καὶ οὐκ ἔστιν ὅστις ἀπολείξει βοῦτον, οὐκ ἐπιμελητὴν ὄρεί ων. ἀκάγγελον ὑπάτων, οὐρανίας μινυτίων. οὐ κάλλο τῶν βιού των ὑπηρετικότα οὐ δεῖν. ὁ τὰς μὲν πόλεις ἀπώλλυεν, τοὺς δὲ δοκοῦντας διαιρεῖν, μετὰ ἀμαξῶν χρυσὸν ἀγουσῶν, ἀπέ πεμπεν. οὐμὴν ἀριστοφάνης ἀξίωσε τοῖς πατρώοις βιοῦτα προ οφεῖναι χρήματα. ἀλλ' ἔτρέφετο μὲν, τοῖς οἴκοθεν, ἐνδεέστ. τὸ δὲ διαπεφευγέναι τὸν κίνδυνον, ἀρκοῦν ἡγεῖτο κέρδος ἐλευθέ ρω, καὶ πρέπον. ἐν τοιαύτῃ δὲ προαιρέσει ζῶντος, ἐπεβύμησεν συμφώς τῆς αἰγυπτίων ἀρχῆς παρνάσιος. καὶ μετέσχεν ἀρι στοφάνης τῆς τύχης. εἰ πεπ γὰρ μουσωνίου πέμποντος. διό τι μὲν, οὐκοῖδα. τοσοῦτον δὲ ἐπίσταμαι, ὅτι πέπονθεμὲν, ἃ μὴ χρὴ νῦν ὦ βασιλεῦ δαιμόνιε λαβεῖν δὲ μικρὸν μὲν ἀτιάθη κρυ σίον, ἔλαβε δ' οὐ δὲ τόδε. πλυγὰς μὲν τοι πολλὰς καὶ χαλε πὰς. ἐ παντα μοῦ ἰδίαις ἐμολυβδουσφαίραις, ἃ ἐβάπτισαβ παῦλος εἰς θάνατον ἀρπάσῃ. ἐ ἄμαξαῦ τά τε ἐπασχε καὶ παρὰ πο ειν θίοις ἐλειτούργει τὰ τῶν καλουμένων στρατηγῶν. ἔτα γὰρ ἀ μαξόλιος ἔγνω. τὸ μὲν οὖν μέγκλημα ἓν, ὁ λιμὰν λινεὶς ἀγάγοι παρνασί ωλῶν περὶ τοὺς ἀστέρας ἐχόντων λίνα τέχνην. ἐροῦν λάπβύτην, ὑπὲρ ὧν ἀνόμος μανθάνῃ· ὁδὲ τὸ μὲν εἰς ἀγαθεῖνόμολογῶν, φάσκων δὲ τὴν μανδείαν ἐπὶ τῇ διώκτῃ παρνασίας εἶναι, πρὸς πάσας ἀνάγκας ἄγεβ πρὸς παροξύνας π' καθεαῦβ τὸν παῦλον ῥήμασιν. ἐκεῖνο μὲν προσήκουσιμ. ἀμείνοσι δὲ τότε σιγᾶσθαι. τῆς τραγῳδίας δὲ ἕ κείνης ἐς ἔτος προβεβηκυίας ἓξ ἔτον. καὶ μόλις λαβούσης τέλα τὸν, βῖς μὲν ἄλλοις ὑπῆρξεν ἀπαλλαγὴ. μόνος δ' οὗβος ἐκολά ζεβ περιγραπτοῖς ὅροις, ὧν ἐκτὸς οὐκῆν ἰέναι δαι. καὶ ἐπέμπετ' ἂν δεδεμένος, εἰ μὴ θεῶν πις τὴν τῶν τα παρανομοῦσαν. ἁρμοιδῶ σ ἡ τυραννίδα πρὸς σὲ εἰκεῖνεῖσιν ἐ βιούτοις ὦ βασιλεῦ πρὸς παλαισας ἀριστοφάνης κύκλωφ, δεῖ ταῖσου καὶ ἡμεῖς δ' σωθεὶ

ταῖς τῶν πρὸς φρονῆσιν. ἐπεὶ γὰρ ἔζημίανδρος, ὡς ἐδήλωσε μέχρι τούτου εἰσμάτην· ἐὰν γὰρ ἀναλίσκοφάνης πολλῶν μὲν ἀπέλλαττε, πολλῶν. πολλῶν δ' ἄνιμπύτων. ἰῶν μὲν ἐνίαις ὁδοῖς συμβάλλοντων. ἰῶν δὲ ἐνδιαστρείοις, ἃ μὲ δικαίως. ἵνα δ' ἐτῶν δωσαμένων ἐνκορέσθωμεν ἀλλ' ἂν τῶν τοιῶν ἐτέρων θαυμάζοντων δύναμιν. πόθεν οὖν δεῖ πίστεως ἰῶν προσκαθίστασθαι ἀξίως, ἃ γὰρ τὰ πολίτα ὁμοίου βίου φυγών, ἐν μὴν εἰς τὸν τὰ σρατόπου. εὐγένιος ὁ μικρὸς, γίνεται παρὰ κώνσαν πρώγας. λαβὼν δὲ ἐν γάμου πρὸς ἀφορμὰς ἅπαισι χύντους εἰς τὸ τῶν ἀλισφάνους ἀμφισβητεῖν χωρίων, οἶσθα δὲ ὡς πάντων μὲν ἐπεύμουν οἱ πλούτοι, πάντας δ' ἁρπάζοντες, ἀναγκάζοντες, ἢ τῶν ὄντων ἀφίσασθαι τῷ βαλομένῳ λαβεῖν, ἢ πολεμεῖσθαι. ἔδοξε τέ κεῖτον εἶναι ὁμικρος. ἐγὰρ ἂν ἐν μικροῖς ἡ ζημία. τοῦτο τὶ δὲ δοικὼς, φυγὰς γίνεται τῆς αὐτοῦ. νομίζων οὕτως ἂν, τῶν τε γῆν, ἁ τὸσῶ μᾶλλον σωθῆναι. τὰς μὲν οὖν ἀβουλίας ὅσας ἐπ' αὐτὸν ἐκίνησε. ἃ ὡς οὐδενὸς ἀπίς μετὰ πειρώμενος αὐτὸν ὑπὸ χεῖρα λαβεῖν. καὶ βίαν καὶ παρακλήσεων ἐνίπλησιν αὐτῷ, ἃ ἀγρούς ἃ οἰκίαν ἐῶ. ἃ γὰρ σιωπῶντας, οὐδὲν ἦττον ἔγνωκας. εἰδὼς ἐνοῖς ἔζων οἰδωσαζεύοντας τό τε λιμόμενος ἢ ἐν συρίαν καὶ σὰς, ἃ ἀναπνεύσας. εἰδ' ἐπὶ τὰς πλέονας ἰσχύοντας, ἢ ὀνὲν βιβλίοις διοῦτα φαρίαν αἰανὸν καταφεύγῃ. νομίζων παρ' ἕλλησος. ἃ τοῦ ἐκεῖνον καλεῖν ἄξιον, πεύξεσθαι πνος αἰδᾶς, ὁποῖ γέγονεν. ἀνασας ἰῷ ὄθεν τε ἦκοι. ἃ ὅπως. ἃ τί παθών. ἃ τί φορώμενος δέμ' τὸν ἄνδρ' ἡμέρως. ἃ καταίσασιεὶς ἄδραν, διὰ τὰ σχήματος. οὐ, ὧν ἀδυσχαλιώτας. σώματι μὴ ἀπείρω τοιούτων, διὰ λθεν ἐφ' ἵππων πολλάκις τὴν οἰκουμένην, ἐν βίς ἐπείσας. τ' καὶ ρῶν, εἰς φερόμενος τάχος. ἃ ἐσθ' ὧν ἂν ἀνάγκη θάπον μαθεῖν, δρα δύτερον παρὰ τὴν τὰ δι μέλησιν, κωνσάπος ἤκουσε. πολὺν εἰ που σωστερίβη κατὰ πρῶν, ὁ καὶ αὐτὸ τοῦ πανδέκα σημεῖον ἐπαιτούμενος δὲ τῶν ποίων, τὰ προτεινόμενα κέρδη

φύσεως δ' ἐξ ἀρχῆς εἰσῆλθε τοὺς μὲν πονηροὺς ὄντας εἰκῆ, πολλοὺς δ' τῶν μετρίων ὑπειληφθαι μοχθηροτέρους, δέομαι συμβασιλεῦ, τὸν τοῦ λόγου μικρὸν χρόνον μεταδοῦναί μοι τῆς ψυχῆς ἣν ἔχων δόξαν περὶ τούτου τυγχάνεις, ἀκολουθῆσαι τοῖς πράγμασι. κἂν μὲν ἐκεῖνα δείκνυμι βέλτιον, οὕτω φρονεῖν. εἰ δὲ μὴ μόνον ἀμελείας ἄξιον, ἀλλὰ καὶ δίκης ὑπολαμβάνειν. ἀνάσχου δ' μικρὸν ἄκουσον. μῆκος τι γὰρ ἀφαιρήσουσιν ἧς δικαίως. καὶ σὺ μᾶλλον εὑρήσεις ἀγωνιοῦντα δίκαια, πρότερον μὲν ἦν πατὴρ, τὰ πρῶτα πορισθέντα. φίλος ἑκάστῳ καὶ πρόθυμος. πλέων μὲν εἰς Αἴγιναν, ὑπὲρ τῶν ἐκείνης ὁρίων. ἐλαύνων δ' εἰς Ἰσθμὸν, ὑπὲρ τῶν τοῦδε μυστηρίων, ἐν μὲν τῇ νήσῳ πορφυρᾶς ὢν ζῷ θιάσου· ἐν δὲ τῇ μεσογείᾳ, σωτηρίων ἀπὸ τῶν μικροτέρων, τελῶν δ' εἰς τὰ μέγα σωτήριον. ὅτε δὲ καὶ πατὴρ ἐγένετο τοῦ παρόντος γεννήσας. οὕτως ἦν φιλόπολις, ὥστε διαπράττεσθαι τὰ κοινὰ βουλῆς εἶναι μᾶλλον, ἢ τὰς ῥωμαίων. ἀλλ' ἀηδοφάνης ὑπὸ τῆς τύχης κεκώλυται τὸν πατέρα ζηλοῦν, ὡς εἰσαπροϊόντος τοῦ λόγου. γενόμενος τοίνυν ἀξιέπαινός τε, καὶ τῆς τῶν φιλοσόφων ἀδελφῆς, ἱερείου λέγω καὶ διογένους, τρέφεται μὲν ἐν ταῖς τούτων μερίσι. παιδεύεται δ' ὑπὸ τοῦ πατρὸς, λόγους τε καὶ τὸν ἁλῶς ἀναλίσκειν. διὰ παντὸς εἴδους δαπάνης ἔρρωμένος. ἱκανὸς πρὸς θεοὺς εὐσεβὴς ἀναμίμνεται. εἶδε ταῦτα δημήτηρ, καὶ κόρη. καὶ σάραπις. καὶ ποσειδῶν. καὶ ὁ τῶν λέρνην κατέχων ἴακχος. καὶ πολλοὶ πρὸς τούτοις ἕτεροι δαίμονες. περὶ οὓς ἅπαντας φιλοτίμως ἐξεπλήρωσε. καὶ προῆλθεν ὡς βασιλεῦ δαπανῶν. εἰς τὸν τοῦ καλυμένου σταῖνου λειτουργίαν. καὶ τοῦτον αὐτὸς εἶδον ἐν ἐκείνῃ τῇ σολῇ παραπεμπόμενον ὑπ' εὐφημιῶν, ἐλλακιδαίμονος ἀναστρέφων. ὅ πω μὲν ὢν τῶν ἐμῶν πώποτε, οὐδ' εἰδὼς εἴ ποτε ἔσομαι μαθητὴς, τοῦ ἡλικοῦ δὲ νῦν ἀκολαδαστὴς παρὰ τῆς πόλεως τιμὴν ἐν

ΥΠΕΡ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ. ΛΟΓΟΣ Ε.

Ιδώσε πολλὴν ὥρασιλαῦ τῶν βίς φίλοις οὕσω
αγωνιζομένων κατεγνωκότα καιρίαν, φίλος ὢν
αὐτὸς ἀριστοφάνει τῶ κοριν θίω, καὶ ὃν ἄνθρωπον
ὁρῶν ἐν τῆ παρὰσοῦ προνοία τὰς ὑπολοίπους
καὶ λυμένον ἐλπίδας, λέγειν δεῖν ὠήθην περὶ αὐ
τοῦ, ἐ δοκοῦν μ' ὅ τι δύναμαι τρόπον. ἴσως μὴν γὰρ τις καὶ γένοιτ' ἂν λό
πρᾶξις. ἀ τὸ τῶν λόγων συμφέρουσα. καὶ τυχών τινος ἀγαθοῦ, τὴν
αὐτοῦ κομιεῖται. εἰ δ' ἄρα βοῦ δαίμονος ἅδυσ, μήεια, διὰ τί' ἐν πολ
λοῖς ἴστασαι πώρῳ καποῖς, ἔτι καὶ νῦν μεσπερᾴζοι, τὸ γοῦν ἐμὲ τὸ
παρὰσοὶ διὰ τὴν σπουδὴν εὐδοκιμεῖν μᾶλλον ἐκείνω τινὰ παραμυθίαν
εἶναι, ὅ μὲν πρὶν φθαι δυσχεροῦντα παρὰ τῶν γνωρίμων ὑπάρ
ξαι. εἰ μὴν οὖν μὴ καλῶς τοιῶν ὁδυσχερὴς ἐκεῖνος παρελήλυθεν
χρόνος, λέγειν μὴν ἀνοὐδὲν ἧκρῆν. οὐ γὰρ ἦν ὁκαιρὸς λόγων. ζη
τεῖν δὲ τῶν αὐτοῦ μόνον τοὺς ὅ, τι δόξειε πράττοντας. καὶ δανεισα
μένους ὡς πλεῖστον χρυσίον, ὠνεῖσθαι παρ' αὐτῶν τὰ μέγιστα. ἐπεὶ
δὲ τοῖς γιγνομένοις ὁ ζὰς αἰσχυνόμενος, μοσοῦσαν μὴν τὴν βα
σιλείαν ἔπαυσε. θεὸς δὲ τὴν ἀπὸ τῶν λογισμῶν διοίκησιν τὸ πρᾶ
γμα μετέσησε. καὶ λέγειν ἔξεσιν ὑπὲρ ὧν ἀγορᾶ προὔκειτο, πολ
λοὺς ἡγησάμην ἀργίας εἶναι μὴ χύσθαι τὴ φωνῆ. τοῦ καιροῦ δὲ αὖ
τὴν ἀπαιτοῦντος ἄλλως τε καὶ σοῦ τῶ ῥήτορι χαίροντος, καὶ τῆς
γνώμης ἁμᾶλλον ἀριστοφάνει τι τῶν κατὰ νοῦν ἔσαι ζητούσης. ἵ
ὅπως τοὺς ὑπαρχούσας δόξας ἀξιόν τι ποιήσας ὀφθείσης. γενναῖόν
μὴν οὖν ἐν μείρονι λόγω, καὶ φίλον τὸν ἄνθρωπον, οὐ κἂν πλέγω. ἐ
γὰρ τοῦτο τοὺς δυσχερείας. ἵ τἆλλα οὕτω κατέβλαφε. καὶ
δόξη φαυλοτέρα τῶν ἔργων. ἀλλ' εἰ μὴν ἀριστοφάνης πρῶτος καὶ
μόνος τοῦτ' ἐπεπόνθει, σφόδρα ἂν ἠχθόμην. ἐπεὶ δὲ μετὰ τοὺς ἀνῶ

ἂν ἐπίπραπτοτὰς τύχας ἐγὼ οἶδα δι' ἃς γε ἐμπόρους. πολλοῖς μὲν ὁμιλικότας λιμέσιν. ἐνίοις δὲ οὐκ ἐκπεσόντας, οὐκ ἀγαθῇ τύχῃ πλανᾶσθαι λέγοντας ὅπου μὴ ἐκείνοις. τὸ δὲ πολλὴν μὲν ὠρέλπτε θάλατταν ἀζυγείων διαβραμεῖν. διὰ πολλῶν δὲ ἐμπορίων μείζω κατασκῆσαι τὰ ὄντα οὐκ εὐτυχίας; καὶ τί ἂν τοιοῦτον εἶεν οἱ ἅματα ἀμηχανοῦντες. οἷα πολλὰ σφᾶς πολλοῖς ἀζαίφνης ἀνίμοις. εἰ δὲ τὸ δεῖλειφον ὁ πλάγκτης διαφαλῶν, ἐ πολλάκις μὲν καὶ ἡρκῶς. πολλάκις δ' ἀναγκαίως. πράσεται τὴν φορτίων βραδύτερον ἀυξηκῶς. πῶς δ' ἂν μετὰ ἰύμης ἐφθαίη τὴν ἐμπορείας δοκοῦν. ἀφ' ὧν βίον καταφαύδον τῆς ἰύμης. ἀρκεῖ τὸ οὐδὲν αὐτοῖς, ἀπὸ τῶν αὐτῶν βύτων. λύπτε αὖβις ἐ ἀνίαι. ἐ ὁ τύκεαν σφᾶς αὐτοὺς. ἀλλ' ὦ ἄνερ προσκύνει τὴν θεὸν ὡς εὐτυχῆς. ἡμυγιαίνης μὲν τὴν ψυχὴν, ἀπέραιον δὲ ἔσιτὸ σῶμα. ἔγωὶ δὲ σωφρονῶ. πόσμοι δὲ ὧ σιν οἱ παῖδες, μένη δὲ τὰ πρῶα. φίλων δὲ ἀπολαύσω πρῶν. ἐ σὺ δὲ ὦ ὃν βίον ἀπὸ τῶν χειρῶν ποιοῦμαι, μέγα οἶου τὸ χρῆσθαι ταῖν χερσῖν. καὶ σὺ δι' ὦ σύνδικε τοῖς λόγοις, κἂν μισθὸς ἀρκὴν διδῶ. καὶ σὺ δι' ὦ πόλεων ἄρξας, κἂν μισθὸς ἑτέρων διδῶ. ἐ σὺ δι' ὦ διδάσκαλε. τὸ ζῆν ἐνάτελεία. ἐ κᾶς δι' ὃς πεἰατρῶν οὐχρύζων λελουμένος ἐσιασόμενος ἔρχεται. καθαρὸς φόβων, οὓς ἀπφέρουσι φάντας, ἐ οὔβος γε ἐν τοῖς δικαίως ἂν ὑμνοῦσιν ἐν τὴν τύχην. ὁδὶ δὲ πρώην πρός τινα τῶν ἀπαιδίων ἔλεγον. ὡς γὰ δὴ μὲν ἐν μόνοις ἡδυβῖς μετανίσκοις λουσόμενος. ἐ τὴν τε ἀφροδίτην παρεπάλουν ἐ ὄμσάτυρον ἐ εφέρτα με ἀπελθεῖν. οὐκεῖναί οἱ δυε τυμέτερον ὄετᾶρος ἔφασκεν. ἐγὼ δὲ ἐπέπλυπον ἀκούσας, εἰ ἄζουσίας οὔσης λοῦσθαί τε ἐ δαπνεῖν. ἐ ἔξειν τὸ ἶσον οὐ φάρμακον. ἔπειτα ἀτυχεῖν οἴεται. φιλοσοφίζεται δίκαια λέγειν. κἂν τεῦθεν ἐπάδων αὐτῷ τὸ ἄρκμένον ὅπότε πλησθὴν τὴν ψυχὴν, οὕτως ἐσίσεται ῥᾴων.

θυς ἀφαιρεῖται τὰ δεδομένα. διδάσκουσα ὅπόσα ἦν σοφίσιν. οἱ δέ, οὐκ ἠθάνοντο. δοκεῖ δέμοι καὶ κύρος καὶ δαρεῖος. ὃ ξέρξης. στρατεύοντες ἐφ' ἡμᾶς οὕπω εἶχεν μεμφόμενοι τῇ τύχῃ τοῦδε πλεῖν, ὅ τι μὴ ὃ τούτων ἐκράτεων. καὶ εἰ ἐτεγόνει τῆς ἑλλάδος δεσπότης ἕτερος ὁπέρσας, ἐδόκεμοι τῷ ὅλην γῆν ἀπαιτῆσαι τῷ τύχην. ἢ κακῶς ἂν εἶκεῖμως δικαίμως πρὸς αὐτὸν ἔχουσαν. κἂν δ. ἀ/πάντων δ' ἄρος ἀπολαύσῃ τῆς τύχης, πάθηται ξένων, ἀνάγκης ἔσης ἀποθανεῖν ἀνθρώπῳ. ὃ μακρίζει δὲ τὸν ἐμὸν ὃ τὸν ἅλιον, τοῦδ' εἰδότε ἴσεσθαι. ὃ μηδέποτε ἀπολεῖσθαι. δ' τὰς ἄπλησίνπ μεῖ/μα ἄνθρωπος ὃ ἀμάθεισεμ. διὰ βοῦτο ὃ ἕκτερ πμώμμος ἂς εἰ/κὸς στρατεύοντε ἄμφω ὃ ἐπίδοξον μετὰ τὸν πρ' α βασιλεύσειν, τῶν τοῦ ἀπόλλωνος ὃ τὰς ἀθηνᾶς ἄμεινα πμῶν τυμεῖν. ὡς δὲ ὃ τούτων ἄξιος ὢν τοῖς τρωσὶν. οὐ κοῦν ἔλαττον ἢ εἰς ἑτέρα μεῖ/νας πμώμμος ἀτυμεῖν ὑπολάμβανε. πότε οὖν ὦ τὰν ἐπανίσεις τῷ τύχην εὐθεὸς μὴ δικαίως. βοῦδ' δ' ἐθελήσεις. καὶ εὐωμῶν μὴ καὶ θυσιῶν οὐτάξει. ὃ ταῦτα ἔτ' ὢν ἄνερωπος. μικρὰ δ' τἄλλα πάντα εἶναι σοιδόξει. ἦν δέπε ἀνὴρ ἐν αἰγύπτῳ φιλο/μεμάβης. ὅτος ἐπιεῖβ φίλους, οἷς παῖδες ἐκῆσαν. ὅπως αὖ/βις εἴη παῖς. γιόμενος δ' ἐξ ἀπόρου πλούσιος, εἰς τὰ τῶν τε λαυτώντων εἰσιών. ἤχετο τοῖς ἔπιζῶσι τουτανὶ τῶν πρῶν. μα/καρίζοντος δ' αὐτὸν ποτὲ ἀνδρὸς ἑτέρου τὰ αὐτὰ νοσοῦντος τῆς τύχης, δῖαν αὐτῷ πλοῦτος εἰς μέγας ἐκ πολλῶν ἀνοιωθείη, μή/πω γ' ἔφη μὴ μακαρίσωμε καλεῖν, πρὶν ἂν ὃ οἶδε ἀπέλεωσιν εἰ/πών, ὧν εἰς τὰς οὐσίας ἐκεκίνει. βιοῦβρ ἄνπ πάθοι ὃ στρατηγός. τύχῃ μὲν μάχεσινικηκώς. ὀσυλλαβεῖν δ' αὐτὰμ οἰλέγων. διὰ δ' μὴ ὃ διαπρᾶξαι τῶν πολεμίων τῷ πόλιν. τὸ δ' πλῖναί τε φά/λαγγας ὦ γαθὲ ὃ καταδιῶξαι. τρῶσαί τε ὃ κατενεγκεῖν. ἔπδ' σκυλεῦσαί τε. καὶ δοῦναινεκρούς ἀνελέσθαι, μὴ βουλομένε

ρεῖν τὰ τῶ σώματος ἀγαθὰ, κίρκοιἂν. οὐδ' ἂν ἐπὶ βύτοις εἰδεῖν τῶ δαίμονι ταύτα μέλειν. ἀλλ' οὐκεἰμὶ ἐμπειρικὸς ἐρ ἐπρὸς αὖθν. οὐδὲ ἰατρικὴν ἐπίσαμαι. οὐδὲ πρατῶ διαλεκτόμηνος. οὐδὲ οἶδα πιθανολόγειν. οὐδὲ ἡγεῖσθαι σρατοπέδων. ὑπερβαίνων οὖν ἀθήνας τῶ, ἅμα ἔθην ἀριθμῶν οὐτυγχάνειν οἴεται τῆς τύχης. ἀδικῶν. οὐ μὴ κάδικούμηνος. καὶ τοῦβις μὴν ἔπειτ' ἂν καταβοήσει τῆς τύχης. ἐν δαὐτῆ χρημάτων πίει καὶ ἀρχῶν ἐννοία, φαῦλος πολλῆγε ἅπα τα δρομὴ. καὶ οὐδὲ μ' αὐτοῖς, σῆσαι τῶν κανήγορον γλῶπαν. μέμφεται δ' ὁμὴν ἐναντιοργῶν ἀγρὸν, ὅτι μὴ δύο. ἑδᾶν δύο, ὅτι μὴ τρεῖς. ὁδὲ τρεῖς. ὅτι μὴ τέτταρας. ὁδὲ δέκα ὅτι μὴ εἴκοσιν. ὁδαῦ τοσούτους, ὅτι μὴ δὶς τοσούτους. ὁδὲ δὶς τοσούτους, ὅτι μὴ πολλάκις ζσουζυς. παύει δ' ἐθεὶς ἀριθμὸς, οὔτε τῶν ὠθθμίαν. ἔτε τὰ ἐγκλήματα. πάσχουσι δ' ταυτὸν, ἐ ὁ αὐτὰρ ἐννοήσωσιν ὡς ὧν κέκτηνται χρημάτων ἔστι πλέον. ἐ διὰ τοῦτο, ταυτὸ σμικρόν τε αὐτοῖς ἐ μέγα. μέγα μὴν πρὸν παραλαβεῖν. σμικρὸν δ' ἔδη ὄν ἐν χερσὶ. σμικρὸν δ' χίλια χρυσοῦ τάλαντα, διὰ τὰ δισχίλια. καὶ αὖ τὰ δισχίλια, διὰ τὰ δεκάκις ζσαῦτα. καὶ ὅλως οὐκέ ἐστιν ὁπαύσεσιν ἂν ἐπαιμεθῆναι τῶ τύχην. ὁποῖον δή τι καὶ τὸ τῶν ἀρχῶν. ἄρχειτις πόλεως, ὅτι μὴ καὶ ἔθνους, ἀτυχεῖ. ἔθνος ἕτερος, ὅτι μὴ πλειόνων, ἄθλιος. πλειόνων ἄλλος, ὅτι μὴ ὑπαρχος. μηδενὸς ἔπειτ', ἢ μόνου τοῦ τὸ σκηπτρον ἔχοντος, ἀτυχὴς τις παρεῖσαι τῶ κέκριται. ἀτυχὴς δ' καὶ ἐκεῖνος ὁμίας ὑπαρχος, εἰ μὴ καὶ ἐν ὑπνοῦ σχήματι καθήμενος φανείη. ἢ καὶ καὶ τοῦτο. ὁδὲ καὶ πάντα πεῖθειν, ἄγειν τὲ ἐδοκεῖ τὸν βασιλέα βουλόμενος. εἰ οὐκἂν οἷός τε εἴη, δεινόν τι τοῦτο. καὶ ἑτύμηδυς μὴν ὁς. καὶ οὐδ' ὁποῦν τῶν ἑαυτῆς δ' δωκεν. ὡς πραοτάτη γε ἦδε ἔθνος ὠνίοι. καὶ ἴσως που καὶ γελᾶ πρὸς τὸν τῶν οὐμέγα εἰληφέναι λιγόντων ἀγορσύμην. ὡς οὐκἀγαναντήσασα ἂν

αμ

καμένου τῶν μὲν τοιούτων. ὄνομα λάναντες εἰς ὑποδοχὴν βοῦ μεγίστου, τὸ μὲν. ἐνέθηκαν αὐτοῦ. τῶν δὲ, πρόσχειν ἔδοσαν, τέρψιν εἶναι ὁρῶσι. τέως μὲν οὖν ὠσωμένετο ἰσχύοντος, ξύλον τι σμερδαλέον τοῦτο ἦν, ἔμενε. χρόνῳ δὲ ἐκείνῳ καμόμενα. ἐβλήσατό τε τὸ ἐνερμοσμένον. καὶ ἦν μαλακοὶ σωροὶ λίθων, οὐκ ἂν εἰκάσειέ τῳ πρὸ τοῦ πάθους οἶμαι βουλόμενον. οἱ μὲν ὅ τινες ἐνεισόδοις τε καὶ ἐξόδοις διέφθειραν ἀλλήλους πάντες. ἄλλοι δὲ καμήλων τε καὶ ἐλεφάντων κεφαλαὶ διέφυγον ἄν, τὸ μὴ οὐκαὶ τινα κεῖσθαι. ἀλλὰ τὸ ἐσάωσεν εἶπεν ἂν ὅμηρος. καὶ παῖδας τε γονεῦσιν ἀπέδωκεν. ἐμέ τε ἐξείλκυσε σαφῶς τοὺς ἐγγὺς οὕτω πλησίους. τῷ πιθοῖν πολλοῖν φρονεῖδι. τῶν περὶ τοῦ διός, καθαρὸν βανάτου διελθεῖν ῥύσει γὰρ νεῶν. εἰδόσι κε πικύρειε, πόσας ἂν οἰόμεθα θαλάσσης ἐλθεῖν πλίνας ἀναιρεσομένας τότε τοὺς πόλεως ἄνδρας. ἔξεσιν οὖν μοι φιλοτιμεῖσθαι κατὰ τὸν σιμωνίδην. ἀδελφοὶ δὲ κἀκεῖνον ἔσωζον ἀρετέμιδος ὁμοπάτριοι. σιμωνίδῃ μὲν οὖν ἀντώνησεν ἐκεῖνα παρὰ βίην διοσκούροιν. ἐμοὶ δὲ ταῦτα καὶ πρὸ ὠδῖνος. ἀλλ' ἰδούμην τε ἀποδεδώκαμεν. τοῦ δὲ μὴ λίξαι κακῶς, αὐτῇ τέ καὶ ἀπόλλωνι τῷ μουσηγέτῃ μελήσει.

ΠΕΡΙ ΑΠΛΗΣΤΙΑΣ ΛΟΓΟΣ Δ

Ῥᾴδιον ἐν τυχεῖν ὦ ἄνδρες ἀνῶ μᾶλλον δορκεῶν πτῶν τὴν τύχην. καὶ τὴν μὲν ἄδικον. αὐτὸν δὲ ἀτυχῆ καλοῦντα. καλεῖ δὲ αὐτὴν ἄδικον, καὶ κτᾶται ἀτυχεῖν. ὁμοῦ ὢν καλὸς, ὅτι καὶ μὴ μέγας. ὁ δὲ μέγας, ὅτι μὴ καὶ καλὸς. ὅτῳ δὲ ταῦτα ἄμφω, ὅτι μὴ καὶ ἰσχυρὸς. καὶ ὅτῳ δὲ ἔνεστὰ τρία, διὰ ὃ μὴ καὶ ταχὺς εἶναι, αἰτιᾶται τὴν θεὸν ἄλλου δεῖ πάντα αὐτῷ πα

μὴν δίκην. οὐδοκοῦν τισι δι' τοῖς πολλοῖς. καιρῷ δι' εἰ καὶ τις πρώην τίμων, οἱ μὲν ὤμοντο εἰς μεράκιον, οἱ πύται. ἐγὼ δι' εἰσι καλοῦ βύς νέους. οἱ δι' οὐχὶ πάνυ μον. εἶναι γάρ τι ὄγδον ὄκνον ἐμ ποιοῦν. ὁ οὖ πέμεν μὴν εἰπεῖν, ὅ, τι ἔλη. δεινῶς δι' ἀπωλύ ειν. ῥαθυμίαν δι' ἐμοῦ τὸ πρᾶγμα καλοῦντος εἰτὰ τῆς προ τεραίας αὖθις ζητεῖ εν. ἃ δι' οὐκ ἦν ἔργον. δείματός τινος θο ρυβοῦντες σφίσι τὰς ψυχὰς ὤμυσαν εἶναι τῆς σωουσίας τὴν φυγήν. οὕτω δι' σωιεμένου, τὸ δι' ἦν ἄρα, τῆς ἀρτέμιδος ἄρω γε. ὃν γὰρ μόμμον ἂν, κωλυούσης ἄλεθρον. ὡς γὰρ δὴ ἀπολλάγη σαν οἱ προφερμμοὶ ἐ ἦν μόνος ἐντῷ βουλευτηρίῳ τούτῳ, λόγον τις οὐ πολλῷ ὕστερον φέρων ἔρμεταινέος εἰρημμόνοι πολλάκις εἰ περίμοι καιρὸς ἦκειν σὺν τῷ βιβλίῳ. ἐ γὰρ ἦν τις περὶ τὰ λόγου λόγος. εἰλῦφθαι δὴ καιροῦ νομίσας ὁ ταπείσιος, ἦκεν. οὕτω δι' ἔ νασε, ἐλθὼν ἐπὶ τὴν θύραν ἔσω, ἔσω τοσ ἠρεώμην. καὶ ἀμέ γνωσό τε ἔπη πλείω ἢ διακόσια. καὶ με ἔνοια τῆς νόσου τῆς τῶν παθῶν εἰσίει. καὶ ὡς πολὺ βέλτιον καθήμενον ἀκούειν. ἀπελ θὼν οὖν καὶ καθιζόμενος ἐπὶ τὸ θρόνου, πελάσας ἐκεῖνον ταὐτὸ ποιεῖν ἐπὶ θατέρου, τέ παρα ὄντα ἐπῶν οὕτω ἀνεγνωσμένων, ὃ ρῶ κόνιν ὑπὲρ τῆς θύρας τῆς μεγίστης τε καὶ μέσης φερομένην. εἶ πειτα ἀπορραγὲν πῦμα λίθων ἐφέρετο μέγα. καὶ ἦ ἐπὶ ἓξ τῶν πολλῷ κατωτέρω ὄντων. ἐγὼ δι' οἷς μὲν εἶδον ἔδεισα πάλαγμην. ἐ τε πόν θμὴν ἄντι ἐ πλέον εἰ γὰρ κτύπημα πάντα τοῖσιν ἐδεδίεμην. νῦν δι' προὐνοήθην τε. καὶ ἦ ρεισαν αἱ χεῖρες. ὃ δ' ἐπιτεραμένος τὰς τῶν φοιτητῶν εἰσόδους, οὓς εἰσιόντας τότε, τῆσιά τοῦ κατιόμβος σώζεται. βλέψας τε ἄνω. ἐ ἐπὶ πόδα ἀναχωρήσας ἦν, εἰ σω τὸν ἕτερον ἔχων. ὥστε αὐτῷ ἐ ἐπέπληκτο τὸ τὰ ὑπο δήματος ἄκρον. τὸ δι' ἀπορραγὲν τοῦδ', εὑρὸν ἦν. ὥρασα δ' ἕνεκα ὑπὲρ τῆς θύρας τεταμμένη. λίθου τοῦ σίλβοντος, ἐγ

δε μισιμβρίας ἐκούσης. ἡ δ' ἐπὶ τὸ σῶμα τοῦ δαίμονος λυθέντος πεσοῦσα, κτείνει τὸν τι μικρότερον τῆς θεοῦ κωμογίτιν. τι μὲν μὴν δ', ὅτις ἐστὶν εἰ πάλιν ἀκούειν θέλοιτε, μέλλοντες αὖθις παιοιτρίβειν ἐπὶ τὰς εἰς τὴν ὥραν ἀποβαίνοντας τῶν βαρβάρων, τὸν δαρείου γόλον, ἄξομεν τῇ ἀγροτέρᾳ θύσειν αὐτῇ, ὅσους ἂν κτείνωσι τῶν βαρβάρων. καὶ ἀπέκτειναν ὁ πίσους ἀκούομεν. ἓν μὲν γὰρ καὶ ἑπτακαίδεκ ἐνθεῖς μυρίοις πύπτοις. ἓνα δ' καὶ ὁ πᾶν αὐτὸν παρακαλίσας. τὸ πλέον δ' μοιδοκεῖ τῆς ἀρτέμιδος χλιόσθαι δωματα τίρας θεοῦ. καὶ τί δεῖ τὰ ἑτέρων λέγειν. ἀλλ' ἴδε ἡ πόλις ἑπτάλλη, σκυθῶν ἂν ἐγγύονει. καὶ ἀν ἐρπαγο κατὰ τὴν πάλαι στρατείαν, εἰμὶ ἴδε τὸν ἀδελφὸν παραλαβοῦσα τοξεύουσα, φεύγον τας ἴδειξε φλέγρας, ἴδη ταύτας ἔχοντας. στρατὸς δ' ἐμὶν ὁ ξέρξης ὁμόσας πύσι ἀπόντας οὐκέν. οἱ δ' ἀπὸν βαλλομένων ἓν βοῶν τις ἀπέσαν οἰσκύθαι. δύστοξότας οὐφέροντες. καὶ ὁ ἱερὸς δ' του τὸ μέγα τὸ πρὸς ἕω τὸ ἐν τῷ προαστείῳ, γύναικός ἐστ τῆς καμβύσου δαπάνη. μαθὸς ὀφθαλμῶν αὐτῇ παρὰ τῆς θεοῦ σεσωσμένων. ἐγὼ δ' τι κύκλοφθαλμῶν μόνον. οὐ δαΐζ χειρῶν ἔποδῶν, ἵππος ἄλλου μέρους οἶδα μιαθὸν ὀφείλων. ἀλλ' ὅλου τὶ ἐμαυτοῦ, καὶ τοῦ μοροῦ. ἓν μὲν γὰρ μὴν ὁ ἐπώνυμος τῆς ἀρτέμιδος. καὶ τοῦ γεμμὸς, ἑβδόμῃ ἰσαμβρίου. ἐν ἓ νόμος ἐμμιρόν ταύτῃ ποιεῖ σθαι τὰ θεῶ τὴν ἑορτὴν. ἓς καὶ τὸ κεφάλαιον αἷμα ἀπὸ πυγμῆς. πύκτες δὲ, ὁπόσαι φυλαὶ τῆς πόλιως. ἓς ἀφ' ἑκάσης. καὶ ἵππος ὑπὲρ μίκης, θαυμασὲ. οὐ μὴν ἵππὲρ μεγάλων μὲν τῶν τὰς φυλὰς εἰς αὐτοὺς ἀνελωμένων. μανία δ' ὅ πρᾶγμα ἔοικε τῇ θεῷ χαριζομένων. πάλαι μὲν ἓν δρόμος ἓν ἀπάντων ἐπὶ τὴν θέαν. ἐ δ' ἐμὲ ἐλθεῖν ἀκαίσιρες. τῷ καμρῷ δ' ἀμβλων θείσης τὰς ἑορτὰς, οἱ μὲν, ἱ πύκτων. διδάσκαλοι δ' λόγων ἐν συνουσίαις. διδόντες

πειραυοὶ. τὸ μὲν βῖς δικαίοις. τοῖς δ' οὐτιοῦτοις τὸ πῦρ. ὀρᾶ δ' καὶ ὃν ἀδελφὸν ἄμφω ποιοῦνται. ὡς πρὸ ἐκὶ τῶν πολιμησάντων τοῖς τρωσὶν ὑπὲρ τὰς ἑλένας ἑλλήνων. οἰκλοιμὸν μίβαλέτι, καὶ ἔλυσι τὸν αὐτὸν. ἑκάτεροντῶ ἱερεῖ χρυσάμβιος. τὴν μὲν μόσον, ἐπειδὴ ὕβρισο. τὴν δ' ἀπαλλαγὴν, ἐπειδὴ τὴν παῖδα ἀπολίφθι. βιαῦται δὲ καὶ τὰ τῆς ἀρτέμιδος. ἃ παρέπεμψε μὲν διὰ σκυθῶν τὴν ἀποικίαν εἰς ἰωνίαν. συνεφίσατο δ' ἀλεξάνδρω στρατείας εἰς τὴν ἀσίαν διαβάντι. ὡς δ' ἄμεινον αὐτὴν τὴν μάνην καταφρονεῖν, ἔδειξε μὲν ἑταντάλου νιόβην, θρανίσασα κόρας, ἐξ τοξαμβίας. ἔδειξε δ' ἀκταίων, ἰδὼν ἀμέθυμις. ἔδειξεν ὁτῶν αὐτὸν λῶν ἄρχων οἰνεὺς. ὃς θυσίας αὐτὴν ἀποτρίσασπικὸς, ἔσενεν ἐπὶ βῖς δινδρεσι βῖς ἑαυβῦ καὶ μνοῖς. ἐπωμνύων τῶν ἐζῶν, συὸς ἐνὸς ἐμβολῆ. πρατυθέντος δ' τοῦθηρίου. πόλις τε καὶ σὺν τῶ τῶν ἐλόντων κακῶ βοτύβυς ἄνδρας ἀνάλωσιν ἔτερον δ' ἔτινα κακὸν ἔδορά τε ἃ ἐκιφαλὴ πόλεμον. ὅπως μηδεὶς ἀρτέμιδος ἐμθιῶν παῖς, μὴ θ' ἑκὼν ἀμελῆ, μήτ' ἐπιλανθάνοιτο. ἃ παιδαίεσθ' ὅυς ἀνθρώπους. μηδ' μ' ἔξω τοῦ μέτρου μήτε λέγειν. μήτε δρᾶν. τὸν μὲν ἀγαμέμνονα πάλλιον αὐτῆς ἐπόντα βαλεῖν τὴν ἔλαφον, ἀναγκάσασα τῶ βωμῶ τὴν παῖδα προσαγαγεῖν, ὑπὲρ τὰς ἀέαγωγὰς ἣν ἐκεῖνον ἔθνος. ἀπόλοια τὴν ὑπερφανίαν κολάσασα. πειθομένων αὐτῆ τῶν ἀνέμων οὐχ ἧττον, ἢ τῶ αἰόλω τῶ σφῶν αὐτῶν ταμία. οὐδὲ καὶ φιλανθρωπίαν κατέμιξεν ἔθνος. μετανεγκοῦσα τὸ ξίφος ἀπὸ τῆς κόρης, ἐπ' ἔλαφον. ἃ μὲν, ἐφάνισε κόρη. ἃ δ', ἦν ἐγκερσὶν ἡ ἔλαφος. ἕτερον δ' ὁμοίοντα ἃ οὐχ ὅμοιον. ἀνέρες περὶ ἰταλίαν συὸς χρῆμα μέγιστον ἑλὼν ἄλλων, τῶν τε ἔφη πρὸς ἑαυτὸν λέγων, τῆς ἀρτέμιδος εἶναι τοὺς συὸς ἐκιφαλὴ τῶ δ' ἑρμοπόλω δοῦναι ἐμοί. ταῦτα εἰπὼν, ἐνδίνδρου τὴν κιφαλὴν ἀναρτήσας, ὑπ' αὐτὴ κάθω

Iphigenia cum immolata?

Historia de simulacro quodam à Diana ipsi tauro

τὰν ἀκούσης, ἀκούσεις τὼν ἄρτεμιν. οὕτω δὲ τᾶς ἀφροδίτας ἴσ-
σουδὰ. ἔτι δὲ αὐτὰ παίδων εἵνεκα. διὰ ταύτας εἰς τέλος ἔβμε-
ται. καθά περ τοῖς τὰ πελάγη πλέουσι διὰ τῶν λιμνῶν. εἰ δὲ ἀ
λίμνα πάντα ἦν, δ οὐκὴν τὸ δεξόμενον. ἄκαρπον αὖκὴν τὸ πε-
πλωμένον, περιρρεόμενον ὕδωρ βίᾳ προβόλοις τῶν πλοίων. λι-
μὴν δὲ δ' ἀθεὸς, τοῖς τὸν ἐντεῦθεν πλέουσι πλοῦν διὰ βύ-
βλου ἐν τιμαῖς παντὸς τὸ δ παρὰ πᾶσι. δ νεώτε μεγάλο πρε-
πεῖς. δ βωμοί. δ θυσίαι. δ ἑορταὶ. ἀθηναῖοι δὲ δ μηνὸς ὁμόμα
τι περαίρουσι τὼν θεόν. ὁ γὰρ δὴ ἐλαφηβολιών, τοῦτό ἐστιν. ἐν Ἐλαφηβολιῶν
ἑτέρῳ δὲ τεύχνι, μουνιχιῶνι οἶμαι, δ τὰς παρθένους αὐτᾶ, προ- Dianae sacr.
γάμων ὑπάγουσιν, ὅπως προτεθεραπαμένας ἀρτέμιδος, οὕ-
τως ἐπὶ τὰ ἀφροδίτας ἴωσι. θυσῖν δὲ ὄνβιν σφίσι πλείστου ἀξί-
οιν χωρίοιν, πειραιῶς τὸ δ τᾶς ἀκρο πόλεως, ἁμῷ δ' εἰτᾶς ἀθη-
ναῖας. ὁ δὲ, τᾶς ἀρτέμιδος. ἐφεσίοις δὲ δ νόμισμα δ τὼν ἔλαφ- Ἐφεσίων νόμισμα
φον ἔφερεν ἀμοιρὰν τύθεσθαι τῶν μεγάλων ἀγαθῶν. ὅ τι μὴ οὖν δ
ὑγίεια παρὰ τᾶς ἀρτέμιδος ἀνδς, αὐδ' μνύει τοὔνομα. δ νομί-
ζειαν οἶμαι παρὸ μήρου μαθόντες, ὑπό τε λιβύης, καὶ ταύτης ἐν
μεγάλῳ ἀδύτῳ ῥωννύμενον. βύτε μὴν ὅλως αὐτᾶ τῶν ἀνθρώ-
πων μέλειν, καὶ τὸ δ μέτα τεκμήριον. θυόντων γὰρ αὐτᾶ τῶν Diana Taurica
ἀνθρώπων ἀνθρώπους. οἰομένων δεῖν μεγίστης ἂν τιμωρίας τι
μᾶν, μελίσσειν τὸν νόμον. ἐπεὶ καὶ παροῖς δίμαλλι μᾶται ἐπὶ βι
οὕτω ζῶν τι τὸ μᾶται δίμαλλι. ἔτι δὲ, αὐτὰ καὶ φιλάνθρωπος. δ φιλ
λέλλην. ἕλληνοῦν ὡς ἕλληνας. ἀφεῖσα σκύθας. καὶ τὰ ἀποστελλό
μενα δὲ ἀγαθὰ, τᾶ, τε εἰς φυτὰ. τᾶ, τε εἰς ἀνθρώπους, ἀρτέμιδος
δόσις. καὶ τὼν τᾶς ἑκάτας δὲ ἀρχὴν τοὺς δαίμονας βύς πολ-
λοὺς, ἀρτέμιδος ἀρχὴν νομιστέον. ἄρτεμις γὰρ δὴ δ ἑκεῖναι. ἐν
πεδαμῷ δὲ αὖπαιεῖν ἀνθρώπους ἀθεὸς, ἐπίσαται δ κολάζειν ἀν
θρώπους. τὰ τοῦ πρὸ οἶμαι πεπουσθαι παρὸ καὶ πλοῦβς. καὶ

μαινῶν, μάλιστα δὲ διαφέροντί σοι φαίνεται τῶν περὶ θήρας. νόμος γοῦν αὐδεῖς ἐν τῇ τῆς ἀρτέμιδος ἑορτῇ, τὸν ἅπτοντα ἐπὶ τὸ θεῖον πρὸν οὐ τεθηρευκότα, δοκεῖν τι ἀδικεῖν, καὶ διδόναι δίκην. ἀλλ' ἡ δίκη ἀμφορεύς τις ὕδατος ἐπομίσας, κατὰ μέσης τῆς παιδὸς κεφαλῆς. ἐν παισὶ οὖδεις ἅπτεται. ἀνδρὸς δὲ τῆς χειρὸς ἀδάκτυλος οὖ τοῦτο μένει. καὶ ἔστιν ἐν Λακεδαίμονι τοῦτο τὸ ὕδωρ ἀπὸ μία. ἀπὸ θυμοῦνται γάρ οἶμαι οὐ νικᾶν ἐν τοῖς ἀγῶσιν, ἢ μὲ τὸ μέγιστον ἆθλον εἰς νίκην ἐφόδιον, θηρίων περιεῖναι. ἔχοι δ' ἂν τι λέγειν οὐ πρὸς ἄρτεμιν καὶ ἀθηνᾶν, μόνον εἰ βούλοιο ἄρτεμις. ἀλλὰ καὶ πρὸς ἅπαντας θεοὺς, οἵτινας παραδόντες ἀνθρώποις ἔχουσί τε αὐτοὺς ἐργαζομένους αὐτὰς, τάς τε ἀπὸ τούτου καρπούμενας πάσας μὴ ὄντων μήτε γάρ ἀνθρώπων, ἀπώλωντ' ἂν αἱ τέχναι· ἄρτοι δὲ οὐκ ἂν ἦσαν, οἶνῳ δ' ἴσι διαφθειρομένων, τῶν τε φερουσῶν, ἃ τιθέρος τε. ποιεῖς γάρ ἀμφοῖν ἐν τῷ τοιῷδε ὀλισθρος. ἐν ἀρότοις δ' ἀνοῦβος ἀπόντος τἀρύγορτος. τίνες ἀνοῦν οὐκ ὄντων τῶν πιλομένων, ἢ θαλαπανέστιον. ἢ γῆν ἐργάζονται. ἢ λόγους ἐποίουν. ἢ σώματα ἐθεράπευον. ἢ ἐμάλκευον. ἢ οἰκοδόμουν. ἢ ἐναυμάχουν. ἢ ἐπιζομάχουν. ἢ ἀφ' ἵππων ἐμάχοντο, θαμὰ βυτίνη τε νίσι φθάμενος. ἢ γάρ οὐδὲ μ' εγίγνετο ἂν. ἢ κομιδῇ πρὸ αὐαρίθμητα. οὐδὲ αὐτὰ ἄπορα. ἐπεὶ καὶ ὅσα πώποτε, ἢ οὐδὲ φυγεῖν κλύδωνα, ἢ ἅμεν εἰς φῶς ἀνάπυρα. ὥστε αὐτοῖς γενέσθαι τὸ μὴ τεθνάναι ζημίαν. ταῦτα ἄρα τοῦ θεοῦ τῆς δεῦρο τὴν ὁδὸν ἐπείνυτα· μὴ, οὐδὲ ἤλθε. τὰ δὲ οὕτω. οὕτω πάντα τὸ τῶν γὰρ ἔσχατός τε γένος ἀνθρώπων. ἓ ἔμον καὶ ἔξον ἐν ἅλικίαις ἅπασαις παρὰ τὰς ἀρτέμιδος δέδοται ἴῦ. τὸ, τοῦ τὸ, τεῦ τὸ, τεῦ σόμενον. ἓ ἀ δεῖ τὸν τάμον ὑμνεῖν, ἐν τάμοις εἰώθαμεν, ὡς ὄντα πατέρα ἀνθρώπων. τά, τε τούτου τὰ θεᾶ. τά τε τῆς ἀφροδίτης μάταια ἀπὸ νείμαι ἄρτεμις χειραιτώδεσι νῦν ἔγειν. ἐπεὶ ἓ τῶν ἐλειθυιῶν

Ley Lacedaemoniorum de venatione.

ν 103

ὁ δάκτυλος

δὴ

αις, ἡγουμένων λέοντας· τῆς θεοῦ βίπω μάχης τὰ νῦν γιγνόμενα
ὁμίνην ἐν ταῖς ὕλαις, ἃ οὐκ ἔν ἐναγκεῖν ἄπορα. φύσει δὲ ἐμαχέσ-
λωίρεω πρὸς πλημικοὺς ὧν ἀετεῖν ὃν ἀρετὴ κρείττω ἀθνατῶν. ἔστι
δ' οὐκ ὀλίγα μοῖρα τῶν ἐν πολίμοις ἀρτέμιδος, ὅμως μικρὸν τι δο
καὶ τοῖς πολιμοῦσιν εἶναι τόξα καὶ βέλη, δι' ὧν ἔστι πορρωθεν τῶν
ἐναντίων κρατεῖν. δρῶντας ἄνα τοῦ παθεῖν. ἡγοῦμ τοῖς μὲν ἐ
ἐν τῶν μαχομένων τοξόται. τοῖς δ' ἐμβατάμις ἂν ἀναλωθεὶς τὸ ὁ
πολιπιὸν ὑπὸ τῶν τοξαμάτων πεῖν συμπισεῖν, καὶ ἀπίοι μάνα
θαροὶ τραυμάτων ἐνιπικότες, οὗτοι δὲ οἱ τοξόται. ἐ πολιορκῶμδέ
ζόντες, καὶ τινέγκαι ἂν ὃν ἐπὶ τοῦ τείχους πολλάκις. ἐ ἀπὸ τὸ
τείχους δὲ ἂν ὃν ἐμαχοῦντα ῥᾴδίως ὁπλιορκήμνος ὁπλίτου ἢ
πόδ' ἂν ἐνταῦθα εἶν ὃ ἔργον. μάθοι δ' ἂν πε καλῶς παρ' ἡρακλείτε. Hercules arma
ὁ πόδ' πδύνα ζόξον. ὃς ὁρμήσας καθαίρει λίν γῆν, ἐ θώρακα ἐνδὺς. arcus et sagittæ.
ἐβ ἀσπίδα λαβών, ἐμῶρεί πρὸς ὃ ἔργον. ἀλλὰ τόξα ἐφαρέτραν, οἷς
τἄλλα καὶ ἐργάζεβ. τῆ δὲ εἰρήνη τόξων ἀπέλαυσαν εἰς νίκην. ἐ μετὰ
πεῖν ἐπὶ ἴλιον εἶπων στρατὸς. εἰ ἢ μὴ ἐλθεῖν ἐκ λιμνῶν Φ. λοκλῆτας μετὰ
τῆ τόξων ἡρακλείτε, μικρὰ ἂν ἔνδ' ἀπὸ τῆ ὁπλιτ. ὅλως δὲ ὅσ πεθ ἡρᾶν ἀγα
θὸς, ἄδρος ἐ πλημεῖν ἀγαθὸς. ἀγαθὸν δὲ πλέμαδ' ἀσπαλος κἠρα. ἐ ὁ
μὲν κεῖθεν δ' ἀρ' ἔκων, θαρραλέος, εἰδὼς σωθῆναί τε ἐδι αφθεῖρ'. ὁ
δ' ἀνήρας, δῆλός τι καὶ κακὸς. καὶ πλιμίοις χαρὰ. ἀεὶ μὲν Xenophon.
ὄμησος ξενοφῶν, ἐν τῷ περὶ κυνηγεσίων λόγῳ, τοὺς ἀπὸ
τοῦ θαρᾶν μακαρίους τε. καὶ θαυμασοὺς. εἴους λύειν κινδύ
νους γιγνομένους. καὶ ἔστ ὠνίοι δὲ ἄνδρας, οὓς ἀεὶ μὲν ξενο
φῶν θαυμασαὶ δ' ἐνταῦθεν ἐ γυναῖκας, ὅσας ἐφίλησεν ἄρτιμισ.
ἐ ἔσμεν ἐν θήρᾳ διατεθρούσας. αἵ μοι δοκοῦσιν ἀνδρας ἀπείρους
θήρας ἐν πλίμῳ λαροῦσαι. δεῖξαι ἂν καλῶς, ὡς πόθος ἅ πας ὁ
γρα πώτης, ὁ πλίμου πρὸ θήρας ἀπόμυιος. δηλοῖ δ' ἡ τῶν
λακεδαιμονίων πόλις, μάλισα δὲ δοκοῦ σα φρονῖσαι πολε

Parthenius flumen.

νιόν τε ὄν ἐν παφλαγόσι τὸν ταμὸν ὄντα καλόν. καλὸν δ' εἶναι λόγος. ὅπ λουτρὸν ἀρτέμιδι γένοιβ. τοῦγε μὴν ἀποδιδράσκειν τὴν πρὸς τὸ ἄρρεν κοινωνίαν. μάρτυς ἱκανὸς, ὁδὺς τυχὶς ὠρίων. σπορπίω κατυπεχθεὶς ὁ πικοῦπος, ἐπειδὴ ὧν οὐκ ἔξ ἐνίκησε. τὴν μὲν δὴ ἀθηνᾶν, οὐδ' ἐν θαυμαστὸν, παρθένον ἐλέσθαι εἶναι φῦσαν ἐκ μόνε τε πρὸς. ἣ δ', ἐκ τάμου γενομένη, τὴν παρθενίαν ὅμως ἐδίωξε. ζ ἐμὲν ἀφροδύτη διὰ τὸ κάλλος. αὐτά τε ἀμφὶ σωιζόμενον. καὶ ἐπίορκον αὐτὴν γάμοις τε ὑμεναίοις. τὴν δ' οὐκ ἐᾶσαι τὸ κάλλος σωοικεῖν τε θεῷ καὶ κύειν. ζ τίκτειν. οὐ δ' ἐπίθεσθαι αὐτὴν ταῖς τε γάμε βελήμασι. οὔμὲν οὐδ' ἴσον. καὶ ἔρι α. καὶ ταλασίαν. ζ ἐργαγωγικὴν ἐξίωσεν ἐφορᾶν. ἐλάπωτεν τὰ τῆς ἑαυτῆς κρίνασα φύσεως. ἀλλ' ἀφῆκεν αὐτὴν ἐπὶ τὰ θηρία. πάσας τε καὶ ὄρη. ζ ἄλση. ζ δρυμοὺς ἰθύουσα. τέρψιν ἔχουσα τὴν θήραν. οὐ γὰρ δὴ τέτου δεῖ τὴ ἀρτέμιδι πρὸς τὸ βάλλειν. ἀλλ' ὅσα ἡμεῖς ταῖς καθειργμέναις ὁρμισι, χρῆται ἐκείνη κάπροις τε ζ ἐλάφοις. ζ ὅτι τἄλλωθηρίων δόξειε. ζ ἐσιν ἀριθμῷ δίσσα τῶν θηρίων μᾶλλον, ἢ ἡμεῖς τῶν οἰκετῶν. τῶν μὴν ἀντίβλεψιν ἄδη τὶς ζ ἐλύπησε τέκμασι. ζ ἀπόδρασιν ὠμῆτε. τὰ δ', ὅπ περ ἐμὲ κεῖνα δοκεῖ, πάσχειν τε καὶ ἐργατεῖς ἀπὸ τῆς θεοῦ. ἐνδ' Ἱππόλυτος μὴν ὁ ρῶσα αὐτὰ θέσπια. τέρπεσθαι δ' ἔξ αὐτὰ. τὴν τέρψιν δ' αὐτὴν, τῶν γένητῶν τὸν πάντων ἀμύνειν. τὰ δυσμενῆ τῶν γένη τοῖς σαὶ λάπωτα. δῆμοι δὲ δίμοιρ ἔδμεν ἐναὐτὰ ἐπὶ τὰ ἄγη. μὴ δὶ πρὸς πίπονθα σαράπηδ' Ἱππόλυτον. ζ κατὰ σῶτας πόλεσ' ἐνῶν, Ἱππὸν ἀνίνιγμεν ὁμόθυμα δόμῳ ὁπόταν τῶν θηρίων τὰ φῦλα. ὅπ φυγὶ ζ ἐνέπλησθύτων δὲ τῶν ἐν τοῖς ζωγρείοις τὰ λασιωπερμένων ὑπερβαλόν. ἔρμιον θέλει διὰ πόλιος, βλέμμα πρόσω λαράπηδ τε ζ ἐκπλήττει, ζ πρόσθεν ὅπ εἰμὶ ἄνπρόσω θείν. θύραι ἐκλείοντα. ζ βροὶ πρὸς ἀλμήλας ζ θόρυβος, ὅσος ἂν ἐκ πολεμίων ἐς πόρτον γένοιβ. Ἱδὲ διὰ νοὸς ὁμέθα συμβῆναι τὰ θηρία ὠμῶς ρα Ἱππόλυτον

ἀεὶ ἡρίθμει. εἶδε καὶ ἀμήχανος ἀταθὸς, τῷ δὲ ἄνθεῖ πο τοῦ ζιν τὴν
ἀῦφον. σεμνότερος πάντα μᾶλλον ἐκείνων γενόμενος ἀμφιέμε
θα δὲ σρίαν λόγω. δοῦναι δέ μὴ τὸ παντὸς ἁμαρτεῖν τὸ λό
γω, τῆς δὲ τὸ ἔπεῖναι δούσης θεοῦ. λαβεῖν δέ αὐτὴν τοῦ παρὰ
τοῦ μουσηγέτου τε καὶ ἀδελφοῦ, ῥάδιον. ἄρτεμις διὸς καὶ λητὼς
θυγάτηρ. πρὸ μὴν τοῦ μεγίστου τῶν θεῶν. μετὰ δὲ ἦν ἐκεῖνος εἰς
τεκμήρας ἐξελίξατο γονάς. δῆλον δὲ ἀν ἀσχούσης, καὶ γαθείσης
τε δὲ ἐκ γάσης τῷ λητῷ. προσπτρέμεσθαι μὴν ἄρτεμις τοῦ ἀπόλ
λωνος. βουθεῖ δὲ τὴν μέσι, πρὸς ὃ καὶ τὸν ἀπόλλωνα εἶναι. καλὸν
μὴν δὲ καὶ τὸ ἐκτραφέντα μέρωμ ἕτερον ἐκτίμην τροφέα ζωῆν
σιν. κἀδ' ἅματι ἐγεγόνει, καὶ ἡμέρᾳ τῷ τεκοῦσαν. ἐν καιρῷ
μάλισα δὲ δεομένῳ βουθοῦ. ὥς τε καὶ ὧν ἀπόλλων αἴτιος ἀγα
θῶν αὐτοῖς, ἀμφοτέροις ἴσον μέρος. τῷ τε ἐπειδὴ ἐγένετο δόντι.
τῷ τε μαιευσαμένῃ. καὶ ὡς μὴ καὶ εὐθὺς ἐν ταῖς πρώταις ἡ
μέραις ἀνδρεῖο τέρα ἦν τοῦ ἀπόλλωνος. πρὸς τὰ ἐν τῇ σφαίρᾳ δεί
ματα. ὅθεν δὲ καὶ ὀνόματα. τῇ μὲν ἄρτεμιν. τῷ δὲ φοίβον
λοξίαν. ταῦτα μὲν ἑτέροις ἄθεν ἀφείσθω. γίγνεται δὲ αὐτῇ γε
νομένῃ. παρὰ τῆς γῆς, τόξα τε καὶ βέλη, δῶρα. καὶ τὸ εὐθὺς εἰ
πίσασθαι τῷ τέχνην. ἔλαφοί τε εὐθέως ἐφαίνοντο. παρὰ τῆς
γῆς οἶμαι, καὶ τοῦτο καὶ ἐβάλλοντο ἄλλαις πολλαῖς. μελέτης δὲ ἕ
ρμα τῆς περὶ τῷ τοξικὴν. τὸ δὴ φαίνεται ποιοῦσις, ὃ τοῦ ἀ
πόλλωνος τοξότου, ἐμίμησις τῆς ἀρτέμιδος. ὡς τε εἰ ἀρτέμιδος ἀ
πόλλων ἐν βοξικῇ μαθητής. αὐξομένῃ δὲ εὐθὺς, κάλλει τε ἄκρα
πε, ἃ ἔφευγε γάμον. ἃ ὥμνυ τῷ τὸ πρὸ κεφαλῆν. ἐμὴν παρ
θένος μένειν. τοῦ μένου δὲ κάλλους, ἄλλοι τε φασὶ μάρτυρες.
ἃ ὁσοφώτατος ὁ μιμος. τοῦτο μὲν τῷ ἁλκίνου θυγατέρα. Ναυ
σικάαν εἰπόμι πομήσας. τοῦτο δὲ τῷ ἱκαρίου προσθεὶς Ἰφάρτεμι
δι. Ἰκάριον ἀφροδίτῳ. εἰς ἴσον ταῖν θεαῖν ἄγων τὰ κάλλη. παρθέ

δὲ μὴ τὴν ἐνβολὴν ἀκούσαντες, ἅπερ ἂν ἐπὶ τεθνεῶσι ποιῶσιν, ἢ ἐ πλείω γε δεινοτέραν τοῦ θανάτου κρίνοντες τὴν ἀτιμίαν. εἰδότες οὖπαν τὴν γε βιαίαν τὴν, τῆς ἐνδικας κρίσεως δεινοτέραν. ἐκείνη μὴν γε καὶ λυσείη. ταύτην δὲ μένειν ἀθάνατον ἀνάγκη, παρακολουθοῦσαν ἑκάστοτε εἰς πλατύν. ἐφ' ἑκάστης ἐλπίδας τὴν παρρησίαν ἀφαιρουμένην. ἀναισχυντεῖ. κυνὸς ὄμματ' ἔχων. οὐ σὺ μὴν δὴ τῶν περὶ λόγους ἱερῶν ἀζώστης, ὡς μιαίνων ταῖς μούσαις τὸ χωρίον; φειδόμενος εἶναι καὶ πρὸ ἐμοῦ, καὶ πάλαι. καὶ τῶν ἐσομένων παίδων, ἐφ' οὓς ἴδοι τὴν ἀπαίδευσιαν διαβαίνων, τὸ μὲν, ἀπέπεσεν. τὸ δὲ, ἐμαυτῷ παρέμεινα. δίκαια παραινῶν, ὥστε ἐμαυτὸν πείθω. ἐστὶ δὲ κύριοι, οὓς μισεῖν ἔτι συμβῆναι τοιοῦτον. εἰ γὰρ ἀμείνους γένοισθε ῥᾴδιον δὲ βουλομένοις, ὄφεσθε ἐ παρ' ἡμῶν πάντα ἐπανορθούμενα. ἐ καλοῦντα μᾶλλον ὑμᾶς ἐπὶ τὸν τοιοῦτον λόγον ἢ παρακαλοῦμενον.

ΑΡΤΕΜΙΣ ΛΟΓΟΣ γ'

ἀ

Ὑπὸ τοῦτο τὸ νῦν ἐμὲ ἐ λέγειν. καὶ ὁρᾶντα ὑμᾶς ἐ ὑφ' ὑμῶν ὁρᾶσθαι, παρὰ τῆς ἀρτέμιδός μοι σαφέστατα ὦ ἄνδρες. ἡμᾶ δ' αὖ τῶν τοιούτων θανάτου πυλῶν ἐρρύσατο ἐ διέσωσεν. ὅθεν ἀμήχανον μὴ γενέσθαι περὶ τὴν ταῦτα θοῦσαν θεόν. ἀλλὰ δίκαιον δὴ νῦν μέν γε τυρεῖν ὃν περὶ ταῦτα νόμον. ὁ δὲ νόμος ἐστὶν, ὃν παθόντα ὑπὸ τῶν πρεσβύτερων, τιμᾶν βοῦν, πονεῖν πεποιηκότα. τιμᾶ δὲ ὀρθὴν κερατοῦσιν ἀναβεὶς. ὁ δὲ χρυσίδας. ὁ δὲ ἕτερον τι σκαῦος. ὁ δὲ στέφανον· τιμὴν δὲ αὐλὸν. καὶ ὑπερτείνει, θυρεὸν κεφαλήν. ἐ πλατὺς ὕμνον, ἐνμέτρου. καὶ ἐμβριμὸς ὕμνον ἀνωμέτρου. δοκεῖ δέ μοι παρὰ τοῖς θεοῖς ὕμνος χρυσίου πρό-

† φιάλας χρυσᾶς

εἰ μὴ μιᾷ ἀληθείας αἰτιῶνται λείπομεν· ὃν ἂν δυνώμεθα. ἐθέλοιμεν τοίνυν καὶ λίαν σωφρονεῖν ἀπαυλας, μὴ ᾗ σπιανεῖν μέμφεσθαι· ἢ ἀνάγκη μεταλλαῖς χλομέναις αἰτίαις ταῖς πυναῖς ἀποδείξασθαι· ὅτι ἐθέλομεν μὴ ὁ φιλάνθρωπος βασιλεὺς παρ' ἡμῶν δικαίων τυχεῖν, ἐθέλομεν δὲ πυθέσθαι παλίρροως ἐν ἔργῳ τοῦ ἡμεῖς δὲ ἀκαταπνεύστως τῷ μεγέθει τῶν καινῶν ἐφωνία κείμεθα. νῦν δ' οὐ μόρῳ τοῦτο ἐστὶν ἐν τῷ ἐπιδείξειν. ἐὰν δὲ καὶ κακεῖνο, μὴ καλῶν μηδὲ ὡς εἰώθειν, λυποίη ἂν οὐδὲν ἄλλο ἢ καλῶν δὲ μᾶλλον ἀμπείρας πιαίνει τὰς συμπείρας κακίας. οἷς δ' ἂν ἀπλοῦς σιγῶσι. τί οὖν δεῖ τὰ τοιάδε μᾶλλον ἐκδήλα ποιεῖν, καίτοι μετὰ τῶν ἀπίστων ἱερῶν φαίνεται ἀνὴρ, ἄχθω καὶ εἰωνίνες τὸν λόγον. εἰσὶ γὰρ, ἄχθω μὴν, ἄχθω δὲ τῇ γλώττῃ μόνον. ἐγνώμην δ' ἀπὸ τοῦ πάλαι ἐβάλετο. ἐγὼ δ' οὐ μοῦ πεπλίθιος, ὡς μακρὰ χρόνου καὶ πραγμάτων δοκοῦντος ἰσχυρότερον πείσασθαι ταύτῃ τὴν παιδείαν. τίς δ' ἐστὶν ὅπως περὶ τοῦ τί δ' μέρος. ἐάσιθῶντες ἐφ' ἑτέρων ἔδοξεν. εἰ μὴ τι γένοιτο βραχίλιον μεῖζον δ' ἐτύμη, πῶς πράσμασιν ἐφομαι. εἰ δ' ἄρα νωὶ μὴν ἐν, βίος αὐτῷ δ' ἐπιμελήσομαι. σκοπῶ μόπως διάλλως ὁδοῦ πλειονεκτεῖν ὑπάρξει τοῖς σώφροσιν. εἶτα θαυμάσεται τις εἰ παρὸν ἀπυλλάχθαι τοιούτου τοῦ μιλίων. ζῶν ἐν ἀθυμία. ἐπεὶ οὐ βίος ἀρροῦμαι κακοῖς. ἀλλὰ τί δράσω. τύχῃ μὲν, ἀπλάστως χρήσομαι δ' ὑπειλημμένῃ βραχύ τε πῶς ἂν μᾶλλον ἀσθενὲς πείσαιμεν τοὺς ἐν βύτῳ. οἳ τέταρται πρὸς ἐμὲ, βουλόμενοι βύτ' ἰδεῖν, ὀλίγοις ἐφεσηκόσιν ἐμὲ καὶ τῶν ἀρχὴν ἐλάττω. εἶδον δέ τε καὶ στρατηγὸν φεύλων μὴ ἡγούμενον στρατιωτῶν. πείθοντα δ' αὐτὸν ἀμέλθαι, τοῦμὲ τῶν πολεμίων τινὲς ἀθλητοὺς προμοούμενον. γίγνεται δέ τι δὲ παρὰ τὰς ἐμὰς φύσεως. ἀργὸ τέρπως εἰσὶ μᾶλ' ἀνέχουσις. καὶ φέρειν μᾶλλον ἢ κολάζειν πεπαιδαμένης. ὧδε μέν ἐστ', φιλία μὲν μοι πρὸς τοὺς τοιούτους γονίασ. φιλία δὲ πρὸς πόλις. καὶ δίδικα

ἐ ταῦτα ἀγνοῶ ἵνα εἰδὼς πρᾷς, τῷ ἵππρα πομένῳ καίρον ἵνας, ἐ ἵνα τὰ ἐν βίοις σώμασι τῶν υἱέων ὁρῶντας, τὴν μέλια τῶν ὑπὲρ ἐκείνων πολέμων. οὐλὰς ἐν κεφαλαῖς. ἐν πρόσωπι σοὶ οὐλὰς ἐν χερσὶν οὐλὰς ἐν μηροῖς οὐλὰς ἐν μαχοῦ. καὶ βυτὶ τὸ φίλτρον τὸ πολύτε ἐ σφοδρὸν τοῖς ἔτι διατιθεῖσι καὶ συγκατηγόρασι. τίνα τὶς ὑμῶν ὑπὲρ ἐμοῦ βιαίτιν ἐπεῖν ἀνίμοι λειτουργίαν. ποίαν μάχην. ποῖον κίνδυνον. ποίαν πληγὴν. μᾶλλον δὲ ποῖον ῥῆμα. ποίαν φωνὴν. ποίαν ἀπειλὴν. ποῖον βλέμμα. οἱ τὰς μὲν γνώμας ὑμῶν ἀπεσχίσασθε τοῦ σφοῦ. μεταθέντες δὲ εἰς ἄλλους βρότους καὶ προσηγορίας, μετα θέντες ἐκεῖσε τὰ χρέα τὸν μὲν ἀδικεῖ τι. τῶν δὲ προ. βέβλησθε. πάντα φθεγγόμενοι. πάντα ἐργαζόμενοι. τὰ δὰ πρα πρόπρα κατασῆσαι βιαζόμενοι. μεγαποιούμενοι. τὰς λύμῶν ἀποσά σεις τῶν νέων. καὶ ὅ ὅτω σωτέταχεαι, τοῦτον αὐξῆσαι ταῖς εἰσ ἐτέρους βλάβαις, ὑπὲρ δὲ τῶν ἐμῶν βουτ' ἀπ' μετι τοῦ πινὰ πόνου ὑπενεγκεῖν ὅσω δ' ἂν αὔξαθω. ἐ οὐκ ἀρκεῖ τοῦτο. ἀλλ' ἤθελε καταρᾶσθε. πόθεν βοῦ πέπεισμαι. δύο τοῖς μεγίστοις σημείοις. λύπητὶ τὰ παρὰ τῶν ἐμῶν ἀγαθῶν. ἡδονῆ τὶ τὰ παρὰ τῶν δυσ κόλων. ἢ οὐταῦτα πιεῖ τι. νέων τῶν μὲν προσπθημένων. τῶν δ' ἑτέρωσε πλιόντων. διὰ ταῦτ' ἄρα προσήκει μ' εἰρεῖν. πάντες οὖν φύσει τὶ κακὸν οἱ. χρηστὸς δὲ' ἀδεὶς, οὐδὲ δίκαιος μαθητὰς. ναὶ. ἀλλ' οἱ βιᾶται μὲν ἐυαρίθμητοι. ὃ μ' ἐλαχρὸν δὲ πλὺ. εἰδ' ἔν τω τοῦτ' ἔχει, μᾶλλον ὅ μὲν λέγειν δ' ἐκείνους ἔυλογον, ἢ διὰ τού βους ὃ λέγειν. εἰ μὲν χαρίεντ' ἦν ἰδία βύτοις μαρίσασθαι, πλείστου τὰ τ' ἂν ἐπρησάμην. ἐπεὶ δὲ ἀμήχανον, ἐπιγκάτοσαν οἱ βελτίους σ εἰ μὲν δύναμαι δοῦναι μᾶλλον ἢ ἐν ἐβουλόμην. ἀλλ' ἐγὼ δώσω πάλιν ἀφορμὰς εἰς ὅμοια βίοις καταράβιος τούβιος, διοὺ σ' ἐναγχος ἐν ἐγκλή μασι δ' τῶν δεινοῖς γέρονα πελινίων ἀκοσμίας ὦ ζεῦ. τοιάτους ἀκόων λόγους παρὰ τῶν ὡς μάλισα χαιρόντων, ὃ τὶ καθ' ὑμῶν ἐχθρὸν λέγω.

μὰ δι' ἐν τῇ ψυχῇ μηδὲν τῶν εἰρημένων ἀπφέρειν. οὐ τοίνυν τί ὀνίνη, ἐπὶ τῶν πρὸ ὑμῶν ἐνταυθὶ νεμομένων. ἄλλος ἄλλου τὸν μεμνημένος. ἀπάσι. εἶτα σὺν ἐλθόντες σωφρονίσειν καὶ ταυτὶ ἐπειρῶντο τὸν λόγον. κἀμβῖς διαφεύγουσι σφᾶς, οὗσιν οὐ πολλοῖς κἀνιῶν. ἓν τε αὖβῖς ἐν ἔργον, τὰ εἰρημένα μέχρι τελῶν. ἢ δὲ πεπάρων ἡμερῶν. οἰκοιτὶ πρὸς τοὺς πᾶς. καὶ πολὺ πλέον ἐμβάδε. ὑμεῖς δὲ ἐπὶ τὰ ἄσματα πάλιν, ὧν ἄρισα ἀπομνημονεύσαι λίθικὸν δημοσθένη παραδόντες. ὁμοίως ἅ τε πλάτων ἀγέγραπται καὶ ἃ πρῶτα. κἂν ἔρηταί τις ὑμᾶς εἰδέποιμι. ἃ δ' ἐπὶ τὸ μὲν ὡς ἕκαστον ἀνάσεται. ὅπη δὲ τοῦ τοέσιν, οὐκέτι. νὴ διαφέρων γὰρ ἐγὼ μῦμ. καὶ τανῦν ἀνίσα τοῖς πρότερον. ἀλλοὐταῦτα φασὶν οἱ ἄπω τότε γέροντες ἔβι, ἃ γέροντες. οἱ μὲν ἔτ' ὄντες ἐν τῶσωδικεῖμ. οἱ δὲ, διεκείνων τῶν ἄθλων, ἐπὶ τοὺς τῶν ἀρχῶν ἥκοντες. ἃς ἀδὲ μικρὸν ἐᾶ καθῆδαι. τῶν λεγομένων ἕκαστον. ὧν ἐστιν ἀκέσειν βούλεσθαι ὑπ' ἐμαυτὸν ἐνικᾶσθαι. καλῶν γὰρ ὄντων τῶν προτέρων, εἶναί τι πλέον ἐν βίοις νῦν. καὶ τὸ γῆρας οὐ διαπωλύῃ ἀτοί νυν ὑμῖν ἐστὶν ἐπὶ τι βιοῦ τὸν καταφυγεῖν. ὁ γὰρ παρ' ἐκείνων ἔπαινος μαρτυρίαν ἔχων βυπρεέπτερος, ὑμᾶς ἀπολείει τῶν κατὰ τῶν λόγων μέμψεων ἄγαρ δὴ δεξιώτεροι φαίνοι' ἂν ἐκείνων εἶναι κείνοι λόγοι. ἃς σειφανῶς καὶ αὐτοὺς ὑβρίζετε διὰ τῆς ὑμετέρας ἐντῇ κινήσει τῆ κείνων, ἡσυχίας. καίτοι μὴ νεμεσᾶν καὶ τυφλοίτινες ἢ τε περὶ τοὺς λόγους ἀντὶ μεθαγωγῶν ἐκείνοις χρωμένους, καινωτεῖν τῆς βαυκείας. ἀλλοὐκὶ σχήματι φυμᾶς νέων, ὅτι τί πτείσι ὁ σοφιὴς εἰδότων. οἷς ἐν τοῖς ὑπὲρ ἐκείνων πράγμασι, ἃ τὸ μὲν σωφρονεῖν, καλὸν. ἐγοῦν εἰ πωναυβύς ἐν τᾶ ὑθα μαίνεσθαι φίλος οὐκ ἀθρὸς. καὶ κεκόσμηκεν ἀδιαβέβληκεν, εἴσε ἐγώ τε καὶ ἄλλοι, πολλαχοῦ γῆς ἑωράκαμεν. τοὺς μὲν τῶν ἴσων ἀξιοῦντας τοὺτους τε καὶ τοὺς γονεῖς. τοὺς δὲ ἐμείζονως βύτας τι

γίλωσι. τῆς δ' ἐν βύτοις βραδυτῆτος παρὰ τῶν ὁρώντων κατηγορου μένης, εἴ πω καὶ γνοῖ τις εἰσιλθεῖν, κατὰ τὰς νύμφας βαδίζουσιν. ἢ τόγε ἀληθέστερον. κατὰ τοὺς ἐπὶ τῶν κάλων ἰόντας πείνης εἶσω θυρῶν εἶναι, καὶ εἰσιλθόντες, ὡς τεῖναι τοῖς καθημένοις ἀγανακτεῖν, οὕτω βλακεύοντας ἀνα μένουσι νέους. καὶ διαῦτα μὴ τὰ πρὸ τοῦ λόγου. λεγομένου δ' ἅδην καὶ δέκτου μένου, ἀλλὰ μὴν νεύματα πρὸς ἀλλήλους, ὑπὲρ ἡμιόχων. ἢ μίμων. καὶ ἵππων ἢ ὀρχηστῶν. ἀλλὰ δ' ὑπὲρ μάχης, ἥν γωνισμένης, ἢ μελλούσης. ἔτι τοίνυν, οἶμαι, ἐξιᾶσιν ἱλιθίοις ἐοικότες, καρπῷ καρπὸν ἀμβάλλοντες. οἱδ' ἑκατέρα χειρὶ τὰς ῥῖνας ἐμοχλοῦσιν. οἱ δ' κάθηνται, τοσοῦτον ὄντων τῶν κινούντων. οἱ δὲ βία καθίζουσι δι' κενὴν μνήμην. οἱδ' ἀριθμοῦσι δὺς ἐπὶ σὲ χαμᾶς. τοῖς δ' ἀρκεῖ πρὸς τὰ φύλλα βλέπειν. βῖς δ' λαλεῖν ὅ τι τύχοι ἐν κ' θίον, ἢ παρέχειν αὖδυς τῷ ῥήθει. τὰ δ' ἄλλα ἀνω τέρα τὸν γνώστον τῶν ὁθνείων λάβρα κρόδυ. καὶ βοὴν κωλύσαι προιλθεῖν. ἐθιᾶ βουθεάτρου παραθῆναι πανὸς, ἀφέλοντα τῶν λόγων ὁπόσους εἰόντι. νῦν μὲν ἀγγελίαις ἐφασμέναις. νῦν δ' ἐπίλουτρου πλήσει τὰ πρὸ ἀρίστου. δαπανῶνται γὰρ δὴ καὶ τὰ τοιαῦτα τινές. οὐ τοίνυν ἡμῖν ὦ κακοὶ νέοι κέρδος οὐδέν, ὥς περ οὐδὲ τοῖς ἀκούσιν, οὐ τι τῶν λέγοντι, τότε ἐφ' ὑμᾶς ἥκον. ὅταν ὃς μόνος ἐσὶ μισθὸς ἀποδείξων, βοῦν ἀνέχει. καὶ ἀπ' ἐμὲ φαίης συκοφαντεῖν, ἢ νῦν ἀτίαν ἀκούσαν ἀποφέρειν. εὐθὺς γὰρ ἂν ἐν αὐβῖς βῖς παροιμένοις ὀργὴ χρύσαοβαι, ἢ λόγος ὀργιζομένου κατὰ τῶν ἀδικούντων. ἴσε γὰρ δὴ πολλάκις τὰ τόμοι πεπραγμένον. καὶ ὡς ἐπέλασα βοήσας οὐκολιγάκις ἀπιθέντα τινὰ τῶ τοῦ ῥᾴθυμοῦντος αὐχένι τὴν δεξιὰν, ἐπείφαι. εἰδ' μὲ γε γένηται, τῶν δικαθέντων τὸ. τὰ μὴν οὖν ἁμαρτάνειν ὑμᾶς εἰς ἐμὲ πίσις, ἂν ὦ διάλθον. τῶν δ' ἐνίκα ἤκουον οὐκ ἀξιωτάτων προσέχειν ἢν δέκτο. τὸ μὲ δ' ἐν τῆ

μὰ δι' ἐν τῇ ψυχῇ μισθὸν τῶν ἀρετμένων ἀποφέρειν. οὐ τοίνυν τί
ρηκεν, ἐπὶ τῶν πρὸ ὑμῶν ἐνταῦθα νεμομένων. ἄλλος ἄλλου τὸν
μεμνημένος. ἀπίθει. εἶτα σὺν ἐλθόντες συναρμόττειν καὶ πειρᾶν ἐ
πειρῶντο τὸν λόγον. κἀμβῖς διαφεύγουσι σφᾶς, οὖσιν οὐ πολ
λοῖς κινῶνβ. ἦν τε αὐβῖς ἐν ἔργον, τὰ ἀρετμένα μέχρι τριῶν ἢ ἐ
τετράρων ἡμερῶν. οἰκοιτὲ πρὸς τοὺς πρᾶς. καὶ πολὺ πλέον ἐμ
θάδε. ὑμεῖς δὲ ἐπὶ τὰ ἄσματα πάλιν, ὧν ἄρισα ἀπομνημο
νεύεται λήθην δημοσθένη παραδόντες. ὁμοίως ἄ τε τελευταῖ
ἀγίγραπται καὶ ἃ πρῶτα. κἂν ἔρηταί τις ὑμᾶς εἰεί ποιμι. ἐ ἔ ί
πῶ μὲν ὡς εἶπον ἀπόσεται. ὅπ δὲ τοῦ τοίσιν, οὐκέτι. νὴ δί ἀμφέ
ρων γὰρ ἐγὼ μῦμ. καὶ τανῦν ἀνίπα τοῖς πρότερον ἀλλοὐταῦ
τα φασὶν οἱ ἄπω τότε γέροντες ἔβι, ἐ γέροντες. οἱ μὴν ἔτ' ὄντες
ἐν τῶσωθικεῖν. οἱ δὲ, διἐκείνων τῶν ἄθλων, ἐπὶ τοὺς τῶν ἀρχῶν
ἥκοντες. ἃ ς ἀδὲ μικρὸν ἐᾶ καθ' ἕδαι. τῶν λεγομένων ἕκασον. ὧν
ἐσιν ἀκόσειν βοώντων ὑπ' ἐμαυτῶνεικῆ σθαι. καλῶν γὰρ ὄντων τῶν
προτέρων, εἶναί τι πλέον ἐν βίς νῦν. καὶ τὸ τῆρας οὐ διακωλύφ
ἐπί νυν ὑμῖν ἐσινεπί τι βιοῦ τὴν καταφυγεῖν. ὁ γὰρ παρ' ἐκείνων
ἔπαινος μαρτυρίαν ἔχων βύκρείτ ονος, ὑμᾶς ἀποκλείει τῶν κα
τὰ τῶν λόγων μέμψεων ἔ γὰρ δὴ δεξιώτεροι φαίνῃ ἂν ἐκείνων εἶ
ναι κείνας λόγον. ἃ ς σειφανῶς καὶ αὐτοὺς ὑβρίζετ διὰ τῆς σ
ὑμετέρας ἐντῇ κινήσει τῆ κείνων, κσυμίας. καίτοι χρὴ νεὶ καὶ τυ
φλοίτινες ἦ τε περὶ τοὺς λόγους ἀντὶ χειραγωγῶν ἐκείνοις χρω
μένους, καινωθεῖν τῆ φαυλείας. ἀλλὰ ὑπὸ σμικακατ ε ψυχὰς νέ
ων, ὅ τί ποτέ ἐσι ὁ σοφισὴς ἐδόκουν. οἷς ἐν τοῖς ὑπὲρ ἐκείνων πρά
γμασι, ἐ τὸ μὲν σωφρονεῖν, καλὸν. ὀγοῦν εἰπὼν αὖβις ἐντᾶ ὑθα
μαίνεσθαι φίλος οὐκέμβρὸς. καὶ κεκέρμκεν ἀδιαβέβληκεν, οἵους
ἐγώ τε καὶ πολλοί, πολλαχοῦ γῆς ἑωράκαμεν. τοὺς μὲντῶνἴσων
ἀξιοῦντας τοῦτο τυστὲ καὶ τοὺς γονεῖς. τ ὸς δὲ ἐμειζόνως βύτασσε

γέλωσι. τῆς δ' ἐν βύτοις βραδυτῆτος παρὰ τῶν ὁρώντων κατηγορου μένης, εἴ ποτε καὶ γνοῖ εν εἰσιέναι, κατὰ τὰς νύμφας βαδίζουσιν. ἢ τόγε ἀληθέστερον. κατὰ τοὺς ἐπὶ τῶν καλῶν ἱόντας πρίν τι εἴσω θυρῶν εἶναι, καὶ εἰσελθόντες, ὡς τί ἐναντοῖς καθημένοις ἀγανακτεῖν, οὐ τὸ βλακεύοντας ἀναμένουσι νέους. καὶ βιαίως τὰ μὲν τὰ πρὸ τοῦ λόγου. λεγομένου δ' ἥδη καὶ θλικτυμένου, πολλὰ μὲν νεύματα πρὸς ἀλλήλους, ὑπὲρ ἐμιόχων. ἐ μίμων. καὶ ἵππων ἐ ὀρχηστῶν. πολλὰ δ' ὑπὲρ μάχης, ἤλιομάχης, ἢ μελλούσης. ἔτι τοίνυν, οἱ μὲν, ἐξιασιλιθίμοις ἐοικότες, καρπῷ καρπὸν ἀμβάλλοντες. οἱδ' ἑκατέρα χειρὶ τὰς ῥῖνας ἐνοχλοῦσιν. οἱ δ' κάθηνται, τοσοῦτον ὄντων τῶν κινούντων. οἱ δὲ βία καθίζουσι δὴ κεκινημένον. οἱδ' ἀριθμοῦσι βύτε ἐπῆσεν χομένας. τοῖς δ' ἀρκεῖ πρὸς τὰ φύλλα βλέπειν. βῖς δ' λαλεῖν ὅ τι τύχοι εν ἤδιον, ἢ παρέχειν αὐβὺς τῷ ῥίβει. τὰ δ' ὑμεναιώ τρα τὸν γνήσιον τῶν ὀθωβλάφαι κρόβον. καὶ βοὴν κωλύσαι προελθεῖν. ἐδὲ βυθεάτρου παραθῆναι πανὸς, ἀφέλοντα τῶν λόγων ὁπόσους εἶόντι. νῦν μὲν ἀγγελίαις ἐφυσμέναις. νῦν δ' ἐ πίλουτρου πλήσει τὰ πρὸ ἀρίστου. δαπανῶνται γὰρ δὴ καὶ τὰ τοιαῦτα τινές. οὐ τοῦν ἡμῖν ὦπακοὶ νέοι κέρδος οὐδέν, ὡς περ οὐδὲ τοῖς ἀκούσιν, οὐ τι τῶν λέγοντι, τότε ἐφ' ὑμᾶς ἦκον. ὅταν ὀς μόνος ἐσί μισθὸς ἀπόδειξιν, βύβον ἀκέχη. καὶ ἀκάνμε φαίνεις συνοφαντεῖν, ἐ νῦν αἰτίαν ἀκούσαν ἀπόφερειν. εὐθὺς γὰρ ἂν ἐν αὐβῖς βῖς πραττομένοις ὀργῇ μεύσασθαι, ἐ λόγοις ὀργιζομένου κατὰ τῶν ἀδικούντων. ἴσε γὰρ δὴ πολλάκις τὸ τόμοι ἐπραγμένον. καὶ ὡς ἐκέλευσα βοήσας οὐκόλιγάκις ἀπθέντα τινὰ τῶ τοῦ ῥα θυμοῦντος αὐτέμι τὴν δεξιὰν, ἐκρίψαι. εἰδ' μὲ γε πίνητε, τῶν δικ θέντων τῶβ. τὸ μὲν οὖν ἁμαρτάνειν ὑμᾶς εἰς ἐμὲ πίσις, ἄ νῶ δικαίθον. τῶν δ' ἐνίκα ἤκουον οὐκ ἀξιωτων προσέχειν ἓν δέκα. μὴ δ' ἐν τῆ

λοις. ἐπὶ τοῖς ἐν γήρᾳ τοίνυν. τὸ ἀεὶ παλαίειν δεῖν σωφρονεῖν λόγον μέλιτος ἥδιον ἄγων. καὶ τὰς περὶ τὰ ἄρθρα νόσους, τὸ τέρψιν ὀδύνης ἀπαλλάττον. ὅτι κωλύει γράφειν. ἵνα μὴ ἕνεκα τῶν ἄλλοις λόγοις ἔχων πλημμελοῦντα νόμον, ἀκέραλλθην. ἀλλοί μὲν, εἰσὶν ἐγὼ δὲ ἀδημονῶ. ἴσως μέ τις οἴεται τῶν περὶ τὰς ἁμοιβὰς ἐρεῖν ἀδικίαν. ἱκανὸν μὲν καὶ τοῦτο πρὸς ὀργὴν ἄνδρα ἀγαγεῖν. καὶ πεῖσαι σιωπᾶν, νόος σχήματα παρὰ τὸ πρέσλαμβάνων ὡς τῶν σοφιστῶν κομιῶν. ὧν τὰ μὲν εἰς πάντας ἔτρεψε. τὰ δὲ εἰς πύρας. τὰ δὲ παιδοίοις ἔδωκε, θρασυτέροις ἔπειν ἢ τὸ νόμιμον. ἐπὶ τὰ πρὸς αὐτὸν ἀναιδίσασι τῷ ἀναιδεστάτῳ, εἰς πηδᾶ. πέπραγεν. ἀπλεῖ. τύπτει. πάντας ἡγεῖται καθάρματα. μισθὸν ἀξιοῦν μίζεσθαι τὴν εἴσοδον αὐτῷ. τῷ πέντε τριῶν, καὶ συγγενῶν, καὶ μέμψις. τὸ μὲν μὴ διδόναι, τὸ μὴ δώσασθαι. τὸ δὲ σωτηρίαν μὲν ἄλλοις τοῖς ἑτέροις μετ' ἐκείνων ὧν ὑπερίζειν, συμφορὰν δὲ. εἰσὶ δὲ οἱ καὶ μᾶλλον ἐκείνων παροινοῦσιν, ὡς ἐν τούτοις κρύπτοντες τὸ μηδὲν πιθέμενοι εἶναι. εἶτ' ἐκείνοις ὑπεπλωκότες, ὃν μὲν μέρος ἐστὶν καλὴν λαῶν κολακείαν ἀναλίσκουσιν. ἀπλοῦς δὲ οἱ μὲν αὐτῷ, δὲ ἴσασιν σοφιστήν. οἱ δὲ ὅπως δύναμαι, πρὸς πάντας κακῶς. ἄλλος μὲν ἐναντία ἐπαίσας τὴν λίγειν αἰτίαν. ἀκούειν δοκῶν. ὡς ἀμύητος τοῖς βιβλίοις τοῦ μὴ πάντα παρέχειν. ἐμοὶ δὲ πάλαι γε ἐθάρρει μὴ τὸ μὴ λαμβάνειν, ἴσως μὲν ἀμφοτέρους ζημιῶν. τὸν μὲν διδόντα. τὸν δὲ λαμβάνοντα. παλαιὸν δὲ οὐμβύλογε. ταῦτα συγκεχωρημένων. τὰ μὲν οὖν περὶ ἀργύριον, καὶ ἱκανὰ τὰ μὴ διαπωλήσαντα καταλυθῆναι λόγῳ. τί οὖν ἐμὲ λαῶν. ἐμὸς ὁρῶ τοὺς νέους ἅπαντας ἱερῶν ἅπαντας τῶν δεξιῶν ἀδεῖδοτας ὅπερ ἐστὶν ὑμέτερον. ταῦτα μὲν ἐμπράττειν πάντας ἐν τῷ δεξιῷ, ἐπὶ τὰ ἐμῶν. καὶ τοῖς ἐν ἑαυτοῖς ἱερωλόγοις. ὅπως εἰσοδιάσειν καλεῖν πελάτας τοὺς νέους ἐπ' ἀνδρὸς ἀσπασμοὺς ὁπαῖς, τοῦτο πᾶσι. οἱ δοῦ μὲν μὴ λαβόντες ἐκείνοις βρόμον, οὐκ ἔδωκεν παρ' αὐτῶν ἐνικᾶν. ἀλλοί μὲν τοῖς ὠδαῖς μένουσιν, ἃς ἴσασιν ἅπαντες. οἱ δὲ ἐν ἐλευθερίαις. οἱ δὲ ἐν

ἐν μίγα παραμύθιον τῶ τε τρωθῆναι, πόσον ἂν ἡ πόλις καὶ τηλικαύτης εἴη.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ, ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ.

ΛΟΓΟΣ β

Ὑμᾶς ἄν τις αἰτιάσαιτο δόξης ἀθυμοῦντες ὑμεῖς, ἐμοί τε τῶ σιωπὴν ἔχειν ἡγοῦ μαλλόγον. ὃν ἀκούσαντες, συγγνώσεσθε μὴ ἐμοὶ. κατὰ δὲ τῶν παρεσκευασμένων τῶ ἀνάγκην, οὐ κάδηλον. ὅτι καλόν ἐστι τῶν θεῶν οἷς ἐκελεύσατο κεχαρισμένον καὶ περὶ αὐτὰ λόγους καὶ λέγεσθαι. θαρρῶ δὲ ἐμὴ πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς ἐλογίσασθε τὸ κεκινηκὸς τουτονὶ νόμον. καὶ πάλιν ἐμὴ λογισάμενοι τὰ αὐτὰ κατείδετε. καὶ πάλιν ἐμὴ καπιδόντες, ἀν τι τῶ τῶν ἐσυμφόρων ἄγαν ἐμάχεσθαί γε οἷς οὐ τῶν αἰτίοις ἐβλάπτετε λόγου μετεμοῦσαι πρὸς ἐμέ. εἰδὸς οὖν ἅ τε ἐζητήσατε. ἅ τε εὑρήκατε, λανθάνει δὲ ὑμᾶς τὰ παρὰ τῶν εἰς ὑμᾶς ἀδίκων οὐδ' ὑμῖν ἐνδιαφυγεῖν, τὸ μὲν ταῦτα ἀδικεῖν. εἰδέναι ἐγκαλοῦσι καθ' ἡμέρων. καὶ δεῖν οὐ εἰδέναι τῶν περὶ ὑμᾶς ἕκαστον, ἐτολμήκατε. ταῦτα ἐν ταυτῶ μὴ μωρίω διατείροντες. σιωπῶντες δὲ καὶ καλοῦντες καθ' ἡμέρων ἀλλήλους. καὶ οὐ μᾶλλόν γε ἕκαστος αὐτῶν, ἢ τῶν πέλας εἰκότως ἂν ὑπόσα μέμοι. οὐ γὰρ ἀπραγμοσύνης τοῦ τὰ' εἴη μᾶλλον, ἢ περὶ ὑμᾶς ἀμελείας. διαλέξομαι τοίνυν ὑμῖν, ὡς οὐδὲν τούτων ἐαθὲν μέμοις. ὅ τις ἂν πεισθείη. εἰ μὴ οὖν ἀργία τε ἐαθυμίασιν ὧν μὲν λεγόμην, ἐσχυόμην ἄν. κακοῦ τινος ἀνδρὸς πόθεν ὁσμὰ τοῦτο ἥκουσε μέμος. ὦ τὸ κεῖσθαι, τὸ ἥμενον, ἢ μικρὰ κινεῖσθαι, ἔρεπτον ἐμείσεν. νῦν δὲ τις ἀναστήσεται, ὡς ἐν αἰτίαις μὴ ἐμὲ παραλίπῃς φι-

δὲ οὐμάλα σαιγλυόμην. τὸν μὲν ὁρῶν ὄντα κάπηλον. καὶ οὐδέ-
τι οὐπωλοῦντα. ὃν δὲ ἀναπιτάσαντα τὴν καταγωγὴν, καὶ πα-
ρεισφόρους αἷς ἦσαν δίκαι ποιοῦντα. τὸ δὲ ἁμαρτάιων τὸ μού-
σαις ποινὴν ἐν λόγῳ. καὶ ὃν διά τε γαστρὸς οὐσίαν ὡς πλείσην ἀλη-
λωκότα. ζῶντα δὲ ἐλύσατε τῇ κατ' ἐμοῦ ἐλέγχων ἀπό-
λασιν. ὡς τε ἐκεῖνον τὰ πεινωθέντα, μὴ κέτ' εἶναι ἐμ τοσαύτῃ μα-
νίᾳ. καὶ βίς ἐπαίνοις τοῖς εἰς ὄν. ἴβηρα, τοῦτο ὡς μέγισομ' ἐδέ-
αὐτός τε αὐτῷ συγχαίρειν ἔφασκε τούτων δὴ τῶν πρὸς ἐμέ. καὶ
ταῦτα αὐτῶν τὰς τραπέζας ἐντεῦθεν οὐδὲν ὠφελούσας. παρ' ἄλ-
λων τὰ τοιαῦτα ἐχούσας. ἔσω δὲ καὶ βοῦτος τὰς ἀγαθὰς τύχας. ἴσως δὲ κα-
κεῖνο τὰς αὐτὰς. καίβιμι πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ θέντος, ὅκνος ἔχ-
ει τὸν λόγον. ἀλλ' ὅμως ὡς μὴ ἀδικεῖ μὴν τοσοῦτο πᾶσιν δοῦσαν, πολ-
λοστὸν εἰπεῖν. κατηφεία γὰρ κατέχουσας τοὺς φίλους, ἐν θυ-
μοῦ μόνους τὰς παροινίας τὰς περὶ τὸν κίμωνα. καθ' ὧν αὐτοῦ
τοῖς μέροις κέρ πάσῃ ὁ γραμματίου, ἑαυτὸν ἐφίσας τῇ κύπρῳ. ἐλ-
θὼν οὖν τε καὶ αὐτὸς, τῶν ἄλλων δεινὸν εἰδὼς τοῦ τε ἀχθηδόνα ἐ
ὅθεν ἔφυ. ἀλλ' ὦ ἄνδρες ἄρεσοι λύξατε ἔφυτες λύπης. ἔχοντες
ὁ παύει. πέφυκε λύπην. τοῦτο δὲ τῇ δίκῃ ἂν μείζω ποιεῖ ὁ διὰ
τῶν θεῶν αὐτὰς τυγχάνειν τὸν πεπηθότα. ἴσως οἷόν τι τὸ τῶν εἰς
πρῶτον ἀγομένων ἀθύνειν δεῖ πῦρ ἐσομένων τῶν ἐν λαβυρίν-
θῳ τέρατ'. περὶ δὲ τοῦ βέλους τοῦ κεκομικότος τοῖς ἀχαιοῖς
τοῦ νόσον, ἃ παρὰ τῶν πρώτων τὰς ἰλιάδος ἀκούομεν. ὡς ἀν-
τὶ τᾶς εἰς ἕνα ὕβρεως, πολλῶν εἶδεν πυρῶν τοῖς ἄλλοις εἰς τοὺς
ἀπαθύνοντας, καὶ ἦν μακάριος ὀχρύσης. τοσούτῳ κακῷ τιμῶ
μένος. ἕτερος τοίνυν οὗτος ἱερῶν, λιμῷ μεγάλῳ τιμᾶται.
δήμητρος οἶμαι τὸ τ' ἔργον. οὐδὲ ἀρᾶς κατ' αὐτῶν γεγενημένης.
ὧ τότε ἀπόλλων ἐκινήθη. καὶ ἡμῶν ἡμερῶν ἐννέα. μοῦσας δὲ οὐ
τοσὶ τί παρας ἀναλίσκ' τῇ πόλιν. εἰσὶ καὶ ἀνὴρ δοὺς δί-

ἄργυρον. ἐαθῆτα. ὧν τὰ μὴν, εἰσχεῖρας αὖθις ἥκιστα παρακαιρου σμῆνων οὐρᾶδίως. ἀλλὰ βοῦτι καὶ ἀπειλαῖσ. τάδ' ἦλθον εἰσ τύρον ἥδεσ τῶ πεκτημένω. οὐδ' ἤλπιον ὡς ἀναψυχῆς αὐτόθι ταξόμενος. χωόμενος δ' ὑπὸχειρα τυρίοις, τοὺς λίθους μᾶλις διαφυγὼν, πλείσας τὰς θύρας ἐπολιορκεῖτο. μερίμασί τε αὐτοῦ διαλλάξας τὴν πολιορκίαν ἔλυσε, τὰς ἀφρῦς ἐκείνας καταιγών. ἐδίδου δ' ἐν τύρω. τύρω τε αὖτε, δίκην καὶ ἕρμῆ τῶν λογίων θεῶν ταῦτα πρυτανεύον τον. ἄγαν ἀγαπητούντων τῆ κατὰ τῶν λόγων ὕβρει, καλοῖσ αἰσχρῶν ὠθημένων, διὰ τὴν τοῦ δι παροινίαν. ἐπὶ δ' ζῶ δ' ἄρχοντος, ὀλύμπιος τελευτᾶ. πάνυμὴν φίλος εἶναι δοκῶν. διὰ παντὸς δ' ζῶ χρόνου γονοῦσιν ἀπολουθῶν. ἐπεὶ κἀκεῖνος τῶν ἐμῶν. ἁμαρτὼν δ' οὐκοἰδ' ὅπως τῆ μῆ, γράφει κληρονόμον, ὃ ἦν φεύγων ἄγειρε. δώσειν τε φίλοισ καὶ οὐφίλοις εἶπεν ἴνδον οὐκολίγοις. ἐν οἷσ ἦν καὶ δυσμήνεια. καὶ χρυσὸσ καὶ ἄργυρος ἐν βίβλοις γράμμασι διερεπεῖτο πολύς, ἥξειν ἐπίπλεα φαλῆν ἐμήν. κρίσας μὲν ἐμοὶ δόκει καταλείπειν μερμάτων. τοῖς δ' ὑπῆρχε πολλαχόθεν ἀντεῖπεῖν. καὶ ἦν ὄνομα ταῦτα χρεῶν. οὐχρέα. ἐγὼ μὴν οὖν τὴν ἐμαυτοῦ παρανόμως, καὶ ἁματοῦ πράγματος παραινοῦντος, χαίρειν ὧ μὴν δεῖν τὸν κλῆρον ἐᾶν. οἷ δὲ σε μνολογουμένου πλείους ὄντες καὶ πιθανώτεροι σέ γοντες ἀτίμως ὀλύμπιος κείσεται, φυγόντος ἐμοῦ, τό, τε ὄνομα. τό, τε ἔργον. καὶ προσῆν τισ ἐλπίσ, εἶναί τι πῆσ δανείσμασιν ἰσχυρὸν. ἦν δ' οὐ δ' ἐμοῦ. ἐμβαίνωτοίνυν εἰσ τὴν πυρὰν. καὶ πολὺ τὸ ξυροῦν καθ' ἑμέραν ἐπίρρει. καὶ ἐζεπεπτώκειν δ' τῶν ὤρων τῶν ἐμαυτοῦ. διατείβων μὴν, οὐκέν ἐμοῖς χωρίοις. διατείβων δ' ἐν ἀλλοτρίοις λόγοις, ἀχομένοις δι' ἀσφαλοῦσ ἐναίδοι τὴν βίμιν ἔμεν. καὶ πολλαχῆ ἀῦ

θηρατὴς δ' ἦν καὶ ὅτι τῶν λόγων, ἐρήκεισαν. ἔν τε τῇ μεγάλῃ πόλει μέσος ὢν πρακτόρων, ἐπὶ μέσης ἀγορᾶς, σφαίρας δίκην παντὶ ταχεῖ παντὸς μόθεν ἐπέμπετο. βύτας δ' τὰ μὲν ὁρῶν. τὰ δ' ἀκούων ἐγὼ. προσεκύρουν τῷ τύχῃ. διὸ καὶ οὐκ ἔσιν ὅ τι μοι δίκης ὀφλισθήκης ἐξερήθη. τὰ δὲ ὑμέτερα τοῦτον, ἂν μὲ τὴν ἑαυτοῦ μὴ ἐκλίπῃ, ἑτέρωσε δ' οἰκῶν. κέρδεσι δὲ τοῖς ἐντρισὶν ἀρχαῖς ἐκ πενίας εἰς πλοῦτον ἐλθών. καὶ λογογράφος ἵκισα μὴ ὤν, πάνυ δ' εἶναι νομίζων, αἴχιτε μὴν τὸν δ' παραλαβεῖν τὴν ἀρχὴν ἅπαξ ἐφυδιάσασθαι γενόμενον τοῖς ἄρχουσιν, ὁποίους τινὰς εἶναι χρὴ πρὸς βύβλους διδάσκοντας λέγειν. καὶ λέγων ταῦτα, σύντομον τὸν πλοῦν τῆς ἡμέρας. ἐ τῆς νυκτὸς οὐκ ὀλίγον ἀνέλισσε. καὶ εἴ τῳ διακωλυθείη, ζημία τοῦτ' ἦν. ὅδε τὰ τοιοῦτα ὑπὲρ τῶν τοιούτων παρὰ τῶν ὅπῃ ἂν ἐθέλωσι δεῶν κυρίων αἰτῶν. λαβὼν καὶ ἔχων, οὐκέτι ἦν αὐτὸς. ἀλλὰ πέντε μὲν ἡμέρῳ τὸ πλεῖους ἡμέρας μόλις κατέχων αὐτὸν, οὐκ ἐγυμνοῦτο. ἔπειτα τοτὲ ῥαμάτων ὑπ' ἐμοῦ ῥαθέντων τῶν πειρωμένων ἀμύνειν. ὀρφανία τε καὶ πενία καὶ νεότητι μαθητοῦ πνος ἡμετέρου. πῦρ ἐν καμίνοις δημοσία τρέφοντος. τὸ τοῦ θυμῷ καλυφθὲν. καὶ τῷ τε ὀφθαλμῷ κινήσας, τὸν τε ῥῖνα χειρὶ πίσας, μέγα φθεγξάμενος ἔαμεθ' ἂν ἄρχειν. ὡς νῦν οὐκέτ'. τῷ δ' ἄρα καπηλεύειν ἐδέδοκτο, καὶ ταλάντων ἐμέλλεν. ὦ τὸν ἐμὲν ἴδει φύσιν ἐναντίως σομένην. ἐγὼ μὲν οὖν αὐτὸν εἴων, ἄρχειν καὶ γίνεσθαι κινύραν. ὁ δ' τοιούτῳ πρηπίδα βαλλόμενος ἐπὶ κοδόμει. πᾶσι μὲν οἷς ἐνῆν ὑβρίζων. μεμανὼς ὤμος δ' καὶ θάνατον. ξίφος μὲν οὐπαναιρούμενος ἐπ' ἐμοί. ὃν δ' ὤεβ πεινῶντα συκοφαντήσειν, πεινῶν τε ὢν. ἦκεν δ' ὑπαρχὰ τῶν θεῶν πάλιν, καὶ οὐκ ἐπερρίμην. ἀλλ' ἀπεδειλνύμην ὧν αὐτοῖς ἐν ὀλιγωρίᾳ. τὸ γὰρ σκότος ἀφιλόκτους τὰς δωροδοκίας. ὑπὸ γὰρ ἦγαγον τὴν μισθαρνίαν. χρυσὸν

ρῶν τὰς ἐν τῇ γῇ διαφθαρείσας οἴνου μέτρας αὐτῷ τὸ οὖν μὴ δι' κρίσει ὃ τι τοιοῦτον δοῦναι. κεκρῖσθαι γὰρ ἐπὶ δικαστηρίου τῇ τοῦ δικαστοῦ μοιρίᾳ, μεῖναι τέλος καταλῶραν, διὰ φυσόμενα μακρᾶς τε ὁδὸν καὶ χαλεπὴν. τῶν τε ὑδίσων ἐμοὶ μὲν ἐρασθῆναι διατείβων. θεῶν τε ἔργον. καὶ ὑφ' ἓν τὰ πάντα τύχης. ὁμοῦ οὖν αὐτόν τιμωρίαν εἰς πραπόμενος, ἐννοῶν οἷος εἰς οἷον γε γένοιτο, ὥμετο πολίσων ἑτέρους κακῶς. ὁ πλούτου μὲν εἰσελθὼν εἰς τὴν ἀρχήν. ἀπιθείᾳ δὲ λυμηνάμενος ταῖς πόλεσιν. ὁ δὲ δὴ μετὰ τοῦτον δεκρόνος, τι μὲν εἰς ἐμέ. τι μὲν δὲ εἰς λόγους. ὃ ἐθεικνυτα κατὰ τὸν παλαιὸν νόμον, τὰς ἀρχὰς μοιδεχομένης τοὺς λόγους. ἀνδρὸς μὲν οὐ θεσπότου δικάσαι δίκην. πλέον δὲ πραότητι δωκηθέντος, ἢ ἕτεραι ξίφεσι. πείσαντος δὲ ἐρᾶν αὐτοῦ. καὶ ἄνδρα καὶ οἰκίαν. ὃ πόλιν, ὃ ἔθνος. βουλάς τε ὃ δήμους. ὃ ὧν αἰχεῖρες πολλὴν γῆν. βοῦτον δὲ τὸν χρόνον, τὰ μὲν τῶν εἰωθότων ἡμῖν πολεμεῖν τόξα, ἦν ἐν παλάμαις. κεφαλὴ δὲ ἰσχυρῶς ἐπολεμεῖτο τῷ παλαιῷ κακῷ. ὃ δὲ ὃ τοῦ κατασείεσθαι ὀφόρος, οἶκοι παρὴν μένειν. χαίρειν εἰπόντα τῷ περὶ τοὺς νέους ἔργῳ. ἀλλὰ κἀν ταῦθα θεῶντις χεῖρα ὑπερίσχε διαγαθοῦ μάντεως. λύσας ἐλπὶ δι' τὸν φόβον. μᾶλλον δὲ ὁμὲν προσέπιπτεν. ὁ δὲ ἐμάμετό τε καὶ ἐπειρᾶτο νικᾶν. ἄρχων ἕτερος. ὀργὴ. θυμὸς. δεῖμος τε φόβος τε. ὕβρις. ἀσέλγεια. πᾶν μὲν φθέγξασθαι. πᾶν δὲ τολμῆσαι. τὰ τυράννων ἐν νόμοις ἐργάσασθαι. ὅτος, ὃ δοκεῖν μὲν τολμᾶν βούλεται. πᾶν δὲ τοὐναντίον ἔπραττεν, ἐν ἑτοίμοις ὑποσχέσεσι, παντα μοῦ φαυδόμενος. ὡς τε μετάτινας ἡμέρας, καὶ τοιαύτην ἐπ' ἐμὲ δόξαν ἐλθεῖν, πλάτωνα λόγους ἐξωνομίζεσθαι πόσου τοῦτο οὐδεὶς. αἱ τὰ μὲν δὴ παρὰ τὰ θεὸς ἀπαλλαγὴν. ὁ δὲ ἤκουσέτε, καὶ ταχέως ἔθυσε. προσθείς τὸ μετ' αἰσχύνης. ὃ γὰρ ἤχθε. ὃ εἵλκετο. ὃ φυλαττὸ. ὃ ὑποσχνικόμενος εἶναι τότε τὸν παιδοποιὰ πειράμενος. οἱ

πρὸς. ἀλλὰ ὑβρίζειν. εἰς κομιδῆ βραχύ πως ἀναλίσκεται. ὥς θ' ὁ πάτταλος μείζονι πλίνθῳ, ἀχαρεῖ χειρὶ μιᾷ. εἶναί τε αὐτῷ δεινὸν, τὸ μὴ τεθνάναι. καίτοι δεκαπλασίω αὐτῶν τῶν ἐμῶν ἐπὶ πολλάκις. τὴν αὐτὴν ἡμέραν. μεμφθὲν εἰς ἀδουλίαν ἄξειν. αὐτὸν δ' εἰς τὴν οὖσαν μοι γῆν. ἀρχήπερ ἀπὸ τοῦ μεγίστην ἔχοντος τὴν γαστέρα. διὰ πάντας παροξυμμένου ἦν δὲ κἀπάτα, κυπαρίττοις μεμφθὲν τῷ δάφνῃ σίδηρον ἐπενεγκεῖν ἐτόλμα. ζυτὶ δ' εἰδὼς ἐγὼ, τῷ τέμνοντι τελευτῆσον οὐκεὶς ἀγαθὸν, πρός τινα τῶν αὐτοῦ συμπάντων ἔλεγον. ὡς οὐ παροξύνω τὸν ἀπόλλω διὰ τῶν κυπαρίττων. ἃ ταὐτὰ αὐτοῖς τὰς οἰκίας ἀφ' ὁμοίας πεπλεσμένης αἰτίας. καὶ παρακαλέσειν δ' ἴφικλον βασιλέα. πρόνοιαν τῆς δάφνης ἔχειν. μᾶλλον δ' μείζω πεῖσαι τὴν οὖσαν, εἶναι γὰρ δὴ καὶ μῦν. οὗς ὁ ἄνος φαδίσι γράμμασιν εἰς φοινίκην ἐλθοῦσιν, ἀπειλῆσαι. καὶ γὰρ δὴ μὲ ἔλεγε κινήσειν τὸ σπέρον ἐπὶ τὴν τὸ δεμεφαλῆν. βίς οὖν οὐκαλαθέσι τοὺβις ὀργὴν αὐτῷ φυτεύσας, ἢ γὰρ ἐοικότα συμβήγονπ' ὃν ὀδόντα. καὶ ἄττε ἀπόντα ἐπόθει. παρόντα τε εἶδεν ἂν ἡδέως ἀπόντα. καὶ πολύπανταχοῦ τοῦτο, τὸν ἄρχοντα ἐκπολεμῶθαί μοι. ὅδε καὶ γέροντ πεπάτα πάντα κότιμὸν πολλὴν οὐσίαν αὐτῷ τε καὶ ἀδελφῶν. ἐν δ' συκοφαντία τὰς τροφὰς ἔχοντ τὰς ἐλπίδας, θάρσος τε ἐρίβαλε καὶ κατήγορον ἐπέπεισεν. ἔπειτα καὶ ἦν τῆς αὐτῆς κατηγορίας κατήγορος. οὕτω σφόδρα ταῖς πίστεσιν ἔρωτ. καὶ ὁμῶ, ἐπ' ὄνομα πατίφωγι εἰσφορῶν. ὁδὰ τὸν ἐν τοῖς ὑπὲρ βασιλέως ἐγκλήμασι παθέσι. ζῶν εἶναι ἐθέλων, ἀλλὰ τὸν ἐκεῖνον τὸν γέροντα. καὶ αὐτίκα γράμματα ἦ τὰ μὲν ὡς τὸν τῶν ὁλωνικείων. τὰ δ' ὡς πρὸς τὸν πρῶτον μετ' ἐκεῖνον. καὶ ἐγνωσάντι ἄμφω τὰ γράμματα. κατηγέλασάντε ἄμφω. τὸ τρόπου τοῦ μοῦ τὴν αὐτίαν ἀπρουομένου. τῷ δ', τοῦτ' ἦν λύπη μείζων, ἢ εἰκόσι μάτων τῶν ὡς

γλώτταν ἀπθαν οὖσαν, πφρώμενος. ἡ δ' ἔκπτ. ὁ ἀμλὺς ἐν ἑκα
τέρου τοῖς ὄμμασι. ϐῦ μὴν ἀπόντος. τοῦ δ' καθημένου. ταύτης
τῆς δίκης, οὐδ' ἂν τὼ διὰ θανάτου προτέραν ἐποιησάμην. περὶ
δ' τοὺς μρόνους ϐύπτους, ὑπφιαμένης ἄδικος τῶν τινα ἐμοὶ πο
λιτικὸν τὸν, ὀλίγον εν ἐπ' ἐμὲ. ὁ πρὸς πισὸν, ὕβριζε. μόνον οὐ
χίλιων τὸν ὀλίγον. διέφυγον δ' αὐτὸν οὐδ' ἐγὼ. ὁ ταῦτα ἀπὼμ.
λέγοντά τε ἀδικεῖν με τῆ ἀτιλεία τῶ βουλὴν. ἤμοι μετὰ συ
γνῶν ὑπῆρχε παρὰ τὸν νόμον. ὁ πρες βούλομαι, ἀπὶ τούϐις ὧμεν
το. ταῖς δίκαις ἐμὶ τὰ βασιλέως τιμαῖς ταπεινωθεὶς, ἐπανέμεϐ.
ὁ ἦκε τὶς μετὰ τῶν συμπρίσβεων, ϐασίλειον ἡμῖν νομίζων ὧν
σολὴν. ὡ' ἔχουσαν τὸν δεξάμενον. ὑγιεμένου πῶς ὁ τοῖς ἀσεϐία.
τῶν πρίσβεων δ', ὁ ὅτος ὁλόγως ὢν. τῶ μὴ, ὃν πρ' α. τῶ δ', ἐ
κόσμησε τὸν ἡγὸν. ὥστε ϐίς ἀθύνατον, ἀντὶ τοῦ ἐίζειν, ϑαυμά
ζειν αὐτὸν τὸ ἐκεῖνον, ὁ ἐμὲ τοῦ δοῦναι μὴ ἐμὲ. τὸ λαϐεῖν δ' ἐ
κεῖνον. στοίμι δ' ἄντις πάντ' ἦν ϑεν, τῶ περὶ ἐμὲ τῶν ϑεῶν εὐτύχειαν
ἐπανάφ πτὸ λελαμένος ἑωυτὸν. ἴσασοι δ' ἐοικότως μὴν ϑεοῖ
οισ. τὰϐ δ' ἀδοκοῦντος, εἰσήκεσαν πειμένους τοὺς δεσπότας
εἰμὲν εἰς ϐοὺς κίονας ὁρῶντες. οἱ δ' εἰς τὸν τοῖχον τετραμμένοι.
καὶ ἦν οὐδ' ν κακὸν εἰκάσαι. τὸ δ' ἄρα ἦν μέγα. ῥωροῦντι οὖν
μοι διὰ μέσου, τοὺς ὀδόντας ἐδείκνυσαν. ἀν τὶ ϐελῶν τοῖς
τοσὶ ῥρώμενοι. τὸ δ' ἔρκεσιν ἂν εἰς ϑάνατον. νῦν δ' ἴσασι κό
μος μι ἐξαρπάσας, μεθεὶς ὃν ἔχειν ἴσασον, φέρων εἰς ἀσφά
λειαν κατέστησε. τοῦ ἰσασικόμου μέν, αἱ μεῖρες. τὸ ϐούλευ
μα δ' τῶν ϑεῶν. οἱ δὲ καὶ πάλωσ γέτονος ἐξέλασαν ἀ' ϑρω
πον. ὀλίγα μὲν εἰδότα. πολλὰ δ' φάσκοντα. μρώμενον δ' ἐ
αὐτοῖς οἷς εἶχεν ἐπὶ τὸν δόντα. ἐφῶτις ἀλγήσας πανί
σκος, τῶν μὲν ἀπατημένων τὸν ἀμλὺν ἀφεῖλε. τὸν δὲ
ἐλέγχοις ἐξέβαλεν. ἐξιϐέβλητο δὲ παὶ σαϐίμος, οὐ πάλεως

καὶ φυγὴ μὴν ἀπὸ βιβλίων, ἐμοῖς οἱ τῶν ἀρχαίων παῖνοι. φυγὴ δ' ἀπὸ γραφῆς τε καὶ πίστεως λόγων, κατειλίλυτο δ' ὃ λέγειν καὶ ταῦτα τῶν μέν τοι δοαῖς βοῦβ ἀπαιτούντων. ὁ πάτος γὰρ δὴ πρὸς αὐτὸ γιγνοίμην, ἐπιφερόμην, ὡς πρᾶ' ἀπονέαν τί ὠπναῦμα τι. καὶ οἱ μὴν εἶ μοι ἀπροάσεως ἐλπίδας. ἐγὼ δ' ἂν ἐσίγων. ἰατροὶ δὲ τὼ τούτω ἴασιν ἄλλοθι ζητεῖν ἐκέλευον. ὡς ἐκόντων σφίσι τῶν τοιούτων ἐν τῇ τέχνῃ φαρμάκων. ἐδόκει δὲ τοῦβις καὶ τοῖς ἄλλοις ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, ἃ ὄδις· ὃ μέπω πρότερον μοσῶ σαι μοι τὰ ἄρθρα, ἡμῶνος τε καὶ θέρους. δοῦναί τε βῖς ὠπτμε πομένοις ἀεὶ λέγειν ὡς τῆς ὠπούσης οἰκόσμαι. ταῖς δ' δὴ ἄλλαις πόλεσι, ἃ ἐδόκουν τεθνάναι. ἃ ἴας πολλὰς δὴ ἀρώτων πρεῖς θέας, εἰ τοῦ τῶδε ἐμοί. ἦσαν μὴν οὖν τῶν φίλων, οἷ ἐμέ τε ἃ σφᾶς αὐβὺς ἐπίπνας ἐκίνουν. οἷς δόξα βούτων εἶναι τε μνίτας. ἔγὼ δ' οὐ ταὐτὸ πεισοῦτον ἔπασχον, ἐκείνους τε κατεῖχον. ἀλλ μᾶλλον δεῖν εἰπὼν μᾶλλον, ἄπνας ἔλκειν ὑπὲρ τῶν ἐνσκότω σων τεθέντων. καί τοι μαμαιλίων ἀναφανὰς ἐκοῖδ' ὁ πάθεν ἐν τῷ τῶν λόγων μορῶ. πολὺς μὴν τούτω τῷ μαμαιλέοντι μρόνων ἃ μανῶ δύνηρὸς. οὐκολίγων πεδῶν δ' ἐν μέσῳ τῶν ὀπίσω ἡμένων. ἑώρων μεν τὼ κεφαλὴν. τῶν δ' ἑτέρων, ὁ μὴν ἓν ἐδαμᾶ. τὸ σόμα δὲ ἄτερος εἶσπω πὴν ἔλκειν, ἀλλ' ὅμως, οὐ δ' ἐπὶ τηλικούβις ἀπεκαλυμμένοις ὄνομα τινὸς ὑπῆγον τῷ φανέντι. δέος μέν τι μοι ἐδόκει τοὺς αὐβῖς τι σωπεδότας εἰσελθεῖν. ἃ βοὺς μὴν, ὑφεῖναι τῆς σωπεμείας. ἐμοὶ δὲ αὖθις ἐγγενέσθαι κινεῖσθαι. τύμας τοίνω ἐυμενεστέρας ἅπα τα ρωρύκτα, πεῖσθαι ὑπὲρ γῆν βῖς βουλομένοις ὁρᾶν. ἔπειτ' ἐπὶ τούτων ἄρμων, ἔπειτα γοναῦβῦ πάσσων ἐμβῖς πρὸς ἐμὲ μιμνμένοις. ὁμὲν γὰρ οὐκέπαύσατο τιμῶν, οἷα ἀνὴρ ὠπσάμενος λέγειν. ὁ δ' ἃ πέρουλήθη μὴν εἰδέναι. ἐναίτιάσει τε μάλιστα δικαιαστὲ καὶ εὐ μεγάλης ἐξελεγχθεῖσ, ἀνόητός τε εἶναι δοκῶν. καὶ τῶν μὴν

λυπεῖν φιλοτιμου μηνός. ἐν δεκατῳ μηνὸς ὡς εἰσελήλυθεν σι ἡδὺ πλέον τι δράσουσιν. ἐμοὶ δ' μὴ ἀλγεῖν μηδ' οὐκῆν. σιω πᾶν δ' ἐξίσω, ἕως αὐτῶν ἀδικεῖν καταγνόντες, ἦσαν ἐν τοῖς πρότέροις. τῆς γνώμης δ' ἐκάρκούσης πρὸς πίσιν, προσεγένε τότι ὅ τιω ἀνάγκην ἔχον, ὡς τε μὴ δ' βουλομένοις ἀπεῖναι, δεῖναι. ὅπ δ' τοῦτο ἦν, ἔδοξέμοι μὴ λέγειν. τὸ δ' πάθος ἐκεῖνο τὸ τῆς κεφαλῆς τὸ ἀρχαῖον, ὅβρον τῆς ἔργον ἐτεγόνει, διαλι τὸν ἐκκαίδεκάετη, πάλιν ἐμέπεσε. καὶ ἦν χαλεπώτερον. ἀρξάμενον εὐθὺς μετὰ τιω μεγίσην ἑορτιω, ἥ τε κοιμὴ τῶν ὑπὸρωμαίοις ὄντων. δέος δ' ἦν μὴ κατενεχθεὶν ἐπὶ σωου σι ἀτῶν παίδων καθήμενος. ἦν δ' καὶ ἐπὶ πλίνης κει μηνὸ δέος. ἡμέραι τε ἅ πασαι πικραὶ. νυξὶ δ' χάριν ἦ δεν τὸ ὕπνου. φανεῖσα δ' ἡμέρα, τὸ κακὸν ἐνόμιζεν. ὥς τε καὶ ὅπω παρὰ τῶν θεῶν ἂν τ' ἄλλου πνὸς ἀγαθοῦ, τὸν θάνατον. καὶ πιστεύω μὲν ἐκεῖ χον ὥσ οὐ διαφθερεῖ μοι τὸν νοῦν ἡ νόσος. οὕπω δ' τοῦδ' ὅ τε ταῦτα ἔγραφον ἐπεπόνθειν. θαρρῆσαι δ' ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος ἀπαρῶμ. ἐ αὖδ' δ' ὅ μήπω τοῦτο μοι παρὰ τῶν θεῶν. οἶδια μάντεώς με αἱμαούκεῖωμ ἄλάγειν φλέβατε μόν τα. καίτοι σφόδρα γε ὠρμηκότα. ἔλεγε δ' ὁ ἰατρὸς, εἰ τοῦτο ἔ γεγόνειδιὰ τοῦ ξυέντος αἵμαβοῖσχὺν λαβόντος τὸπνεύμαβος, ἥπω θεῖσαν τιω κεφαλὴν, πάντες ἄνμουἐ καταβαλεῖν. ἐντοῦβιος δ' ὄνπμοι, γίνεται ὀναρ βιόνδε. ἐδόκουμοι τινὲς θύοντες δύο παῖδε, βῖν νεκροῖν τὸν ἕτερον θεῖναι ἐμιερῶ διὸς ὄπιοθεν τῆς θύρας. ἐ γανακτοῦντος δέμου τῆ βουδιὸς ὕβρεφ. φάναι πνὰς, μείχει τῆς ἑσπέρας τοῦθ' οὕτως ἔξειν. ἤκουσε δ' δοθέσεοδαι τάφω. φάρμακον δ' ἐ μαγκανεύματα. ἐ πάλεμον ἀπὸ γοήτων ἀνδρῶν ταῦτα ἐ δόκει δεῖλοῦν. καὶ ἔπεσε δ' τὸ ἔργον. φόβοι τε ἐκεῖνοι καὶ πάλιν τελευτῆς, ἐ δεινὸς ἀθυμία. ἀλλὰ περὶ τούτου, λόγοι τὲ πρὸς θεοὺς ἀεὶ παρόντας. ἐ μάτε πρὸς θεοὺς. ἐχθρὸς μὴν, ὁλουτρὲ

καὶ φυγὴ μὲν ἀπὸ βιβλίων, ἐμοῖς οἱ τῶν ἀρχαίων πόνοι. φυγὴ δὲ ἀπὸ γραφῆς τε καὶ γνώσεως λόγων, κατελείπετο δ' ὃ λέγειν καὶ ταῦτα τῶν μέν βοᾶς βοῦς ἀπαιτούντων. ὁ δὲ τε χαὶ δὴ πρὸς αὐτὸ γιγνόμην, ἐπιφερόμην, ὡς πρᾶγμα πόνε ἐναντίωτατον. καὶ οἱ μὲν εἶχον ἀπροάσεως ἐλπίδας. ἐγὼ δ' ἂν ἐσίγων. ἄτρωτοι δὲ τὴν τούτων ἴασιν ἄλλοθι ζητεῖν ἐκέλευον. ὡς ἔκ τοῦτον σοφίσματα τῶν τοιούτων ἐν τῷ τέχνῃ φαρμάκων. ἐδόκει δὲ τοῦτο καὶ τοῖς ἄλλοις ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, καὶ ὀδὶς· ὃ μήπω πρότερον νοσῆσαι μοι τὰ ἄρθρα ψήφων τε καὶ θέρους. δοῦναί τε βίς ὧπερ πομένοις ἀεὶ λέγειν ὡς τὰς ᾠδούσας οἰκήσομαι. ταῖς δὲ δὴ ἄλλαις πόλεσι, καὶ ἐδόκουν τεθνάναι. καὶ τὰς πολλὰς δὴ ἐρώτων πρεσβείας, εἰ τοῦ τοῦδε ἕνεκα ἦσαν μὲν οὖν τῶν φίλων, οἱ ἐμέ τε καὶ σφᾶς αὐτοὺς ἐπὶ πνας ἐκπονοῦ. οἷς δόξα βούτωνε ναι τε μνίτας. ἔγωὰ δ' οὐτὰ αὐτὰ τοῦ τοιοῦτον ἔπασχον, ἐκείνους τε κατεῖχον. οὐ μοὐδεῖν εἰπὼν μᾶλλον, ἢ πνας ἕλκειν ὑπὲρ τῶν ἐνσκότω σων τεθέντων. καὶ τοι καμαιλέων ἀναφανεὶς ἀκοὴ δ' ὁ πόθεν ἐν τῷ τῶν λόγων χορῷ. πολὺς μὲν τοῦτο τῷ καμαιλέοντι χρόνων καὶ μανῶ νόνεμοὸς. οὐκ ὀλίγων πεδῶν δ' ἐμέσω τῶν ὀπίσω ἡμέτων. ἑωρῶμεν τὴν ἱεφαλὴν. τῶν δ' ἑτέρων, ὁ μὲν ἓν ἀδαμᾶ. τὸ σῶμα δὲ ἄτερος εἰσπωκὴν ἕλκειν, ἀλλ' ὅμως, οὐ δ' ἐπὶ τηλικούβις ἀγκεκαλυμμένοις ὄνομα πνὸς ὑπῆγον τῷ φανέντι. θέος μέν τι μοι ἐδόκει τοὺς αὐβῖς τι σωπεδότας εἰσελθεῖν. καὶ βοῦς μὲν, ὑφεῖναι τὰς σωμειάς. ἐν μοὶ δὲ αὖθις ἐγγενέσθαι κινεῖσθαι. τύμνος τοίνων ἐυμενεστέρας ἅπαντα ρώρυκτο, κεῖσθαι ὑπὲρ γῆν βίς βουλομένοις ὁρᾶν. ἦκεν ἐπὶ πάντων ἄρμων, ἥκιστα γὰρ οὐβῦ πάσσον ἐμβῖς πρὸς ἐμὲ μεμνημένοις. ὁμὲν γὰρ οὐκ ἐπαύσατο τιμῶν, οἷα ἀνὴρ ᾠδσάμενος λέγειν. ὁ δὲ ἐβούλετο μὲν εἰδέναι. ἐναίτιος εἶ μελέτης διὰ σοτὲ καὶ οὐ μεγάλης ἐξελεγχθεὶς, ἀνόητός τε εἶναι δοκῶν. καὶ τῶν μὲν

λυπεῖν φιλοτιμου μηνός. ἐν δεκατου μηνὸς ὡς εἰ ἐθελήσου σι καὶ πλέον τι δράσουσιν. ἐμοὶ δ' μὲ ἀλγεῖν μὴ οὐκῆν. σιω πᾶν δ' ἀξίουω, ἕως αὐτῶν ἀδικεῖν καταγνόντες, ἦσαν ἐν τοῖς προτέροις. τῆς γνώμης δ' ἀκαρκούσης πρὸς πίσιν, προσιγένε τότι ὅ τιω ἀνάγκην ἔχοι, ὡς τε μὲ δ' βουλομήνοις ἀπεῖναι, δεῖναι. ὅπι δ' τοῦ τοῆν, ἐδοξέμοι μὲ λέγειν. τὸ δ' πάθος ἐκεῖνο τὸ τῆς κεφαλῆς τὸ ἀρχαῖον, ὅβρον τῆς ἔργον ἐτετόνει, διαλι πὸν ἐκκαίδεκάετη, πάλιν ἐμέκειβ. καὶ ἦ χαλεπώτερον. ἀρξάμηνον εὐθὺς μετὰ τιω μεγίσην ἑορτιω, ἥ τε κοινὴ τῶν ὑποξωμαίοις ὄντων. δίος δ' ἦν μὲ κατευχεῖν ἐπὶ σωου σι ἀτῶν παίδων καθάμηνος. ἦν δ' καὶ ἐπὶ κλίνης κει μηνὸ δίος. ἡμέραι τε ἅ πασαι πικραὶ. νυξὶ δ' χάειν ἢ δεῖν τοῦ ὕπνου. φανεῖσα δ' ἡμέρα, τὸ κακὸν ἐνόμιζεν. ὥς τε καὶ ἄτιω παρατῶν θεῶν ἀν τ' ἄλλου πνὸς ἀγαθοῦ, τὸν θάνατον. καὶ πιστύειν μὲν ἀκεῖνον ὡς οὐ διαφθερεῖμοι τὸν νοῦν ἐνόσος. οὕτω δ' τοῦβ ὅ τε ταῦτα ἴγραφον ἐπεπόνθειν. θαρρῆσαι δ' ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος ἀπαρῆν. ἐ αὖθ δ' ὁ μήπω τοῦτο μοι παρὰ τῶν θεῶν. οἴδια μάντεώς με αἷμα οὐκεῖων ἀλάγειν φλέβα τε μόνα. καίτοι σφόδρα γε ὠρμηκότα. ἔλεγε δ' ὁ ἰατρὸς, εἰ τοῦτο ἐγένειδιὰ τοῦ ξυέντος αἵματος ἰσχὺν λαβόντος τὸ πνεύματος, ἅπα θεῖσαν τιω κεφαλὴν, πάντες ἄνμους ἐ καταβαλεῖν. ἐν τοῦβις δ' ὄνπμοι, γίνεται ὄναρ βιόνδε. ἐδόκουμοι πνὲς θύσαντες δύο παῖδε, βῖν νεκροῖν τὸν ἕτερον θεῖναι ἐμίερῶ. διὸς ὄπιοθεν τῆς θύρας. ἀγαπτοῦνβς δέμου τῆ βῦ διὸς ὕβρι, φάναι πνὰς, μὲ μεῖ τῆς ἐσπέρας τοῦθ' οὕτως ἔξειν. ἀκούσης δ' δοθάσιοθαι τάφω. φάρμα κον δ' ἐ μαγκανεύματα. ἐ πλεμον ἀπὸ τοιτων ἀνδρῶν ταῦτα ἐ δόκει δειλοῦν. καὶ ἔπετο δ' τὸ ἔργον. φόβοι τε ἐκεῖνοι καὶ πλὴν τελαυτῆς, ἡ δεινὸς ὠπθυμία. ἀλλὰ περὶ τούτου, λόγοιτε πρὸς βυς ἀεὶ παρόντας. οὐ καίτε πρὸς θεούς. ἐχθρὸς μὲν, ὁλουτρῶ

ὑβρίλος. ὁ δὲ, ἄλλα τὶ ὡς ἐμὲ. ⸂ὁ ὀλίβος⸃ ἐν τῇ δεξιᾷ. προσιλίων δὲ τὶ τοῖς μεγάλαις θύραις, αἰ εἰκέκλιντο, ⸂ἐ δι' ὧν⸃ τὰν δον ἰδεῖν. ἐπὶ δὲ τὸν ἔμδον ὄντα δεῖνα, ἀπῆλθε τὸν αὐτὸν μὲν ἀπὸ τὸν λίθον. ⸂ἐ ταῦτα⸃ αὐτὸς ἑώρων ἀκινηθεὶς. ὁ δὲ ἀνένευσεν ἐπ' ἐμὲ τὸν ὀφθαλμὸν, θεῶν τὶς κεκωλυ κότος. ἢ ἀνὰν πλαγὰς εἰς θάναδον ἐδεύτερας. βοῦς ἦν ὁ λίθος. τὸν τοίνυν ἐκεῖθεν εἰς τόνδε τὸν ὥραν μέρον, δέσιν θεῶν λογίων νομίσιον. ἐφρόντισα μὴ τὶ ⸂τὸ φρονῆσαι⸃ ὂν ἄνοι, δῆσαί τε αὐδὲν τῶ περὶ συμβελεύσας, ⸂ἐ με⸃ τινι κεῖν ἐφ' ὕδωρ ἀποίνα. ⸂ἐ δὲ⸃ ἐπεπύσμην οἴνων σῆσαι ὂν ἄνον. ἀλλ' ἐπάιμιδὲ τὶ τις ἡμῖν πανυσιακότων ἀνὴρ, ἀεί πιας ἐκῶν. ⸂ἐ τὸν τ⸃ αἴρων, ὧν τὶς ἐν τῶ μεγάλωσω εσῆιω, κιβδήλοις ὁ νείρασιν ἐξαπατηθεὶς, ὑπισχνεῖτο μὴ οἷς τὰ ἀκέσο μὴν σα, γελῶν ἅμα πρὸς πολλὰς ἅτ τα ἴδοι ἔλεγε. βοῦ τε πρεῖων ὁμρόνος ἐπίνει κίμδωνον. ⸂ἐ ἀδικεῖν⸃ ἐδόκεων. ὁ μὴ οἷς ⸂ἐ πν.⸃ ἐῇ οἷς ἢ πάσιν. ὧν ὡς τις ἐν τῶ δικασηρίω, ⸂ἐ ἐμὸν ὑπογραφία κεκοινωνηκέναι⸃ τὰς ἀκοὰς ἐ φασκεν. ὁ δὲ ἆρα ἐ πεθνήκ. ⸂ἐ τὸν⸃ ἀκούσας ὁ δικασὴς, ⸂ἐξέβαλε⸃ τὸν λόγον. πάλιν ἐν τούτω τῶ θανάτω, βασάνε μὴν ἐκεῖνος. ἐγὼ ⸂ἢ ὁ δὲ ἐ⸃ θερύβων. κεἰ πόνων ἀφορή τον, ἀφείθην. ὁ δὲ ἐπὶ τεθνεῶτας ἥκων, τὶς ἂν ἦν ζῶμβος. ἐλέγε ⸂ἢ ταῦτα⸃, ὡς τὸν νεκρὸν παραδώσων, βοῖς νόμοις. ἀλλ' ἐμαίπροσε δόκησε. βοῖς ἐμὲ ταὐτὸν δεδε μὴν οἷς, τὸ μὴ δεδέ θαι φθονῶν. τύμνε τοίμων ἀταθὲς, ὃ μὲ πανωθῆναι συποφαντίας ὀδὲ σιν. ἀλλὰ τοῖς ἀδύσοις τε καμάτοις ⸂ἐ εἰω θόσιν⸃ ἀντὶ τὰν ἐκεῖνο θόπον διὰ τὸ δεῖ λθεῖν τὸ χρόνο. κεῖνο μὴν δὲ τῶ ἡμῶνι πέραι ὧν ἡλίσερον ἐπίθυκε βασιλεὺς. εἶον ἐκὰν ἕτερον ἐμοὶ δοκεῖν. θανάτο μὲν τὸ δέησ. φυτῆ δὲ δύο. πλαγαῖς δὲ ἐκλαῖς, ἐκείνοις βοῦς ἄλλας χιλίονας. ἐμοὶ δὲ γίγνεταί τις ἑτέρωθεν παραχὴ, τῆς ἐν τῶ διδασκαλείω νεότητος, οὐ πάσης ἐν τῇ τάξει μνούσης. ἀλλ' ἔνιο φρονοῦν τι τῶ πλείονι, μοίρασ τινὸς θρασυνομένης. τῶν

φθαλμοῖς διαὐτῶν. ἐπὶ τούβοις, βοήθουν φίλοις. γονεῦσι. παί
δων παιδευομένων, ὀργήν τε ἄρχοντος ἀκαιρῶν. καὶ λύων τινὰ δε
μῶν. ἃ παρέχων οἰκαδε ἀπιέναι· τῷ δὲ ἀπὸ τοῦ λιμοῦ, ἅμα
ἀπὸ τοῦ λιμοῦ λύπην. δεῖν πολὺ τὸ θνῆσκον, οὐδ' ἂν εἰπεῖν ὅσα μοι
κατέσχε τῷ ψυχὴν δωσαίμην. ὃ τὸ φόβος ἀναγκάζει προσκαλεῖν
βοὺς αὐτοὺς παρ' ἑαυτοὺς ὥσπερ ἐκ πυρός. οἱ μὲν δὴ ὑπὸκοῦ. μεῖζ' ἢ
μοὶ τὸ κρίμ' ἦν. ἐγὼ δ' ἐμαυτῷ σῳζομένων ἄλλοσε ὁρῶν. πάντα μὲν ὃν
μεθ' ὧν τοῦτ', ἀναγέλωτος ἦν. ἱκετεύων θεοὺς, δοῦναι μὲν καρπούς. δοῦ
ναι δ' ὑγίειαν αὐτοῖς μὲν ἔδοσαν· ὁλοιμοὺς ἔσχ. καρποὺς δὲ ἐλπίζειν ἐνί.
τοὺς δ' ἐλπὶς τοὺς τέλους. ἀλλὰ τάχ' ἂν τῶν ἐμπείρων λόγων. μᾶλ
λον ἢ πρότερ' ἦπιθ' ὑπ' ἄλλων. ὡς δ' ἐμοὶ καὶ φόβον ὑπερῴων τῶν
γενέσθαι. μὴ ἐκποπῶσι μόλις, νόμου τοῦτο ποιοῦντος. γράμματα
μὲν οὖν καὶ νόμος βοῦβ ἐπέταξεν. ἐπιμὰ δ', καὶ ὁ τῶν ἰταλῶν
ὧδε μένων, γενέσθαι τὸ δύνασθαι. θεοῖς δ' ἄρα τοῖς δοῦσι βοῦς δ'
βοὺς λόγους. καὶ ὑπὲρ τῆς νίκης ὧν ἔδοσάν με λύσει. καὶ βοῦν
κράτος ὅτι ἦν ἐν αὐτοῖς νομίσασθαι. παρὰ τούτων δ' ἄρα τῶν
θεῶν, ὑπῆρξε καὶ ἐμοὶ τοῦ σωτηρία. πολλοῖς μὲν πρότερον ἔτυ
χε. λεγέσθω δ' εἰ καὶ μὴ πρότερον, ἀλλὰ νῦν. ὁλόκος δ' παρὰ
τὸν χρόνον, ὃ δὴν ἀδικήσεται. περιφρόνει τὸ χειροτέχνης. καὶ
τοῦσ μὲν πόρρωθεν, ἐτάραττεν. ἔστι δ' ὧν καὶ ἔπλεβ. χαλεπώτα
τος δ' ἦν ἐμοὶ, καθάπερ πεπονθὼς κακόν. καὶ ὅτ' ἐδοίμει λί
θους ἀφίη. καὶ ἐπθύμει πλεῖναι βαλὼν. τὸ δ' αἴτιον, οὐ τοῦτο
ἴδειν. νῦν τε εὑρεῖν ἃ λέγω. πρόσθε τὰς βουλὰς, βοαὶ μὲν τῶν
ῥώντων ἦσαν, οἵας ἂν ποιήσειεν ὑπὲρ βιούτων φόβος. χεῖρες δ' ἐ
ρωτοῦδ' ἦν. αἰδὲ τῶν θεῶν, καὶ πάνυ. διὸ ὑ ἅπας λίθος μάταιο
ος. τῶν μὲν, οὐ κεφικνουμένων, τῶν δ', ὑπερπεβλημένων. καὶ πά
τε θέρος μὲν ἦν καὶ μεσημβρία. καὶ ἐκαθήμην ἐφ' ὧπερ εἰώθη νία
μι, τῷ δημοσθένει προσκείμενος. παρῆν δ' ἀδελφὸς οὐκ ἀλλάθερος.

ὕδωλος. ὁδὲ, ἄλθε τὲ ὡς ἐμὲ. ὁ ὀλίθος ἐν τῇ δεξιᾷ. προσιλίων δὲ τοῖς μεγάλαις θύραις, αἰ ἐκέκλιντο, ὁ δι' ὧν τὰν δον ἰδεῖν. ἐπέδη. εἶδεν ἔνδον ὄν τα δένα, ἀπὸ λθε τὸ μ αὐτῷ μὲ τὰ τὸ λίθε. ὁ τοῦ τα αὐτὸς ἑώρων ἀκινηθεὶς. ὁδὲ ἀπένευσεν ἐπ' ἐμὲ τὸν ὀφθαλμὸν, θεῶν τὸ κεκωλυ κότος. ἢ ἀκὰν πλαγὶς εἰς θάνατον ἐδεύθην δὰ τέρας. βοῦ τος ἦν ὁ λίθος. τὸν τοίνυν ἐκεῖθεν εἰς τήνδε τὴν ὥραν μρόνον, δόσιν θεῶν λοιδόρων νομίσιον. ἐφρόντισα μὴ τι ὁ τὸ φρονῆσαι δὸν ἄνδρ, δῦσαί τε αὐδὸν τῷ πρὶ συμβαλάσας, ὁ μετενεγκεῖν ἐφ' ὕδωρ ἀποίνε. ὁ δὲ δὲ ἐπεπύσμην οἴνων. σῦσαι δ' ἀνάνδρον. ἀλλ' ἐπάιξ μιδὲ. τ τις ἡμῖν πολυσιακότων ἀνὴρ, ἀεί πινας ὄρνιθων. ὁ τὸν τ μαίρων, ὧν τέτις ἐν τῷ μεγάλωσιν εδρίῳ, κιβδήλοις ὀ νείρασιν ἐξαπατηθεὶς, ὑ πσχνε μηνοις τὰ ὑπνε σόμνα, γελῶν ἅ μα πρὸς ἄλλε ἄτ τα ἴδοι ἔλεγε. βοῦ τα πρεῖων ὁ μρόνος ἐκίνησι κίνδυνον. ὁ ἀδικεῖν ἐδόκουν. ὁ μηνοῖς εἶ πιν. ὁ οἷς ἐ πασιν. ὧν εἷς τις ἐν τῷ δικασηρίῳ, ὁ ἐμὸν ὑπογραφὶα κεκοινωνηκέναι τῆς ἀποῖς ἐ φασιν. ὁδὲ ἄρα ἐ τυθήκ. ὁ τὸ τ ἀκούσας ὁ δικασὴς, ἐξέβαλε τὸν λόγον. πάλιν ἐν τούτῳ τῷ θανάτῳ, βασάνε μηνὸ ἐκεῖνος. ἐγὼ ὁ ὁδὲ ὁ ὁρύβων. κὰ πόνων ἀφορήτων, ἀφείθην. ὁδὲ δὲ ἐπὶ τυθνεῶτας ἤκων, τὶς ἂν ἦν ζῶμβος. ἐλεγε δ ταῦτα, ὡμῶς τὸν νεκρὸν παραδώσων, βίς νόμοις. ἀλλ' εἶμαί πρόσι δόκησι. βίς ἀμὶ τὰ τὸ δὲ δε μηνοῖς, τὸ μὲ δεδέ σθαι φθονῶν. τύχης τοίνυν ἀγαθὴς, ὃ μὲ παυσθῆναι συκοφαντίας ὀδᾶσιν. ἀλλὰ τοῖς ὑδύσοις τε πανάτοις ὁ εὐθόσιν ἀντίτα ὑκέτι θότων διὰ τὸ δε ἐλθεῖν τὸ χρόνε. κεῖνο μὴν δὲ τὸ μῶνι πέρας ὧν ὑστέρου ἐπέθηκε βασιλεὺς. οἷον ἀκὰν ἕτερον ἐμοὶ δοκεῖν. θανάτου μὲν τὸ δίνα. φυγὴ δ' δύο. πλαγαῖς δ' ἀπλαῖς, ἐκίνησι βοὺς ἄλλας βιλτίονας. ἐμοὶ δ' τίγνεται πίς ἑτέρωθεν παρεμὴ, τὰς ἐν τῷ διδασκαλείῳ νεότητος, οὐ πάσης ἐν τῇ τάξει μηνούσης. ἀλλ' ἐνίων φρονοῦν τι τῷ πλείονι, μοίρας τινὸς θρασυνομένης. τῶν

φθαλμοῖς διαὐτῶν. ἐπὶ πύβις, βοήθουν φίλοις. γονᾶσι. παί
δων παιδευομένων, ὀργήν τε ἄρχοντες ἀξαιρῶν. νῦν λύων τινὰ δε
μῶν. ἐ παρέμων οἴπαδε ἀπέναι· τῷ δὲ ἀπὸ τᾶ λιμᾶ, ἐ ἅμα
ἀπὸ τᾶ λιμᾶ λύπην. ἀξῶν πολὺ τὸ θνῆσκον, οὐδ' ἂν εἰπεῖν ὅσα μοι
κατέσχε τῷ ψυχῷ δωσάμην. ὅ τε φόβος ἀνάγκαζε προσκαλεῖν
βοὺς αὐτοὺς παρ' ἑαυτούς ὥσπερ ἐκπυρός. οἱ μὲν δὰ ὑπάκου. μᾶλλον δ' ἐ
μοὶ τὸ πρίμνον. ἐγὼ δ' ἐχαίρεσωζομένων ἄλλοσε ἰόντων. πάντα μὲν ὄν
δρον τοῦτο, ἀναγέλωτος διᾶς. ἱκετεύων θεὰς, δὰ ναὶ μὴ καρτὺς. δὰ
μ' ἢ ὑγίαν ἐδόσαν ἐ ὁλοιμὸς εἶεν. καρτὺς δὲ ἐλπίζειν ἔνι.
τύχοι δ' ἐ ἐλπὶς τὰ τέλους. ἀλλὰ τάγε τῶν ἐμπέρων λόγων. μᾶ
λλον ἢ πρότερ' ἢ πὶν τ' ἐτέρων. ὥσθ' ἡμῖν καὶ φόβον ὑπερωᾶ τῶν
γενέσθαι. μὴ ἐκκοπῶσι μ' ὅλως, νόμου τοῦτο ποιοῦντες. γράμματα
μὲν οὖν καὶ νόμος βοῦβ ἀπέγραφεν. ἔπεμψ', δ', καὶ ὁ τῶν Ἰταλῶν
ἄνθρωπος μένων, γενέσθαι τὸ δύναθαι. θεοῖς δ' ἄρα τοῖς δοῦσι βοῦς δ'
βοῦς λόγους. καὶ ὑπὲρ τᾶς νίκας ὧν ἔδοσάν με λύσειν. καὶ βοῦν
κράτος ὄντι ἦν ἐν αὐτοῖς νομίσασθαι. παρὰ τοῦτον δ' ἄρα τῶν
θεῶν, ὑπῆρξε καὶ ἐμοί τε σωτηρία. πολλοῖς μὲν πρότερον ἔτυ
χε. λεγέσθω δ' ἐ καὶ μὴ πρότερον, ἀλλὰ νῦν. ὁ λόγος δ' παρὰ
τὸν χρόνον, ὃ δὴν ἀδικήσεται. παριφρόνει τὶς μειρακίων. καὶ
τοῦσι μὲν πόρρωθεν, ἐτάραττεν. ἔστι δ' ὧν καὶ ἔπλεβ. μαλεπώτα
τος δ' ἦν ἐμοὶ, καθάπερ πεπονθὼς κακόν. καὶ ὑπ' ἐδοίμει, λά
θους ἀφίκ. καὶ ἐπεθύμει πλεῖναι βαλών. τόδ' αἶπον, οὐ τὸ τὸ
ἴδειν. νῦν τε αὖρεῖν ἃ κέλω. πρός τε τὰς βουλὰς, βοαὶ μὲν τῶν δε
ρώντων ἦσαν, οἵας ἂν ποιήσειν ὑπὲρ βιούτων φόβος. χεῖρες δ' ἔ
ρωνοὐδ' ἔν. αἰδὲ τῶν θεῶν, καὶ πάνυ. διοὔς ἅπας λίθος μάτα
ος. τῶν μὲν, οὐ κεφικνουμένων, τῶν δ', ὑπερπεβομένων. καί
τε θέρος μὲν ἦν καὶ μεσημβρία. καὶ ἐκαθήμην ἐφ' ὧπερ εἰώθη κία
μι, τῷ δημοσθένει προσκείμενος. παρῆν δ' ἐθεὸς, οὐκ ἐλάθεσε.

ὑπ' ἐμοῦ δι' αὐτὸν σεσῶσθαι. πάλιν δίνυν βουλῆς πάσης ὑπ' ἀν
θρώπων μεθύοντί τε & ὀλέθρῳ θείσης τοὺς σιτοπομποὺς, ὧς ἐμοῦ
μὴν ἕνεκεν. ὁμοῦ δ' ἔμελλε, & οὐ τούτους δι' μόνον, ἀλλ' ἔθνος
ἅπαν. & τρίβων ἐπῶν κακὸν τὸ γεγυμνωμένοις βίς νόβις ἄγιαθαι
διὰ τὰ αἴσιος, τοὺβις ἐγὼ μὴν ἥλκωσα. ὁ δ' ἔμαιρε. & κατ' αὐτό
τε τοῦβ τὸ ἀλγεῖν ἐμὲ. τὸν ἀρχὴν δ' ἦσαν, οἱ ὀρθῶς ταῦτα τῆ
δε πράξεσθαι ἔπειθον. & ὡς εἰ πσεῖκεῖνον ἀφίλοι, μέρος πικόσ ἑτὸν
ἀγορᾶν. ἦν οὖν ὁ μὴν, ἐν τῷ τὰ νενικηκόβς σχήματι. & αὐτός τε
ἤνθιεν. οἱ τε ταῦτα ἐπαινοῦντες. ἡμῖν δὲ κεκρατῆσθαι τε σωὶ
βαινεν. ἔμαντε πλὴν ἄθυμίας ἀδὲν. τὰ τύμ δὲ ὡς ἔοικεν αἰσ
χρὸν εἶναι ἐφαίνεβ, βιαίτερον νίκην τε & ἧττον περιορᾶν. & τὸ πρᾶ
γμα μετέθεσαν, ἀδ' ἡμῶν πραγματευσαμένων. ὁ γαὰρ διαὶ εἰ
νεγίμων ἐκεῖνος, δέεσθότε τὰς περὶ τὰ βιαῦτα δεξυσίας. οἰκοι
τὲ καθῆσο ἐγκεκαλυμμένος. πικημένης τὲ τῷ πσφθῶμιτῆς ἐπ
πορομίας. περὶ τὰ οἰκία τῆ αὐτοῦ δεδιὼς, ἔτρεμε. πσοῦβ κῦμα
παίδων ἐπ' αὐτὸν ἐφέρετο. μελαίνοντες ἐμὲ νὰ ἐδυδόδη κακῶς. καὶ
αἰδᾶ δεσέν χεροῖν. τα πεινὸν ἦν, & ὅσον αὐτῶν σωύρειζε πρότερον. ὅ
τι δὴ πατημένος αὖθ' ὑπὸ τει δίκας, διὰ τῶν ἐμτῆ κεφαλῆ τρι
χῶν. ἕκας δ' ἐν ταῖς αὐταῖς ἡμέραις ἡμῖν, & τὰ ὑπάρχοντα γράμμα
τα. πολλαῖς καὶ μεγάλαις τιμῶντα εὐφημίαις. ἐναῖς & τὸ πάν
μεθέλων ἰδεῖν, ἐνεγέγραπτο. ὥσ τε βίς νύκτωρ ἐκτεθνικόσιν ἐκεῖ
να τὰ γράμματα, ὅ του μὴν ἦν, ἀπέλειπεν. ὅ τα δ' ἐσυνοφάν
τει. πένθος εἶναι τὴν ὑπόλυσιν. ὀλίγαις γὰ ἡμέραις ὕστερον. ὅ τε
ποίησα λόγον αἰτήσων πρατεύω. & γαὰρ τὸ τόμοι παρὰ τῆς θε
οῦ, τὸ εἶναι τοὺς τὰ βιαῦτα ἀπ τοῦντας. τὸν οὖν ὃν λόγον δεινύ
ων εὐδοκίμουν, καὶ ἦν παραμύθιον ὀκρότερος. τελαυτῆς ἀνδρὸς,
ἃ τὰ γράμματά μοι πρὸς ὧν δείξεις σωίπραπε. βελτίωτέ ὄντα
τῶν ἐμῶν, ἀ ταῖς ὠδῖσιν ὑπήκουε. & παρέχοντα τρέμειν βίς ὁ

τι ἕτεροι παρεῶντες. παρακαθήμενοι. κολακεύοντες. λαμβάνοντες. χρήματι ζόμενοι. ὧν οὐδὲν ἐμοὶ τοιοῦντι, τοιεῖν τ' ἐν εἰρήνῃ λόγους. φέρειν τε εἰς συλλόγους. καίτοι πολλαὶ μὲν ἐγίγνοντο πρεσβεῖαι περὶ εἰρήνης. πολλαὶ δ' ὑποσχέσεις. ἀλλοῦ προεδίδοσαν αὐτῶν ἐμαυτόν. οὐδὲ ἀνεπειθόμην. βιαζάμενοι ἔπειτα ἠναγκάζοντο, καὶ ἀνὴρ εἶναι ἐδόκουν ἔν τε ἠπείροις καὶ νήσοις. δεῖ γὰρ τρόπου βελτίονας φέρων, τῷ ἀπὸ τῆς ὁμιλίας τῆς κείνου φυγὼν. δοῦσα δ' ἡμῖν ἄρχοντα ἀγαθὸν ἀντὶ κακοῦ, ὃν θεοδώρου, τοῦ ἀδίκαιως ἀποθανόντος, ἡ τύχη ἔδωκε μὲν σῴζειν. ἔδωκε δ' ἐλευθερίαν. ἔδωκε δ' ἀναπνεῦσαι. λυπήσασα μόνους τοὺς στρατηγούς. ὁ δ', μουσῶν τε ἦν τρέφιμος. καὶ τῶν ἀρχῶν ἄθλον εἶχεν ἐπῶν. λέγειν τε ἐκ τῆς ἀρχῆς κεκωλυμένος, λιγόντων ἀπολαύειν ἔθελε. ταῖς τε εἰς ἐμὲ τιμαῖς, παῖδα ἐμὲ ἐαυτὸν ἐποιεῖτο. ὡς τί ναίμοι ἂν σὺν ὀργῇ φθέγγεσθαι, ὃ καὶ θεοδώρῳ ἄν, εἴπερ ἐτύγχανεν ὤν. οὗτος ἐνέλιμῶ κατέλιφε τὴν πόλιν. τοῦτον μείζω τὸν λιμὸν ἐποίουν, εἰ κατὰ τῶν σιτοποιῶν ἀπειλαί. εἰ δ' οἱ μὲν ἀποδράντες, ἐσῴζον ἑαυτούς. ἄρχε δ' ὁδαμοῦ. πυροῦ δ' ἐλπίδες. καὶ κακῶς δὴ ποιοῦσι τὸ πλῆν. ἡμῖν οὖν πόλις, οὐ δὴν διέφερε μαζομένης νεώς. ἐγὼ δ' εἰς ὁρμῶν παρὰ τὸν ἄρχοντα, μετὰ πόνου μὲν πάνυ δὲ βλαβερᾶν φιλονεικίαν. ἀπιστία δ' εἶμι τοὺς σῴζοντας, ὡς οὐχ ἁλοῦνται φανέντες. εἰ ἅπασιν ὑμῖν ἐσομένοις ἀσθενέσι, πλὴν ἡμᾶς τὰς ἐμάς. ὡς δ' εἰ πάντ' ἐθέλοντας ῥᾴδιον ἐμβαλόντας τὸ θέος. εἰ ἐκεῖνο οὕτως εἶχε τὰ ὄρη τε καὶ τὰ σπάπαντος ὁλόγως. ἔσαν πρὸ ἑσπέρας ἐντοῖς αὐτῶν ἕκαστος. εἰ πρᾶγμα ἐκάν ἐλπαθὲν, ἐῶθεν ἐωρᾶτο, δρόμος ὁδεῖς ἐπ' ἄρβυλ. αἴτιον δ' ὅ πλῆθος αὐτῶν. τοῦτο μετὰ τὰς τύχας πρᾶγμα μοιφαίνειν. δι ὁ τῶν λειτουργικότατον χρησιμώτερος ἐνεφαίνην τῇ πόλει. τοὺς μὲν γὰρ ἐνσεζομένους πειθεῖν τῇ πόλει τὴν δαπάνην. ὑπ' ἐμοῦ δ'

χίσου ἂν κρεῖττον ἔλεγε τυγχάνειν. γνωμῶν δ' ἡμῖν φιλίας, ἧς οὐφίλου σιν ἡμᾶς ἀνιαρᾶς, ἔρχεταί τι ὡς βασιλέα. καὶ μέλλων τελεῖν εἰς τὸν τῶν ὑπάτων χορὸν, δι πλοῖς με ἐκάλει γράμμασι. τοῖς μὲν αὐτοῦ, τὸ τῶν ἄλλων πεῖν. τοῖς δ', τοῦ βασιλέως, ὃ οὔπω πρόσθεν ἐγεγόνει. ἐγίγνετο δ' αὐτῷ ἐμὲ παρ' ἡμῶν λόγος ἐπαινεῖν αὐτὸν βουλόμενος. εἰ μὲν γὰρ πλειόντων παρὰ τῶν ἄλλων ἔχον, οὐκ οἶδα. οἷς δοῦν εἶχον, ἐμὲ αὐτὸς ἐτίμων τὸν στρατηγόν. λέγεται δ' ἐμὲ ἐρωτῶμενος ὑπὸ τοῦ κρείττους βασιλέως, ὅ τι δὴ μάλιστα τῶν δεόντων εἴη, δοῦναι μὲν εἰπεῖν. πεῖσαί τε ἐρῶντα μου τὸν ἄνδρα, μᾶλλον ἐρᾶν. φάναί τε ἐμὲ τῆς δεῦρο ἀπημεῖν ὁδοῦ, ἐμοῦ, μάθειν. δοῦναι μὲν δύσοιτο. εἰδὲ ἐμὲ ὁ ἐμοῦ τυχεῖν ἐυτυχὴς, αὐξάμην λῆξαι πρόκλου τῆς ἀρχῆς ἣν τυραννίδα ἀπέφηνε. καὶ δὴ μάτην γε αὐξάμην. ἀλλοί θεοὶ δοῦναι τ' ἔδοσαν, ἐμὲ πρισίθεσαν τὸ ἐμὲ σὺν ἀσχημοσύνῃ. σπαπέτης γὰρ δὴ ἦν. αὐτὸς ἑαυτὸν ἐλαύνων. τοιαῦτα ἑαυτῷ σωκράθει. καὶ οἷς ἐρρύετο τῶν ὀφθαλμῶν ἐκείνου, τοῦ ἑωρτοῦ ἑαυ δοῦ. ἐμὲ γὰρ ἐτύγχανεν αὐ τῷ τοῦ δόφρυν φόνωτὲ πολλῷ ἐμὲ αἱματηρίνας. καί μοι ἐδόκουν αὐτὸν ὡς πρό νους ὑλαμβῦσαι, φέρειν καταναγκάζειν αἵτων ἀυτοῦ πεσόντων ψυχαί. δόξαν ἀεὶ παρέχουσαι δίκεσθαι, τούτων. οὐ χύπῆρξέμοι τῶν ὀλυμπίων μετασχεῖν. ὅ τι δὴ καὶ τὸν λόγον ὃν ὑφηνάμην οὐκ ἐπέδειξα δὲ, φέρων ἀνέθηκα τῷ διὶ. σύραιος ἅμα ὀσμῆ θεραπάσας τὸν θεόν, τὸ μὲν δὴ τῆς ἐκείνοις χρέον πάντα. ἐπιβουλεύομεν ὑπὸ τῶν αὐτῶν χρωμένων, αὐτὸς ὁ χρώμενος. ἐδόκουν δέ πειν εἶναι φιλονίνδυνος, οὐδεδιὼς τοὺς ἐκείνου κεραυνούς. θεῶν δὲ οἱ μ' ἐβοήθουν, ὑπ' ἐκείνων τε, δῆνο ὐδέν. σύν παρρησίᾳ ζῶντες, ἐμὲ τ' πραπομένων ὧν λαμβανόμενοι, πλείοσιν ἐμὲ πρόσθεν ἠγωνισάμεθα λόγοις. δὲ' οἷς δὲ ἐκ πρόκλ' ἀνηλωκότες χρύσ' πλοῦδι

ἀτυχοῦσαν ἀφεῖναι ἄνεμον. τοῦτο δ' οὐκ ἀπ' ὀτίτρου. καὶ ἐμ
αὐτῷ δὲ τῷ τὰς κακοπραγίας χρόνῳ, διδάσκαλοι παρ' ἐμοῦ γε
γενικῆς ἐξετράφησαν. ὧν πολλοί μὲν διασπαρέντες, κατέσχε
τὴν ἀσίαν. εἷς δέ τις ὁ τῆς εὐρώπης ἄκρον, ἐφ' οὗ πόλις ὤκη
ται μεγάλη τρυφῶσα τῷ βοσπόρῳ. τῆς δ' αὖ τῶν θεῶν ἀποικούσης.
ἡ τὸ ῥηνησόμενον ἀπόδειξις. ἐξιόντι μοι τοῦ βουλευτηρίου μετὰ
τοὺς εἰωθότας πόνους, ἐπὶ τοῦ ἵππου τοῦ μικροῦ φερομένῳ, πρός
τε τὴν θύραν ἀναβιβάζοντι τὴν νέαν, ἅπαντα ζεύγους ὁρίων εἰς ἀ
νασχοφὴν πεπληρωμένων. ἡ ὁρῶν ὁ ζεύγους ἵππος, ἔδει σε μικρὸν
δὴ γενέσθαι σφίσι τῶν προσώπων τὸ μέσον. καὶ οὔτ' ἂν ἀσχήμων
ἦν τῷ ἵππῳ διὰ τὴν σεσύρτητα. οὔτε ἐξελθεῖν διὰ τὸν φόβον. λοι
πὸν οὖν κατὰ τῶν νώτων καταπεχθέντα ὄν ἵππον, ἔχειν ὕπτιον ὑ
πὸ βίς τὸ βίς ἐμέ. καὶ τὸ μὲν ἄλλο ὧδε θέσθαι. τὴν κεφαλὴν δὲ
ἔξω τοῦ ἵππου πεσοῦσαν, ἡ βίς ἐν μέσῳ τῶν ποδῶν λίθοις ἐν ῥα
γεῖσαν, θραυσθῆναι τὸν ἐγκέφαλον. ἦν οὖν ροὴ τῶν τε ὀρίων κόρων,
τῶν τε ἐν τῷ βουλευτηρίῳ. τῶν μὲν ὡς ἐπ' ἀκουσίῳ τῷ κακῷ. τὸ
δὲ ἀλλήλους ἀμύνειν παρακαλούντων. καὶ οἱ μὲν ὅπαθεν ἀνῆ
κον. βύς πόδας μερσὶ πολλαῖς. ὁ δ', ἅτε κατὰ τὴν ἑαυτοῦ φύσιν ἰὰς
τε χεῖρας ἀνέσχε. ἡ ἐσύραξε τρέμων. ἄμφω δὲ τοῦθ' οὗ νομίσειον
γε, τῶν ἀμῶν. τὸ, τε τοῦ ἵππου. χλιμῶνος δ' ἀρχομένου, πολ
λαί τε πολλαχόθεν ἀγγελίαι πολλὰς ἑταίρων μανύουσαι. καὶ
παρ' ἡμῖν ἐκφορὰν νεανίσκου, λύπην ὁπόσην τῶν περὶ πολλοῖς ἐ
μεκοῦσα καὶ πολιτῶν ἡ ξένων. κατά τε τὴν αὐτοῦ τοῦ τεθνεῶ
τος καλοκαγαθίαν, ἡ τὴν εἰς ἅπαντας τοὺς ἐντεῦθεν χρείαις τοῦ
οἴκου χρησότητα. νοσοῦντος δ' ἔτι τοῦ δ', ξυμμύρης ἔρχεται
στρατηγός. ἱεροῖς τε καὶ θυσίαις προσκείμενος ἀνδρός. ὃς ἦρα μὴ
μου ἡ πρὶν ἰδεῖν ὡς τότε ἐδιδασκόμεθα. ἰδὼν δ', πάντα τἄλ
λα ἀφεὶς εἶμι τότε ἡ ἀδελφῷ φιλεῖσθαι. ἡ ἐτοῦ δὲ τύχοι, τοῦμε

ἀφ' ὧν καὶ θαλάττης μανίαν οἰμίζεται. ἐν ᾗ δεῖ αἰρετὰς ὠνο-
μάζομεν. τῶν τε οὐβρασαν ιοθέντων. τοῦ, τε ἐπὶ τὰς ἀρχὰς, τῶν
τε ἐμοὶ κούντων. τοῦ τε τὰς πόλεως σώματος. τῶν μὴν οὐπεινα-
σάντων. τὰς δ'. οὐπαταπαυθείσης. τοῦ δ' σχοινία διαφάγον-
τας. οὓς δ' ταῦτα ἀπίπνιγεν ἐπένθουν. καιὸν δ' αὐτοῖς οὐτόδε
μόνον, ἀλλὰ καὶ ἕτερα μυρία τε μὲν ἔχοντα μεγάλην. ἐπεὶ καὶ
τὰ χόμα κατεδόα μὲν διδόντος οἰραδίζην οἰπαδεῖς ἐμὲ. ὦ πλλῶ
μὴν ἐχρῆ τοὐπιφρῶτας ἐκεῖνος. πλεῖονι δ' ἐκκυρου. τῶ μὴν, ὄ-
νομα πελάγιος. μαρκελῖνος δ' τῶ προτέρω. πλεῖσα ἀμοῦς ἀῦ
πεισας τὸν δὲ οἶδα τὸν χρόνον. τῶν μὴν, ἐνχρεία φαρμάκωνὸν
των, ἐπ' ἐμὲ καταφαγόντων. ἐμοῦ δ' βῖς διὰ τῶν ἐπὶ τὰς ἀρ-
χὰς, ἰωμὴν ους τὰς πλαγὰς. πρόκλου δ' μνησθεὶς, ἡμῶν τὲ
μέμνημαι καὶ αἰγίδος. καὶ πλαγῶν καὶ αἵματος. ἓν μὴν βι τι ἔ
ἔμ ταῦθα ἀγαθὸν ἐμοὶ, τὸ τοῖς ἀρωμένοις τούβις καὶ ἀχθεσθαι δο
κεῖν. οὐδὲ γὰρ ἦεν ὡς αὐτὸν ὃ πρὸς ὀυκόλιγους ἐπισπίντομοι,
τῶν ἐπὶ τὰς αὐτὰς τάξεως. ἐυδοκίμουν ἂν τῶ μίσει τῶ τε ἐμῶ
πρὸς ἐκεῖνον τῶ τε ἐκείνου πρὸς ἐμέ, τῶ μὴν ἐμῶ φανερῶ. τῶ δ' κεί
νου δ', βουλομένω μὴν λανθάνειν. ἀδυνατεῖν τι δ'. καὶ συμ-
βαίνειδὲ τελευτῆσαι μοιρῶν ἀδελφὸν ἐκεῖνον, ὃν ὡς πρὶν ἐντὶ ἔ
ἐυδαιμονίας ἐσερημένος ἐπένθουν. οὐκ ἀνεχόμενος τῶν ἐκτὸς πε
ρὶ τὰ ὄμματα τύχης φερόντων τὴν παραμυθίαν. καιὸν δ' ἕ τι
τερον σφισμὸν ἐπιφυομὲν τῆ τέχνη. φυγὴ μὲν ἀπὸ τῆς τῶν ἑλ-
λήνων φωνῆς. πλοῦς δ' ἐπ' ἰταλίας. ζητούντων κατ' ἐκείνους
διαλέγεσθαι. τοὺς γὰρ δὴ λόγους, τῶν λόγων γλίσθαι δυνατωτέ
ρους. καὶ εἶναι μετ' ἐκείνων δυνάμεις τὲ καὶ πλούτους. ἐν δ' βῖς,
πλὴν αὐτῶν οὐδ' ν. οὐμὴν ἐπεθόμην γε ταῖς περὶ τοῦ μὴ δεῖν λι-
πεῖν τὴν τάξιν παραινέσεσιν. ἀλλὰ οὐκ ἠνόησα μὴν οἷον πρᾶγμα
ἀφῖκται. δίκαιος δ' ὅρως ἐξίσου εἶναι περὶ αὐτῶ. ἃ δ' γὰρ μὲ-

νον ἦκων, πρεῖττω μὴν οὐ κέχωρα τὰ πράγματα ποιῆσαι. ἀγαθοὶ πῶς δ' εἰ μὴ φαυλότερα, παρεκάλει μὴν τὸ τῶν στρατιωτῶν ἔθνος εἶναι δικαιότερους. ἀνάγκας δ' οὐκ εἴα δεῖν ἐπάγειν. δεδιὼς στὴν ἐπὶ πλεῖον ἀπόδρασιν. ὧν ἂν ἐυθὺς ἐρασθίζετο ὁ ἄρχων. καθάπερ παῖς ἐκλιπόντων τῶν ναυτῶν. ἐνταῦθα οἱ τὴν δόξαν τῶν ἐν ταῖς ἀρχαῖς ἐρχομένων, τὸν ἄνδρα ὁρῶντες ἰσόθεον νομιζόμενον αἰτιῶνται οἰδυσσεβεῖς. στὴν περὶ τὸ πρᾶγμα σοφίαν, οὐσοφίαν εἶναι λέγοντες. πράσιν δ' ὀφειλομένης ὀργῆς, ἐγὼ μὲ τοῦ μαίλιος τε ἐγέλων, ἐκείνοντε ἠξίουν. ὁδὲ στὴν πρώτην πεθόμενος, ἐπὴ δ' ἡμέρᾳ οὖσαν ἑώρα τὴν ἀπάτην, πάσχοντι ἃ ἥμερ' ἐπὶ μάστιγας. ἦ πλεῖστοι τοῦτο ἔμελλον ὄφεσθαι. ὁμὴν δὲ ἐπὶ τὸ ζαύτου καθήμενος, ἠρώτα παίων ἅμα τὴν περὶ τίμα ἀνῶν δαπάνην βιεῖσθαι περὶ τὸν ἄρτον ἀναγκάζοιμι εἶναι. τῶν δ' οὐδὲν εἰπεῖν ἐχόντων προβεβηκὴ μὲν ἐπὶ σῶμα εὔδομον. ἃ δ' ἦν δ' εἰδὼς ἐγὼ, προσῆειν, τὰ εἰωθότα ποιούμενος. πλύπυρ δ' πλαγῶν ἀλοθόμενος τῇ δήμῳ πεμαθεῖς μένων, ὃ σὲ κὴν ἥπρός τε τὸ ἅλμα καὶ τὰ νῶτα, θέαμα ἰδὼν εἶδον, πικρόν τε καὶ τοῖς ἐμοῖς ἀ κανεκδύομαι. ἦ μὴν εἰς ἀναβολήν. ἀλλ' αὖθις ταῖς ἐμαυτοῦ μέρσι διατεμὼν τὸν ὅλον, σιγῇ μεμφόμενος, μέχρι τὸ τροχοῦ προσῆλθ. ἐκεῖ δ', λόγοι τε πολλοὶ, καὶ ἀκέπι σωπή. τοῖν δυοῖν ἀπομένου χρόνοιν ὡς ἅ τε ἠδικήκασιν οἱ ἔντα ταῖς πλαγαῖς, εἴ τε ἀλήθοιβ τὰς ὀργῆς, ὁ ἑταῖρος ἡμέραν στὴν ἰδοῦσαν, οἵαν ἀκὰν βούλοιβ. ταυτὶ δ', δικαιαμὲν ἐ λυσιτελοῦντα τῇ ἄρχοντι τε πόλει. θάνατον δ' ὡς κοινὴ δόξα τῶν παρόντων, ἔχοντα τῷ λέγοντι, μαχόμενα τῇ τὸ ὅλον βουλήσει. καὶ χαρδὴ ἐ λίθοι ἔσαν ἀκὲ νόλογοι μέρσιν εἴπερ ἀετήσεται. οἱ ὅπως ἐ πὶ βίς πρώτοις ἀκὲ πέτον τοῖς μασι, θῶμαι. ἔπ' ἄτα θαῦμα ἕτερον, ὅπως ἀκέσωσέ πον, ἢ ἅ τας ἡσυχά σαν τες. τοῦτο δ' ἔργον ἀνθρώπων μὴν δένος. θεὸ δέτινος. καὶ τύχης

φορὴν ἐτίγνεσθ. νῦν μὲν τοῦ πάθους. νῦν δὲ τῆς ὄψεως τοῦτο γί-
ούσης. καίτοι δεῖλης βιβλίων ἐγγὺς μοῦσαι μόνων, καὶ ἰατροῦ
γέροντος παρακαθημένου. ἐρόμην ὃν πρόσθεν, εἰ τυφλός μοι τί
γοιεν ἀδελφός, τῶν φρενῶν τε ἀζώστων, ἃ συμπέπτειχον οὐδὲ μὴν
τέως ἤδειν εἰδέναι. οὔτε οὖν ἀκατεικείμην. οὔθ' ὅτι εἰρήκειν. οὔθ' ὅ-
τι περὶ τιεῖν. οὐθ' ὅτι μὴ. πειρωμένου δέ με ἐπανάγειν τοῦ γέρον-
τος, καὶ ὥσθισι ποιεῖν ὑγιαίνειν. λόγῳ δέ ὃν ἐτύγχανον σωτι-
θεὶς πελάσας προσθεῖναί τι, τὸ γραμμάτιον ἀναιροῦμαι μόνος.
καὶ ἐγχειρῶν. εἰς ἄγνοιαν δὲ τῆς ὑποθέσιως καταστὰς ἀπούσ-
δασόν γε τῶν τε γεγραμμένων ἐμαυτὸν ἔμων διδάξαι. τίποτε ἂν
μοι βουλόμενος ὁλόγος, τὸ μὴν ἔρριπται. πρὸς δὲ τὸν ἰατρὸν
εἰπών, ὡς οὐδὲ μ' ἔτ' εἶμι, ἐκείμην ῥάων. καὶ οὐκέτ' ἐμνόμην ἐ-
πὶ τοῖς πιοῦσι μανεὶς. οὐ γὰρ οἶδ' ὅτι ἂν τοῦτ' ὠφέλησε-
τάσας κακὸν. καίτοι μυρίοις βεβλημένος. ἤμεῖζον. ἢ ἴσον εὕ-
ρομ' ἄν. ὥστε καὶ ἀτιώμην τοὺς δαίμονας, ὅτι μὴ θάνατος ἂν
τὶ τοῦ παρόντος ἐπελέλυτεν. οὐ δὲ γὰρ τῶν μοι γνωμῶν ἀ-
σαθῶν ἔσιαθ' ὅπ ἂν ἀν τέρποιτ' αὐτοῦ δέξει. ποία γὰρ ἐπίδει
ξις. τίνες εὐφημίαι. τίς πρέσβις. τίμις ἐπβασιλέων τι μαι.
πλοῦτος μὲν γὰρ οὐκετέτιβ. ἃ τὸν γύγου δ' νικῶν, ἐπῶπ ἂν
βῦ πάθους. καίτοι καιέν αὐταῖς ταύταις ταῖς βῦ πάθους ἡ-
μέραις, ἐπ' ἔργῳ βῦδε, θαυμαστὸς ἐδόκουν εἶναι. ἃ ἅμα μα-
κάριος. ἀπολελαύκει μὲν οὖ μρικροῦ τοῦ μειμῶνος κἠγῶ. με-
τριωτέρα δ' οὐ δ' ἐμοὶ ἐκεῖνον ὥρα. καρπῶν δὲ τῶν μὲν
οὐ δ' ἀναφύ των. τῶν δ' ὡς ὀλιγοσῶν. καὶ οὐ δ' αὐτῶν ὑ-
γιῶν. ἐκεκίνητο μὲν ἐπὶ τὸν βουλὴν ὀδῦμος οὐδενὶ δικαίῳ.
οὐ γὰρ δὴ ὄμβρων ἐβουλὴ κυρία σῖ τον δ' οἱ ἄρχοντες δ' τον
ταχόθεν ἐκάλουν. αἱ τιμαὶ δ' τοῖς ἄρπισι, ἐπὶ τὸ πλέον ἔ-
κον. φυλάγιος δ' ἀνὴρ ἐν δοξότατος ἐπὶ τὸν μείζω θρό-

δουλὸν. ἀνίστάται δ' τραῦμα οἷον οὔπω πρότερον. ἔμοι ἀδελφὸς νεώτερος, οἰκτρομένου μοι βοῦ πρεσβυτέρου. μέσος γὰρ δὴ ἦν ἐγὼ, κατὰ τὸν τόκον ἀμφοῖν. ἔβος πρὸ τῆς ἀποδημίας μοι σπουδάζειν, καὶ ἐπειδὴ παρὰ βιθυνοῖς ἐπαύμην, ἦλθεν ἵππον ἐλαύνων. μέγα φρονούμενος, ἰδεῖν ὑπ' ἐμοῦ νεμομένους παῖδας. ἔπειθ' ὁ μὲν ἐπαρθεὶς οἴκαδε. ἐγὼ δ' ὑπ' ἀνάγκης τῶν τὰ πρατοῦντος ἰδιωτεύειν ὅθεν δὴ καὶ ἀπῆλθον. ἔ δὲ πάλιν ἀδελφὸς ἀναφαίνεται. ἐμὲ χρόνου προϊόντος, λόγοις τε πολλοῖς καὶ παρακλήσεσιν ἀναπείσας, ἄγει τὰ οἴκαδε καὶ σωίζουσιν. καὶ ὁπότε δὲ κάμνοιτα ἄρθρα, πειράσθαι τὰ τῆς τραπέζης. ὅπως ποτὲ σωθρονῶν ἀρξομένου χειμῶνος, πλησεῖς μεταξὺ ῥεύματα τὴν κεφαλὴν, ἐρόσας οἱ κεκοὸς, μεσημβρινοῖς ἄγεται πρὸς τὸ δωμάτιον. καὶ ἅμα ἡμέρᾳ, κἠπὶς ἀγγέλων τὴν ὀφθαλμοῖν αὐτῶν ἕτερον οἰχόμενα. ξυέντος ἐπαύτὸν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ὕδατος. ἕπειτ' οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον ἐπικλύζεσθαι τὸν δεξιὸν κώφον. καὶ ἦν πάντα τὰ πρὸς τὸ δοκοῦντα ὑπέρθεντα. μικρά τε καὶ ἀφαιρὸς τὸ βόλιτα ζόμενα. καὶ ἀδὲν ὧν ἔπραττον ἄνα δακρύων ἐπράττετο. ἐπεὶ δὲ λόγων μοι ἀμνημόνων. ἦν γὰρ ἀνάγκη, μετὰ τῆς φωνῆς ἔρρει τὰ δάκρυα. δὲ ἐθαύμαζέν τε ἀδείς. ἀδεὶς γὰρ ἦν, ὃς ἐχ' ὅθεν ταῦτα πίσαβε. δάκρυα ἐμ δείπνω. τὰ γὰρ δὴ πρῶτα σωθρονοῦντος ἀπεριέμην. συνόντος ἐπὶ τῆς κλίνης, παρὰ τῆς ἐν τῇ ἡμέρᾳ νυκτὸς, τῷ μυελῷ παραδιδομένου. πολλαὶ μὲν δὴ χεῖρες ἰατρῶν μυελία δ' φάρμακα. πλεῖα δ' περίαπτα. ἔπειτ' ἐσέρχεται μὲν ἄλλα μαίρειτ' ἐὰν καταφαίνειν δ' ἐπὶ τὰ βωμοὺς, δ' ἱκετείας, καὶ τῶν θεῶν ἐσχύν. οἶδα κἀγὼ οἰκόμενος ἔπλαιον. καὶ βοῦβ ἵσυ μῦ. οὔτε γὰρ εἶος πνά ἰδεῖν. οὔθ' ὅλως μρῶσθαι λόγω πρὸς τὰ ἀγάλματα. βίεγάνασι δ' τῶ χεῖρε πειθεὶς, δ' ἐπαύτὸν τὴν κεφαλὴν ῥείξασαι θοίμάτιον τοῖς δάκρυσιν ἀπέβη. οὐδ' ἄτι ὁρᾶν. ἄτι μὴ ὁρᾶν

κει. δεινότερον γὰρ παράγειν ὀρθῶ κριτῆ μὴ κεῖναι, ἢ ζῶν ἐν ὀ
νείδεσιν. ἀλλὰ σωφρονιστὴς εἶναι. οὐκοῦν καὶ τοῦτο δίκη. χεὶς ἦ
κε στρατιώτης γράμματα βασιλέως νομίζων, ὀργῆ δικαία τε γ
γραμμένα. ἐν ἓν ἐν βίβλοις γράμμασιν ἄπιστόν τε αὖ εἶναι, καὶ ἀποτί
σαι δι πλάσιον. τὸ πρῶτον δὲ ἀληθομένου, πολλοὺς ἐλθεῖν πει
σάντος ἕδομεν, μισθὸν ἐπεὶ τῷ στρατιώτῃ. καὶ ἦν αὐτουργὸς. τὸ
τόμοι πολλῶν δίκη. παραμυθουμένου με τὸ δαιμόνιος. καὶ τοῦτο
μὴν ἀν τίτης εἰς γὸν ἐμὸν ἀνεψιὸν ἔνεκεν, αὐτοῦ δὲ κηδεστὴν, ὃν
ἥκιστα τῶν ὄντων. ὡς τι εἶναι ὃ δεῖπνον ἐκείνῳ φασὶν. τοῦβο δὲ
ἀν τίτης ἐν ἀγρῷ τῆς γυναικὸς τελευτῆς. ἡμέρα μὴν μύξ. μιᾷ δὲ
πέρυσιν ἡμέρα. ἢ δεῖ καὶ τὰ περὶ τῷ βοῦ νεκροῦ κεφαλὴν κτύ
πω. ἦν ἀπεκάλυψέ τε σαβῖνος. καὶ ἐμὸν ἔργον οὖσαν ἐπειρᾶτο δή
κυύειν ὡς ἐκολῶ φαδεῖ τοῦτο μιμανώμενος. καὶ ὥστε μὴ με πλή
ξαντα εἰς σπονδὰς. συμπλακέντος δὲ μάλα γενναίως, ἐξωλὲς ἦν αὐ
τὸ εἰκότως. ἐ τοίβυ οὖν ἰσχὺν τῆ τύχῃ χάριν. ἐ πρὸ βύτου τε,
ἐκείνου. καὶ γὰρ αὖ πρὸ τοῦ δὲ γέγονεν ὁ νόμος. ἐπολέμει τῷ νόμῳ
κληρονομεῖν οὐκεῖων. ἄνελὼν παλαιὸν νόμον ποιοῦν τα κληρο
νόμον. φίλων μὲν οὖν ἦν ἀφθονία μοι δικαίων. ὃν δ' ὡς ἵνα λά
βοιεν, ἔμελλον. τοὺς δὲ, τοῖς ὧδε ὁρωμένοις ἀπιθανομένους, ἦν οὐ
ῥᾴδιον διαφυγεῖν. γραφομένους τῷ ὁδὸν τῆς κτίσεως, ὡς ἀ
δικεῖ τὸν νόμον, χρυσῶ δὲ βασιλεῖ τῆς ἡμετέρας βουλῆς εἰσ
τοῦτο χρυσαμένης. τῶν τε βασιλεῖ φίλων αἰτησάντων, ἐπαι
νεσάντων τῷ χάριν. ναίειτε ὁ καθήμενος. καὶ ἐνείμετο τῆς δω
ρεᾶς ὁ νόμος. ὧ τὶ μάλιστα τῷ ψυχὴν ἐβαρυνόμην, ἐλέλυ
το. τῶν ἐμῶν εἰς γὸν ἐμὸν ἐλευθέρως τε ἐξόντων. ἐν βεβαίωτε
μενόντων. ταυτὶ δὲ πεπεισμένον ἀφεῖναί τε τῷ ψυχὴν. ἐλθόν
τε εἰς ἅδου, πῶς οὐκ ἂν εὐδαιμονοίη. ἐν οὖν τῇ ἀπὸ τούτων εὐφρο
σύνῃ διάγοντι, πνεῦμα πολέμιον ἐπιπλεῦσον, ἐκβάλλει μὲν τῷ κ

καὶ τῶν ἐμῶν τῇ τύχῃ. ἥδε ἐπὶ σπένδομαι τῇ ἑορτῇ πένθος. ἄλλοκομ οὐ πρότερον. εὐσεβίου τελευτῶ. ὁ δ' ἦν τῶν ἐμῶν ἀγαλμάτων ὁ κεφάλαιον. ὡς τε ὤμωξεμοὶ ἡγοῦ τεθνεῶτος. ὤμωξαν δ' αἱμῆσοι. ἐ γὰρ ἀφῖκτο πανταχοῖ λόγος, τρόπων τε περὶ τοῦ ἐκείνου, ἐ λόγων. ἵνα δὴ τότε οὐδένα ἐκείνῳ προσόμοιον ὑπὸ τῆς ἀκτῖνος ἐφορᾶσθαι τοῦθεοῦ. καὶ διείλεγμαι δ' ἴσως, οὐφαύλως περὶ αὐτοῦ. λόγον ἀπελθόντα ποιήσας. ὡς τε εἶναι τοῖς ἐπὶ τὰ μανθάνειν, οἷός τις ἦν. τὸ δοῦν τῆς λύπης μέτριον, ἀξιπίστατοι εὐμόλπιος. ὅς μοι παρακολουθῶν, ἐπανήγαγε τὸν νοῦν. ὑπὲ αὐτῆς ἀξελαυνόμενον. διεξιὼν ὁπόσον πω ἀνω τὸ παραφρονεῖν κακόν. τὸ δ' τὰ περὶ ὄνσαρβίμον οὐ καλὰ τάχ' ἂν ἔροιτο ἡ τύχη. πάμυγε. ὁ δ' ἦν μὴ ἀεὶ κακὸς. πᾶν γὰρ μὲν κρημάτων ἴσως γινόμενος. ἥδιστ' ἂν παρὰ βασιλέως αὖ ῥόμβος, ἀξεῖναι οἱ πλοῦτον ἀπὸ τάφων ἀγαίρειν. ἀξιπατάκει δ' τοὺς πολλούς. καὶ ἦν ἐνδόξη τὰ πρῶτα βελτίονι. ὡς τε καὶ ἦσαν οἱ πριάμενοι τὰ πάλλιστα αὐτῶν τῶν ὀνομάτων ἀνατιθέντες. ὁ δ' οὐ πάρεστιν ἀγαθὸς. ἥ τε σοφία αὐτοῦ πεσεθέντα ἀδικῆσαι. τὰ μὲν τίχη. τὰ δ', καὶ ἀναιδεία. ὡς τε ἥδη πλαβὼν ὡς ἀποδώσων ἐν μέσῳ μυρίων ὀμμάτων. εἶτα ἐρνήσατο. ἐπί τε δικαστὴν ἦλθε. τῶν ἅπαντα εἰδότων, ἀποθαυμαζόντων. λόγου δ' ἀπορῶν, οὐκέχων κρατῆσαι τοῦδικαίου. πλασάμενος συστροδινίαν, ἀξελθὼν ὡς δὴ εὐθέως ἥξων αὖθις ἐπὶ τὸν δίκην. ἀναβὰς ἐπὶ τῶν ἵππων, ἐρρωτό τε καὶ ἤλαυνε. καὶ λαβόμενος τῆς κλίμακος, ἐπὶ τραύματα βοὺς οἰκέτας ἔταπεν. ἀλλ' ὅμως οἰκολακεύοντες, ἐ ὡς ἦσαν κόλακες, καὶ ἐφενάκιζον. μέχρι δὲ καὶ ἐκ τούτους ἐκείνους τραπόμενος, ἐκρέμασε καὶ ἐνταῦθα τῆφύσει. ὡς τε καὶ οἴδε συνεχώρουν εἶναι, ἀνῶν σαρῖνον ἀδικώτατον. ἐ νῦν ταυτὸν ἀπὸ γλώττης ἁπάσης ἐστὶ λεγόμενον, νενικῆσθαι δὴ εὐρύβραβον. οὐκοῦν οἷς ὀφειλὴ δίκην, μείζω δ' ἔωκε μοῦ, ἔκειτεθνηκὼ

σὺν ἐν. καὶ μαλακαὶ πως τὰ μηρυθεὶς οἱ ἵπποι ὑπὸ βῦ ὄχλου, κατῶ
αγκάθη τῆ ὁπλῆ γυμνῶσαι ὃν πόδα τοῦ δέρματος. βύτω δ' ἐν
πιπολούθησεν ὁ πολὺς ῥοῦς, ἐπὶ πᾶν ὁμοίως μέλος χυθείς. ὥστε
οὐδεὶς ἔνθ', ὅς οὐκ ἐπέπεισόμεθ' αὐτίκα ἀπειλανεῖσθαι τῶν τε παρόν
των. βῖς ἀπῶσι δ' καὶ ἐτεθνήκειν. καὶ βῦβ μεταξὺ σωτηρίαν
καὶ θανάτου, παιδίου τε καὶ ἀνδρὸς. ἀνδρὸς μὲν, ὅς μὴ σωθῆ
τὸ ποίμνιον διακονία τε καὶ πόνοις. παιδίου δ', ὅμοι τὰ ἀπὸ
τοῦ καμάβου λύου μετὰ ῥώμης, πάλιν ἐπὶ τὸ κάμνειν ἦγε. τὰ
μὲν δὴ ὀλύμπια ἐκεῖθ' τῶ ὀλυμπίῳ διὶ. λόγος δ' ὁπηνθεὶς εἰς
τὸν πανήγυριν ἵκετο. ἐμὲ δ' τά τε ἄλλα ἔπαινε, καὶ ἀγρυ
πνίαν. διὰ πικροῦ δέ βῦ θέρους τοῦ δὲ οἶδα ἐλεῶν. σκληρὸν δέ
μοι καὶ τὸ ἐπὶ τούτῳ. παιδίον γὰρ ἕτερον. ὅσον ἐκείνῳ τιμε
κούφιζε. καὶ μετ' ἐκεῖνο τὸ αὐτοῦ μέρος παρείχετο. γάμων δ' ἕνεκα
ἐλθόντες εἰς ἄστυ. ἐνῶ καῦμά τε οὐφορητὸν. ὕδωρ τε πονηρὸν. συλ
λέξαν νόσον, ἐπαρῶπαν θνήσκειν. ἐπὶ δὲ τούτοις πολλάκις ἤκου
σαν οἰθεοὶ. τὸ ὦθεοὶ βοῶμβος. τὼν τύχην γὰρ θεῶν ἐκπνέσαμεν, καρ
τέροντε δ' βῦς ἐπ' αὐτὸν. καταφυγόντας, καταγελάσους τε κέ
κασαν, ὁμῶ γὰρ ὡς ἐγκαταστάσων ἐνταυθοῖ διδάσκαλον τὸν λοι
μὸν γερόντιον, γνώσεσθαι πολὺ ἀναλαβὼν, ἦγεν εἰς θράκην. μέ
γας ἐλπίζων ἐνβασιλείοις ἔσεσθαι. τῆς ἀρίας δ' αὐτοῦ πολλαχόθεν
ὀθνείας μεθείσης, δίκην ὰδ' ὑβρίζειν ὤμνυ τοὺς βασιλεῖ τιμί
ους. ὁμῶ ὠθέμενος ἐμβὰς εἰς πλοῖον ἐπ' ἰτυλίας ἔπλει. τῆς
ἀρμίας τῆς ἑαυτοῦ μνηστῆς. ὁδὶ, ὀργῇ μισθώσας ἑαυτὸν ὅσ
φισιν ὠνημερίαν πρατόμενος χρυσίον, πλωτῶν φεύγων βύς
ἀντιτέχνους τοὺς τὸν μισθὸν ἀποδόντας, εἰς σελεύκειαν κο
μίζεται. καὶ δεῦρ' ἀναβὰς ἐν σκότῳ διὰ δέος, ἐπὶ τῶ κεκλῆ
μένῳ αὐτῶ παλαίδα, ἡφίεμαν ὑπ' ἀνάγκης ἔρμερῆαι. τὸν δὲ
ἡμέραν ἴμετώσων ἕτερα. ἐν ταῦθα ἔφη τις μέλη ἐμοῦτε

πληθόντων, θαλμων αὐτὸν ἀμηδεὶς ἐκτορων ἔπειθε. καὶ τὰ γράμματα ἀποπέμψας. εἰσελθὼν ἅπαντα. τῶν ἰσχυρῶν ἐστερημένος, καὶ τὰ μὴ περὶ τὴν πυρὰν ἐκείνην ἐλελωφήκει. τῆς θράκης ἐφ' ἑαυτὴν τὸν ἄρμον τανύσης. συνθὼν ἅπαντα, πλὴν τειχῶν κατασυρόντων. χλομένης δ' τῆς μεγάλης μάχης καὶ τοῦ πολλοῦ φόνου. καὶ πισόντος ἐν μέσῳ τοῦ προθυμία μᾶλλον ἢ τέχνη συμβαλόντος, ἔρρεται ῥωμαίοις ὕπαρχος, ἐν ὑπάρχου σχήματι τὸν δὲ φανούμενος, ἄρισον τα ῥωμαίοις οὕτω πιθήσειν ἡγούμενος. πᾶς δὲ μικροῦ λόγον ἐποίει. τὰ μὴ δὲ τῶν ἄλλων ἐδίδειπτο. ἀνδρόνικος δ' ὁ πιπτὰς μέλλων ἀείλιξειν, εἰπὼν οὐδὲν ἀπῆλθεν. ἐμὲ δ' ὀκμηρὸς εἰς ὃ μέσον ἐκάλει. καὶ ὁμὴ ἔλπειν οὗ κατάγειβ τὸν λόγον ἐνόλίγοις βῖς ἀπροσταῖς φανούμενον. ἐτὼ δ' τὸν ἄνδρα εἰς τὸ βουλαυτήριον εἰς πολυ ἄνδρ. ὁμολογήσαντες δ', γίγνεταί τι τὸ διακωλύον. καὶ ὁπότος ἡμῖν ὡς ἐδόκει ζημία. εὐθὺς μὴ οὖν, βοὴ τε πολλὴ καὶ ἀθυμία, καὶ ἀπὸ τῆς φαυλοτέρας τύχης τῷ πράγματι τοὔνομα. μικρὸν δ' ὕστερον ἐπαινεῖτο τὸ δαιμόνιον, πολέμου μεγίστης πόλεως ὀξελόμενον ὃν πικτίω. ἅ γαρ δὲ ἔδεμεν ἀνάγκην τῷ ἐπαινέτα δι ελθεῖν, τῷ λόγῳ μὴ ὃ εἰκὸς ἐφύλατε. πόλιν δ' οὐ ῥᾳδίαν ἐνεγκεῖν ἐποίει πολεμίαν. οὔτω ὃ δοκοῦν κακὸν, ἀγαθὸν ἐπιφάνη. οὐμὰν ὅ γε ἐρῶ βιοῦτον. ἀλλὰ κακὸν καὶ δοκοῦν. καὶ ὃν κακὸν τὸ μέγιστον. τέτταρες ἄνδρες οἰκιῶν τῶν πρώτων, λαμπροὶ μὴ ἐν διδασκαλείοις. λαμπροὶ δ' ἐν ἀρμαῖς. ἦν δ' ἐν ταῖς ἐλπίσι, τὸμ ζόνως ἐκλάμψειν. οὗ βιοὶ τέτταρες ἐν μισὶ τοσούτοις ἐτάφησαν. καὶ βοῦ τὸ βασιλεὺς ἀγνοῶν, ἔπεμψεν ἀρχὰς βῖς κειμήλιοις. τούβυς ἔ πμοι πυθοῦνπ, τὸ περὶ τὸν πόδα τὸν δεξιὸν σωτῆρα. περὶ οὗ πόα πόλις οὐκακήκοε τῶν ἐν ἠπείροις ἤνησοις. ὡς ἀπάσειν μὴδεὶ πνέσων λιλου μένος. πάυειν δέ τινα μάχην ὠμχειρῶν, ἐν μαινομένου τὶ ἀνοῦ μὴ

μὴν παρ' ἡμῶν ἐπίτλω ἐκφορὰν. ἐκοὶ τῶν βασιλείων τινὲς ὡς ἐκεῖνον δείσαντες. ὁ δ' αὖ πρὸς διαπφεύγῃ πλανῶ τάχει. αἰνιθέρων βίνων δ' ἀπισολῶν, τῶν μὴν παρ' ἐμοῦ πρὸς ἕτέρους. τῶν δ' ἐμοὶ παρ' ἄλλων ἀφιγμένων. ἐν οἷς ἀδικία μὴν οὐδὲ μία. λαβαὶ δ' ἂν ἐγένοντο συνοφάνται ἀνῶις. ταύτας δὲ τὰς ἀφορμὰς μάλα ὠπτῶς ἀνεῖλεν ἐτύμη. ὡς τε ἐν μυρίοις γράμμασι, μὴ εἶναι γράμμα ἐμὸν. τῆς αὐτῆς θεοῦ. καὶ τὸ πεγάμενον πολὺ πρὸ τῶν δὲ τῶν κακῶν ἐγκαλέσαν τά τι φαῦλος μὴν, ὥετο δ' ἀδικεῖν ὅλως. ζῶ τὸ δὲ πείσας αὐτὸν ἔχρεὸς ἦν. εἰ δ' οὐκ ἦν, κἂν ὀξελάλησ' ἐτι τῶν οἱ σόντων ἐμοὶ ζημίαν. καὶ τὼ αὐξεν τίου δ' πρόσμασιω πλὴν, τῆς τύχης δῶρον νομιστέον. ὅτι οὐδ' ἐν εἰδέναι ἀξιῶν ἄνος. ὁμὴ καὶ ἐμὲ δεῖν. τὰ γὸ τε ἄρρητον ἐποίησατο. ὁ μὴν δὲ βασιλαὺς ὡς πέρτις θερατὰς ἁμαρτάνων θείου δεινῶς ἔχθετο. κινεῖται δὲ κίνδωσος ἐκμαλε πότητός τε δεσπόζου. ἓ λύπης οἰκέτου. ὑγραφαὺς μὲ οἰκέτης ἦν. οἰωνιστὴς δ' ὁ δεσπότης. τοῦτον δέ τοῖς διάπεσολῶν ἀρόμην. φαρμακοῦ τινὸς πέρι. ζῶς μὴν θεοὺς οὐκεῖ πών. ἰατρῶν δ' μηνοθεὶς ἀσφαλείας ἕνεκα. ταῦτα ὁ μὴν οὐ κατέκαυσε τὰ γράμματα· ὁ δ' κτησάμενος ἐφύλατε. ὡς τε εἴπ ποθ' ὕστερον ἐπίοι δεινὸν, σώζοιβ ταῖς ἀπισολαῖς. ὡς ἓν ἑκάκου τὲ ἓ ἐδίωκε γὸν δεσπότην ἐπὶ βῖς οἰωνοῖς ἐντοῖς γράμμασι τούτοις ἐμὲ τῶν πίσιν. σωίσειν γαὺ δὲ ὃν δικασὴν, ὅ τι ἐδίλοιμοι ἰατροὶ. ἐμπεσόντα δ' εἰς τὸ δίκτυον ὀπωσοῦν. ἐπεὶ κεν ταὺ ἐυθὺς κεκραγὼς ὁ βασιλαὺς, πολλαὶ μὴν δὲ παραινέσεις ἀπὸ πολλῶν πρὸς ὃν οἰκέτην, μὴ γὸν ἐνεργέτην ἀδικεῖν. ἐνεργέτην δέμεπ κίκιεσαν αὐτοῦ, μέμψεις τὲ καὶ ὀργαὶ. καὶ ὧπτι μόσις. αἷς γὸν δεσπότην ἐπειρώμην ἀνείργειν. ὁ δ', οὐκ ἀγνοεῖν μὴν ταῦτα. ἔλεγε δ' οὐμεγάλανομίζειν. προέσθαι δὲ αὐτὸν μετὰ τῶν ὧπτισολῶν. ἀπράκτων δ' τῶν ἄλλων συμβούλων ἀ-

τῶ τρατηγῶ, γνῶναί τε αὐτὸν ἀναγκάσθην. καὶ συμπεσὼν μὴ ἀπο-
κτεῖναι. καὶ τοῦτο οἵτινες ἀρχὴς πέρας. ἀλλ' ἐπάνειμι πρὸς ὃν βάλον-
τα. ὃν ἔδειξε μὴν μέγιστον, τὸ μὴ τῶ τυράννω τοὺς τῶ τυράννου φί-
λους ἐναπικτεῖναι. ἐπεὶ καὶ ἀνδρονίκου τὸ μοῦ φίλου θάνατος,
δεινοῦ μᾶλλον τῆς ἀλιώπικος ἔργον. ἢ τὸ παραπρουσθέντας ἦν. ἀ-
σφάλειαν δ' τῆς πραότητος ἐωνῆσθαι νομίζων, οὖρον ἱερὸν λό-
γον. φιδουσιόντε. καὶ οὓς ἐκεῖνος ἐπαίσησε τῶ σιπήρω. καὶ ἐ-
μοὶ μὴ διὰ τῶν ἀδικωτάτων ὁρασιλεὺς τὴν ἀρχὴν. προσετί-
θεντες δέτις, καὶ τῶν οὐδ' ἓν τοιοῦτον ἐπῆσαμμένων. μάντις τε ἅπας
ἀχρεὸς. ὅτω δ' ἐδόκησε τῆς τέχνης, διδάσκεσθαί πε περὶ τῶν ἰδίων
τῶν αὐτοῦ παρὰ τῶν θεῶν βουλομένων. μάλιστα γὰρ δὴ ἐδόκει
εἶναι παρόντος μάντεως μὴ ἄνπινα ἐπὶ βίς μείζοσι χρήσασθαι
τῶ ἀνδρί. τὴν ἐκείνου δ' ὁρμὴν οἱ συνοφάνται λαβόντες, πάν-
τα ἐκείνων, ἐπὶ πάντας ἰόντες. δόξα τε ἦν παρὰ τῶ βαλέντι.
φθόνου τὴν δόξαν πεποιηκότες, πάντως εἰς ἐλεγχόμενα πεσεῖν. δι'
ἑνός γε βοῦ τῶν ὑπὸ τὴν βάσανον ἀγομένων. λέγεται δ' καὶ αὖ
τὸς ἐρεῖσθαι τὸν εἰρηναῖον, εἰμετεῖμον βοῦ ἂν βουλεύματος, θαυμά
σαντὲ οὐ μετασχεῖν ἀκούσας. καὶ μαντικῆ μὴν οἶδα χάριν, ἤ
μοι τὴν κεφαλὴν ἐν πραοτέροις κατέσησεν. ὅτω τε χρήσιον καὶ
ὅτω μὴ φράζουσα. τὴν κεφαλὴν δ' ἂν ἀπιτεμνόμην. ὡς δεινόν
τερον ὂν τοῦ ἀπολωλέναι, τὸ ταῦτα σεσῶσθαι. ἔτις ἔκειμ ἐπὶ ὃν
ἀδελφεὸν. ὃς θεῖον μὴ πω τὴν φιλίαν ἠγεῖτο. καρτερεῖν δ'
πρὸς ἀνάγκας οὐκεῖμι. καὶ ὁμολογεῖ γέβι τοῦτο. καὶ ὁμολογῶμ
ἀσχύνεσθε. ἐδεῖ βοῦν ἐμὲν αἰτεῖν αὐτῶ παρὰ τῆς τύχης τὸν θά
νατον, οἷοι πολλοῖς δεδώρηνται ἐπέλθομ. οἱ μὴ δὲ ἄλλοι πάντες, οὓς
χοντε. ἐμοὶ δ' ἐπῶν ἐλπὶς, ἁπλοῦν εἶναι καὶ οὐ τοιαύτης εὐ-
μῆς ἐφάνεβ. σιγῆ βίνων ἐδάκρυον. ὁδ' λουσαμένος τε καὶ δει
πνήσας, ὕπνον τε ὁμοῦ καὶ θάνατον δέχεται. ὡς τε ἔωθεν. ἡμεῖς

θος, φήσας ἐθελῆσαι μὲν ἂν ὑπὲρ τοῦ γέροντος. τὸν δὲ κρινομίζειν ἀφῖχθαι. προτάσιον ἐνέπλησαν μὲν τῶν κατ' ἐμοῦ λόγων, ἄνδρες ἐν οὐδενὶ μὲν λόγῳ πρότερον ὄντες. κτησάμενοι δὲ ἰσχὺν ἐκ τῆς Ἰουλιανοῦ σφαγῆς, ἣ δι' ἐμοῦ ἐφόρεσεν, ὡς ἀν' σχισα ἂν ἄρξειν. ἐμὲ μὲν οὖν ὡς πιθανὸν μὲ μικρὸν. νόσῳ δὲ πιεζόμενος ἐβάδιζεν. αὐξομένης τῆς περὶ τὴς νόσου. καὶ ἔλεγεν εἰς τὴν καταγωγὴν μυκτῆρας. ἀδεμονὰς τῶν ἐν τῷ νόμῳ τυχών. οὐ γὰρ εἶα ὄνο σθαι. ὡς δὲ πολλῶν ἰόντων αὐτῷ μόνος ἀπελιπόμην. λίσσει δὲ πρὸς τὴν ζήνωνα ὧ μάλιστα ἐχρῆτο, τοὺς κατ' ἐμοῦ λόγους θέλειν λέγεσθαι δι' ἔργου. ὃν γὰρ δὴ λεγόμενον ἐνοχλεῖν τοὺς ἄρχοντας, ἥκιστα προσέναι. μᾶλλον παραύξειν ἢ ἐλαττοῦν. μαρτύρεσθαι μὲν γὰρ ταῦτα δι' ἐρῶσι. τοὺς δὲ ἀνέρωντας, οὐδὲ πίστασθαι. ταῦτα μὲν ἤκουσε. δῆλος δὲ ἦν ἀτιμάσων. οὐμὴν εἰ πέτρα τέγε ὀθάνατος. ἕτερος προτάσιος τάτε πρὸς ἐμὲ ῥᾳθοῦ δος ἦκεν. ὃς καθάρμασι μὲν σωφρ. παρῶνδ' ἄμπ ἐ ἐμάθανεν, ἃ βαρὺν ἐποίει τὴν καταγωγὴν. καὶ ὤετο μὲν ζημιοῦν. ἐγὼ δὲ εἰ κέρδαινον. καὶ ἐλπίσιν μὲν τὴν ἐπὶ τοὺς λόγους ἤλπιζεν. ἐγὼ δὲ ἄλλους εἰσίων. διδάσκων αὐτὸν, ὅπ οὐλίαν αὐτὸ δεοίμην. ὁ δὲ ὥδει τοῦ ἐσγε τὴν καρδίαν. ἐδείκνυ ἔνπμι κατηγορία νέοιν. οἷν δίον εἶπερ ἐδίκουν ὤφθαι δίκην. ὁ δὲ ὄδι δασπάλων ἐσσπάνων ἔθος. ἐμὲ πασιν ἐγκαλῶν. ἀλλ' ὅπως ἐν τᾷ παντὶ κρύπτοι ἔφ δὲ αὐτῷ τὰ πρὸς ἐμέ. καὶ τῷ μὲν νέῳ μνώμενός τι ἦσυ. καὶ μετεώρῳ πρὸς πλαγὰς. παρεκάθηβ δὲ πεόλύμπιος. τὸ δὲ οὐμετεῖ μον ἐγὼ. ἐδικεῖτο δὲ ὄνομος. ὅδοῦτο δέ πξωετὸς ἦν, ὡς τε οἷς ἐφθέγξατο μὴ μασιγοῦν ἐκεκώλυτο. φρόνημα δὲ τὸ θράσος καὶ ἐγούμενος καὶ ὀνομάζων, ὅπλα ἐμπαράμενος

ρεκαλέμεν. τῶ δ' ἀδὲν ἐδόκει δμνὸν ἐμὲ ἐφ' ἑπτανάοι βιεῆσιν
θόντα ἐσάναι. ϛ ἐγὼ μὲν δξέα ἐλεῶν τὸν δικασκὸν, ἐπόσσον ἀπὶ
μὲν ἀδικαζόμενος ξίου. τῶν δ' φίλων ἄλλοι σωίρρεον. ἄλλος ἄλ
λό π πρὸς παραμυθίαν ἐσιεμένος. ἐπείσων δ' ἀδὲν αὐτοὺς δεῖ
ἀλλὰ τουτουνὶ τῶν σπεμμάτων, οὔτας οὐκέτι τρώμεν. φιλήλιος δ'
ἦν μᾶλλ φύσου πολίτης. ἄγριος ἄνθρωπος. ἀρχὴ δὲ αὐτῶ τῶν πρὸς
λέως ὠλιγελεῖν ἀλλὰ χρημάτων. φιλίαν δὲ πρὸς ὃν ἔνυλον, ἀφ' ὧν περ
ϛ τῶ φύσω. ἔμων τοίνυν αὐτὸν πειθόμενον ἐκ πολλῶν δορύφων τὲ
καὶ συμπρσίων, κινεῖται ἐπ' ἐμὲ, ϛ σωιβούλαι δίκην λόγου λα
βεῖν. τὸν δ' λόγον τὲ γραφὴν μὲν ἐγκώμιον γεγράφθαι. κεῖνον δ'
παρ' ἐμοὶ τῶ συγγραφεῖ. ῥᾴσον δ' εἶναι διύπερ ἐτῶν ἐλεῖν. ἔδο
ξεν οὖν ἐκείνω κάλλιον εἶναι, τὸν ἐρατηγὸν ἐπὶ τοῦ τοπρος λαβεῖν.
πολλοῦ μᾶλλ ἄξιον ἰδιλιανῶ γενόμενον. πολλὲ δ' ὄντα ἰσπεῶ
βάλεντα. φορερόν δὲ τὰν οἰκείων βίσκακοῖσ. αἰδούμενον μᾶλλ καὶ
σοφίαν καὶ λόγους. λόγου δὲ ἐν σοφῶν σωουσίαις ἀκάπροῦντα.
βυτὶ δὲ αὐτῶ παρὰ τῆς φύσεως ἦν. ἔτος ὀλιγαπικίνος, αὐτὸν. μέν
με δὲ πώπτε ἰδὼν. παρὰ φήμης δ' ἴσως τινὰ, περὶ ἐμὲ πδε
ξάμενος. προσμὲν γὸν, εἶπε, σίγα ὦ φιλότης. καὶ ἐν ἐμοὶ ταῦτα
ἐσάσθω. μετα πεμφάμενος δὲ ἐμὲ, χρεῖται τε φίλον. ϛ ἐπαγέ
λειν, εἴτου δεοίμην ἐδίδου. ἐρανίζε κληρούμενος. ἀφέντας ἀάλα
ζονεύονται, τὰμα ζηλοῦντας ὁρᾶσθαι. τοιαῦτα δὲ καὶ ἐνοίμισεν.
οὐμὲν ὡς πεπειμένα μοι τοιοῦδε πνος λόγου. ἀλλ' ὅπτις πρῶτος
πείρας ἁμαρτὼν ὁ φιλήλιος, προὔβαινεν ἂν ὠβουλεύων, ἅως
ἔργου τύχοι. ὑπῆρξε δὲ μοι καὶ ἀμεῖψασθαι τὸν ἀμ' ὑπαμβέντα
ἀνόν. παρὰ μὲν γὰρ τοῦ κραβούμβος ἦν αὐτοῖς τὸ ἐν ὑπάβις εἶναι
παρ' ἐμὲ δὲ, ἀρχέλαος. καὶ ἐπεμώμην ἄλλοις τε ἐκολίοις. καὶ
δὲ καὶ ὠκέθη δεῖν, ἀλθὼν πρὸς ἐμὲ προσειπεῖν. πατὴρ γιγνόμενος
τῆς πμῆς. οὐ γὰρ ἦν ὃν ἐμιμεῖτο. ἀλλ' ἐγὼ τοῦτο ἀσθανόμε

μὴ φθάσῃ τὸν ἐκείνου σίδηρον ἡ νόσος, ἀπεπεγκοῦσα τὸν μαίμον
δ' ὡς ἐνίκησε ταύτῃ τῇ νίκῃ, ἐγάνυτο ὁ κακοδαίμων. οὐ
μὴν ἐμέ γε ἴσχυσε. προσκυνῶ δ' τὴν ἀδράστειαν. καὶ βίᾳ τοῦτο
γε ῥᾴδιον διὰ μαρτυρίου πισίδου πρὸς ἀνοῦ. χαίρουσι μὲν ἀ
θληταῖς. ἀμέμπτου δ' ἄλλως. δοκοῦντος δ' τῷ φύσῳ γόητος δι
ὰ τὸ προσκεῖσθαι παλαισταῖς. περὶ τούτου μόνος πρὸς μόνον ὃν
βάλιντα εἰπών. ὡς ἐμέ γε ἂν ἐν αὐτῷ ῥᾳδίως καὶ ὃν εὐτρόπιον ἑ
λοι, παύδων ὥστε εἰς ἰωνίαν ἐπὶ τὴν ἀρχήν. ὡς γε γέλωτα πα
λὺν ἐν τῷ δικαστηρίῳ τὸν μαρτύριον παρασχεῖν. δικαζόντων τῶν
δικαζόντων μαθεῖν, ὅπως κἀρκὴ τῷ τοῦ βοὸς ἀχθῆναι γένοιτο. τῆς
ἀρχῆς τοῦ πράγματος ἐν σκότῳ γεγενημένης. φύσῳ μὲν οὖν ἄ
θλου τύχης καὶ ἀγένους, γάμος. νέα μὲν, γυνή. συχνὴ δ' οὐσία
καὶ μὴν ἐν πόλει σὺν ἐκείνῃ στρυφᾷ. αἰθέριος δ' τέθηκε μὲν τὰ
λλὰ δὴ ἐς μεγάλα πρότερον ὢν ἢ νῦν, τὰ λαλεῖν. τὸ, τὰ
ἀκούειν ἀπράλων. γίνεται δ' ἐς αὖθις εἰς ἐμὲ κακὸς, ὥσπερ ἀ
χθόμενος ὅτι μὴ ἐνθυνία πρὸς ἐβλήθη καὶ ὁπότε τιθέσειεν ἐπὶ
μὲ κατέφαγε. τὰς μὲν δὴ εἰς βοὸς λόγους ὑβρεις αὐτῷ, παραλι
πέσθαι. ἐναῖς ἐμαίζετο πάνυ μὲν ἀνδρεῖα πλησίον. παῖδας δ' οὐκ
κτημένῳ. ἀλλ' ἄλλος τέτευχεν ὁσάσε μὲν ἐν μέσῳ πολλῶν μὲν ἐνιό
χων. πολλῶν δ' ἱππονόμων οἷς τὸ ἔργον ἀναπετάνυται βοῖς ἅρ
μασι τὰς θύρας. ὧν τοὺς μὲν, ἔπαιε. τοὺς δ' ἐπείλει κατακαύ
σῃ. ἐρὸς δεῖπνος ἐνιόχου γέροντος, καὶ πλευρὰς, ἐφ' ὧδε μέγα
ἐρόησεν ὀλεῖσθαι ἐφ' ἑκάστῳ μένει. ἐμοὶ δ' ἦν πόνος ἐμπρὸς μὲ τὸ
αἷμα ἰδεῖν. τὰ ταῦτα ἀπὸ φιλῆς αἰτίας ἀμβροσίοις εἰδμαινομέ
νοις. δεικνύντος τῷ μανίαν. καὶ βοῖς ἐναυτῷ γιγνομένοις τὸ δίκα
οὕτως ἦν ὁπαμὲ κελεύσας εἰσάγειν. ὡς δὴ τῆς φιλουμένης τοῦ εἰας
ἐν ἐμοὶ τὸν ἔλεγχον ἔχων, ὃ δὲ ἔλεγχος ἦν, παρέχουσι αὐ τῶν μὴ συ
κοφαντεῖν. ἀλλ' ἀπαλλάχθαι πραγμάτων. καὶ τοῦτο ἦν ἐφ' ᾧ πα

ἐναντιώμασιν ὑτέχνοισι πολεμήσεται. πῶς τοίνυν ἐμὸς ἀγὼν ἔσται
ἐν πολλῶν ἀνταξίων παρ' ἐμοῦ σοι γενόμενος; τὸ δὲ πλῆθος πιθα-
νοὺς λόγους. τὸ, τί οὕτω δοκεῖ τοὺς πεισθέντας εἶναι καλούς, ὡς
τὸ ἐτιζῶντος, ἐμὸν δὲ φθορεῖσθαι ἀμάχως, τὰς τῶν βιβλογράφων δε-
κάδας τὰς πολλὰς, ὀλίγας ἐλέγχεσθαι τῷ πλήθει τῶν ἐρασῶν ἅπα-
ξαπάντων ἐργασίμων λόγων, καὶ τοὺς δεδαπανῦσιν ὁμοίως ἐν
παιδαγωγοῖς τὲ καὶ παιδαγωγοῖς μερσὶ καὶ τούτων ὧδ' ἔχειν οἳ
δυνατὴ τύχη ἐᾷν, καὶ αὐτοῖς παραύτικα ἀεὶ βελτίω παρέχειν ἢ
δύνασθαι. ἀλλὰ γὰρ οὐκοῖδ' ὅπως μεδιεφυσέτω, ἀθύρειός τε καὶ
φῦσος. σύρων ἀλλ' ἄρειον ἑκάτερος. ἄρξαντες δὲ πρὶν ἐβάλωτα
δεῦρ' ἐλθεῖν. ὁμως οὖν φωνῆς ἑλλάδος ἄπειρος ἦν ὁ φῦσος. παρα
παίων ἄνος. ἀλλ' ὅμως αὐτὸν, οὐδὲ βοῦς ἔπεισε δ. ὡσαδαΐλιν ἀρ
μὴν. ἐλθὼν δὲ δεῖλης, εἰσάγων ὡς ἑαυτὸν ἔυβουλον. ἐ σωῶ ἐὰν
τῷ διερμηνέως πτοῦ. ὁ δ' ἐμολόγει τῆς ἐμῆς ἐπιθυμεῖν τελεῖν,
ὅπως αὐθις εἶναι πρόσειν. ἐπώλει οὖν εὖ βούλων τὸ μισεῖν ἐμὲ
φῦσος. ὧν καθ' ἑκάστην ἥσθιε τὸν ἡμέραν. ἦσαν δὲ χῆνες πίονες ἐ
κείνων. καὶ οἶνος ἥδυς. καὶ φασιανοὶ. ἔβλεπέτε οὖν με οὐμῶς ἥδιον
σα ὁ φῦσος. καὶ ὡς περὶ πακοῦ τοὺς λόγους ἐποιεῖτο. καὶ ὁπόσα
δεῖν ἐπλυνῆς. καὶ ποτε θέατρον μὲν μοι σωεῖ λεκτο. λύσαι δὲ
τοῦδ πρὸ ὥμος, ἐπιγράμματα βασίλεια δοὺς καθημένους ἑκά
λει. ὡς δὲ ἐπὶ τῷ τέλ τῆς ἀναγνώσεως δεῖλων, καὶ ὑπ γραφεῖς
ἅμα παρῆσαν. γραφόμενοι τὰ τῶν οὐκ ἀναγνωσθέντων ὀνόμα
τα. ὥσθ' γὰρ με μαθεῖν καὶ οὐκ ἐπιτρέψειν ἀπελθεῖν. τὸ
δὲ ἀρμέσειν εἰς θάματον. ἐνταῦθα οἱ ὥμοι, ὑπ' ἀνάγκης ἐξέπ
σαν. πολλάκις μετασχεφόμενοι πρὸς ἐμέ. καὶ τὰ ῥηθησόμε
να. οἷς δ' ἔδειν ἀκούσῃ, ἤκουον. πρὸς θεῶν τις δὲ τὸν ὀυκ ἐκοῦσαν. οἱ
μοιμένην μοῖραν. ἐμίσθωμεν οὐμὲ ἐπροῦλαν. τοῦ μίσους δ' οἶδα.
τὸ τύχη μὲν ἐν. ὅγε μὲ δικέ ποίησι φίλον αὐτὸν, δείσαντα μὴ λὰ ταῦ
τα ὕστερον μὴ

τὰ εἴσω. οἷον δὴ τὰ ἔξω. καὶ πῶνῦν ἄρα. ὦ ἑταῖνος μερσὶ νίος δέ τίς κλίτης ἐμὸς ἑωυτῷμός ἢ κεν ἀναγκασσόμενος. ὦ οὐδιδάσκαλος ἀνερόησι. ζῦ τ' ἐκεῖνο βῖς γνωρίσμασ. ν ἑλών. καὶ ἤκεν ἐρωτῶν εἰμὶ ἁμαρτάνοι δόξης. λαβὼν οὖν ἐγὼ ὦ πιὼν σας. οἷα ἄντις ἐπὶ παιδὶ ὃ ἴσον μὴν ἀφανισθέ μπ μερόνου. φανέντ δ' οὐ περ δε καθέντ. πεμμαρὲς ἀσπασπόμεν. καὶ ἰό τε ἐυθὺς ὦ νῦν οἶδα ἴῶ θεῶ χάριν. γελάτε δ' ὁ βουλόμενος ὡς ὑπὲρ φαύλου μακρολογήσαντος. ἀθεὶς γὰρ δ' πουθεν ἀπαθὰ τὰ γέλως. ἐφ' ᾧδ' ἂν μάλισα μομιζοίμην ἄθλιος, ἤδη φράσω. εἰ γὰρ αὖ πᾶρ ὅστις κλλὰς μὴν παῖδας παρέδωκε μνήμασι. κλλαῖς δ' πλίναις σώματα βύτον εφερούσας, ἠκολού θησεν ἄθλιος, πῶς ἐγὶ ὦ αὖὸς ἂν ἐνδυσυχοῦ σιν ἀριθμοίμην. ἃ πολλοὺς μόνον ἀλλὰ καὶ ἀγαθοὺς παῖδας. ἶὲς μὴν αὖὸς θάψας. τοὺς δ' ἐν σοροῖς νέους νεκίσκους εἰς τὶω ὁ, μαίαν ἀπέμψας, ὥς περ γὰρ ὁθρασύβουλος βὺς τῶν ἀσωμύ, ωνῦ περί χοντας ὀξέκοπεν, οὔ τως ἡτύ μη τῶν ὁμιλητῶν τὰ καὶ ἐ, σους κ ρασεν. ἀρξαμένη μὴν ἀπὸ τῶν ἐνρυθμία διατειβῶ, περοιλθοῦσα ἠεῖσ τόδε ἀεὶ. φῳδομένη μὴν, οἱ ἀπὰ νόξέλαμψαν. βὺς ἢ ἤδη τε ἐνδύξη. ὦ ὦ τυὸς εἰσομένας, ἀφίερ. λίγω δ' περὸς τυὸς οἱ ομέ, νας ἶλέγξη ἐπφόβ' ἀνέρωῶσι. ἶνας ἢ μῖν ἀπέφνιερ ἡ πορας. ὅ π' ἐλ θόντες εἰς ἅδου, θάσαντ' ἂν δικολίτας. ὧν οἰχομένων, ἐζημίω. ῶμεν βαλαὶ, ὦ δ. οικήσεις πόλεων. ἐζημίω. ῶδὲ δίκαι λόγων τῶδικαίως υμμάχων ἐσερημέν' ἐζημίω. ῶδὲ θρόνοι. ὧν βὺς μὲν, ἑρμὲς, ἶὰς ἐφορᾶ θέμις. καὶ μὴν καὶ τόδε δυστυχὲς, ἐνάοφενεία τε καὶ ἄπμία ὦ προκλαυσιεμῶ τῶν λόγων, λόγους διδάσκειν καθήμενον. ἑτέ, ρων ὅταν ἐν οἷς αἱ ἐλπίδες. ἃς εἰ μὲν μὴ ἐπίσασθε, τοῦ διδά, ξοντος ἄνεδα. νῦν δ', ἴστε μὲν. οὔσ μακαρίζετε, παρ' οἷσ, οἱ πλοῦτοι. ἴστε δ' οὐσ ἐλεεῖτε, παρ' οἷσ οἱ λόγοι. εἴπερ ἂν οὖν τύμη καθάπερ ἐνδρά μασι. λαβοῦσα φωνὴν, ὅτι εἰ καὶ ἐνμυρίοις

του. μὴ σὺ μιᾶς διὰ σχόμενοι τέχνης. ἀλλ' οἱ μὲν ὀνείδισι βλέπειν ἀμφὶν νομίσαντες. οἱ δ', πᾶν μικρὸν ἐκεῖ μὴ ἀποβλέπειν. οἱ δ' οἷς ἓν εἶδός τ' αὐτοῦ τὸν νεκρὸν ἐκδύσαντας ἀφεῖναι διὰ πετρῶν φέρεσθαι. τούτους τοίνυν ὑὸς πάλαι μὲν πολεμεῖν τας. ἐγκαλεῖν δ' οὐδὲν σὺν ἀληθείᾳ ἔχοντας, προσπαίσκειν δαίμων ἐμῶν γε ἐσυκοφαντῶν. καὶ οὐδ' ὅσον ἀραῖς ἀμύνομαι νῦν. τὰ γὰρ δὴ ἔδη καταράσθαι, πάντα ἄπεστι μοι. οὐ δαίμονος. ὃν ἀδικοῦμεν. τὸν ὀφείλοντα δίκην. ὥστε δίκην ὄφειλεν. ἓν δὲ πρὸ τοῦ θανάτου παράγε σώφρονι ἀνοῖς δηλότερον. τὸ πολλὰ κακὰ πάσχοντας, εἶτα οὕτως ἀπελθεῖν. ὧν ἕνεκα τὸ τῶν αἰδοίων τοῦ μοιχοῦ λαβόμενον τυμβεῖ, ξυρῶ τὰ πάντα ἀμέσως. τούτοις ἄξιον ἐκεῖνος προσθεῖναι, σμικρόν τι καὶ οὐ σμικρόν. ὑμῶν μὲν γὰρ ἴσως τῶν μικρολογεῖσθαι δόξω. σὺ χρεὼν δ' αὖ ὃς τὴν ψυχὴν οἶδα. ἐπὶ μεγάλῳ βοᾷ παθών. ἓν μοι Θουκυδίδου συγγραφὴν, γράμματα μὲν, ἐν μικρότατα πεφυκότα. τὸ δ' σύμπαν οὐ τεράστιον φέρειν, ὡς τἀυτὸς ἔφερον παιδὸς ἀκολουθοῦντος. καὶ τὸ φερνίτιον τέρψις ἦν. ἐν τούτῳ δὴ πάλιμον τῶν πολυπραγμοσύνην καὶ ἀθυναίων μαθὼν, ἐπεκόμπει, ὅπερ ἴσως καὶ τις ἕτερος. οὐ γὰρ αὖθις ἑτέρας βίβλους ταύτας αὖθις ἐπῆλθον πρὸς ἡδονήν. ἐπαινῶν δὲ πολλὰ καὶ πρὸς πολλοὺς τοῦτο μα. καὶ ἀφεῖναι νόμῳ μᾶλλον ἢ πολυπράτους τῷ δακτυλίῳ πλείστας αὐτοῖς βιβλίοις ἐπῆγον. οὗτοι μὲν ἄλλως εὐθὺς ἤρων. ὁδὶ δ' ἕτερος, πῦρ ἀνῆφε βύβλους καὶ ἄλωναι. καὶ ὅτῳ δὲ τὸ ζητεῖν μὲν ἐπαινῶμεν. ὃ μὲν λυπεῖσθαι δ' ἥκιστα. ἀλλὰ καὶ τοῦτο μοι παρὰ τοῦ Θουκυδίδου, μέγα ἀγαλλόμενον, μεῖον ἥρμοττε. διὰ δὲ συναλοιφὰς γράμμασιν ἑτέροις ὁμιλεῖν. ἀλλὰ καὶ τοῦτο μὲν οἱ ὅτῳ ἀμείρων, βραδέως μὲν, ὅμως ἐάσατο τύχη. διατέλουν μὲν γὰρ πρὸς τοὺς ἀπαιδεύτους γράφων αὐτὸ μετὰ λύσης τοῦ λόγου. μέτρα δ' ἐδιηγούμενος. ὃ οἷον μὴ

εἰ δ' ταύτης εἶναί ποτε δόξαι μοι τῆς χάριτος ἄξιος. ἐξ ἧν μὴν ἐν
τοῖς ἑβδόμοις ἐπὶ τοῖς πεντήκοντα λόγοις ἔδακρυσα δισσὰ δ' ἴσως πάθη
δθεὸς. ὧν τῶν δύο μεθαμερινὸν μέρος οὐσμικρὸν ἐμάσω τοῦ νεκυίσματος
ὃς ἀφῃρέθη. δ' πατέσκασεν εἰς τοῦτο. ὁμέποτε ἀφέλοιτο. οὕτω δὴ
τοῦ βασιλέως ἅπαντος, τῶν ἀγλαΐαν τῶν τε ἀπὸ τῶν ὅπλων,
τῶν τε ἀπὸ τῶν δρακόντων. μιχθέντα τὰ ὀργάνων ὑπέμεινα συμμιγῆ.
μὰ δ' ἂν δι' ἑνὸς μόνου πρότερον. καὶ οὐπολὺ ὕστερον, δῶρον
αὐτῶν λόγον εἰσῆγον. ἐφῶ πλέον, ἢ ὅ τε τὰ ἔργα ἐπράττην ἐν
οἷς ἦν ἐν βασιλεῖ δεδόκει. καίτοι τῆς μὲν ὀνειρατικῆς ἐκκοπείσης ὑπνου
ἐπεδέδεικτο ἐμε μόνῃ. τοῦ γὰρ δὴ ἡμίσεως διὰ μῆκος ἀναγ
βεβληκότος δείσαν τὸς οἷς οὐκ ἄμφιον τέρπεσθαι λόγοις ἀλλὰ θεοῖς
τὸν βασιλέα μουσῶν, τὴν βίβλον ἐρημόνοις ἑκάστων τῶν ἀκροασο
μένων δ' ἑτέρων, φόβος οὐδεὶς. ταυτὶ δ' αὖ βίβλος, τὰς γοργοὺς
φοβερωτέρα. βασιλεῖ μὲν γὰρ καὶ ἀπὸ τύπου, κἂν ἀγνοῶ μόνοις
ἔτι ὦ, σὸν ἔργον ὦ δαίμων καὶ τὸ τεθῆναι νόμον τῶν παίδων βίβλοις
θοῖς ἐπὶ κουρονόμῳ μὴ οὖν ἐπὶ νοῦν τὸν αὐτὸν τῷ πρεσβυτέρῳ τοῖς
βασιλείοις ἐλθεῖν. ἐνατὲ τῶν πραττόντων βίβλος ἐκείνου γενέσθαι
γράμμασι, κοινὰς βοῦ τὸ ἔσω τὰς τῶν ἐγχειρεῖν τοῦ νόμου καθεστηκότων
τύχας. τὸ δὲ τὸν μεώτερον ἔκλυσα αὐτὸν ἐπαινοῦντα. μᾶλλον ἐπαινοῦντα φανῆναι, παῖσαί τε μείζονι ἐπιδόμενος ἐξουσίας τῷ ἑαυτοῦ δεσπόμενον ἔσθε, πῶς ἂν ἐνδείκνυτο τὰς ἐμὲς κριθείσας τύχας. ἢ μεγαλοψυχίας τε καὶ φορείας ἐλευθερώσεις ἀξίας, ὡς τὰς αὐτὰς ἡμέρας τελευτῶν μὴν ἐμοὶ πομπείαν δ' ἐκείνῳ τῷ ἐσμὰ τῶν οἰσούσης. ἀλλὰ μὴν τόγε ἐχθροὺς καὶ μὰ μὲ οἰόθω τὰς τῶν ὁμόρου συμβουλὴν παραβαίνειν. τῷ δὲ ὧν τρέπουσαν ἐπὶ κτα μόνοις ἀνδράσιν ἀμετάδοτος ἐγὼ ἀπόβοι αὐτὰς μνησθήσομαι τὰς γνώμας. ἀλλ' ὅπως μὲ δ' τοῦ τ' ἄρρητα εἰκτῶν παρ' ἐκείνῃ θεῷ θμόνῳ. οἷ βίνων ἐπ' ἐμὲ μαθεῖν μὴν λόγου μηδεὶς δ' ἑτέρ

περὶ ἰατροὶ δ' νενικῆσθαι μὲν ὡμολόγουν. παρεμυθοῦντο δ' ἰ
μεταπεθέντες ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἐπὶ τοὺς πόνους τῷ λόγῳ τὸν μέσον
τὸν λαὸν αὐτὸν, ὡσὶ μὲν κακὸν. τὸ δ' ἰσοδαὶ ἀγαθὸν. ἦν δ' ἄ
ρα τοῦτο φλυαρία. ἐπεὶ τόγε ἐκείνων κατῆλθεφῶς, εἶτεβ τῶν μ
ἄνω. καὶ τοσοῦτον γε ἀπέσχον οἱ πόδες ὀνησάμενοι τῆς κεφαλῆς,
ὥστε ὥσπερ ἂν ἀπὸ τῶν ἐν ἀυβῖσ κακῶν μοῖραν τινὰ ἐκεῖσε με
μιγμένοι, χαλεπώτερα τὰ κεῖνης ἐποίησαν. οὔκουν ἐπὶ τοῖς πρό
τοῦ φόβοις ἐταραττόμην μόνοις. ἐμοῖς καὶ τοῦ βίου μὲν τῶν πό
λιν ἡμῖν ἁρπάσαντες ἄνεμοι φέροντες εἰς τὸν ὠκεανὸν ἐμβάλω
σιν. ἀλλ' ἔθεσθε μὴν ὦ ἄνδρες, καὶ τὸν τῶν ἀκάνθων μόχλον. ἐν
φυγοῦ δ' τὰ μέσα τοῦ ἄγους, ἴθεσθε δ' εἰπίας πολὺν τῆς ἐμαυ
τοῦ πάσας. νεφέλης μὲν ἐπὶ τὰ ὄμματα ἐρχομένης. τοῦ πνεύ
ματος δ' εἰς μικρὸν συστελλομένου. τῶν νεφελῶν δ' ἰλίγγων
κατεχόντων, δόξης δ' ἀεὶ τοῦ πεσεῖσθαι παρούσης. ὡς τε ἑστή
κειν ἔδοξεν ἐπ' αὐτῷ τῷ ἁψῖδι, ἔνθ' κέρδεσι τὸ μὴ πεπτωκέναι σοι
οὐμένος ἐν ἐκείνοις μέτεσιν. ὅ π μὴ τοὺς νόους ἐφύσαμεν
μή τε βύς λόγους. αὐτὸ γὰρ δὲ βύπτον ἐν ἐπαρταφυχῇ, τὸ ὡς ἴδι
σα περὶ ταῦτα πνεῖν. οἶκοι τε ἐπὶ τῆς κλίνης. ἐπὶ δ' τοῦ σκύ
μποδος, ἐν τῷ διδασκαλείῳ. τὸ δ' ἐφ' ἑκάτερον κομιοθῆναι, παρα
κινδύνευσις. αἱ δ' ἐπιβεῖσαι ἐκπεδῶν. ἀνδρὸς φίλος προσιὼν. ὥσπερ
δ' οἱ πλάτη διαβαίνειν μέλλοντες καλοῦσι διοσκούρους, οὕτως
ἡμῖν οἰκοθεν βοηθοῦσιν, καλοῦντο θεοὶ κωλυταὶ γεγενῆσθαι τῶν κίνη
πίσιν ἀσχημόνων. καὶ ὁ κλύδων οὗτος ἐστὶ τέταρτος ἐπικρατεῖ
καὶ καταφαύσω δι' ἐλαίου πρὸς ἔβιμον ἀμύνοντα μέγαν ἀσκλη
πιόν. καὶ φράσαντες δ' καλῶς ἀφεῖσθαι με τῶν εἰωθότων. πίνω
τὶ οὖ πάλαι φαρμάκου. καὶ ἦν μέντοι κέρδος ἰσόμοιρον πᾶσι τὸ
βέλτιστον τὸ κακόν. ἔφη δ' ὁ βίος τὸ βύβ χαλεπῶσθαι. ἐγὼ δ' ἔθελον
μὲν ὡς ἂν αὐτοῖς ἀπεῖναι ἐγγύθεν τοῖς τε. θαυμαζεῖν δὲ ὅμως παρὸν

θεινὰ αὐτοὺς ἐργάσωμαι δίκη πολλὰς εἰς βαρυλῶνα ἥκουσας, ὑφ' ἧς ἂν αὐτοῖς δυσμενὴς ἐπανῆκεν ἐκεῖνος. ἀμφίζονται παρὰ συγγενῶν μιγωαῖκα εἰσιόντα συλλαβόντες, εἰς ὃν κῆπον οὗτας βουλαῖς ἐρούλλιον εἰσαγαγόντες, κτεῖναι. καὶ γὰρ ἂν δῶρα σφίσι παρὰ τοῦ τὰ σκῆπτρα λαβόντος γνίσιον. τοῖς μὲν δὴ ἐπιμασσόμενα ἐρόπαλα. τῶν δὲ τις ταυτὶ μὲν σωσιδότων. τοῦ δ' ἔργου κοινωνεῖν οὐκ ἐθελόντων. πρὸς ἐμὲ δ' ἀμάλα οἰκείως ἐσχήκοταν. τῆς θεοῦ πομπούσης, ἀφικτέον εἶναι μοιτῶν παρὰ τὴν γυναῖκα ἐκείνην ὁδῶν ἔφη. κερδανεῖν γάρ. ὅτι δ' ἐν ὁ θρόνος ἀπαίτου τοῦτο. τί δ' οὐ προσέθηκε. θαυμαζούσης οὖν ὡς οὐ τὰ αὐτὰ τοιούτοις γυναικὸς, ἀπηριάμην ἀφ' ὧν ἐκακόφρ. καὶ διεθέωμεν, μὴ κοῦφον ἔχοντα καταμαθοῦσα ὄν φόβον. παύσασά τε θεὰ πατρίμους. ἐπάρασι γὰρ θελόμενον αὐτὴ βιοὺ τυμύσους τὴν οἰκίαν δαίμονα, μετὰ ταῦτα βίαιον ἀνὴρ βάρβαρος διώργιζε γὰρ ἀραβοῦντα ἐπ' ἐμέ. λέγων ὡς οὐ παυοίμην θρηνῶν τὴν τοῦ πατρὸς τελευτήν. ὅτι, ἔμελλε μὴ ἀπολεῖν με κακῶς δίκην ὀδύνης πραττόμενος. ἀνὴρ δέ τις κατασταθὼν ἀγαθὸς. συμφοιτητὴς ἐμός. παρεκάλει μένειν. καὶ τίνα ἂν ἔχοις ἔφη ψυχὴν, εἰ μὴ κοινὸν ἀποθανόντας ζῶντες δ' οἱ λόγοι περιφοιτῶσιν οἱ ἀπ' ἐκείνου περὶ τῶν σῶν γεγραμμένοι φύσεως. τὸ σαῦρι δ' αἱ τελευταί. βοσῦται δ' αἱ ἀρωγαί. τὰ δ' ἐπὶ τούτοις, ἵν' μὴ ὀλύμπια τὰ παρ' ἐμοῦ. ἔτος δ' ἐμοὶ πεντηκοστόν. ὠθυμίασε τὶ τῶν παμγύρεως ὑπερφυῶς. παρακύψας δ' ἐπὶ τὰ πρῶτα τῶν ἑορτῶν, διεμώκησεν. οὐ καθέζοντος λέοντος. ἀλλὰ πεδάγρα τότε πρῶτον πολλοὶ σωπῶσα, καὶ μαλακὸν πωλάριόν τῶν εἰσιόντων ἀναγκάζει. ἐώμην τί δ' εἰ καὶ τίμων τῶν ἀθλητῶν. ὃ δ' ὥσπερ ἐν ἐκκλησίαις μικρὸν διαλιπούσης, πάλιν ἐκέκραγε. καὶ πολλάκις τὰ ἐκά-

γίγνεσθαι. πρὸς δὲ ἄνδρα πολλὰ πράττοντες. ἀλλ' ἐτύγχανον τὰ αὐτὰς. κομάσαντες δὲ καλὰ περσῶν τὰ στρατοφόρους τε τρέπαις. ἀγῶσι τε γυμνικοῖς καὶ ἱππικοῖς. ἄκαιρον θεῶντα ἀεὶ τῶν ἐν πάλλειον οἰκτισι φῶντες οἰκτιρεῖς. οὐδὲ τῶν πόλεων τοῦ τείχους πεσόντων ἔχοντες. τοῦτο μὲν δι' ἀπειρίας τε καὶ δώρων ἐγένοντο ἱκετεύειν. μὴ δὲ χαλεπὸν εἶναι πρὸς δαίμονα ἄνδρα μάχεσθαι. τῶν δὲ περσῶν ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀναβαινόντων. αἰχμὴ τε σφοτάδου βασιλέως τε μοῦσα τὸν λαγόνα, βρίζει τῷ τόνῳ καὶ πόδος αἵματι τὸν τῶν ἵππων ὤμων εἶν. καὶ ταιεῖτον περφεικότα, τῶν διωκόντων κύριον. τῷ μὲν δὲ πέρσα παρ' αὐτὸ πόλεμον εἶναι ὑπάρχειν, ἐνόντα ἐν τύμπανα. ἡμῖν δὲ βίος ἀπομαῦσιν, ἀνῶμεν οὐδεὶς. σφισμοὶ δὲ ἐγίνοντο τοῦ κακοῦμενοι. πόλεων τῶν ἐντὸς παλαισίνης συρία. τῶν μὲν, μέρα. τὰς δ' ὅλας κατενεγκόντες ἐδόκει χαλεπὸν εἶναι τοῖς μεγάλοις πάθεσι μέτα σημαίνειν. ἀλγομένων δὲ μὴ τὰ ὄντα δοξάζειν, πικρὸν διὰ τῶν ὥτων τρέφεται ἐς ἀγελίας βέλος. ἰουλιανὸν μὲν ἐκεῖνον ἐνσεβῶφίρεσθαι. βοῦ δαίνος δὲ γιγνῶσθαι τὸ σωφρονεῖν. πρὸς σῶν δὲ ἀρωγίαν. τῆς τε ἄλλης ὁπόσον ἐβούλετο γῆς. εὐθὺς ὠγοῦντες ἐς ξίφος ἔθεν, ὡς ἁπάσης σφαγῆς δὲ ἀπανθρωπίας ἐς ζωῆς εἶσω ὠγῆς. ἔπειτα ἐπινόησαν τὰ πολέμου νόμον. ἕως αὐτὸν ἀλυπέστατον τὸν βιαίων διάλυσιν. ἕως δὲ τοσοῦτον ἄδικα ἐκεῖνα παρ' ἐκεῖνον ἐναντίας ἂν εἰκάδε τε πλανῶντες πάντας χαλεπὸν ἐμέμφετο, μὴ τὰ ἀπὸ τοῦ θεοῦ περιμένειν. πρὸς δὲ καὶ ἐδόκει μοιρῶναι λόγοις ἐπιταφίοις τὸν ἀπελθόντα τιμᾶν. τοῦτο μὲν οὖν οὔτε διὰ ταῦτα ἔσχε. λόγου δὲ ἐναδιαφεύγειν βουλόμενος τὰς τύχας. οἱ γὰρ αὐτῶν μὲν προβοῦ καιρῶν ἐν βασιλείοις πρὸς ἰσχὺν ἀπολαύσαντες. τότε δὲ τὰ αὐτῶν ἀναγκασμένοι πράττειν, ὑπὸ φρυνώνδου τινὸς ἀπειθέντες, ὡς ἐμὲ

ρώμβος, ἥλατο μὲν ἐκ τοῦ θρόνου. τῆς χλαμύδος δ' ὁπόσον ξυὶ, ταῖν χεραῖν ἀνεπέτασεν. ὡς μὲν ἂν εἴποι τις, ζυγὸν τῶν ἀγγάρων, ἐκφερόμενος τοῦ σχήματος. ὡς δ' ἂν ἀνὴρ ξυνειδὼς οἷς ἦν σεμνὸν βασιλεία γένοιτο ἄρα, ἐν τοῖς προσκυνουμένων. τὸ γὰρ δὴ βασιλικώτερον τοῦ βασιλέως ψυχὴν πρὸς κάλλη λόγων ἀνίσασθαι. τῷ δ', οὐδ' ἄλλως οἷον τὴν μὲ τὰ τοιαῦτα πάσχειν. περὶ πολλῶν λόγων. πρό τι δὲ τῆς ἀρχῆς, καὶ ἐν αὐτῷ τι θυμῶμαι. αἱ γὰρ ἄγρυπνίαι ζοῦ βασιλέως, ἡμῖν λόγους ἐποίησαν ἥδη. καὶ μᾶλλον ἑτέρων ὑπὸ τῆς ἐμαυτοῦ ζῆς ὥρας, οὐδ' ὁπόσον ὥρα. ὃν δὲ ἐν τοῦθεν μέχρι τῆς ἐπὶ πέρσας ἐξόδου χρόνον, ζῆς μὲν ἄλλοις, ἀλλ' ἄττα. πλέον δ' ἐμοὶ παρ' ἐκείνου τὸ φίλτρον. καὶ διατέλει δὲ λέγων, ὅπ δώσω σοιδῶρον ἐλελαύνων, ὃ οὐκ ἂν ὡς περ τἄλλα φύγοιμι. δεδεῖ πυκνότης οὖν, ἐβιάσθην γὰρ αὖ τοῦ. ὦ ἄνεφησιν, ὥρα σοι τὸ δῶρον δέχεσθαι. καὶ ἐγὼ μὲν οὐκ εἶχον ὅτι αὖ τοῦ τοῦθ' ἡκάσαι. ὁ δ', δοκεῖς μοι φησὶν εἰς μὲν ἑνὸς ὥρας κατὰ τοὺς λόγους πλεῖν. ἀπὸ δ' τῶν ἔργων μὲν φιλοσόφοις γεγράφθαι. καὶ ἔσθην εἰπόντος. ὥσπερ ὁ λυκοῦργος ἐπὶ τοῖς εἰς αὖθις παρὰ τοῦ θεοῦ. καὶ γὰρ ταῦτα ὑπὸ τοῦ θεοῖς σωσικοῦνβος εἴρητο. προπεμπούσης δ' τῆς βελῆς. ἐ δεομένων ἀφεῖσθαι τὰ ἐγκλήματα ταρσῖς πολλαχιλίων δώσειν αὐτὸν. εἰπὼν δ' ὁθεὸς ἀπεσώζετο. καίβιμοι δῆλον ἔφη, τὸ πρὸς ταῦτα γιγνόμενον. ὡς ἐντῷ πρεσβεύοντι τὰς ἐλπίδας ἐμετεῖδον. δὲ ἐαυτὸν ἐκεῖσιμεν τ' ἐμοῦ δεισθ βαδίζειν. ἀσπασάμενος δ' ἐμὲ δακρύοντα οὐ δακρύων. ἥδη βλέπων τὰ τῶν πρσῶν κακὰ γράμματα ὑ' σατα πέμψας, ἀπὸ τῶν τῆς ἀρχῆς ὁρων ἥλαυνε. γῆν τέμνων. κώμας ἀρπάζων. φρούρια λαμβάνων. ποταμοὺς διαβαίνων. τεί χη κατασείων. πόλεις αἱρῶν, καὶ τοῦταν ἔκασον ἤγγελε μὲν οὐδείς. πλὴν ἀπὸ τῶν ὁρώντων ἡμεῖς ἤδονὴν ἤδομεθα. πιστεύοντες δ' δὲ καὶ ἐ

τὰ πράγματα ἴωσι. τότε οὖν ὁμῶς ὠφ. καὶ μάλιστα τοῖς ἐμ-
πῶ βουλήμασι τοὺς βουλευτὰς ἐρόμενος ἕλληνας δ' ἔνεκα καὶ ἕν-
θεν παρεγκύπτοντες, ἐρείπιζον τὸν θεμόν. ἐγὼ δ' οὐδὲν πρέσας τὴν
δ' τοῦ πράγματος ἐξετάζων φύσιν, διετεινόμην, ἀδικοῦσαν τὸ
οὐδὲν ἀπέφαινον τὸ βουλὴν. καί τοι τὶς τῶν καθημένων παρ-
ρεῖν τὸν ὀρόντιον ἔφασκε. τῷ ποταμῷ μιφορῶν. ἀναξίοις ἀπει-
λαῖς τὸν βασιλέα ὑβρίζων. ἐδ' οὕτως ἦν ὡς ἀληθῶς ἀγαθὸς,
ὥστε πρατῆσαι μὴ ἐπιχείρησιν. ἐπιθεὶς δ', οὐκ μίσησι. μᾶλ-
λον μὴ οὖν προσθεν ἀγάπησιν, ὑπὲρ πρίδος ὡς πρόπλαθέ-
μων τοὺς λόγους. ὑπατον δ' αὐτὸν ἀποδείκνυς, αἰσθανόμενός
τε τῶν τε ἤδη παρόντων. τῶν τε ἐξόντων μυρίους σὺν ὠδαῖσ
σφίσι παρασκομμένους, κελεύσμοι τι μῆσαι λόγω τὸν ἔορ-
τὸν. ἐγὼ δ' ἕτέρων εἶναι τοῦργον ἔπων. καθ' ἑκατέραν φωνὴν ἄν
ἔργοιμι. ὡς μηδένα μηδ' ἕν ἱερὸν δόξαι λέγειν. μὴ δ' ὅς λαμπρῶν
ἀπολελαυκέναι θορύβων. καίτως συμβαίνει ἐν τῷ προτέρῳ λόγῳ τὸ
μας οἶμαι πνὸς, πρὸς αὖθις βοηθησομένους τε καὶ χαριουμένους
ἑτέρωσε πιμφάσεις, οἷς ἐλυσιτέλει μὲν τὰ μὰ διαβάλλειν. ἐδ'
αὐτὸν μὴν ἔνδον οὐδενὸς ἐπαινοῦντος, ἐπῆνει. δευτέρῳ τοῦτο
παρέχων ἀφορμὴν γέλωτι. βοὸς δ' ἐπ' αὐτῷ γελάσαντας, οὐ-
κανίσι λοιδορῶν. οἷδ' ἂν αὖθις ἐγέλων. καὶ τὸ διὰ πάντος πει-
σθὲν δεκεκμηλόσιφωραθὲν ἂν, εἰ δ' οὖ τοῦτο γε ἐπίσαβ. ὅτι δόξαν οὐ
μὲ δικαίαν ἡσυχία φυλάττειν δύναι τὰν. οἰμῳὴ δὲ ἀλλήλοις
εἰς παραμυθίαν ἤρκεσαν. ὥστ' δ' ἀπέδωκεν ὑστάτος, αὐτοῦ τοῦ βα-
σιλέως ὅτως ὅτι πλεῖστοι σωιλθοιεν φρομτίσαντες, τὸν ἑρμῆν ἕ
φησαν τοῦθερά πομβος καθόμενον. τῷ ῥάβδῳ κινεῖν τῶν ἀνρω-
μένων ἕκασον. ὅπως μηδ' ὁτιοῦν ὄνομα θαύμασος ἄμοιρον ἀπέλ
θοι. βασιλεὺς δ' τὰ πρῶτα μὲν τὴ διὰ τῆς μορφῆς ἡδονῆμε-
νος μὲν ἐσωτέλει. ἔπειτα οὐ γὰρ μὲν κατεῖχε καὶ σφόδρα πει

θίλβυ, καὶ οὐ κἂν δόξαι μᾶλλον, ἢ τοῦτο ἐκείνοις καὶ αὐτὸς σὺν ἡ
μέρᾳ σαν, οἶδα γὰρ ἀναγνούς τι ἐκεῖνος καὶ ἐρυθριάσας. ἀπειλομένου
δέ μοι, ἐ μετὰ τὸν δέλτον οὐδὲν ἧττον τὰ τε κάτω, καὶ τὰ ἐν
τῷ κάτω σφομένων, καὶ ἀπειλεῖσθαι δοκοῦντος, ἐ ὅτε ἀθυμοῦν
τος. ὥσαμέ μου τὸς πεξὲν ὁ τὸν φιλίαν διορύξας. πείσιος ὁ
πειρώτης ἀνὴρ ὅτι πλείοσιν ἐπὶ σοφίᾳ συντέτυχε ἀνδράσι πολ
μιλεῖσθαι ταῦτα ἀτασάμενος τῷ βασιλεῖ, παύει τὸν ἁμαρτί
αν. οἷσις μὲν λόγοις ἀκοίδα, καλὲ μαιδὲ πλεθέσας ἀγορᾶς. ἐ
δὲ παρεῖτό τε. ἐ εἰς τὴν ἔκυπλεν ὁκεκλακὼς. κατηγορῶ οἷς ἐκ
πασμεν. ὧν ἐδισράκει. μόλις δοῦ τὸ τὲ αὐτὸν ἀναλαβών, ἐ ὃ
πλὰ κατημαγκάσθη πράξειν ἀπασάμενος, ἀπειδὴ καλῶμμὲν
ἐπ' ἄριστον, ἤκουσεν ὡς δημοίων. καλῶμ δ' ἐπὶ δεῖπνον, ἤκοσεμ
ὡς ἐ βοῦ τοδέομπιεῖν, ἐκιφαλὴ κωλύοι. σὺδ' ἀλλὰθαμίζῃ ἐμὶμῖν
φι. καλεῦντες τιἴφυν. ἄλλως δ' ἀμίτομλιόσθν. ὁδ', πείθεταί
τε καὶ ὅτως ἐποίῃ. αἰδὲ συμπόσιαι λόγουστὲ ἐμῖν τοὺς ὑπὲρ λό
γων εἶχον. ἐ ἐπαίνους τῶν ἓν πραττομένωνἐκείνω. ἐ μέμψεστῶν
ὠλιγωρημένων. ἔ τουν δ' ἐδέν. οὐτῶν ἐν θησαυροῖς. ἐ καὶ κίσσ.
ἀγῶν. οὐ καρμὰς. ἐ ὅτοῦ ἀρισοφάνους. λόγος ἦν. ἐλεῶν κακὸν
φὸν βιάβυ δοκεῖν. ἐ βοῦ ἐδίδα τὸν ἀρμὸν. ἐγὼ δ' ἐ δ' ἁπλα
βὲν ἀξίουν, ὅτωνμοι παρεῶν ἀμιφῶν ἐν τοῖς ἐκείνωπλέμασιν
ὁρῶν δὲ κέρδος τὲ ἅπαν ὑπ' ἐμοῦ κατα πεπατεμένον, ζητοῦν λά
τε ἐδὲν ἕτερον, ἢ ὅ πωςἐκεῖνος ἀπαρύσαι τὰ ὑμμούμενα. γνυσμὲν
ἄλλως εἶφασι ὅναὐτὸ πλέον φιλεῖν. ἐμὲ δὲ ἀὐτὸν. ἐ μηδ' ἅ τὸν
ἐκεῖσαν αὐτὸν ὑ περβαλέσθαι ὃ φίλτρον ὃ παρ' ἐμοῦ. διὰ τοῦδ' ἐ
τὴν ὑπὲρ τῆς βουλῆς παῤῥησίαν ὑπέμενεν. ὅτε μὲν γὰρ μὴν ἐδὲν ἐδε
δώκει, περιθεῖσατο ἄμωθεν ὑ δαπε. ὁδὲ ἐξικνούμενος τὸν ὠνίου τὸν ἀ
γορᾶν. ἐ μαίμην ἐντὸς ὅ ρων, οὓς ἔδησε ταῖς πυραῖς. δαίμωνδὲ
ἔρα ταῦτα ἐνέμαζε φθονερός, ὡθὼμ εἰσόπερ ἂμ κατίλθοι

γὴν ἅπαπαν ἅμα μὲν παραλαβὼν ὁπαντὸς φιλοσόφου μᾶλλον βασιλείοις τὴν σοφίαν ἀγαπήσας, κατήγαγεν ὡς πρὶν φυγεῖν εἰς τὸ αὖθις ἀσπάζεσθαι τὰ δυσμενόμενα. καὶ ἐγέλασά τι καὶ ἐς κίρτησα. ἐσυνίδουν λόγους καὶ σωίθεια, ἐ ἴδρξα. δωμῶν μὴν ἀπλιφότων αἷμα. καπνὸν δ' φίρουσι πρὸς οὐδὲν τὴν κνίσσαν θεῶν δ' ἑορταῖς πεμπόμενον. ὧν ὀλίγοι πνὲς ἐπὶ σκόμενοι λιλεμμένοι γέροντες. μαντικῆς δ' ἐς ἔξασίαν παρεισύσης. λόγων δ' ἐς τὸ θαυμάζεσθαι. ῥωμαίων δ' ἐς τὸ βαρρεῖν βαρβάρων δ', τῶν μὲν, ὑπομένων. τῶν δ' μελλόντων. ἔδης σωφρονέσατός τε καὶ δικαιότατος. ἐ ἐυβελεώτατος καὶ πολεμικώτατος ὁμόροις τοῖς δυσεβέσιν ἐχθρὸς, τῶν μὲν παρ' ἡμῶν πρέσβεων ἐμπ' ἐμῶν ὡς αὐτὸν ἱκόντων γραμμάτων ἤλγησεν. ἐ ὧ ἡράκλες ἔφη. οὗτος ἐν τῷ γράφειν ὑπομένας κινδύνες, ἐν ἀσφαλείᾳ σιγᾷ! τὸς δῶρο δὲ ὁ δὲ, ἐ τοῦτο πέρδος ὠνόμαζεν, εἰ μὲ πῖδοι, ἐ ἀκοῦσαι λέγοντος. ἐ ἀπ' αὐτῶν δὲ τῶν ὀρωνίκι τὸς πρώτος ὄψεως, πρῶτον τὸ βιφθέγξασθαί τε ἀκουσόμενα. ὁδιάγωνισὲς ἐκεῖνος, ἢ δι' ἢ οἰκ, πεμπικύμας μὲν αὐτῶ τῆς γυναικὸς. θυγατέρων δ' ὡραίων γάμου τῶν ἐκείνου διομένων ὀφθαλμῶν. ἐλέγξθ δ' ὡς ἐ ζώσης τῆς γυναικὸς ἕμετ' ἂν. ὁβίνω βασιλῆς, προοίμιον μὲν τῶν λόγων καθ' ἑκάστην ἐπειθ τὴν ἡμέραν θυσίας, ὑπὸ βῖς ἐν τῷ κάτω βῦ βασιλείῳ δίφροις. πολλῶν δ' φοιτώντων τε, καὶ διὰ τῶν πελατύσεως ἐκεῖνον θεραπευόντων, αὐδὲν ἐν οὐ περάσει. ἐ ἔ τι ἐκαλύμμα. τὸ δ' ἄκλαστον ἱμάτιον, μετέμικτον πνὸς ἀναιδείας ὑπλάμβανον. ἐ τὸν μὲν ἄνδρα φίλουν. τὴν ἀρχὴν δ' ἐκέκολάκευον. ἔπειδέ τε εἰς διὸς φιλίου θύσων. ἐ τοὺς ἄλλους κατιδὼν, ἐρύλοντο χαῖρ. ἐ πᾶν ἐποίουν ὅτων: ὀφθέντα, μόνον δ' τεθαμένος ἐμὲ τῆς πολλοῖς ἐμμεμιγμένον. θέλες διὰ θέλτου πνὲς ἐρώτα τε ὅ, πέκ ὄ κακωλυκός. καὶ μετέμελεν τὸν καθέπειθ. ἃ μὲν δὲ ἀπφιτάμην διὰ τῆς σώτης

ὑδὲ ἀνδρεῖόταβος σοφιςὴ μὲ ἐκεῖνος, οὐδ' οὕτως ἐσύχασεν. ἀλλ' λαὶ ἔδις τὰ εἰρημένα ἐμυθολόγ. καὶ ταῦτα ἐντῆ τοῦ στρατηγίου καταγωγῆ. καὶ ὁμωδέκλασεν. ἑρμογένη δὲ τὸν τῶν ἀρχὴν ἐνδεξάμενον αὐτῶ, θῆναι τε καὶ ἄγειν ἐλθ ἐφέμε. καὶ ἦν γαλεπῶς ἀγωὼς. εἰδόκουν δ' ἂν ἀκεῖνά πρότερον ἰσχύσειν. ἦν δὲ ἄρα οἷος μένης βέλτιστος ἀρχόντων. καὶ ἀπλοῖς μὲν ὁμιλεῖν ἀξιῶν. πρὸς δὲ καὶ λάγω μᾶλλον ἐθυμῶ χρώμενος. ἀτος εὐθὺς μὲν εἰς καλέσας τὸν βουλὴν, εἰπόντων ὁ πῶς τὰ πόλ λυσι τε λύσειν ἕκασον, ὃν θεῖον τὸν ἐμὸν ἀπὸ τῶν λεγομένων εὑρὼν, οὕτως ἐκεῖνος ἐφιφασταίνιος. ὥς τε τὸν ἐνβουλόντα ἐ τὸν ἐκείνου μοῖραν μερο οὖσιεῖν. ἔπει τὰ ἐμὲ καλέσας, φίλον μ' εἶδεῖ ὅ εἰ γενέσθαι τοιοῦτον, ὡς τε μᾶλλον εἶναι πλέον ταύτα ἀεισαινέτω καὶ σελάνεω. παρὼν δὲ ἐ εἰς ἀθυμίαν πεκινῆσθαι ζῶ κτήματος. ἀλλὰ δίκαι ον μέντοι ἔφην φιλοῦντα ἐκείνω ἐ ὑπ' ἐμοῦ φιλεῖσθαι. ταυτὶ μὲν αὐ τὰ τιμου. δυστυχοῦς δὲ τὰ ἐκθησόμενα. τὸν γαρ δὴ πάντ' ἐμοὶ μᾶλλ. ἐ γὸν τῆς μὲν ἀσίας ὀφθαλμὸν. ἐμοὶ δὲ ἀντὶ πύργου τὸν θεὸν ἔρ πασιν ἐτύχη. ὃν μὲν πρότερον. ἐδὲ ἐκεῖνα μοῦσα, ἐπα πεθνήκασι. καὶ ἐδ' ἐπί μοι τῶν ἐδέων ἐδύ. οὐδαὶ ὃ γε πάντων ἔδιτον αἰῶν δείξεις. καὶ γαρ ἐ αὐτὸ τοῦ ἔδιτον ὑπ' ἐκείνοις γίνετο. ζῶμὲν οἱ μ' ἀμπρῶντες τὲ ἐμβῖς πρότερις. ἐ τῆς αὐτοῦ πλευρῆς ἀπαναβαίνομένου. τῆς δὲ ὑπερχαιρούσης, ὁπό τε αὐτῆ τὸν ἐκ τῶν ἀθλων ἱδρῶτα νομίσαι μι μετ' ἐκείνας τὰς ταφὰς. ἐ τὸν ἀνερίου τε ζῶ πρὸ ἀμφοῖν ἀπελθόντος. ἦν μὲν γαρ ἐ τὸν ἐκομπδείας πῶμα. ἐ ὃν ἐπόλις ἐκάλυψε σισοῦσα, θῆνά τε ἐ οἷα λύπην τὸν ἐσκάτλω ἐμβαλεῖν. ὑφ' ἧς δὲ ἐ πολιὰς ὄψαι φρης ἔθρξα. καὶ δὲ πρὸς τὸ θέντα κακοῖς. ταῦτα ἐκείνοις. φίλωτε φίλος. ἐ πόλ φίλη μᾶτέ τε. ἐ ὁταὐτὸς ἀδελφὸς, πάντα ἐμοὶ διαζῆν βούλοιτ' ἄνπερ, ἀ πιφαίνουσι πιρὰ. περὶν δὲ τὸν

τὸ ἅμα δ' ἦν ἐμβρὸς. καὶ κατὰ τοὺς λόγους ἀμείνω μὲν, ἀφελῶν τινὰς ῥαθυμίας. ὧν μὲν ἕφ' ὅσον τε ἄξιον ἦρτο καὶ δι' ὅτι δ' ἐβιᾶτο τοῦτ' ἐγὼ. ὕπαρχος τὰ ἐπαινεῖν ἀλλ' ὧν θυμῶν μᾶλλον, ἢ ἑτέροις τὰ ἔργα χρέος μέτ' τοιοῦτον εἰσέπραττεν. ὡς ἀνέχωντ' ἂν ἐρχὴν ἐς ὧν βάλα αὐτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ ἐπαινέσεσθαι. προσείρητο μὲν οὖν μοι καὶ φανερὰς εὐθὺς ἐν βαχέσιν. ὁ δ' αὐτά τε ἐκεῖνα διεργασθῆναι καὶ τῶν ἐόντων ξυβῆναι, σιωπηθῆναι μηδὲν ἐβούλετο. ἐγὼ δ', ὡς μὲν ὑπὲρ ἐμοῦ ἐκλέξηρούμην, ἔφην δ' ἀποδώσειν, εἰμοῦ οἴκοθεν ἐξελθὼν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ δέ μοι τὸν πόνον. καινὸν μὲν γάρ τι ποιήσειν τὸν ὑπάρχον, ἔσεσθαι δ' καὶ τοῦ βοῦ λόγου μέρος. τὸ πρῶτον ὧδε τετιμηκέναι τοὺς λόγους. ἔφη τιμήσειν. εἰ πολλοὶ δ' ἐπίσουν. ὁδὲ, ἐὰν παρῇν. δεομένου δὲ τοῦ μύκους αὖθις αὐτὸν παρεῖναι πάλιν παρῆν. δεομένου δὲ τρὶς, οὐδὲ τότε ἀπῆν. καὶ νῦν τοῦδε ἄθεται παρ' ἀμφοῖν. τὶς δὲ τίνος ἐστὶ. καὶ πᾶς τῆς πόλεως ἀνάκοος. βουληθεὶς δὲ τῶν πόλεων εἰς τὰς ἀρίστας ἀφικέσθαι τὸν λόγον. οὕτω γὰρ ἂν ἐπὶ πάσας ἐλθεῖν τρέπῃ μὴ ἐπὶ βοῦς τοὺς τῶν βιβλιογράφων δέκα. τούτων δὲ ἕνι χρυσοῦν δέκατον σιμὸς σοφιστὴς. ἐς διαφθείρας μετ' ἐκείνου τὴν παροιμίαν, κοινὰ τὰ τῶν ἑταίρων ποιησάμενος, ἐς ῥήματα τὰ πολλὰ μηθὲν μόρων τὴν ἀλλήλων μεταθεὶς, σμικρὰ δὲ ἄττα ἐμβαλὼν, καλεῖ μὴν ἐπὶ ὃ αὐτὸ χωρίον παραλυθέντα τῆς ἀρχῆς. ὡς δὲ τὸ ἴσον οἰσόμενος. τέρατος δ' εἶναι βοῦ πράγμα βοῶντας. μελώνης. ὅπου τάχειρωμένης, μηκέτι τῆς τοῦ λόγου τὴν πρᾶσιν, καὶ ὁ χρυσίον ἔχων ὡς εἶδε τὰς μάσιγας, ὁμολογεῖ τε καὶ ἑταῖρος συγγνώμην ἔχειν αὐτῷ. μεγάλης ἐπαθέντι τιμῆς. ὡς ἔμελλοι ταῦτα δεῖν, ἄγω δὲ πρᾶγμα τὸ λόγου παρὰ τὸν νοούμενον. ἔστ' ἂν μὴ σύρων. ἐς ὁ ἄνος. καίτοι πρὸς δικαίων ἐμοῦ ἕνεκα, ὅμως ὁμολογεῖ ταῦτα. καὶ ἀβίωτος ἀπῆλθεν. ἐδέησεν ἐμοῦ πρὸς δικαίους δίκην λαβεῖν.

φῶν τυχεῖν. ἄλλας δ' ἂν ἃ ἄλλας ἀρχὰς δοίη μάθητας. οὐλυ
πούσα γὰρ νέμον. ἔστι, οἱ μὲν αὐτοῖ. τῶν δ' γυναῖκες ἔπειν καὶ ὑ
πὲρ σφῶν ἐλθεῖν ἐκείσε. ἐγὼ δ' μέχρι μὲν μεσημβρίας. ταυτὸν ἐ
ποίουν τοῖς ἄλλοις διδασκάλοις. ἔπειτα τῶν μὲν, εἰ μὲν, αὐθις κ
είσων. οἱ δ' ἐπεὶ λούσαιντο. ἐγὼ δ' ἦν ἐνοῖς πὲρ πρότε
ρον. σκόβους δίμε ἀνισάντες, ἐφοίτων παρὰ ὃν φίλον ἐκγραμ
μάτων δ' πων ἐντυχεῖν ἐμέλλον, ὑπὲρ ὧν διεθεῖναι ἐχρῆν ἀναμι
μνησκόμενος, ὁ δὲ τὰ μὲν, ἐπείθετο. τὰ δὲ οὐπειθόμενος,
ὡς οὐ πείσων τὸ δίκαιον διδάσκων, ἀλέπεπε. μᾶλλον δ' ἐ κο
λάκευεν ἀναμένων λουόμενον, ὡς ὑπὸ λατρῶ μᾶλλον, ἢ τὴ ἐμὲ
θεὰ δωσαμένων αὐτῶ κουφίζεσθαι τῶν πόνων. ἀδ' ἐγὼ γνοὺς, ἅμα
ειζόμην αὐτῶ τὰς καθ' ἡμέραν εἰσόδους. ἀναγκὴς δ' εἰργούσης,
πέμπων, τί γὰ κωλύσαν ἐπωθάμεπε. ἐνία μὲν δὴ καὶ ταῦτα γὰρ
ἀνέπαθέμενον. τὸ, τε ἓν πάσχειν ἀπόλογους. τό, τε ἀμισθὶ. βυ[illegible]
χαρ δὲ ὃ πολλὰς εἶναι βυς παρ' ἐμὲ καταφύγοντας ἐπίδ. τὸ
μὲ δεῖν πθέναι π μὲν ὡς πρ λαμάνων ἀπρεπῶν. ἄγχι δ' διαφ
ρόντος τῶ τῶν ὠδεξίων ἀριθμῶ. ἃ αὖπάλιν τῶ ταῖς μερφαῖς
διαφέρειν ἀλλήλων. ἃ ἀπόρει τὶ καθέμενος ὁπότε ἄρα πλήτοι
μι τοὺς λόγους. οὐκεὐδὼς ὅτι ἐσὶ καὶ τὸ, ὕπνου πρεῖναι. σιγῶ
τὶ δὴν ὠδωσᾶτο. καὶ ὑσιγῶν ὅτι σιγᾶν εἰρέλτιον ἐμάνθα
νε. μέχρι μὲν δὴ μέσου θέρους ἄκωντι καὶ μόλις ὡς πρ ἴπ
πους ὑπὸ τοῦ ὁμόζυγος ἑλκόμενος ἐμόρφ. τὰ καιροῦ δ' τὸ σωτῖ
ναι πάνυ βος, δέκει μὲν ἐπανέξειν εἰπὼν. ἀπιλθὼν δ' ἐμθρεν. ὡς
δὲ ὑπὸ τῶν οὔσης τῶ ἐμῶ θείω δωσάμιως πεπαυμθος. ἵλ
κων δὲ τὸν ἄνδρα πρὸς τοὺς ἀγόνας, ἀπειλαῖς τε ταῖς τοῦ ἄρ
χοντος. καὶ ἅμα ἐπὶ πλείους πυρούς. ἤδει δ' ἂν ἐκ περδαί
νειν καὶ ἐπεὶ δὲ ἦκε φίλος ἦν διὰ τοὺς πυρούς. ὧθ ος δ'
ἀφισαμένων ὁ μιλητῶν. καὶ ἴτοι μόπερ ἔ πρόσθεν, ἅπαν ἐ

ρᾶς. τοιαῦτα μὲν πρὸς ὃ εἶδος παρρωθεν ἀπὸ τῆς τοᾶς διηλθ-
χεν ἡμέρας ἐς ἑπτακαιδεκάτης ὕστερον ἀγῶ μὲν οἶκοι τε καθήμενος ἐδημι
ούργουν. βοὴ δ' οἷα γίνοιτ' ἂν ὀλόμλου νόμων ὑπερορώντος προσί
βαλεν. ὡς τημι σίσυφα τὸν χέρσ, τί τὸ ταῦτα χιονῶ παρέι
μάν τῶ σκοπεῖν. ἐν τούτῳ δ' ὄντες, ἀναβὰς ὁ μὸς ἀπιφιὸς ἀσθ
μαίνων. τὸν μὲν ἄρχοντα ἴφι τιθνεῶτα ἔλκεσθαι, παιδιὰν χίου
μαίνων τῶν κτεάντων τὸν νικητὸν. ἄλλον δ' σὺν τῷ παιδὶ, ὅρας
μῶ τοὺς ἐκείνων διαφυγόντας λίθους, εἰς ὀρῶντας κορυφὰς ἀνα
φυγεῖν. τοὺς δ' ἁμαρτάμοντας τῶν σκμάτων, εἰς τὸν οἶκ
κίαν τὸν ἐκείνου ἀφεῖναι τὸν θυμὸν. καὶ καπνὸς οὐτοσὶ τε πυρὸς
ἄγγελος αἴρεται. ἐ ὁρᾶν ἔξεσι. οὕτω μὲν ὁ πάτροκλος πλειῶ
ψυχῆς ἀπωλολέκει τὰ ὅπλα. ὃν δ' ἀπόντα μὲν καλοῦντα, πα
ρόντα δὲ ἀπωθοῦμτα. φίυγε μὲν ἀνάγκαζεν οὐδέν. νόσος δὲ κα
ταλαβοῦσα μικρὰ, τῶν νέων ἀφίεσι. ἐ δυοῖν ἐβιάζετο καποῖμ. πυ
ρετῶ τε ἐ λύπη. πωθανόμενος ἐδρύοθαίμε ἐν τῷ βουλευτηρίῳ,
ποσοῦτόν τε εἶναι τὸ κρίμνιον, ὡς τε μὴ εἶόντι εἶναι κρεῖν ἢ λιον δύ
ναι διὰ πάντων ἰέναι. ὃν δ' ἐ ἔστας ἔροντα τινὰ μικρὰ ἐρόμενος εἰς ἐ
ράπαυον. καὶ οὐκοῦν εἰπεῖν ἦν οὐκ ἔλθον ὥσπερ φόμενος ἡμέραν. καὶ
δι ποῦ καὶ ἀπολαυνόμην. ἀλλ' ὅμως οὐκ ἀνίημι. καὶ τολαυτάσσον
τι δ' οἱ, δακρύων μετέδωκα. ἐ λόγον ἐποίησα. πρότερον δ' ἦν
ἀφιγμένος ἀρχὴν ἔχων. ἢ ἴων ἄλλων ἄρχει. στρατηγὸς παλαι προ
χρημένον αὐτῷ, προσλαβὼν δὲ φίλον οὐ τυχόντα. οὐτοσὶ δ'
ἦν ἐκεῖνος. ὁ τὰς μὲν ἀθήνας ἐμοὶ, ταῖς ἀθήναις δ' ἐμὲ δίδους,
καὶ ἐς κύκλῳ ἦκον βες εἰς ὃ βουλεῖ ἐκείνοις, ὧν ἐδόκουν δεήσασθαι πρό
τερον. ἀπ' ἐτοῦν ἡμῖν ὁ λόγος μόνον ἔργον ἦν. ἀλλ' ἐδεί τῷ μὲν ἡ
μέραν, εἶναι λόγων. τῶν δὲ ἑωτέραν πράξεων. οἵ τε γὰρ δὴ ὑπὸ
δωσαλωλέρων ἀδικημένοι, οἵ τε κατ' ὀργὴν ἐγγεγραμμένοι. τῆς ἀρ
χῆς δ' εἰς ἀπαλλαγὴν δεόμενοι, οἵ τε ὠθυμοῦντες ὡς τάχισ

λῆς τῆς αἰτίας φαυλότερόν με ἡγεῖσθαι. καὶ τοῦτο πάντας ὤμην ἂν ξένον προσπεσεῖν μῦθον. οὐδὲ γὰρ βλέμματός με ἀξιώσειν. ὁ δὲ ἐν μέσων τῶν ἱππέων ἐπὶ τῆς ἅρματος τοξεύων οὗπερ εἰστήκειν, τὸν ἵππον ἔβλαπτεν, εἰ δέ τι ἄλλο πρότερον. ἐπεὶ λανθάνει με μὴ μέλλων, ἀλλὰ μεμνῆσθαι τῆς θεάσεως. ἐγὼ τῆς πρώτης ἐμὸς μῦθος. καίτοι τοῦ τε ὑποσχέσεως, ἔργον οὐδέν. ὃς τέως ἐπιδιαδοχὴν ἐπάλξεων περὶ τοὺς νέους πόνων, ὃ ζηνόβιος ἕτερος ἐγεγόνει. πόνων ἰδίων τὸς ἐραστὴς λέγων. ἃ ἐμὲ μὴ δεῖ μιμεῖσθαι. ὁδὶ μὲν καὶ τὰ πράγματα ἐχρήσατο ἔβλαψεν. τὸν μὲν εὐθὺς πρὸς ποσὶν τρέψασθαι βοὺς τε ταράττοντα μόνους. καθ' ἡσυχίαν γὰρ τὰ αὐτῶν ἐβεβαιοῦντο. ἐγὼ δὲ οἱ μὲν μῦν πέντε ἢ δέκα νεύοις σωῆναι. ὠνήσατο τὸ πλέον ἄγων. οὕτω δὲ ἦν ἐν τῷ βουθυσιάζοντας σχήματι. καὶ κατεῖχε μὲν ἀθυμία τοὺς ἐμοὺς. κατεῖχε δὲ αὐτὸν ἐμέ. καὶ τῷ ἀργεῖν ὡς περ ὀτοῦ πηλέως ἀχθόμενος. ἄχθος τε ἀρέσεως ἐμαυτὸν ὀνομάζων, εἰς τοῦτο ἀπέφερόμην. ὡς τε φαρμάκων πόσει διεσωσάμην τὰς φρένας. τοῖς μὲν, μείρεσι τῶν ἐλπίδων χρώμενος. ἐπὶ δὲ βοῦς, ἀκούων ἀπαγγέλλοντος ἐν παντελεῖ. ἐνταῦθά μοι γέρων τις προσῆλθεν, οὐδὲν ἔφη θαυμαστὸν εἶναι μὴ οὐ πράττειν ἐν τῇ πλίνθῳ πείθοντα. πλεονεκτεῖν γὰρ δὴ βοῦς ἐν μέσῳ καθημένους. ἀλλ' εἰ βούλει ἔφη μαθεῖν τῶν διώκοντα τὸ πλῆθος, ἕρμωνα ἐπὶ τῶν ἱερῶν. ἐγὼ δὲ βοῦ τοσοῦτον μὲν οὐ μύπω πώποτε τῶν γέρων. τῶν ἀγοραίων δέ τινα μεταπέμψας ἄλλοσε τῆς σωφρονίας, καταβὰς αὐτὸς ἐκεῖσε. ἐκαθήμην φαύλως τῆς ἀγορᾶς καὶ ἔβρασέ πως τὸ μειράκιον. προστεθέντων οἷς ἔφην ἄρτι πλειόνων, ἢ πρόσθεν ἦσαν νέων. τὸ μουσεῖον δὲ τῶν ἄλλων ἦν. ῥᾴστη βοῖς ἐμπεσεῖν. λέγω δὲ πρὸς τὴν καλλιόπην. ὅπως ὦ μάσων μῦν ἀείσῃ. τὴν πόλιν δὲ ἡμῖν ἄγουσα. τίνων ταύτας σὺ πράττῃ δίκας. τίμιε δειλέαζες ὅσα θεός. τί τῶν μῦν ἐξέβαλες. τὰ δὲ ἐδίδως. ἀλλὰ μῦν ἀπατηλῶς τρυφᾷ τὸν ἀδικημένον δὲ ἀπερριμμένον περὶ

λαρᾶ τε καὶ εὐθυμου μένη. ὕστερον δέ, ἄλους τε πλέα καὶ δια
τετυμμένη. καὶ γὰρ αὖ πρὸς βῖς ἰδίοις, ζάλητις κατειλήφει
δ' κοινὸν. ὀργὴ βασιλέως εἰς φόνον προελθοῦσα. καὶ οἱ μὲν, ἐκφυ
γ. τοὺς δέ, ὡς κτείνοιεν, ἔδωσεν. ἃ πάντας ἀγαθοὺς. ἐμοῖς καὶ
τὸν ἐμαυτοῦ διδάσκαλον ἑώρων. ἦλθον γὰρ δὴ οὗπερ ἐδέδεντο, ἐ
τὸν οὐδὸν ὑπερβὰς, πρῶτον ὠλοφυρόμην, ἐν πᾶσιν ὀδυρομένοις.
καὶ τὰς ὑστεραίας ἐλέλεκτο. καὶ ἐγένετ' δόξασα εἰσελθεῖν τινά
μοι τῶν βελτόνων δαιμόνων. ὑφοὖσορεαθῆναι τὰ κύματα. τῆς
δέ ἐπούσης προσφπὼν τὸν βασιλέα, δεύτερον αἰτηθεὶς λόγον, ἃ
κων μὲν, φόβῳ δέ ἐγκωμιάζω κύκλῳ πει ερχόμενος. ἐ παρῆν
μὲν ὁδι δάσκαλος, οὔπω καθαρῶς ἀναπεπνευκώς. εἰσάγω δέ
αὐτὸν εἰς τὸν λόγον. ὡς δὴ ἐπικεκότα πρός με πολλάκις βῦρα
σιλέως τὴν γλῶτταν. ὁ δέ κοθεὶς, ὀρέγει τὴν δεξιάν. τὸ δικλλα
χθαι δηλῶν. ἐ ὁμῶν κατεφίλη πρὸς κεκυφώς. ἡμεῖς δέ ἐρωῶ
μὲν ὁ πόσα ἐν τοιούτοις εἰκὸς εἰς βασιλέα δέους ἐλευθερωκότα
διδάσκαλον γέροντα. τῶν βίνων ἐμέσω μοιχιγνομένων ὠδείξε
ων συχνῶν τε οὐσῶν, καὶ οἵων ἐφέλκεσθαι νέους. νεανίσκος πολλὰ
δεῖ πνα δεδεπνικὼς ἐπὶ τῷ σώματι, μισθῷ μεγάλῳ παρὰ βῦ
βον ὃν βασιλέα δραμῶν, δυοῖν γωναίοιν ἔφημε κεφαλὰς ἀποτε
μόντα κεντῆσαι τὴν μὲν, ἐπ' ἐκεῖνον χρώμενον. θατέρα δέ ἐπὶ
τὸν πρεσβύτερον. ἦν δέ βῦ φαύδους ὁμιλητὸς, συμποίμνιος ὀρ
μενοῦπνος πάντα πθομένου τοῖς ἀμφ' ἐκεῖνον τὸν σοφιστήν. εἰ
μὲν δὴ καὶ ἐνομίσατο τὸν μισθὸν, ὅ, τε λαβὼν, ὅ, τε δοὺς οἶδεν. ἐ
φ' ᾧ δοῦν ἐτόλμα ἄπερ ἐτόλμα, βῦτο ἦν. ὁ δέ αὐτὸν ἔπεμπεν εἰς τὸ
δικαστήριον. οὐτοῦβ οἰόμενος. ἀλλ' αὐτός τε ἐκεῖνος, ὑφ' ὧντε ἐ
μεμίσθωβ, ταῖς αἰτίαις ἤλπιζεν ἀκολουθήσειν τὸ ξίφος. ὅπερ
ἐδίωξεν. ἀλλ' ἐν βῖς ἐσμάτοις τῆς πόλεως παρὰ τὰς ὑπωρείας ἔ
κει βσυγκε καλυμμένος. ἐδόκει δέ ὅμως ὁ βασιλεὺς ὑπὸ φι
λῆς τῆς

ἤριζε. ὁ δὲ παλαιὸς ἦλθε πρὸς τὸν βασιλέα παλαίειν ἀξιῶν. ἐγὼ δὲ ἰδὼν τε τὸν βασιλεύοντα. καὶ λόγῳ τι μέσας μὴν ἂν ὁ μὲν αἰδοῦμενος ὃν λόγον. μὴν ἢ ἄτιμον ἔφερον. αὖθις ἑτέροις τισὶν ἐσιάσας τὴν πάλιν. ὧν νῦν ἥλιος ἀρανὸν ἵκει. ὁ δὲ πλάων πλάοντας ἀπελίμπανον. οἱ δὲ ἀπέπλαον οἱ βέλτιστοι μόνον. ἀλλὰ ὁ μεγάλα ὑπισχνεῖτο δώσειν, εἰδὼς πραξαίμην, ὃ παρασφίζειν. ἀναβαίνων δὲ τὸ μετὰ τὸν πρῶτον σαθμῶν ἅπαντας, ὁ λόγος καταπαυθῆναι τοὺς γίγαντας μαχομένους τοῖς θεοῖς, μικροῦ τῷ ῥάβδῳ τὸ ζεῦγος ἐλαύνοντος, τὸν ὀφθαλμὸν ἐξεκόπην. ὡς τε ὁ βίον βλιφάρου ὃ κάτω θεν ἔχειν. τὸν ὀφθαλμὸν δὲ αὐτὸν ἡ τύχη διέσωσεν. ἀνύσας τοίνυν τὴν πολλὴν ὁδὸν, μᾶλλον ἢ πεῖραν ἔδυσχείρανον τὸ μειόν. εἶπον δὲ πρὸς τὸν ἄρχοντα ἄφρονα. ὁ βουλόμενος παντὶ θυμῷ δεηθείς. ὁ πείσας αὐτόν τε ὁ ἰατρὸς. τοὺς μὲν λέγειν, ὡς τῷ πεφαλῷ μοι φάρμακον μὲν ὅπαρ ὑμῖν ἀνήρ. ἐχερὸς δὲ, ὅπαρ ἐκείνοις. ὃν δὲ ἁπλῶς οὕτω προσίεσθαι. πείθω πάλιν τῶν τινα δυνατῶν ἐνβασιλείοις, τὰ τῶν ἰατρῶν γνώμη σωζόμενον, πεῖσαι βασιλέα μὴ φθονῆσαι τῇ πεφαλῇ. ὁ δὲ ἐβοήθει μὲν. ἐβοήθει δὲ, οὐ φιλῶν. διέκειτο μὲν γὰρ τοῖς τρόποις. ἐνδημοῦντος δὲ, ὡς ὅτε ἂν αὐτὸν ἐγχειρήσαντα διαφύγοι, δίδωσι μὲν δὴ βασιλεῖς ἐπανελθεῖν, ὅτε τότε εἰσάπαξ. λαβὼν δὲ ἐγὼ τὰ γράμματα. ὁ συσπαζόμενος, δέχομαι πηρὰν ἀγγελίαν. πέπαυμαι μοι τὴν ἀνεψιὰν. πεῖναι τε τὸν θεῖον ἐνδέφρα. τῆς τύχης τὴν αὐτῆς διαφθερούσης δόσιν. ἀπόδειξιν μοιβολομένων τὴν πάλιν ἔχειν. μέλλοντί τε αὖ τί τῆς γυναικὸς ὄμμα ἐκείνης ὄφεσθαι τάφῳ. αἰσθομένῃ ἄμφω τὸ θεῖα. ὡς εἶναι κύριος ἐπανελθεῖν ὡς ἀπέθελοιμι. τρίβωνα, διότι ὁ δανρύσαν τὸ σεῖμὲν δ' ὁ μόνον αὐτῷ παραμύθιον λείπει. τὸ τῆς ἐμῆς ἀκόοι φωνῆς, ὁ κατηγορούντος ἐν γράμμασιν εἰμὶ κινοίμην, ἔρχομαι μὴν, ὁμοία δὲ ὁ πρότερον τῇ ψυχῇ. ἀλλὰ τότε μὴν,

τούτω δ' οὔπω λέγων ἐκπλήξας, πῶς ἂν ἀξίως εἶπαιμι περὶ τῶν ἐπὶ τῷ προλόγῳ θαυμάζων. ὃν καὶ ἐμαθόντες ἀπῆλθον οὐ πολλοί. περὶ τετάρτης ἐπὶ δισὶ δευτέροις βασιλείας. οὐδεὶς γὰρ εἰς γε ὁ πλοῦτος καὶ ἅπαντα δρᾶν. οὐγέρων ἦν. οὐφύσει βραδὺς. οὐ μαθητικός. ἀλλὰ καὶ οἷς ἔργον ἐστὶν εἰδέναι διὰ πόσον πεδῶν, ἐφίεσαν καὶ ἐμοῦ παθίζοντος αὐτούς. οὐκέτ' ἔφασαν τὸν λόγον. ὃν δὲ καὶ διανοήσαντες, δεήσεσιν ἐδεήθησαν ἀποδοῦναι μετοῖς ἐμοῖς βασιλέα. τοῦτο τοίνυν ἀπεῖπον ποιήσαντες, αὖθις ἐπὶ τὸν λόγον μετέβαινον. μακάριον ἐμὲ τὸ σφᾶς αὐτοὺς ἀποφαίνοντες. ἐμὲ μὴν, ὡς τέχνη λέγοντα. σφᾶς δ' αὖ τοὺς, ὡς ἀρεταῖς πολιτῶν κοσμουμένους. καλῶς ἐλέγξαντες ἔργω μάτιον λόγον. ὡς οὐκ ἀνάγκη τοῖς ἀλλήλων ἀγαθοῖς φθονεῖν, τοὺς κοινωνοῦντας πρίδος. οὐ φαυλοτέραν ἐπεῖδεν ἀγαμέμνων ἡμέραν ἐν Τροίᾳ ἑλεν, ἢ ἐγὼ ταύτην ἐνταῦθα ἀδικηθὲν ἔλαβον. οἵγε ἐπὶ λουτρὸν ἐστησαν κολούθουν. θέγειν ἅπασος ὠθυμοῦντος τοῦ σώματος. ἦν δὲ πολὺ δὲ φοίνιξ, θαυμαζόμενος ἐπὶ τῇ δὲ τῇ τέχνη. σοφιστοῦ μὴν υἱός. σοφιστοῦ δ' υἱοῦς. καὶ τὸ πρᾶγμα γε ἀκμὴ πον ἐντεῦθεν ἦν, ἅπερ ἀπὸ τῶν λόγων αὐτῶν. ὅτε νόμων μὴν, τῆς ὡραίας ἐτύγχανεν ἀφιεμένος οἴκαδε. δηχθέντων δέ μοι τῶν λόγων, καὶ πάντων οἰομένων. γράμματα πέμπται πρὸς ἐκεῖνον. φράζοντα τὴν ταχίστην ὡς ἥκειν τοῖς νέοις ὡς ἐρημένοις. εἰ δ' μελλήσοις τὰ γράμματα ἔλεγεν, ἐπὶ νεὸν ἕξεις τὸ διδασκαλεῖον. οὗτος ἅπαντας ἀπαγαγὼν ὀρφανούς, οἰκήσεται. καὶ ὃς αὐτίκα παρὼν. γυναῖκα δ' οἶκον θέρους ἀφεὶς. καί με ὡς εἶδεν ὠχρὸν καὶ ἰσχνὸν ἐμὲ νόσος ἐργάσατο. μόσος γὰρ δὴ κατηλάφη τὴν ἐπίδειξιν, ἀλγεῖν μὴν ἔφη. πολέμου δ' ἤρμεθ'. ἐ ὡς δὴ ἀνέγνωσμένος λέγ τὸ ὡς πρεσβύτερος. καὶ εἰπών, ἅπαντο βοὺς μεταπεμψάμενος. τοιαῦτα ἠθείζετ. καὶ μὴν δ' ἐπανέβαινεν. ὅς ἀεί τι πρῶτος αὐτὸν

ἐμβαλεῖν ἀπειλῆσαι. καὶ μέλλειν, εἰ μὴ ὁμεῖται τὴν πόλιν ἐκλείψειν. καὶ ὤχετο πλέων. ὡς τείς μακεδονιάνικων, ἕτερόμπ ποιῶν ἐτελεύτησε τὸν βίον. τοῦτο ἐμαυτὸν κατεῖχον τοῖς λογισμοῖς. τῶν δ' οὐκέτι τυχόντων σοφιστῶν, οὐκέτι οἴκοιμι ταῦτα λεγόντων δωσηθῆναι. καλὸν γὰρ εἶναι πολίτου τυχεῖν ἐπαινέτου. οἵ γε καὶ σοὶ δόξη παρὰ σφᾶς ἀφικταίπις, πειραιρεῖντε ὧν χρεοῦ σε. ἅπασι τέχνη μιμεῖσθαι. καὶ ταῦτα αὖθις λιροῦντας ὧν δεῖξαι βουλομένη κ' τύχη κινεῖ μή με πρὸς αὐτὴν μενοῦντα τὰ τάρων. ἐφέντος δ' βασιλέως, καὶ πρὶν ἡμῶνα ἄρξεσθαι δεῖν ἐπανήκειν εἰπόντος, ὁρῶ μὲν ὁδούς τε καὶ πύλας τὰς ἐμοὶ φιλτάτας. ὁρῶ ἱερά τε σοὰς. ὁρῶ δ' τοίχων τῶν ἐμαυτοῦ ἔρας. ὁρῶ δ' μῆτερα πολιαν. ὁρῶ δ' ὃν ἐκείνης ἀδελφὸν, οὕτω ἀφικνούμενον ὅ τοῦ πρὸς ὄνομα. ὁρῶ δ' ἀδελφόντε πρεσβύτερον, ἤδη πάππον κεκλημένον. συμφοιτητῶν τε ἔθνη. τοὺς μὲν, ἐναρχαῖς φανέντας. τοὺς δ' δικαζομένοις συμμάχους. φίλους τε πρώτους ὁλίγους τε. ἐρωμένην τε πολιήτισσαν τὴν πόλιν. ὡς τε κἀδόμην τε ὁμοῦ, καὶ ἐδεδοίκειν. ὃ μὲν ὅτι τοὺς τοσούτους τε καὶ τοιούτους πολίτας εἶχεν. τὸ δ', ὅτι παγχάλεπον ἦν οὐ τὰ μεγάλα, λαβεῖν. κ' τύχη δὲ καὶ ταῦθα ἐβοήθει. πρὸς γε τὰ πολλαχόθεν ἐρωτήματα. ἐν ἐργαστηρίοις δ' βοῦτο ἦν γιγνόμενον ἁπάντων π. ἐπειδὴ διὰ γῶμος αὐτοῖς ποτε ἔδει τὶς ποτε ἦν φανῆναι. πρῶτον μὲν γὰρ ἐδεήθησαν ἃ δ' τῶν σύνθω πεία συλλεξόντων ἕκαστον. ἀλλ' ὄψε κ' ἡλιόεδαι δῆλον ὡς ἐροίην. ἔπειτα οὐκ ἀναμείναντες ἥλιον, ἐνεπλήκεσαν τὸ βουλευτήριον. καὶ ἔδοξε τό τε πρῶτον εἶναι οὐκ ἀμερῶν. ὡς τε ἐγὼ μὲν ἔπτω θανόμην εἴποι τις ὁπαῖς δ' ἔφη, πνὰς δ' αὖτοῦ κοιμηθῆναι. τοῦ θείου δέμε εἰσάγον τος τρέμοντας, μᾶλλον τε αὐτὸς, εἰπόμην. θάρσος ἐμβαλούσης τῆς τύχης. καὶ βλέπωνείς τὸν ὄχλον ὡς περ ὀχιλλεὺς εἰς τὰ ὅπλα, ἐπερπόμην.

καταφάντες ἅπασιν, οὐδὲν ἡγεῖσθαι δμνὸν. εἰδὲ περὶ θεῶν λόγους θεῖτο ῥάστε, τὰ σεμνὰ ὑμῖν οἰήσεται; ἐγὼ μὲν ἀδεὴς πάντας ὑμῖν κατεγεύσομαι τοὺς νεώς, μᾶλλον ἂν ἦν αἱρετίτας, ἢ θεῖα εἰσηγούμενος. οἱδὲ πάλαι μὲν ἔφθασιν καὶ αὐτοὶ ταυτὶ διανενοῆσθαι. παθεῖν δ' ὅτι πολλοὶ πολλάκις. αἰδοῖ βεβλάφθαι. προσλαβόντες δ' ἀναιδείαν, βελτίους ἔσεσθαι. καὶ αὐτίκα τὸ μὲν ψήφισμα ἐγράφθη. τοὺς σοφιστὰς δὲ πρὸς σφᾶς αὐτοὺς διέλαθεν ἄριος. ἐ πυκναὶ μὲν αἱ βουλαὶ. πολλοὶ δ' αἱ σκέψεις. καὶ ἡμέρα τοῦ πότε διενεγκεῖν ἐσπόπουν. τοῦτο οὕτω πράσθη. ἀθηναίους ἀνίκα σράσαντας. οὐδαὶ ἕτερω εἰς δόξαν παρὰ τὰς ὑμετέρας εὐρεμένα. καίτοι ἐ πρέτερόν ποτε, λόγοι λόγων ἥπτων. τὰ παρ' ἑτέροις οἱ παρ' αὐτοῖς. ἀλλ' ὅμως οὐ φαίνονται κεκλημένοι τὸ ἑτέρωθεν ῥώμης. τοῦτο μὲν δὴ κεφάλαιον τῶν παρὰ τὰς δαίμονος ἀγαθῶν νομιστέον. εἰ γὰρ αὖ ἐ παρ' ἑτέρωθεν κλητὸν ἀθάνατον ἐλθόντα τέων ἀρχηγέτησαθαι μακαριστέον. πλείστων δ' αἰδαιμονίας. τὸ ἀθηναίους εἶναι θεοὺς μεταπεμπομένους. ἐγὼ δ' οὐθὲν μὲν κατὰ δῆτα κρῖνα ἐκεῖνον. ἐπὶ τῶν παλέχουσαν τὰ πράγματα τῶν λόγων νόσον καλὸν μόνος. ἐμὲν ὅταν ἀπλήσμων τις ἦν, ὡς τὸ εἰκὸς ἦν ἐ ἀσφάλφ ἐλπίσι μὲν ἀθεοὺς πλέσθαι ἐκείνους δ' εἰ τύχοι ἔωρα κώς. ἐνοῖς ἰατροῦ μάλα πόνων πολλοῖς ἰατροῖς παρασχόντα σωτῆρα. ἓν δὲν δῆτις κλιθιότητος, θεοὺς ἐπαλλήλας ὅπλα αἱρεμένους. οἷς ἴσμεν παρα πλησίαδ' ἴσα πᾶσι παραγνομένην τὸ χρόνω. δυᾶρ ἰδίκνον ἴαλα σφῶν ἐλέγχοντα, ἰάτροι οἴεσθαι μὲν ἀθυσιῶν τε ἐᾶν λῶν ἐχορῶν. ὥσπερ σφι ταῖς αὐτέλαις ἰαῖς αὖτ'. ἔκκοινδέτε πρὸς οἷς ἐ τιθεάμην τῷ μὲν ἀραβίῳ λελαμμένῳ τε ἐπ' ἄρισον ἰόντι, δύο τινὲ μισθωτὼ, βορβόρῳ πύθαι τὸ πρόσωπον, παφλαζόντας ἰατρεῖς. ἅπαντα ἀθελφὸς ἰὼν φύσιν. ἰὼν ἀμαθίαν. ἰὼν τόλμαν. τὸ σώματος τὸ πάθος. τὸν αὐτύπιον ἀπὸ τοῦς αὐτοῦς ἀρ πάντας. ἐπὶ τόφρέαρ νομίσαντας

σὴν πόλεως ἀδικημάτων ἀπαλλάττειν ἀπὸ τῶν παθημάτων ἁτύχη, τὸ πῶμα ἔδει γινόμενον. ὑφῶμεν δ' αὐτὸν μισούμενον. λυπᾶσα δὲ τοιαῦτα τὴν σρίαν ἐποίησε. δ' ἀπειρᾶσα τόπου τινὸς, ἐκαθίζετο γῦρας. ἐπεὶ καὶ τὸ εἰς τὴν μεγίσην με πόλιν αὖθις φέρουσα ἐμβαλεῖν, οὐ κακοῦν ἐθέλουσα ἔπραττε. κακὸν δ' ἐπὰν ταῦθα ἰωμένη. ὁρῶσα γὰρ αὖ. τοὺς μὲν, κακοπαθεία. τοὺς δέ τινας δ' ἀγνοία τὴν ἐκεῖθεν ἀναχώρησιν ἐκ πρὸ ἣν καλοῦντας. πωμείαν δ' μετρον μάζοντας, δ' φθονοῦσης πόλεως. ἀλλ' οὐ περιησειᾶ πονηροῦντες ἐπέρξαν. εἰ δὲν ὡς ἐνίμονω τὰ τ' ἂν ὀξαλειφθείη τὰ σχερὸν, εἰ ὑπὸ τῆς πόλεως αὖθις θραθεὶς ἐροίμην. ἐνά πασί τε οἷς ἔμπροσθεν εἶπον. νέων τέπνων ἐκεῖ υἱέων πεπιεσμένον. θεάτρων τέμοι πλήρη μιμῶν ὑφ' ἑλικίας ἁπάσης. καί τοι καὶ πόλεμον, τί τὰ τότε ἐμοὶ. τῶν γὰρ δὴ ἀρχόντων ἀεὶ τοῦ δευτέρου ὄντος πρότερον ταῖς εἰς ἐμὲ συμφοραῖς τε δ' παῖς παριόντος. ὁτὲ τὰ τρὸς φοίνιξ ἀνὴρ ὑπὸ καρίτων κυβερνώμενος, δόγμα ἐμελημένον ἀναπεῖσαι τῆς βουλῆς. καὶ βασιλεὺς σωκοθεὶς τῇ πόλει τοιαῦτα φιζομένης, μυρίας μετακοσμεῖ δωρειᾶς. ὧν αἱ μὲν ἀξίωσιν, αἱ δ' πρόσοδον ἔφερον. ὥς τε ἄναντων περὶ γνώφροντίδων τὰ τῶν γεωργούντων ἔμελεν. ὅ δ' δὲ τῶν δεμείζον ἔργον τῆς τύχης. μᾶλλον δ' ὅπου τὶς αὖ φάσμα ἀνδρὶ δόξαν τὴν ἀπολόγων οἷον πρ ἡμεῖς διώκομεν. μεταβάλλειν τὴν τυράννων καταλύσιν. ὧν ὄνειρον λόγω. τὸν ὠφελείκων σάμπος ἔπαυσι δωρεῖται μὲν τοὺς ἕλληνας τῆς τραγικοῦ πραότητος, πόσμον τῆς αὐτοῦ πολιτείας. τὴν ἐκείνων νομίζων ἐρχαῖς χρησότητα. ὅ δ' οὐκ ἄπειρος μὲν ἡμῶν ἔχω. εἰς πεῖραν δ' τῶν ἀθήνησιν ἐρχόμενος. καὶ τὰ μὲν δακρύων. τῶν δ' ἀναμνημονῶν, ἐπέπλεξεν ἀθηναίοις. ἐάξιον τὸν δ' ἀναλλὰ λόγων ἐκεῖσε ἅπαντας καταπλεῖν. οὐκ πσάτους τὸν ὄντων σφίσιν ἀμείνω. ἀλλὰ σί τε μὲν ἐπσάκταρχόμενοι. διδάσκαλοι τῶν πειθόνσι τοῦ αὐτοῦ

νε, τὸ τῶν μὴν ἡδίσων τε καὶ λυσιτελεσάτων εἰρῆσθαι. ἐις δὲ τὰ ἀνιάσαν τά τε καὶ ζημιώσαν τα ἄγιεθαι χρὴν μὰ δὲ ἥσυμπί ήν τοῖς δωσβοῖς, ἐ περὶ τραπέζας ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς διατρίβην τὸ πλέον. ἢ ἐχθρόν τε κεκρίσθαι. ἐ φλιμεῖσθαι. ταυτὶ δὲ ὡς ἐναντιώτατα τοῖς τῆς ψυχῆς ἀγαθοῖς, πᾶς ἄν μοι συμφήσαι. μεθύσας τε αὐτὸς, καὶ ἕτερον ἰδὼν τὸν πάσχοντα. τὸ μὲν οὖν δλυνύναι λόγους, οὐδὲ ὡς καλέλυσα, καὶ σωπήσαν οἱ μὴν ἀκουσόμενοι λόγων. οἱ πλοίοις δὲ θεασόμενοι κινδύνων. οἷα δὴ τὰ τῆς βουλῆς ἐκείνης δξὸ πλων ἢ μουσείων ὃ πλέον. τουτὶ μὴ οὖν οὐ παντάπασιν εἶχε κακῶς. χορὸς δὲ ὃν ἔλθον ἄγων, ὡς τάχισά μοι διέρρει. τ μὴν, ἑδομαῖς γοῦν τεθέντων. οἷς δὲ αἰγνῶμαι βιλτίους, ἅπαι δὲ δείσαντες οἶμαι, ὡς δὴ πφυκότα νέων ψυχὰς διαφθείρειν τὸν λόγον, οἱ μὴν ἐς φοινίκην ἱσία πιτάσαντες, οἱ δὲ, ἀνθίναζε ὥροντο. ἐμοὶ δὲ ἰοῦ νομα ἐλέλιφπο. ὥς τι ἐδάκρυσεν ἄν τις ὑπὲρ ὁ πόσων ὁμιλητῶν, πρὸς ὁ πόσα μιόνα παραταξόμενος δξέλθ. περὶ ἡν οὖν πιθᾶσιν ἐοικώς. βῖς τι παροῦσιν ἀχεόμενος. τί τε ἀπόντα πθῶν. καίμοι οὕτως ἀνειρῶς ἑτῶν βιθιωῶν ἕως ἐνώκ. μὰ δὲ ν ἕτερον ὧν τρέπων θωμάσαι. ὡς τι ἐπφδιάθερος ἦν, ὧθις ἐκεῖσε ἐνομιζόμην. ἀφιένβς μὴν ἀδενὸς. ἀπφλούτεν δὲ πολλῶν. κρατοῦντος δὲ τὸ θεου. λοιμοῦ δὲ ἐλαύνοντος ἰὸς ἀνοῦς. μεταχών πως τὸ κακοῦ καὶ αὐτὸς παραινέσεσιν ἰατρῶν. πάλιν ἦν ἐξὶς ἐπεφύγκ. δευτέραθέρους ταῦτα. ἐ ἐτόλμων καὶ ἦν αγκιζόμην. λοιμοῦ πιοῦνβς, ἀπρότερον ὁλοιμός. καὶ κατὰ ταὐτὰ γε ἦν πρείαν, ἐνλιβύοσι. σαθμὸς δὲ ἐλίβυοσα. τάφωτε καὶ λόγω τῷ πειτῷ μὲν κοσμόμβνος. ἐνταῦθα δὲ καὶ θείας τε ἀκροβδς καὶ δριμυτάτης ἀκτῖνος νέφεσιν δραμόντα, σκηπτὸν ἐ πιεῖν ἀπεέλλ. καδὲ πρόσθ ὀρέων διομίδεος ἦκε, καμάζε. καὶ ἐπεπήθην μὴν ὅσα εἰκὸς ὑπὸ τῷ πιδὸς πυρὸς. τῷ δὲ κάειν ἐρᾶν

φωνὴν ἀνακινῶν τι καὶ ἀποπειρώμενος. ὁ δ' ἄρχων περὶ ἐξόδου
ὁ δ' οὐσμισα ἀπειλαχὼς ἐκείνοσ δεξάκρο πόλεως ἐπὶ τοῦσ μα
τοὺμὸν ὡπλισμένοσ παρῆν, καὶ ἐμὲ μὲν, αἰθύραι ῥύμται τοῦ
νεὼ τῆς τύχησ οὔσπερ καὶ ἐκαθήμην. τὸν ἄρχοντα δ' καὶ πρὸ
τῶν λόγων, τῆ κείνου τόλμη κλῶμαι. καὶ σὺν εὐνοίᾳ μὴν εἰσέρ
χεται. γενόμενος δ' ἐρασὴς ἀνίσταται. ἃ παρακρῆμα συγγενὴσ τε
οἱ αὐτῷ παρὰ ἄλλοις διήτειρον. φίλωνι τὲ παῖδας, εἰς ἓν τοῦτο
διδασκαλεῖον ἤθροιζε. τῷ λόγῳ τὲ ὃν ἐκκοπὴ σωὴν αἰτήσας τὲ καὶ
λαβὼν. τῷ συκοφάντητε εἶαν ἑτέραν ὀφείλειν ἔλεγε μάθειν.
γνῶναι δὸντι ταῦτα ἀγνοεῖν ζημίαν ὧν λεγομένων τε πραττο
μένων. φερομένησ τὲ εἰς ἐκείνουσ, παρῆν ἁπλακύθειν τῆς φήμης
οἱ οὐχ ὅπ τὰ ἄστη, ἀλλὰ καὶ τοὺς σμικροτάτους τῶν ἀγρῶν ἀρά
τους ὥον τόμοι τὰς διαβολὰς ἐργάζεσθαι τὶς τέλοσ. τίνεσ δ' ἂρ
χεῖοι γεανίσκοι διὰ τῶν περὶ τὴν ἄμαξαν τιμῆ πεμαριεμένοι
ἶσ φῶν αὐτῶν τὴν ἐμὴν εὐδαιμονίαν παρέσασαν. ὥστε μοι δοκῶ
ἂν ἐπὶ τῇ γενέσει βύτραν ἁπασάμην τὴν τύχην, ἀφίσειν τὴν
θεὸν, εἴπερ ἐπῖσ βασάνῳ ταῦτα. οὐ δ' γὰρ μέλαν θοσδ' πουεν
ἀτύχει φεύγων, μέλλων αἰτὶ τοῦ μεσσήνην ἀπεῖν, βασιλεύειν δ'
θηνῶν. κυξημένησ δὲ τῆς δόξης, μυρίων τιμᾶς ἐπαινούμενος ο
μάτων. ὄρτων τε τῶν καὶ βοῦτο λεγόντων, ὥσ σωείην ἀνοῖς, οὓς
ἔξέβαλεν ἂν κατὰ τὸν ἀρχιλόχου φονία τοῖς χρησμοῖσ πύθιος.
ἐπλησμένων τὲ τῶν ἔξω τῆς αἰτίας. τοῖς ἐν αὐτῇ γίνοιτο πρὸς
τὸν ὕπαρχον ἵκετεῖαι τῆς ἐμῆς ἀποδόσεως πέρι. ὡς δ' ἀδικήσθη
τοὺς ὑποδεξαμένους ἔφην. καὶ ἅμα ἐδεόμην μὴ μιαθῆς ἐμβαλεῖν
εἰς ἀνδῆ σηγὴν. ἀπελθὼν ὡς δὲ δὲ ἐπαναγκάσων. ἀνάγκη μετοφέ
ρει μείζονι βασιλείοις γράμμασιν. ἐγὼ μὲν δὴ τῶν αἰμαλώ
των ἐλυπούμην λύπην, οἳ παῖδες ἐλευθερίαν ἀπαλόντες. ἔρ
χονται ἐν ἄλλοτρία δουλεύοντες. καὶ ἐμὲ τοίνυν κατελάμβα

γνωκότι γαὺ ἐπὶ πρόδηλον εἰσάγειν σφαγὴν, ἢ μὴν πανάγγελον τὴς φιλίππου κινήσεως. καὶ δεῖν ἀδικεῖν, ἃ δέεσθαι τοῖς ὅροις τῶν βλοσυρὰν ἀρχὴν. καὶ τὸν δείσαντα εἰπεῖν, ἀπολωλέναι τὸν παῖδα τῇ χάρι π. ἃ εἶναι τοῦ νόμου τὸ κράτος. δεῖν οὖν γράφην ἀπεγκεῖν, ἢ μὴ ἀναπαυτέον ὑποδεδάγκας νικώμενον. διὰ ταῦτα ἐκεῖνον μεμνῆσθαι τὴς βαφῆς, ὡς δὲ μετὰ πάσης ψήφου. καὶ ὁ μὲν, ὄνθυμόν κατέδων, ὤχετο οἰκαδε σίνωμ. ὁ δ' οἷς ἔδωκεν ἀνέρυθριῶν, καλέσας ἐμὲ, καὶ παραὐτὸν καθίσας ἐν τῷ δικαστηρίῳ. τρίβων τὴν χεῖρα τὸ πρόσωπον. διασύρωντὲ τοὺς ὑπὲρ τοῦ σοφιστοῦ παρὰ τοῦ φίλου λόγους, ἀξίου με πρᾶος τι ἔχειν τὰ παραὐτὸν ὁδῷ. ἃ μηδ' ὁ οἰεσθαι τῶν πεπραγμένων πεπρᾶχθαι. φάσαν τὸς δέμου καὶ πρὸ τῶν αὐτοῦ λόγων ὧδε ἔχειν, πίσιν ἀπάτῃ τῶν εἰρημένων. εἶναι δ' πίσιν, εἰ πεισαίμην αὐτὸν ἀπροαίρετον ἐμμίσοις νικομηδεῦσι λόγου πνοὴ, καί τι ὄγε φίλιππος ἐφικαλεῖ. ταυτὶ δ' ὅμως προτετιμάθω. νέυω καὶ ὑπισχνοῦμαι. καὶ ἔμμην ἐν τῇ νίκῃ μάδους. καὶ εἰσῆγον τὸν ἐπὶ δεξιὸν. ἔπειτα ἦκε πιθεῖν ὡς περ πνεῦμα, ὁ συκοφάντης ἄγων τὸν ὑπόπτην ἐκεῖνον. καὶ ἔφασκε δεῖν τὸν ἐκείνου φθάσαι λόγον. πρὶν ὑπὸ τοῦ πρότου πάλλου καταλαφθῆναι τὸν δικαστήν. ὁ μὲν οὖν ἤσχαλεν, ἐγὼ δ' συνεχώρουν, ὁ δ' εἰσελθὼν ἦν αὐτὸς. καὶ βραδέως ἐνπέντε ἃ δέκα ἀνοῖς. αὐτὸς δεηθεὶς τὴν ἐμὴν ἀπεῖναι μερίδα. ὡς γαὺ εἶδε τὸ σάθμον, ἰλιγγιάσας, ὀξενὺν εκτο τὰς μνήμας. καὶ ἐρόα μὴ δ' τότε πεπαῦσθαι τὸν γόητα ἐμὲ. βοῦ δ' ἀναγνῶν αἱ πελαιόνβς, εἰσελθεῖν γαὺ λόγον οὐ μνήμην κρίνων. οὐ δ' βυσὶ φθαλμοὺς ἔφη δυνάσθαι τὸ αὐτῶν πὸ τὰ αὐτοῦ ποιεῖν. ἀλλ' ὁ δεῖνα λαβὼν ἀναγνώπται. δείξας τῶν ῥητόρων τὸν ἄριστον. ὁ δ' ὡς τοῦτο ἤκουσε, ῥίψας χλιβλίον ἀπέσι. πιμπλὰς τὴν ἀγορὰν, ἀνοήτων ῥημάτων. τὰς δ' ὑσεραίας, ὁ μὲν ὄχλος ἐν τῷ βουλευτηρίῳ. τοῦ δ' ἐγγὺς ἐγώ τὴν

διὰ τέλους ἔμελλον τῶν πρεῖν. οὐ παρασκευὰς ἐποιοῦντο πρὸς τὸν περσικὸν πόλεμον ὅς τό τε ἦν, ἕτερον τὲ προμηθείας οὐμείονος ἀξίων μένων ἀναγκαζόντων, πάντα λαμέγιστα μικρὰ ἡγησάμενος, ἀναστὰς ἐφέρετο γυμνῶν τῶν ξίφος. προπέμψας δὲ λιώτην. ὦ μὴ νεμεσᾶτε καινὰ πάσχειν. τὰ νέων ἄγονα ἐπὰ, λὰς ὅπι μὴ σφᾶς αὖθις ἀπέδοτο, ἀδικούμενος. μηδὲ μὴν οὗ ἡμᾶς ἕ πιζῶντας ἐπένθουν. ὡς πρᾶς εἰς ὄνλαβύρινθον ἔπεμπον Ἀθηναῖοι. σωτὴρ δ' ἄρα ἡμῖν ἐμμελὴς τύμης βουλομένης, ἡρακλῆς ὁδιοῦσι εἶσι ὧδε. καὶ πρόσθε λούγε ὄπισθ. ὡς σρέσθε τῶν πυρὰν, ὁμέραπ. πυρὰν γὰρ δὴ μεγάλην ἐμμέσῃ γυναικὶ τῶν πινα ἂν τιοθένους μιμητὴν ἑδόκουν ἐφιζάνοντας σθεννύειν. εἶναι μὲν πομπὴν τὴν πρὸς ὃ σῶμα θαρρῶν δὲ βίς τε ἀπὸ τῆς ἀληθείας, τῆ τε ἐπαγγελίᾳ τῆς ἀκουείας, ἦν. οἱ σωτῆρες ἢ ἡμῖν, μέχρι λίβουμένην. αὖθις δ' καὶ ἀδύντες, ἀπισπόκαν ὅ τι ὄπραγμα πσεῖται. ἁμαφανέντες ἐπὶ τὸ τὸ λέσωμέναιρον. ὡς προὶ λακεδαιμόνιοι μετὰ τὸν ἐν μαραθῶνι μάχην, τοῖς ἀθηναίοις. ἦν δ' ἄρα καὶ ἐκεῖνο ἡρακλέους ὃ ἔργον. ὃς καὶ ἡμῖν τὸν ἔφος ἀπέωσεν. ἤδομεν γὰρ ἀλεκτρυόνες. καὶ ἐκήρυττον οἱ κήρυκες. ἐκρούεθ δ' ἡθύρα, καὶ ὅτω μέλει τῶν τοιούτων ἐρᾶν καταβαίνειν. ἐκαθήμεθοὖν ἐν μυρο πωλίῳ τινί, ὃν καιρὸν ἂν ἀμένοντες ἄλιμός τε ἐγὼ. ὃν ἄλιμον τοῦ τον θεοῦ τινος ἔγωγε παῖδα ἡγοῦμαι γεγονέναι. μὴ γὰρ ἀνεξάνδρος φύναι τὸν τοιοῦτον τρόμικρὸν δὲ πρόμισμβρείας, οὐδενὶ κόσμῳ κεκραγὼς ὁ συκοφάντης, ἔσῆλθεν ἡμιμανὴς. κεκραξόμαι τὰ ραφῆ δὲ φιλάγελον λέγων. ἡμῖν γε ἀσωτὰ λέγων. καὶ αὐτίκα δίκας ἐδίκει. δὲ φασὶ ἐρῶμεν ὃς φίλας ὡς δεῖπ' ἀγαθὸν τὸν ἰδίᾳ, ὅπλεῖν, ὅτω τὶ πρέπω συμβαῖν. εἰδέναι δὴ μὲν, πρὶν δύτις τῶν ἡμῖν ἐυνῶν, πόρροθεν ἐσήμανε τὰ μέρι, τὸν πόλεμον πφανεῖναι. τῶ δίκας γὰρ ἀνάγκην ἐξαίφνης τῆς τοῦ νόμου φυλακῆς ἐπισπεῖν. ἐν

μὲ μήρεῖ πόσυμπλέκεσθαι, ἢ διέσωζε. τῷ τὴν κοῦσαν δ' αὐτὸν, ἢ παίζει διὰ δαιμόνων. τῶ μὲν δὴ ἔργον ἦν, φεύγειν. ὁδικαστὴς δ' οὐ δὲ γὰρ ἀνίει, εἶλκε τε διὰ τῶν ὑπηρετῶν. καὶ ἐπαναγκάζειν λαβεῖν, ἢ δοῦναι δίκην. τὸν γὰρ αὖ νόμον, οὐκ ἐᾶ ναιναῖς αἰτίαις ὑβρίζειν. ὁδὲ, πεισθεὶς ἐκέλευε. μὴ ἄτιμος ἀπελθεῖν. μὴ δὲ αὐτοῦ μᾶλλον ἢ τοῦ πένθους ἐκεῖνα νομισθῆναι, ἐλεεῖ ὃν σφίσιν ὁδικασὺς. καὶ οὐκ ἐμεμφάμην ὃν οἰκεῖν. ἐμοὶ γὰρ εἶν ὃν ἐμβρὸν εἰς συγγνώμην καταφεύγοντα ἰδεῖν. ἢ οὐδὲν ἂν ἑτέρας δέοι δίκης. ἢ δὲ καὶ φίλων εἶναι βουλόμενον, οὐκ ἀπράσω. ὅστις δ' αἰσχυνόμενον ὃν ἁμαρτανόταρῶν, προσαπολέσαι βούλοιβ' ἂν, θεοειδῆς τὸ οὖτος, καὶ οὐκ αἰσθανόμενος ὡς ἀνθρώπω γιόντι, γίνοιτ' ἂν τὸ ἴσως εἰς τὸ τῶν ὁμοίων χρείαν πεσεῖν. ἀλλοὺ μοὶ βιβυοὶ πρὸς ἐκεῖνον ὅτος. ἀλλ' ὁμὲν ἀπάντων ἄξιτρέπτ' ἂν. τῷ δ', πρόποια μὴ ἀπαντῆσαι. τὸ δ' μὴ κολάσθαι τοῖς προσήκουσι τὸ ὑβρισκὸν ἥδυπνάπ καὶ ἀπρεπέστατον ὁμὲ φισμένον. καίτοι σφόδρα ἀγαπώμενον, ἀνάγκασι. πεζόμενος δὲ πολλαχόθεν, καὶ οὐκ ἀπρεπῶν τῶν οἰ, τῶν λόγων, ἄλλως τε καὶ τοῦ τρόπου προς διαβεβλημένου τρέπεται ἐπ' ὠνὴν τῶν μέσων, χρημάτων ὠφειδόμενος, πολλῶν οἱ προσόντων, ἐκγῆς. οἱ δ' δέχονται μὴ ὃ δ.δόμενον. σφᾶς δ' αὖ βυς οὐ προίεται. ἀλλ' εἰς μέσον τε ὃ ἀπόρρητον ἤγαβ. καὶ τέλως διὰ τῆς πόλεως ἐμόρει. οἷα μὴν ἐμεμαχάνκβ. οἷα δ' ἤλπισεν. οἷα δ' ἐπεπόνθει. ὡς δ' αὖ τῶ μόνος βιβυωῶν σωτελάμβανεν. ἀνὴρ, εἰσό, πορμήσειν ἀπαύσω φιλονεικίαν χρώμενος, φήσας ἐντῶ πειβυτανὶ τῶν δώρων λόγω τε καὶ ἐλέγχω ἢ γέλωπ, μὰ δ' τὸ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς ὄνομά σεσιγῆσθαι. ὡς δὲ τοῦ τε ἔργου κοινωνικύιας, τῶν τε ἁμιλλωμένων, ἐπὶ ζεύγους ὀρεινόν ἀναβὰς, πλανᾶται ἐπὶ καπαδοκύιας, παρὰ ἄρχοντα φίλον. εἰδότα χρεὶ τὸ πλάσαι νόμον. νεωδ' ἀραῖῶδε πάντα ἀλλήλοιν ἀθύνασι μεμαρισμένω

θρᾶμ. εἰ δὲ ἔτι στεργομένων μὴ σωὸν γυροῖ φοίνιν. ὁπότε ἀκόσμι φθειρομένης τὸ φίλτρον, δεσμὸς τὸ βίου ὡς ἐ ἐνίκα δεῦρ' ἐπανήλθ. ἐπὶ μόναις ταῖς παρ' ἐκείνης τοῦτο ἐπράττετο ἀνάγκαις. ἀπελθόντος, ἢ μὴ μέρωμεν ἐπὶ τὸ ἀ πάσαι μι τὸ δίκαιον νομίζειν. πλείοσι τοίνυν ἐ μείζοσιν ἀγαθοῖς, ἃ δυσμερέστερα ἐφάνιζεν ἐτύγχ. καὶ ἐλύπει μικρὰ διὰ τὸ πλῆθος ἔμπροσθεν ἡδονῶν. μᾶλλον δ' ἤρτοι βίον, ὁπόσ' ἐ ἀνιᾶσθαι δύναθαι. ὡς περ αὖ ἐ βίς ἀεὶ σὰ σὰ πλήττον ἡδονᾶ, διὰ μέγεθος ὧν ὁρῶσι. λεγέσθω οὖν ἐ ἃ μέρω. τὰ δὲ ἧττον, παθαρώτερον φανεῖται τὰ ρεῖα τίω. δηλονμενῶν τῶν ὑπὸ τοῦ γενικμένων. ὁμῶ δὲ παῖς ἄρνιβος ἐλπίσιν ἀπαλῆθεὶς ὑπὸ τοῦ ἄς ἀναπείθοσιν ἅπαντα πνύοντων. πλακοσίους τε ἐ μιλίους ὑφελόμενος ἐ σατῆρας, ὥμετο ὡς εἰκὸς ἀπθανούμενος. μέλλοντός μοι δέξεσθαι τὸ ἄρμονβς λόγον. ἐ ἐπιδηλούμενον κινδύνων ἐ τὰ ἐναντία. τῶν ἀνδρεαντῶν ἴκελο πῆ τε παραπλησίων, ὡς τὸ εἶναι μοι δι πλοῦν δὲ θαῦμα, τὸ πλὴν ὡς λέγειν ἄπ σαμένω. τὸ δ' ὡς τὰ βιαῦτα φέρειν. ἐ ἰδίου τινὸς ἕτερον προσεγενόμ. διωθουμένου δὲ ἀθροισμένον ἐκ τῶν πόλεων ἄργυρον. παλείπετα δὲ ὀξέλυθ' ὁ τα χρυσὸν, θεραπεύειν πειρωμένων τοῖς παράσφων τὸν βλάβην. τοῦτ' μὲν ἀφείσθω. τὸν ζημίαν ἔχοντα ἐγκλήματα. ἄδικ διαπύσειν ἂν ἀνὴρ ἐλεύθερος. ἀλλ' ἐνόσει μὲν ἡμῶν τῷ σοφιστῇ τὰς φρένας. ὁδὶ, ἀβουλόμενος ταῦτ' εἶναι κυρίας, ἐπ' ἐμέ πέμπει τὴν αἰτίαν ἐ πανοῖς ἐπόμενος παραδείγμασι. βιβλιογράφον καὶ αὐτὸς ἔλκει. ἐ οἰκομένης δὲ τῆς γυναικὸς, ἀπὸ τὸ ἰάφου μετὰ δακρύων εἰς τὸ δικαστήριον ἐλθών, κατήγορος, μὲν κατὰ βύς νόμους ἀδ' ὅτου γένεται. βσθ' ὅτου δ' ἔυρε. τὸ δῦσ' τὸν ἄνδρ. ἐπὶ τούβ. ς, ὅπερ ἁ μα ἀνίσταπο. τὰ μὲν, φέυγοντος τὴν κρίσιν. ἐμοῦ δ' ἐπαναγκάζοντος. ὁδὶ πᾶς δ' ἄρα ἐ γέλα. ἐ πείγωσι καὶ ἐγὼ ἀνήλισκον ὅτι θάνατον, ὑπερβὰς ὅτι σοφιστήν. ὡς πρᾶν εἴ πε ἀθλητὴς πλεῖναι μῶν ὅτι ἀντίπαλον, βύτω

βλίων. ποιῶν με οἷσ ἑρου λόμην πλούσιον. ἐπεὶ εἰχῦν τε καὶ ὁλ
κάδας καὶ σωσικίας ἐδίδου. δοκῶ μοιδ' ἄνθρωπν ἀνεπαινέσας, ι
ωὸν κελεῦσαι ἴ μεν. οἱόντι καὶ πρὸς ἐκεῖνον ἐποίησα, ὃν ἐπίδεῖ
πνον τε ἅμα, καὶ αὐτὴν τὴν θυγατέρα καλουῦτα, μόνην ἐν με
γάλοισ αὐτῶν τρεφομένην χρήμασι. τὴν μὴν γνώμην ἐπαινέσας. με
λέυπας δ' ζητεῖ νυμφίον, ὡς ἔμοιγε δοκεῖ ἀντὶ γυναικὸς τῆς τί
μης. πλείω δ' ἔτω τὴν ἔν θεον ἐμεμνῆ μανίαν νικομήδους πόλις.
ὥς τε ἄδη με κάνταῖσθερμαῖς κολυμβήθραις τὰ ντῶδιδασκαλίω
ποιεῖν. καὶ μηδ' ἡμᾶ ταῦτα ἔξωτοῦ νόμου τοῖς ἰδιώταις εἶναι δοκεῖν
οὕτως ἡμῖν ἅπασα ἡ πόλις καθεστήκει μυσεῖον. οἵτε δῆλος προλό
γους παραλαλράμοντας. ἄλλα ἐμβάλλοντες ἄσματα, ἄδοντες
παντα χῆδιεξέλαν, ἡμεγίστην δὲ τῆς εὐφροσύνην ἀφορμὴ, τοσαφεῖς
κεῖνῆ ὧδε φίλους ὧν δ' ἐν ὁ πλεῖστα θυμὸν δοκῶν τα μαγαθῶν, οἷς ὑμει
πίδης φησὶν. ἐδὼς ὅ πᾶσι οἰσαφεῖς ἀκούσιας μόνον ἀπεσαίνεν
ὑπὲρ τῶν ἑκουσίων. ἀλλὰ κὰν ἀποθάνοιεν ὧν δ' ἡλικίαν δὲ τοῦ πᾶσθέ
πδος υἱόν. ὃς ἐπεὶ ἀβτῆς ψυχῆς τὴν ὑπὲρ τὰ πρόκλε δίκην. ἑαυ
τῆς ἀδέκπτωθροτέρας ἐν ἑαυθα ἐκλησάμην φιλίας. ὧν εἰ τὴν ἀει
σαινέ τὰφαίνη ὑπερφέρειν φιλίαν, ἀδένα ἂν νεμεσῆσαι μοι δοκῶ τῆ
τ. θεῶν δευτέρων. ὦμοι ἐ ἡμῆρ, ἐ εἰ τῶ ἄλλω λύπην ἐμπρίην ἀ
πῶν, εἰκότως ἂν ἐγκαλοῖ. ἐκεῖνος δ' ἐ τὰ τοκεῖν ἱρόπε φάρμα
κα, τ' γλυκέων τὰ τον ἐφάρμηγλυκύτερα. καίτοι τὶς φιλομήτωρ μᾶλ
λον ἐμᾶ. τεκμηρίω ὃ μεγάλωτατο ἀποδημνύοθω, γὴν δ' ἔσαν μοι πρῶ
ανὰ πέδοτο. ὃ δ' ἐωνυμῶος ἐπ' ἰταλίας πρεσβύμνος. δείσας μὴ πα
ρα καλέσας ὕστερον τὴν συμμαχίαν τ' νόμων, ἡζώσης τῆς μᾶς, καὶ
μο μῶνος ἀπισρατεύσωτῆ πράσσ, λύμη δὲ τῆ αὐτῆ, ἥβεβαιε νὶ δεῖβ.
ἱρόμην δ' εἰ ἐαυτὸς ἐνβῆς πρα μῶνοις εἶην. ὡς δ' ἐβῆ τα μαχόμενος
ἐ ὡς τὸ βιβλίον πρᾶτ ἔτευεν. ὡς προλάβοι ἐαυτὴν τὶς μᾶς γράμ
ματα. ἐ ἡμὲν ἔγραφεν. ὃ δ' οἷς ἐώρα δικαίως δ' ἐνάδικον ἐμαυτῶ

δὲ γοντέναι τοῖς δόγμασι τὴν μνήμην. δέδοικα δὲ καὶ ἀπιόντων μὴ ὀρῶν. πᾶν δὲ φθεγγόμενος ὡς τὸ ὑπ' ἀλλήλοις κρύπτεσθαι διὰ λυθέντων κλοὺς. μᾶζέων ἔπι προσπασῶν τῷ διαρπάσαι τὸ βουλόμενον. ἔστι δὲ ἔτι πέμπτε βοῦ παντὸς ὂν βεβίωκα. ταυτὶ δὲ σχεδὸν δέκοντα, ἔαρ, ἢ αὖθος προσεπῶν, ἀδ' ἂν οὕτως εἶναι συμμέτρως προσειρηκώς. ἔχωμεν γὰρ καὶ ἕτερα πέντε. ἐπὶ πάλιν ἕτερα ταῦτα ἐπαινέσαι. δύνασαι δὲ, βούτων ἐστὶ τῶν ὑπὸ τῆ δήμητρι. νικώντων βοῖς ἅπασιν ὑγεία σώματος. εὐθυμία ἀμηχὴς ὠδείξεων πυκνότητι. τοῖς ἐνέπασι πάθήμασιν. ὀρμαθεῖς νέων. νυκτερινοῖς τοῦνοις. μεθημερινοῖς ἰδρῶσι. τιμαῖς. εὐνοία. φίλτρω τῶν δέπις ἤρετο ὑπνοῦσιν ὅτω μέγισω καλλωπίζοιτο κ' πόλις, τὰς ἐμὰς ἐν ὠτὶ διατείβασ' ἀκέσαι. ἐκείνη γὰρ ἀν' ὑπερὸς τοσοῦτον ἤκουσα μεγέθυστε καὶ πάλαι. τῶν τε ἄλλων ἀγαθῶν ἵσασιν τε καὶ θάλασσα δίδωσιν. ἔδενος ἂν ἐμμνήμη μεγαλωχίας πρὸ τῶν ἐμῶν ἐμνημόνευσεν. ἐπεὶ καὶ πρὸς τὴν ἀδαμονίαντις πλησίον πόλεως, τοῦτο ἀντεξῆγεν. ὡς ἐμὲν εὐθυμοῖ θεάτρων δοναῖς αὐτοὶ δὲ φορᾶ παιδείας. ὡς ἐμὴν δὲ φυλάξαι παρόν εἰδεί καλὸν. αὐτὴ δὲ καὶ ἀπόν κτήσασθαι. ἐγὼ δεξώμην ἀ ἱδρήματα κεκριμένω πρὸς πηγαῖς διαφανῶν ὑδάτων, καὶ ὑπὸ δέρδρων ὑπερραιωρόντων χάριτας. ἐσιφαρωμένω τὲ σωμένως ἐυωχουμένω κατὰ δύναιγύπιον ἐκεῖνον. ὃ ἐσσφίσατο μακρὸν αὐτὸ δύναμιν γενέσθαι χρόνον. ἐπαίει δέμοι τὰς ἡδονὰς, ἃς ἐαθίειν καὶ ποιῆν. δὲ δὲ τὰ τῶν λόγων ἔυε καλῶς χωρεῖν. ἐδὲ τὰς ἀθήνας τὰς βιβυνίας καταβοᾶν, ὥσπερ γεωργοί, γεωργῶν ῥύακος ἑτέρου κωλυθέντος ἢ πρότερον ῥεῖν. ἐ τὸ δὲ νέκεῖσι ῥόμον τῶν νέων παλαιόντες δέξασθαι περ ἐμπορία λόγων, ἢ δε ἔασετε ἢ γὴ παρ' αὐτῆ. καὶ ἐπεισεμὴ πόρρωθεν τὸν κραλαμβάνειν, ἐξὸν ἐγγύθεν ἀμείω. καὶ μὴν ὅτε ἀν κρ ἐκεῖνος ὁ ἡρακλειώτης, σωροὺς ἐφ' ἁμάξης ἥκειν ἄγων

τὸ νόμου βίς κολακεύοντας ἀδούμβρος. οὐ διώκοντα ὁρῶν. οὐ φεύγοντα καλέσας. ἀρχὴν ἐπιεῖβ τῆς κρίσιως, τὸ ταλαιπώρου τῶν βάσανον. ἐνῆπρῶτον ἤκουσα βασανισάς ἀπέφηνεν. πείων δὲ τοὺς ὀδόντας, καὶ βῦγε δευτέρου σώματος ἀποκρουσθεὶς ἀξιώματι, πῦρ ὑπείλη τῷ κατατετμημένῳ. φάσκων οὐλὴξέμ, πρὸ τῶν αὐτῷ φίλων ῥημάτων. καὶ ἅμα ἐμοὶ διὰ τοῦ παρέσρου παρύνει πρὸς κέντρα μὴ λακτίζειν. ἀλλ' ἀπελθεῖν εἰμὴ θανατῶν. ἔδοξέμοι πολλῆς ἀπορλιξίας εἶναι τῶν ἄλως ἀποθανεῖν. ἐ ταῦτα ἐπὶ νίκητῆ διὰ τῆς βασάνου. προς παρεκάλει δέμε ἐ γχείρονος ἄμεινον ἀπλέσθαι μοῖον τῶν νικομήδους πάλιν. λόγων τροφὸν, τῆς τρυφῆβαρυνομένης. ὁδὲ κἀκείνην ἐπλέμοι γράμμασιν· οὐμὴν εἰς ἅπαν. ἦκον γὰρ ἐκεῖσε διὰ τῆσ διομύσου. νικαίας γὰρ οἱ οἰκήβρες ἐπὶ δὴ ἤσθον τὸ τῶν ἔξοδον, πρεσβείαις παραὐτοὺς ἐκάλουν. ἅπασιν ἐπαίνοις ἐν ψηφίσμασι γρώμενοι. προσκυνήσας δὴ τὸν διόνυσον, εἰς πάμην καὶ αὖθις ὢν ἐν νέοις τε ἐ λόγοις. ψηφίσμασιν ἑτέροις, ἐπὶ τῶν τῆς δήμητρος ἠγόμην. πῶν τῶν βιβλιῶν ἄρχοντος δεηθεῖσι χαριζομένη ἐθέονβδὲ ἀκάπτελα σοφιστοῦ. πολίτης γὰρ δὲ ἦν τῆς σφίσι τῶν ἐπιτρεπομένων. ὁδὲ λόγων μὲν οὐκ ἀπείρωσε ἔχε. θυμῶδ' ἐδόκλαε. καίτοι τῶν βουλὴν ἅπασαν, δῆλοις τῶν αὐτοῦ πρῶν ἐτόλμησε. προσιπεῖν. τοῖς δὲ ὑπερδίκης βουλομένοις. καὶ ὁτα χρὴ νομύβρεις ἐμμετελθεῖν, ἀθανάτῳ πες εἶπε κακῶ. ὡς τῶν γε ἄλλων ἁμαρτῶν ἐσομένων. ἐρομένων δὲ τί τὸβ εἴη τὸ ἀθάνατον αὐτῷ κακόν. ἐμέ τε ἔφη καὶ βύς ἀπ' ἐμᾶ τοῖς ἀνπτέρνοις μόχθους. ἐδεδίειν μὴν οὐνμίμε ἐν τῷ μὴ ἀνδάκη. φυλαξάμενος δὲ, λέγων σιγῶντα ἐτρεψάμην. ὁ ἵνα μὴν οὐ δὲ πρότερον ταμὺν. ὀργῆ δὲ βραδύτερος ἐγεγόνει, τῷ δὲ ἀραιφεῖ τον ἦν. ἐπειδὴ ἀφικόμην σιγᾶν ἠλέγθ· ἄχ ὡς ἀναλὰ φαίνονπ. δεῖ γὰρ τόγε ἀληθὲς πιᾶν. ἀλλὰ ὑτῷ φόβῳ σπὰς ἐκπεπὼν, ὥσ

μαῖνεσθαι. τοῦτο δ' οὐκ ἔμοιγε, γοῦν τὸν ἀπὸ Θρᾴκης πειθὼ ἐτραγῴδει. ξυνεῖναι μὲν γὰρ ἀνδρί, τυραννοῦντι τῶν ἄλλων. διὸν ἐκεῖνον ὃν μισῶ. τὸν δ' ἀκούσας πειθὼ ἀνθρώπων. ὡς περ τοὺς ἐνθουσιάσεις διὰ τῶν δορυφόρων. τοῦτο δ' εἰμαιὸν ἔλεγχον, ἐκ τοῦ βιβλιογράφου ταῖς πλαγαῖς, κρίτος τινος ἀπεικοῦς. πολλὰ τὴν δεξιὰν καμόντος ἀθύνασί τε καὶ παντα χῇ, γνοὺς δ' ὡς μόνος μὲν ὑλακτῶν ἀδὲν περαίνει, δέοι δ' αὐτῷ καὶ συμμοιρίας, ἐρίσπει πόνῳ χωρὶς, τοὺς συλλυομένους, πρὸς τοῖς σοφισταῖς, τοὺς ἀμφὶ τὸν πίνακα. ἐρίει δ' αὖ. λύπη τε. καὶ φόβος. καὶ φθόνος. τοὺς μὲν σοφιστὰς πάντα. τοὺς ἄλλους δ' ὁ φθονεῖν. χρῶνται δὲ καιρῷ τῷ δήμου μανίᾳ. ἢν ὁμὲν ἄρχων τραυματίας φεύγων, τῷ πλείθιον σώζεται τείχει. συλλαβόντες δ' οὐ συκοφάντου μῦς. οἱ σωσομόται, καθείρξαντες εἶχον. ἀθάνατον ἑστάναι τὸν σάσπιοι όμενοι. ὡς δ' οἱ μὲν ἑαυτῶν ἐγένοντο, οἱ παραφρονήσαντες. ὁ δ' ἄρχων ἐπαινῶν, ὁδεσμὸς δὲ ἦν παρὰ τοὺς νόμους. ὁμὲν ὡς ἐμοί τε καὶ τοῖς νόμοις ἔμελε βοηθήσειν αὖθις. καὶ ὡς οὐσμικρὰν λῆψοι δίκην παρεδήλου. τῶν δ' ἐντρόμων τὲ κατασάντων, καὶ ἀλλήλους αἱ πωμένων, οἷα ἐβούλευσας ὦ δαίμων. περὶ μέσας νύκτας ἐξέβαλες τὰς ἀρχὰς ὃν ἀλέξανδρον. καὶ παρέδωκας ἅμα μεμέραλι μενίῳ ὃ ἄσυ, σωσομότη μῦν, οὐκαὶ φάσκον. ἀνωμότῳ δὲ καὶ τὰ βουλομένῳ. θεὸς μὲν γὰρ ἤθελεν εἶναι δοκεῖν. ἐγὼ δὲ αὖ ὃ νοῦ δὲ σπουδαῖον ἐνόμιζον ἄνευ. ὥστε ἦν σπουδὴ γελασθῆναι. οὔτε πρὸ τῆς ἀρχῆς ἐν ἀγορᾷ καθήμενος, ἅτε παρὰ τῶν τύχης βουλῶν τὴν ἀρχὴν, ἵνα σφ γένοιτ' ἂν αὐτῷ πλεῖναι ἐμὲ. λαβόμβος οὐ ὃ δικάζειν, ἔμενον ὅταῦτα εἰδὼς ἐγὼ. πεσαῦν εἶναί τ' ἀλη θὲς τὰ γραφομένου δὲ οὐκόντος, νοῦν γε ἔχων τῶν ὁμωμοκότων. οἱ μὲν ἐπαινοῦντες ἐκεῖνον, λύσιν ἐμαντὰ ὄνῳ τοῖς δεδεμένοις. ὡς οὐκᾶν ἐκείνου παραβάντος γε περὶ ταῦτα νόμου. ὁ δ', πρὸ

διδάσκων τὲ ὁ δικηγόμυθος, οἷον αὐτῶ τὸν υἱὸν ἐγκεκλικώς ἀν τος. διέβη μὲν δὴ μειδιῶν, ὡς δὲ ἔδυ μὸς αὐτὸν ὑπομνεμῶ τος. ἀλλ' ἀμαχεὶ, τάπ αὐτοῦ κομιούμυθος, ὁ κατα δύσων αὐλόν τα ἐμὲ. καὶ ὅτι ἐμοὶ σωτέτευ πρῶ τον μὲν οὖν τὸ μὴ δεμίαν ἐς αὐτὸν ἐπάνοδον γενέσθαι τῶν μέλων, ὠδύνας καὶ ἐκέντει τὴν ψυχήν. ἔπει τα ἐμοὶ λόγον εἰς σύλλογον εἰσαγαγόντος, παρώντα δ' ἀνρεύμε νος, οὐχὼς, ἤδισα δ' ἐτέθη. τῶν φίλων δὲ οἱ παραινοῦντων βρον τᾶν, καὶ ἀπερύπλειν λόγω λόγον. γράψαντα περὶ ὧν πρ' ἐγὼ. πάντες δὰν μετὰ πρώτη κατασύρας προσβολῆ. πλὴν ἐμήκε τὴν δύναμιν ἣν εἶχεν ἀπολώλεκε. τοιούτοις ἀναπτερωθεὶς ρήμα σι, μετὰ ὕστερον ἔμεκομίζων λόγον. ὃς ἐκεῖνον ὧ πρὸς ἐπολέμει καὶ πρόσθεν ἐπαινούμενον, θαυμασότερον ἀπέφηνεν. ἐπὶ μὴ μὸς δὲ τοῦτο οὐδὰν' θεοῦ προσεπόντος ἐλπίσας, ἔμεν ἀναμαχούμενος τὴν ἔτλαν τῶν πολυχρυσίον αὐτῶ πεπικοπλόγω. ὁ δ' εξιόντος αὐτοῦ πίονας δή τινας. καὶ κυκλίδας. οἵδ' ὅστε ὑπ' ἀλλήλων τε μνομένας, ἐμπεπλούσας οὐκοῖ δ' ὅτι, βλέποντες εἰς ἀλλήλους οἰκαθέμενοι, σωθῆναι αὐτὸς ἕκασος ἐκεῖνον, νέμασι τοὺς ἀφεσε κότας ἀρώτων, εἰτὸ αὖθ' πάθοιεν. καὶ ταυτὸ τοῦτο βῖς ἄλλοις εἰ γὼ παθὼν, σαφηνείας δόξαν εἶς ἐθορύβουν, ἐπφερόμην περὶ ἀπέδη τῶ λόγω. μαειζόμυθος τῆ φάλαγι. δευτέρω δὲ βύτε τρώσας αὖθ' λόγω, λόγον ἐμὸν ἕτερον φανῆναι διακωλύει. τὸν ἄρχοντα πείσασοί μαρίσασθαι, τὸ μὲν ἀφικέσθαιμοι. ἦν δ' ἐκεῖνος, οἷος καὶ πάθητε. τῆς τοίνω πόλεως βουτῶ μειζόνως τὰ μὲ ἐλομέ νης ὅσω πρεμάλλον ἑώρα τῶν δικαίων ἀπτερούμενον. εἶδεν ὁτεν ταῖς ἐκεῖνος, καὶ πρὸς τῶνικοράτω τοῦ ἰσυμράτους κατάφρο μῶν. ὅτι λόγοις μὲν δὴ ἂν ἔτι παρέλθοι λόγος. οὐ μάλλον γε πᾶσοί πόδας. τοὺς ἐμὲς τοῖς ἑαυτῶ. μία δ' ἀπαλλαγὴ κυρία, θάνατος. ἐμοὶ δὲ φαρμάκωοἷος τ' ἦν ἐπενεγκεῖν, ἐπὶ τὸ ἵκα πωμαῖσκευ

λυμένας διάει. λόγοι τε ὁπόσοι παρ' ἑκάστου, καὶ οἱ πίνες τὰς μορφὰς, νικῶντας τε καὶ νικωμένους, ὅσπερ τὸν πόλιν ἐφελκυσμένος. ἕως δὲ μέλα πομπαίας ὁ Σίφανος, καὶ ὁ Βασιλέως ἀοιδός. τοῖς μὲν οὖν ἄστροφὴ παρ' ἐκείνου γελᾶ. πρὸς δ' ἡμᾶς τῶν φοιτητῶν ἔροσκον ἄλλοι ἄλλους παρακαλοῦντες. ἐνίαις μὲν ἡμέραις, ὑπὲρ ὧν ὠδοποίουν τὰ χορεῖα. ἐπερρώοντο τῷ μὲ ἔξωθεν. καὶ ταῖς τῶν ἔνδον ἀποδοχαῖς. οἵ τε ἐπιόντες περὶ τὰς τῶν ἴσων ἀμίλλας ἃ τότε ἐθεώμην θεάματα, πρὸς τὰς ὑπὲρ τῶν λόγων μεταρρυθμίσεις ἐπούδας. δόγματά τε ἐγράφη παρὰ τοῦ κρατοῦντος, ἐπαγγέλλοντα τὴν ἐμὴν ὠδὴν μόνην. ἵνα δὲ δέος, μὴ ἐν θεσσαλίᾳ τοῦ ἀπείρου ὦμεν, μνησθέντες ἐμαυτοῦ. τὴν μὲν δὴ σοφιστὰ ἐπυθάνοντο. ὁ μὲν γὰρ ἀπεδήμησεν ἀφ' ἡμῶν. ὁ δ', ἀπεθανέτην. ἀμφὶ γὰρ, ὁ δ' παρῆλθεν εἰς ὅδυναδαι. ὁ δ' ἔτι πάρεστι. ἐπυθάνοντο μὲν οὖν καὶ τὰ ἄλλα ἐλοιδορεῖσθαι. βίαιον, πλανήτην. ἀπόρεσον. οὐδαμοῦ στῆναι δυνάμενον. τὰ τοιαῦτα ἀναστρωτοῦντες. ἀλλὰ δὲ χερῶν ἔργον ἦσαν οἱ ἀφισάμενοι τῶν νέων ἀμπέλου πάθον, ὡς προὔμηνυε καλὸς ἀνὴρ γραφαῖος Ἰκέσιος, εἰ μὴ λοισφῶν ἐρῶεν, ἕως δὲ ἐν λόγοις ὥρα ὁ Τίτος μαγνήτου πράπασα, πυρὸν ἀμὸν ὄντα τὸν ὡραῖον ἐλέγχαι. οἰμώτους δὲ βίς ὧδε πραγμένους, ἔρεμα βιμάρμιος σύμμαιος μὴν ἑβδόμω. μάλα δὲ ὁ μοῖσαι πομπαῖος, ἀνὴρ. ὃ δ' περὶ ἐκεῖνον ἴσε σμικρούς φόφωτὲ ἐκ τύπων παρανόμων ῥιμάτην. δόξαν ἐπὶ λόγοις ἐωμαλέον λαβών. φίλοις τε τοῖς ἀπ' ἐκείνων ἐν τετείχιστο τῶν μέσων. δεινοὶ γὰρ δὴ οἱ μῦροι. καὶ τὰ μὲν περὶ μίθυσ συμπόσια φιλίασ ἰσμυρὰς περάσαι, διὰ βμὴν τὸν πορθμὸν, νυδίκων τε. καὶ ὑφοῦ πάρυ ἔμων. κρίτωτε ἐ πυρμήσος. καὶ οἷσ ἐγάπα τρέμασι, λόγον ἔ να μέχρι πέλα δεινύων. τόντε ἐναντία βῖσ θεοῖς τεταγμένον ἐμωμάζων, αὐτὸσ θύων θεῖσ

ἐμὲν δὴ πρὸς ὑμᾶς ἔχω τὸ πᾶν ἀφειλοῦσαν φέρον. εἰ γὰρ αὖ μὴ τό τι μεῖζόν γε εὐδαίμων, ἐφάτει ἂν τὸ ἀεὶ θεὰν μέλλειν. ἔδει μὴν ἐξ ἄλλοτε ἀνωμ. διὰ ὁδοῦ τραχείας ἐπὶ γλυκὺ τέρμα προάγειν θεός. αὐτὰρ οὖν καὶ ἐμέ τοι. ὡς γὰρ δὴ ἐνέβαλον εἰς τὴν ἀγοράν, ὁρῶ τινὰ καθῶπα δόκιμα ἵκοντα ἐπὶ θρόνου βασιλέως πέμπουσα. καὶ γὰρ ἐτύγχανεν ἐρωτῶν ἄνδρα ἐπιτήδειον ἕτερα ἄριστον δεξιμαιμώτατος ἀγῶνος ἑνὸς αἰτησαμένη. ὁ μὲν δὴ σεμνὸς, σεμνῶς εἰσήκει. γνοὺς δ' ἔγωγε παρὰ τοῦ κήρυκος ὅς τις τύχοι. καὶ ὅθεν. καὶ ὅπως. καὶ ἐφ' ὅτῳ παρείη. πλεῖς τὴν μὲν τοῖς ἀρχαιοτέροις, ἴσην παρ' ἐκεῖνον ὅσοι προὔξενήκει τὴν πόλιν. ὡς δ' ἀνέμνησα τῶν λόγων, παῖς ἔφη μάλα παῖς εἶ. ἀλλὰ σὸν ἐστὶ καιρὸς οὐ ποιεῖσθαι, καὶ ταῦτα ἴσων εἰς Δελφούς. ὑπὸ μέσων δ' ἐκείνων ἂν τῶν πλωΐκεκίνηκας, αὐτόν τι σὲ μεμνῆσθαι μάταιον. ἑτέρου τι ἀναμιμνήσκειν. πλὴν ταῦτα δὲ ἕτερα πλεῖς, ἀπιμώρουν. ἀθηναῖόν τε ὁμοῦ καὶ ἐλπίδος ἅμαρτῶν. ἦν δέ τις αὐτόθι Διονύσιος, ἀνὴρ σικελιώτης. οὗτος μέγας τέ καὶ δωματὸς, εἴς τε τὰν ἐνδίκαι ἄθλων, ἔκτετῶν ἐνάρμαις ἐπαίνων, ἔκτε φιλοξενίας. ἔκτε τοῦ ἑαδίως τὸν λυσοῦντα ὧν κλύζειν. ὥστε ἐλυσιτέλει τῷ τὴν ἀρχὴν ἔχοντι, χρῆσθαι Διονυσίῳ, οὗτος ὧν τε εἶεν εἰδὼς, εἶτα ἐπιτρόπευε σύρους. τῷ τε νικηλεῖ δύστῳ τῶν πρὸς ἐμὲ πρότερον σωφαλάμενος λόγων, ἔκφυτο τὴν καὶ τὰ ἀθηνῶν. ὧδή μάλιστα ἐβλαπτόμην. ἐπεὶ δ' ἐᾴσας τὸν ἅπαντα ἔπεσε λόγον, καὶ ὡς ἡμαζοίμην, δυοῖν τὸ ἕνα ἀκεῖναι κρατεῖν. ἀδ' ὃν ἡρακλέα τὴν παροιμίαν λέγω, ἑαυτῷ τοῦ τέφη μελήσειν. μὴ μὴν ναὶ δ' ἀθυμεῖν ἐμὲ. καὶ τοῦδ' πλάτωνος προσίθηκεν. ὡς ὑπ' ἀνδρῶν δ' κἄν τι τρόπαιον ἀθυμοῦντων, σαθεῖη. τρεπόμεθα δὲ πρὸς τὰ ἀγωνίσματα. καὶ ἐδή μὴν ἕτερον τοῦτο διηγούμενον εἶναι. περὶ ἑτέρου γὰρ ἂν ἕτερος ἀτεκμα

καὶ εὐδαιμόνων βυὸς παῖδας. ἵα δὴ τὴν μαῦν. καὶ ἐμοὶ πείθου. καὶ μή τι ἡμᾶς ἀδίκει. μὴ δ' ἀγαθὰ πολλά τε & μεγάλα προσόντα φεῦγε. μὴ δ' ἄρχειν ἐχόν, ἀρξόμενος πόλει. ταυτὶ δ' ἐγώσοι παραδώσω τὴν βασιλείαν ἄυλιον. τὰ παράκοπα νέους. τὰ πρῶτα τῶν τῆδε κηρικῆς δ' εἰκαταβλιθείς, πολὺν γὰρ ὄλβον ἀῤῥεῖοντα ὄψει. καὶ δικηγεῖβ ἀῤῥηματαρχίω τῷ σοφιστῇ τελέσῃ τὴν ἐπόλις. ἐδεῖτο δ' μου κατα πολεμῆσαι δι' ἐμοῦ βουλόμενος ἀνθρώπιον ἐκκυζίκου. μιαρόντι. καὶ ἀχάλκιον. δι' ἐκείνου μὴν τῆς πόλεως μετασχὸν. κριοῦ δ' τροφεῖα κατὰ τὴν παροιμίαν ἐκτῖνον. ἐγὼ δ' οὔτω μὴν ἔφην πείσειν. καὶ οὐκ ἀπειθήσειν. λαθὼν δ', ὡχόμην πλέων. βοῦ δ' αἰγαίου κινηθέντος, τῶν τεμαυτῶν οὐδὲν ἐᾶν δέναι τὰ πλάγια λεγόντων, σὰς ἐγὼ παρὰ τὸν κυβερνήτην ὑπὸ τοῦ κακοῦ νικώμενον, εὔχομαι νηρεῖτες ταῖς νηρείσι κόραις. νὺξ τε ἦν ἐμὴ τὰ δεινὰ ταῦτα παρῆν. καὶ ἀνίσχει ἅλιος, διὰ νεφῶν πρὸς βάλλων τὴν θάλατταν. σημεῖον μὴν, ἀγριωτέρων πνῶν. & τὰς τρίμας ἅπαντες ἐτίλλομεν. ἦν δ' ἄραπτῶν ἐμῶν ἔργον. καὶ πάντα τἄλυ πωῦτα ὀρθῶς ἐλίλυβ. θεῶν θαλαττίων ἡμερούντων τὴν θάλατταν. ἔπλεον δ' μένειν ὑποσχέμενος. ἀφεύξας δ' ἅπαντῶν ὧν. οὐδ' τῶ παρακρούεσθαι πρεπόμενος. ἀλλὰ ὄρκον ἐμπιδὼν ἐφῶ τὴν ἀθάνατον ἐπισκήπτειν ἔξοδον, ἐπάνοδον ἔχοντα. οὔκουν ἐδόκει μοι χρηστὸν εἶναι τὴν ὠμότητα δύσει προοίμιον, ἡ ἀπορία. διὰ ταῦτα ἔπλεον. ἐλθὼν δὲ & οὐκ ἐπορκήσας ἐπ' ὀλέθρῳ δικαίου, χθονὸς ἀρχομένου, τῶν τὰς ὥρας ἀνεμένος ἀνιαρῶν, ἄλαυνον. ὅπως αὖθις λόγῳ προσθείην ἔργον. βοῦβ δὲ βοῦνέων τε ὠῖσατεῖν. & ἐντοσούτοις ἔθεσπ τὰς τῶν λόγων ἀπεργασίας οὐκολίγων δεῖν συργηθέντων. & ὅλως ὧν τοῦνῦν ἀπολέλαυκασχήματος, ἐν ἐκείνῳ αἰτιατέον. τὴν τῶ φίλῳ μὴν ἐν ποιμωνίᾳ τὰς ὁδοῦ διδομένην χάριν. ὃν

φιλία τὸν ὄκνον. καὶ ἅμα ξενόω. ὥστ' ἔτου φαινοίμην ἐμ-
σωυτοῦ σίαις ὧδε ἐκ τῆς αὐθις ἐπὶ ταῦτα πορείας ἀπολογι-
σόμενος. τυτὶ μὲν μὲ ἐπὶ τὸ ζεῦγος ἀνεβίβαζεν. ἑρμοῦ δ' ἐν-
νοία δ' μουσῶν ἀπὸ πλατωνῶν ἀρξάμενοι μεθ' ὧν ἐμομμν. ἐν
παινούμενοί τε δ' μακαριζόμενοι. τῶν τε ἀθηνῶν ἀνεγείται προ-
σαγορευόμενοι, διὰ παντὸς ἐμωρεῦμεν ἄστος. δ' δὲ δ' ὅστις εἰώθει
τοῖς διὰ μακεδονίας ἰοῦσιν ὥσπ θέμενος ἐκταράττειν ἀνὴρ μα-
κεδών, ἐτάραξεν. ἐπέθετ μὲν γάρ. ἀπῆλθε δ' ὅποι εἰν εἰώθει
πανθως. τούτων οὐδ' ν φαυλότερα τὰ τῶν σωπνοῦ πολ-
λῶν ἅπανταχόθεν παιδεία διαφερόντων, ἐκεῖσε μεβι κούν-
των. οἳ ἐπίνουν τε ἡμᾶς δ' ἐσηκοῦντο. διαβάντες δ' τοῦ πν
πυλῶν αὐχένα, καθ' ὃν πάλαι ποτε τλως ὁ λόγος ἐν εἴδει βοὸς. ἐλ
θόντες τε διὰ χαλκηδόνος. διά τε ἀσακίας. τρίτης τε ἑτέρας
πόλεως μικρᾶς μὲν ἐμεγάλης δ' πλν. ἐκβάσης δέ τι παντὸς με
γέθος μεῖζον. ἱερον ταγλώπησι δονῆ τ' ἐστι παρισόμηκον. δ' αὐτὸ
δὲ τοῦ διὰ τοῦτο καλόμενον μᾶλλον, ὃ ὅπερ ὁπῆ τ' ἰαὐτῷ δ' ἡμῖν
ἔθεντο. ἐν ταῦθ' ξενίων τυχὼν, τὸ ηριστίνου δ' ἀρακλείδης οὗτος
ἦν, ἐρχόμαί τε εἰς τὸν ἡρακλεούς. ὃν ἐκπεσὼν ἐκεῖνος. τοῦ τῶν
κάτωθεν ὧν ηρατήσας κωὸς, δ' τλῶ ἁμάρασιν εἶδον. τετελε-
σμένων δὲ τῶ ηριστίνω πάντων, ὑπὲρ ὧν με ἀφῖκτο λαβών,
πάλιν τε ἦν ἂν ασρέφων ἐν τῷ βῦ κωνσταντίνου πόλει. καὶ καὶ
τάβας εἰς λιμένα τὸν μέγαν, ἐγὼ μὲν ὅ ς τις ἀθήναζε πλέοι πι-
ειῶν ἐπωθανόμην. λαβόμενος δέμου τοῦ ἱματίου τῶν τις δι-
δασκάλων, ἵστε αὐτὸν. νικοπλέα λέγω τὸν λακεδαιμόνιον. οὖκ
τσσ με ὧδ ασρέψας προσ ἑαυτὸν, οὐτοῦτον σε ἔφη δεῖ πλεῦσαι
τὸν πλοῦν. ἀλλ' ἕτερον. καὶ τίνα ἂν ἔφην ἕτερον ὁ τῶν ἀ-
θηναίων γλιχόμενος, ἢ τοῦτον πλέοι. ὅτι ὦ μακάριε παρ' ἡ-
μῖν σε ἔφη μόνον τα, μὴ κυβερνῆσαι τῶν πολλῶν του τωρὶ-

ψυχῆς, δεομένοις γενέσθαι βελτίονος· καὶ γὰρ εἴ τι μάλιστα ἄ
πρακτον ἐδόκει τοῖς ἄλλοις εἶναι, ἀλλ' ἀναντόσγε ἐφαιρόμην
ἐμαυτῷ. δίος δέμε ἀξιταράπιν, ὡς πειρησάντες οἱ ἐκασαχοῦ σο
φοὶ, μυρία βασάνῳ κατενεγκεῖν ἐθελήσουσιν. δεῖν οὖν ἐπιζη
τοῦντα μανθάνειν. ἐπὶ δ' ἀγχιλία τῆ περὶ τῆσ πράσεως ἀθήνα
ζε ἤκουσι, πάντας ἂν αὐβῦ κατέμενον, οὐδένπι τοῖς πλησίοις /
χρώμενος· ὃ δὲ πολλοὺς τῶν νέων κατέλαβε. θρόνων τε οὐ δων
θέντας ἀνπλαρίσθαι τῶν ἀυτόθι. πρὸς γῆρας τε μετ' ἀφωνίας ἥ
κοντας, μεμανθάνπαι δέπι τοιόνδε. ηρισπίνω μάλα ἐχρώμην. ἤρα
κλεώτε νεανίσκω. ἦν δ' ἴσον ἐκεῖμοι διαλεριφόπχρόνον. ὥτε δύνασ
θαι λέγειν, μετὰ μικρῶν ἡφύσις ἐχαρίσατο πόνων. κλεικιώτησ
δ' ὧν ἐμὸς πατέραμε ὤετο προσρᾶν· ἃ βῖς ἐμοῖς νόμοις ἐν μεί
ζοσί τε καὶ ἐλάτποσι πεθόμενος, πατρώασοὐκατέσχωνἀρετὰς
ἡγουμένουπάντων ἀυτῷ ἐκμάτων ἐρυθήμαβς. ἔβσοῖναδε καλού
μθη νος ὑπὸ βῦ θείου. θείου πινὸς ὡς ἀληθῶς ἀνθρώπουκαὶ πλεί
ω τε θειοῖς. ἃ ἀνθρώποις ὁμιλήσανβς ἐγῷ. καίτοι νόμος εἶρτι. ἃ
ξη ἐδίκη τῶβλημῶν πθάναβς. ἀλλ' ὅμωσσύμαὐτῖς ἐκείνοις τρανό
μενος τὸν βίον, νόμου τε πονηρᾶ. καὶ μομοθέτηυδυσερᾶς κατεγέ
λα. ὡς οὖν ἐκέκληβ, καὶ μένειν οὐκέτ' ἦν. ἔκαρ δίά οἶναθ' ὅμη
ρον μεγάλα γήθεσι πάτασσι, καὶ μᾶλλον γενέ' ἤρμετο πολι
μίοις συμμίξων. ἐν πλίταις γὰρ αὖδεξιοῖς, ἃ περὶ σοφίαν δια
τρίβουσι, μέλλων δείξειν τὰ ἀθήνηθεν ἀγωνίσματα. νεανίσκος
αὖλαβής τε, ἃ βιούτων ἄθλων ἄγευσος, εἰπότος ἐδείμαμι. δεόμε
νος δὲ συμμάχου τε ἃ φίλου παρασκομμένου τε καὶ θαρρύνον
τος ἐγγύθεν, οὐκ ἔμελλε βῦ τὸν δὲ τὸν βιοῦ τὸν ζητήσειν ὄντες ἐμ
μοῦ. καὶ εἰπόντος δὲ τὸ, τε αὐτῷ πάθος. ὅπουτε μείζοι πρὸς
μθὲ τῆς ὁδοῦ τὸ μῆκος, οἶμαι κατώκνουν. ἐνίκα δ' ὅμως.

βὶ μὴ ἐπίσασθε, σπᾶσθαι δ' ἐμοὶ κάλλιον. οἷς ἂν οὖν ἐγὼ νῦν μᾶς μὴν ἐν τοῖς ἐμαυτοῦ λόγοις ἀναμιμνήσκω τοῦδε τοῦ νεμήνιον. τὰ πεινοῦντος καὶ πένητος ῥήτορος, ταῦτὶ μὴν οὔμ οὕτως ἂν καὶ καλῶς ἐσρατήγηται τῷ δαίμονι ἃ προσῆν τὸ οἷς ἐμὲ νῦν μόσιν ἀκολουθοῦντα, μηδενὶ ἰατρῷ ἐν τῷ σώματι δεδεῖσθαι. ὥστε ὁπόσαι ἡμέραι, τοσοῦτοι πόνοι. πλὴν ὅσας αἱ πανηγύρεις αὐτῶν ἐποίησαν τε, οὐ πολλάς πινας οἶμαι. ἐπεὶ δ' ἐδόκει μέτριος ὁ νεανιθρός τῶν ἄξιον τῶν παρ' ἀθηναίοις πεπρίσθαι, καὶ βοῦτο φρονήσασα τύχη, δίδωκε τοῦτον τὸν τρόπον. ἦν τις ἄρχων, δεῖ ταλίας, φρονήματός τε πολίου. οἰόμενός τε δεῖν ἁμαρτάνεσθαι μηδ' ὑπὸ τῆς ἐκεῖ νεολαίας. ἐνδὺς μανία τῶν νέων, παύει μὴν τοὺς ποιμένας. ὡς δὲ καινοὺς ποιμένας. τοὺς δ' ἀντεκείνων ἄρξοντας ἀνίζητέ. τρεῖς ἀντὶ βοσύτων ἐκείνων. ἐπαινεῖ τοῦν αἰγύπιος τέτις ἐκείνῳ ἀρχήν, πολίτης τέτις ἐμός. ἄμφω παρόντε. τῆς ἰσορρόπου δ' αὐτοῖς ἐυτυχίας ἀπέλαυον ἐς πόνους, ἔτη πέντε καὶ εἴκοσι γεγονώς. ὁ δ' αἰγύπιος πλείω δέκα. τούτου δ' ἦν ἄτερος πρεσβύτερος. ἐδόξαζε παρεῖναι καλούμενον καὶ τῷμνήτην θυμὸν ὁρμόμενος ἐκείμιζε, καὶ εἴ μοι σοφισαὶ τὰ αὐτῶν. ἐγὼ δ' οἷς ἤρεθην, ἐκεκοσμήμην. μεσὰ δὲ τὰ ἐπὶ τοῦβις ὑπωφίας, καὶ οὐκέτ' ἐν καίροις, οὔτε ἡμῖν καθεύδειν. ἀλλ' ἠμάγκαζε, τοὺς μὴν τὸ ὕπνον λαύειν, ἀγρυπνεῖν. ἡμᾶς δ' ἐβοῦλε δεῖν πείσεσθαι τῶν ἀνδρείων ἐλπίσ. οὐμὴν ἀδ' ἐνταῦθα με προὐκάτο θρασύτητι νεοτέρων τύχη. κατεῖμε δ' αὐτοὺς ἐμάλα ὀργῶντας τε ἐπαρωξυνομένους φέρε δὲ ἑτέρας οὐκ ἀγενοῦς μνησθῶμεν ἀποδείξεως, ὡς ἦν ἐν ὧν μελέα τῆ τύχη. ἐμελλέ μοι πράσσεσθαι τὰ πρῶα· ἐ τοῦτο ἤθε ὀε, οἷα δ' ἐθεὸς προυπίσαβ. γνώμην δ' εἶχον ἔτερα τέτταρα ἔτη βίς ἠνυσμένοις προσθεὶς, ἔτως ἀθήνηθεν ἀπελθεῖν. ὥστε τῶν μοι

φησοῦ· βύπουμθήμι σοφώτατα ὥσπερ εἰωθὼς ποιεῖν, ἀπήγαγε. φέρουσα δ' ἑτέρου ποιεῖ, παρ' ὃ τὸ πρέμελλον μόρος εἶσιν ἄλλοις τοὺς πέρ τῶν λόγων μόχθους. οὐδὲ γὰρ ὧδε ἴσμεν. αὐτός τε γὰρ ὡς ἂν ὑβρισμένος ταῖς τῶν ὅρκων ἀνάγκαις, οὐδ' ἂν ὢν ἔφην ἐξανύειν δύνασθαι. καὶ ἄλλος τ' ἂν ἄδεις ἐπέταπε διὰ τὸ οὐ μέκοντα δεδιέναι. καὶ ἅμα δίος ἦν, μὴ δυσμεραίνων τὸ φορτίον, ἑτέροις βουλεύσω. πρὸς δὲ ὅρκον ἀπολογισάμενος, οἷς προσαναγκαζόμην. ἦν δὲ τὰ λὴς ὁδοῦ τε καὶ στρατιῶν τε ἀγόνων ἐφ' οἷς ἔρχεται ἄρης, καὶ παρατάξεων. τε δὴ πάντα μεγάλημά μοι πάντων συμπεπωκότων, τε ὅσους ὁ χρόνος ἀφίκ, μόνος πόρρω που καθήμενος, ὅτι ἕκαστοι λάβοι κακὸν ἄκουον. πλησιῶντε διεγερόμην καθαροὺς ὅσας ὀργὰς τοῖ οὐ σι νέος πρὸς ἕνα ὁδούσαντε. οὐλαβὼν. δὲ μελίσας δὲ τερον. παίτοι γε πτέρνης λελουμένος, ἐν τυχόντι μοι λασμῷ. μέρος δ' ἐπορεύομην δυοῖν. ὃν μὲν, ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἐπάταξεν, ἀστραγάλων οὐ κάμνοντος. ἐμοὶ δ' ἀδ' ἀντέβλεψεν. ἐδόκουν δ' ὅμως ἀδικεῖσθαι. τῶν ἐνέμοις τὰ τοιαῦτα ὀφθαλμοῖς τε βλέπεσθαι οὕτως ἅπαντες ἅπαντας ἀξίουν, ἐμὲ παρόντος σωφρονεῖν. τὰ γὰρ δ' σφαίρας ἀθύμησιν δ' ἐπώμοτε ἀφαμένου. βοσὸν τὸν ἀπὸ σμόνδος κώμας τε καὶ κοινωνίας, τῶν τε ἐν νυξὶν. ἐπὶ τὰς τῶν πατέρων τριυμένων οἰκίας. ἐπεὶ καὶ σκύλλης κεφαλὰς, ἢ εἰβάλλει σειρήνων δεινοτέρας γείτονας ἑτέρας μελῳδούσας, αἳ πολλὰς ὀξέως ἀπέφηνα. ἀλλ' ὅ γε ἑτέρην ἐκείνων τὸ τῶν κακῶν διὰ τὴν τύχην ἀπολυμένων. ὥστε τὴν πόρνην ἐδον οὐ φεύγων οὐ δὲ διώκων. ἀλλὰ νῦν μὲν ἐφ' ἑορτῇ, λακωνικὴν, τὰς μάσυγας ἐπειγόμενος. νῦν δ' εἰσ ἄργος, τὰ παρ' αὐτοῖσ μυησόμενος. καὶ βοῦ τοδ' βοσὸν. καὶ κατ' αὐχοῦσ δὴ τοὺς λόγους μι μητὸς ἂν ἐκείνου, παρ' ὃν ἤρχόμην χωμένος. τὸ γὰρ δὴ ἐρᾶν, καὶ τοῦτο ἂν ἔπραξεν, εἰ κόμην ἀνδρῶν ἴχνεσιν. οὐσάμ

καὶ ἐδόκουν δὲ πλημμελεῖν τι εἰς τὰς ἀθήνας. καὶ δίκην ὄφλειν οὐχὶ θαυμάζων τοὺς ἄρχοντας. μόλις οὖν τὴν ὀργὴν κατα πραΰνασφίσι, σιγῇ φάσας θαυμάζειν. κεκωλύσθαι γὰρ ὑπὸ τῶν θεσμάτων τὴν βοήν. δίκην μὴν ὤφλον δι' ἓν τῶν ἐμῶν ἑκατὸν γραμματείων. καὶ ἄλλως ἐπόσχ παθεῖν ἐδόκουν οὐχὶ θαυμάσας. καίτοι τοῖς ἐρημίνοις δι' βύτοις, ἄξιον δέχεσθαι τὴν θεὸν. οὐκοῦν αἱ μὲν πόσοι, καὶ τὸ ὡς ἐπι κατ' ἐμπειρίαν πεπλανόντα, χείροσι τῆς ἐλπίδος ὁμιλῆσαι λιμέσι, δόξαν μὴ ἔχουσι θαυμασεῖν. πεῖραν δι' ἀτοιαύτην, τοῦ τι μὴ οὐκαὖ τυχοῦς ἀνοῦ. τὸ δι', χειμῶνι μὴ οὐδι' ἁλιεπωτέρω θέρους χρήσασθαι πρὸς τὰ πλάγη. χρέσθαι δι' οὐχὡς ἐπ' ἔσπευδον. ἀλλ' ὡς ἐβεβίασο. ταυτὶ δι' δῶρα τύχης, ἐοίκατε τὸ μὴ τῆς εὐπλοίας δι' χεσθαι. καὶ κατὰ μέλος εἰρῆσθαι συγχωρεῖν. τὰ δαὖ πειθὼ σοφισά, ἀλλοκότους εἰρῆσθαι. εἰδὲ ἄπειρόν ἀγκαζόμην, ἐντεύθεν εὐτυχηκέναι φημὶ. δεῖ δὲ μελύσαι τὸ αἴνιγμα. καὶ ἐπὶ τοῦδ' εἶμι. ἀκούων ἐγωγε ἐκπαλαὸς ὦ ἄνδρες βύς τῶν χορῶν ἐνμέσαις ταῖς ἀθήναις πολέμους. ξὺν παλάτε καὶ σίδηρον καὶ λίθους τραύματα. γραφάς τε ἐπὶ τούτοις καὶ ἀπολογίας. καὶ δίκας ἐπ' ἐλέγχοις. πάντα τὰ πολεμώμενα τοῖς νέοις, ὅπως τὰ πράγματα τοῖς πατρόσιν αἴρωσιν. ἀγαθούς τε αὖβὺς τοῖς κινδύνοις ἤγαγεν. δικαίους δι' οὐχήττον τῶν ὑπὲρ τῶν πατρίδων παθημάτων ταὐτὰ. ἀχόμενοι δὲ τοῖς θεοῖς γενέσθαι ξύμαχοι τῷ αὖ ταῦτα εἰσεῖναι. ξυμβαμεῖν μὴ εἰς πειρατὰς ξυούνιον. ξυβὺς ἀλλαξ λιμένας, νέων ἐφ' ἁρπαγῇ τῆς ὁλκάδος ἐμβάντων. βλαμεῖν δι' ὑπὲρ τῆς ἁρπαγῆς αὖθις εἰς κόρινθον πριθησόμενον. δεῖ πάντα δι' δεῖ προισχωείρονα, ταχύτων ὄντων ἀνηλωμένων, εἰ δ' ἀνείσοντα βλέπειν. εἰδὺ ἰαβίνιωνθεὸς εἰς τὸ νεὺ πρεπῆ μετοὺβν ἐκπεσούμενον ὅλεθρον. ὦ βύμημα μάλα εὔφημον, ὁβῦ χρεοῦ πρόσατε; ὑπὲρ ὁβυμέντων τὰ ἡγούμενοι πρόσικεν ὑπεγκεῖν τι

θην δ', σὺν πυρὶ τῷ δάκρυϊ. δυοῖν δ' ἄθυμίαιν μαχομένοιν, ὅ τῆς αἰσχύνης φόβος θατέρα πρὸς γνώμης, ἐπεῖσε ἐποίησε τὴν ῥοπήν. ὡς τε ἰδόντα ὁδοιπορεῖν, βυθοσήματος δ' ὑπὸ τῆς πρίας ὠθιζανομένου, διαπλέωμεν τὸν βόσπορον. μικρὸν τιμερροῦ διαφέρων. καὶ οἱ ὄρειοι καὶ ταυρόπωλοι ἐπεπόνθεσαν. ἐνῶ δ' εἶχομ ἐλπίδας, ὡς βασιλείοις με πέμψοντι παρὰ τὴν ἀθηναΐζαγεσιν, οὗτος μὴ ἀξιοπιστώτερος τῆς πολλῆς ἐκείνης ῥώμης. ἐ τάλλα δ' προθυμότατα ἐξεμίζων, ἐν βυθῷ τι φημὶ δύνασθαι. ἐγὼ δ' εἰς τὴν θάλασσαν ἔβλεπον. ἤδη κελεύσμασιν ὑπὸ τῆς ὥρας καὶ τίλοις. ἐν τυχόντι δ' ἔτει λαμπρῶν κυβερνητῶν. μνησθείς τε χρυσίου, πείθω ῥᾳδίως. καὶ ἐμβάς, τυχὸν βυθοῦ ποσειδῶνος, ἐκπεμιζόμενος τερπόμενος. πέραν θόντι παρὰ πλέων. ῥοιπόντι καὶ σίγειον. ἐ τὴν τὰ θεινότατα παθοῦσαν τὴν πριάμου πόλιν, ἀπὸ τῶν ναταγωμάτων ὀρῶν. τό τε αἰγαῖον διέβαμον, οὐχέροιν πνεύμασι πρὸς ἀμφοῖν νέσορος. ὡς τε μοι πέρδος γνέσθαι τὴν ἀθωμαμίαν βυθῷ ξύμου. καταπλεύσας οὖν εἰς γεραιστὸν. ἔπειτα εἰς λιμένα τινὰ ἀθηναίων, οὗδε καὶ ἐκοι μάθον, τῆς ἄπουσης ἐνάσει τε ἦν ἑ ταίρας. καὶ ἐγχειρεῖν ὧν ἀνὴν ἐβουλόμην. ἔπειτα τῆς ὑστεραίας, ἐνὶ τέρων αὖ χερσὶν, ὧν δ' ἀπ' τούτων ἐβουλόμην. οὗ δ' ἦλθον μεταξὺ δὲ ὁρᾶν εἰκονίνην ἰθωμικρὰν καθημένος. οἱ δ' ἀκεῖ νοι εἰς ἀφικνούμενοι τὸν νέων. ἐξ ὧν μὲν δὴ διεσκόπουν. ὅσοι μὲν ἐμὰ. καὶ μὰ δ' ἐρωτερόμενος. τοῖς ἔμπροσθ' λόγοις ἐδεικνῦσι βοῆς ἀλλ' ἀδιαφθόρως μεθ' ὧν ὄρκων ἐτηρούμην ὑφορώμενος. ὁμωμοκότι δ' ἤδη βῆς παρῆσιν ἀγαπήσας, ἀνοίγει τις τὴν θύραν. ἐ ἀκριβῶς μὲν τοῦ ῥηθ' εὐθὺς ἐν τάξει μαθητοῦ. τοῖν δυοῖν δ', καὶ τὰ νόμον δὲ τῶν ἐπιδείξεων. ἐ ὁμῶς πρότερον ἐς εἰς ἀπάτην τῶν ὁ τε ῥῶν γανομένων ἐγειρόμενος. ἐγὼ δὲ ἐν αθα σὸν μὲν ἐπ' οὐδὲν ἐμὸν ἀφιγμένος τὰς ἀρχὰς τῶν νίων, ὑπ' ἀνδρῶν δ' ἀλλοτρίων διαφερόντως ἐρασμένος

σειν, ὡς ἔμοι πλουτίον. τὰς φήμας δ' τῶν πόνων οὓς ἐπό-
νουν καταχούσας τὴν πόλιν, καὶ τὰς γε ἐνώρα σωφροσύνης πέ-
ριβαρρούντας, ζώντων ἔμοι μαρτύρων, οἱ βουλομένων ὑμῶν
ἀνιχνεύσαντες μαρτυρήσουσιν. ὁρῶ γὰρ αὐτῶν οὐκολίγους ἐνταυ-
θοῖ καθημένους. ἦν δ' ἀνάλωτος, οὐφρουρᾶ καὶ φόβοις παι-
δαγωγῶν ὃς ἀοθενεῖς πέφυκεν ὀρφανία νέου ποιεῖν, ἀλλὰ προ-
νοία τύχης. διὸ ἵν' αὐτός τε ἐμαυτοῦ φύλαξ ἦν, ἄλλους τε ἐρευ-
μην. παιδιάς τε ἔπαυον ὠδῖνι μίας, ἐφ' ἃς τοὺς λόγους εἰ φανῖες οὐ
κολίγοι τῶν νέων ἐφέροντο. γεμούσης δὲ βοῦ περὶ ἀμφοῖν βοᾶν ἀγα
θοῖν. λόγου τὰς πόλεως ἅπάσης, οἱ παρθένους τρέφοντες πρᾶ-
ς, διὰ βοᾶν θείοιν τοῖν ἐμοῖν, ἦσαν ἐπ' ἐμέ. πλήθει προικὸς, ἕτερος
ἕτερον παριόντες. ἀλλ' ἐμὸν οὔ πω τι θυμὸν ἐμίγνυθεσαν ἔπειθον.
οἶμαι δ' κατὰ τὸν ὀδυσέα. καὶ θεῖον ὑπερι δεῖν ἀνγάμου, πρὸς
τὸν ἀθηναίων καπνόν. ἐμοὶ οὖν μὴ ἐδάκρυεν. οὐδ' τὸν λόγον
ἀνεμομένη τοῦ ἔργου. τοῖν θείοιν δ' ὁ πρεσβύτερος, τὸ μὲν,
ὠὲβρασθεῖν δεῖν. ἐμὲ δ' ἐκέλευεν, ἀδωσάτους ἀφεσάναι. μὰ δ' τὸ
εἰσφόρα ἐρώων ὠὸ τρέφειν αὐτόν. τὰ ὀλύμπια δ' τὰ νεωτέρου
ποιήσαντος τῶ διὶ. ἐ ἐμοῦ τὰς ἀνάγκης ἔπω μένου, ζημιοῖ δ'
ὀδαίμων τὴν πόλιν. μᾶλλον δ' πᾶσαν τὴν γῆν, παμολβίου τε
λευτᾶ. τοῦτ' γὰρ ὄνομα τῶ πρεσβυτέρω τῶν θεῶν. τὰς μᾶς δ'
πρὸς ὃν ἕτερον οὐκέτι τὰ αὐτὰ τοῖς δάκρυσι δυναμένης.
ἦν γὰρ δὲ ὁφασγάμιος, οἷος οἴκτω βλαβερῶ μὴ ἐνδιδόναι, τὴν
μὲν, πείθῃ. λύσσην οὐμαιρὰν καρποὺς μεγάλους ὑποσχνουμέ-
νην ἐνεγκεῖν. ἐμοὶ δ' ἀνοίγει τὰς πύλας, ἐν βοῖς ἐρεμένοις, οὐ
κάδηλον ὅπ μὲν ἔυδαιμον, ὑ, τι δ' οὐτοιοῦτον. ἐξελαυνόμενος δ'
ἄδυ, τό τε ἄρα κοθανόμην, ὡς δηνῶς πικρὸν ἀπολιπεῖν οἰκείους.
ἐφερόμην οὖν σὺν ὀδυρμοῖς τε καὶ ὀδύνη. πυκνὰ ὠὶστεφόμενος,
πόθω τᾶς τῶν τειχῶν ὄψεως. μέχρι μὲν τυράννων δάκρυα. ἐν τοῦ

μματίσῃ παρεσκευάσε. ὁδὶ ἅλιος οὕτω παχέσιν ἐπέκρυπτον ἐφέστιν, ὡς τ' ἄδηπνα νύκτα ἐκείνην τῷ ἡμέραν προσεικέναι. μέγα δὲ κτυπήσαντος βοὸς, καὶ ἀμακεραυνὸν ἀφέντος, ἐπέπληκτο μὲν τῶν πυρὶ τὰ ὄμματα. ἐπέπληκτο δὲ καὶ κεφαλὴ τῇ βροντῇ. καὶ ὤμην μὲν οὐδὲν ἐνισχύσαι μοι δεινὸν, ἀλλὰ ὑπικαλύψειν τὴν ἀρχήν. ἀπελθὼν δὲ οἴκαδε, καὶ ἐπαρίσω κατακλιθεὶς, βροντῆς τε ἐκείνης ἐδόκουν ἀκούειν, κεραυνόμενος ἐκεῖνον, τῷ οἰκίαν παραθεῖν. ἑώρων τ' ἐκίνει ὁ θεός. καὶ ἀναπηδήσας ἐκ τῶν στίων, ἐπὶ τὴν κλίνην καταφεύγω. σιγὴ τε ὤμην τοῦτο, καὶ φυλάττειν ἄρρητον. ἀλλὰ μὴ κοινώσας ἰατροῖς, εἰς φάρμακά τε καὶ τὰ ἐκ τῆς τέχνης ἐκ τῶν ἑώθοτων ἑλκυσθεὶς ἀνιᾶσθαι, βοῦς καὶ εἰς ἐλίζας ἤγαγε τὴν συμφοράν, ἐκβληθεῖσαν ἂν ὡς φασιν ἐν προσμίοις οὐσὴν τόνῳ. διὰ τοῦτο δὲ σωφρονήσαντες τὸ κακὸν. αὐξόμην τὴν αὖξην τὴν ἑαυτοῦ. δεῦρο τὲ ἀφῖκται πάλιν. τροπὰς μὲν τινὰς τρεπόμην, οὐμὴν τοῦτε ἐλαύνειν παυόμην. εἰ πεὶ καὶ ὁπότε δοκεῖ καλὰ, οὐ πάνυ τὰ πάσι λήγει. ἀλλ' ὁ πρῶτος φύσιν πλὴν τοῦ δεσπότου τὴν καὶ τὰ ἄλλα ἦν ἄμουσος. καὶ οὐ δὴ τοῦτο εἴρηκε τὰ παλαιὰ τῶν παιδικῶν. σωφρονεστέρων εἶναι τὴν ψυχὴν τῶν ὑπὲρ τοὺς ἄλλους κατὰ λόγου δύναμιν θαυμαζομένων ἀνδρῶν, ὁρμᾶς τε μὴ ἐπὶ βοῦν εἰσελθούσας ὀνβίον. ἦν γὰρ ἑταῖρος ἐμοὶ καὶ συνήθης. ἰασίων ὄνομα αὐτῷ. βραδέως μὲν ἥκων ἐπὶ λόγους, φιλοσοφίας δὲ ἐπέρπης ἄλλος ἑδόμενος, οὔτε δίασίων, ἃ παρὰ νέων πρεσβυτέρων. ἀθυμῶν τε πέρι, καὶ τῶν αὐτῷ θεσπέσιον μόνων ἐδέδοκτο. καθ' ἡμέραν ὡς εἰπεῖν πρὸς ἐμὲ ἐμυθολόγει. καλλινίκους τέτμας, καὶ πλατιλέμους, ἑτέρων τε οὐκολίγων σοφιστῶν διηγούμενος ἀθένος. λόγους τὲ οἷς ἀλλήλων ἐκράτησάν τε ἐκρατήθησαν. ὑφῶντες ἀθυμία βουκωλίου κατελάμβανέ μοι τὴν ψυχήν. βοῦς μὲν δὴ, ὕστερον ἐμελλον ἐλαλύ-

τάζων δὲ πῶς τὰ νῦν τὰ παρόντα ἐκείνοις, βυλῆς λέγω φρονοῦσιν ἢ δίκαις, ἢ νὴ διὰ γραφόνοις ἀρχῶν, οὐ χαλεπῶς καὶ σὺ τῶν ἄν ἔροι, τοῦ τέρωτι τάττοντι τιθεὶς, ὀρθῶς ἀρέσκεθεικώς. ἀλλὰ μὴν τῷ γε τὴς μὲν σωφροσύνην, ἢ μυρίους ἀπὸ τῶν θυρῶν ἀπήλασεν, οὔδ' ἂν ὁ σφόδρα ἐδοκῶν εἶπων, πολλῆς αἰμοιδοκεῖ. μὰ συγχορεῦσαι παίδων εἶναι ἐυτυχῶν. ἐδὲ καλὸν τὸ σὺν παρρησία ζῆν, τοῖς δ' ταύτῃ, ὃ τὰ αὖ τῶν πεπριβριωμένα μόνον, ἀλλὰ ὃ τὰ πείνοις ἤθεσιν ἔφυ ὡς πολλοί γε ἀμέμπτως σφᾶς αὐτοὺς παρεχόμενοι, γονέων ἐπεσομένησαν ὀνείδισι. πάλιν δ' ἵνα τὸ μὴ παρὰ ἄνδρα φοι τηταὶ ναὶ λόγων προϊόντα κάλλος, ἐυδαίμονος φοιτητοῦ. τὸ δὲ μὴ ὅσον ἄξιον, ἀλλ' ὁπότε μὲν ἀφωσιούμην φοιτᾶν, κινοῦντος δ' ἤδη πρὸς μαθήσεις ἔρωτος, ἐκεῖμεν τὸν μεταδώσοντα, θανάτου βρα σοφίμβου τοῦ ῥεύματος, βυλὶ δ' ἀθλίου. πεῖν μὲν πίνω δὲ κεῖ τ' ὄντα, χρώμενος δ' ποῖς ἔσι, εἰδόλοις γέ ποι σοφισῶν, ὡς περὶ σοῖς ἐκπεριθῶν ἄρτοις ἀπείαγε τὰ βιλτίονος. ἐπεὶ δ' ἤμυτο δ' ἐ ἀλλ' ἦν κίμβωνος ἡγεμόσι τυφλοῖς ἑπόμενον εἰς ἀράραθρον ἀμαθίας πεσεῖν, βοῖς μὲν, χαίρειν εἶπον. παύσας δ' τῷ μὲν ψυχὴ ντοῦ πλείμειν, τῷ δ' γλῶπαν τὰ λίγειν, τῷ δ' μῆρα τοῦ γράφειν, ἵν' ἔ ὄρων μόνον. μνήματα τῶν παλαιῶν ἐκτώμην. σωὼ νάδει μνημο νικωτάτω, καὶ οἵων τῶν παρ' ἐκείνοις καλῶν ἐμπείρως ἀπεργάζε ωδαι νέους. καὶ οὔτω δὴ παῶν τῶν προσεικείμενα μοιρῶς, ὥστ' ἐδ' ἀπε λαπομένη τῶν νέων ἀπελαπόμην. ἀλλὰ ὃ δι' ἀγορᾶς ἐγχεροῖν τε βίβλος, καὶ ἔδη πὸν ἄμβρα, καὶ πρὸς ἀνάγκην λέγειν. ἦν ἐν τῷ πα ραχρῆμα μὲν, δῆλος ἦν δυσμεραίμων. χρόνοις δ' ἐμύσεροις ἐπῆν. πέντε ταῦτα ἔτη ἦν, ἅπασις μοι τῆσ ψυχῆσ ἐκεῖσε τε τραμμένης. καὶ σωὶ πρατεῖν ὁδαίμων. οὐδεν' νόσημα τὸ νῦν μοι ὑπεσελίζων. ἐπεὶ καὶ ὁ προσίπισε τὴ κεφαλὴ, ἦν δ' τοιόν δε. ἐν τοῖσ ἀμφιῦσι τοῖς ἀρισοφάνους ἦν παθημένω τῷ γρα

ὡς τι ὀπὴ δύμος ἀδελφὰς ἐπὶ γάμους, ἱλιούμενος ἵππευσι τῶν δαΰ πρὸς μᾶσ πάσσω, τἄλλα τε ὄν πλαμπρῶ καὶ ῥητορικῶ, μόλις διαφυγόντι τὸν ὅμοιον θάνατον, ἵτι λαὸς τὸ σωίβροσύνου. δύο προμάχοις τῶν βουλὴν παραδόντι. οἷν ὁμῶν, ἐπαρξῶ καὶ τέλυσε τὸν βίον. ὁδὲ, ἀρμὸν ἀπασάμενος. οὐκ ἐμὲν τὸ τις, τὰ μὲν, ἡμέρου. τὰ δ' οὐτο. αὐτὸς τύμας. γάμας δ' τῶν ἐκβιούτων οὐμος πᾶρ, τρεῖς παῖδας ποιησάμενος, ὧν ἐγὼ μέσος ὢν μεθ προὐάμμες, μικρὰ ἐκπολλῶν κακομισμένος. καὶ εὐθὺς τῆς μᾶσ ἐπ' ἐκείνου ὁ πᾶρ ἅπ τρόπων κακίαν, καὶ ὑπὸ σωφροσύνης, τὰς παῖδων εἰς λόγους ἰέναι σφίσιν ἀνάγκας, αὐτὶ πάντα ἡμῖν ἀξιοῦσα εἶναι, τῶν μὲν μᾶλλον ἔμ μάλα ἔμπαι σὺν πόνω. ἰε λεῦπα δ' ἀργύριον τοῖς ἐπὶ τοῦ παιδεύειν πρὸς καὶ εἰδοντα παῖδα. φιλούσας εἶναι νομίζουσα, τὸ μὲν δαμῶ μὲν δαμῶς ἀνιᾶν τὸν ἑαυτῆς. ὡς τι ἔμοὶ ἔμοὶ τὸ πλέων εἰς ἀγρους ἡμῖν μᾶλλον ἢ λόγους ἀναλοῦσθαι. τι πατέρων δέμοι ἔμ ἐνιδιελθόν τῶν ὅμ τρόπων ἐνιαυτῶν, πέμπου τι ἐπὶ τοῖς δέκα ἐπόμην. καὶ με εἰσ σύρμεθ ὀρμὺς πες ἔρως τῶν λόγων. ὡς τε ἐμέλλην τὸ μὲν αὐτῶν ἀγρῶν μάθειτες. ἐπέτρεπτο δ' πει σειραὶ. δεινὸν θρέμμα κατασ δουλώσασθαι νέον. ἀμιλλαι δ' ἴσασιν, ᾧ τὰτὰς σκιὰς πάντα, ἀπέρριπτο. ᾧ ὧδε δ' ἀφερόντας δέξαλκα, ᾧ νότητα ᾧ χῦρας, εἰθίαβε ἔμ ἐνα μονομαχῶν ἐκείνων, ἐν οἷς ἔπεπόντε ᾧ ἐνίκων ἂν ὄρες. οὓς ἔφυσθα ἂν μαθητὰς εἶναι τῶν ἐν πύλαις τρισκοσίων. ὁ μὲν δὲ ταῦτα λῃτουργῶν, ἔνθεος ἐμὸς πρὸς μᾶσ ἐκάλῃ τέμε ἐφόμενον. ἐγὼ δ' ἄρα ὑπὸ τῶν βιβλίων ἐμόμην λόγος γε ὃν σοφι σὴν ἐκεῖνον μανθάσασθαι πεὶ ἐμοῦ πόρρωθεν, ἄδηκαί τε τέλε σαι. πρὸς δὲ τῶν ὀρφανίαν θύσομεν. καὶ ἤδισα μὲν ἂν ἐπεῖδον τὸν πᾶρ ἐγγύρα. ἐν μὲν τοιτοῦτο τε οἶδα, ὡς νῦν ἂν ἦν ἐν ἑτέρα ἀτρεπῶ βίου, τοῦ πᾶσ μοι προβάντος εἰσ πλείονα, αὐτὴ ἐξεί

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΒΙΟΣ ΗΠΕΡΙΤΗΣ ΕΑΥΤΟΥ ΤΥΧΗΣ.

ΛΟΓΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

ΟΥς δ' περὶ τῆς ἐμῆς τύχης αὐτὰ εἰκότα δοξάσαντας. οὔθ' ὅσα μετ' ἀνῶν εὐδαιμονίσατον εἶναι φασὶν, ἀνῶ βύτον δὲ τῶν ἐπὶ τοῖς λόγοις θορύβων, οὔθ' ὅσοι τῶν ὄντων ἀθλιώτατον ἀπὸ τῶν συμφορῶν δὲ κινδύνων καὶ πόνων, βύβλον βίνω ἑκατέραν ταῖν φθορούσας ἀληθείας ἀπηνεγμένην, ἐπανορθῶσαι πειρατέον. διηγήσεται τῶν τε ὑπαρξάντων ἐμοὶ, τῶν τε ἐτυνῦν ὄντων. ὡς εἰδέναι μὲν ἅπαντας, ὅπη μοι τὰ τῆς τύχης ἐπέρασαν οἰθιοί. καὶ ὅτε εὐδαιμονίσαβε, οὔτε ἀθλιώταβε ἐγώ. νεμέσως δ' ἡμᾶς μὲ βάλοιβίλος. πρῶβν τίνω, εἰ καὶ ὁ δὲ εἰσευψυχίαν φέρει πάλιως πολί τῶν εἶναι μεγάλης τὲ καὶ ὀνομαστῆς, ἀθρεῖτε μὴν τοι τῆς ἀν πόνου τὸ μέγεθος. ἐ οἵατις αὐτὴ. ἐ πεσυγκέμεται γῆν. καὶ οἷον μὴν πίνει σηγῶν. οἵοις δ' ζιφύροις τρυφᾶ. ἔτι δ' καὶ οὐκ ἰδόντι τὴν πόλιν, ἀκοῇ πάντα εἰπίσαθαι. πῖος γαὸ ἔπειρον, ἢ πῖος θαλάττης μυχός, οὗ ὁ ηλίος ἀπόρεται βῦ ἄστος. ἐν δὲ μεγίστη, μεγίστους εἶναι συνέρχγένος βύμον. παιδεία τὲ ἐ πλούτου, ἐ χορηγίαις. ἐ ἀγῶσι. ἐ λόγοις. ὅσαι φοραῖς ἀρχόντων ἁπάντων. οἴονται δέ πινες τὸν ἐμὸν ἐπὶ πασιν, ἐξιταλίας ἴσαν. ὑπὸ λόγου πνὸς τῆ ἐκείνων γλώττης πεισθέντες, ἅπαντη μὴν οἱ. ὅσ' ἄρα, τὸ μὴν εἶμα πεῖν. ἓν δ' οὐκ ἄλλοθεν. ἐκοσμεῖτο δ' οὐμᾶλλον φωνῆτῆ ἐκείνων, ἅμαν πνῶ. ἴδη καὶ ἀπλουμὴν πους προὐδειτοὺς υἱεῖς τοὺς ἑαυτοῦ, σιδήρω. καλοὺς πεόντας καὶ μεγάλους. καὶ εἰπεῖν ἱκανοὺς. τοῦβ ἐμὶν χρημάτων μεγάλων ἐπίωσι τὸ ὑπερ.

τευσιτό τε ἴξνεῶν ἁραιλῆς ἐδείδη πρὸς τὴν ἄλωσιν Ἰλίου. τὰ δ' ὑμεῖς ἐπίδειξιν μᾶλλον ἢ χρείαν παρεσπεύασαι. χιλίας γὰρ σὺ πλαγῶν καλυπτομένων καὶ τῆς κίονος οὐκ ἀπερώσης. καὶ μὴν καὶ τὸ ἀδίκημα μετριώτερον τοῦ λακεδαιμονίου, ζῶντα τὸν ἕλκος μόνον. πολὺ γὰρ ἔλαττον οἶμαι, δοῦναι τὶ δέον μὴ βουλεῦσαι, ἢ τὰ μὴ προσήκοντα δαμόθεν ἀρπάσαι ἔχειν. ἀδίκφανεῖ δ' ταὐτὸ μεῖζον ὁ τελαμώνιος αἴας τὰ πρὸ, τοῦσιν ἐξελόμενος ἂρ ἀκλεῆ τροίαν, ὡς τ' ἐκείνου σωθέντος ἐπ' ἔλαττον, αὐτὸς ἐφοῦ τομείζωσι μισθοῦσθαι τὴν ἀλήθειαν. τὸ πάντων γὰρ σμικρότατον, ἐθισθέντας μὴν αὐτὴν τολμήσαντας λαβεῖν, νέαν οὖσαν κομιδῆ καὶ βουλόμενον γυναῖκα ποιήσασθαι, πρὸς τὸ μηδένα λυπεῖν, οὐ γὰρ σωφρονεῖν οὐδενί, ἔθει μὴν κινεῖσθαι τὴν πολυπόνησιν. ἔθει δ' πολέμου τὴν ἀπληκτον. ἐμπίπλασθαι καὶ τὰς ἀφνίδας πορθεῖσθαι, καὶ πάλιν ἐλένην ἐπίλασθαι δαίμονος εἶναι. τῶν ἄλλο φύλων ταῦτ' ἐργασαμένων μετὰ τέκνων, ζῶ καὶ παῖδα. καὶ πάνδοσιν ἐστὶν ἐνεμεῖν πρὸς τιμωρίαν ζητῆσαι. οἶμαι δ' οὐμόνον βίς ἄλλοις, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν καλῶς ἔχειν ἀλεξάνδρω πείθεσθαι. μὴν μὴν γὰρ βούσεσθαι πάλιν, δόξαν ἀπίσεται. ἐὰν δ' φιλονεικῶν πέρα βῆ δέοντος ἐν πάσι τὰ δυσχερῆ, ὀνεί δαμὴν ὅσα ἀκούσεται, σωφρῶ. ἀλλὰ καὶ συμφοραὶ δεινὰι, παροξῶσαι καὶ κατὰ τῶν οἰκείων τοὺς ἀνιωμένους. οὕτω τοῖς μὴν ἄλλοις, ὁ πρὸς τοὺς ἔξω πολεμίους μόνος ἐστὶν ἀγών. βούτω δ' καὶ πρὸς ἐκείνους, καὶ πρὸς τοὺς οἰκείους. καὶ τὸ τῆς ἀξίας ἐν ᾠθήκη. ταῦτα εἰρῆν ὦ τρῶες πρὸς ὑμᾶς διελθεῖν, ἵνα πολλὴν τὴν ἀπειλείαν προσδείξαντες, μετὰ τῆς ἀγαθῆς τύχης ἀπώμεθα τῶν ὅπλων, εἰ τοῦ θ' ὑμῖν ἀρίσιοι.

τῶν ἀδικημάτων ὠμότροφὸς τύχοι, φανεῖται ταχέως δὲ δεύτερα. ὅμως κατέμαθον ἑαυτούς. δὲ μικῶσι τὴν πρόσθεν τῶν θυμὸν. δὲ παρέμουσι τοῖς ἀδικοῦσιν, ἀφορμὴν εἰς σῴζειν. ἂν δὲ ὑμεῖς μὴ δίκαιον θῆτε τὸ ἔρμαιον. μὴ δὲ ἁρπάζητε τὸ δωρεάν. ἀλλ' ἀποχρήσεσθε τῷ εὐτυχίᾳ. εἶτα πάντες ὕστερον, πάνθ' ἑτοίμως συγχωρεῖν ἥττονες. ὧν δὲ πολλοστὸν μέρος, ἥρπασεν πρώτῳ. ἀνταπαιτεῖ τε δὴ τὸν σοῦβον, μὴ πολλὴν πάλιν ὑμῖν ἀπόλυσθαι. ἆρ' οὖν ἂν ἀσχάλλοι τις μίζετε, βύσ ἐγγὺς ὄντας ἤδη τῷ πάλιν ἔχειν; ταὐτὸν ἐνθυμηθέντες δὲ παραθέντες ταῖς ἡδοναῖς ἀλεξάνδρου, ὃν περίβολον τοῦτον τοῦ ἄστεος. τοὺς νεὼς. πάλλη δημοσίων. οἰκοδομήματα κατασκευὰς. γονεῖς. γυναῖκας. τὰ παρόντα ἀγαθά. τὰς μελλούσας ἐλπίδας, ἐρωτήσατε ὑμᾶς αὐβύς γε, εἰ βούτων ἂν ἕν' πρίασθαι τὴν πρὸς ἀλέξανδρον μάχην. ἔστι δ' ὑμῖν μάλιστα πάντων ἀνῶν, οἰκείοις σωφρονίζεσθαι παραδείγμασιν. δὲ ὀγυρόμενοι περδαίνειν ἀ τοῦτων συμφορῶν. τοῦτο δ' ἔστι, τὴν πεῖραν τῶν προλαβόντων, τὸ μὴ βίᾳ αὐβίς πειθησεῖν εἰδέναι φυλάττεσθαι. ἵνα δὲ μὴ οἶδεν ὁ παλαιμήδων ἀγνώμων σύμπρος ἔραμλέα μηχανάμενος, δὲ ὧν αὐτὸ ἐδεύθη τυχών ἀδ' ὑπέσχε βοώσην οὐ παρασχών, πολέμου δὲ καινῶν ἐπειρᾶβ. δὲ ἡ πόλις ἔκειβ. δὲ χρήματα ἤγετο. δὲ σώματα ἐάλω. δὲ τῶν ἀπολωλότων οἱ λοιπὸ μὲν δυστυχέστεροι, τῇ τῶν δεινῶν μεγάθει. τῶν ἀπολλύντων πλεονεκτοῦντες. βύτο μὲν βύβλος δεινὸν δὲ φρικώδες, πρίαμον εἰσιόν, παραπέτα. δὲ μὴ βλαισόσθω, πολλὰ βιαῖα ποιεῖν παραδείγματα. μὴ τέ αὖ μόνον ἐπὶ τὴν πάλιν, ἥ κυβερνήτης περὶ τὸ σκάφος. ἐκεῖνος τὰς ὑφάλους αἰεὶ ἂν προσβαλλόντες τρώσουσι τὸ πλοῖον, ἐπὶ τῆς δευτέρας ἀναστοῖς φυλάττονται. καὶ γίγνεται τὸ πρότερον πάθος, σῴζειν πρὸς τὰ δεύτερα. ὑμεῖς δ' ἐμὲ δ' ἐθέλοντα πειρᾶσθαι σωφρονίσειν, πάνυ ἀνιᾶν τε δυστυχεῖς. καίτοι τί βούβων ἐπεσράτευσε τότε.

τὴν παῖδα τοῦδιὸς? ἀλλοὺσοὶδίδωσιν αὐτὴν ἡτύχη. ἀλλ' ἐξ ἁπάντων, ἃ δεῖν πρᾶξαι μέλεων. τουτέσιν ἀκλῆρος. ἡτις μὴ τοῦδιὸς, βοῦν αἱρεῖται. τοὔτε τὸ δυσάτριον ἐγγυᾶ. πάντα δ' σμετλιώτατα ὅτι πάντες ἁπλῶς εἰ τότε μνησύοντες ἔσεσθαι τῆ τύχη. καὶ τοῦδικαίου, τὴν αὐτῶν ἰσχὺν ἐξαξίωσαν προβεῖναι. ὁδ' μὲν δ' μνησίνεων βλαμύσας, πλέον ἔχειτοῦλαχόντος. ἀλλ' ἵνα μὴ ἱρίβωμεν ἐνλόγοις τὸν χρόνον. μὴ δ' ὁ στρατὸπιδον βασιλῆα ἐν ἀρχεία καθέζηται, πράξεως ἀσθυμοῦν. βουβρ εἰπὼν ὑμῶν ἀπαλλάξομαι. κατέχοντες μὴν ἑλένην, π λεμιθήσεσθε. δικόμενον δ' ὑμῶν αὐτὴν καὶ δίκας ἀπεξόμεθα. καὶ νῦν ἐφ' ὑμῖν ἔστιν ἄζην ἀδεῶς, ἢ πλανᾶσθαι. δότε οὖν ἡμῖν ἅδικτὰς ἀπουσίας. ἐ τὴν ταχίσην ἀποπέμψατε. ὡς ἐγωγε πάντας μὴν, μάλιστα δ' ὃν ἀμιλλεῶ τὸν αἴαντα. ζημίαν ἡγοῦμαι ποιεῖσθαι τὴν μέλλουσιν. καὶ νῦν μετίωρον εἶναι τὸ στρατόπεδον, εἴς τε τὰ ὅπλα ἀποβλέπον, ἐ τὴν ἄμαχον ἀναμένον. εὖδ' ἐπίσασθε ὡς ἡτῆς πρέσβεως ἀπραυλότερον, προσθήκη πρὸς ἀτατάλλως. τοῖς ἀπίστοις ἀλλὰ θίσασθ. οὐδ' ὧδεικεία πρὸς τοὺς ἀδικηκότας μεμισάμενος, ὧδ' ἂν ὑπερφρονηθεὶς ὑμῖν μᾶλλον πρὸς γένοιτ. τ' ἀπαρμύκτους χεῖρας ἴσχων, πρὸς βίας ἀδικήμασιν ὑποτῆς ὕβρεως κινήμενος. ἐ νῦν εἰμὴν ἀπὸ τ' δυσχερῶν ἀρξάμεθα, ἐ τὴν ἀπράσεται ἴργων κολάθησε, τὰ μὰν ὑσερ' δρομένοισαν δῶν ἐνδώκαμεν. ἐ τὰς ἐμοὶ ἀσεβείας, ἐᾶ σοὶ ἀμὴν καὶ ἀπραύνην. ἀλλὰ διελέχθημεν τοῖς ἀνδ', ἀλλ' αἱρέσεως κύριοι καθέστασαν. εἰδ' ἄκοντες ἐπεὶ πάσαντο τὰ χείρω. ἀλλ' ἀνθ' ὧν ὑπὲρ ἁμαρτήσ' ὑμῶν. ἢ πόλις ἔπασχεν ἀδίκως. ἐ πλὰ ἄνιν ἵνα μὲν ἀσῶ τὴν ὀργὴν εἰς φιλανθρωπίαν. νῦν δ' ἐπὶ ἄνυσιν ἔρχεσθε μέτριος, διὰ καθαίσασθε δὴν πόλεμον, ἐμὲν ὑμῖν ἐθελήσοντα. ἢν δ' ἔτι βασιλεῖ πλῆθος, ἐ βιᾶ βιᾶ ἀρεῖ, ἐγκαλεῖν μ' ἔσται μέτρια ποιοῦντι. ἐ ἔστιν ἀφεῖναι πόλεως τὴν ἐλευθερίαν. ὃ φῶς εἰδέναι ὡς εἰμὰ πρῶτα

μοι τῆ μελέτης ἐλέγχῳ ἀπολαμβάνειν ὧν ἡμέρων, ἐκεῖνο λέγω ὑμῖν ὦ τρῶες μελήσει τῆς ἡμετέρας αὐτῶν δόξης. ὑμῖν δὲ τῆς ὑμετέρας αὐτῶν φρονήσεως. θαυμάζω δέ, εἰ τὸ μὲν ἡμῖν τὰ οἰκεῖα κομίζεσθαι αἰσχρὸν. ὑμῖν δὲ τὸ τῶν οὐκ ὄντων ἀμφισβητεῖν, καλόν. ἐμοὶ μὲν ἐλένης οἰκεῖον, γέλωτα ἐμοὶ μὲν ἐλένης οἰκεῖον, γέλωτα μὲν αἴσχ. ἀλέξανδρος δὲ κρεῖττων ἔσται κατηγορίας πάντα εἰκῆ μηνύσαντος μόνος. πάντα δὲ ἀπὸ τούτων, ἂν ἐκοῦσαν φῇ τις τοῖς ἀρίστοις ὠφεληθῆναι. τὶς δ' ἂν εἰδείη τίνι τις χρήσεται, τῇ γυναικί. εἰ γ' ἐπὶ τιμωρίᾳ λαβεῖν βούλεται. εἰ γ' ἀσφάλειαι. εἴ τι καταπτήσσει. εἴ τι πεπεισθὼς αὖ τῷ παραγνώμονι κρίνας μόνον, τοῦ πεπονηκότος, ἀλλ' οὐ τῆς παθούσης, τὰ δίκαια φρονεῖ. τί ἄνευ περιεργάζεσθαι ταῦτα περιὸν ἀφεῖναι δεῖ δοκιμάζειν τὸν κύριον. ἴδε τοίνυν πρὸς ἀκουσίων ἀλέξανδρον ἐπαινοῦντες, ὅτι βουλόμενος γυναικὶ σωφρονεῖν, καὶ γένει καὶ κάλλει διαφέρουσαν. τοῦτο δέ, κατηγορίας μεστὸν τῶν ἁπασῶν ἐστίν. εἰ γὰρ σημεῖόν τι τοῦτο, ἁπάντων εὐδαιμονίας γέμον. καὶ ζηλωτὸν δεῖνα μὴ ἀθλίαν ἐλένης οἰκοῦντα μεγίστων ἀγαθῶν διὰ τοῦτον ἐλένης ἐστέρηται. καὶ ὧν παρόντων εὐδαίμων ἦν, τούτων ἀπόντων ἀθλία ἐστί. ὡς πόλεμον, ἡμῖν μὲν εὔλογον τῷ χρεστείαν ἀποφαίνει. τῷ δ' ἀπολογίαν ἀλεξάνδρου, παραιτεῖται, εἰ μὴ γὰρ ἀδένος ἄξιον ἐλένη, τὸ μὴ δωσέμεν ὑπὲρ ταύτας ἄνθες. ἐπὶ πλείστου καὶ τοῦ παντὸς, μεθ' ὑπερβολῆς ἀδικήματος. ὡς τε ἄμεμπτον τὸ πρᾶγμα νομίζοντες οὐκ αθέξε τε ἡμέγιστον κρίναντες ἀποδώσετε. τὸ μὲν γὰρ ἀνόητον. τὸ δὲ ἄδικον. εἰ γὰρ ἔστος παρασαι λογισμός, καὶ τὰς τῶν πλησίων γυναῖκας σπεύδομεθα. καὶ τὰς ἀρίστους, ἡμῶν αὐτῶν εἶναι μᾶλλον, ἢ τῶν ἐχόντων βουλησόμεθα. ὁρᾶτε ὦ τρῶες μὴ καὶ πρὸς ἀλλήλους τοῦτο πάθητε. ἐπὶ τὸ νόσημα πάσας ἐπέλθοι τὰς πόλεις. ἐπονηρὸν ἦθος παρ' ὑμῶν ὁρμιοῦ. θαυμάζεις

τρέψητε. μὴ δὲῖς ὅσοῦ δυσυχέντε τὰ πράγματα, ὡς πᾶσι λία γενομίζῃ, τὸν ἀπέχοντα τῆς ἀρχῆς. ὃ πλείω τούτου παρέχειν δίκαιον, ἢ παρόῖς ὅτι τὸ κρατεῖν. οἶμαι τίνων ἱερεῖν τινὰς ὡς ἑκοῦσα σωφρονοῦσθαι ἐγωγε. καὶ οὔτ' ἀλέξανδρος οὐδὲν ἀδικεῖ, μᾶλλον τε πραγματῶδέστερος ἐστὶ τοῦ προσήκοντος τῆς ἀφυγοῦσαν ἀγαπῶν. ἔστι δ' πρόχειρον μὴ εἰπεῖν ὡς ἀλέξανδρος ὀρθῶς ἀδικεῖ, μετέλεως δ' τὰ προσήκοντα πρεῖ. τῆς ἄκουσαν ἀπελθούσης ἀξιῶν ἔχειν. ἀλλ' ἵνα μὲ ἀπέραντος ὁ λόγος εἴη, διδόαθω βουλομένην ἀκολουθῆσαι. οὐκοῦν δίκαιος κατέσαντος ἀλεξάνδρου τοῦτ' ἐποίησεν. ὁ γὰρ πρότερόν γε οὐδὲν τοιοῦτον εἰργασμένη φαίνεται. ἔστιν οὖν ἀλεξάνδρου ὃ τὸ ἀδίκημα. καὶ πλὴν δήτερον, τὸ πεῖσαι γυναῖκα φεύγειν, τοῦ πρὸς ἀνάγκην καταστῆναι. ἢ μὲν γὰρ βιασθεῖσα, ὃ μὲν σῶμα ὕβρεισαι. τῆς δ' γνώμην ὠδικέφθαρται καὶ προσέτι. μισεῖ τῆς ἀνάγκην ἐπενεγκόντα. ἡδ' πεισθεῖσα, θαυμάζῃ ἀφεύγειν ἄξιον συνυπείληπται τῶν ἀδικημάτων. καὶ γέγονε πανουργίας κοινωνός. καὶ οὐδ' ἂν ἐπανόρθωσις εἴη τῷ πράγματι, διεφθαρμένῃ τοῦτρόπε. οὕτω κατ' ἀμφότερα ἀλέξανδρος ἄδικος. καὶ θατέρῳ πονηρότερος δείκνυται. ὑπερβολὴν δ' ἐγωγε χρήσομαι. ἀλλ' ἐκείνην μὲ βουλόμενον ἐν ὠφλῆσαι. καλλῶς ἔδοξε τίνων ὧν σχεῖν ἁμαρτάνουσαν, ἀλλὰ συλλαβεῖν ἀδίκως, καὶ ταύτῃ ἀντιδῶναι τῶξενίσαντι τῆς χαρίν, τὸ συμπράττειν εἰς ἁμὲ προσήκε τῇ γυναικί. οὐ γὰρ ἐκοινωνία τῶν ἀδικημάτων ἐν τοῖς τοιούτοις ὀξαιρεῖται τὸν μετασχόντα τῆς μέμψεως. ἀλλ' εἰς ταυτὸν τίθησι, τῷ παρανενικηκότι, ὃν ὑπακόσαντα. ὃ τοσοῦτον αὐτῶν ἐμοὶ τῶν αἰτιωμένων ἐστὶ τῶν ἔργων μέτεσιν. ὁ γὰρ νόμος ὅτι οὐδὲν ἀδικεῖ τὸ βιαζόμενον καθαρὸν ἐγκλημάτων. ἀλλ' ἐκεῖνος ὠδικεφθαρται. ὁ δ' ἀλέξανδρος μετεωρότερος, ἐκαὶ ὀγωιότερον ἐν αἰτίᾳ. ἀλλὰ μὴν πρὸς γε τὸν φάσκοντα θαυμάζειν εἰ μὲ αἰσχύ

οἰκαδ' ἀπ' τὶ ἄλλως μακρολογεῖν, ἐπειμονὸν ὧν ἐσομῆσαι τοῦτα
προφασιζόμενον μῦν. ὃ δ' τ' ἀλέξανδρος, ὅθ' ἕλενος, ὅ τε διφόρος.
ὅ τ' ἄλλος ὅστις τῶν πελάμνα παίδων κρατεῖ τῶν ὑμετέρων πρᾶγ
μάτων ἀλλὰ πέλαμος αὐτὸς. ὥστε οὐκ οἶμόνον ἐστὶν εἰδέναι, ἀλ
λὰ καὶ ὁρωμένοις δῆλον ποιῆσαι. καίμοι εἰς τοῦτων, βίος ἁπάν
των νενομισμένος, ταῦτα δέδεκται τί; τοὺς παῖδας τὸ βασιλέως
περιόντας μὴν αὐτοῖς τοῖς ἐκ, ἰδιοτεύειν. ἀπελθόντας δ', εἰς τὸν
ἐκείνου τάξιν παριέναι ὃν πρεσβύτατον. ἄλλως τε καὶ δόξειεν
ἁρπάσασθαι πράγματος ἅπερ ἀμφότερα τοῦ σκήπτρου, εἰς ἕκατερα
περιάξειν ἔοικε. βουβὸν ἀπέφηνεν οὖν ἀλέξανδρον βασιλεύειν, ὡς
τι δ' ἐνέλπισις ἐστὶ τὰ πράγματος. ὡς τῶν ζώντος μὴν καὶ ὄντος
περιάμου, οὐδεὶς τῶν ἐκείνου παίδων ἐλαθέσθαι. τελευτήσαντος
δ', ἐκλωρεῖται ταῖς ἀρχαῖς τοῦ πρὸ κληρονόμος. οἶδα δ' ὡς
ἐγὼ καὶ πέλαμος οἷα περ ἀλέξανδρος κοίλαι γε κοίλαις δ' ἐκ
πολέθρωτῆς πόλεως, οὐκ ἂν ἐν ἔσχεθε τῆς ἀκολασίας, ἐκεί
νου τὸν δίκαιον αὐτὸν διδόντος. ἀλλ' ἔσται ἂν εἰπεῖν πρὸς αὐτὸν
μέτρια τε καὶ δίκαια καὶ αὐτῷ πειθῆναι συμφέροντα. ὦ βα
σιλεῦ. ἡμεῖς μὴν ἑαυτοὺς ἐνεδώκαμεν, καὶ τῶν ὅλων προῦ
βαλόμεθα πραγμάτων. οὐ κεπὶ τὸ κακῶς ὑπὸ σοῦ παθεῖν.
ἀλλ' ἐπὶ τὸ, κἂν εἴπες ἕτερος τολμήσῃ διακωλύειν. οὐδ' ἵνα πρὸς
ἑδυπάθειαν ἀποχρήσῃ τῇ βασιλείᾳ. ἀλλὰ τὸν ὑπάρχοντα εὐ
δαιμονίαν ὑπτείνεσθαι τὴν προνοίαν. σὺ δ' οὐκεῖς καλὸν ἔοικας ἀ
πολαύειν τῶν δοθέντων σοι. ἀφ' τὰς ἐλπίδας ἡμῖν βεβαιῶν. ἀλ
λὰ μὴ δεῖς ἀνέλπιστον ὑπομεῖναι. ἐ δύσταμείς ἐργάζεσθαι.
σωθῆναι μὲν γὰρ κρεῖττον ἀφανίζεις. διὸ ἡμῶν δὸς ἀδικεῖς. τὸν βίον ἡμᾶς
ἀπολύεις. ταῦτα ὑμᾶς ἐμοὶ μὲν ἐπρίαμον αἰσχυνθῆναι, ἐδὲ τέρατι
πάσαθ' τὴν αὐτὴν ῥᾳδίως κτήσεσθαι ἄλλως τε ἰσμὲν ὅτι ἀδικαστὴς
τολμῶν ἀπιεῖν, ἀκολουθήσαν, ταῦτα τοῖς ὅπλοσθ' ἰσχύσαν ὧν

μῶν. καίμὴν οὐδὲ ἐκεῖνο παραπλήσιον. εἰδὲ μεθ' ὑμῶν τὰ δαί
μόνιον γένοι ἢ καὶ τὰ πράγματα ἡμῖν εἰς ἔσχαθον προβαίνοι καλὸ,
πρόχειρον καθελκύσασθαι τὰς ναῦς, ἔξω λιμένος αὐτῶν ὁρμῶν. καὶ πρὸς
βραχύτατον καιρὸν παρασχόντας αὖθις σῶσαι πλεῖν, ἢ νικᾶν βέλτιον.
εἰδὲ ἐφ' ὑμῶν τι αὖ τὸ συμβαίνοι, τίς ὑμῶν ἔσαι πόρος. τίς μη-
χανὴ τῆς ἀπαιρίας, ἰσχυροτέρα. ἀ γὰρ δὴ τὴν πάλιν γεμισορ-
μίαν τε πρὸς τὸ ἀς φαλὲς. ἀλλ' ἐγὼ μὴν εἰπεῖν βούλομαι. θύσθε
πράγματος ὑπτελευτὴ καταφαίνεται. οἱ μὴν λογισμοὶ, ταῦτα καὶ
πολλὰ τοιαῦτα παρίσασιν ὧν τρῶες. ἀλλ' ἐφ' ὑμῖν ὁπτέραν βάλε
σθαι Ἰραπέσθαι. βέλτιον δὲ ἐκείνην, ἀφ' ἧς ὕσερον ὑμᾶς αὐτοὺς ἐπ
αινέσασθε. ἐγὼ μὲν ἅπαντες, ἐρῶ γὰρ εἶναι φορτικώτερον ἀ
κοῦσαι, σωσικεῖ πλεῖν ἄνω, τάχ' ἂν εἶχε συγγνώμην, κοινὴν κίνδυ νεύσα
σθαι κινδύνου. εἰδὲ τοῦτο ἀκίνητον, εἰδ' ἂν γέροι τόπτε, τὶς ἡμῖν
λὴ πρόνοια τῆς ἀλιξάνδρου τρυφῆς ὁτινοῦν ἀπατᾶσθαι ὑπουρ
γεῖν ἄξιον, κἂν πυρπολῶσι τὴν πάλιν. ταῦτα τοίνυν ἀλέξανδρος
ἐπιμένομεν ἰλίῳ. ὁ γὰρ ἐνάγκην παρίσχηκώς τοῦτο ταῦτα ποιεῖν
τέροις, ἔτος ἀναιτόχρεον εἰζοιτούτων, ὧν καθέκαστον αὖτος εἰ
Ἰ βασιλέα προσιρεῖται σωφρονῶν, τὸν οὐκ αταλιπόντα ωι βασιλεύ
σει· ἀκοῖος ὁ πόλις ἀρχὴ ὄνομα τοῦ κρείττονος ἐσὶ ἐνταῦτοῖς ἰβασι
λεύε, ἐμὴ τῷ προσηγορίαμὰρεῖται τοῖς ἔργοις εὐδαιμονίας πρύ
τανις. δικαιοσύνης κανών. τῶν ἀρίσων παράδειγμα· ἐσθ' ἡμέρω
τῶν ὑπηκόων παρέχων ἑαυτὸν, ἐκ ὁτῳοῦν ἀναφέρεσθαι τῷ βασιλέα,
εἰς τοὺς ἀρχομένους πράτοιβ. οὐ καλῶ κυβερνήτην ἐγὼ τὸν κατα
δύοντα τὸ σκάφος, ἔ βυς οἴακας ὠθοῦντα. οὐ δῆτ' οὖν, νοῖς ὧν
τυδεύω, δεικνύντα τοῖς ναύταις, ὡς ἀμελητέον εἰ τοῦ πλοίου. οὐ
δέγε τὸν, ἀμηδεὶς τῶν ναυτῶν παλιμμελεῖ πειταῦθ' ἑκόντα τὸ
νηρὸν ὄπλα. ἀλέξανδρος βέλτιον ἄρχειν ἀξιῶν ἁπάντων ἀλλοτρίων, ἀ μη
δεὶς ἧττον ἀρχομένων ἐθέλοντες, ταῦτα ἑαυτῷ προσήκειν ἡγήσατο ἔ-

γάνοντες, ἔδοξεν ἔτι ἀδήλου τὰ μέλλοντος ὄντος, πίστιν ποιήσασθαι
ὅρκοις ἰσχυροῖς. ἡμῖν μὲν ἀκτυχόντας, βοηθήσειν τῶν πλησίον
κατὰ τῶν ἀδικούντων. ὥστε δὲ ἕκαστος ἐν μετεώρῳ τοῦ πράγματος
ὄντος αὐτῷ τοῦτο ἀκριβέσθαι τὴν ὠφέλειαν. ὃ δὴ ἡμᾶς ἐπὶ τὴν
στρατείαν ἤγειρεν ὀθνεῖος ὁ πόλλων. ὃ πάντες οἰθνεῖοι. ὃ λιπεῖν τὴν
τάξιν, ἀπέστιν. ἐμπίπτομεν γὰρ τὰς τῶν βαρβάρων χεῖρας φεύγοντες,
περὶ πίστεως ταῖς τῶν θεῶν. ὃ τὸ ὁπλαδεδιώς. πολεμήσειν τοῖς
κρείττοσιν. ἆρα ὑμῖν δοκεῖ πρίαμος παρατάξεσθαι στρατιώτας συλ-
λέξαι, ὃ τὴν αὐτὴν ἔχοντας τάξιν ἕκαστος κινδυνεύειν ἀναγκάσει
δὲ ἄδηλον ὅπως ἂν τοῦτον ἀπελθόντα, ταχέως μνήσονται τῆς οἰκεί-
ας ἀθενοῦς οὔσης, ἀφορητοτέραν ποιήσειν τὴν ἀναχώρησιν, τῆς μονῆς.
ἀλλ' οὐ τὰ ἡμέτερα ταῦτα, ἀλλὰ τὸ μόνον τοὺς ἀνθρώπους, μει-
ζόνως φοβεῖσθαι. τοῦ μετ' ἐπορκίας σώζεσθαι. φέρε δὴ τὰ
λοιπὰ σκοπήσωμεν. ὃ ὅπως εἰς ἄμεσον πόλεμον ὑμᾶς αὐτοὺς ἐμ-
βαλεῖν ὑμῖν θυμεῖται. ἀλλ' ὑμῖν μὲν παῖδες. ὃ γυναῖκες. ὃ τὰ ἄλ-
λα ἀγαθὰ πόρρω κατατυχόντι κείμενα ἐπὶ τῆς ἑλλάδος, ἐν σπέ-
ρᾳ τὸ πολέμου. κἂν ὑμῖν γένοιτο σφαλεῖν συμβαίη, τῆς χείρονος ἄμε-
θέξουσι τύχης. ἀλλ' ἐν τοῖς ὑμετέροις σώμασι κίνδυνος ἴσασι. εἰ
δὲ ὑμεῖς τὶ παίσαι τε, τοῖς ὅλοις ἐπαίσατε πότε ἂν εἴητε. ὃ δεῖσαι
ὑποπτεύσαι τοῖς ἀπαίνουσι, τὸ τῆς πόλεως ἔδαφος. καίτοι τίς
δ' οὕτω σφόδρα μεγαλόψυχος, ὅστις ἂν ὑπὲρ δ' ὅτου ἀνομοίων ἄθλων
ἀναρίψειτον κύβον. μέλλων εἰμὲν κρατήσειν, δὲ μικρὸν μέρ-
δανεῖν. εἰδὲ σφαλεὶς τὸ παντὸς στερήσεσθαι. ἔπ βίου τὴν ὑμετέ-
ραν χώραν. δὲ εἰς ὕβριν ὀκνήσων κακῶς. δὲ ὑμετέρα, στρατόπεδον
ὑμῖν γένηται. ὃ τὴν τροφὴν πορισόμεν, ἀπὸ τῶν ὑμετέρων καλῶν
καὶ βοῶν κτημάτων. ὃ διχῆ δείσαι δαπανᾶσθαι τὸ ἴλιον. τῶν μὲν σύμ-
μαχων αἰσθόντων, τῶν δὲ πολεμίων ἅρπαζόντων. καὶ τῶν μέν, οἱ
κείοις τοῦ ὀνόματος λαμβανόντων. τῶν δὲ, πολέμου νόμῳ λαίζο

ρέσουσι, καὶ τὸ καιρὸν τῆς ὠφελείας παρελθόντες, ἐπὶ τῷ τῶν συμφορῶν ἀφίξονται θέαν. διὸ δὴ ταύτῃ παρ' ἡμῶν ἐπαγγέλλεσθε τῷ χάριν. οὐδὲ γὰρ ἐπέμψαντες κήρυκας ἐκεῖνα ἐροῦμεν τε. ὅτι ὧ βέλτιστοι τί ἐπάγεσθε. ἀν ἀμείνατε λυπίους ἡμῖν καὶ παίοναε ἐλθεῖν ὡς τε καὶ ἡμᾶς ἔχειν, μεθ' ὅσων παρατάξομεθα. ἀλλὰ πάντα ἀφίημι ταῦτα. καὶ θῶ μὴν πάντες ἤδη παρεῖναι τοὺς ὠμοὺς ὑμῖν. ἤκαθελεῖ τε βύς ἕλληνας, ἀργύντας, ἕως ἀνευρήσωσιν ἀν Ἰκ πάλων, ἥξουσι πολλοὶ πολλαχόθεν συμδιασώσοντες Ἴλιον. ἀκούων δὲ μὴ πλῆθος ἶσον ἀμφοῖν εἰδοκεῖ λογιζόμεθα. τὰς δ' ἀρετὰς παραλλήλους θέντες, ὀξετάσω μὴν. εἰ δὲ ὑπερβολὴ προσκήκμε χρῆσθαι, δεδόσθω μὴ τ' ἀχιλλίως. μὴ τ' αἴαν τος ἑκατέρου. μὴ τεδιομήδους. μὴτ' ἰδομενέως. μήτε πύρρου. μὴ σθενέλου. μὴ μηριονέως ἐμαυτὸν γὰρ καὶ τοὺς βασιλεῖς ἀφίσω. καὶ πολλοὺς κἄλλους καλοὺς κἀγαθοὺς στρατηγοὺς, δεδόσθω νῦν μηδενὸς εἶναι βύτιον φαυλοτέρους ἐκείνους οἷς φατὲ πίστευθῆναι εἰς τὴν νίκην. ταῦτα κιρνάντες, τὴν ἀνάγκην σκοπώμεθα, οὐκοῦν ἐκείνους μὲν, ἄγει παράπλησις ἡ δίαιτα, καὶ δ' βούλεσθαι πρὸ ἡμῶν χαρίζεσθαι. ἡμῖν δὲ τὸ μὲν βούλεσθαι χαρίζεσθαι βοῖς ἀτρεΐδαις, κοινὸν πρὸς ἐκείνους ἐστὶ. πρόσεστι δέ γε ἡ τῶν ὑπηκόων δίκαιον. ἐκείνοις μὲν ἔξεστιν ὁπόσον βούλονθ' ἑκάστοις ἀνθρώποις, μὴ κέπτηλοις πρὸς ἀνάγκην ἀλλ' πωρεῖσθαι. ὡς ἡ τῆς ὑπηκοΐας ἡ τῆς ἀναχωρήσεως ὅρος αὐτοῖς ἥκιστά μὴ. ἡμῖν δὲ προαίρεσις ἀκ' ἐξ ἐμοῦ μεταβολὴν. βεβαιοῦ δὲ τῆς βασιλέως ἀνάγκη. τὸ δὲ τρέπεσθαι τούτου μεῖζον, πολλὴν δὲ ἐλλιοσιν ἀτρεΐδῶν βασιλεῦσι ἡ ἰσχυροτέροις ὁμολογίαν δεδώκαμεν ἡμῖν ἐκπλησιεῖν σφᾶς βύς ἀδίκως τ' ἐλεήσασιν οἰκοῦντας. ἡ δ' ἂν ἐσφόδραβελοί μεθα, προκαλοῦσαι τὴν προθυμίαν ἡμῖν ἀμείνω. τί δὲ τὸ δεῖν, ἐπεὶ σὲ ἔσπες ἕλένης κομιδῆ, ἂν εἰ πω δέοις, ἕστεσθαί πατρὶ δ' γύναιον ἀραχνὴν. ὡς ἦν πολλοὶ πολλαχόθεν οἱ πρόπροισιν ἥλθεν μνε

τινα νοῦν ἔχειν ἡγοῦμαι, τό, τε ἑτέρους καὶ ζῆν πρὸ χείρως μικρο
ψυχίας ἄν τινος. εἰκὸς δ' ὅμως χρήσασθαι παρρησίᾳ. βοὺς δ' λό
γους τῆς ἀνάγκης νομιστέον. ὡς μὴ οὖν ἰσχὺς κρατήσειεν ἐν πο
λέμῳ. ὡς αὐβουλία μείζων ἰσχύος ἀνδρῶν πολλάκις. ὡς χειρῶν
μάλισθ' ἁπάντων πόλεμος, ταῦτα πάντα παρ' ἡμῖν καταπλουτῆ τὸ
κρεῖττονος, ἐάσω. ἀλλ' ἐκεῖνο ἀνερείμην ἂν ὑμᾶς, πότερον μὲν
ἔχοντας κακλήκατε συμμάχους ἢ οὔ. εἰ μὲν οὖν ἐμπλήκτους ὄντας
τυφωμένους, εὐχῆς ἂν εἴη τοῖς βιούτοις πρὸς πολεμεῖν. εἰ δὲ σώ
φρονας καὶ λογίζεσθαι δυναμένους, πῶς ὑπακούσονται καλοῦν
των. εἰδότες ὡς ὑπὲρ τῶν ἀδίκων μαχοῦνται, καὶ ὅπως κύρια
ταῦτα κατασκήσουσιν, ὧν εἰσὶ περφρονοῦσι, κατηγοροῦσι. δύο γὰρ
ἅπαντας ἀνοῦς ἐπὶ τοὺς πολέμους παρακαλεῖν πέφυκεν. ἥ τε
προειδέναι τὴν ῥώμην ἐφ' ἑαυτοῖς ἔχουσαν, ἥ τὴν ὑπόθεσιν εἶ
ναι τῶν κινδύνων, θαυμασίαν. ὃ καὶ μάλιστ' ἂν ἡδόμενοι. νῦν
δὲ τὴν φιλοπραγμοσύνην θηρεύοντες ἀξιόχρεων πρόφασιν ὑπείθαι
τῷ πολέμῳ νομίζουσι. βούτων δὲ οὐδὲν ἕτερον ὁρῶν βίς γεμι
θύμων ἐσμοῖς προδείκνυσιν. ὡς τὴν μὲν ἀρχὴν οὐχ ὑπακού
σονται νοῦν ἔχοντες, ἥ τὰ παρουσία, τὴν δ' ἄνοιαν ἅμα δείξουσι. χωρὶς
δὲ τούτων ἡμεῖς μὲν ἀθρόοισιν τε ταγμοῖσι κατέρχομαι, καὶ
βίς βασιλεῦσι τὰ τῶν συμμάχων, οὐκέτ' ἐλπίσιν ἐσὶν. ἀλλὰ βοσ
βύς ἦλθον ἄγοντες. ὡς τε εἰτροίας μόνης ἁπτόμενα δεῖσαι,
πολλοὺς ἂν ἀνέχειν εἰς ὅ, τι κρήσαιμι, σφίσιν αὐτοῖς μικροτέρου
τοῦ ἔργου καθιεῖσθαι τὴν τῶν ἐπιόντων χεῖρα. ὑμῖν δ' οἵτινες
ἄρα ἐβοήθειεν, θαῤῥεῖν πομπίσος οἵδ' σχολαιότερον ἔχουσιν. ὅσον ἕ
τερος ἑτέρου κατὰ δύναμιν ἀφέσηκε, βοσῦτον ὑστερίζων κατὰ
δύναμιν. ἀνὴρ γὰρ ὑμεῖς μὴ ἀνθίστασθαι πρὸς τὴν πρεσβείαν. οἱ δ' βοη
θήσοντες ὑμῖν μελήσουσι βίς ἑλληνοτόλοιπον τὰ ἐπὶ πρὸς ἁρ
παγήν, ἀραὶ δυσκατόπιν, εἰ δὲ δυσχερὲς εἰπεῖν, τῶν πραγμάτων πα

μὲν, ὃ τῆς στρατείας ὑπερβάλλον. ἕτερον δὲ, τῶν πρεσβύτων ἡσυμμαχία. πότερον οὖν ὠφελεῖν νομίζετε πρότερον ἢ δίκην. ἢ περὶ νοσεῖν τὰ ἀνθρώπεια. ἢ θύειν μᾶλλον ἢ ἐπαινεῖν, θῆς δὲ πικροῖς ὀργίζεσθαι. τοῖς μὲν ἀποδιδόναι χάριν. παρὰ δὲ τῶν, εἰς πράττεσθαι δίκην. ἔστι ταῦτα ὧν τρῶες ἔσαν, ἢ οὐ. εἴτε βάλεται πις, εἴτε μὴ. τὶ δ' ὡς ἂν ἐθέλωσι ταῦτα πράττεσθαι ἀνάγκη. ἡκοῦν ἐπὶ τοῦτο δῆλον, ὅπ κὰ νεκρομιδῆπρας ἀριθμοῦς μᾶλλεως ἐγείρας ἱερά τευεν, ἐφ' ᾧ τὰ τῆς νίκης εἶναι. τοῦτο δίκαιον ἔχοντες σύμμαχον. τὸ παρὰ τῶν αὐτῆς δ' ἔσης τῆς πρεσβύτων ἀπουρίας θοῦ πυ σιωπερρύημον πλῆθος, ὡς τε μηδένα λόγον ἢς ἀμβείας, ἀφι κνεῖσθαι. πλὴ δ' χρόνου διελθόντος ἀφοῦ ἦν τὴν ἀνοσίνεμον. ἔ πλίμων συσάντων πολλῶν. τῶ μὲ πρὸς ὁμόρους, τῶ δ' ἐπὶ τῆς ὑπερορίας, ἐδεῖς ἐθ' ἑώρασεν ἔτ' ἀνήκεσεν, ἔτ' ἄλλην κίνησιν θῆς ἐλπίσειν μὴν. οὔτε γὰρ νεῶς. ἔτ' ἐπίστασος. ἔτε ἀνὴρ ὃ πλαφέρειν δυνάμενος. ἀπάρχων. ἀπὶ δίωτης. ἐξέτης. ἀφιλὲς, ἀπολείπ. τὸ σέλας. ἀλλὰ πάντες παντὸς ἐνάνχησαν. ἔ τε πολὺς ἔρως ἐλλησιν ἐνέπεσεν, ὑπὲρ τῆς δικαίων μάχεσθαι. ἔτι τὸ ἀνδρὶ ἀριθμὸς θῆς καθ' ἕκας. ὃ πάντες θῆς εἰς ἑκάστων βασιλέας ἀπαλλαχερὲς. ἀλλ' ἐνιεφαλαίω λέγω. πᾶσα μὲν ἦν κενεὸν. ὠλία. πᾶσα δ' ἦν πλοῦτον νησος. ἄργος πλάσεται δ' τὸν ἐκομένως. ἐπὶ θοῖς αὖροια. κρῆθι. μεφαλλενία. σαλαμὶς ἀθηνῶν. πολλοὶ μὲν ἦν φρῶν. πολ. εἰ δ' ἀπὸ τῆ νίσων. ἔ τ' ἀρχόντων, εἰ μὲν ἀνδρείαν. ὡς πν. οἵ δ' εὖ εἰσφέρα θῆσι. παρὰ δ' θοῖς ἀμφοτέρων ἦν τῆς πε. ἔ θῆς αὖ θῆς εὕροι πε ἂν ἔ συμβολεῦσ' δῆνες. ἔ πολεμῆσ' πραξίδες, οἷς οὐδὲ πρᾶσ σοφόνεμ' παρὰ θοῖς. εἰ δ' βάλεται πε ἔ πανδρογονίαν' θαμὲν ἦν τὸ φανερὸν περγάσασθαι. τὰ δ', πλέθρα πανθάνοντα. ἀλλὰ καὶ παρ' ἡμῖν φησ. τιμὲς θεσιν ἄνδρες ἀγαθοὶ. καὶ συμμάχους ἀπὸ λίγους πεκλήκαμεν, μεθ' ὧν διοίσομεν τὸν πόλεμον. ἔστι μὲν σὺν ὁ πρὸς ταῦτα λόγος, φορτικώτερος. οὔτε γὰρ ἑαυτὸν ἐπαινεῖν

φάσ ς, ἵνα λοὺς αὐτοὺς εἶναι δοκεῖν πρ. ὃ σιν, ἢ μὴ τοιούτους. τί σε ρὰ
αὖ τικά τοπία, δῆλά ἐστι κατα προδοῦναι τὸ δίκαιον. ὁ θρασύτατ ς τῶν
ὑπὲρ τῶν ἀ προσκόπτων ὧν πασαθαι κίνδυνον. εἰ μὴν ἔνι μὲ παθόν
τες ἡ μεῖς κακῶς. μὰ δ' ἐπ' ἐγκλήμασι δικαίοις κειμημένοι μὰ σθ'
λὰ οἰκεῖα αὔξ ντοῦντες. ἀλλὰ τῶν ἀλλοτρίων ὠθυμοῦντες, ὅ τ
πολλὴν μ μεγάλην σε παπὰ μεγέ ας, ἥ βουσ ἀπελαύνομεν. ἢ πα
ρετεμνόμεθα γῆν. ἢ τῶν ἐνό τειχους χρημά των ἐ ζ τοῦ μὲν ὁ μέρος
σθ' ὑ μεῖς ὑπεκύ πλετε, ῥᾴδίως ἀγαπῶν τες εἰ ἰσ ἀσ ζεῖν, πάνυ ἂν
ὑ μῶν ἐ μεμ φά μεθα τῷ ἀγαν ἀπραγμοσύνην. εἰ σθ' τὰ μὲν ὑ μέτερα
βουλόμεθα ἁ μῦ μῖν ἀ πέραια, μὴ εἶναι. αὐτοὶ σθ' ὑ πὲρ ὧν ἀφερείθημεν ἢ
κομεν, ἐχ ὁ ρῶ μεν ὑ πὲρ αὐ μῖν ἐ ξ λαμπρό τα τα πολέ μου τὸ σχῆ μα
ἅ σθ' ἁ σφαλὲς φό σραπρόδηλον ἦ ν, ὡς ἐ τύγ μεν ὑ μῶν παρα τε τάξε
ται, ἐ κἀ νῦ μὴ γί αμόν τω μ, ὑ πὲρ βι ότου κινδυ νεύ ν ἆ θλον, ὧν τὸ μὲν ἀ
μαρ τεῖ ν εὐ δαι μον. τὸ πρατ τῆ σαι δυ σχὲς. τὰ δὲ ἁ δίκως κλῃ θέντα,
βέλ πον ἀ πὸ θέσθαι μᾶλλον ἢ διὰ τέλους καλέ χειν. ὁ δ' ἐγκαλῶν ζέσθω
δω μάνοι μὲ λὰ τὰ προσ θεῖναι μὴ χρημά των τὸ πλῆθος, ἢ κισ ἀνά παλα
γᾶ ε ντα σαύ τας συμφορὰς. καί τοι πῶ καλὸν ὑ πὲρ τοῦ τὸν ἀ γορί ζειν
θ ποῖ σώ μασιν, ἃ ἐ μὲν δὴ ἔνοι ἀ πεβού ντες, ἔχ ε καλῶς ἐ κβάλλειν.
ἔ γωσι δὲ σκοπῶ μεν ἐν βραχεῖ. κἀλλὶ σον εἶναι πλῆ μα τὰ μὲν ἰλιῶν ἢ πίνη
τε. οὐ κοῖ μαι γε βύ σσῶ φρονας. οὐ κοῦν ἂν μένά πω τὸ τοῦτο, ἐχ ἐξέ τα
ὡς τα πρόν πδυ σχερα ίνετε· ἂν δὲ πολεμεῖ μέλ ηθε. ἡ πα θέντες μὲν
μετὰ τοῦ λὺν πόλιν ἀ πβαλλεῖν, οὐ δὲ ἐκεί νην ἐ ξέ τε. νική σαντες δὲ, ὁ
κειμηδωσα πό τε ἀ νεῖ τε, ὑ πὲρ ὧν ἐχρή ζε τε. εἰ σθ' δὴ μὲν δὲ νύ τ ε ἐλα
μένον εἰ πεῖν, τὰ τομόνον ἁ πά ντων πραγμά των πρόδηλον ἔ χ ντα τὸ ντε
λευ ᾶν, ὁ πλέ ρων ἔ σαι τὸν πρᾶ βε. μανθά ειαν μὲ νοῦν ὃ φή μας θ εῖ σ μεῖ
α ὃ τὰ φοι βαθέ ντα τῷ πρώ την συλλο γι ντὸν ρατὸν, ὁ ὅσα τ αὖ τα,
παρί ημι. μή τις ἀλα ζονείαν αἰ τιάσ ηται τῶν λό γων. ἀλλὰ τὶς οὐκοῖ
δεν ὀ πδύ σταῦ τα μάλι σα τοῖς ἀ γωνι ζομένοις τῷ νίκην φέρει. ἐν

ἄπονοι ἐλθόντες, ἐθελοκακήσουσιν ἐπὶ τῆς μάχης. ἐκεῖνο δ' ἴσον καὶ
προσόμοιον εὐφημίας ἢ μίσους παρὰ τῶν περιοίκων τυγχάνειν.
ἴσασι δ' ὅτι νῦν μὲν ἅπαντες ὑμῖν ἐν ταῖς ὑμετέροις πράγμασιν
εὐχονται τὰ βέλτιω, εἰσὶ δ' ὁπόταν ἐμπέσοι, πρῶτοι τῶν ἀδικημά-
των αἰσθήσονται, περιπλεόντων ὑμῶν καὶ λιζομένων τὸ προσ-
χωρ, καὶ τὰς μὲν τῶν πόλεων περικοπτόντων, τὰς δ' ἄρδην ἐξαι-
ρούντων. ἐν μήτε θάλατταν μήτ' ἤπειρον τὼ ὑμῖν ὅρμενον, ἔξω
τῶν κακῶν ἀφιέντων. οἱ δ' τοιαῦτα δι' ὑμᾶς ὑποπτήσσοντες πρὸς
θεῶν, ἴσθ' ὅπως ἀνυμῖν ἕξουσιν εὐμενῶς. τί δέ ἐστιν ὅπερ οὐκ ἂν ὑ-
μῶν κατεύξαιντο, τῶν σωμάτων αὐτοῖς εἰς θάνατον καὶ δουλείαν
δι' ὑμᾶς περιζομένων. οὐκοῦν πρὶν ἀποσπάσθαι ὑμᾶς, τοῖς ἀσυ-
γήτοις πολεμίοις μήσεσθε. καίτοι τῶν ἀνθρώπων ἀνταξίων τῆς
τοσαύτης δυσμενείας. τὰ μελλόμενα, ὑμᾶς ἄρα δεῖ πρίν ἐρεῖ-
τις, ὡς πρὶν ἀκηδόταις ὅπ μεθαμῶς ἔχειν τοῖς πολεμίοις ἀνδρῶν
ἐσι. ὑμεῖς δ' τὸ μὴ ἀφίεσθαι τῶν οἰκείων τοῖς πλεονεκτεῖν ὠμῶς
ροῦσι φόβῳ τῶν κινδύνων, αἰσχρὸν ἡγούμεθα. καὶ τοῦτο ἔργῳ δεδη-
λώκαμεν. ὅπως μὴ μηδεὶς ἐλλήνων τῶν ὑπαρχόντων τοῖς βαρβάροις, μήτε
καταγελάσηται ὑπ' αὐτῶν ἐπὶ νοθοτοκοῖς, πλάγιοι δ' ὑμῶν πρὸς
βαλλόμενοι. ἴσμεν τέραν δ' ἐν τῶν ἐλευθερικοτάτων πόλεων τὸ μὴ
τὰ τῶν φίλτατων διαπεφθῆναι πεποιήμεθα. γνώμη δ' αὐτὴ ἐνίκησε.
καὶ λαβεῖν ταῦθ' ὑπὲρ ὧν ἤκομεν, καὶ μάχεσθαι, καὶ νικᾶν. τοῖς μὲν οὖν
ὑπὲρ τῶν τοιούτων ἀγωνιεῖσθαι μέλλουσι, τὸ μὴ βλαβῆναι πολεμεῖν, δῆλό
σοι καὶ ἰόντι ἔσται. εἰ δέ τινες ἀμηχανῶ ἔλαβον, ἀπορροῦμαι δέον, πολε-
μεῖν μᾶλλον αἱροῦνται, καὶ ἀνδρείας ἕνεκα ἔδοξαν, ἀλλ' ἐμπληξίας λα-
μβάνουσι. ὥστε οὐ τοῦτο ἀπέχουσι τὸ δοκεῖν πρεβεύειν ἀλλὰ τὸ μὴ
ὥστε δι' ἅπερ οὐ φέρουσι τὴν ὄνειδος. ἐκ μὲν γὰρ ἀνάγκης ἐκ μὲν ἀδίκησαν, τὸ
νεμεῖας. ἐκ δ' ὧν ἔπαθον πολλῶν κατέμεινεν, ἀναισθησίας. δ' ἔσται ἐν τῷ
λεμεῖν ἁπλῶς τὸ τῆς εὐκλείας προσγίνεται. ἀλλ' αἱ τῶν πλέοντες

ἀλλ' ὁ πλοῦτος τῆς πριάμου πόλεως, πᾶσι βουλόμεθα καταπαῦσαι σαφῶς δὲ θεῶ καὶ ἀνοῖς, ὅτι δὲ μηνίλεω δὲ πᾶσιν ὑμῖν ἀπόρρητα τὰ πολλὴν εὐμοίαν τῶν δικαίων τυχεῖν. ὑπὲρ μὲν οὖν τῶν πολέμων λέγειν, οὐκοῖομαι δεῖν. ἀ γὰρ ἐνδεῶς εἰρῆσθαι δοκῶ δὲ πάνειμι δ' ὅθεν ἀρξάμην. ἅπασι μὲν ἀνοῖς ὦ τρῶες εἰρήνη μὲν κάλον. πόλεμος δ' δυστυχές. δὲ τῆς μὲν ἀνθεκτέον. ὄν δ' φευκτέον. ὡς ἐκείνης μὲν ὀρθούσης τὰς πόλεις. τοὺς δ' καταιρέφειν εἰωθότας. δὲ τῶ μὲν ἄξιον δὲ παρθσαν φυλάττειν, δὲ ἀποῦσαν, ὅπως ἔσαι κτεῖν. ὄν δ' καὶ ἀμυνόμενον λύειν. δὲ προς δοκώμενον, ὅπως μὴ γένοισθ, προνοεῖν. ἅπάντων δ' ἀνῶ ν εἰκότως αὐτοὺ τῶ περὶ αὐτ' ἐχόντων τῶ κρείσσιν, ὑμῖν πολὺ πλέον τῶν ἄλλων φρονητέον. δὲ βουτο μᾶλλον, ὅσω βίς πᾶσιν ἀγαθοῖς ἀνθοῦσαν οἰκεῖ τε πόλιν. δὲ λόγος πάντων ἀποφαίνει, εὐδαιμονέσατ' ἀνῶ ν εἶναι πρέαμον, δὲ αὖ ὄν δὲ βουλόμθους. ὅσοις μὲν γὰρ ἀνῶ ν κεῖται πράγματα ἔσικε, τούτους μὲν οὐ δ' μᾶφθους, ἑτοίμους ἐπὶ ὁ πολεμεῖν μωρεῖν. ἃ δ' κρατήσαντες, ἀλλοτρίων ἀγαθῶν ἐρᾶν δοκοῦσι, ἀσφαλέντες, οὐκέτ μείζοσις ἐζημιώθησαν. ὑμῖν δ' δὲ βίς ἐγγύτατα ὑμῖν εὐδαιμονίας ἔκουσι, πολλῆς δεῖ τῆς βουλῆς, εἰ πόλεμον πρὸ εἰρήνης αἱρετέον μᾶλλον δ' οὐδ' δυλαύσαιμεν τοῖς ἄλλοις ἔμασιν ἄξιον. εἰμὶ βουλῆς δεῖ θαι φύσουσιν εἰσηὸ μαθεῖν, πότερον ἐτῶν ὑπαρχόντων ἀπόλαυσις ἄμεινον, ἢ βύτων στερῆσθαι. ἐξετάσω μὲν ὑμῶ τρῶες τὰ παρόντα ὑμῖν ἀγαθά, τοῖς μελλουσις ἐκείνοις παραβάλοντες. δεῖ δ' οὐδ' ν εὐλαβεῖσθαι ὀβριμάσφιμον βουλόγε. ἀ γὰρ ἐφ' ὑμῖν ὄντ' μὲν παθεῖν τί ἀνθρώπων ἀπεικὸν δυσμεταίνοιτο. ἀρ' οὖν ἴσον ἢ παραπλήσιον ἐξωκιμβύνων ἀνευ παθεῖν δ' ἄσειν, ἢ μεῖ' ὁ πλοῦτον εἰ μαπ, δ' χρησάς ἐλπίδας περὶ τῶν συγγενῶν, τῶ παροῦσαν ἡμέραν, ἀεὶ τελευταίαν εἶναι θαι. δ' καλεῖ συμμάχους, ὧν οἱ μὲν δὲ τῶ ἀρ,κὴν ἔχουσιν, οἱ

φόρος τῆς οὐσίας, καὶ ὃ προσκαθήμενον στρατόπεδον οὐκ ἀτρυφᾶν, τί ἄν τις λυποῖτο περὶ τῆς εὐρώστης, τῶν ὅπλων οὐκ εἰδότων μυθολογεῖν. καὶ γὰρ εἰμὴ ἔρκει βροῖς ἕλκεσι ταῦτ' ἀκούσασι τὸν ταχίστην ἀποπλεῖν, εἶχεν ἄν ἴσως τι χρηστὸν καὶ περὶ ταῦτα διατεῖναι. εἰδ' ὁτιοῦν θάτερον, καὶ διὰ τῆς ἑλένης ὑμᾶς πείσαθαι τὸν ἀσφάλειαν, ἢ τῶν ἀλλοτρίων ἐπιθυμοῦντας ὑπὲρ τῶν οἰκείων κινδυνεύειν, λάβετε λογισμὸν περὶ τῆς πρεσβείας ὀρθόν. τίς δ' οὕτως ἐστὶ μὴ μᾶλλον ὑπὲρ τῶν ἀπολωλότων, ἢ ὑμῶν τῶν ἐξαμβλόντων νομίζειν αὐτὴν γεγονέναι. μὴ δ' ἀποστερεῖσθαι τινὸς ὑπολαμβάνειν, εἰ τὸν ἑλένην ἡμεῖς ἀπολαφόμεθα. ἀλλὰ τὰ μέσα ὑγειᾶ θεκερδαίνειν, εἰ τὸν ἑλένην λαβόντες, ἀρκεῖν ἡγησόμεθα εἰ μὴ γὰρ ἔστι τὶς ὑμῖν ἐγγυητὴς θεῶν. καὶ τοῦθ' οἱμάντις ὑποσημήνατω. σαφῶς ὡς ἐὶ τὸ πρᾶγμα εἰς πόλεμον προβαίη καὶ τοῖς ὅπλοις τὸν κρίσιν ἀπετρέψαιμεν. εἴτε ἡμῖν μὴ βίς ἀδικηθῆναι ἀφορμὰς ἀπέφηνε τὰ δὶ ἃς τύχης μεθ' ὑμῶν τὴν ἀδικηθεῖσαν κτήσασθαι παραινέσαι μὴν ὑμῖν μὴ χρήσασθαι βαυτὴν πλεονεξίᾳ. εἰδ' τὸ μέλλον ἀφ' ὧν μὴν ἀπέφησι προιδεῖν. βίς δ' λογισμοῖς ἀκολουθῶν τις ἀκαὶ δίκαιος μᾶλλον ἢ ἕτερος μὴν εἰ τὸν πόλεμον πράξας ἄξια τούτου παρ' ὑμῖν αὐτοῖς, πότερος ἂν ὑμῖν ἕτοιμος ὦ. πότερον εἰμὲν τὰ τῆς ἑλένης ὕστερον ἐρεῖσθαι, ἃ μὴν πάλιν πρὸς ἀπολαβόντες, ἢ εἰ λὸν ἑλένην ὑπὲρ τοῦ ὅλων ἀπόβολοι εἶεν ἂν μετὶ ἐρωτὸς τίδε. ἐχὸν ὑμῖν τῶν μελέων κρατῆσαι φείδεσθαι τῶν δυσμενῶν, ὅτινων δίκαιον ποιήσοντες ἑτέρους ἡμῶν. ἀλλ' ἀγαθὴ φρένα μὴν ὅλου προσλαφόμενοι. οὐκοῦν ἃ ἀξιώμεν πεῖν ἃ χρεὶς πράγματα λαξόμεθα τῶν δικαίων, εἰδέναι πόλεμον ὡς φέρηται χρεὶς ἀνάγκης ἴσως ἀνηρτυσαμένους μέτριον. ἵνα οὖν μὴ δῶ μὴν ἀφορμὴν τοῖς ἐπιθυμοῦσι βλασφημεῖν, ὡς οὐχ ἅπτεσθαι ὕβρεως ὀργὴ τὸν στρατείαν παρεσκεύασεν.

μηδ' ὑπαλούμενος, ὑπὲρ τῶν αὐτοῦ συμφορῶν, ἐκεῖ ους σωπᾶγε. ἃ δὲ οἱ μὲν τὰς προφάσεις δεδωκότες ἀλλήλοις ἐπ' ἀμύδρου. ὁδὶ καθαρὰς αἰτίας, ἐκείνων εἰς ἐπιμέλειαν δεδέχθαι. καίτοι καὶ μικρὰ ἃ θεπαλοῖς λόγοις ἐστὶν ὑπάρχων ἰσχυρὸς ὁ λαὸς ἡμεῖς τε φήσουσιν οἱ νῦν ὄντες, οὐδὲ τοὺς βαρβάρους ἀφειλόμεθα. ἀλλ' οὐδὲ ἴσμεν τὸ παράπαν εἴ τι καιρῷ πω γέγονεν. εἰ δὲ μὴ συνοφανεῖται ταῦτα, ἀρχὴν τοῖς προγόνοις ἐγκαλεῖν, ὃς καταμέμφεσθε ταῦτα ἁμαρτεῖν. εἰ μὴν οὐ νοῦν καταμέμφεσθε τὴν ἀρχὴν, τί νῦν ἐγκαλεῖτε. τίσι δὲ μεταφέρετε τὰς αἰτίας ἐπὶ τοὺς ὕστερον γενομένους. εἰ δὲ μεμφομένων κατ' ἐγίλων, ἔδει τοῖς ὀπλοις χρῆσθαι. ὅτε τοίνυν οὐ τοῖς ἐγγόνοις τῶν δοκούντων ἁμαρτεῖν, ἀλλὰς ἀνθρώπους ἐγκαλεῖν, ἢ τοῦ πλείστης ἀναισθησίας, τὸ τοὺς ἐμὲ δὲ νῦν κείνοις προσκόπτοντας ἀδικεῖν. οὕτω δὲ πάντα μὲ θεὶ νάγκης γράφεται τὸ πρᾶγμα, ὥστε οὐ μόνον μὴν ὀργὰς τοῖς πεπραγόσι τὴν τιμωρίας ἀπολύτων ἐγκλήματα νεώτερος. οἱ δὲ μηδὲ νὸ δικηκότες ἀντὶ τῶν ἁμαρτεῖν ἑλκονται, ἀλλὰ ἐκ τοῦ τοῦ τὴν τοῖς ἀλογίας, ἀντὶ φοινίκων καὶ σκυθῶν, ἀλέξανδρος ἐπὶ τὸν πωρείαν ἦκεν. ὡς πρὶν εἰκὸν ἅπαροξύνεσθαι τοῖς γεγενημένοις ἀκριδότων ἀδίκων ὑπὲρ αὐτῶν οὐδυναμένων λαβεῖν. καὶ μὴν εἰ μὲν οὐ δὲ μὲ φρόντιζον ἐκεῖνοι τῶν πραγμένων, πῶς ὑμᾶς ἀγανακτεῖν ἄξιον. εἰ δὲ ἀλγοῦντες ἔμωσ ἐσύμαζον, τί δεῖ μαείζεσθαι τοῖς ὑπὲρ αὐτῶν οὐκινουμένοις. ἐαν μάζω δὲ εἰ μελλούσης μὴν ὑμῖν κινδυνεύειν τὴς πόλεως, ἀδεὶς ἐκείνων ἂν τρέφεται· ἀδ' εἰδέναι βούλεται τὸ παράπαν. ἂν τε γὰρ ἀλέξανδρος ὑπὲρ αὐτῶν ἐλέγχειν ἥρπασεν, οὔτ' ἐστὶ μὲς πόλεμον προσβαλοῦσιν ἀντὶ τούτων ἰλίω, ὑμεῖς δὲ ὑπὲρ τούτων οὕτω διακείμενοι, παροξύνεσθαι φήσετε, μωρία ταῦτα καὶ ἀδ' ἐν ὑγιὲς. μωρὶς δὲ ὕστερον, εἰ μὴν ἐστὶν ἐφ' ὑμῖν μὲ χεῖρα νὸν παροικεῖ, δὲ καιον μὴν οὐδαμῶς. χρέσθε δὲ ἰβούλεσθε τοῦτο. εἰ δὲ μείζων ἡ

ταῦτα κατὰ πολλὴν ὕβρει ἀνῃρεῖτο. ἀλλ' ἔμπαλιν εἶναι δεινὰ μὴν, οὐμὴν εἰς τοσοῦτον ἀσεβείας ἥκοντα. εἰδὲ δὴ κἀκείνα πολλῆς ἦν ἄξια τῆς ἀγανακτήσεως εἶναι τὸ παρὸν ὀργῆς θύσωμεν ἔτι βίπω. οὐδὲ γὰρ τοῦτο μικρὸν, τῷ μὲν ἐνὰ μὰ παῖδα, ναυπλίου πικὸς φασὶ κλέμμα γενέσθαι. οὔτε διαλεχθέντες, οὔτε κατα λύσαντες παρὰ τῶν περὶ τὰς κόρας. περὶ δὲ τῆς εὐρώπης οὐδὲν δέπω καὶ νῦν σαφὲς ἀκούομεν. ἐάσων δέγε, δυοῖν μενέλαος πάντως ἐτύγχανεν αὐτοῦ. καὶ τοιαῦτα προβάλλοντες, ἃ πρόδηλον εἶ με τῶν μετὸν τι συμφορὰν. εἰθοῦτος εἶπε καὶ δυοῖν μερὲς ὕστερον εἰρχάζετο τὸν αὐτῷ. τὸ προπεπονθέναι καπῶς, δικαίαν ἐκεῖνον τῷ πρᾶξιν αὐτῷ. τότ' ἂν ἔμαρος ἀλέξανδρε βῖς γεγενημένοις, οὐχ ἁλῶν. ἀσπονδῶν ἀτραπέζης ἐκοινώνησεν. μᾶλλον δὲ, οἷμὲν οὐδενὸς τοιούτου μετεσχηκότες ἦσαν. ὁδὲ ἃ διαρρήδην ἐπεπόνθει καπῶς. ναὶ ἐτὰ ἄλλα πάντα ἦσαν πανταχοῦ, πολλῷ περὶ τὸν ξένον δικαιοπραγεῖν, ἢ σαν ἐλεύθεροι. καὶ τὸ μὴν ἐκείνων ἦν πλεονεξία τὸδὲ ἀσέβεια. πλεῖον δὲ δ' ὅπου διαφέρειτῶν τὸ πλέονος ὧνθυμίας ἅπτεσθαι, ἢ τὸ περὶ τῶνθεῶν φόβου. μείζονα εἶναι βούλεσθαι. μὴ τοίνυν ἀναισχυντῶμεν εἰς μέσον ἐκείνοις φέροντες, ὧν, ἀτοπώτερον πεφύκαμεν. ἢ λέσθαι μᾶς αὐτοὺς πλέον θάτερον ποιοῦντες. εἰ γὰρ ὧνώσ δεινοτάτων κατηγορῶ μὴν, ταῦτα ὑποβάλλοντες ἀλισκόμεθα, καθ' ἡμῶν αὐτῶν ἐκεῖναπαι δῶμεν παρατάντα δὲ ταῦτα, ἐκεῖνο σκεπτέον ἄξιον. πάντων ἐστὶν ἀλογώτατον ὧτρῶες, τὰ μὴν ἐγκλήματα ἑτέρων εἶναι, τῷ δὲ πιθανὸν ἑτέρους ὑπέμεναι. ἃ τοὺς μὴν ἀδικηκότας, ἀθῴους ἀφεῖσθαι, τοσούτους δὲ ὕστερον χρόνους, ἄλλως ἀντ' ἐκείνων πάσχειν καπῶς. εἶεν τί λέγω. ποῖ τες ἀδικήσασιν εὑρεσίν ἐγκλήμ. ἐάσωνὑμαρτεῖν. εἰς πρᾶτον τῷ πιθανὸν τοῦ ἐάσωνος οἰκείαν. μὴν δὲ ποῖ τες μὴν καὶ θετταλοὶ, κατὰ συμμαχίαν στρατεύουσι, μενέλεως δὲ

παροξυνόμενος. ἐς πρὸς δεῖν ἡγούμενος τῆ τι μωρία. ἐγὼ δέ, ἔγνων ἰάσωνα αὐτῆς μηδείας ὑπομνήσαντα σκοπὸν εὑρήσω. τίνος δὲ μήδειαν ἀλοῦσαν ἰάσωνος. ὡς μὴν οὖν ἐνέπραξεν αὐτῷ πρὸς βοὺς ἄθλους αὐτόματος ὁρμήσασα εἰς τὴν ὠμηστείαν. καὶ ὡς ἀπέκτεινε τὸν ἀδελφὸν ἀπὸ πάνυ ὠμοειροῦντα. ἐς ὡς ἀβίωτον ἤγετο τὸν βίον ἐμὲ ἐκεῖνον ὄψεται ἐς ὅσα τῶν πρώτων ἐστὶ παραλείψω. τί γὰρ ἄντις μαινομένοις. ἀλλ' ἐπειδὴ τῆς ἑλλάδος ἦσαν ἐκποδὼν, ὁμὴν ἄλλην ἐμνήστευεν, καὶ ἐβάπτισε. ἐς ὁμὴν ὧν βούλεσθε ἤγισθε, καὶ δὲ, ἀκηδέμενον ἤτις γένηται. οὕτως σφόδρα αὐτὴν ἰάσων ἠγάπα, ἐς τὰς συμπλοκάδας ὑπὲρ ἐκείνης διέπλευσεν. ὥς περ ἀλέξανδρος ὑπὲρ ἙΛένης τὸ αἰ γαῖον. πότερον οὖν ἰάσων μηδείας ἐαλώκει. καὶ μήδειαν οὐδὲν δεόμενον αὐτῆς, καὶ μῶλλει. τὰ μὲν γὰρ πράγματα δεύτερον βεβαιοῖ. εἰ δὲ ἐκείνοις φύσειν ὅτι καὶ τὴν ἑλένην παραπλήσιος λογισμὸς ἀκολουθεῖν ἀλιξάνδρωπωέπεισεν, οὐκαλε πὸν εὑρεῖν τὴν ἀλήθειαν. εἰπάτω πρὸς αὐτὴν ἀπαλλαγῆναι τῆς εἰκείας ἕτερον ἐγγυάσθω γύναιον κἂν προπαθεμὲν δακρύσει καίρειν ἐᾶν. ἐς τότε εἰσόμεθα εἰς ἐγκαλεῖν ἄξιον. ἐς ὡς περᾶν εἰτότε αἰνῆτης ἦτει τὴν μείδειαν, πόλεμον ἀπλῶν ἐμὴ λάβοι, ῥᾷσα ἂν ἰάσων πρὸς τὸ μάχειν εἰ δέναι τοῖς ἤκουσιν, οὕτωνῦν ἀλέξανδρος δέξατο μηδὲν τῆς γυναικὸς δεόμενος. ἀλλὰ ὑποικοῦσ' ἐβούλετο ἐκὼν εἶναι. οὔκουν ἰάσων ἠδίκειτό τε. ἀλλ' ἦπαῖς ἠδίκει τοὺς γονεῖς, ἑκοῦσα παρ' αὐτὸν ἀπελθοῦσα. τί οὖν ἄντις παράδειγμα χρῶτο βούβις, ὧν πολὺ τὸ παρὸν ἀπόσα τεῖ. ὃ δὲ μέγιστον ἐς ὁσαφῶς εἴσεσθε, ποίωτρόπω πεμώρισαι τὰ πράγματα. οὔτε γὰρ ἦν οἰφοίνικες, οὔτε ἦν οἰκρῆτες ἔλαβον. ἀλλ' ὅτε ἡ μήδεια σωφρονοῦσα τισὶν, ἤδη τοῦτο ἔπασμον. οὐδὲ δι' ἐπαῖδος γάμος. οὐδὲ εὐνὴ πατρώνυξ. οὐδὲ παίδων διαδοχὴ διεσπόπλεξ. ὅτε ἐφ' ἁθεοὶ γαμήλιοι παρεληλύθησαν,

ταῦτα μὲν

μένου, μετριώτερον. νῦν δ' οὔσης αὖ τοῖς ἑρμιόνης τοσαύτης ἀφορμῆς εἰς κοινωνίαν, ἀλέξανδρος διέσπασεν, ἃ σωκράτης θεσμὸν καλῶν. οἶδα τοίνυν ὡς ἐρεῖτις ὅτι δικαίως ἂν στέργοιμεν ταῦτα πάσχοντες, ἃ ποιήσαμεν. οἷον ὑμεῖς φατε ἐκμῶν φοινίκης, αὐρώπην. ἐκ δ' κόλχων ἥρπασατε μήδειαν. τί δῆτα ἀσχάλλετε ταῦτα ὑπομνῶντες ὧν ὑπάρξατε. ἐγὼ δ' πρῶτον μὲν αὖ τὸ τεθαύμακα, εἰ ὧν ἐγκλημάτων μέμνησθε, ταῦθ' ὁμολογεῖτε μὴ μίσασθαι. ἐμοὶ γὰρ μηδὲν ἡμάρτανον οἱ τότ' ἐκεῖνα πράττοντες, πῶς ἔγκλημα προφέρετε. εἰ δ' οὐκ ἦν ἔξω τοῦ φαύλου, πῶς ἀφέγεινοῖσθε δεῖν, ἐζηλώσατε. καὶ μὲν κατάδηλον τοῦτον τὸν λόγον, εἰς βύβλους βαρβάρους ἔρχεται τὸ ἔγκλημα. εἰ γὰρ τὸ μὴ τῶν ἀδικημάτων ἄρχειν παρὰ τὸν νόμον ἐστί. δ' ἀμύσασθαι βύβλους ὑπάρξαντας εἰς ὃ δίκαιον τελεῖ πάντα μοῖτις. πότερον ἡρῶτες πρότερον τὴν αὐρώπην ἐκφοίνικης ἥρπασαν, φοίνικες δ' ἄργους ἰὼ τὴν ἰνάχου. ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι, τῶν φοινίκων γεγενῆσθαι τὴν ἀρχήν. καὶ οὐκ ἐπαινοῦμεν δ' νους ἡρῶτας πρὸς τοὺς βεβιληθόντας. πάντων γὰρ ἀλογώτατον, τῶν ἀδικημάτων ἀνίεσθαι. ἐκλαύειν, προκρημένων ἐκείνας περιεργάζεσθαι. ἔπειτα εἶναι πλέον τοσοῦτον ἔχον τὸ, δῶ μὴν γὰρ, ἢ μᾶλλον ἥλγουν ἰνάχου, ἢ χάρπαγὴν τὴν ἁρπαγὴν μὴ εἶναι ἐχρῆν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν εἰῶ, ἅπερ ἡμεῖς μὴ, πρεσβείαν ἀπέστελλον. στρατόπεδον συμπροτεῖν. πόλεμον ἀπλεῖν. βύβλου μὴν γὰρ ἦν μηδὲν τοιοῦτον μήτ' ἐν γῇ μήτ' ἐν θαλάττῃ βουλομένων τολμᾶσθαι ἐκείνας δ', πολλὰ παρασπαζόντων παραπλήσια γίνεσθαι. ἐπαινεῖν μὲν οὖν ἐκείνους ἀνέχομεν. εἰ δ' ἐς μυρόντις εἶμαι νομίζῃ ὄχρῆν αὐτοῖς ἴσοις ἀμύνασθαι λόγοις, τὶ ἀναυβῖς λείπεσθε. πλὴν ἐνγὲ ἐκεῖνοί σμεν, ὅτι φοινίκων δ' ἐγκλημάτων, τῶν κατὰ βερλικτάνην τὸ σπέρματος ἁρπαγῆς. τί οὖν. μὴ δ' ἀνιάσωνται. ἀμύνειν. ἄλλος μὲν ἄν τις ἔφησεν, ὅτι πρὸς ταῦτ' φοινίκων

ὐγαὸ δ' ἅπου τοῦ λόγου ἐσὶ ταῦ τὰ διαφυλάτ]ειν εἰς τέλος, ἀ' μὴ δ' γενέσθαι τὼ ἀρχὴν βέλτιον εἶναι. ἃ τὼ μὲν ἁρπαγὴν αἱ πασόμεθα, ὃ δ' μὴ δ' ἀποδοῦναι βούλεσθαι, τὸ θαυμασόμεθα. ὅλως δ' εἴ τις ἀκριβῶς λογίζεσθαι βούλοιτο, οὐ μετέλεως ἀδίκημα μόνος ἐνβῖσ τελεσμένοις. ἀλλὰ καὶ τὰ κράτισα τῶν ἀνθρώπινων συγκέχυται καὶ κεκίνηται. εἰ γαὸ ἀντίμορος ὀρέλπεσος ἐνεθυμήθη πρὸς ἑαυτὸν ὁ πνῦ μενέλεως ὁ δυσσέα καταλύσαν ἐξόμενος τὸν μνᾶ εἰς τὰ ἰμιώτα ταραβλαμένον, ὃν δ' σιωοργὶς μᾶλλον τῶν πανυθότι. ἂν οὖν ἀπαρκέσονται πρός τι τῶν δυσχερῶν τὴ παρ' ἡμῶν δ' αὐτῶν ἔχουσι τῶν τοιούτων ὑπαράδειγμα. καλῶν δ' ἂν εἰ κὴ ἀπολαύσειεν ἑτέρων, ἐπ' αὐτὰ διαλογισάμενος, προσιόντας ἀπέλαυ με δ' μηδαμῆ προσίετο, ἀρ' οὐκ ἂν ἦν θέαμα δεινὸν δ' πάντα ἐλεεινότατον, ἄνδρας ξένας ἀδικηθέντας οὐδ' ἐν, ἐπ' ἀγορᾶς κυλινδεῖσθαι; οἶμαι γαὸ ἂν δ' τοὺς ἄλλους μιμήσασθαι, τῷ φόβῳ τῶν πεπραγμένων πρὸς ἀπιστίαν ἀγομένους. ταῦτα τοίνυν τὸ μὴ ἀλεξάνδρου μέρος, συμβέβηκεν. ἃ δ' ἀντίνορος παλοκαβία, πρεσβεύειν φάναι τῆσ ὑπατείας. μάλισα μὲν οὖν ὦ Ἕρως δ' ὅτι πεῖ ὁτιοῦν εἰς ὃν ὑποδεξάμενον ἁμαρτεῖν, τῶν δεινοτάτων ἐσὶ. τῆς γαὸ αὐτῆσ παροινίας ἀποδεξιένεμεὸ πρατομένου ἅπαν, ἕως ἀνέβαινεὸ προσκήκοε. ἀλέξανδρος δ' παρανομεῖν ἀρξειρίσας, ἐντῷ μεσίσῳ τὼ παρανομίαν ἐδεξεν οὐ κίρκη θεραπαίνας δ' χρυσία. δ' ὅσα εἰς ἑαυτὸν φέρεσθαι ὁρῶντα, οἴεσθαι, δ' τούτοισ ὁρίσασθαι δικήματα. ἀλλ' ἐπεὶ ὃ δίκαιον εἰς ἀπιθυμίαν ἀκόλαστον ἐκίνησε. καὶ τοῖσαὖ τοῖς ὀφθαλμοῖς τῶτον μὴ δεξιούμενος, τὼ ἐλέννην ἐδεμιᾷφ' ὕβρει καὶ οὐκ ἔσησεν ἐπὶ τὰς ἀροίας ὃ ἐγχείρημα. ἀλλὰ προσέθηκε τὴ πρᾶξιν ὑπρᾶς δ' βιάσασθαι, τῶν ἐσχάτων. καὶ εἰ μὴ ἐκ ἔωρα ταῦτον αὐτοῖς γεγονὸς, ὁ μάλισα δὴ πάντων εἰς εἰκειότητα ζῶς γονέας σωάγει, κἂν μὴ ἂν οὐδ' οὕτω μικρόν. ζῦ δ' νῦ ἐργας

τὸν τρόπον. ἀλλ' ἐπειδὴ ταῦθ' ὑμᾶς ὁρῶ μὴ ὠφελοῦντας, οὐδ' ἂν βουλοίμεθα τὴν πόλιν ὑμῖν δίκην δοῦναι δικαίαν οὐδ' τὰ ἄλλα ἀνεγκλήτους ὄντας, ἐν τοῖς περὶ τὴν ἐλένην δοκεῖν ἁμαρτάνειν. πάντων γὰρ ἀδικώτατον, τὰς μὲν ἡδονὰς καὶ τῶν ἔργων ἀφεῖναι, ἐν δὲ, τῇ περὶ τῶν πεπραγμένων βουλῇ, τὰς αἰτίας τοῖς πολλοῖς ποιοῦσι. ἐμοὶ οὖν ποιοῦ δόγματι τὴς πόλεως ὁ ἀδίκημα τετόλμηται, καὶ ὃν ἀλέξανδρον ὑμεῖς ἐπὶ καλὸν οὔτω πράξιν δεξιέμενοι, σαφῶς εἰπατε, ἐφ' οἷ δ' ἂν ἐπιθυμοῦμεν. τὶς δ' ἀνοῦν ἔχων, αὖθις δὶς εἰς ἔργας μόνοις δικασαῖς ὧν ἠδίκησαν χρήσαιθ'. εἰ δ' ὅπερ ἀληθὲς ἐστι μόνον ἀφ' ἑαυτοῦ βαλλόμενος ἔπραττε τὸ πονηρὸν. ὑμῶν δὲ τὸ κοινὸν οὐ μετέχει τῶν γιγνομένων, δείξατε τοὺς δισμυρίους ἐν τῇ φάρω. καὶ τὴν χειροβιωτὰς αἰτίας, ἐλέσθε τὴν πόλιν. καὶ μὴν ἔγωγε πολλὰς ὑμῶν οἶδα τῶν μόνον ἀλέξανδρον δυς κόλως ἔχοντας, ὑμῖν δ' βίς τε πονθόσι σωτηρίαν. δεῖ δ' ἴσως τε ἀληθῶς ἁπλοῦν καὶ γνήσιον, ὑπλάττεσθαι τὴν καλοκαγαθίαν. ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἔργων βίς ἡδὺ μᾶλλον ἀμύνειν. ἢ τῷ νόμου τὴς ἐκκλησίας δι δόντος παρρησίαν, ἀποδοῦναι κελεύειν τὴν ἑλένην. ἀλλοῦ δίδασκε μολογεῖσθαι. τὴν πρᾶξιν δημοσίᾳ μὴ αἰτιῶμενον. καὶ μὴν εἴ τις ὑμᾶς ἔροιτο, τί μαθόντες οὔτε πρότερον οὐδ' ἐν τοιοῦτον ἔργασθε. οὔτ' ἐπειδήπερ ἀλέξανδρος ὢν ἐπεθύμα κύριος ἦν. ἐκώλυσατε τὴν ἁρπαγὴν, ἴσασιν ἅπαντες, ὅτι καὶ πρότερον καὶ μετὰ τὴν τοῦ ἀλεξάνδρου παρουσίαν, πονηρὰς εἶναι φύσεως τὸ ἄρπαγμα κατεγνώκαμεν. ἐ οὐδὲ τοῦ βραχὺ ὅτι τῶν δεινοτάτων τρώων ἥρεπε. τούτοις μὲν τοῖς λόγοις ἀσυμβάλλομαι, τὸ συμπράττειν ἀλεξάνδρῳ καὶ συναγωνίζεσθαι, πρὸς ὑμᾶς δ' παύσασθαι τῶν ἀδικημάτων ποτὲ. εἰ μὲν γὰρ ἐπαινεῖτε τὸν ἄνθρωπον, τίου μιμεῖσθε. εἰ δ' καταμέμφεσθε, τί οὐκωλύετε.

ἐ θύειν μὲν ὑπὲρ εὐσεβείας, δυσεβεῖν δ' διὰ τῶν μαιρίων. καὶ θεὸν μὲν θεὸν τιμᾶν, καὶ διὰ πολλῆς τῆς φιλοτιμείας θεραπεύειν μὴν μὲν ἐν ταῖς κορυφαῖς τῆς ὕλης, αὖθις δ' ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως, πάλιν δ' αὖ τοῦ θεοῦ οὕτω ὀλιγωροῦν τας φαίνεσθαι, ὥστε τὸν μεγίστην αὐτοῦ τῶν πημῶν, εἰκῆ δι αφθείρειν. τὶς γὰρ οὐκοῖ δεινῶς ὀξένιος θεὸς, ὃ, π περιφάλαιόν θε τῶν ἐπωνυμιῶν αὐτοῦ, καὶ ὅπ πάντὸς μὲν ἀναθήματος ἴδιον ἐκείνω, τὰ περὶ τοὺς ξένους ξυνέχειν. πάσης δ' δεινότερον ἱεροσυλίας, εἴτι συμβαίνειδυς μερὲς, ἢ τῶ ξένιω παρὰ τοῦδεξαμένου, ἢ τῶ δεξαμένω παρὰ τοῦτου τοὺς ξένους. οὐδὲ μιω ἐσὶ τῶν αὐτῶν, ὑβρίζειν τε ὁμοῦ καὶ θεραπεύειν τὸν θεόν. εἰ μὲν γὰρ ἀνόργιζεται παροινούμενος, τὶ δ' εἰ τὸν θεραπείαν ἐαπούδακεν. εἰ δ' τοῦτ μᾶλλον πιεῖται λόγον, οἱ κεῖς δίκου καὶ βίς ὑβρίζουσιν ἄχθεσθαι. εἰ μὲν βίνου οὐπαραν πλησίως ἔνεσι τὸ θεοῦ τυχεῖν, οὐδ' τοιούτου ὁποίου ἂν ὑμᾶς αὐτῶ παρέχω μὲν. ἀλλ' ἔσι μὲν ἀδικοῦντας, τῆς ἐκείνου προνοίας ἀπολαύειν. ἔσι δ' τὰ δίκαια πρὸ κρημνῶν μηδὲν ἄμεινον τῶν πονηρῶν πράττειν, καὶ αἱρετέον μὲν βωμοὺς. ἀμελητέον δ' θυσιῶν παροπτέον δ' πανηγύρεις ἐν οὐδενὶ δ' μέρει τὸ θεῖον ἑκτέον. ἀ ὡλῶς τενομιτέον εἰκῆ φέρεσθαι τὰ ἀνθρώπινα. ἐ ὅ πρὸς τυχὸν ἰσχύειν. τὶς δ' τοῦ βελτίονος τάξεως, μηδ' ἐν εἶναι τὸ κέρδος, πῖς οὕτω ζῶν ἐθέλουσι. ἐ τί δεῖ δικαιοσύνην ἀσκεῖν, πρᾶγμα ἀνωφελέστατον. ἕξον προπμόσαντας πονηρίας δεμὴν ἀκίνδυνον καρπώσασθαι. εἰ δ' ταῦτα μὲν δ' λέγειν καλόν. ὃ συγκεῖσθ' πράττειν ἧκιστα. ἀλλὰ τοῖς μὲν ὁσίοις εἰ βελτίους ἐλπίδες ἀπόκεινται. βίς δ' ὡς ἑτέρως ζῶν κρημνοῖς, ἐ παρόν τα δυσχερῆ, ἐ τὰ μέλλοντα φόβουμεσὰ πλὴν δίκου κάλλιον ὦ τρῶες ἐκείνης εἶναι τῆς μοίρας. ἢ τὰ μεσὰ προξενεῖ. ἐ οὖν ἐπιτίμιῶ μὲν ὑμῖν ὡς ἀχθοῦτο φρονοῦσι. ἀρχὴν δ' οὐδ' ἂν συμβούλευον ὑμῖν, ἐμαυτὸν δικαιοῦσθε

ἡγούμεθα ἐπεὶ καὶ βίᾳ ἕλλησιν ἀῤῥαῖς ἐν τοῖς ἐρήμοις τῶν πόλεων ἀγροῖς ἄπτηνα τὸν ἀῤῥαβῶνα, ἐκ παντὸς τοῦ κοινοῦ κατασκάμμον σχήματι. διόπερ ἐν πολλαχοῦ νόμῳ. ἀλλοῦ τῶν πόλεων οἶμαι ταῦτα καὶ ἠγορήματα, τὰ δὲ ποιήματα. ἃ τοίνυν θαυμάσαντες ὑμῶν ἐκόμην, ἐκεῖνά τε ἐν ὑμῖν ἡσυχίας προσήκατε. ἐν καὶ πεῤῥάφηται ὡς ἀκόσμητα. ἀλλὰ νοήσαντες τὰς πύλας, τὸν μὲν ἐν δεξιᾷ ἐν τῇ πόλει πρᾶος. τὸν δὲ ξενίζεται λαμπρῶς. λέγω δὲ νῦν ὑμετέραν πρᾶξιν, τὴν φιλανθρωπίαν ἀντὶ τὸν ὅρος. ἐπὶ τὰ δίκης βωμοὶ πάντα χὰ τῆς πόλεως ὁρῶμενοι. ἐν κάλλει ἐν πλήθος ἀναθημάτων. ἐν σωμάτων θήσαι. ἐν παννυχίδες συμπαῖσαι. ἐν μανθάνειν τιμίως, ἀκέως δὲ μέλλον ἐν ἀδήλως κεῖσθαι. ἐν ὅλως τὰ πλείω, πρὸς ἑλληνικὸν ἀμιλλώμενα κόσμον. ἐκκλησία. ῥήτορες. ὃ βάλιχώραν εἶναι. ὃ λέγεται εἰς μέσον θεῖναι. ὃ μὴ τῷ θυμῷ πλέον, ἢ τῷ δικαίῳ δεδόσθαι. θύειν μὲν ἄλλως βαρβάρους ἀκούομεν, ὀργῇ μᾶλλον ἢ λογισμοῖς τὰ καθ' ἑαυτοὺς ὠθοῦντας ἐγγύτατα τοῦ θηρίου διάγειν. ἐν τοσοῦτον ἐπώμοτοι, ἐν τὸ νηφάλιον φρονεῖν, ὅσον εἰκὸς ἦν ἐπὶ τοῖς ἀμείνοσι. τὰ δ' ὑμέτερα, πρὸς τὸ βέλτιον ὁρῶμεν πάντα σωφρονισμένα, ἐν συσχηματιζόμενα τῷ τε ἐθῶν ἐν τῆς καθεστώσης τάξεως. ἔστι δ' ὑμῖν καὶ αὐτῷ ὧν εὐδοκιμεῖτε, τὰ δίκαια πάντα χὰ φυλάττειν ἀναγκαίως. ἐν ἀρετῇ διώκων ὑμᾶς ἐπαινεῖν ἔχομεν, θαρεῖν ὑμῖν ὑπὲρ ὧν ἥκομεν ἔτι. βοῖς μὲν δὲ χάριτος παρὰ φαῦλον τὸ καλῶς ἀκούειν θεμένοις ἴσως ἂν νέμοι τινὰ συγγνώμην, τοῦ ῥᾳδίως ἐπὶ τὰ χείρω τρέπεσθαι. οὐ δὴ μὲν ὑπὲρ τῶν οἷς ἔγνωσαν ἄνωθεν, δοκεῖ σιδηρᾷ πράττεσθαι. καὶ τὴν συμφωνίαν τῶν ἔργων ἀφαιροῦσι τὴς μέμψεως τὸ πλέον. ὅσοι δὲ ἀρχὴν ἐν σκάμμασι καλὴν καὶ χρυσῆν, εἶθ' ἑκόντες ἁμαρτάνουσιν, αὐτῶν κατήγοροι γεγόνασιν, οἷς ἔπειναν ἔχειν, ὑπὲρ ἃ τολμῶντες. τοῦ τοίνυν ἂν εἴη, τῷ αὐτῶν, φθορεῖσθαι μὲν τοὺς θεοὺς πάλιν δὲ αὐτῶν ἀπατᾶσθαι,

αἰκίσασθαι καὶ διαφθεῖραι. καὶ ἄλλοι τῶν ἀπειρημένων εἰς τοὺς πρέσβεις ὑμῖν ἐπέλθωσι μᾶλλον ἢ ὑμᾶς αὐτοὺς εἰς κίνδυνον τοσοῦτον. ὁμοῦ γὰρ ἀδίκως ἀποθανὼν, ὑπὸ τοῦ δεινὸς ἂν τοῦ κρείττονος νομισθείη. καίτοι τοῦτ' ἂν εἴη πανθῶς, ὁμιλοῦν ὕστερον αὐτόματον ἔπεσι. τοῖς δ' ἀδίκως ἀποκτείνουσι, καὶ πρὸς θεοὺς καὶ πρὸς ἀνθρώπους ὁ λόγος γίνεται. καὶ τὰ τῆς ἀδικίας εἰς ἅπαν τέλος. ὑπὲρ μὲν οὖν τούτου, ταῦτ' ἴσως ἐστὶν εἰπεῖν ἀξιον. δεῖ δ' ὑμᾶς, μὴ δι' τοὺς ὑπὲρ τοῦ πράγματος λόγους κρίνεσθαι φορτικὸς ὅπως ἂν γίγνωνται. καὶ γὰρ εἰ μὲν ἀναγκαῖον ἦν τῷ ψήφου αὐτοῦ ἅπτεσθαι τοῖς εἰρημένοις, καλῶς ἅπαντες ἐδυσχεραίνετε τῷ ἀκροάσιν. ὡς ἂν ὑπ' αὐτῆς ἀφαιρούμενος ἃ ἄνω προείρηται, κυρῶσαι. ἐπεὶ δ' οὐ μὲν εἰπεῖν, τῶν πρεσβέων. οὐδ' ὑπὲρ τοῦ παντὸς γνῶσις ἐνυμῖν οὐδ' ἂν ἀνδὸς πυθλάβος εἴη, διατελεσαι κούσασι πρᾶξαι τὸ παρεισάμενον. ᾧ ἐς μὲν οὖν ἄλλοις ἅπασι καὶ ὅσοι παρόντες ἦλθον πρεσβεύοντες, τὸ μὲν τυχεῖν ὑπὲρ ὧν ἀφίκοντο, τῶν ἐσχάτων ἀτυχημάτων εἶναι δοκεῖ. ἡμῖν δ' ὡς ἔοικε τὸ διαπράξασθαι περὶ ὧν ἅπτόμεθα, τῶν ἀδυνάτων ἐστί. καὶ διαπεπραξάμενοι ἀπελθεῖν, δι' ἐλυπηρόν. τὸ μὲν γὰρ πρότερον, πραγμάτων ἡμᾶς ἀπαλλάττειν φαίνεται καὶ διατριβῆς. ἐνθ' ἥδιον ἔργων ἐλπὶς ὑπάρχειν. ὡς ὄντων ὑπὲρ ὑμῶν ὄντας μᾶλλον ἢ ἡμῶν, τὰ συλλόγου, καὶ προσέχοντες ἀκούσατε καὶ τὴν ἀξίωσιν, μὴ πρὸς τὸ ἥδιστον, ἀλλὰ τἀληθὲς ποιήσασθε πάλαι μὲν ὑμῖν πρὸς τὴν ἀλεξάνδρου γεγενημένην κοινωνοῦντες πόλεως ἔθος ἀξιοῦντες, καὶ ἴσους ἁπάντων ἀνῶν, ὁπότε χαρίζεσθαι μετ' ἐξουσίας, ἀδυσωπήτους ἐνομίζομεν. καὶ πάντων ὠμοτάτους βαρβάρων. νῦν δέγε πεῖραν ὑμῶν καὶ τῶν ὑμετέρων νομίμων λαμβάνοντες, καὶ σωφροσύνης καὶ τάξεως. καὶ τῶν ἄλλων, οἷς ἔνεστι ῥίζεσθαι πόλεως τρόπος, τὴν μὲν κοινὴν ὑμῶν προαίρεσιν ἀγαπᾶμεν ἵνα δ' γενέσθαι φῶλον ἐμπόλεσθε ξ ὡς ἔχουσι, θαυμάσομοῦ δὲν

¶ Oratorius sermo ad Troianos pro Helena Vlysses.

ΠΡΟΘΕΥΡΙΑ.

Πρεσβευτικὸς πρὸς τοὺς τρῶας ὑπὲρ τῆς ἑλένης. ὀδυσσεύς

¶ In hoc sermone ope ptiũ ẽ obseruare ĩuẽtionis copiã & uehementiæ excessum & periodorum ambitus: ut nullius ornamenti expers sit.

Ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ μάλιστα παρατηρεῖν ἄξιον, τῆς πεύρεύσεως τὸ πλῆθος. καὶ τῆς δεινότητος τὴν ὑπερβολὴν. καὶ τῶν περιόδων τοὺς κύκλους. οὐμηδέτι γε οὐδ' ἁπλῆς ἀμοιρεῖ.

ΗΜΕΛΕΤΗ.

Μὴν μὴ ὦ τρῶες, μηδενὸς ὑμᾶς ἔτι προς δεήσεσθαι λόγου, πρὸς τὸ πάνθ' ἅπερ οσῦν ἐθελῆσαι ποιεῖν. ἀλλὰ τὴν τοσαύτην τῆς μεμέλεως δημηγορίας, ἀρκέντως ἂν ὑμᾶς δικαίως ἔχειν. ἐπεὶ δ' ὁρῶ τοὺς μὲν ὅλως τὴν ἡσυχίαν ἄγοντας. ὡς ἂν οὔτε ὑμῶν κατηγοροῦντας, οὔτε ἀλιξάνδρῳ πρὸς ηρούμην ἐθέλοντας. τοὺς δ' ἐθορύβου πολλὴν τὴν ἐκκλησίαν πληρώσαντας. τοὺς δ' διαρρήδην εἰπόντας ὅτι προσῆκεν ὑμᾶς ἀποπεμπειν λαβόντας, ἀμέσως τῷ βασιλεῖ τῶν ἀχαιῶν σωτηρῶ, ἵ τι ἂν δύνωμαι. ἐγὼ δὲ ἄλλως ἔρχω μὴν ὑπὲρ αὐτῆς τοσοῦτον ὑμνεῖναι πάντων, ὡς τε μήτε πλοῦτον μακρὸν. μήτε τῶν οἰκείων ἀπόλλυσιν. μήτ' ἄλλο μηδὲν ὑπολογίσασθαι πρὸς τὸ πάνθ' ὑπουργεῖν. τοὺς δὲ βουλομένους λόγους κλύσας, ἵμαδὲ νεῖται νῦν ἀρχήν, ἵ ῥᾴθυμότερον τῆς δημηγορίας ἀκούσαι. ἐμὲ μὴ οὐ νεικεῖν ὀρθῶς πρῶτον ὑμᾶς εἰδότας ὑπάρξειν, ὃ πᾶν

τῶ πε ἐφ' ἑτέροις ἓπροσπαθείᾳ. μὰ δ' ἐρωτᾶτε, τί πέπονθα. πέ
πονθα δ' ἀθεὶς. ἐκπέπω καὶ ἧς μεγάλης ἐκείνης ἀδαιμονίας. ἧς
πολλὴς ἀπέρημ' ἰρυφῆς. τὰ δ' ἀθοίατε πρὸς ἡδονὴν μάλισα ἐμοὶ.
ἀθεὶς φιλᾶνος. ἀθεὶς ἕτερος. ὃ τοσοῦτος ἐκεῖνος πρὸς με. φεῦ τῆς
μεταβολῆς ἀπὸ τῆς πολυσμονίας. ἐκείνης ἀπὸ τῆς μέθης. ὀδυσσεφά
νασ περὶ κείμηλος ὁ τὸν ἄπραβον πίνων εἰς κόρον. προπίνων ἑτέ
ροις, ἐνθεὸς τῶν ἀναγκαίων εἰμὶ. καὶ καταλαμβάνει μὴν νῦξ
τὴν παλαιὰν τρυφὴν ὀρεοπολοῦσα. κατηφὴς δ' ἑωθέρα δ'
νὺξ. κἂν ἑτέρους ἴδωμε θύοντας ἐπὶ τούτου, διαρρήγνυμαι τῶφθό
νῳ δ' τὰς ἐμαυτοῦ γένεσυμφοράς. οὐδεὶς φιλάνθρωπος. οὐδεὶς
ἐλεήμων. ὁ μὴν ἐγέλασεν ἰδὼν. ὁ δ' ἐπανέβαπράπον τι κακῶς.
εἰ δέ πε δεξιὸς τὸν τρόπον, ἀχρεῖτοῦ φιλανθρωπεύεσθαι τὸ ῥῆμα.
φιλᾶνίασθ', οἰκτεῖραι πράπον πι κακῶς. ἐπὶ τοῦτον δὲ καλέσαι
ἢ ἐσίασεν, οὐδεὶς ὧν τάδελφός. δότε μοι προτείνει φιλοτησίαν ἑτύ
μη. ἐμοὶ μὴ ῥ. οὐκέτιν. οὐδ' ὀγδωκόσας ἐπὶ καταλέπτοι. οὐσυγ
γνώς οὐδεὶς ἔπι φίλος ἐσὶ λυπῶν. ὃν δ' ἀντὶ πάντων ἔχον, φι
λοσοφεῖ. τὸ δ' ἶσον εἰπεῖν, οὗτος καὶ τέθνηκέμοι. τὶς δὲ γένωμαι,
τῆς παλαιᾶς συνηθείας ἑαλωκώς. πῶς ἐπαρκέσω πρὸς τὴν
χρείαν ἐμαυτῶ. τρυφᾶν με μαθηκῶς. ἐοικέναι εἰς κόρον. πίνειν
εἰς μέθην. ἡ γαστὴρ μὴν ἀπαιτεῖ. τὴν συνήθειαν. οὐδὲ συμβ' οὐ
κᾶσι. τέχνην δ' οὐκέχω. οὐδὲ γὰρ ἔμαθον τὴν ἀρχήν. πονεῖν δ'
οὐκέτι δύναμαι τῷ σώματι, διεφθαρμένος ὑπὸ τῆς πολλῆς ἐκεί
νης τρυφῆς. βαρὺ ἐμοὶ, καὶ ὁ μέλλειτῶν ἀναγκαίων αὐτρεῖν.
ἀλλὰ οὐδὲ ταῦτα ῥᾴδιον ἔχω. μὰ δέμε πολυχρονίῳ δῶτε νοσήμα
τι. ἀλλ' ἐπιτέμετέμοι τὴν συμφορὰν. πάντες μὴν συγγνοίθ' ἁ
ναι. οἰκτιστον δ', ὁλιμώπον τὰ ἀποθανεῖν. τέως δ' ἂν ἐκφύ
γῃ πις ὃν οἰκτιστον, εἰ τοὐνάντιον βοῦ τὸν ἐκπνοὴν, μηκέτι δειδοὺς
μετινὸς παρασκευῆς.

πτεῖν ἔδει καὶ πάντα κύτρεπτο, ὅδ' ἦν ἔτι πρὸ ἐκείνοις, μελαγχολῶν. ἐσπέρα καὶ πρωΐ τέρωτὴς ὥρας, ὅδ' ἐπάνει σιλιμοῦ μετέχων. καὶ ὅτι πατέλαβεν, οὐκέτι σκίμποδος. ἀλλ' ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ φαύλην αὐτὴν ὑπθεὶς αὐτοῦ, μετάδοτε φησὶν. ἀρκεῖ δέμοι ὕδωρ πίνειν. κἂν ὕπνον ἀρεῖβ ἐπὶ τοῦ σκύμβους. ἐωθινὸς δ' ἀναστὰς καὶ φυγὰς τῆς οἰκίας γλυκύμυθος, ἦν γὰρ ἐκείνοις πανκμέριος. ἐσπέρα πάλιν, ὅδ' ἐπὶ τῶ οἰκίαν ἦν, ὃν κυτῶν δεῖπνον αἱρούμυθος. τείτη περίοδος, καὶ τὸ αὐτὸ δράμα ἀνεδιδάσκετο τῶ κακῶ τῶ ἐμῶ. τε τάρτη καὶ πέμπτη μέρα πάλιν, καὶ ἐσωκήθα τῶν κακῶν ἐκράτει. ἐγὼ δ' ὡς τὰ λείψανα ἦν τῆς πάλαι παρασκευῆς, ἐνεφορούμην οὔπω τὸ καθ' ἑαυτὸν αἰσθανόμυθος. πολλὰ δ' ἔνδον ἦν. ὡς δ' ὑπανέλωτο, ἤρξατο γνωρίζειν ἐποίειμε τῷ τρεφίμε τῶ συμφορᾶν. τί πόθεν ἐλθὼν ὁ ἄνθρωπος ἐπόησεν συμβαλεῖν ἔκεῖνον ὅδεινὸν. μανίαμαὶ τὸ πρᾶγμα ἦν. καὶ μὴν ἔπ γ' ἐσωφρόνει. ἀλλὰ νόσημα συμβεβηκὸς ἦ. ἀλλ' ὑγιαίνειν ἐδόκει. καὶ πλείονες οὐκῆν. ἠρώτων τὸν ἐντυχόντα τὰς περὶ αὐτοῦ, πῖ τῆς ὄθη, τί πόθεν θε. τί βέλτιστος ὁρίος αὐτῶ. πρωΐ οἱ πλεῖστοι. ἐ ὅδεὶς ἂν σωφρονεῖ τῶν παρόντι κακῶ. ἀλλ' ὀφθόνος μὴ ἐπὶ τοῖς εὖ πράττουσιν. ἔλεον δ' οὐδεὶς οἶδεν ἐπὶ τοῖς ἀτυχοῦσιν. ἐκεῖνον τὶς ἐπέτρεψεν ἐπὶ ὄβέλτιον. οὐ δ' ἀπήγαγε τῆς ἀπάτης. οὐδὲ πρὸς ἐμὲ φιλανθρωπότερον εἶπε πλὴν πραγμονοίωτα. ἰδὼν τὰ κατ' ἐκεῖνον. ἀλλ' ὁ μὲν σιωπῇ παρῆλθεν. ὁ δὲ ἐγέλασε. μᾶλλον δὲ κατεγέλασε τῆς κατ' ἐμὲ τύχης, ὅδ' οὐ κοίμωζε φήσας, ἐ τίμοι τῶν ἐκείνου μέλλει. καὶ μόνον οὐ πλατάσας ἐντείνας, ἀπῆλθεν. ἐγὼ δὲ μετέσειν τὸν τρόφιμον καὶ τὰ ἐκείνου μεταβάλλεσθαι ἀξιῶν. πείθων σωφρονεῖν. ὁπότε τολίγον ἔσασε, ἦ νέφ' ἑαυτοῦ. ὡς δὲ ἐδεύτερον προσοιμώζε ἔλεγε ἐ τεῖον πρεσιόν ἐλαλεῖπῶς εἰώρα οὐκέτ' ὠνέτ' ὠλίγρ ἐσομαι ἐαυτῶ, πρὸς ὑμᾶς ἀπήλθα. μὴ δέμοι λεγέ

τό τις. τοῦτο μὴ γεγονὸς ἂν εἴποι τις, μή ποτε ὦ θεοί. σὺ μὴ καὶ λουτρὰ. οὐ παντὸς ἐξωτυγχάνων ὡς ἂν εἴποι τις. καὶ γυμνὸς ἁπάσης περὶ βολῆς. εἰ καὶ πλουτῶν ἦν ἄλλους. κεκτημένος νόσον λαλεῖ πωτάτῳ καὶ οὐδὲ ὁ τῆς συμφορᾶς προσιδέσθαι μοι δοκεῖ. ἀλλ' ὑπέκκαυμόσον ἡμανίαν ἢ οὐκοῖδ' ὅπῳ περὶ τοῦ πράγματος. δοκεῖ εὐδαιμονεῖν ἑαυτῷ. καὶ ἅτως οἴεται. πράττει δέ καινονώσαν καταρώμνοσεαυτῷ. μισεῖ γὰρ πλέτον. ἀποτρέφεται τὼ τρυφήν. τὼ προτέραν εὐδαιμονίαν, συμφορὰν ἡγεῖται. τῶν δὲ παρόντων κακῶν, ἐρασὴς ἔστιν. αὐχμηρὸς εἰσὶ τὼ κόμην. ὠχρὸς τὼ χρόαν. κατηφὴς τὸ βλέμμα. ῥάκῳ τὸ σῶμα. καὶ μέχρι ἱματίου, τοιοῦτος. ὑπαίθριος ταλαιπωρῶν. χαμαιγενῶν, ἀνέκειτο. ὃν ἥλιος φέρει. πρὸς κρύος ἀποδύεται. κατείληπται δὲ καὶ τὸ αὖταρκες σίτουμε ταλαβεῖν αὐτόν. ἐὰ ὕδατος εἰς πόρον ἐλθεῖν, ἐὰ βραχὺ καταδαρθεῖν. τὰ πολλὰ ἴσης νυκτὸς διαγρυπνῶν μελαγχολᾷ. τὸ δὲ ὅπως εἰς τοῦτο ἦλθε, δεινοί τινες εἰσὶ παρ' ὑμῖν ἑτέρους διαφθείροντες. κακοδαίμονες αὐτῷ τὼ τύχην. οἷς ἔργον οὐδέν, κὸ τιμωρεῖσθαι σφᾶς αὐτούς, ὡς ἀδικοῦντας. καὶ πιέζειν ἀγρυπνίᾳ. καὶ λιμῷ, καὶ πόνοις. τοὺς ὠχριῶντας τε. τοὺς ἀνυποδέτους. τοὺς γυμνοὺς ἀθυμισείας. εἰς ἀπεύξασθαι τε ἅπαντις καὶ περὶ τυχεῖν. ἐκεῖνοι γὰρ τρόφιμον λαβόντες, μαγοήσασαν πολλοῖς ἤδη κακοῖς. παθόντες μὴ οὐδὲν δυσχερές. ὅτι εὐδαιμονεῖ, φθονήσαντες. καὶ πεύδονται αὐτοῖμὴ μόνον ζῆν ἐλεεινῶς? ἀλλ' ὅπως καὶ βοῦς ἄλλας ὁρᾶν ἐντοῖς ἴσοις. γόητες ἄνθρωποι καὶ γυναικοὶ καὶ πανταπεισθῆναι δυνάμενοι, ὧν καλῶς κτύμενα τεθνήξεσθαι. ταῦτα, ἐνοῖς εἰσὶ, πενίαν. παράνοιαν. λιμὸν. τὸ, τὸ θνήσκοντας, ἐν ἀνοίαις εἶναι, ἔβλαψε τὸν τρόφιμον ἀπολωλέκασι. καὶ μοι τὸ κώνειον παρ' ὑμῖν πρεπίνοντι, αὐτοὶ πάντες ἂν εἰκότως εἰ γε ἐσωφρόνουν. ἀρίστου καιρὸς ἦν, ὁ τρόφιμος δοὐδαμοῦ. δεινὸν

τούβις ἥδιστος. ἀ τῶν ἐστίασιν ὀνήρ τόλουν. ἀ λετρῶν καιρὸς
ἐγὼ δ' ἔπαυδον, ἀ λαμπρὸς ἐκεῖθεν ἐπανιλθών, ἐπὶ τῶν μακα-
ρίαν ἐπανίκη τράπεζαν. πάντα θαυμάζων, πάντα ἐπαινῶν, ἀνι
ώμενος ὅτι μὴ δι' ὀλίγων ἀ ἴσ' ὀλίγοις τῶν τασιράϊμεν ὄβιν. ἦν
γὰρ πάντα ἄφθονα ἀ διερευνώμενα ἐμπεπλάμενος. ἐσπέρα πά
λιν. καὶ ὑπνος ἀφρόντιστος. οὔτε γὰρ ἀ ὠδόοθαι τὶ ὄβιν, οὔτε
ὠνήσασθαι. ἀλλὰ καὶ μέχρι τῶν αὐτῶν, ἄλλος ἦν ὁ φροντίζων τὰ
πράγματος. ἄριστον αἱρεῖσθαι, δεῖπνον πλουτίλως. ἰχθύων οὐ κὲ δὲ
δοίκειν τὰ πλουτεῖν οὐ δ' ἐν ἐδεόμην. πᾶσιν ἐδόμην τοῖς καιροῖς
ἔαρ ἦν. ἥδιστον ἐμοί. ἀ γὰρ ἦν ὁπότος ἐν ἐρόδοις. ὁ θέρος τοῦ
τ' ἕτερον. πάντων ἀμῶν φρων τῶν καλῶν. ἀπλεονόμενος δ' ταῖς
ἡμέραις ἀ πολὺν ἀμρύσου σχολὴν εἶναι καὶ δεῖπνα πλείστην δια
τριβήν. τὸ φθινόπωρον ἔμβιτας ὥρας ἀκραείς. καὶ θᾶ τῶν ἐνίκα
στα πέτ' ἴφ καὶ μᾶλλον ἐαθίειν. ὀρείων ἐπιγίνετο, καὶ πρὸς ὃ
φαγεῖν ἐπερρώννυε μᾶλλον. καὶ τῶν ἀμῶν ἔχωσιν πάντων ἀ πραγμά
των, ἀσυμίαν ἄγειν, οἱ οἱ δ' μέχρι ἔπαιθεν. ἐν μοι ἐδόκει λυπεῖν, ἢ
τῶν νυκτῶν παράτασις. ἀλλ' εὐθὺς ἀνέκλινον ἄριστον ἴδει, καὶ οὐ
δεὶς ἂν ἐπιτίμησε. καὶ εἰς ἐσπέραν δ' ἐαθεῖαν, τὸν πότον παρα
τείνω, ὅτι καιρὸς ἀπέκλω, καὶ ὕπνου καιρός. ἀλλ' ἀληθὲς ἦν τὸ
λεγόμενον, ὁ πθόνος ἀμβίσαπα τοῖς καλοῖς, καὶ μεμισᾶ τὸ δαι
μόνιον ταῖς ἐυπραγίαις ταῖς ἄγαν. καὶ τὰ ἀνθρώπινα ἐν μετα
βολαῖς ὠδεικῶς ὀφείλει γίνεσθαι. λέγω δ' ταῦτα, οὐτὰ ἑτέρων
σκοπῶν. ἀλλὰ τὰ κατ' ἐμαυτὸν λογιζόμενος. τρόφιμος ἐκεῖνος
πάντων ἐμοί. καὶ ἀντὶ πάντων, ὁ τὸν βίον ἐμοὶ ἥδιστον ὠδεικνύς.
ὁ πλούσιος. ὁ πλίτης. ὁ πλουτῶν οὐμ ἧττον ἐμοί. ὅλην τὴν Τύ
χην ἀνείκαν ἔμων. ἀλλ' οὐ μῶμο ὅ, τί ποτε φῶ περὶ αὐτῆς. ἐμοὶ μὲν
γὰρ οἵμετα. ἐμπνεῖ δ' αὐτῆ μόνω. ἀ δοκεῖ ζῆν ἀ πλεῖναι, ἔξω
δ' τὸ βίου παντὸς ἐστὶν· οὐ γυμνάσια ζῶτιν ἔχει, ἀπόλωλεν, ἔρε

γαρ ἐδὲν ἀναλίσκων. οὐδὲ προιέμενος. δὸ ὅθεν αὐτὰ σώζηται
ἀλλ' ἕτερος ἦν μοι πλοῦτος. καὶ φρονίμως ἑτέρως ἦν τὰς καθ' ἡμᾶς
τροφὰς. ἐπλούτουν, δὲν κενὴν μωρίαν. ἀτρύφων, οὐδὲν ἀναλίσ
κων. ἔπινον, ἐμέθυον. ἐνμυρίοις ἅμιλλαν. καὶ ταῖς ὁρμήμασι, καὶ
πάντα ἐπανηγύριζον τὸν ἐμαυτοῦ βίον. ὃ τῶν ἐπ' ἀγορᾶς ἅμιλλαν, οὐ
τῶν ἐρανιζομένων. οὐτῶν ἐπὶ βήματος, ἕτερος πράγματα πα
ρέχων. οὐτῶν γεωργῶν, οἷς ἐμπόνοις ὁ βίος. οὐ κέμπορος ἑτοιμό
μην καὶ ἰδὼν πλεόντων τὴν θάλατταν. τοὺς λιμένας εἶδον, μέχρι
τῶν ἰχθύων μόνον. ἀστρατιώτης ἦν τὸν βίον, πρᾶγμα κινδύνων με
στὸν καὶ ξιφῶν. ἀλλ' εὐδαίμων ἄνθρωπος. ῥᾴθυμος. ἀργὸς. παράσιτος
τοῦτο δὲ τὸ φίλτατον ἐμοὶ μὴ ἀκούσαι. ἄλλος δ' ὀνειδιζέτω λέ
γων. ἀλλὰ μὴν ἔφερεν ἁπαρώλησ, ὁπόραν καὶ τὸν πλοῦν ἅμφω
ἡ θάλαττα δὲ τοὺς ἰχθύας πολλοὺς. ἅ ξύμπαντες ἐμοὶ μὴν ἐθή
ρων οἱ θηρεύοντες ἅ πίνακα ἅ μερσαίαν. μάγειροί τε ὀψοποιοὶ τὰ
παρὰ τῆς τέχνης ἔφερον. εἰ δ' ἔργον ἦν ἐμοὶ, τὸν ἱκανὸν προσαγο
ρεύειν. ἅ εἴ τι πλοῦ μέλεμ ἦν τῶν ἐδωδίμων. ἐπ' ἀγορᾶς, ματαμε
νύειν τοῖς ὀψοποιοῖς τε ἅ μαγείροις ἰδίαν. ἰδιωτῶν ἀπαιτεῖσθαι
δοκιμάζειν τοὺς ὀψοποιούς. τοὺς ἀρίστους ἐπαινεῖν. ἅ παραπλ
λεῖν φιλοτιμότερον χρῆσθαι τῷ πράγματι. πάντα ἐπαινεῖν. πάν
τα θαυμάζειν πάντα τῷ τροφίμῳ μαίζεσθαι. τοὺς μαγείρους
οἰκειοῦσθαι. τοῖς οἰνοχόοις προσμειδιᾶν. τοὺς τρέφοντας ἡδονὰς ἑτέρα
πεύειν. μόνος ὄρθρος ἦν, ἐγὼ δὲ ἐπὶ τὸν τρόφιμον ἔπαθον τὰ πρὸς
ἡδονὴν ἀπαγγεῖλαι. ἅ μεταταῦτα, ὁμοῦ ἔπραττέ τι κατ' ἀγο
ρὰν. ἐμοὶ δ' ἔργον, ἦν ἐπὶ τὸ ἄριστον ὅπως ἔξει κολῶσ ἡμῖν προνοι
εῖν, καὶ τὴν ὥραν ἀπάγγελον. ἦλθα μύνη ἐπὶ θύραν. καὶ μεταταῦ
τα ἐνεμπιπλάμην. ἀπάντων ἀπόμνος. πάντα ἐπαινῶν. τὰ
δεύτερα μᾶλλον. ἀεὶ τῶν πρώτων ἀπόδεκτος. καὶ ἤδη δὲ
τριήρων εἰς ἔσπερον τὰ προιόντα ἐταμιευόμην. ὕπνος ἦνέ μοι

τῶν ἀκούσεσθε, καὶ οὐχ οἷόν ὁ λόγος προείρηκεν. οὐ πατρὸς ἐγενόμην πλουσίου ἵππων ἄπτις ἐπεύξασθαι παῖδα ἰδεῖν. οὐ πλουσίαν ἠγαγόμην γυναῖκα. οὐκ πλήρονόμιαν συγγενοῦς ἢ φίλου δεξάμην. οὐ τῶν εὐπόρων οὐδ' ὁπωσοῦν. καὶ γὰρ ἦμιν ἀρετὴ φύσει καὶ δυσμαθὴς, καὶ πρὸς τὸ πονεῖν ἀνεπιτήδειος. εἰς φιλίαν δ' καὶ εὐφροσύνην, ἧν μάλιστα εὐφυὴς. ἱκανὸς παραμυθήσασθαι παραγαγεῖν, τῷ λυπουμένῳ μὴ, σωκρατῆναι. πρὸς τοῦτο δ' καλῶς, ὧν τινῶν τῶν εὐφροσύνην. ἐπὶ τὰ κάλλιστα τοῦβίου προάγειν ὑπηρετήσασθαι τὰ μέτρια. ταῦτα δ' ἦν πρὸς τῶν ἐν σασιν. ὧν τήδειος δ' σπούδασματα εἶπεῖν ἃ ἦσαν μέλος. καὶ ὡς ὀρθῶσασθαι ὀλίγοι. καὶ μιμήσασθαι καὶ τοιοῦτος ὢν, ἥδιστον ἀκούσαι λόμην. ἃ ἐμοὶ ὀδαίμων ἐχαρίσατο, οἷον μὲν δ' τοῖς ἐντυραννίδι δυναστείαις. ἐκεῖνοι μὴ γεφραξάμενοι τοῖς ὅπλοις τρυφῶσι. ἃ πλείωνκαιρὸς αὐξῆσαι τὸ δράσαι πανὸν, ἢ τὸ ζῆσαι μεθ' ἡδονῆς. ἐμοὶ δ' ἄφοβος ἡ τρυφὴ, ἃ συμποίδορυφόρων ἦν. ἃ δράσαι μὴν ἀδεὲς δὲ ἐν θυμηθῆναι δ' δύνατ' ἦν. λογίζεσθαι δὲ ἃ πράττειν ἀγαθὸν. εἰ δ' γοῦν ἀνίσου ἐκεῖνον, ἐπροχόνων λαμπρόντα ἃ πλεῖσ' ἄν. φιλότιμον μὴν περὶ τὰ δημόσια ἐν ταῖς λειτουργίαις. φιλάνθρωπον δ', πρὸς τοὺς δεομένους. καὶ κατὰ τὸν βίον ἥδιστον. φιλογέλοντα ἃ φιλόπονον. ἃ τελευτελῆ τῶν δίαιταν. ἐκεῖνο σωφθὲν θεὸ τιμὸς τὰ κάλλιστά μοι προξενοῦντος καὶ πάντων ἥδιστα παρεμυθοῦ. ὧ καὶ φίλος ἐγενόμην καὶ σωφθῆς. καὶ ἀμέλει τοῦτο, ἀλλὰ καὶ σωφρονίσεως. καὶ συμπότης καὶ βίον ἔχων εὐδαίμονα καὶ μακάριον ἃ πολὺ τὰ καθ' ἡμᾶς ἐξήλωσα. πρὸς δὲ ἃ μητρὸς ἦν ἐκεῖνος, πολὺ φέρτερος. παρ' ἐκείνων μὲν γὰρ οὐ δ' μέσον λαβών. ὃ δ' μοι καὶ παραὐτοῦ προὐτίθη τῶν ἡδονῶν, οὐδ' ἐν ἔμεν λυσιτελοῦν, οὐδ' ἐν ἔργον ἐπίπονον. πάντα δ' ἦν ἡδυσάμοι καὶ τὰ παρόντα, καὶ ὅσα δ' ἤλπιζον. καὶ πολλὴ ῥᾳθυμία τοῦ βίου. ἐτρύφων

αὖτις ἕλοιτο ἀπο θανεῖν. ἐγώδε καινήν τινα ἦλθον τοῦδανάτου ὁ δὸν. καὶ πρὸς θεῶν ἀφέντες τὸν γέλωτα, τὸ καθ' ἡμᾶς ἀνθρωπί νως ἐπανάσατε. νεμεσῶσινοἱθεοὶ τὰ ἀγαθὰ τοῖς ἀνθρώποις ἄλοις ἄλ λαδιδόντες. ἀτέως μὴν ἄμ ἔμ ἔ τις, κέρδος τὸ ζῆν. εἰδ' ἐκπέσοι βέλτιον ἀποθανεῖν, εἰ γὰρ δεῖ ζῆν τὰς ἡδονὰς χάριν, ταύτην δοὺ κεῖ δικα ἀγαθὸν ἔχειν, πῶς οὐκεῖ τις ἐκπέσοι τῶν ὑ παρχόντων, καὶ τὸ ζῆν πρὸς ἀπολώλειε. πλούσιος τίς ἦν ἐκπρογόνων. πα λὺν κλῆρον παρέλαφῶς, εὐδαίμων οὖς, ἀκοποτὶ τρυφῶν. ὕ στερον γυναῖκα ἠγάγε πλουσίαν· δεύτερον εἰς εὐδαιμονίαν τὸ πο. οἴκοθεν ἀνέχων ἢ παῖ ερωνἀνέχων. θυσαυρῶ τίς περὶ πέπωκε θεοῦ τὸ δῶρον αἴτιφις. καὶ φθόνος οὐδεὶς ἀπολαύει τῶν παρὰ τὰς τύχας. φίλοντὶς ἐκληρονόμησεν ἢ συγγενή· τὰ μὲν σὰδά κρυαταῦτα ἂν εἶη, ἀφ' ὧν ἐβδαιμόνησαν τὸν πλοῦτον ἔχειν. πα ρὰ γυναικὸς πλουτεῖν καὶ κλῆρον ἕτερον διαδέξασθαι, ἑρμαίω περιπεσεῖν ἔδοι. δευτέρα λῆξις ἀγαθῶν, ἐμποριάχρησάμενον πλέ σιον ἐπανελθεῖν. ἀπὸ γεωργίας, εὔπορον. καλὰ μὴν καὶ ταῦτα. ἔχει γὰρ προκόπου μένως τοὺς πόνους. καὶ τοὺς γραπώτας δὲ πλουσίους ζηλοῦ μὴν οἱ πολλοί. ἀλλ' ὁπηνίκα τὰ πόνων καὶ τῶν ὅ πλων καὶ τῶν φόνων, οὐκαθ δονὴν ἔμοιγε δοκεῖ τὸ τοιοῦτον. τρί τηδὲ λῆξις ἀγαθῶν, αἱ τέχναι καὶ τὸ ὑπ' αὐτῶν εὐπορεῖν. ἀλλ' οὐ δὲ τοῦτο καθ' ἡδονὴν μ, ὅ π δὲ πάντα μοῦ τὰ τῶν πόνων σωίζευκε ται. καὶ μαθεῖν δεῖ. καὶ τεχνίτων γενέσθαι, καὶ καταλόγον εὐπορεῖν. ἀλλὰ καὶ μουσικοὶ τὴν τέχνην, πορισαὶ τὰς εὐπ.είας. ἐ τοὺς σεφανίτας ἀγῶνας οἱ μεπόντες πολλὰ μὴν ἐσθίουσι. καὶ τοῦτόδη τὸ δέλεαρ τῶν ἀγαθῶν. ἐ ὅταν ἀπολύσωσι καὶ κομί σωνται ταῦτα, τὴν ἀκλεῖς, τὰς συμφορὰς. πράματα παρέμ ἕτέροις, καὶ μηδενὸς παρεξύμονδε τοιούτου, διαπλακτίζεσθαι. ἔμπειρος ἐγενόμην καὶ αὐτὸς τῆς τῶν ἀγαθῶν λήξεως. καίτοι

Αν̀ μὴ προλαβόντες ὠθινεύσωμεν πρὸς τὴν αἴτησιν ὦ βουλὴ καὶ σωφρόνως τῷ κηρύγματι, δώσει τὴν χάριν ὁλιμὸς. κἀκεῖνος τελεώσει τὰς προσαπειλίας τὴν αἴτησιν. ἐ γὰρ ἀπόλωλα τῶν πολείτων μέρει. καὶ τοσοῦτον μοι κατα λέλειπται ἐμπνεῖν, ὅσον δηλῶσαι τὴν συμφορὰν, ἐ γὸν ἀπρεπῆ δέξασθαι θάνατον. ὁ μὴ οὖν τρόφιμος ἡμῖν, καὶ γόνιμα τροφὴν ἐ αὐτὸς ἀπόλωλε. λιμὸν μελετῶν, καὶ σχολῇ μεπὼν ὅμ θάνατον. ἐμοὶ μὴ οὖν καιρὸς κατατήκεσθαι. ἀλλ' ἐπίδοσίς τις δαίμων του προσβάσιμνέμοι τὰς τροφὰς. καὶ παρείλετό μοι τὴν ἀφορμὴν τοῦβίου τὴν καθ' ἡδονὴν, ἐπὶ γὸ κώνειόν μοι βαδιστέον. διό τι τῶν περὶ δεῖπνον, οὐδεὶς ἥγεῖται. εἰ μὴ οὖν οἰόντε ἦν γὸν τρόφιμον ἐπανελθεῖν ἐκ τὰς ἄγαν μανίας ἐπὶ γὸν πρότερον καὶ σωφρόνιον, ἔδει καρτερεῖν, καὶ τὴν μεταβολὴν ὑπερπίζειν. ἐπεὶ δὲ δ' ἀνιάτως ἔχει. καὶ ἀδεὲς ἡμῖν ἀντ' ἐκείνου φαίνεται ὠθινόδεος, πῶς ἀσφαλιστέον ἐμοί. ἀλλ' ἀφέντες πρὸς θεὸν τὸν ἐπ' ἐμοὶ γέλωτα νῦν. ἐ συνδόντες τὴν κατ' ἐμὲ τύχην ἤπερ πέπω κα, δότε μοι τῶν λυπούντων τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ θανάτου λαβεῖν. πάλαι μὴν οὖν ἐγέλων ἀκούων, ὅπη βούλεταί τις ἀποθανεῖν ἐ ασὺ δὴ προ λαβεῖν γὸ πάντως ἀπεκεῖ μὴνον. ἐ περὶ τούτου πρόσεισι τὴ βουλὴ ἐ χάριν αἰτεῖν κατὰ τοὺς νόμους διαῦτα γίγνεσθαι. ἐ μανίαν γὸ πρᾶγμα ἡγούμην. εἰ ζῆν ἐξὸν αἱρεῖται τὶς ἀποθανεῖν καὶ ὁ τοῖς πανούργοις εἰς τιμωρίαν ὤφελσαι, τοῦτο περδως ἡγεῖται λαβεῖν. πάλαι μὴν οὖν οὕτως ταῦτ' ἐδόξαζον. νυνὶ δ' ὡς ἔγνων ὡς μή πο τε ὤφελον, ὅπ τὸ γὸ τοῦ θανάτου περιαύσασθαι σον, καὶ ἀναγκαῖον αἰτῆσαι, καὶ λαβεῖν εὐτυχὲς. ἐ τὴν κατ' ἐμαυτοῦ τύχην οὐφέρω. εἰ γὰρ καὶ μὴζὴν ἔξεσιν ὅπωσοῦν, γὸ τοῦ θανάτου καταλείπεταί μοι μόνον. μυρίαι δ' ἀτυχήματων ὁδοί, ὧν

κὸς ἀπέλαυκα. μαιρὸν ἀπ τέτακα λόγον. ἀλλ' ὅπως ἔσαι τὸ λαυτὸς. ἃ γὰρ ἔτε γώτινος ἀκούσομαι οὔτ' ἄλλος ἐμοῦ. ὦθελ Τίσης. ἡμέρας. ὦ φερούσης ἐλαυθερίαν. ἄπειμι παρὰ ζὺς κάτω παρὰ τοὺς ἁλαλὰντας. καταλήφομαι ὧρον ἡσυχίας γέμοντα ἀλλὰ καὶ ἐξαίφνης ἐνόησα λόγον Τινὰ περιφερόμενον ὧ ΤαράτΤο μαι. λέγοσι κἀκεῖ θερύβους εἶναι. ἃ πράγματα. καὶ δικασὰς ἃ δίκας αἰχμείων. καὶ βοὴν νεκρῶν. καὶ διαλόγυς. δέδοικα δὲ δέδοικα, μὴ φυγὼν ἐντεῦθεν Τὴν γυναῖκα, μικρὸν ὕσερον αὐΤῆ περιτύχοιμι κάτω, καὶ δέοι πάλιν ἀκούειν λαλούσης. ἀλλ' ἐκείνα μὲν εἰκάζεται. τὰ παρόντα δ' γινώσκεται. πρὸ οὗ μ τῶν φιλερῶν αἱροῦμαι τὰ δηλον. ἃς φαλείας δοῦν ἔμενα, βέλτιον ἔυξασθαι ὧ θεοὶ πάντε καὶ πᾶσαι. εἰλόγουμέτεσι τοῖς ἀπελθοῦσι, δοίητε Τῇ γυναικὶ πρὸς ἔσχατον γήρως ἐλθεῖν. ὡς τιμε τυχεῖν ἐν ἅδε, πλείονος ἀπολαύσεως. αἴτιος δ' ἴσως ἐγὼ τῶν κακῶν ἑαυτῷ. χρὴν γὰρ μιλαβόντα μάχαιραν, τὸ θρυλλούμενον ἐκεῖνο σράσαι. Τὴν γλῶτταν ἀποκόψαι τάχαπου κἀκεῖνος γυναῖκα λάλον οὐκἂν ἔγημεν.

¶ Parasitus cum ille qui ipsum nutriebat, philosophiæ sese dedidisset, se ipsum accusat.

ΗΠΡΟΘΕΩΡΙΑ.

Ἀράσατος τοῦ τρέφοντος αὐτὸν φιλοσοφήσαντος ἑαυτὸν εἰσαγγέλλει.

ΗΜΕΛΕΤΗ.

δίκσειν ἄν μοι παρατιομένω περὶ τῶν πεπραγμένων, ἵνα δὴ μὴ ταῦτα γένοιτο, ἀποθνήσκω, καλείτω δ' ἐγωὶ καὶ τῶν ἄλλων ὅς τις ἐθέλῃ, δύσκολον. δότε δὴ δότε τῷ χάριν ὦ βουλή. πέμψατε τάχιστα εἰς τὴν τελείαν ἡσυχίαν. ἀναμίξατε μετὰ τῶν ἀπολωλότων τοῖς μακαρίοις. τοῖς ἀναισθήτοις πῶς γὰρ εὐδαίμων, ὅταν ὁμὲν ἐπὶ κλίνης φέρηται, κόπτονται αἱ γυναῖκες οἱδ' ἐπόμενοι ὀλοφύρωνται. οὐδὲ τούτων ἀκούει μισθόν. εἰ γὰρ τὸ καθάπαξ ἀφιδῶς τῶν ἐντῷ ζῆν ἀγαθὸν μέγιστον, πῶς ἄλλῳ πρεπωδέστερον, ὁμοίῳ φέρῃ τῷ ἀναισθησίαν. ἀτρεπτίζετε πᾶσι φάρμακον. ἐτοιμάζετε τὴν καλὴν φιλοσοφίαν, ἀλλ' ἐκεῖνο μόνον πρόσεστιν ἀπαξάπασι σιγηλὸς ὁ τοῦ πάντων ὀρέγων ἔσω. μηδένα ἐπ' αὐτῷ λαλεῖν. μὴ διαλεγόμενος περὶ τῆς φύσεως τὸ φάρμακον. ἔσω καθαρὸν θορύβου καὶ ὄχλου τὸ δῶρον. καὶ εἰς νόμον πρὸς θεῶν μετὰ τοῦθαράττου ἐνθύσασθε. μὴ παρῆναι τῷ γυναικαπίνοντι. μὴ δ' εἶναι θέλομεν ἀποθνήσκειν, ταῦτα θρηνεῖν ἐξεῖναι τῷ ἐμῷ τελευτῶντι, δὲ δ' γὰρ θρηνήσει νόμῳ γυναικῶν. δὲ δ' ἀποθνήσκοντα ἄρρενι. ἀλλὰ λαλήσει καὶ ῥητορεύσει. ἃ πόθεν. καὶ καταστήσει μοι τὴν εἰς τὸν θάνατον εἴσοδον, ἀλγεινὴν. ἀπέσω, δι' ἧς ποτε ὡς ἀπέσω. ζητείτω λίθινον ἄνδρα δυνάμενον εἰσιέναι τὴν ἀπαθίαν. ἐγὼ δ' ἐντῇ γῇ κείσομαι, πάσης φωνῆς ἀνήκοος. κἂν μὴ ὦ βουλή, τῆς ἀκτῖνος ἀπολαύειν τε καὶ τρυφᾶν. ἀποστερεῖ δὲ μετοὐτων, ἡγοῦμαι. τοῦδε μὴ, οἷς ἀπιθεῖ. τοῦδε δ', οἷς λογίζομαι. λογίζομαι γὰρ τὶς ἔσται τὴν γλῶτταν, ἐπίτεξ γενομένη. τὶς ὠδίνουσα. τὶς τεκοῦσα. εἰδ' καὶ πολλάμοι τέκνοις. ἃ ταῦτα αὐτῇ παραπλήσια, δεινύνται ἧς ἐστι, πῶς βιώσομαι, μίσος ἐλλιμμαίνος βιούτου μέρους. διοίσει γὰρ οὐδένμοι τὸ οἰκίδιον τῶν λειμώνων, ἐν οἷς τὰ ἔθνη τῶν ὀρνίθων μετὰ κλαγγῆς περιίπταται ἰδοὺ πᾶσι βέβλαμαι βλάβην. πολλὰ λαλῶ. τῶν γυναι-

ἑρᾶται. οὐδὲ κέκραγμι. οὐδὲ φθέγγεται. οὐ γὰρ νόμος τοῖς περὶ τὸ θανάτου λόγοις ἐκείνην παρεῖναι. εἰ δὲ δικαστήριον ταῦτ' ἦν. καὶ τῆς γυναικὸς ἐκβολή. ἐδίδασκεν. ἔδει τοὺς καθημένους ὡς ἀδικοῦμαι, κοινὸν ἂν ἦν ἐμοῦ καὶ ἐκείνης τὸ δικαστήριον. χρυσᾶ δὲ πάροδον εἰς τὸ γρύζειν, παρώσασα ἂν ἔνυσε τοὺς συνηγόρους, καὶ τῷ ἐκείνων τάξιν ἁρπάσασα, καὶ τοὐμὸν ὕδωρ ὠθήσασα τῆς πυκνομιλίας, τὸ παῦτα ἂν διῆλθε νάπημα, σωείρουσα καὶ καταχέουσα πολὺ καὶ ἀθρόον τὸν λῆρον ὥς τε με ἀπολλύναι, καὶ μόλις ἂν ἔμπνουν ἐν τῷδε ἀποκομίζεσθαι ἐνιαυτοῦ τοῦτο βεσοῦτον καὶ τριακοῦσιν διαφεύγω κακόν, οὕτως ἀλλοῦ κεκείνως. ὑπὲρ ἐμαυτοῦ βεβουλευμένος. ἕτερον δ' ἀκούσατε. εἰ γὰρ δὴ φήφῳ καὶ δικαστηρίῳ διαφῆναι μοι τῆς γυναικὸς ὑπῆρξεν, οὐκᾶν εὐτύχημα μᾶλλον ἢ ἀτύχημα τὸ πραχθὲν. πῶς γὰρ ἂν ἐγκαταυτὸς οἰκείους τῆς γυναικὸς, ἐγκαλοῦντας. ὠθοῦντας. ἄλλους ἐπ' ἄλλοις αἰσχυνομένους. τὸν μὲν ἔνθεν βοῶντα, τὸν δ' ἔνθεν καὶ ἔνθεν κεκραγότα. περιεσπασμένους. κυκλουμένους. διαβάλλοντάσμου τῷ ἡσυχίαν ἀπρόσοδον καλοῦντας. ἀγέλαστον ὀνομάζοντας. ἰδιογνώμονά μου τὸν βίον προσαγορεύοντας. ἆρ' ἐπίσταται ἄνθρωπος, τίς οὕτως σκληρὸς. τίς οὕτως ἀδαμάντινος, ὃς τὰς ἂν ὑπέμεινεν. ἠκολούθησεν ἂν ἐκ τοῦ δικαστηρίου λαβομένη μανίου ἑλκούσα. ὠθοῦσα. λέγουσα. θεὸς ἐφεξῆς ὀνομασὶ μαρτυρομένη. βοῦς ἥρωας καὶ βύπους ὀνομασὶ. Ἰὰ ἄερα. βοῦς ἀνέμους. βοῦς πίονας. βοῦς θεμελίους. ἐμβάλλουσα δ' εἰς τὸν στενωπὸν, ἀνεβόησεν ἂν ὀλυγιον. βοῦς γείτονας εἰς πρωτὴν διεγείρουσα, ἔπειτα πρὸς καθημένοις ταῖς θύραις, ἐπολυόρκησεν ἂν μεδιὰ πάσης ἀκριβείας. προελθεῖν οὐκεῖωσα. μόνοντος εἴσω καταβοῶσα. ἐναρίνηγε ἡμέρα διήγαγον ἂν τῆς ἐκβολῆς συνεχῶς ἀκούων, νὴ ῥαψῳδεῖ. παίσειδέπος οἰκεῖος τῆς γυναικὸς πειρωμένως ἔοικεν ἐν

ἐ ἴλεγον, ὁπ ὄπως ἡμῖν ὦγῦναι πρέπει σιχᾶν. ὥς τε καὶ τῶν τεί
τίγων, ἐμοὶ ἄρρηνά δ᾽. βαρὺ μοὶ δὲ οὗτος, ὅτι πέρ ατοῦ μειρα
κιλείας δ᾽ φθεγγομένης, οὐκἂν ἀκούσαις. ἢδ᾽ ἐπ σελθοῦσα λὼν
τελευταίαν συλλαβὴν, οὗτοι φησίν εἶναι οἱ βέλτιστοι τέττιγες,
οἱ ἄξανῶν τέττιγες. οἱ φίλοι ταῖς μάσαις εἰς τὸ λαλεῖν, τὸ ἑαυτῶν
ἥδιον. καὶ κυκλοῦσαν τὸν περὶ τῶν τε τεττίγων μῦθον, εἰς ἑαυτὴν
αὐτὴν προὔβαινεν. ὥς τε μεἀποπνιγόμην, τὰς μὴ συμβου
λὰς ἐᾶσαι καὶ ἐμοῦ. ἔργῳ δ᾽ ἐπ ρᾶσθαι παιδαγωγεῖν τὴν ἄμαχον, καὶ
πυκνολοιοὺς καὶ φάρας μικρὸν ἀποφαίνουσαν. ἤδη τοίνυν ἐπῆ
γον αὐτῇ τῷ χεῖρε, καὶ πλαγὰς ἐπέκλεον. καὶ ὡς οὐκ ἐπαύετο ἀλλ᾽
λ᾽ ἐβόα, συσχέψας τὸ ἡμιτύβριον, ἔβυσα τὸ στόμα. ὡς δ᾽ ἀνῆκα πο
τὲ, δοκῶν αὐτὴν ἐσωφρονῆσθαι, πῦρ ἐπὶ πῦρ ἐκαθόμην. πολὺ τὸ
δὴ τὸ σφοδρὸν ἄξευρηκώς. ὥς περ γὰρ οἱ πρωϊαὶ ἀῶσχόμενοι. εἶ
τ᾽ ἀφιλόνικοι τὸ κωλύον, σφοδροτέραν εἰργάσαντο τὴν φορὰν,
οὕτως ἐγὼ μικρὸν ἀνασείλας τὴν φωνὴν, μεῖζον ἐπασασάμην τὸ
ῥεῖθρον. μικρὰ τὴν οἰκίαν διέξησι βοῶσα. καὶ τῇ πυκνότητι τῶν
ῥημάτων, τὰς νιφάδας συγκρύπτουσα. ὡς οὖν πάνταδι᾽ ὧν πεί
σῃ τὲ ὦμην καὶ καταναγκάσῃ πεπαικώς, βέλτιον μὴ οὐ κἀ
πέφηνα δ᾽ πρᾶγμ᾽ ἀλλ᾽ ἐπώτερον δ᾽ πολλῷ! τὶς γένωμαι. πῖ
καταφύγω. τίνα λύσιν εὕρω τῆς συμφορᾶς. ἀλλ᾽ ἐρεῖπις τῶν πα
λιτῶν, ἔμβαλε τὸ γύναιον. ἃ γὰρ ἐτοῦδ᾽ ἐν ἀκούσῃ φθεγγομένης.
σοφόστε τῆς ἀπαλλαγῆς ὁ τρόπος, καὶ φρενὸς ὀξύτερος, καὶ
πολλὰς λαμβάνων. ἄπε, παυδάζων ἢ παίζων τοῦτο λέγεις. εἰ μὴ
γὰρ ἐρεσχελῶν, οὐ παιδιᾶς ὅ ἡμερὸς, ἐμβαλοῦ λόγοις. εἰδ᾽ ἀ
πὸ παυδῆς, ἴαθι τοῦ προσκόπτοντος ἁμαρτάιων. σκεπτώμην δ᾽ ὡ
δὶ. νῦν ἐγὼ γνώμητῆς βουλῆς ἀποθανεῖν ἀξιῶ. ἥκιστα δ᾽ εἶκοι
λαλεῖ πρὸς αὐτὴν, ἄβυς τείχει, ἢ τὸν ἀέρα, ἢ πρὸς ὄντιναοῦν.
τὸ τ᾽ ἀ δ᾽ ἐν ἐμοὶ τῶγε ἀπόντι δήμου. ἀ δ᾽ γὰρ παρέσκευ. ἀ δ᾽

πρεσέπεσεν. οὐχ ἑλκωσης τὴν γλῶτταν κατέλαβεν. δραύματος ἔξω ζῆν δόξη. μὴ τὸ εἶσω τὶς λόγος. τὶς λοιπὴ δίαιτα. δχ' ἥττων πλάτωνος; σὺ γάρ φησι σαυτῷ δίπους τῶν δυσχερῶν, οὐ παιδαγωγὸς τὸ γνώριμον πρᾶγμα ἀφ' ὧν σε χαριεῖται. ἃ δὲ πρὸς τὸ σεμνὸν τὸν ἐκείνης καταφρονήσαμενος τρόπον. ἐχρῆν δὲ διδάσκειν. παραινεῖν. νουθετεῖν. καὶ τίς ἔτως ἀνόητος ὡς μὴ τὸ πρόχειρον βοῦς καὶ ἰδεῖν καὶ πιεῖσαι. μίαν γὰρ ἡμέραν δ' διέλιπεν. ὥραν. ἡμιώριον μόσιμα τὰ τότε ἔλεγον ὠγύναι γέλωτα παρέχοντα τοῖς γείτοσιν. ἐν ὀνείδειμε προφέρουσι τὴν σὴν φλυαρίαν. ἐλαθέραφησεῖναι. μὴ βίωνα πράττε τὰ γένους ἀνάξια. μίμησαι τὸν ἐμὸν τρόπον. ἡσύχιον διώκω βίον. ἔτως ἀρεσπέτω καὶ σοί. ταῦτα λέγων, πέτρας ἔσωφρον. ὃ γὰρ κατέλυε τὸν μέμον. ἀλλ' ἀμφοῖν μὴν τὸν λόγον κατέσυρέμεν τῷ ῥάμματι. γνοὺς δὲ ὅπ δεῖ συμμάχων, παρακαλέσας τοὺς γωρίμους εἰσήγαγον, ἐπαίνους σιγῆς μεμελετηκότας. ἃ δὲ κατὰ τοὺς ἐν βίῳ σόλοις ἀρεσκόντας, μίαν ἀλλὰς ἐτρέπε. τῶν μὲν πολλῶν πλείω λέγουσα. τοῖς δὲ οὐδ' εἰπεῖν δοῦσα. μόνα πάντας παρεῖσα. ἕως τὴν μὲν ἀπθαυμάσαντες, ἐμὲ δὲ οἰκτείραντες, αὖθὶ δὲ ἀπφοροῦντες, ἔφυγον. ἐν ταῦθαι γὰ γνῶσ ὅπ τῶν μὲν ζώντων καταφρονεῖ, ταῖς δὲ τῶν παλαιῶν συμβουλίαις τάχ' ἄν εἴξει, σὺ δὲ εἶπον, εἰμὶ ἐμὲ, ἀλλὰ κἄν τὸν σοφώτατον ποιητὴν αἰσχύνθητι λέγοντα, γύναι, γυναικὸς μονῆσι γὰ φέρε. ἃ δὲ αὖθις, ἔστις ἔθος ὁ ποιητὴς. ἔστίνος πρὸς ἔποίου δὲ μὰ χὶ πότε ποιεῖν ἤρξατο. καὶ πῶς ἐτελεύτησε. καὶ τὴν ἡμέραν ἐνταῦθα κατέτειψεν ἤγωνὰ καὶ πεισάτομοι τοῦναντίον ὁ ποιητὴς ἀντὶ γὰ τοῦ σῶσαι τὴν λαλιὰν, ἀπώλεσεν. ἀπεπύσασθοῦν ἐγώ. καὶ τὴν πλησμονὴν κἀποσραφεὶς, ὡχόμην τρέχων. εἰθ' ὕστερον ἡμέραν δυοῖν, ὡθισ, εἰς παραίνεσιν. καθισάμην.

τὰς μάγειρος, ὑπὸ τῶν ἀτίμων ἠχεῖ. κνημίας δ' οὔσας, σιγᾷ. ταύτας δ' τῷ γλῶτταν, οὐδ' ἂν καθέρξαι δύναται. οὐ χειμών. οὐθέρος. οὐ πάνεμος. οὐ κνημία. τί δεῖ μέζω, ἄνθρωπον ὑπερ ἀλλοκότων οἰκῶν προσόντα θεοῖς. τῶν μὴν γὰρ ἄλλων ἕκαστος εἰς ἱερὰ φοιτῶν, ἂν τι τῶν θυσιῶν ὑγιαίνειν αἰτεῖ. ἐγὼ δ' ἀρά τι πείσαιμι λέγων. πρὸς πεσὼν εἰς τὰ ἀγάλματα, κωφότητος ἐδεόμην τυχεῖν. ὡς οὕτω μόνως τῆς παρούσης ἀνδίας ἀπαλλαξόμην. εἰ δ' μὴ οὕτω δοκοίη, κυφελλίδα παχεῖαν ἔπειτα ἐν τοῖς ὠσὶν ἐντραφῆναι, τοῦ μὴ πάντ' ἀκριβῶς εἰς δύεσθαι τὰ ῥήματα. τῶν θεῶν δ' οὐδόν' τιν τῷ χάριν, ἀλλά μοι σεσωσμένης. ὡς οὐ κῶφελε τῆς ἀκοῆς λοιπὸν ἔτι εἰς ἀπαλλαγήν, ἀποθανεῖν. ἢ πῶς βιώσομαι. τοῦ ποιούμενος. τὰς διατριβὰς. ἐπ' ἀγορᾶς! ἀλλοί τῶν ὡρίων πρατῆρες ἐπαινοῦντες ἀπωλοῦσι, καὶ βοῶντες ὑπὲρ βυσσινήρυκας ὡς πρεσβύτας κούσης τῆς χρείας ἄγειν πρὸς αὐβυὸς τὸν ὠνησόμενον. θέλαω, νυσιν ἐκεῖθεν μᾶλλον, κεἰβῖς λίθοις ἔβαλλον. ἀλλ' ἐν ἀγροῖς, ἔνι κάκει λὰ λυποῦντα. βοὴ βαλράχων. οὐ κοῖ δ' ἂν θ' ὅβυ. ὀνοιβρομώμενοι. βόες μυκώμενοι. αἶγες μηκάζουσαι. πρόβατα βληχόμενα. ἀλλ' ἐν βῖς δικαστηρίοις! χείρους τῶν γυρίων οἱ ῥήτορες. μίαν εἶχον καταφυγὴν, ἵνα λιμώττω τῷ οἰκίαν. ἀλλὰ σταύτῳ ἐνέπλησέμοι μειρώνος, ἢ γλῶτταν ἐς γυναικός. σ τόπον ἔχοντα γαλήνην εὑρεῖν οὐκέτι. τοῖς πολεμοῦσι μεμηχάνηται πᾶς ἀναψυχὴ, τὸ μεταξὺ πατάσσεσθαι τῆς ἐγκειρίας. ἐμοὶ δ' ἀνάπαυλα τῆς κακοπαθείας οὐδαμόθεν. καὶ γὰρ ὅσα νὺς ἐνόσησεν ἡμέρη, τὰ μὲν ἄλλα, οἷς οὐκ ἀπαναίσιμα μὲν νενόσηκεν. ὀφθαλμούς. χεῖρας. γαστέρα. πόδας. ἢ δ' μι ἀράφωνα, παντάπασιν ἄνοσος. περίπλων ὅλως ἢ καμεῖν. οὐβράχυς τὰ φάρυγγι

γίαν. καθάπερ πλοῖον θάλατται, ὑπερέχεμε τῆς γυναικὸς ὀκλυδων, ἀκείμι φρενήρης. ἀλιγγιῶ. σποδιμιῶ. ταῦτ' οὐχὶ παναίπροφάσεις πρὸς θάνατον εἰπαῖς ἂν μοι πιθηεὼς, ἂν ἀνὲμ τῶν ταυτὰ πεπονθότων ἡ παραμυθία. καὶ ταῖς ὧν γιγνομέναις ἐρέπεσιν, ὑπεμῶρουν ἀναίλυπαι. τὸ πακὸν δὲ τοῦτο, πρῶτον μὲν μόνωμοι συμβέβηκε. καὶ ἀκεῖνι πρὸς παράδειγμα βλέπαντι. λαβεῖν παραμύθιορτῆς ψυχῆς. ἔπεται, ἀεὶ σύμεσι πάσαις ἥδοναῖς ἐναντούμενον. πάσαις ὠνιμερίαις μαχόμενον. καὶ τὰ ἀπὸ τῆς τύχης τερπνὰ σωταράττον καὶ μεταρέφον. εἰοὖν δεῖμε λυπούμενον ζῆν μὴ ζῆνμοι βέλτιον. εἰδὲ πειόμενα σένειν, μετασῆναισυμφερώτερον. ἄλλαἄλλοισ ὧ βουλὴ δίνα νομίζεται. τῶ μὲν χρημάτων ἀπωλεία, τῶ δὲ παίδων. τῶ δὲ φυγὴ πρίδος. τῶ δὲ νόσοις σώματος, ἐμοὶ δὲ μακρολογία. τί οὖν θαυμαστὸν, εἰζῶ τε ὧ μάλισα ἀλγίνομαι μὴ φέρων, ἀποθανεῖν ἐθέλω. οὐ κέσιν ἡ γυμήμου μέθυσος. τοῦ τοιγὰρ ἕνεκα τὸ δεινὸν εἰ γαῖ ἐμέθυσε, πᾶν ἐκάθαιδεν εἰδὲ ἐκάθαιδεν, ἴσως ἐσίγα. πάντα μοι ταῦτα τοῦ παρόντος ἐλάττω πάνταῖς λαλιαῖς καφόπερα. ἵνεγκα ἂν γυναῖκα ὑπερ αβελτέραν. αὐτὸν χρῆμακακόν. ἵνεγκα σωφρονῶσαν. ὀλεσίοικον. τουτὶ δέμοι τὸδιημεκὲς τῶν λόγων, νενίκηκέμε καὶ κατεπάλαισε, εἰ πρὸς τὸ ζῆν ἐσυλέμωσεν. εἰπερ ἐγάρμοι. πότερον ἦττον εἰσυμφορὰν ἀπαξάπαθεῖν, ἢ πολλάκις ἐγγὺς εἶναι θανάτου. τὸ πρότερον φήσαις ἂν. ἐγὼ τοίνυν τὸ μαλεπώτερον, ἀπολιγάκις πέπονθα. πολλάκις ὁράκισε μὰ τὸν ἀπόλλω, βαλλόμενος ὥσπερ μαλάξ ταῖς ὕθλοις. πολλάκις ἐλιφυλάκισα, μεσὸς γιγνόμενος τῶν λύρων ἐκείνων. οἴεσθε τὸ κακὸν ἀνεκτὸν εἶναι εἰ τοιοῦτον οἷον ἤδη τῶ συνέβη; οὐκέσιν ἀκέσιν. ἀράβριος αὐλητὴς ἡ γυνὴ. μᾶλλον δὲ καὶ παρελήλυθε. τρυγόνος λαλιτέρα, μίτλης. ἀηδόνος. κέρκωπος. τὸδ' ὡδωναῖον ὑπερβαίνει χαλκεῖον. ἐκεῖνομὲν γὰρ προσβαλλούσης αὐτῶ

τα αὐτῆ πλὴν τῆς γλώττης κοιμίζεται. κἄθ' τὸ αὐτῆς ἀπερ-
γάζεται. καὶ γίνεται μοι μελεπωτέρα τῶν ἐμπίδων. ὁρᾶ τε μέ ὦ
βουλόσωτε τὴν κόπα; μεθ' ἡμέραν, κόπομαι. νυκτὸς δ' διαφθεί
ρομαι. μισῶ σπτία. μισῶ πατά. τὸ πᾶσιν ἄδισον, φεύγω, τὸ ζῆν.
ἔν αὐλον ἔχωτλω λαλιάν. ἐν τῆ ψυχῆ περιφέρω τλω ἀνδίαν.
ἀμύνατέμοι πρὸς διός. μετάδοτε τοῦ φαρμάκου. ῥῦσαθέμε
φωνῆς ἀπαύσου. καὶ τί φησιν ἀτιμεῖς τοσοῦδον, διὸ καὶ τελευ
τᾶν ἀξιοῖς. ποίαν οὐσίαν ἀπολώλεκας. τί λελωβῆται σοι τοῦ
σώματος. ποίασυμφορᾶς ὑπερβολῆλιφθεὶς, ἀκαν ἔμζῆν. σὺ
δ' τίς ὢν, ταῦτα πολυπραγμονεῖς. τί δέσοιμέλειτῆς ἐμῆς
τελευτῆς. πῆρ ἐμὸς εἶ; ἀλλ' ἀδελφὸς; ἤθεῖος; ἀνεψιὸς δ'; ἀλλὰ καινωνὸς ἐμπορίας; ἢ γεωργίας; χεῖρον δ' βῖς αὐβῦ πρά
ξεις παρὰ τλω ἐμὴν τελευτλω; ψηφὶς ματι δ' κατέσης κω
λυτὴς εἶναι τῶν ὠθυμούντων ἀποθανεῖν; ὦ τῆς πρεργίας. ἃ
δ' ἀποθανεῖν ἔξεσιν ἀλλαπολλῶν λόγων ἐντῆ πόλει. ἄνθρωπε.
μὴ γαρ σίτησιν ἀτήσωνἥκω; μὴ γαὶ σέφανον; ταῦταδὲ
τὰ τῶν ῥητόρων ὑμῶν τῶν καρπουμένων ὄν δῆμον. βαρύνομαι
δ' ζῆν. ἀπελθεῖν ὠθυμῶ. τί μοιφθονεῖς. εἰ τάμε ἐρωτᾶς δια
τί βούλομαι τελευτᾶν; διὰ σὲ οὐδὶ καίως ὑμῖν ὦβουλὴ δοκῶ
μολᾶν καὶ παραφρονεῖν; ὡς ἐπὶ πρᾶο τερόμπη τῆς οἰκίας τὸ βα
λευτήριον ἐπέχθεὶς, εὑρίσκω τοὺς τῆ δεμαλιπωτέρους τῶν οἰ
κοι. οὐ κἀπολώλεκα τλω οὐσίαν λέγεις, τοῦδ γαὶ εἰεμέγεσον
κακὸν; πόσοιδημάσῆς γυναίως ἐννόμασιν. ἀντελπίσαντες
πλᾶτόντε ἕτερον. εἶτ' ἐμπαροῦσανἐνδιαν ἐπανερθούμθροι. τῆ πα
ρὰτῶν ὠθτιδείων ὠθκουεία. σῶον δέξιμοι τὸ σῶμα. τλω δέγεν
ψυχὴν ὦ φίλτατε βέβλαμμαι. καὶ περὶ τὸ βέλτιον ἐζημιω
μαι. μετὸς εἰμι ῥημάτων ἀνοήτων. μύθεσιν ἀπείροις λόγων βέ
βλημαι. ἀβολεσχίαις βεβάπτισμαι. πολλὴν δέδεγμαι γλωσσαλ

τῳ ἐμβολῇ. τῳ δοῦσαν ὀβολὸν τῷ βαλανεῖ. τῳ πλέον. τῳ ἔλαττον. τῳ οὐδέν. καὶ τῳ ἀπὸ βῦ μὴ δοῦναι προσ τίθημι μάχην. εἰθ' ὡς περὶ κλαθομήκτων μεγίσων, αὐτῳ εἰς ἀμά μυκτρον κονδυλίζει. ἐγὼ δ' φείττω, ῥεῦμα ἕτερον ἐπεροχόμενον ὁρῶν. καὶ νεν τοῦ μαιτοῖς φλυαφοις. καὶ κατὰ τοὺς μασιγουμένους, ἀναμένωτὴν τῆς ἀλλίας ἀπάπυλαν. οἰμώζων καὶ καταρώμενος τῷ γάμῳ. καὶ τῷ πρώτως προσμεμνηθέντι γυναικός. ἢ δ' ἂν αἰθηταισένορβος, κινεῖ τὸν ἀπάγυρον. καὶ τί σοι φησὶν ἔχει τῶν ἔνδον κακῶς. ἃ κατάλογος ἐνταῦθα τῶν ἐπὶ πλοῦ μέχρι τῆς λευκύθου, καὶ τῆς ἐτυμρύσιος. πάντα ἔχειν ἴφην καλῶς μόνον σιώπα. τὸ δ' σιώπα τοῦτο σμήνυλόγων ἑτέρα φέρει. διά τί σοι σιωπῶ. μὴ γὰρ ἀτίμων γένωμαι καὶ λέγει τίθας. καὶ πτθίδας. πάππους, καὶ ὦ πάππους. εἶτε εἰς εἰκοσὸν καὶ τριακοσὸν ἀναβαίνοι πρόγονον. τριηραρχίας προστιθεῖσα καὶ χορηγίας. ἢ δ' μνήμη τῶν χορηγιῶν, ἐπὶ τοὺς τραγῳδοὺς αὐτῳ παραπέμπει. κἂν ταῦθ' ὑπεραγδαίως, τοὺς πρώτας εὑρόντας τραγῳδίαν. καὶ τοὺς ἐνδεξαμένους καὶ ὅτω τρόπῳ ὄχρημα κυξήθη, καὶ τίσιν ἐσήνεγκεν ἕκαστος. ἐγὼ δ' δεινότερα πάσχω, τῶν ἐνταῖς τραγῳδίαις κολαζομένων. μὴ γὰρ οἷόν τ' ἦν ἡγωνίσην αἰπὰ τοῦ λαλεῖν. οἱ ποταμοὶ πρότεροι ἀνῆσαι εν, ἢ τὸ ταύτης σόμα. πᾶσα γὰρ πρόφασις λόγων ὀφορμή. ἂν οἶνοι μὴν ὦ. ἂν εἰς ἀγορὰν ἀπέλθω. βραδυτὴς οἰνετῶν, τάμος. ἀπάνις. ἀπορία. μεμπτὰ. ἄμεμπτα. ὄμβρος. αἰθρία. ἐπειδὰν δ' πάντα ἀναλώσῃ τὰ ῥύμματῆς γλώττης τὰ ἡμέτερα, πάλιν τὰ τῶν γλιτόνων. κἂν μηδὲν ἐτιφαίνηται, ὀνείρατα δικεῖται. πλάττουσα κἀκεῖνα νὴ τοὺς θεοὺς ὡς ἐμοὶ δοκεῖ. οὐ γὰρ καθεύδω. ἀλλὰ καὶ νύξ εἰς νυκτηγορίαν αὐτῆς πολλάκις παραλίσκεται. κἂν βιασθεῖσά ποτε παραδέξηται βῖς ὀφθαλμοῖς ὕπνον, πάνυ

πολίτις ἢ λωποπόλις ἐμοὶ δ' οὐ δοκεῖ τὸ σπεῦσαι κακὸν, καὶ τὸ φθέγξασθαι μεῖζον. τὸ μὲν γὰρ διαβάλλει. καὶ σιώμματα δείκνυσι, καὶ διέξοδον μακρὸν περὶ βοῦδεῖν ἀνδρῶν ταλέγειν. ἐὰν δέ τι φθεγξαίμην, ἀέρωτι τῷ φλόγα. εἴ τον τοτέ ἐπανήκειν τὸν στρατηγὸν. οὐ δ' ἂρ πάσασα τὸν στρατηγὸν ἐμεσεμβρείας εἰς ἑωυτέραν, οὐδ' ἐν ἐπαύσατο πωθανομένη. πόσους δ' ἄγων δέδηλθε. πόσους ἀπέβαλε. πόσων δ' ἐκράτησε, τίνας δ' ἐκράτησε τρόπον. τὰ ξίαρχοι δ' τίνες. φύλαρχοι δὲ τίνες. τὰ δ' λάφυρα πόσα. πῶς ἔχει τὸν αὐτικὸν. τίνες δ' τριήραρχοι. τίνες ὑπερνῆται. ναῦται δ' πόσοι. μεμαθήκου δ' ἐμοῦ καὶ φήσαντος ἔχω ταῦτα γυναικείας φροντίδος εἶναι, οὐ δ' πάλιν ἔφη. σὺ δέ μοι λέγε πῶς ἔχει τὰ τῶν ἀγρῶν. καὶ διεξέρχεται μέχρι τῶν θάμνων ἐρωτῶσα. καὶ σκυλλῶν. καὶ σκολύμων. καὶ πλείω αὐτὴ λόγος περὶ τῶν ἀλλοτρίων, ἢ τῶν ἡμετέρων. ἔσι δ' οὐκ ἀσφαλὲς οὐδ' τὸ μεῖρον, οὔτε τὸ βέλτιον ἀγγέλλαι. φύεται γὰρ ἀξένα τέρου λόγων ἐρός. ἐντεῦθεν ἐπ' ἄλλο μεταβάλλει. πῶς ἄρα πράκασι τὸ τὴ μερον αἱ ἀνοπώλιδες. λέγεται δὲ τις βλάβη βοῖς ἐλαιοκαπήλοις συμβῆναι. βελτίων ἡ πρόρτα πρὸ τέμνη. δέος μὴ τὰ φρύγανα τοὺς ἀρπακτικοὺς ἀπολίπῃ. τοὺς ἀργυρογνώμονας, συκοφάντας δὲ λέγεσι· πιαὶ τάτλα θαλαβικοπεῖ. ἀ φλυαρεῖ. ἀεργάζεται μὲν ὡς ἥκιστα. λαλεῖ δ' ὡς μάλιστα, εἰ δ' ἀπροσάπτεται πρὸς ἔργα. μείζων ζημία τῆς ἀργίας αὐτῆς, ὅπου περὶ τὰ ἔργα λόγος. ἐκβαλανείου δ' εἶπε τὸ πρεῖμα, φαῦλος τῆς ἐπιμελείας τῶν ῥημάτων· πόσα μὲν λέγει περὶ τῶν δεξαμένης. πόσα δὲ περὶ γυναικῶν. τίς ἦλθε. τίς οὐκ ἦλθε. τίς ἄρα παιδισκαρίων τίς αὖ τῆς παιδισκαρίοις. τίνι σπίλος ἦν ἐν τῷ σώματι. τίσι ἐρυθρὸν καλῶς ἀπῆλ. τίνι ῥυτίδες ἐπὶ τῆς μορφῆς. τίνι τὸ πρόσωπον ἐμυθίωτο. τίσι εὔρινίτερον τίσι ἀπώλισε σάνδαλον. τίσι ἀνέτρεψε τῆς βαλανευτρίας σ

μου, εἰρήνη συχνὴ. πρὶν μὲν γὰρ μέσην φαναι νύκτα, φθέγγεται πη μεμφομένη τῷ κλίνην. καί με τὸ ῥῆμα οὐμικρῶς ἐτάραξεν. οὐδὲ γὰρ κατὰ νύμφην ἐδόκει. ἔπει ταύρε τόμε εἰ καθάδοιμι. τοῦτο μᾶζόνως ἤλγησα. τρίτον ἤρετόπη. καὶ τέταρτον ἕτερον. ἐγὼ δ' ἄπε πριν ἁμὴν οὐδὲν. ἀλλ' ἀσχωόμην πρὸς ἀνδρωπο- ἂν ἀσχωποῦσαν. καὶ τὸ πρᾶγμα ἀνέσραπτο. ὁ μὲν ἀνὴρ, ἐσίγα. ἐγὼ δὲ ἐλάλει. τυρήσας δὲ τὸ περὶ ὄρθρον, ἀνασὰς εἶμι παρὰ τὴν νυμφεύτριαν. καὶ τί τοῦτο ἔστιν ἐρώτων. νύμφης ῥήματα ἀφίκεσθε ἐπὶ τὰς πρώτας μυκτὸς, καὶ πο σαῦτα; ναίφησιν. φίλτρου σημεῖον τοῦτό ἔστι, καὶ ἅματι τῆς φωνῆς ἐπίδειξις. σὺ δὲ γριώτερος ἦς. μὴ δὲ οὕτως ἔχε. πείθομαι πάλιν. καὶ μεθ' ἡμέραν μᾶλλον ἐμάνθανον τὴν ἐμαυτοῦ συμφοράν. καὶ τὰς ὑστέρας ἔτιμεζόμως. κελεύσασα γὰρ ἔνδον αὐτῇ τὰς θεραπαίνας, μανθάνειν ἐκάστης ἐξίου τὸ οὔνομα, καὶ μητέρων καὶ πατέρων, ἐμοῦ παρόντος. καὶ πόσα ἐκάστη παιδία γένοιτο. καὶ πόσα τι θυγάτρια. καὶ περὶ στρωμάτων ἐπωθάμετο καὶ κύτρας. καὶ ἀξίνης. καὶ τορύνης. καὶ ἀλεκτρυόνων, ὅσους τρέφομεν. καὶ οὐδένα ἔφην. οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀλεκτρυών, οὐδὲ γὰρ ἀνέχομαι κοκκύζοντος. εἰ δὲ μὴ σιγήσεις οὐθέσου. ἐδεύθις προσέθηκεν ἔπαινον μακρὸν τοῦ ὄρνιθος, καὶ ὅθεν εἰς ὄρνιν μεταβάλλοι. καὶ ὡς ἂν γρατιώτης ἄρσος ὁ παδὸς καὶ ὡς μανύει τοῦτο, τῷ λόφῳ. τοῖς κέντροις. τῷ θυμῷ. ἐτιλέγουσαν τὸν ἔπαινον ἀφεὶς, ἐντυγχάνω τῷ ῥάψαν τι τὸν καλὸν γάμον. καὶ ὡβρίλτισε ἔφην. τὸν σαυτοῦ φίλον ἀπολώλεκας. καὶ διηγούμην ἕκασα. ἐδὲ ἐπηγγείλατο παύσειν αὐτὴν ὡς τάχισα. καὶ οὐκέτι τοῦτο ἔσεσθαι. πάλιν ἔρχομαι οἶσθε. καὶ ἀσκητούμην αὐθύνας. ποῖ πορευσα πόθεν ἀφῖξαι. τί καὶ νόν ἤγγελται. γέγονασιν ὧδόσεις; ἐγρά φη φίσμα; νόμον πεπόηκε; ἐπληρώθη δικασήρια; γέγρα-

ἑαυτοὺς ἀδύμανται. ἕως μὲν οὖν μόνος ἔζων, ἀπέλαυον ἀσυμφόρως ἱκανῶς. τῶν οἰκετῶν πᾶσαν δευμόνων μηδὲν ποιεῖν, οἷς ἀνιῶμαι. ἐπεὶ δ' ἔδημε γυνέσθαι ταῦτα κακὸς, πρόσεισί τις τῶν ἀπτηδείων. καὶ καπήσας τὴν μοναυλίαν καὶ τὴν συζυγίαν ἐπαινέσας, μὴ μόνος ἀτίμαζε τὸν γάμον ἔφη, θεὸν ὄντα, καὶ θεῶν μέγιστον. καὶ διηγεῖτο περὶ κόρης τινὸς τῶν γενναιοτάτων. ὡραία λαμπρὰς. τάλαντα πολλὰ κεκτημένης. σωφρονεῖν ὡμολογημένης. τὰ περὶ ἴσον τε παιδαγωγήσης. καὶ τελευταῖον προσέθηκεν, ὡς ἀρτιεῖ βουληθῆναι καὶ ἐν χερσὶν ὀγάμος. τὰ μὲν ἄλλα ἔφην, ἔα. τοσοῦτον δέμοι φράσον. ποτα πὴ τὴν γλῶτταν ἔπαρθένος. οἶσθα γὰρ ὦ ἑταῖρε τὸν ἐμὸν τρόπον. ὡς οὔτε ἔχων ἄνθρωπος ἐμοὶ φορητὸν, οὔτε λύζων, οὔτε ἐμπαθόμενος. οὔτε δὴ κατεμόμενος. ἀλλ' ἕλοίμην ἂν πληγὰς λαβεῖν πρότερον, ἢ ταῦτα ἀνασχέσθαι. λάλον δὴ, οὐδὲν ὄναρ ἐνέγκοιμι. εἰ δ' ἄρα με κάσειε συζῆν τοιαύτῃ, πῶς, οἴει, πῶς βιώσομαι; θάρρει ἔφη. οὐδὲν γὰρ αὐτῇ ὡς τοῦτο μεμελέτηται. πρότερον ἂν ἐγκαλέσαις, τοῖς λίθοις λαλεῖν, ἢ τῇ κόρῃ. ὡς τε δέδοικα ἔφην τὸ πλεῖον ἢ δεῖ σιγᾶν, ἔγκλημα αὐτῇ γένηται. ἐπεὶ οὖν βουλή. τί δοῦ κέμελλον; ἀ τοῦ προῖκα θαυμασὴν ἀκούων τὴν σωφρ. ἀπ' ἐκείνης δ' ἄραμοι τὰς ἡμέρας ἀυτρεπίζετο τὸν ὑμέναιον. ἦν μὲν γὰρ οὐδ' ἐκεῖνα μέτρια. πρὸς πολυτελὲς γέλως σφοδρὸς. ὀρχήσεις ἀσχήμων. ὑμέναιος νοῦ οὐκ ἔχων. ἅπαντα πανταχόθεν, ἵνα μὴ γόμην ταύτῃ τὴν ἑορτὴν, ἔρρει κατὰ τοὺς χειμάρρους. ὅσοι συμπίπτοντες εἰς ἀλλήλους, ἄδηλον παρέχονται δοῦπον. ὡς τε μοι προῦ μὲν εἶχας τὸν στέφανον, ἐν μέσῳ τῶν γάμων ἀπέῤῥων. λογιζόμενος δὴ τῷ πράγματι τὴν δυσμένειαν, ἀτῷ τρόπῳ ἦσγυναικὸς, διεκαρτέρησα μένει τὸ θαλάμου, βῖσθορύβοις βαλλόμενος. τὸ δ' ἐναντίον πρὸς τὸν μέλλοντα πόλε

τῶν μισθ' ἑπτῶν ὀκληρῶν ἐτεγκεῖν. δι' μὲν οὖν εἰδότες τὴν τῆς γυναικὸς φύσιν, οἱ δ' ὀ πμοι συγγνώμην ἔχουσι, μηκέτι ζημιοῦσθαι μᾶλλον. τοὺς δ' ἄλλους αἰμαι δεῖν μαθεῖν, οἷα πάσχοι κῶ συμφορᾷ. ἐμοὶ προσέχετε τὸν νοῦν ὦ δικασταί, τοῦτον δὲ τὸν πλείω κακὸν τῶν ἐλαλούντων με δύσκολον, βραχύτι φρον τίζω. τί γὰρ ἂν κακὸν ζημιῶσαί τις μείζω παρ' αὐτῶν δύναιτο, ἧς νῦν ὑπέμεινα, δ' τι ζῶντες διαφθαρμοῖοι. καὶ διατεθρυμμένοι. ἐ διαρρέοντες. καὶ πάλιν πίζοντες ἀεὶ, καὶ ἀπυδάζοντες οὐδέποτε, καὶ παγχάζοντες καὶ φλυαροῦντες ἀπεισιπέπως ὅ, τι τύχοι. ἐμοὶ δὲ ὅπερ ὦ βουλὴ παρεκέκληκεν ὃν νοῦν ἐσωσάτην ἀεὶ ἐ σωζέμην. μὴ συγχωρεῖν δι ἀεῖσθαι. διορᾶν τῶν ἐν τῷ βίῳ, ἁ τε ἀναγκαῖα ἐ ἃ μὴ. καὶ τῶν μὲν ἔχεσθαι τῶν δ', ἀπέχεσθαι. τί μᾶν τλω ἠσυμίαν. φεύγειν τὰς ταραχάς. ἀπιῶν ὦ βουλὴ διατελῶ. τῶν ἐκκλησιῶν ἃ μάλακοινωνῶν ἀδικᾶ ὃ τῶν κοινῶν συμφερόντων ἀμελεῖν. ἀλλὰ διὰ τὰς τῶν ἀδυνάτων ὀλίγων σιγῶσι βοὰς ῥήτορων, εἰς ἀγορὰν οὐσφόδρα ἐμβάλλων, διὰ τὰ πολλὰ ταῦτα τῶν δικῶν ὀνόματα. φάσις ἔνδειξις. ἀπαγωγὴ. διαδικασία. γραφὴ. παραγραφὴ. ἃ καὶ εἰς οὐδὲν δεῖ πρᾶγμα, φιλοῦσιν ὀνομάζειν. ὀδεῖνα, τοῦδεῖνος, τὸν δεῖνα γράψαντα. σοὶ δ' τι τούτων μάτε δικάζομαι, μάτε φεύγοντι; καὶ νῦν κἀκεῖνο δεινὸν ἀφεῖλόσθαι τὰς ἀγορᾶς, τὸ τῆς προσῤῥήσεως, οὐ καὶ δ' ὑπόθεν εἰς τὸν βίον ἐπελθὸν. τὸν δεῖναχαίρειν. οὐ γὰρ ἐγωγε μὰ βοὸς θεὸς ὁρῶ τοῦ ῥήματος τὸ κέρδος. οὐ γὰρ ὦ γελύσης ἀξίως ἔχειτὰ πράγματα, βελτίων παρὰ τὸ χαίρειν ἀκούσαι γίγνεται. καὶ μὴν τῶν ἐργασηρίων ὅσα μὲν ἄκαρπα καὶ σφύραν ἔχει, φυγῇ φεύγω. τὰ ἀργυροκοπεῖα. τὰ χαλκεῖα. πολλὰ ἕτερα. τὰς δ' διασιτῆς πλουμβίας ἀσπάζομαι τῶν τεχνῶν. καίτοι καὶ ζωγράφους εὗρον ἀδυμετὼ δύσγράφοντας. οὕτως ἀδύτιτοῖς πολλοῖς τὸ λαλεῖν, ἐ κατέχειν

ΗΜΕΛΕΤΗ.

Ἀει μὴν ὠβουλήθην ἀναίμε πρὶν ἤγημαι, ἢ τοσαῦτα ἀκοῦσαι τῆς γυναικὸς λαλούσης, ὁπόσα ἀκήκοα. ἐπεὶ δ' οὐδὲ φυγον ἐκεῖνο, καὶ ὦ δαίμονι μεγαλόμνος αὖθις μετὰ τοὺς γάμους ἐλθεῖν εἰς ὑμᾶς, ἐφοῖς πρέκωνῦν. τοῦτο δ' ὑπὸ τῆς ἐμαυτοῦ βραδυτῆτος ἠδικημένος, δέομαι ὑμῶν εἴ πει δή πρόφασίν τινα πρὸς τὸ συμφέρον εἶδον, κὐρῶσαί μοι τὸ βλάμα τημένον. εἰς τοσοῦτον γὰρ ἀφῖγμαι κακῶν, ὡς τέμοι γε μηκέτ' εἶναι, τὰ μετὰ τῆς γυναικὸς, μετειώτερον. δότε δέμοι προβούκωνείου μικρὰν ἑτέραν ὠβουλήθην. μίμε εἰς μακρολογίαν ἐμβάλητε. τοῦτον ἀνασχόμενοι τῶν πομφῶν ῥητόρων, οἷς ὁρίος λέγειν τε καὶ ἀντιλέγειν. δέδοι κα γὰρ μὴ διατελεῖς ἐν τῷ λόγω γινομένης τὸ πρᾶγμα ἤγουν πυθομένη, τὴν γλῶτταν ὑμῖν ἐκείνων ὠνήσεσθαι καὶ καταλύσειν καὶ ἐμέ καὶ ὑμᾶς. ὅπως οὖν μὴ τοῦτο γένηται, γένεσθε ταχεῖς πρὸς τὴν χάριν. εἰ γὰρ δὴ παρούσης ἐκείνης ἀπαθάνατοι μὴ καὶ λαλούσης, ἀναιρήσει τὴν τελευτὴν ἐφλυαρίας τῆς γυναικός. εἰ μὴν οὖν ὅθεις τὴ πόλει τοῦς νόμους μὴ πειθέρτος τις ἦν καὶ πειττὸς ἐν τῷ γράφειν, οὐ κἂν εἶχον πράγματα ὑμῖν, πείθειν πειρώμενος, ὅτι μοι πλατὰν ἂν αγκαῖον. ἀλλοὔτωσὶ λάθραλαβὼν ἀπὸ τῆς κλίνης σχοινίον ἐλθὼν εἰς ἐρημίαν, ἐπί τιδένδρον ἀπῆχόμην καθ' ἑαυτοῦ. οὔθ' ὁρῶν ὄχλον, οὔτε πολλῶν ἀκούων. ἐπεὶ δὲ δι' ὁ πάντα τρόπον ἐκεῖνος ἡμᾶς καταδουλωσάμενος, οὐ δι' τῆς ἀπαλλαγῆς τοῦ βίου κύριον ἀφῆκεν ἑαυτόν, ἀλλὰ καὶ τοῦτο ὑπὸ φθόνου ἤγαγε, καταρῶμαι μὴν αὐτῷ. πείθομαι δι', καὶ τοῦς ἐν βουλευτηρίῳ φέρω τὸ ῥῆμα, ἐπὶ

ἐπὶ τῇ πόλῃ διαλέγεσθαι. Τί συμβουλεύεις καὶ κατηφεῖς ἐ τάξιαν
μοι. καὶ λοχαγοὶ. καὶ στρατιῶται. μνήμη τὶς ὑμᾶς εἰσέρχεται τῶν
ζομαχιῶν ἐκείνων, ἐ ὅσοι δὶ ἔτων μὲν κάμνετε, ἐ πρεσβύτερον
γέμενον. ἀναμιμνήσκεσθε φρουρίδων, ἐ σκεμμάτων, καὶ λύκης
οἷς ἐχρώμεθα, τῇ στυραννίδος ὠκημένης. ἱερῶν, ἐνοῖς ἡμεῖς ἀ
κόμεθα. πομπῶν ἃς ἐπομπεύαμεν. μυστηρίων ὧν ἐκοινωνοῦμεν.
πόνων οὓς ὑπεμένομεν. ἐλπίδων, ἃς ἐλπίζομεν. ἀλλὰ φέρετε τῶν
ἄνδρες φέρετε τὴν παροῦσαν τύχην. ἀκρόπολις, ἣν ἅπασα σὺ
συνοφάρβυ. κἂν ἀπεθάνω τῇ τύχῃ, καὶ τὸν φέρετε. νομίσατέ με
βέλει πολεμίων πεπωκέναι. στρατηγὸς ὑμᾶς ἕτερος παραλήψεται
τὰ μὲν ἄλλα ἴσως ὀβελτίων. ἀλλ' ὑμέτερος δ' ἐγὼ ἐν τῷ πρὸς τὸν
τελευτῶν παραμύθιον, ἄπειμι. εἶδον τὴν πόλιν ἐλευθέραν. εἶ
δον ἱσχύοντας νόμους. εἶδον σωιόντα δῆμον. ὁρῶ πρὸς ὕδωρ ἄ
γῶνας. ἐπὶ ταύτης τῆς ἀσφαλείας ὑὸς παῖδας παταλιπὼν, ἀπ
έρχομαι. ἐνὶ παράτομαι μόνῳ μὴ τοῖς στρατηγοῖς ἀμέλειάν σε
γένηται περὶ τοὺς νόμους τῶν φόρων, ἐ ἡρίνων συμφερώτερον τοῖς
τοις μαθίζεσθαι μᾶλλον, ἢ τῶν δικαίων εἶναι. ἀλλ' ὦ τῆς ἐμῆς
τάξεως διάδοχοι μὴ χαῦ δὴ τῶν ἀδίκων ἡρίσεων γένησθε. μὴ δὲ
μίαν γραφὴν φορερωτέραν τοῦ γίνεσθαι παρὰ τοὺς νόμους ἢ
γίνεσθε. μὴ δ' ἂν ἀπιτάσσητε τὰς ἐκκλησίας τοῖς ξένοις. δυοῖν
δὲ πάντων μάλιστα σώζετε τὴν πόλιν. τῷ τὲν τοῖς ὁσίοις ἰσ
χύι. ἐ τῷ τηρεῖν ὑὸς καλοὺς νόμους.

¶ Morosus uxorem loquacem duxit: se ipsum accusat.

ΠΡΟΘΕΩΡΙΑ.

Δύσκολος γήμας λάλον γυναῖκα. ἑαυτὸν προσαγγέλλει.

λων δὲ τυμβωρύχων. ἐὰν τ' ἄλλα ὦ ἄνδρες τὰς ἐκκλησίας. τί σε
πτοφορύπται ξένος. τί οὐχ ἥδεται. τίς οὐ παραδὺς
καθεδεῖται συλλέγων τὰ νεκρὰ ἢ παρύμνιον. τοῖς τάλαι πελοῦν
ταζητᾶσι. τὰ δὲ τῶν ψηφισμάτων ἅπαντα μὲν ἥδιστα καὶ θαλάτ
τῆς ἐξενεχθέντα. πῶς δ' ἀπόρρητον ἔτι πρὸς διὸς μηδὲ τῶν
ἐπιόντων τῶν πολεμίων τὴν πόλιν. ὅταν ἴωσι. μεθ' οἵων βαλαμά
των ἐπ' αὐτοὺς ἴμεν μαχόμενοι. ἀκούουσι οἱ μὴ πέμποντες δεῦρο
τοὺς κατασκόπους. ἔσονται πολλοὶ οἱ δὲ ταῦτα διανοούμενοι σὺ
κόλιγοι. ὁρῶ δὲ κολάζων τοὺς ἁλισκομένους, οὐδεὶς, οὐ τὶς εἰ πέμοι
στρατηγός. πάννυχε, πρὸς τὴν ἐμὴν τιμωρίαν βλέπων. ἀκείσεται
τάδ' ἴστις ἀνήρ, ὅτι τῶν μὲν ἁλόντα ῥᾴδιον εἰπεῖν ὡς ὑπὲρ τῆς πό
λεως ἥκοι, τῶν δὲ τὸν μόνον βεβαιοῦντα ταῦτα ἄπρακτον ἐμοὶ, προσβα
λεῖ κατήγορος, ἢ γραφήν. τίσοὖν ἥττασι ἀνόητος, ὃς ὑπὸ τούτων,
οὓς ἔξεστι πράττειν, κεῖσθαι βούλοιτ' ἄν. ἀ τοίνυν πρόσθεν ἐπῆν
δεῖσα, ὅ τι μοι παρήνουν τοῖς δεκαρχοῦσι τῶν παιδίων ἐμαυτὸν ἐξε
τεῖσαι διείλεγμαι, ταῦτα καὶ πρὸς ὑμᾶς ἐρῶ. εἰσί μοι παῖδες ἓξ
δύο μὲν παῖδα ὁμένοι κατὰ νοῦς ὑμετέρους νόμους, καὶ βούτων ἀνὴ
ὄντες ἀεὶ παρ' ἐμοὶ ζῶν ὡς ἐκεῖνοι κελεύουσι. τοὺς δὲ πεῖσαν μὲ
δένα λέγειν ἐπὶ τὸ βῆμα. μὴ γὰρ σώζοιτο παρ' ὑμῖν στρατηγὸς, δι
ὰ ταῖδας ἐλεύμενος ἤγωαί κακὰ λαίουσαν. ἢ μὲν ἀδικρύουσαν.
ἢ πατρὸς δακρίουσε πλιὰν. ἢ φίλους παρεσῶτας, ἐκτῶν πε
πραγμένων ἕκασος ἀπεφευγέτω καὶ κολαζέσθω. κἂν ἀπαιστις
ᾖ, δίκαιος, ἀθῷος ἀπίτω. κἂν πολλῶν πρὸ πονηρὸς, ἀποθνησκέ
τω. τίσιν οὖν ὑμᾶς ἂν τὶ τῶν παίδων ἀξιώσαι μᾶν προσέχειν,
τὴ τῶν στρατιωτῶν εὐταξία. ταῖς ἐξόδοις. ταῖς μάχαις. τοῖς στρα
τηγήμασι. τοῖς ἔργοις. πέμψατε λάθρᾳ παρὰ βοὺς πολεμίους.
εἰμισοῦμαι παρ' ἐκείνοις, ζητήσατε. καὶ νομίσατε τῆς αὐτῆς εἶ
ναι ψυχῆς, μήτε βίᾳ ἔξω. μήτε τοῖς εἴσω τῆς πόλεως ἐχθροῖς

ἐροῦσι μεμψιμοιρῶσι. τοὺς δὲ, ὃ πρόσθεν βίᾳ βεβιωμένοις, ἅπερ ἀσμένους παραδίδωσι βίᾳ μελετῶσι λέγειν. οἷς ὑμεῖς ὦ ἄνδρες τὴν ἀσκητὴν τῷ μελέτῃ ταύτῃ μάταιον. καὶ τὴν δεινότητα ἀσθενῆ. καὶ τὴν ἀναισχυντίαν ἄκαρπον. ὡς νῦν τὰς ἄλλας ἀφέντες ἐργασίας, ἐφ' αἷς οἱ βέλτιστοι τῶν πολιτῶν βιοῦσι, καρποῦνται τὰ δικαστήρια, τὰς γλώττας ἀντὶ ξιφῶν ἀκονῶντες. ἐθωκῆτης φοβηθεὶς βέλτιστος. ὠφελιμώτατος. ἐπαίνων ἄξιος. δικαίωσε προέσθαι μᾶλλον ἀδικῶν, πονηρὸς. Ἀναυτικός, πάντα ἀδίκως. τῶν δ' ὧν δικαζόντων ἕκαστος σπουδάτω ταχέως εἶς τῶν φευγόντων ἔσεσθαι, καὶ τὴν αὐτὰ φθόνον περὶ τῶν ἄλλων, τοῖς ὕστερον αὐτῶν δικάσουσιν εἰς παράδειγμα κατα λιπέτω. παιδιῶν μήτρος τίθεσθαι βούτοις τοῖς θηρίοις. οἳ πείθουσιν ὑμᾶς. ὃν πρώην ἐπῃνεῖτε, καὶ βίᾳ ὄλοις ἐφιέναι τε, τὸν παραδοῦναι τῷ δήμῳ. καὶ τί γένοιτ' ἂν αἰσχιον πάλιν ὅταν αὖθις οἱ στρατηγοὶ φήφῳ δικασῶν ἀπίωσιν. οἷς ἔρως ὅπλοις ἀπιθανεῖν. καίτοι ὅ τι πρὸς τὸ μὴ δίκαιον εἶναι λεῖ ναι τὰς ἀναμαρτήτους, καὶ παρασκευάζεσθαι ἐχθροὺς τῶν ὑμετέρων στρατηγῶν καταφρονεῖν, ὡς ἂν ἀπ' ἀρετῆς ἐπὶ ταύτῃ ἀρο μένων τὴν τάξιν. μὴ μνησθῶμεν ὑμᾶς παρώξυνε τοῖς Ἀναυτί δος ὄνομα, παρὰ τῶν κατηγόρων ἂν ὦ καὶ πάτερ λεγόμενον. μὴ δ' ἐννοεῖν, ὡς ἤδη πρὸς θάνατον τὸ πρωτομβόλον καταγνόντες, αὐ τῶν ἐπιλάβοντο, μηκέτ' οὔσης ἐπανορθώσεως τῶν κακῶν. μόνον δ' ἕ νός λήσομαι τοῦ μέμφεσθαι σφίσιν αὐτοῖς, ὃ μὴ πάθοιτε νῦν ὑμεῖς. καὶ γὰρ εἰ μὴ ἐμέλλετε στρατηγοῦσι ἕσεσθαι μόνον, τάχ' ἂν ἦν ἄμεινον. νῦν δ' ὑμῖν ὦ ἄνδρες περὶ τῶν νόμων ὁ λόγος. πῶς νόμον ἐγὼ τηρήσας πρίνομαι. νόμον, τὸν ἐν τῷ πρυτάνῃ τὰς ὑμετέρας βολὰς, διδόντα τῶν πολεμίων πρατεῖν. ἂν δ' ἐνταῦθα τῆς φυλα κῆς δὴ δίκην, τὶς οὐκ ἀναλύσῃ τοὺς ἱεροὺς, τοὺς στρατιωτικούς. τοὺς περὶ τῶν προδοτῶν. τοὺς περὶ σωφροσύνης. τοὺς περὶ τῶν ἱεροσύ

λων ἃ τυμβωρύχων

πρὸ τῆς τυραννίδος χρόνων, ἢ τῶν παρ' αὐτῶν ἔργων δῆλον ἐστίν. ἢ οὐδαμοπικὴν ἀναβαλομένης ἔδικ φαίνομαι πεποιηκώς. ἀλλὰ τὸ πρῶτον τὰ πάλαι συνειδὸς, φαύλων ὢν ἐμαυτὸν οὐδ' ἔδοξα μὴ πλάνθειν μείων. ἀδ' ἐμαυτὸν ἔγνωσα ἀσφάλειαν, μετασῆναι. καίτοι προσβαλλόντων ἔδικ τῶν τυράννων, ἢ τὴν ἐλευθερίαν ἀναλαμένων, καὶ τῶν πράγματος ζέοντος, ῥᾴδιον ἦν ἔδικ παυσαῖνα λαβόντα ἢ παῖδας, ἐλθεῖν ἑτέρωσι. καὶ ζῆν ἔξω τῶν ὑμετέρων νόμων, ἐπὶ πάσης ἀδείας. ἀλλοῖ μὲν τῶν μὴ ἦν ὑμᾶς ἀδικήκοτι τῆς πατρίδος ἀδ' ἦν ἥδιον. ἔμενον οὖν θαρρῶν, ἀδενὸς ὀφειλόμενος φόβῳ. μὴ οὖν ὦ ἄνδρες νόμιθ' ὑμῶν κατ' ἄγνοιαν τοῦ μέλλοντος ἐνομοφόνον, μᾶλλον δὲ ἀνθεία τε χρηστείας σημεῖον, ἀτὸ μὴ παραχθῆναι, τῇ καθαιρέσει τοῦ τυράννου, τῆς τε πρατηγὲ δικαίας κρίνης σύμβολον. μὴ δ' ἐπὶ τοσέτων ὄντων, τῶν τὴν αἰτίαν κωλυόντων ἀσφαλείᾳ. μίσους πρὸς ἀντιπάλους. ἀλλὰ μελείας τῶν νόμων. ἀνέπεισαμεν ὑπὲρ ὑμῶν, ἀλλὰ τὰ μεμεγμένα παρ' ὑμῖν ἐν τῇ μεταβολῇ τῶν πραγμάτων, ὑμεῖς τὰ τῶν κατηγόρων δῆλον ὅτι πλέον, ἢ τὰ τῶν ἔργων ἀληθεία δότε. μιαρὸν ἔθνος ὦ ἄνδρες τὸ τῶν συκοφάντων ἐν ταῖς πόλεσι τρέφειται κατὰ τῶν ἡμένων νόμων. κατὰ τῶν ἐπιεικῶν ἀνῶν. κατὰ τῶν ὁμωμοκότων δικασῶν. τὰς μὲν τὸ δ' ἦν ἀδικοῦντας, σπαράττουσι. βύας δ' νόμους ὅταν τὸ βιῶσιν, ἀναιρέσι. τὰς δ' ἐπὶ πῖς ὄρκοις καθημένους· μετὰ τῶν πειρομένων εἰς τα μέσα ζημιοῦσιν. οἱ μὲν τὸ ἀπεθνήσκασιν. οἱ δ', μετὰ ἀρᾶς ζῶσι. ἢ παραπέμπουσιν εἰς παῖδας τὴν βλάβην. ὡς πρὸ τὰ πλημμελῆ κοινὰ τοῖς ὅπλοις ἀναστέλλομεν, ἄτω δὲ τὴν τῶν συκοφάντων ἀναίδειαν, ὑπὸ τὰ ἀδικαζόντων ἀμύεσθαι. διόπερ ἐμὲ δ' ἀδικεῖν, ἴσας ἔχειν δύνασθαι τῶν πρεύεσθαι. ἢ παραπλησίως ὑπὸ τὰς φύσεως ὅτ' ἐπιμέσατος, ἢ ὁσχεῖλιώτατος ἄρξῃ ἢ πλείστης χρησῶν, ἢ φαυλοτέρων ἀπόλλυται. οἱ μὲν γὰρ ἁμαρτοῖ ἀδικήμασιν ἢ π

μην, μήπ ῥῆμα ψευδὲς ἐμπίσον ἀνατρέψῃ πάντα. εἰ δὲ ὑπορθῶς ἐδόξαζον ὑμᾶς ἐν, ἀνάδικοι ἐστε. πολὺ δὲ οἱ μαιδιέσηκε, κακῶς ὑπολαβεῖν. ὁ τύραννος ἀγαπᾷ ὁ οὐ ταῦτὸν δήπου, στρατηγὸς δοῦλους ὁ μάντις. ὁ μὲν οὖν φόβος ὁμέφοβήθην, αἰνοίας. ἦν δὲ μὴ δὲ πάγτο ἦσαι τῶν ἐσομένων, ἄλλως ἐδεῖ θ τέχνης. ἔπ τοίνυν αὐτὸς ἐκεῖνος παρεῖμετὰς ὑποψίας. ὃς ἀφεὶς ἐμὲ, ὁ τοὺς πρυτάνεις, ὁ τὰς ἄλλας ἰύμας, τὴν ἐκκλησίαν. τῶν νόμων ὑπερβαίνων ὥρα. καὶ τῶν λεγομένων ὁ κυρωμένων, ὑπροαῖ θ τὰ δ' μενύοντος ὑσκαιωρημένου, τίπτ' ἦμ. ἐλθεῖν ἐπὶ τὸ στρατήγιον. εἰπεῖ τό π βέλοιτο συγγενέσθαι τῷ στρατηγῷ καταμόνας. ἐντυχεῖμ. διαλεχθῆναι. δικτήσασθαι διδάξαι πῶς ἔφυ τὸ πανοῦργον. πῖ πρόεισιν. τὶς ὁ τύραννος. τίνες οἱ σιωεργοί. μὴ πρὶν νοῆσαι, τὸν δῆμον βλάψαι τὴ τῶν νόμων ὑπερο ψία. μὴ δὲ φάσκοντα κὴ δεσθαι τῶν νόμων, ἄρξασθαι τῆς ἐυεργεσί ας, ἀπὸ τὰ καταλῦσαι νόμον. ὃν ἅδ ἡδὺ πυθέσθαι μόνον. εἰ μὲν νὴ δί α τῆς πολιτείας ἧς ἐφρόντιζε ξέμεσθῶν, ἄπορος ἦν. ἀλλ' ἅδ ὑσυνήλε γμένων ἦμεν ἀμαμφάτως μικρὸν ὕστερον. προσίτω τοῖς ἄρχουσιν οὐδὲ δὲ εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἔμελλε δήπου βρίσασθαι τὸ ἀπόρρητον τοῦτο γὰρ ἦν ἀκαλῶς ἡμῖν παραδιδόντος τὴν θέραν. ἀδ' ὅπως κωλυθείη τὸ κακὸν πράττοντος. ἀλλ' ὅπως αὐθέως ἐν ταραχαῖς εἴη μὴν ἀ καὶ ἡμεῖς ἐνθυμούμενοι, ὁ ταυτάμοι περὶ τὸ ξένο φρονεῖν τοσ ὁρῶντες ἀγόμενον, παρὸμ αὐπλαμβάνεσθαι, καὶ κελεῦσαι μὴ κλεί μην, ἐάσατε. ἐπιρέψατε τοῦτο, μὴ παῦσαι τὴν σφαγὴν. ἐπανέσατε τὸν φόνον τῷ μὴ μέμψασθαι τὸν ἄγοντα, τὸν ἀγόμενον δεῖνα τοῦ τα πα θεῖν εἰρήνατε. εἰδ' ἔν ὑμῖν βουλομένοις σώζειν, πνα', ἐμπεδῶν. ὃ κἄμοι ῥήματα δύο φῆσαι, ὁ τοσὸ τοσοῦτον πεῖν, ἔατον ἄνον. ἀδὲ δὴ τὸ δὲ μου πανὸς ἰσχυρότερος ὁ στρατηγός. οἶσθ' ὡς εἰ ἐάσατε κλεῖσαι, τὸν γοῦν πανθ' ὑμᾶς, κακῶς τὸν φόνον ὁμολογεῖτε. μὴ τοίνυν, εἰ πᾶσιν ἤρεσκεν, ἀ τοῦτον ἐγὼ μόνος φεύγω, ὅτι τὴν γνώμην ἄνω τῶν τε

οντες. καὶ τούτους ἐρώτησον, πότεροι τυραννίδα ποιοῦσιν. οἵδε ὄντας ὑμῖν νόμους βεβαιοῦν οἰόμενοι δεῖν, ἢ οἵπερ τοὺς βεβαιοῦντας κωλύουσι. γένοιτ' ἂν τι βύβλου καινότερον; ἐμὴ γραφή, τυραννίδι μεμαχῆσθαι φησίν. ἡ δὲ ἀπόδειξις, τὸ πείθεσθαι μὴ τοῖς νόμοις δεῖν. ὁ γὰρ αὐτὸν τυραννίδι συμμαχον καλοῦσι, φύλακα κατῶν νόμων. τὸ τἀν εἰκότας ἐκφεύγομεν. τὸ τὰν ἐμισύμην δικαίως. εἰ τὸν τε νόμον εἶδως, ὁ γὰρ ξένον ἐρῶν, τῷ τὰ ξένα φωνὴν ἐμπροσθεν ἄγοντα νόμου. ὅλως δὲ τί δεῖ γράφειν ἡμᾶς νόμους, εἰ τῶν πραγμάτων ἡκόντων ὑπὲρ ὧν ἐτέθησαν, ἀχρεῖος αὐτοὺς ὑπερβησόμεθα. πῶς δ' οὐγελοῖον ἐν τοῖς αὐτοῖς δικαστηρίοις, τοὺς μὲν, ὡς ὑπερβάντας τῶν νόμων, τοὺς δὲ ὡς ἀκολουθήσαντας τοῖς νόμοις, δεδιηκέναι. εἶ πέτι φέρει ἀπόρρητον; ὁμολογῶ. ἐγὼ δὲ προσεῖπον; ὁμολογῶ. πρῶτον μὲν γὰρ ὑπὲρ τὸν νόμον αἰδῶς, εἶτα ὑπὲρ τῶν ὄφλημα τος. τὸ ξένον ἐν μέσοις ὑμῖν τὰ ὑμέτερα ἐκμανθάνειν, τῶν κολάζειν προσήκει μᾶλλον, ἢ τοῖς εἰκῆ προσέμενον ἐξαμαρτάνειν. ἐπὶ τάμὲ τοιαύτη τις ὑπόνοια τοὺς θεοὺς εἰσιέναι. ὁ δὲ νόος οὗτος, ἢ κεῖμεν ἐκ χερῶν γνώμη. καὶ παρεκινδύνευσεν ἐπὶ τῷ τὰ τῆς πόλεως εἰδὼς ἀπολεῖν. ἄλους δὲ, πλάττει τὸ τῶν πολλῶν. τί δ' ἐστίν. ὅσα φῶς ἐγνωκὼς ὅτι τεθνήξεται, πλάττει λόγους, ἐπὶ τῷ τὸ παρὸν διαπρούσασθαι. καὶ παράτειν τοὺς ἐλόντας αἰτίαις φαύλοις ἐφ' ἑαυτοὺς. ἐκμέσον οὖν ἁρπάσαντες οἱ δυσμενῶς τισιν ἔχοντες, δέουσι. σχεδὸν ἅπασι. βασανίζουσι. πᾶσαν δὲ ἂν κακῶν προσάγουσιν. δεξιώσασθαι ἐθέλησι φύεσθαι, καὶ ὅσα φέρουσιν αἰσχύνας. ἔγωὖν τοι γὰρ ἐν οἷς ποιοῖς θορύβοις, ἢ τῷ σχεδὸν ἥκειν, ἢ βραδύτερον τῷ τελευτῷ, καίπως ἂν δύναιτο παύσασθαι τοὺς ἔξωθεν αἰτίας, ἔπειτα τοῖς δικαίως ἀπολυομένοις ἡδονήν. ἐνατοῦτον ἐνόμιζον καὶ τὸν ξένον ἐκεῖνον, καὶ τὰ πρὸς τὴν πόλιν προνοίᾳ τῇ παρὰ τῶν νόμων ὀξέως ἡρμοσά

ἐπᾴ γορᾶς. τὸν δὲ οἰκέτας, τὸν δὲ, γυνὴ. τὸν δὲ, ὅπως ἀνοίμαι τὰς τύχας ἐμπέσοι. ὡς περ γὰρ ταῖς θυσαυροῖς ἐντυγχάνουσιν, ἃ χρὴ ὡς ἄξιον πλουτεῖν· ἀλλοῖς ἂν εὐδαίμων δόξω, οὕτω δὲ τὰς βιαίους παρασκευὰς πρὸ τῶν ἐναξιώματι τῶν πολλῶν τι εὑρεῖν εὐτύχησεν. ἔχει δέ που καὶ λόγον βίος ἀπλοῦς ἕκαστος ἀξίοις, ἢ βίος ἐν σχήματι τοιούτῳ παρέχειν αἴσθησιν. τὸ μὲν γὰρ φορτοῦν, ὁπόταν ἐργῶν πρᾶται λανθάνει. ὁ δὲ καταφρονῆσαι πρόσεισι, πρὸς τὸ τὸν ἀνίσου τιτὸς ἀπριβείας αἴσθησιν τὸν σχολαίου, ἴφθειξεν. αὐτὸ ἀνωνύμων ὄντι νοῦν, ἐθάρσησεν. ὃ μὲν ἐκεῖμὲν ἐφυλάξατο. ἐν ταῦθα δέτι καὶ παρημέλησεν. ἐθοῦτο παρεγυμνώθη τὶ τῶν κεκαλυμμένων. τοιοῦτό τοι καὶ περὶ τοὺς κακουργοῦντας τῶν οἰκετῶν συμβαίνει. οἱ γὰρ ὑφαιρεῖσθαι τὰ τῶν δεσποτῶν ἀπολμῆροῦντες, ὑφ ὧν ἁπάντισωήθη, πολλάκις ἐμνύθησαν. ὁ δὲ ταμίας οὐκ ἔσθ ὅ μὴ διάγειν γὰ τόνωλὶς ἔγνω τὴν ἀπροὺλὴν πρὸ τῶν ὁμοδούλων. τὶ οὖν θαυμαστὸν, εἰπὰν τοῖς κοινοῖς τῆς πόλεως ἰσοτιγίτει. καὶ τις ἀπροὺλαίων τοῖς νόμοις, ὁμῶ ἐστοκωλύσειν λαθὼν, ὠμελήσειν ἐκένόμιζε, τὰ τῶ κατέσκηλος. ξένος ἦκεν ἐρῶν· εἰκότως. ὁ γὰρ εἴτις ἀπροὺλεύστη πόλει. ἐπὶν παρασκαυὴν, διὰς ἡγεῖται κρατῆ σειν, ἐνταῦτα πιεῖται τὰ πόλει, ἰδὶ γὰρ ἂν εἴη θανατῶν βος. οὐ τυραννίδος ἐρῶντος. ἰὶς γὰρ ἁπᾶν ὑπείδεβ, πλῆθος ἐρῶν σωμάτων ἀθροιζομένων. πλῆθος ὅπλων κατασκαυαζομένων. συμπόσια. συλλόγους. ἰὲς διαθέσεις. τοὺς κολακεύοντας. πάντα ἁπλῶς. ὧν δεῖ τοῖς περὶ σωμένοις τὸ δῆμος. διὰ δὲ ταῦτα, ἄλλοις μὲν ἀπβαλάσσειν. ἑτέρωθι δὲ ὧν δεῖ πρὸς τὸ ἔργον, ἑτοιμάζεσθαι. ἐπὶ τὸ ἐς μὲν, ἔλαθον. ὧν ἀπθυμᾶ σιγεγομένου διεσπ). βίος δὲ καταφανὴς ἐγένοβ, παρ ὧν ὠρέμην β. μὴ βίνεω ἀ τὰ τὸ πράγμα βος φύσει συμβαίνειν ἔθος θαι. ταῦτ ἐπὶ βὺς στρατηγὲς δῶς ἰσχύειν. ἐ τὸν ξένον φησὶν ἀπέσφαξας. φέρ ἴδω πρὸς ἡμᾶς ἀπόρρητον. πρόσθες ὅπτανόμενελεῶ,

λειν, ἢ τοὺς ὑπὲρ τοῦ γίνεσθαι ἀπαντικρὺ πόνους. ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἀπολαύσεως φυγεῖν τὴν μετουσίαν. μᾶλλον δὲ τὴν μὲν σρατηγίαν, ἐφ' ἧς ἦν ἐπιβλαπτον τὴν τυραννίδα. τοῖς δ' ἀπὸ τῆς τυραννίδος, οὐκ ἐχρώμην ἂν τὴ τῆς σρατηγίας. ἐκεῖνο δὲ πῶς οὐ κάτοπτον, ἂν τοὺς μὲν τῷ τυράννῳ σωθέντας, ἐπαύτῷ τούτῳ τετιμῆσθαι. τὸν δ' ἀποδράντα τὴν σωτηρίαν, μὴ τούτου χρηστὸν ὑπειληφέναι, ἀλλὰ τοῖς τἀναντία πεπολιτευκόσιν ὁμοίας ἀξιῶσαι τῆς δόξης. τί οὖν τοῦ σωθῆναι τεκμήριον. ἄλλος φησὶν ἠκεμονεύσων τὴν τυραννίδα. καὶ οὗτος ξένος, σὺ δ' ἐσίγησας. οὐ γὰρ ἐνῆν ὠθαυμάσιε τὸν οὐ προαιρούμενον βοᾶν. αὖ τὸ δὲ τὸ μὴ λαβεῖν αἴσθησιν τῶν τεχνικῶς κακουργούντων. οὐ τῶν ἀγνοησάντων ἀδίκημα. εἰ δὲ ἐμὸν ἀδίκημα τοῦτο, διατὶ μόνου πρὸς θεῶν. μόνῳ γὰρ προσήκειμοι κήδεσθαι τῆς πόλεως. τοὺς δ' ἄλλους πολίτας ἀφίεσθαι τῆς προνοίας; καὶ τί λέγω τοὺς πολίτας, οἱ λέγοντες οὗτοι καὶ παρόντες. καὶ γράφοντες. καὶ πείθοντες. καὶ τὴν τῶν ὅλων φυλακὴν ἐνταῖς αὐτῶν φωναῖς εἶναι λέγοντες. κἂν εἰμὴ λήψονται σεφάνους ἀγανακτοῦντες, διατὶ νῦν οὐκέτι τοῖς αὐτοῖς κρίνονται. καὶ γὰρ αὖ τοὶ τῶν οὐ καλῶς βουλευομένων μισθοί εἰσιν. ἐν δυνάμει δὲ παρ' ὑμῖν. ἀλλ' ἐῶ καὶ τοὺς ῥήτορας. ὁ δὲ ἄρχων οὗτοσὶ, καὶ οἱ πρυτάνεις. καὶ αὐτὰ τὰ βουλεύσαντα διοικοῦσα βουλὴ, τί μὴ πρὸς τὰς αὐτὰς αἰτίας ἄγονται. ἀλλοὐχὶ τοι κακῶς τῆς αἰτίας εἰσὶν. ὦμά τοὺς θεούς. ἀλλοὐ καλοὶς ἐνταῖς αἰτίαις ἐγώ. πόσοι γὰρ ἤδη πόλεις οἰκοῦνται, μείζω φρονήσαντες τῶν πολιτῶν, ἐπείθοντο τοῖς νόμοις. οὐδαὶ ἀριθμῆσαί τις. πόσοι πρὶν τὰ τελέσαι τὴν γνώμην, ἐάλωσαν, οὐκολίγοι. πάντας οὖν οἶμαι στρατηγοὶ πρὸ τῶν ἄλλων εἶδον; οὐκῆτα. ἀλλὰ τὸν δεῖνα μὲν ὁ στρατηγός. τὸν δεῖνα δὲ ῥήτωρ. τὸν δεῖτις τῶν ἐργαζομένων

πράττειν ἐπῆλθεν. ἀλλ' ἀλλ' αἱ δυνάμεις ἐμποδὼν ἀνθρώπῳ τῷ βούλεσθαι. τῷ βούλεσθαι δὲ ὑπηρετεῖ πανταχοῦ τὸ δύνασθαι. καὶ νῦν οὐκ ἀκέχων ἐμὲ προσεπεῖν, λυπήσῃ περὶ τὴν δύναμιν. οὐμὴν εἴσγε ἐμαυτὸν ἀφαιροῦμαι τῆς αἰτίας, ταύτα λήρος. ἀλλ' ἀλήθεια πραγμάτων. τί γὰρ τῶν, ἐπῆλθε κατέσχεν ἐκεῖνος. ἴσα πάντα πεπραγμένων ἐμοὶ τοῖς τεθλιμμένοις, ἢ δεδοίκαμεν μαρτυρεῖ. τὴν ἀπὸ πόλιν ὤκουν. δορυφόροις ἐχρώμην. σωφρονῶ μὴν τὸν τυράννου. ῥᾳδίως ἐκοινώνουν. φρονήσεως ἀρρήτων. λόγων ἔργων. τὰ μὴν ἐπῆλθον. τὰ δ' ὑπῆκουν. ν. δείσεσθε τὴν πόλεως διέμε. χρήματα τὰ ἐμὰ ὠνήθη. γυναικὸς ἐστερήθη. καὶ νῦν μέπεισθε εἴπέ τις τῶν φερόντων ἄνωθεν ὧν ἄγματα, τὰ τοῦ τυράννου. τὸ τὰ σταλικά. τοὺς ὁπλίτας αὐτῷ παρέδωκα. τῶν ξενοφῶντας ἐκαρπωσάμην τὴν ἐντῇ τυραννίδι παρανομίαν. ἔσικεν οὐ τοῖς ἄθλιος. ὅσπερ τῆς ἐκ τῶν πράγματος ἀσφαλείας μετασχών, ἐνῶ τῶν ἰδίων ἦν ἀπολαύειν, τὴν κοινωνίαν ἔφυγεν. ὡς περ ἄν εἴτις τοῖχον διορύξας σὺν ἄλλῳ, καὶ τῶν φόβων τὸ μέρος ὑπομείνας, εἶτ' ἐνὸν ἐπὶ τῆς ἀσφαλείας νέμεσθαι τῶν ἐπὶ πλοῦν, ἐφῷ πάντα. ἐκινδυνεύετο. μὴ βούλοιτο. τί οὖν ὦ κακόδαιμον τὴν ἀλῶς ἐκακούργεις. τί δ' ἐντοῖς καλοῖς ἴσης τὴν κοινωνίαν, ἀλλ' οὐκ ἐκτείνεις μέχρι τοῦ κέρδους. τοὺς δὲ κοινωνοὺς ὦ ἄνδρες τῶν ἐμπορίων οὕτως ὁρᾶτε ποιοῦντας. τὴν θάλατταν τὴν ὑπομένας, καὶ τὰ τῆς θαλάττης κακὰ, καὶ τὸν ὄρμων ὧν λαβόμενος, ἀπέλθειν οἴκαδε κενὰς ταῖς χερσὶ, τῶν καρπῶν ἄλλῳ παραχωρῶν. ἀλλ' ἐγὼ μόνος ἀνθρώπων τύραννον ἐποίουν ἐπὶ τῷ μισεῖν μοιμέρος τῶν τῆς τυραννίδος κακῶν. καὶ τὶς ἂν πεισθείη. πολὺ γὰρ μᾶλλον ἐμὲ λόγον, οὐσυγκατα πράξαντα τὴν δωρεάν. καρποῦσθαι γὰρ νῦν ἐκεί-

ἀμύνεσθαι ταῦτα λέγων, ἀξιῶ με δοῦναι δίκην, ἔστιν ὅτῳ παύεσθαι θυμὸν ἂν ἐκ μόνου γε πάντων ἀνόσιον, ὃς ἅπαντας ἔδοξε τοὺς πολεμίους φιλεῖν. τῷ περὶ πολλοῦ τοῦτ' ἐκείνοις εἶναι, κεκοινωνηκέναι αὐτοῦ τῆς τυραννίδος. ἐπιθυμῶ τοῦ τυράννου μεγάλην ὑπάρξαι βοῦτο, τὸ προσλαβεῖν ἐμέ. ἀλλ' οὐδ' ὅστις γυναικὸς ἐρᾷ σώφρονος, ἀπὸ φιλίας τῆς αὐτοῦ μίας ἥσσω τοῦτ' ἐπιθυμῶν αὐτῆς ἔρασθαι. μὴ ἔμ' ὡς ἐκεῖνος ἐβούλετ' ἂν μεθ' ἡμῶν ἀδικεῖν, λέγε. ἀλλ' εἰσωσαδικεῖν, εἰ λόμεθ' ἂν ἡμεῖς ἐκείνω, δείκνυε. μὴ δῆτ' κρίνε μοι ἐμέ, κατηγόρει δ' ἐκείνου. νῦν γὰρ οὐ πάντα ἶς ἑτέρων βουλήσεσι δεῖ κριθῆναι τοῦ ἐμοῦ πονηρίαν. ἀλλ' αὖ τοῦ ἐφ' ἑαυτῆς τοῦ γνώμην τοῦ σῆς κατηγοῦσιν οὐκέτ' ἔχω δεῖξαι φαύλην, μὴ συνοφάντεται τὰ τυράννου. ἀλλὰ μὴν πρόσεστ' τὸ φάσκειν εἶναι μοι δύναμιν, βραχὺς ἐξαρκεῖ λόγος. εἰ μοι γὰρ ὦν ἔσιν ἀνοῖς δύναμις, ταῦτα καὶ δι' ἃ πράττουσιν εὐθύς, συμβέβλημαί τι τῷ τυράννῳ. πεπονήραμαι. δίκην ὀφείλω. λαμβάνετε. εἰ δ' μὴ τὸ βούλεσθαι τῶν ἔργων κύριόν τι τοῦτ' ἐδύναθ' ἁπλέον ἂν δέν. μὴ βουληθεὶς, ἀδίκησας. ὡς τε τοῦ δίκαιος εὐθύνεσθαι ὁ γεμόνος δυνάμενος. τῷ κυβερνήτῃ ῥᾴδιον τοῖς ἀνέμοις προβόλοις διαφθεῖραι. ἆρ' οὖν ταῦτα οἰκυβερνῆται πιθόμην, οὔ. διατί. ὅτι μὴ βούλονται. τοῖς ἱεροῖσι ῥᾴδιον ἅπαντων ἐμπλῶν ἀναθημάτων τρυφᾶν. ἆρ' οὖν ταῦτα ἀδικοῦσιν οἱ τοὺς πένητας, κατ' οὐδὲν δύνασθαι; κρίνατε. βίᾳ δικασταῖς γνῶναι τὰ μὲν δίκαια ῥᾴδιον. διὰ δὴ τὸ τὰ δίκαια νικᾶν. τοιαῦτ' τοῖς τοῖς φῶρον τίθενται. ἐ τι δεῖ τ' ἄλλα λέγειν, ἀλλὰ τὸν οἱ πάτλω ἀποκτεῖναι καθ' ὁδόντα. καὶ τὸν υἱὸν ἀπενίξαι. ἐ πρός γε αὐτὸν ἀσφάξαι, πόνων πολλῶν ἀμελῶ καὶ πραγματείας; καὶ τί τοῦτου ὦ ἄνδρες ῥᾴδιον. ἕκαστος οὖν ὑμῶν, ὁμοῖ, τοῦτο δ' ἐκεῖνο ποιήσειν. ὅδ' πάντα ἐφεξῆς. καὶ διεξελθεῖν εἰ τὸ δύνασθαι

γὸ καμὸς εἶναι μετέχειν. καὶ τὰ ἆθλα τῆς καλοκαγαθίας, ἀρχὴ μὲν τοιαύτη τῆς πονηρίας· ἀλλ' ἃ ταῦ ταρίει μαί πμαὶ πφύκασιν, ἀλλὰ μᾶλλον αὐτοὺς φαύλους ἀποφαίνειν ἀγαθοὺς, ἢ τρέψειν ἐπὶ θάτερα γὸ βέλτιον. ὅτως ὑστρατηγίατῶν τε ἔμπροσθεν βεβιωμένων ἆθλον ἦν. ἐπαύξησις τὰ μᾶλλον ἐπὶ μεῖζον αἱ ἀρεταῖς. ὁ δ' ἐτύραννος καὶ ναὶ τὸς ὑπανδεξάμενος, ἐνέφολκί ουμοί ρατυραίνωπροκεῖσθαι δοκεῖ πτ' ἂν ἐλέσθαι· ἐπὶ πέρον ηρεῖ πολὺν ἡγεῖσθαι βασύτων γενναίων, ἢ δουλαύειν ἑνὶ διεφθαρμένῳ. καὶ σιφανὲσθαι μετὰ μίνας, ἢ πλουτοῦν αἰσχρὰς ἡδονὰς, ἀνῶ μεθύοντα. ἐκ πυρυγμάτων τυχάνειν ἢ προκυλινδεῖσθαι δεπόβυ. σὺ δ' ὧ ῥᾳδίως τοὺς ἄλλους κρίνων, ἆ ῥᾳδίως ὧ πρ ἐτῷ παρὰ τὰ δίκαια τυμκιὼς, δίκαιοι τες εἰς βύβυς ἁφικεῖσθε; καλῶς γε ποιῶν εἴδυς χέρανας τὸ ῥῆμα. μὴ τίνων σαυτῶν μὴν οἷον προσήκειν εἶναι δικαίως πείβυς τε πμικότας. ἐμὲ δ' ἐνμὶ ταις ταῖς πμαῖς τοὺς πφάσαντας προδεδωκέναι. ἀκούετε τοίνυν αὖ τοῦ πάντων ἀνθέσαβμ λέγοντος λόγον. ὥσ πλείσουτῷ ἐμὲν προσήκειν ἐπείατ' ἄν ὁ τύραννος, ἐὼς ἐμοὶ δύναμις βάλομέμῳ συνάρασθαι. τίς γὰρ ἀνοῖδεν ὅπ πάντες οἱ πλειμέντες οἷς πισιν οὐκ πείαιντ' ἂν ὧδέως βύς τῶν ἐναντίων στρατηγοὺς ἀρ' οὖν πάντες οἱ στρατηγοὶ διάτᾶτα προδόται; πάντες δωροδόκοι; πάντες βύζοὶ κείους προδιδόντες; ἔκεῖσιν. ἀλλ' οἱ μὲν φύσ ἐ πονηροὶ, πωλᾶσιν αὐτοὺς. τὰς δ' τῶν ἀγαθῶν γνώμας οἱ διαφθείραντες ἂν ῥᾳδίως ἃ μεταβάλλουσιν. ἀλλ' οἱ μὲν ἔυκονται γενέσθαι χείρονες. οἱ δ' μὲν ὑσιν ἐπὶ τὰ κρείττονος. ναὶ οὐ δίκαια τοῦ ἐκείνων βάλλεσιν ἐμελέγχωδεῖ λαμβάνειν κατὰ τῶν ἀγαθῶν. εἶπσ. ὅτε πρόσθυς ἐχθροὺς σ παρεταπόμην ἀμέμπτως αὐτομόλους ἐκεῖθεν παρά γων ἐγὼ ἐκεῖνός με προδοσίας. εἰδέναι λέγων τοὺς αὐτομόλους τοῦ προδοσίαν, πολλάκις βύβ παρὰ βῖς αὐτῶν ἠρημένον. τὸν στρατηγὸν τῶν ἐναντίων εἶπσ ἐπεισιγενέσθαι προδότου, ἑτοίμως

νόμων, οὐκ ἔξεστιν δίκης ὑποσχεῖν. πῶς πείσωμεν τίθης ὄψυκος φάν τα τίμε πιτοίνικες ἐχρὸν τῇ πολιτείᾳ τὸ δε μοῦ ἱερεῖον ἐν τοῖς ὠφελικοῖσιν ἦν ψήφῳ τῆς παρρησίας ἐσερήμην. διδάσκαλοι ταίμοι τὰ ὄντα. ἐμπρὸς θέλημμην, καὶ τὸ πείσεσθαί τι δεινὸν ἐμὲ γε πάνταικινεῖν. ἐκβιάτον μοῦ δ' ἐν χρησὸς δ' ὢν, ἐμὰ γνώμοισιν ἐπεδεικνύμην τὸν τρόπον. ἀκέκινύμην ἐκέθαυμαζόμην. οὐδεὶς ὁ πλοισέφθη κεν ἐ τῶν δωμέων ἔρχον. οὐζηλωτὸς ἦν. ἀκαὶ δαίμων. ἀπαρὼν ἐμὶ λαμπρὸς τοῦτ' εἰ χεροῖς φορεροὺς ἔσεινομοὺς ὅς πε ἀντεσύτων αὐτὰ ἀγαθῶν ἀπεστερεῖν. νὴ δία ὀρεσκῶν αὐτοῦ. διατὶ χαρὰν σωφρονῶν. τί ζητῶν ἀντὶ τῶν ὄντων. ἐγὼ σρατηγίας παρὼν ὑμῶν ἠξίωμος, ἐπῆγον τῇ πολιτείᾳ δεασεσθαι. ἐμὲ ποσοῦτος γεγόνειν, καὶ ὅπως ἄλλος ἐξουσίαν ἄδικον λήσαιτο, πάνταχεῖ μὲ τοίμως κρᾶμην, καὶ γενέσθαι καὶ νομισθῆναι κακὸς. εἰ γὰρ αὐτὸς ἔμελλον τυραννήσειν, ἐδεξάμην ἂν τύραννος ἀντὶ σρατηγοῦ κατασῆσαι πρᾶγμα δυσιβὲς ἀντ' ἐννόμου καὶ πολιτικῆς. τίνος ἂν θυμῶν τοῦ πιμᾶσθαι. ἢ τί κάλλιον τῶν παρὰ τοῦ δήμου τιμῶν. ὧν ἅπασιν ἀνάγκη, ἃς μόνας ἄξιον πιμᾶσ προσήκειν. τύραννος δ' κολακεύεται μόνη. πιμᾶται δ' ἥκισα. ὦ γὰρ ὑπροσκυνῶν καταρᾶται, ποῦ τοῦτον ἐνπιμωμένοισι θεὶς τὶς. ἀλλ' ὁπωσοῦν εἰρήμοι τριφᾶν. καὶ γυναῖκας ὑβρίζειν. καὶ χρήματα ἁρπάζειν ἀλλ' οὐ μὲν τούβισ ἐτράφην τοῖσ ἤθεσιν. οὐ δ' ἐπαιδεύθην τοιούτων κακῶν ἐρᾶν. μάρτυρεσ δ' ὑμεῖσ διατῆσσρατηγίας. ἐνὶ γὰρ δὴ τούτῳ χρυσοῦτε εἶναι, καὶ ἐκ πλουτῶν. καὶ πρὸ τοῦ καὶ δοκῶν. καὶ διὰ πάντων ἀρετῶν ἠσκημένοι. καὶ ταῖσ καλλίσαισ ἐσχολακέναι μελέταις. καὶ πάντα ἅτισ ἂν αὐτῷ σωφρόνως ἔχοτο ἅπασιν ἐμαρτυρεῖτε. τοῦ μὲν σωὐκ ἐκπαιδὸς ὢν ἐπαιδεύθην μετὰ βελτίω, σύμβουλον ἐμὲ γενέσθαι σρατηγίας. ἀλλὰ νῦν δέτισ ἐδικαίωσεν, ἀξίοις μεγίσοις τετιμῆσθαι, δίκαιον ἂν τῶν μισθῶν τῆς ἀρετῆς, εἰσ

κοντι μὴν οὐκεῖναι, θωμασὸν ἐδόκουν. ἐμὲ δ' ἀπαιτεῖν εὖ λογον. ὑμᾶς δ' μετὰ μὴν ἐμβλητεῖν. τὸν δὲ ἀναγκάζειν παρέμεθαι. ἐν μὲ μὴν γὰρ ἐπεισβύς μάρτυρας κατυδὲ, διασώσει. τῆς δ' ἀρᾶς ὑμᾶς ἐξαιρήσεται. φέρε εἴπωμεν ἀργύριον οὗτοσὶ δεδουκὼς, ἔπειθεμὲν ταυθοὶ ροὰν ὡς σωκίδειν, ὡς ἐκοινώνουν, ἆρ' ὑμῖν ἐξέρηκε, ἢ παλαγιμώσειν ὤεσθε δεῖν, ἀλλοὐκὰν ἐσκέπτεσθε τίνες ὄντες ταῦτα λέγουσιν, εἰδυσμωνεῖς ἐμοὶ. πολλάκις τῶ τὰ ψευδῆ μαρτυρεῖν. εἰθοὶ μάρτυσιν ἂν παρεσκευάπισάντες, βύτων ἀπόντων, βῖς ἐκμάσι τὸ διώκοντος πιεῖσι τι. πολλὴν ἄρα ἀφθονίαν πίσιν τοῦ ἐθελόντων συκοφαντεῖν. οἰνῦν μὴν τὸδεῖν εἰσιναι μετὰ μαρτύρων, ἥδονεῖν φλυαρεῖν, ἴσασ' ὅτε καὶ ἀγανώσουσιν, εἰδ' γνοῖεν ὡς ἔδει ἐλέγχον δεῖ, ταῖς δ' αἰτίαις ἐπιμωρία προσκείσεται, τῶν πολιτῶν ἀεί τις ἀπολεῖται. ἑᾶσον γὰρ πάντων γραφὰ μὴν ἀναισχυντῆσαι. λοιπὸν οὖν, βῖς μὴν, ἐγκαλεῖν, ὑμῖν δ' καταψηφίζεσθαι. τῶν δ' φευγόντων ἀποφεύγειν μηδένα. ἥδη τοίνυν τὶ ἀπρεῶν μαρτύρων, ἐπὶ τὴν γνώμην τὸ πρινομὴν ἔρατο μὴν, καὶ δείξας δεκομὴν τὰς μέμψεις, ἐδοξέ πλέγειν. ἄυτα δ' νῦν λύειμάλλον, ἢ βεβαιοῖ τὴν γραφήν. καὶ δικόδειν ἀφεῖναι τὰς αἰτίας, τῶ τε τὸτον ἀποδεῖν μαρτύρων, τῶ προσκείσθαι τῶν εἰκότων εὔνοιαν εἶναι μετὰ πολ. τὶς γὰρ οὐκοῖδεν ὡς ὅτοι κινδυσὶ τὴν ὅσαν πολιτείαν, τῆς ἀπάσης ὠθυμοῦσιν οἵ πνες ἐν μὴ τῇ καθεσώσι φέροιτο μέρος, ἐλπίδας δ' ἔχουσιν ἐν τῇ μεταβολῇ βελτίας. οἷον ὁ τυραννου μένης πόλεως ἀπερριμμένος, πθεῖ τοὺς νόμους τῆν ἰσηγορίαν. καὶ ταῦτα ἐπανάγειν πράττει. πάλιν ὅτω τοὺς νόμους ἰσχύειν ὁ συμφέρει λύειν ὠφελοῦσι νόμους. τίνες ἓν οἱ πλεμοῦντες τοῖς νόμοις. ὧν οἱ τρεῖς κατ' ἐκείνους ἐνολάθησαν. εἰς ὀφλήματα πρὸς τὸ δημόσιον ὀνῆσι. ἓν ἀτιμία κατέγνωσαι. δὲ δεῖ ἐγὼ τὰ βέλτιω μὴν τὰ βέλτιω ὅσα. πολλάκις πανουργήσοντες ἴσασιν, ὡς μὴ οἴτων τοῖς

διδάσκω μ. ὡς ἀρέσκομοι τὸ λεγόμενον. εἰ δὲ μὴ τοῦτο, τοῖς ταξιάρχοις. τοῖς φυλάρχοις. τοῖς ἄλλοις, διὸ ἂν ἦν τοὺς στρατιώτας ἐν ἀκμῇ τῇ ἡμερῶν κατέχω. εἰ δὲ ἐγὼ μὴ δύναμαι. εἰ δὲ ἐγνώκειν, καὶ δι ἐκώλυον ἄν. εἰ προσθάμοιντο. Τί πλέον ἀνθρώπῳ τοῦ τυράννου τῆς ἐρημίας κοινωνίας, ἀνάγκης τῶν ὑπ' ἐμοῦ στρατηγουμένων. τὸ χαίρειν δὲ ταῦτα διῆλθον. ἵν' ὑμῖν ὦ ἄνδρες γένοιτο φανερόν, ὡς εἰ περ ἦν Τιμοκράτων ἀληθὲς, αὐτὰ τὰ πράγματα φύσις πολλοὺς ἂν τούτου παρέσχε βοὺς μάρτυρας. οἵ, εἰ καὶ τότε ἐσίγων, τὴν λαμπρότητα καὶ τὸ τιμᾶσθαι με παρ' ὑμῶν ὑφορώμενοι, νῦν ἐντὶ μέσῃ καὶ ταῖς βλασφημίαις ἐπέθεντ' ἂν, ὑποτοναιρὸν παρακληθέντες. λυπηρὸν δ' ἐστρατηγὸς πολλαχῇ τοῖς ἀκολουθοῦσι, πονεῖν ἐπὶ πάντων. μεμφόμενος τοῖς οἰκοῦσιν ἐρήμαις μάχαις. ἐν ταῖς διανομαῖς τοὺς τοιούτους ἀνιῶν. Τοῦτον δ' ὑπῆρχε ἐμοὶ τοῦτο παρεσκευάσθαι. καὶ μαρτυρεῖν ὡς ἀληθῆ γέγραπται. καὶ νὴ δία γε, καὶ τῶν ἐμῶν οἰκετῶν ἀκούσας. ὅτι μοὶ γὰρ πρᾶγμα ποιοῦντων πολλῶν ἂν ἐδεήθην λόγου, πολλοῦ δὲ χρόνου, ἑκάστην ἡμέραν ἅπαντα ἐπιόντα καὶ βοὺς ἔδει κοινολογεῖσθαι καὶ σκοπεῖν, ἅδε ἑτέρῳ ἄλλοις διαλέγεσθαι, ἑκάστοτε πρὸς τὰ πράγματα πέμποντα καὶ δέεσθαι, δῆλον οἶμαι πᾶσι. τοὺς δὲ ταῦτα διανομοῦντας, εἰ μὲν τῶν οἰκετῶν εἶναί τινας φησὶ, τί μὴ τούτους καλεῖ. εἰ δὲ τῶν ὠνητῶν δεῖσθαι. Τί μὴ τούτοις χρῆται. ὁρᾷ τε τοὺς συγκατασκόντας τῷ τυράννῳ τὴν ἀρχὴν, ὧν οἱ μὲν αὐτῶν τὸ σῶμα ἐφύλαττον. οἱ δὲ τὴν ἀκρόπολιν ἐφρούρουν. οἱ δ' ὅ, τι κελεύσει ἕκαστος ὑπούργουν. Βοῦς ἂν ἔροιθ' ἅπερ ἀλλήλων, εἰ πρὸς τὰς τυραννίδος ἀλλήλους ἤδεσαν φέρουσιν ὡς ἤδεσαν. ἀγαθὸν ἂν ἕκαστος μὲν βλέπων ἔχων εἰς συνεργοὺς ἐτόλμα. οὐκοῦν εἰ περ ἐν αὐτοὺς ἐν βοῖς κοινωνοῦσιν ἦν, ἐν τοῦτ' ἤδεσαν ὡς περ ἀλλήλους, τί οὖν μή, ὡς καὶ τῶν ἄλλων, καὶ βοῦν ἐν περεῖς. ὃ πᾶ ἄνδρες τὰ μὲν πεπραγμένα, μάρτυρας οὐκ ἂν ἔχοι. Τοῦτο δ' ἐν τῷ διὸ

ἄκλητος, ἐπὶ τίνος ἐσίλγαινον. τίνος παρόντος ἔτυπτον. τίς παρὼν ὅ τι ἔλεγον κακῶς. σὺ δὲ ὁ μέγιστον τῶν ἀδικημάτων, καὶ ὃ πάντα τὰ ἀνοίας παρέρχεται, τί γὰρ ἂν γένοιτο τυραννίδος ἀσεβέστερον. βιαίως δὲ γράφειν εἰσάγων, συμβάσεις καὶ σπονδὰς παραφέρων, πείσεις οἴεσθε τοὺς ψηφιζομένους; τῶν ἀδικημάτων ὦ ἄνδρες δικασταί. τὰ μὲν αὐτοῦ μόνου δεῖται τοῦ πανουργοῦντος. τὰ δὲ ἐπικοινωνίαν πλήθους ἔχει τῷ ἰσχύι. διὸ ἐπιβουλεύσεις ἀποκτεῖναι τὸν ἐχθρὸν ἐπείρας. ἀπίστου τὰ ἀπιστεῖσθαι. βοῦς δὲ μόνος πράξειεν ἂν καὶ οὐδὲν δέοιτο πρὸς ὃν φόνον συνεργοὺς παρακαλεῖν. οὐδὲ προλείξειν ὄφρασι τοὺς, ὧν δικὴν δέοιτο. πάλιν ἰατρὸς φαρμάκῳ τὸν δεῖνα διέφθειρεν, ἥμισυν αὐτὸς. ἥμισυ θὸν τοῦ φόνου λαβών. ἔτος οὐκ ἂν δέκατον τὸν πρωτόμορον, εἰκότως ἀγανακτοῖμι, φάσκον παρεῖναι δεῖν τὸν καταμαρτυροῦντα. διατί. ὅτι ἔρημοι εἰς τὸ ἀδίκημα αἱρεῖς αὐτῷ καὶ κτείνει, ὡς περ ἐκείνῳ τῷ ὄντι ἐχθρὸν ἀποσφάξαντι, μετὰ τῶν χειρῶν, ἔρημόν ξίφος. καίτοι κἀκείνους ὁρῶ μὲν βοῶντας ἀναμαρτύρωτον ἀπολύμεθα; καὶ τοῖς γε δοκοῦντας εἰκότως ἀγανακτεῖν. ἀλλοῦμὴ τυραννὶς τοιοῦτον. ἀλλὰ καὶ τὸν ἱερῶν τὰ βοῦ πράγματος, τοῖς ἀνάγκη κοινωνῆσαι τῷ διανοίαν. ὃν τὸν σωθέντα ὦ ἄνδρες δικασταί, μετὰ πολλῶν ἀνάγκη σωθέναι. τὸν δὲ κρατήσαντα τῷ μὲν σωθέναι, βοῦς δ' ἄλλους ἄ, τι σὺν οἰδ' ἐλαυνάτειν, πάντων μάλιστα ἀδυνάτον. σκοπεῖ τι γάρ. ἐκεῖνος ἐμοὶ φράζων ἀποκτεῖναι ἐγνώκει, ἃ τῷ ὠθυμίαν ἐκφέρων, οὐτοῦτ' αὐτόνομίζων αὐτῶν λυσιτελεῖν ὁμαδήσαι ἐμὲ τῶν προπολεμούντων ἀγροικεῖν, προὐλεγεν. ἀλλ' ἐννοούμενος τὸ μὴ δεῖναι τῶν κωλύματα παρὰ τῶν ὑπὲρ μοί τε τεταγμένων εἴτις αἴσθησις συμβαίη γενέσθαι. οὐκοῦν χρὴ τὸν ἐκείνῳ συμπράττοντα κρατῆσαι. μάλιστα μὲν ὅλα τὰ δυνάμει περὶ τοῦ δεῖναι ἐὰν τὸν δεῖνα καταλύειν βοῦς νόμους, διαλέγεσθαι, καὶ

χω κυροῦν τὸν νόμον; ἀκὰν ἐγὼ μὴν ἀπιὼν, παρανόμων ἂν, ἐπρᾶ
ξον. ὁδὶ ἐφθέγξατο, ταῦτα δὲ τοῖς ἐπὶ θανάτῳ σωφλημμένοις εἰ
ωθότα. ὧν κοινῇ πᾶσιν ὑπερορᾶν ἐδόκει. ἔπαθεν ἄδικα πεθεῖν ἐπὶ
βιάβοις ἐτέτακτο. μετὰ ταῦτα τίνων ἐμὲ θαυμάζομεν παρ' ὑ
μῶν, ὡς ὢν μελῶς & φιλοπόλεως βασανίζοιμι βοὺς συλλόγους, καὶ
ὡς ἐρρωμένως ἀμυνοίμην βοὺς καταφρονήσαντας τῆς πόλεως, ἐπὶ
σέρχεται θεοῖς ἑκοῦσι χεροὶ τυραννίς. ἢν ὁ πιθ' ὑμῶν ἐδυσχέραι
νον, ἴσε. ὅσα γοῦν εἶδεν παρ' ἐμὲ λεχθῆναι καὶ δοκιμασθῆναι & βου
λευθῆναι & πραχθῆναι τὸ πειρασθαι τὰ δίκαια πάντα ὑμῖν προθύ
μως, ὡς γε μαρτυρεῖ πείθω, εἰσεννέχθαι οἶμαι & παρῆλθε τὰς
ἀνομίας & δημοκρατίαν ἐμισθα πάλιν. & βύετο. & ἀπέδετο. & πολὺν
ἐμοῦ πάντες ἐνεύθυμίαις. ὁ στρατηγὸς κρίνεται. & ὃ, πάντων ἀτοπώ
τατον, ὡς σωφρόνως τῶν τυράννων τοῦ καταλύσαι τοὺς νόμους.
τίς οὖν ὁ παρ' ἐμοῦ λόγος. ἁπλῶς. & δίκαιος. σωιδέναι μοι φής, &
σωιφρῶφθαι τὰς τυραννίδος. καλῶς. ἀκὰν ὅς τις βοῦβ οἶδε, φανή
τω. μαρτυρησάτω τοῖς δικασταῖς αὐτῶν. πρὸς ἅπαντα βοὺς ὁμωμοκό
τας ὅτι μεγίστην ἀπατεῶνα τις, ἀκὲ πιορκήσοιτο. βούβ δὲ ἔστιν ὀρθὴ κα
τηγορία, ἄβσὶ κέκλοφε. τὶς ἔπίσις. ὁδεῖνα μαρτυρεῖ. μεμοίχευ
κεν ὁπρινόμενος. πόθεν πρόθῳ μὲν. ἀπὸ τῶν μαρτύρων. τοῦτο καὶ
νῦν ἐμοὶ σῶ θέτω. σωιδεῖ ταῦτα τῷ μέλλοντι τυραννεῖν ὁ στρατηγός.
γέγραπται βοῦτο. κάλφ βίμω ἐπὶ τῆ γραφῆ & βοὺς μάρτυρας. εἶτ' ἐ
λευθέρωνε ἴσθ' ἅλωνό' ἐστιν ὑμῖν ἄξιον καλεῖν. εἰ βξ. τ. εἰ τῶν ὁπλιτ' εἰ τ'
ἱππέων. εἰ σφενδ'νητῶν. ἀπηλιτῶν. εἰ ξένων. τὰ τα δὲ διαφέρ δημοκρα
τία τυραννίδος, ὅτι ἐκεῖ μὲν ἀρκεῖ κελεῦσαι τὸν δικαστήν. & δεῖ
τελευτᾶν. ἐνταῦθα δ' ἔρειν ἄξια θανάτου δόξαι τοῦ λοιποῦ
τα τὸν ἐναντίας, ἀκὰν ζημιοῦσθαι θανάτῳ. σὺ δ' ἀξιῶν ἀπαλλᾶξαι
μεμψιλῆς ἀπθυμίας, μέτρια νομίζεις ἀξιοῦν; εἰ γὰρ ὕβρεως
ἐκάλεις. εἰ γὰρ οἰκίας. εἰ γὰρ παιδοφθορίας, ἀκὰν δι καίως & τότε

ἄνδρες μεγάλη ξοπὴ τὸ τὰ βουλαμμένα λαμβάνειν. καὶ γὰρ τὸ ψήφισμα κρυβὴν μὲν, κέρδος τοῖς ἐψηφισμένοις. πρὸ δὲ τῶν ἔργων κηρύχειν μάταιον. τὰ δὲ, καὶ αὐτοὺς οὓς βουλαμένους ἔβλαψεν. εἰδὼς οὖν ὅτι τούτου μὲν τοῦ νόμου κρατοῦντος, ἔνιπε τῶν ὅπλων ὄφελος. ἀνὴρ μισθοῦ δὲ πρᾶγμα ἀνόνητον αἱμάξαι, παρετήρουν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ὅπως αὐτῶν ἢ τῶν πολιτῶν, οἷς ἀναγκαία ἢ πρὸς τὸν ἐνεστηκὸς ὠνία. καθαρὸς ὁ σύλλογος. ἐὰν μηδεὶς τῶν ῥᾳδίως ἀναβλαττειλάντων τοῖς ἐναντίοις τὰ τῆ δυνικῶντα, πειθέσθω. καὶ αὖθίς τι παντοῦ βοὸς ὀφθαλμὸς πειθέστερον. καὶ οἷς αὐτὸ τοῦτο προσετέτακτο πείθειν, ἦσαν οὐ πολίγοι. ταῖς γὰρ ἐλπίσι τῶν τροπαίων, ἐν ταῖς ἐκκλησίαις εἶχον. καὶ συμμάχων ὡσάντως εἰποιμεσιμώτερον ἦγον, τὸ μὴ δύνασθαι τῶν ἔξωθεν εἰδέναι τὰ ἡμέτερα ἀπόρρητα. διὰ τοῦτο δή μοι δοκεῖ ὁ τῶν στρατηγὸν ἀλλοῦ τὰς ἄλλας ἀρχὰς, ἐπὶ τὸν ξένον παρακαλεῖν. εἰδὼς ὅτι μάλιστα ἰὼν τὰ μελήσῃ τῆς περὶ ταῦτα ἀκριβείας, ὧν μάλιστα συμβαίνῃ μὴ ταῦτα παραβαίνεσθαι. ὃν μὴν οὖν ἄλλον χρόνον, εἰκὸν οἰκεῖοι τοῖς ἡμετέροις νόμοις. καὶ δεῖς θρασύτερος ἐωρᾶτο τὰ φόβα. πρώην δὲ συγκαθημένων ἡμῶν, καὶ τῆς ἄσης φρονήσεως. ὁ περὶ τῶν μεγίστων τῆς σπέψεως. καὶ οὗ κήρυκος ἐρωτῶντος τίς ἀγοράζειν βούλεται, ὁ τῶν ἐσπεμμένων ἀνίσαμμένων, ἐγὼ δὲ ἔβλεπον εἰς ἵππους, ὑπερτεῖν τῶν νόμων. περιφοίτων δὲ, οἷς τὸ προσέπεσθαι. βοὴ δὲ βαίφνης ὁ ταραχὴ. ξένος ἔτος εἰς βιάζεται. ὁ καταμανθάνει τὶ μὲν εἴρηται. τὶ δὲ κέκριται. τὶ δὲ ἔδοξε. τὶ δὲ ἀπέδοξε. καὶ τὰ τῆς πόλεως ἀκοῆ ὁπόθεν ἥκων, εἰδὼς ἄπεισιν. ὁ στρατηγὸς συμβάζει. ἰμωρία δοὐφαίνεται. ξίφος δὲ ἀδαμᾶ. τὸ τῶν πιφυκότων τὶ ὁ λεγομένων, τὶ ἐχρῆν μεκιεῖν. ἐπαινέσαι τὸν ἄνδρα, ὁ στεφανῶσαι. ὁ πελᾶσαι ῥήματα ἄλλως ἡγεμονικὰ νόμου. ὁ βῆς ξένοις ἀνοῖξαι τὰς ἐκκλησίας. ἀλλοῦ δὲς ἐρεῖ. τὶ οὖν λοιπὸν. ἀπείργειν, ἔρ

τῶν τυμόντων. τῶν δ' ἐξαλασμένων εἶναι πνα. ὁδεῖ να μὴ, τὸν δεῖ να δὲ πένεσεν. ὑμεῖς δὸὺ προσείμετε, ἕτερος ἕτερον ἐθαύμαστεν, ὑμεῖς δὸὺ κἀνέσχεσθε. καὶ περὶ τεί τον οἶμαι καὶ τέταρτον ταυτὸὲν, οἱ ἐπενοῦντες. οἱ μὴ πειθόμενοι. τῶν μὲν γὰρ, τοὺς προγόνους κτίσασθαι. ζῆς δ' ἀκαλῶς τεθραῦφθαι. τοὺς δ', ἀπείρως ἀγώνων ἔμεν. τοὺς δ', ῥᾳδθεὶς εὑρεῖν τὸδέον. ζῆς δ' ἀκάρπειν ὧν τελίσαι τὸδόξαν. ἐπειδ' ἐμοῦπις ἐμμάθη, πάντες οὠ ὦ ἄνδρες, τὸ ἐφορπικώτερον εἰπεῖν, ἀσιωπήσομαι. ἅπας ουὦ ὁδῆμος ἀνεθαρύβησε. ζῶσαν ἀκάσας ὃν ἐζήτει πάλαι, διετέθη. ζ συνήδονῆ ζ ἐλπισαῖς ἐλπίσιν ἐρεῖτο. παραλαβὼν δοὺν ἐγὼ τὰ πράγματα. ζ πειρώμενος μὴ φαῦσαι προσδοκίας τοὺς ἐλομένους, ἐχ ὅπως ἂν ὡ παθήσαιμι τῆ δυνάμη, ζ μείζω ποήσαιμι τῶ ὐσίαν ἐσκόπουν, ἀλλ' ὅπως ἂν γένοιο τὰ κοινὰ βελτίω. ζ μὴ δι' ἐν παροφθείη. τοῦ ζ φρονῖζων διετέλουν. ἴσασιν οἱ στρατιῶται ζοὺς ἐμὲς πόνους. τὰς ἐμὰς ἀργυρίας. ἐν ὅσαις μὲν αὐτοὺς ἤσκεον μελέτας. ὅπως δ' ἐτίμων τοὺς ἀγαθὲς. ὅπως δι' ἐπανόρθουν τοὺς μὴ ἐθιούζους. καιροὺς παρατάξεων ζητῶν, χωρίων καταλήψις. φυλακὴν τοῦ μὴ παθεῖν. ἐπίνοιαν τὲ ῥᾶσαι ἐνέσρας. βουλεύματα. παρακλήσεις μάχας. τὰς εἰς νίκας ἀφορμὰς. νομίζων δ' δεῖνον ἄριστον στρατηγὸν, μὴ ζῦμὲν ἔχω κρατεῖν ἔμὴν πρόνοιαν, τῶν δ' εἴσω τείχους ἐμελλκίναι, τοὺς νόμους οὐ δι' πρὸ τερον ἀγνοῶν, εἶ τἄμεινον ἴσσευδον εἶναι. καὶ τούτους πολίων, ὅσοι διὰ τῶν στρατηγούντων ἐβίλουσι βεβαιοῦσθαι. ἤδη γὰρ ὡς ἡ πόλις, τῶν μὲν πολεμίων νικᾶ πῶς ἐστὶ. δι' ὧν δι' οἰκεῖα νόμων, τούτων οὐκ ἀγανακτεῖ κινουμένων. διὸ δεῖ νικᾶν τοὺς πολεμίους οὐκὲν τῶ ἀπολλύειν. τῶν δ' τοὺς νόμους ἰσχύειν. πάντας μὴ ὡ ἔγωγε συμφέροντ' ἄστεώρων, καὶ φυλάττειν ἀξίους. μάλιστα δ' ὃν, ὡς ἀληθῶς ἐξ ἴσον τῶν μετέρων ἐκκλησιῶν μετέχειν, ἀγοράζοντα. διατὶ. ὁ πῶ

πρὸς τὰς ἐλευθερίας ἐναντιοῦσθαι καλοῖς. τὸ γὰρ ἐπιεικάζειν καὶ ψευδεπιναίτιας ὀντύμοι τῶν πολιτῶν ἀποτεθναίζεται φάσθαι δικασῶν πατρμείων, ὅσου τῶ δεμότερον τοῦ παθεῖν τὸ οὐ τοῦδε ὧν τάγματος, ὃ σὺ τὸ μὴ τῶ κρείττω συμβαίνει, ἢ τὸ τῶν ἀδίκων τὸ μεῖναι πάλιν δουλεύοντα, σύνοιδεν, ἐν δὲ νόμοις δοκοῦσι μίσχειν καὶ δημοκρατίας σχήματι, ὃ παρὰ βίας νόμους ἀποθανεῖν τῶ τε ἀποθνήσκοντι, μείζονες συμφοραὶ ἢ βίος ψηφιζομένοις αἰσχύνη, εἰ τὰ τῆς τυραννίδος ἐπὶ τῆς ἐλευθερίας οἱ μὲν, πάσχουσιν. οἱ δὲ, μιμοῦνται. ὥς τε ἦν μὲν ὑμῖν μέλλῃ ὑμῖν παθαρῶς ἐπανιέναι τὴν πολιτείαν, καὶ λόγου φαύλου τὸν λόγον μετεύνοιάς ἀποσατι. οἶμαι δ' οὐχ ἁμαρτεῖν ἐπὼν, ὡς ἐγὼ μὲν κινδυνεύω περὶ τοῦ σώματος· κοινὴ δὲ ἁπάσις περὶ τῆς δόξης. ἢ τὸ πότερον αὐτὴν δεῖ δουλεύειν φρονεῖν. ἐνοίωσε πέμεν· ἐπὶ δὲ χαλοῦχῶς μὲν ὃ λέγειν, ἢ τὸ ὃ στρατηγεῖν ἐπὶ βίς βουλομένοις ἐστὶν, ἄλλον ἂν ὑμεῖς εἵλοισθε κρίναντες ὧν τὸ δεῖον εἶναι λαμβάνειν στρατηγὸν ὑμεῖς ἐρωνδιοικεῖν οὕτως ἀπόδειξιν τῶν δυνάμεων κύριος. εἰ μὴ ἐμοῦ τὰ δὲ καὶ παρεχομένου μὲν τὰ παρ' ὑμῶν ἴσην τιμωρεῖν τῶ κρινομένω μὴ ἐσ ρεῖα τὸ πόλλ' δὲ εὐδοκιμεῖν ἀπὸ τοῦ χρησοῖς αὐτὸν ὧν τρέπεσθαι συμβήσεται. εἰδ' ὑμεῖς ἀστῶν συκοφαντούντων βλασφημίας ἧς ὀρθῆς ἀπολογίας προθήσετε, τεθνάξομαι μὲν ἐγὼ, δόξετε δ' ὑμεῖς ἐπαινοῖα πάντας ἀνοὺς νικᾶν, εἰοὺς ὡς πονηροτάτους ἀποκτείναν ἐμέλλετε, τοῦ βίος ἐπὶ ὃ στρατηγεῖν ἤγετε. ἀναμνήσω δ' ὑμᾶς ὦ ἄνδρες βούλομαι, τὰς ἡμέρας ἐκείνας, ἐν ἧ πιοῦμεν τὰς αἱρεσίας ὑμεῖς, πολλοὺς ὑπερβάντες, ἐμὲ τῶν δωκάμεν ἀγελάσθαι κατεψήφισατε. σωφέλει μὲν μὲν γὰρ ὁ δῆμος· ἐβουλήθη δ' ἂν περὶ στρατηγῶν αἱρέσεως. βόρυβος δ' οὐμικρὸς. καὶ λόγων πολῶν. καὶ φωναὶ τοιαῦται ῥητόρων, ἐν βίς ὁ πλοῦς ἐστὶν ἡ σρεῖα. τῶν δ' ὁ πλοῦν αὐτὸν τῶ στρατηγῶ τὸ πλεῖον. καὶ προσκείσθω, ἃ τοῦ ἐμοὶ τοῦ τοῦ

ΠΡΟΘΕΠΡΙΑ. ΣΤΟΧΑΣΜΟΣ.

νόμος τὸν ἐπὶ τὰς ἐκκλησίας ὀφθέντα ξένον, ἀποθνήσκειν ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ. ξένος ὀφθεὶς ἐπαγόμενος, ἔφη τὸ μηνύσειν ἄπορρητον ἀπέπεμπεν αὐτὸν ὁ στρατηγός, μεταταῦτα δὲ πλὴς ἐτυραννήθη. καὶ γαλυθέντος τοῦ τυράννου, μένει πα σωφρόνως.

ΜΕΛΕΤΗ ΕΞΥΠΟΛΗΨΕΩΣ ΤΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΟΣ.

Τὰ μὲν ἀπὸ τῆς τυραννίδος ὦ ἄνδρες καλά, καὶ τοῖς πάντων τῶν ἀνθρώπων δεινῶν ταύτην εἶναι μάλιστα τὴν κατήγορον σὺν δίκῃ θαυμάζοιμι ἂν καὶ εὐλόγως ἐξισωμένας ταῖς συμφοραῖς. τὸ δ' ὡς ἐγὼ πεπύσθαι ἐφ' ὑμῖν συμπαρεσκεύασα, καὶ ἐνοιβαλόμενος δεσπότην ἀπηλλάχθαι τῆς πόλεως, οὐδὲν λόγωμαι τοὺς θεοὺς ἐφαίνετό μοι δίκαιον εἶναι. ὑμεῖς δ' εἰ μὲν τὴν φύσιν τοῦ πράγματος ἐμάνθανεμεν εἰδότες, καὶ ὃν ὑπὸ τοῦ τυράννου πεπόνθατε, παρὰ τῶν δ' ἐμὲ ὑμᾶς ἐδέησεν ἀκοῦσαι, οὐκ ἂν οἶμαι δεῖν δίκαιον λαβεῖν, χρήσασθαι. παρὸν λέγειν. εἰ δὲ μωλίσεις ἦν ἃ τε ὑπ' ἐκείνου πέπονθατε, καὶ τὸν πονηρὸν ἐμὲ πεῖσαι τὴν πόλιν γεγονέναι μᾶλλον πεπεῖσθαι τοῖς κατὰ τὰς τυραννίδος ἀπολλυμένοις λόγοις. μὲν δὲ τὴν ἀπ' ἐκείνης ἀρχὴν εἶναι τῶν ὑφ' ὑμῶν πεπονθότων ἐφάνη. ἴσως δὲ πάντων τῶν μὲν πόλει δυσμενέσθαι εἶναί που, εἰ τῶν μὲν ἄλλων ἕκαστος αὐθυμεῖται καὶ σφαλεροφορεῖ. καὶ τὰς τῶν πραγμάτων μεταστάσεις ἀπολαύει μόνος δ' ἐγὼ, καὶ τῶν τῆς τυραννίδος ἐπιεικῶς δυσμενῶν. καὶ τῶν τῆς ἐλευθερίας καλῶν ἀπείρημαι. καί μοι δοκοῦσιν οἱ πάμπολλοι φάσκοντες τὴν τε δημοκρατίαν ἀγαπᾶν, καὶ τυραννίδα πολεμεῖν, τὰ μὲν τῆς τυραννίδος ὠφελεῖσθαι καλά. τὰ δ'

δεμ πρῶτον. τῶν δὲ τελευταῖον, οἵμοι, παῖδας παρὰ πρέσβεις πέμπουσιν τοὺς ἐμοὺς τί γὰρ ἐμοὶ καιρὸν ἀφαιρεῖται τὴν λύπην. ἀλλ' ἴδω τοι θάλαμοι, ἐφ' ὧν τοὺς γάμους ἐπὶ νοις εἰσίων, ἐνθυς μέτα πάντων ὠμωξα. ἀπὸ ψωμαι τὴν παιδά, τὰ τῆς ὑστεραστύχης λογίζομαι. εἶτ' εβαρύ θῦ πάθος οὐφέρω. ἂν δ' ἐ τοῦξιφος ἁμμηθῶ, τό πεδὴ τότε, ἐ ταῖς μέρσιν ἐπαρῶ μαι λαιπας, ὅπ μὴ πάμε τεί θυ προσίθηκαν. ἔ νειλον, τὸ, μὴ μέτ' ἀλγεῖν αἰθαμό μενος. παῖσοι κόρος ἄν τῶν μέ τέρων κακῶν προσεγένετο, ἐμοὶ μὲν οὖν τὸ τεθνάναι οὐχ ὅπως ἐ φοβερὸν, εἰμὴ ἐ μᾶλλον εὐκταῖον τῶν παρόντων κακῶν ἀπαλ λάξον. κἄντις ἀποτείνας βαλὼν, μάλιν ἔξω βαλλόμενος. μόνον τὸ μὴ δικαίως ἐπὶ τοὐμῷ γραφέσθω σώματος. τοῦτ' ὄπι καὶ ὡς ἐπαύθ φόρως θυς ἐμὰς ἀπέρω, τοῦτο δ' ὑμέτεροι μᾶλλον ἢ τοῖς παισὶ. ἐ τοὶ ποτ' γένοιμ' ἀεί ποτε θυμὸν ἐ βάλομαι δυσμενῆ παιδὶ δίκαιος. εἰ δ' ἀ φῶν ἐπεῖ τοι δικαίως πεπόνασιν, αὐτὸς ἀδικώτατα πείσομαι. ὑμᾶ μεῖς δ' οὓς τοὐκαλεῖ σθαι πρὰς ὁ δαίμων ἀφείλεθ', ἀλλ' ὅπως μὴ ἐ θῖσ νόμοις αὐθῖς προσφέρητε φθονοῦντες ἐμοί. γράφοντες ἄμε δίδωτε πόμος. εἰ δ' καὶ πρὲς ἐστέ, καὶ παῖδας ὡραίας γάμων ἐχετε, οὐχ ἁλμυρὰν ὑμᾶς ἐγωγε μὴ πρὸς τοῦτο μὴς ἐλθεῖν. μὴ δὲ νυμ φίον δυσμενῆ σαυθιοῦθυ ἐπ' ἀἰσχύνῃ τοῦ γένους. θῦ δὲ ὦ φίσμα τος θῦ τοδέδοικα. μὴ καί πε ὑμῶν εἰς κακὸν ἀπλώσῃ. καὶ δικαί ως ἴσως. οἵτινες τὰ μοιχῶν καθαιροῦντας ἀθύνετε. καὶ τοῖς γυ μνοῖς τὸ περὶ θῦς καθεσὰς κακουργεῖν ἀνεύθυνον ἔδωτε.

¶ Lex fuit peregrinum in concione deprehensum ab exercitus Duce occidi. Peregrinus deprehensus dixit se arcanum quid nuntiaturum. At illum exercitus Dux occidit: Post hæc Vrbs Tyrannide occupata est. Electo Tyranno accusatur quasi conscius.

δαίμονος βαρύτερος ἐμὴν ἀναπίφτας. ἵνα μὴ ἐγὼ βρυνίσας ἐ
μαυτὸν ἐς συμφορὰς. ἵνα μὴ ἐγὼ βοῦ πάθους ἀπολαυσάμενος.
μὴ γένου πρὸς πρὸς βύς παῖδας φιλοσορρότερος. μὴ φαίνου ἐνό
μως φιλανθρωπότερος. ἴασι σὲν, ὡς ὁπὲρ μὲ ἐὲ τὸν τόμων ἐκῶν πλέ
ριν. ἔσι τὰ τῶν παίδων οἰκτρὰ, πολὺ χαίρω τὰ βύπρὸ λόγισμ. οἱ
μὴ γὰρ μετὰ τὰς ψυχὰς, ἐὲ τὰ παίδων ἔσιν προσαφίεμαι. ἐγὼ δὲ
δείλαιος, νῦν μὲν ὑπερὲς βους παῖδας ἀνακαλῶμαι. νῦν δὲ ἐμαυτὸν
ἀπάντων περῶν ἐπὶ τὸν γονὰ τυχίστερον ἀνακλαίομαι. ὁσάκις τὸν
δεξιὰν ὄψομαι, μνημονεύσω πῦξίφους. φαντάζομαι τὸν σφαγὴν. ἐὲ
τὸν ἐπιβουλὴς ἀπαιδίαν ἀπολοφύρομαι. ὡς ἔν μὴ πὲρ ἐγὼ. ἐὲ
παῖδες ἐκεῖνοι. ἐὲ ἀπὸ τὰς ἐλπίδος φαιδρὰ παῖδας ἑτέρους ἀπὸ
τὰς παιδὸς ὄψεσθαι. καὶ πάππος μετὰ ἐὲ πῦ πὲρ ἀκοῦσαι. ἐὲ
φάντα τἄλλα τὰ τὰς τύμβος λαμπρὰ. ἀλλ' ἀντίπνευσί πες δαί
μων βάσκανος, ἵνα μὲ λίγωβύς παῖδας. ἐὲ τὰ μὴ προσόντα ἀ
πόλωλε. τὰ δ' ἐλπιζόμενα προσαπόλωλε. καὶ νῦν μὲν, ἐπ' ἀνα
λοῖς ἐάλωσαν. ἐὲ πεπώκασιν. ἐγὼ δ' ὡς μὴ ὤφελον, περιλείπο
μαι μόνος μετὰ τὰς τύμβος. ἔρημος παίδων. ἐκπεκομμένος τὰς ἐλ
πίδας. περιρρεμένος τὰ φίλτατα. ὡς ἀνόμοιαν ὠθεῖ τὸν ἐμέ
ραν ἅδον ἐκάνην, ὁπότε παιδάριά μ' ἐσόμουν, ἐὲ πῦρ πρὸ τὰς παι
δὸς ὑπαμῦχον τὰ μείλιον. τὸ τε πὲρ ἐκαλούμην ἐγὼ, ἐὲ θυγάτερ ἐ
κείνη. ἐὲ τρόπον ἑτέρου παῖς ὀνυμφίος. ἀλλοῦ τε παῖδες ἐκεῖνοι
μετὰ τὸν γάμον τὸν δυσμὴ τὸν ἑσπέραν. ἔτ' ἐγὼ πὲρ ἔπ καλού
μαι. ἐκεῖνον ὃν γάμον πλεῖστες ἐζήλωσαν. ἐκεῖνο τὰ παιδάρια
ἐννύσι ἐπύξαντο. τάφος ἦν ὁ γάμος ἐκεῖνος. καὶ πῦρ φλογέον
παῖδάς. ἐὲ κωκυτὸς ὁ μέναιος. ἐὲ μῦ μπασάνυμφικὸν, πρόστρα
φωδίαν ἀπολλάτεσιν. ὅλος ἐμαυτῦ πολέμιος γίνομαι. καὶ
σύνοικον ἔχω θυμὸν μετὰ τῦ θαλάμου. μετὰ τὰς δεξιὰς, μετὰ
τὸν ὀφθαλμὸν πύπαντα τὸν δυσμενῶν. ὑφὲν ἐὲ τυμφαομένους ἐὲ

τοὺς ὠθίσουσιν. ὡς οὖν πρὸ πολλοὺς παῖδας ἐμαρτύρατο, τὰ πρῶτα προσηνῶς τι εἶχεν. καὶ πάμπολυ τοῦ καλῶς ἐκείνους φιλῶναι. δεύτερον ἐτίθετο παρ' ἡμῖν. ἐπειδὴ ἐκεῖνοι μὲ τῶν ἐλπίδων ἐφάσαντο. κἀγὼ βουλοίμην ἂν ἐκείνους ἐξέπιον. τὸ σοῦβ δήμοι τὸ τῶν δήμων πολλῶν ἐμῶν δοκῶν ἐνίοτε μαθεῖν βούλεσθαι, ὡς μὴ δίκης νοῦν λαβεῖν ὅλως. ὡς ἴσασι τὶς. ὡς πῶς μὴν ἀναιδείας γέμων. ὡς δ' ἔστι τοῖς φιλόμαχος ἄνδρας, ὡς ἐμέτου καὶ πολλοὶ τεθέρμανται ἐπὶ τοῦ θέλειν δρᾶσαι τοῦτο. τὸ γὰρ ἐπὶ τῶν παίδων τὶ θρᾶν, ἴσον ἔστι τῷ πάσχειν. ἀλλὰ διασύρειν τολμᾶν ἐπὶ βήμασιν. ταῦτα προσφέρεσθαι δοκεῖ πρᾶος, ἃ δὲ φύσις καὶ νόμος δίδωσιν. ἀλλ' ἴσως ἄμφω ὀδήμος. ἔχουσα μοιχῶν ἐκείνων κατεφρόνησε, ἀλλως ἐπὶ καινῷ τῶν προσόντων χρημάτων σκαιρουμένους ἐκόλασιν. ἂν μὲ τελώτερα. ἀλλεῖ δὲ τὰ μοιχῶν ἐκακήργουν, πῶς ἂν μὴ δὲ τὰ τῶν μοιχῶν ὀδήμος εἶχεν ὠφελήσασθαι. τὸ γὰρ ὅτι μοιχοὶ, πάλαι τε πρὸς ἡμῶν ἀπεδέδεικται. δὲ πρὸς ἡμῶν αὐτοῖς ἔργοις τοῦβ δῆτ' ὕστερον κλαπησόμενοι φαίνονται. πόσαις δοκοῦσι περὶ βύστειν ἐκείνοις δίπλεγμαι. πόσαις τὸν νυμφίον. ποσάκις τὴν παῖδα κατασίσειν ταῦτα λέγων ἐδόκουν. εἰ σὶ δὲ χρημάτων πλείστων ὧν παῖ δὲ πλήρου μείζονος, ὁ πᾶς ἐγώ σιτὰ δωρατὰ προσπεδαφιλάσομαι. δὲ τὸ πειθὸν βοῦπάθου, προσαναπλερώσω. μόνον δέξεσθαι τὸν αἴτει, δὲ λάμβανε. δὲ παῦσαι τὸ γένος αἰσχύνασα. ἀναλογίσασαι τὸ τῆς φήμης αἰσχρόν. ἐδοῦμ, ἀλλεῖ μὲ τὸν πρᾶα καταίδεσαι ἐδοῦκ εἰμὶ, βύς γε τόμους φοβήθητι. ἐτώσιον πᾶς. τὰ σὶ τοῦ πρᾶσ ὑμῶν τῶν παίδων κἀμὲ λιαν μικρὸν ἔπι μοι τὸ δι' ὠσμὸν ὑπολείπεται. δὲ τι τοσαῦτα κότος κερδανεῖς ὑπὸ νόμοις, ἀνῦν διάζῃ προαφαιρεῖν. ὡς αἴσχιστα ταῦτα τὰ βιαῦτα. νῦν μὲν, ἴσ δε. νῦν δ' ἔστι καὶ πάνυ καλὰ πάντων ἐν μέρει, λαρεῖν ἐδόκουν. οἰδὼν ἔστι σοφὸς σκαιωρεῖν ἐκ παύοντα. παῦσαι δὲ σὺ πρὸς θεῶν ὦ καλήγορε. τὶ δὲ τὰ παρόντα

νας ἐπὶ βιάτοις ἀπαιτεῖν ἄλογον. καθαρὸν πλίτην ἀφεῖλόμην τῆς πόλεως. ἀλλ' ὑβρισήν. ἀλλὰ μοιχόν. ἀλλ' εἶ οἶον τ' ἦν, ἑκάστοτε ἀπολέσθαι δίκαιον. οἷς μὲν γὰρ ἀδίκει, πᾶσιν ὡς οὐκ ἀδίκηται. οἷς δ' ἔξεστιν ἐδέχετο τὴν τιμωρίαν, οὐδ' ἡ πόλις προσεζημίωσεν. ἐχρῆν δοῦναι καὶ τοὺς ἐξασπλαπιὰ τῶν σωμάτων ἀποκόπτειν ὁπόσα καὶ σίσκαπτε. καὶ τὸν φυτικόμον ὁπόσους ἀνφοράσεις τῶν πλάδων ἀπεθήκαντας. καὶ τοὺς πρᾶς ἀδὲν ἔπον βοῦ γένους ἐκπαθαίρειν ὃ ἄκοσμον. ἐμᾶλλον ὑπὲρ αὐτῶν τοῦβ μιμανωμένους, ἢ πρὸς τὰς πόλεως, ἢ βύβυς ἐβρίφαβ. τὸ γὰρ ἄνδρα γενναῖον ἑνὸς ἀξιολόγου πόλεως, ἴσον τῷ καὶ μέλος δ. ἐφθορὸς σώματος ἐκτεμεῖν. ἀλλ' ἐν ταύθα μὴ οὐδὲν ἔχουσι λέγειν οἱ μισθάρνον ἔπον ἰᾶς τύχης ἐμπεδῶντες ἡμῖν οὗτοι. τὸ δ' ὅτι μὴ κοινωνησάμενος τῷ δήμῳ τῶν γνώμην, ἐπιλήρουν. βοῦβ δὲ γραφὰς πιμῶνται καὶ δίκας. ἐγὼ δεῖμὴν ἄδειν ἔπρόπτον δῆμον περὶ τῶν ἐμῶν βουλευσόμενον. ἀλλοὺ βοῦβ' ὅπερ αὐτῷ μοι νενόμισοδίκαιον, τάχ' ἂν ἔνιστα δεῖν ἐπὶ δικασταῖς κρινεῖσθαι ἰᾶς ψήφους. καὶ ὡς ἐκείνους. δ. κῆρ ἐπὶ βύς παῖδας ἁμαρτόντας φέρεσθαι. ἐπεὶ δὲ ταῦτα, ἅπερ ἐγὼ ψηφίζεσθαι, καὶ πέραβύτων ἄδειν ἄμεινον, ἢ μοι δικαίως τοῦ σοῦ τοῦβουλεύμαβς προσδέκεσθαι. ἐνοῖς γὰρ ὅ, τι καὶ δεῖ πράττειν ἀκέγνωσαι, ταῦτα καὶ ποιεῖσθαι τῷ δήμῳ ξυμφέρον. ὡς ἔν θα τὸ πραντέον δῆλον, μὴ καὶ πλεῖπον ἐκκλησίας προσδεῖσθαι. ταῦτα ἄρα κατιμαῖον εἶδον τὸ παλαιόν. ἐσκόπησα τοὺς βῖς νόμοις περὶ τοῦβυδόντων. καὶ ἐψηφισάμην μὲ ἃ τὸν νόμον θάνατον. ἐπαύρωσα τοῦβ τὸ ψήφισμα. καὶ τὸ ἐντεῦθεν ὡς ὁ νόμος οἶδεν ἐπράπεβ. ἐπὶ βύς δὲ κατέπεσάμην ἐμαυτὸν τὸν πρᾶτῶν ἁμαρτόντων. τὰς δὲ νόμους πάντας τῶν πρεῖς πλεῖστας παῖδας ἐφιέντας. δεῖ δὲ ὅπως ἂν νομοθέτας τὴν γνώμην ἀφοβῶ. μὴ πᾶδ' ἡνὸν παρασκηλαύσω οἷς τὰς τῶν πρᾶσαυβνομίας οἱ παῖδες. εἰ μὴ πρό τε ἐκεῖνοι νόμου τὸ ξίφος ἐπισφᾶς ἐκ

τῶν ἐμῶν. καὶ οὐς αὐδὲς ὁ γάμος ἔζαξα. καὶ ἔθρυψα. καὶ ἐπαί-
δαπα, ἀλλὰ τίνα τῶν τῆς αὐτῆς πόλεως. ἀλλὰ τίνα τῶν ὁλκά-
δων ἐγγείτονος. ἀλλὰ τίνα τῶν πρεσβυτέρων μόνον ἁπλῶς ἄνδρ, δο-
κοῦς ἀνιθελῆσαι πτείνειν δίκης αἴσα ὁ νόμων. ἀλλὰ λίμνας τοὺς τῆς
φύσεως αὐτῆς ἀφεὶς, ὃς ἄμπις ὁ ἄκων οἰκτίσαι, ἀνοῦς τε ὄρτας
ἄνους, ἀπὸ τῶν φαυλοτέρων τοιούμαι τοὺς λόγους. ὁρᾶς ὃς φυ-
τικομένους τούτους ἐπὶ τῶν ἀγρῶν, ἀδοῦβίπτε τοῦ τῶν φυ-
τῶν σοίρου μὴ ὅτι δέν δρονόλον; ἀλλοῦ δ' πλάδον ἐκπόπουσιν
ἀλόγως, εἰμὴ πρότερον αὐτὸ καταγνοῖεν τὸ ἄκαρπον. ὁ οὐτὼ
αὐτὼ πελμόνα ταῦτα γνώμην ἔχουσιν. ἀλλοῦδ' πάντινα τὸ
κπαύματος τὸ φαυλότατον, ἀχὺ πούσης αἰτίας, ἀπέπασεν. τοῦ
δ' σοι ὁ κατηγορίας ἄξιον; τὸ καθελεῖν οὓς ὁνόμος ἐπέτρεψεν
εἰδ' ἐμὲ δεῖν φόρου νενόμικας γράφεσθαι, τί μὴ ὁ τοὺς δικασὰς
ὅτι ὁ παραὐτῶν ὀκόλιγοι πεπόκασιν ἔννομα. ξίφος ἐνταῦθα.
κἀκεῖ πάντως. ὁ βύργον ἔν. ὁ ἡχεῖρ ἐπίσης δεῖν πλῆσαι. καὶ τόν
γε τῶν πεπωκότων τρόπον ἔνεστιν ἰδεῖν, ὀκανόμοιον. μοιχοὶ καὶ
κακοῦργοι καὶ παρεικείνοις. βοῦβ δ' τὸ κακὸν καὶ νῦν ἤνθησεν ἐκ
τῆς ἐμῆς οἰκίας. ἐκτοῦ ἀνβοῦ μοιρένους, ὦ θεοὶ ἐφέσιοι. καὶ
βιοῦβον μοῦσος ὑμεῖς ἐπὸ ἴκου τελούμενον ἰδεῖν ἠμέσχεσθε. τά-
μπου καὶ παρὰ τὸν ὑμετέραν ἑσίαν ἐκμελὲς τὸ μένον. εἰδ'
πάντα παρ' ἀμφοτέροις ταῦτα, καὶ τοῦ πρεῖν ἄξιοι, δῆλον ὅ
τι καὶ παρ' ἀμφοῖν τὸ μὲν κακίζεσθαι λείπται. ἀπέκτηκα μὴν.
ἀλλοῦνυμφίον. ἀλλὰ κοφαμὴν, ἀλλοῦ παῖδα. ἐφηφάμην ξίφος.
ἀλλ' ἐνοῖς ὁνόμος ἐφῆκεν. ὥπαλτα τὸν δεξιὰν. ἀλλ' ἔρθα καὶ νο-
μοθέτης τὸν δήμιον. μοιχὸν ἀνεῖλον. καὶ τὸν μοιχαὸν μὴν
προσέθηκα. καὶ τὸ γ' ἀξίως ἀπενθρέναι, τὸ καὶ φόνον εἶναι δο-
κεῖν ἀφαιρεῖται. ὁκάφαιρεῖ τι τὸν φόνον εἶναι ὅπρᾶγμα. ἀλ-
λ' ὅτι, ἢ ὅτι δικαίως ἠγώνισμαι. εἰδ' τοιοῦβος ὁτρόπος ἀδ' ἐν θυ

καὶ γάμων ὕβριν ἐξέκοψε. ἔδει τοίνυν παιδὸς ὑπασπίλλειν τὸν οἶκον, ἀφ' ὅσα ἐφ' οἷς ἔτρεφεν ἐκείνην ἀνάλωσεν, ἐκπλῆξαι τῷ λογισμῷ. ἔδει ὡς ἀδὴν πρῶν ὀφθαλμοῖς γλύκιον τὸ παῖδας ὁρᾶν ἔχειν ἐσπέφατο. ἀλλ' ὑπερεῖδε πεινῶν σπλάγχνων ἀνάγκην. ὑπερεῖδε τοὺς ἐπὶ παιδοτροφίᾳ πόνους. ἐπελογίσατο τῷ πειθούσῃ μόχθους δαπάνην. ἐπεσπέφατο τοὺς μετέπειτα παῖδας, οὓς ἕξειν ἂν ἀμείνω κόρην ἐφ' οἷς εἵλετο παρασχεῖν. ἀλλ' ἐπὶ δυσμόρῳ ἔβλεψεν. ἐπὶ τῷ πόλιν, ὅλως ἀφῆκε τοὺς λογισμούς. εἶδεν ὡς ὀλιγίστη παρ' ἐκείνοις οἱ μόχθοι. εἶδε τὰς πόλεως πειθούσας. καὶ ταραττόμενος ὅλος τῷ δικαίῳ τῇ εὐφημίᾳ γίγνεται. εἶδε μὴ τοῦτο τῷ οἰκίαν ἐνέπλησεν, ἵν' ἔχῃ μηδὲν ἀπόλις αἰσχύνεσθαι. εἶδε δὲ δικαστῶν εἶδε ῥήμασι. ἐπὶ δύσεσι ἡμέρᾳσι. ἀλλ' ἐξῆς οἰκείας ἐφ' ἑαυτὸν ὁ νοῦς ἀνέφυ, παρ' αὐτῶν ἐκείνων ἐπρίνετο κακόν ῥᾴδιον. ὅτι δὲ καὶ τὰς τιμωρίας οὐδὲν μείζω δυσπραγήματος, ἀναλογίσασθε, ὦ ἄνδρες, ὅσα καὶ ὅπως δυσὶ τυλικαῦτα ἐξαμαρτάνοντας ὀνομοθέτης ἐκόλασεν. εἶδε κἀκεῖνος τὸ πολυδύνακον ἔργματος. καὶ παραυτίκα ἐπὶ τῷ σφαγὴν ὥρμησε. καὶ τὸ ξίφος ἐπέσεισε. τίνος οὖν ἄν εἶη λόγου, πίας δὲ δίκης, παρ' ἡμῖν αἰδοῖον ἐσάναι τὸν, ἅπερ ἂν καὶ ὑμεῖς εἰργάσασθε ἂν ἀτιμώσαντα. ἀμὴ ξίφους ὀνομοθέτης τοῦτ' ἐθέσπισε, ἐπέξιθι μοι τὸ γράμμα. καὶ δυσμάτος τι ὕπεστόμασι. εἰδοὺν, ἀλλ' ὅτι μιμούμενος ἐκεῖνος ἐξέλειπε. εἰδὲ τοῦτο μὴ πρὸς τὰς ἀληθείας, ἐκεῖνο δὲ παρ' ἡμῶν μᾶλλον δ' ὑπὸ τῶν νόμων ἀφίρεσαι, μὴ μὰ τῷ σύγε γίνου κατήγορος. ἔγωγε αἰσχύνη πρὸ τὰς δίκης αὐτὰς, οὐ γραφόμενος ἀδικεῖσθαι παρ' ἡμῶν, καὶ σοῦ δυσμόρως οἶμαι, καὶ πάντες ἴσμεν μετριώτερον τοὺς ῥήτορας καὶ λήμματος. καὶ ὀργὰς ἀνθρωπικώτερον ἔχοντα. καὶ ἐκ τῶν ἀγρίους ἀπεργαζόμενα. ἐ τί λέγω περὶ

πάμαζε. μᾶλλον μὲν οὖν ἀκέαθ' ὅπως μὴ καὶ ὃ τῆς φήμης πτερὸν ταχὺ φερόμενον, τῷ ὕβρει ἀπανταχῆ διασύρητε. καὶ ζῶν τὸν ἐν τοῖς αἰσχίστοις σωίζει τὸ πάντως, ἐ σωιζόμενον. καὶ πλούσιος τοιοῦδε ὑφεῖρ πλόγος παρὰ τοῖς ἀγυρτάπσι. παρὰ τοῖς ἐνταῦθα ξένοις. παρ' ἡμῖν αὐτοῖς, ἄνδρες οἷς ὅλην πάλιν ὅλον γένος ἐξύβρικε. ἐ οὔθ' ὁ τὰς κόρυς πῦρ, οὔθ' οἱ βῦ λοι πολυγένες. οὔθ' οἱ τὰς πόλεως φρονπσαὶ, τῷ ὕβρει πειρασοῦσιν. ἀλλ' ἐμὴ φήμη, οὔτε πικρὰ πς ἐπάνδημος. καὶ οὐκ οἶδ' ὅπου ἐφέρεται. ὁ δὲ πῦρ ἄλογόν ἐστι τῷ ὕβρει. τὸ δ' ἄλογον οὐκ ὑφορᾶται τῷ ἀδοξίαν. οἱ δ' σιμνοὶ καὶ νομοφυλακοῦντες ἔβι, κάθηνται ὥσπερ γεγυθότες, ἐφ' οἷς ἐπόλις αἰσχύνεται. καὶ οὓς τὸν τῶν νόμων παραβαινομένων ὕπνον ἀγροῦσιν, οὔτ' αὐτῶν, ὄρνεων φόβος οὐδεὶς αὐτοὺς ὕπασεν. οἷς ἔμπαλτὰ τῶν νόμων τρεῖν ἐπωμόσαντο. τὸ γένος πεφύβρικεν. τοῖς δὲ τοῦ γένους λόγος οὐδεὶς. ὁ τῶν ὅλων πῦρ ζάσγλοι ἐπὶ πύβισι τιμῶσι. ὁ δὲ πῦρ οὐκ ἀλγεῖ. ἔρασταμιλίου βεμὸς οὐδὲν ἔπαθε, βῖς δ' ἐπὶ τοῖς τοῦ πεπρεμένοις τοῦ πράγμασι ὅλως οὐκ ἐμέλησεν. ἡ πόλις ὅλη μετὰ τῆς δίκης αὐτῆς ἀδοξεῖ. τοῦτ' δικασῶν οὐκ ἴσως οὐκ ἀπειπᾶ. ἴσ' ἔρους μετέλλαξαν οὐ λόγες ἐγὼ. τοὺς μετὰ μφατὰς φωνάς. ἴσ' λικαὶ τὴν ἀδοξίαν ἔπαυσα. καὶ νῦν ὦ, τὸ τῆς φήμης πτερὸν ἴσρεσαι. καὶ ἐτ' ἐμὶ ὃν πρᾶ. ἐ τοὺς λοι τοὺς τοὺς γένες. ἐδ' ὑμᾶς αὐτοὺς, οὐδ' ἂν τῶν πάνυ φιλαυτίων ἔχοι τὶς αἰπᾶσθαι. ἀλλ' ἔ πλοῦτος ἔβ ὁ λός τος παρὰ τοῖς ξένοις. παρὰ βῖς αὐτὸ χρῶσαν. ἐπὶ θεάτρων, ἐπ' ἀγορᾶς. ἐπ' ἐκκλησίας. ὡς ἐκ ἂν ἄραι πὶ μακρὸν λέσιε λαμβάνουσι πὶ τοὶ αὐτοὺς ὑρεί ζοντας πόλεως. ὃ δ' πρὸς δημοκρατίας οὕτω σιμνῆς πειρόφωσι τὸ θανὸν ὑφέρπν τι καὶ λωρώμενον. ἀλλ' ὁ, συζευξάμενος ὃν γάμον πατὴρ, καὶ τὰ πατρὸς ἐτέρας, ὁ μόγνιον δίκ. καὶ ὕρεσι συζυγίαν τίμησε πρότερον. καὶ πῶν οὗτος τοὺς πτωχοὺς τοὺς τῶν τίνους. τῷ πόλιν ἀδοξίας ἐτῆς τυχούσης διαλιζ-

ἡμῖν τὰ τιμιώτατα. κἄν τι εἰς τὰ φίλτατα τὰ ἡμέτερα βλάπτωσι, τὰ ὅπλα αὐτῶν θύσαι φέρομεν. ὑπὲρ τίνων δὲ πόλις ἔχομεν. ἢ νόμοις τοῖς ὁμολογουμένοις. ἢ ὅπλα φέρομεν. ἢ βαλὰς ἀθροίζομεν. ἢ πρὸς βῆμα φθεγγόμεθα. τοὺς δὲ τυραννεῖν ἑλομένους, ἢ τὰς ἀνθρωπόλεις πεισθέντας αὐτοῦ τοῦτο γεῖνα ἢ μισοῦμεν. καὶ κολάζομεν. καὶ παῖδα, καὶ ἀνδρὸν μικρὸν ἢ ὡς ἐπὶ τυραννίδι νομίζομεν. ἐὰν δὲ πρὸς τέρας τὸ μὸγένος αἰσχύνοντας διεπραξάμην ἄν, δικαίως ταῦτα καὶ τοὺς οἰκείους ὑπ' αὐτῶν πεπυρεῖσμένος διέθηκα. καίτοι τοῦτο τὸ μεγαλῶχείρον καὶ πλείονος ἐμοῦ αἰσχύνης, ἢ περεῖ παρὰ τὲ τῶν πολεμίων ἀδοξεῖν ἀναγκάζοντο. ἐκεῖ γὰρ μόνης τῆς ἡρίας ἂν ἐδόκει τὸ κακόν. ἐνταῦθα δὲ πρὸς τῷ γνώμην φαυλότης ὁρᾶ. τὸ δ' ἑκόντας ἐξαμαρτεῖν, οὔτε πανταχοῦ παρὰ τοῖς νόμοις ἀπαφίρεται συγγνώμην, καὶ τὸ παντελῶς ἀδοξεῖν προσφέλκεται. εἰ μὴν οὐδ' ἑτέρου τινὸς ἦν ἐνταῦθα ὑβρεινὰ ἀπαιτεῖσθαι, ἢ λικαὶ τῷ ἀδοξίαν ἀμφυγεῖν τὴν ἐξ ὑμῶν τιμησάμενον δίκης, ἐμοὶ μὴν τοῦτο, ἄπερ ὁρῶ τὸν ἐπαινεσόμενον ἀδικεῖν. ἀλλὰ δὲ νῦν ἔχω ξυνορᾶν, ὅπως οὐ τὸ μέτα ἀδόξου αἴσχος ἑτέρως ἀντὶ ἐμοῦ θυμηθεὶς ἀπωτείλαιτο. εἰ δὲ νῦν ὁ κατήγορος ξυνετώτερον, ἐγὼ μὲν ξυγγνωστὸς ἂν εἴην, ὡς ἐς τοῦτο νικᾶν μετεθοσαξίαν τῷ ὑμῶν ἐφαρμένος. καὶ τοῦ ὑμόνον τῷ ἐπιπροτέρα νῖσωι ἔραπεῖσθαι καὶ ἰζεῖσθαι δίκαιος. ἢ ἁμαρτῶσ τῷ λυτοῦ φρονεῖν. μᾶλλον δὲ τῷ πᾶν ἀφιρημένος. οἷς ὁ θυμὸς μετὰ βαρείας αὖ τοῖς τῆς ἀθυμίας πλυσὶ καὶ τὰ παρδίαν ἐπισχεθεὶς, ὃ λουμοι τῷ νοῦν σωιθόλωσιν. ὃ δ' οἷς ἐπρὸς ξυμβαλὴν τοῦ ὑμοι τὸ σοφὸν. φέρων κατέθηκε πρότερον, ἀλόγως ἂν οἶμαι νομίζοιτο, τῶν ἁπάντων ἀνδρῶν ὁ σκαιότατος. καίτοι σ τῶν πλιτῶν ἑλλομένων κακοῖσ καὶ τοῦτο τῆς ἐκκλησίας καρτοῦμένος. εἶσι δὲ καὶ βαθύτερόν τι διαλογεῖσθαι, γνοίητ' ἂν ὡς μέρεις ἂν ἐπὶ τῆσ πόλεως εἶμεν ἐκεῖνοι τὰ σώματα. καὶ τὸ αἴσχος ἐπίνθει. ἢ τὸ ἀπολίπε

ἄνδρα, γυναικὸς ὕβρεισιν. νυμφίον τοῦ κήδους πολέμιον ξύνοι-
κον τοῦ γένους ἐπίβουλον. καὶ τοσαύτης ἀδοξίας κέρδος μικρὸν
ἀμελόμενον. καὶ τᾶτε πικρὸν, καὶ θεοῖς ἀποτρόπαιον. καὶ ταῦ-
τα παρὸν κεκτῆσθαι μετ' εὐδοξίας, καὶ προσαπολαύειν μετὰ σῦ
τῆς γυναικὸς βέλτιον, εἰ σωφρονεῖν ἐκεῖνος ἐπίσατο. εἰδὲ μοιχὸς
ἦν τος ἦν, καὶ μοιχῶν ἁπάντων ἐχέφρων, καὶ τοσῦτο μᾶλλον κο-
λάζεσθαι δίκαιος, ὅσῳ καὶ πλείω καινότερον ἐφεῦρε συμφορά-
μα. Τί μὲν δικαιότατα πέπονθεν ὧν σὺ καὶ ὑπὲρ τὸ δέον φιλᾶ τε.
εἰδ' ἐχρῆν βιαίτερα τιμωρίαν ἐπινοῆσαι τῆς πόλεως, αὐτὸς ἐγὼ πρὸς
ἐκείνου τυλιπαῦτα πεπύρεσμαι. αὐτὸς ἐγὼ βλοιτὸν καὶ κα-
λῶς ἤμυμάμην. καὶ καλῶς ὑπ' ἐκείνου παθὼν, οὐκακῶς ἐπέτει-
κα καὶ τῶ δίκην. καὶ ἄμφω τῆς ἐκτοῦζην ἀδοξίας ἔπαυσα. κα-
τὰ βῦβ τὸ μέρος ἐκεῖνοι πάσχοντες παρ' ἡμῶν εὐεργέτηνται. τί
γὰρ ἂν βῦκακῶς ἐ μεταὶ σχύνης βιῶναι λέγειν ἔχοι τις αἴσχιον.
εἰδ' ἐκεῖνοι νοῦν γνωσίμον ἐτύγχανον ἔχοντες. καὶ λογισμὸν ἐμμε-
ταμελείας ἀνελάμβανον σώφρονα, ἀκὰν αὖτοὶ ἑαυβοὶς βῦθ' ὅπερ
ἡμεῖς, πάλαι πρᾶλαβον δράσαντες, ἀξιόπιστοι ἂν παντα-
κῆ δικαιοκυδώνισο, καὶ τὰ κάλλιστα τῶν ὀνομάτων, εἰς τὰ
πάντων αἰσχίω μετέβαλον, ἀντὶ μὲν νυμφίος μοιχὸς. ἀντὶ δ' ἀ-
γυναικὸς ἐννόμου. καὶ σώφρονος, ἀπόλασος, καὶ τῆς ἑυνῆς προ-
δότης ἁπανα λούμενοι. πῶς οἷοί τε ἦν καλῶς ἀκοῦσαι τὸ μακέτι-
ζῆν ἀντελλάξαντο. ἢ δὲ τιμιες ὕβρεις εἰς τὸ σῶμα δεξάμενοι βία
τυμῶν πολιμίων. εἰθ' ὑπὸ ἑτέρας ἧς τινος σῦν ἀνάγκης, πίπτου-
σι μετὰ τῶν ὕβρεων αὐτόχρεις. ἐ τὸ τὴν γνώμην σωφρονεῖν ἀῤῥε-
βαιῶσι, κὰν τὸ σῶμα ἐτύχη διεφθάρθαι. τί γὰρ βῦμοιχὸν εἶναι
δοκεῖ σχετλιώτερον. τί δὲ γυναικὶ σωφρονούσῃ τῶν τοῦ ἀνδρὸς
καθυβρίζειν εὐνὴν ἀκουφότερον. ὑπὲρ τίνων ἐ πρὲς μαχόμεθα. ἐ
ἄνδρες φέρουσι πίπτοντες. ὅπ παῖδες που πάντες ἐ γυναῖκες

τοιούβις ξυνίεσαν ἄμφω, ϛ τίλος εἶχεν ἑκάτερη, ϛ τὸ δρᾶμα, ὁμοίη
ὃ τοῦ μοιχοῦ πειρωμένου προσωπεῖον ἐλάνθανεν. οὐδ' ὡς ἄλλοτε
ἐπειρᾶτο λείκειβ. ϛ τοὔργον ἦν, ὡς ἀκίνητα δόσιν γιγνόμενον. ἐπεὶ δ' ταῦ
τα πάντα ξυνελύθησαν, πρὸς δίκας, πῶς ἐμοιχεία ὄσιαι ὠρώμε
νον. πειρῶνται μὲν τῆς ἡδονῆς ὅσοι τυγχάνουσι ϛ τοῦτο ὂ μέρος
ἐκπονοδαίμονας, ὡς μὴ δι' ὀλιγίστων δεῖσθαι λόγων. ὡς ἐπάλαι πρὸ
δηλα τῶν σωφρονούντων εἰκότων. εἰ γὰρ ὁ βουλόμενος πάντα τοῦ τοῖς νό
μοις ὑπεύθυνον, ϛ τὰς τῶν γνώμας ἀνηκίνητον πρὸς ἕκαστα τοῖς δικασταῖς,
ὃ γε μὴ πρᾶτ' ἂν ἀλλοίως ἐῶν δίκαια πάντα, οἶμαι τὰ μὲν μοιχεῖ
σθαι ταύτῃ δοκεῖν δεῖν ἐλάττω τὰ δὲ πλείω. οὐ δι' ὃν μικρὸς ἀπεί
ρηται μέτρ, ἀκίνδυνος ἂν τῶν βουλομένων δοκεῖν ἀνδρο
φόνον τὸν μὴ τὰ καίρια τυχεῖν ἀπολύσειε. οὐδ' ὃν μικρὸς ἀπέθα
νον μὴ ὡς ὑφαιρησόμενον, φωραθέντα δι' προπερον βοῦ τὰ ὑδ', ὃ
μὴ λαβεῖν, ὡς ἀείμαλλον ἀφαιρήσειε. ϛ τῇ προαιρέσει τῶν μοιχεί
αν ἐπέγραφε. καὶ βουλομένας εἶχε προῖκας, ὁ πόσα τὸν νόμον ἐκεῖνο
πρὸς ἑτέρους ἀπέκλινε. καίμοι τίς ἂν καὶ βλάπτεσθαι φθέγξαιτο
μὴ μοιχὸν εἶναι δυτὰ τοιαῦτα πεφρόντικεν. αὐτὸς ἐκεῖνος οἷς τῶν
ἐμῶν παίδων τὰ τῶν μοιχευομένων κατέκρινε, τούβις ἑαυτὸν ἐπι
βῖς αὖβις ἐμοιχόμενον προδήλως ἀπέφαινεν. ἐγὼ δὲ οὐκ εἰκαίαν μὲν
ἀπολείσθαι δίκην, τῶν παθόντων. τῶν ἐπαληθῆ μὲν τῶν. τῶν τὰ
μείζω πάντων ἀδικεῖσθαι νομίζω. ὃν δοῦ τα παραπρουσάμενον, καὶ
τῶν ὅλην ὑποπεπαικότα ὕβριν, ἀζήμιον εἶναι, καὶ παντάπασι
πρόδηλον. καὶ οὗτο τὸ μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ δὴ μεῖζον προσαπεργάζε
ται τῆς ὕβρεως. εἰ δ' οὐκ ἐκεῖνος τὰ τῶν μοιχῶν τὰ καὶ οὐργῆ, τί τὸ ναυτι
κὸν πολλοὶ τῶν ἁλόντων μοιχικῶν νόμων δίδωσι τῆσ οἰκίας. οὔτε γὰρ
ξίφους ἔργον γίνοιτ' ἄνπ, μὴ παρούσης ἀνδροφόνου χειρός. εἰ
τ' ἄνπ, μοιχείας ὑπεναίκγραφὴν, μὴ προυφεστῶτος τοῦ τῶν
ἀνὴν ὑπαλίφομβος. ἔπειτα τίς δικάμμυσαν θεὶν τῆσ ἐπιεικείας

μαθὸς ὁρῶν τὸν μοιχὸν κολαζόμενον. Τί μοιδὴν λόγον ἔχει παρὰ τὴν ἀμέλειαν; ἢ δοῦλος ὀνόματος μεταξὺ λεγομένου σφαλεὶς μάστιγος, μέγα τι καὶ σχετλιάζειν ἀπείρηκεν. ἀλλὰ δοῦλος ὀπισθεν ἐδάκη μὴ μεμοίμαι δ' τίνα γάρ σοι καὶ δοκοῦσι τὰ μοιχῶν εἶδος πεῖσαι. ἀλλὰ καὶ πάλιν μετὰ τῶν δικῶν ἀπρεπεῖ μοι τὰ δάκρυα δεῖ γάρ με δυστυχῆ πατρὸς τιμάορα θρασεῖν. καὶ βίος αὐτόνομα τοῦ κακοῖς ὡσίοις ἐμπλήσας ἀνάγκης ὠζεῖν. ὡς εἰθέλοιμι παρεῖναι μαθὼν ἀλαθῆ μόνον. πῶς δ' ἄλλα δεῖ με δυσὶν κακοῖν μὴ τὸν μὲν ἀποτίμασθαι βαλλόμενον. καὶ νῦν μὴ ὑπομίζειν πειρᾶσθαι βυβλίον εἶναι σὺ μὲν βαρύτερον. νῦν δ' ὡς οἷόν τε πρὸς λίθον σὺ πάθους ἀπομάξασθαι μνήμην, αὐτῆς μου τῆς ψυχῆς μίσης καθικνουμένην. ὅλας δακρύων πηγὰς ἐκπιεῖν ὀφθαλμῶν ὀμεργούσας, ὡς τὸ γοῦν ὠμὸν καταβαπτίζειν. καθ' ὃν δ' ἐκεῖνον προβαίνειν τοὺς λόγους. σκοπεῖον δοῦν ὅμως ὦ ἄνδρες, τὶς μὲν ὁμοιὸς, τίνας δὲ τὰ τῆς μοιχαλομένης οὐκοῦν ὁμοιχαίων, πρῶτα μὲν δεῖπα προαγωγῶν. μαστροπίδων. βαρπαινίδων, λόγους, πυκμὲν, ἐκείρωτα, ἐγωαικῶν μὰ πάτιμι πεμάσκει. πυκδὲ πολλάκις εἰ τύμοι προσῴμαρά ξας τῶν πάνακι, τὸ πάθος ἐσίμενι. δῶρα πολλὰ, τὰ μὲν, παραυτίκα προίτ ἐμι, τὰ δὲ μετὰ δυμικρὸν ὑπισχνεῖται. ἐπὶ δὲ τούτοις, ἐκ' ἐμπροσίθου ς. τὰ δῶρα. τὰς ἀγυιὰς. τὰ γράμματα. ἐπρὸς ἅπερ ἐκεῖνος ἐγγραφὼς ἐθέλῃ, κατέναυσιν. ἐπὶ ταθέμενα τὴν ὑπόσχεσιν. ἐκεῖνος λαμβάνει τὸ ξύνθημα. ἐπείρας ἔμμετὸ λόγημα. τούτων οὐδὲν ἐν ἐμοὶ παρῆκεν. ἔθ' ἑστηκὼς παῖς εἰκαίνει ἐσώφρων, οὔθ' ὁ καλὸς ἐκεῖνος νυμφίος. ὁμᾶλλον τὰς ἐμὰς πλουσίας, ἢ τὰς παιδὸς ἐρασὰς ἀλλ' ἀμφοῖν ἐπὶ τὰ τῶν ἀλλοτρίας ἐυνὰς ἐκφερομένων πάντα τὰ τίλεσαι. καὶ τὸν ὄπισθεν μοιχὸς πεφαγομένος, δεδὲ νῦν δίκην. ἀλλὰ μὲν ἀγγελίας ἐδώρων ὑποσχέσεις πρὸ πεμπεν. ἐ ἔπειτα οἱ ταῦ πφίερμπες. ἔδ' ἐδίκησε ἰδίμεθ. ἐγὼ δὲ μεῖζον ἐ πλειν ἐλαῖον, μὲ ἐπὶ

ρᾷ ἀπὸ τῆς ὕβρεως καλώμενος· δημηγορεῖν ἐπιβήμασιν, ὑπὲρ τῶν δεινῶν βούτην ἐκτόρωπα ταγελώμενον· ἃ τί σοι ἂν ὀφθαλμοῖς, ἠδίκασας πρόσειδον, ἢ φίλευ προσειπεῖν ἐθάρρησα. καὶ τὰ τῶν ἄλλων ξυμπάντων προσδιαλέξασθαι. πῶς δ' ἂν ἰαῖς ἀποαῖς ἰάτας ἔριγμα, τῶν μὲν, ἐπιμελῶς ἀζόμενον ἀκούων. τῶν δὲ ἃ τελουμένων τῶν τε μετειωτέρων τῆς τύχης. τῶν δὲ ἃ τοῖς ἀνειδόσι δικτύου μᾶλλον, ὡς ἂν βος τῆς δείνος ὀπῆρ. ἃ νυμφίον ἴσχε πολλῶ τῆς κόρης σιμὸ πρόσωπον. ἢ τῶ ταραρέα μὲν ἀκούειν, ἃ δ' ἐπὶ σμικρὸν ἀνεντὰ τοῖς γένεσιν ἔχουσιν. ἐδόκει νουθετῶ ταπεινᾶσθαι σωφρονίζειν ταῦτα ζαλῆρος ὑγιαίνοντος ἔργα. ἀκοὴν ἐνουθέτουν. παρήνουν. ἀλλ' ἐπὶ τὰ τῆς ἡμέρας τελευτᾶν, τῶν λόγων ἀπειλεγομένων· ἃ κἂν ἐπὶ βοῦβ καρῶ πολλῶν ὤρμησα μετὰ τὰς πολλὰς παραινέσεις ἐκείνας. μετὰ τὰς μυρίας ἐκπλήξεις τὰς πρότερον. μετὰ τὰς φιλὰς τοῦ φόρου προσδοκίας. ἃς αὐτοῖς πολλάκις ἐπέσφσα. ὃ δὲ ἐδόκει δι' ἐναντίας, φέρε ἀναπαῖσαι ἀπαρρησίαν ὧδ' ἡσύχως ἐνδόκουν ὁμάταιος. ἃ τοῖς ἀπαλοῖς ἐξαπορήσας λόγοις, βοῖς ὀρθυμοτέροις ὧδ' ἡσύφως διενοούμην. ἀλλ' ἄρα σειν' ἔμελλον, ταῦτα πρότων ἔργων ἐπαπειλάμενος. ὡς δοῦλ' ἐνδοῦναι τοῖς λόγοις ἐπέρα ὃν, ὁπαλίζωμαι τὰ τοῦ δικαίου τὴν χεῖρα. ἃ πρὸ τῆς ἡμέρας ἐλυγρώμην. ἃ τῶν ἀσκληπιαδῶν μὲν μαθητὰς σωφρονέρας. οἱ πρὸς τοὺς καμνοῦντας ἃ τὴν ὁμιλίαν ἀφορῶσιν. ἐπειδὰ νεῖς ἂν δ' ναυτοῖς τὰ φάρμακα τελαλήσῃ. τὸ τέλος ἰοῖς μέλι. τὸ δόλῳ, ἃ τῆς μιαρᾶς ἀπάτης ἐκείνης. ἣν ἵν δ' ἐκ ἐκείθεν ἀδοξίας. ἐδὲ δ' ἐπαυ ἃ τῆς ἀτυχίας ἐχωλέγειν, ἀλλ' οἷα μοι χὰ ἀνδρα ἐκ πόλεως. ἀμείλ' νυμφίον πλέμ' ἐπέθηκα ἃ φόρον τοῖς κηδεσαῖς. ἐτέρκσα λοῖς πρᾶσι τὰς περιουσίας. ἐδίδαξα ἐκ τὰς ἄνδρας, ἵν' νόμῳ γαμαμένυν ἐργειν. ἐφόρησα τὰς γυναῖκας ἀπηλίμην πρὸς ἕτερον, παρ' οὓς οἱ πρῶτοι αὐτῶν ἠγάγοντο. ἐπεὶ εἰμὶ σαλὴν ὑπ' ἀνθρώποις ἐγένεσθε. ἵν' ἐδ' ἐυμὴν ἑτέρως κακῶς ὑπεκλέπτην ἐπτολμήσθην, ἄτω μέχρι ἃ σύ

βίλγε, παρ' ἑκόντων ἔμοιγ' ἂν κομισάμην. εἰσὶ καὶ πρὸς τοῦτο δόσιν ἀπόνατον, ἀλλ' ἐν ὑφελέσθαι δόλῳ παραιρουσάμην. εἰ μὲν δυσμενὴς ἦν εἰς βουπόρον ἐπείροις ἔπειθεν, ἀνὰ τὸ σμικρὰ λυτρεῖας ἄρτον γεγονέναι χειρός, ἐμὲ δ' ὁμοδουλεῖ τὰ δικεῖν ἀπὸ γνόφου. εἰ δ' ἡμιφαρμάκοις ἀνιᾶν ἐπχείροιμι, τοῖος ἄντις τῶν ἀντάθλητὴν πῶ δοῦ τι καπουργεῖν εἰλόμην. καὶ λαθεῖν δὲ μεμαώμην τὶς οὖν καὶ πῶς ὁτῶν παίδων ὄλεθρος ἐκεῖνος ἐγίγνετο. ζῆλος ἦν ὑπὲρ τοῦ γέρους αἰσχυνομένου. καὶ θυμὸς δίκαιος. ἀλλ' εἶμοι. δεῖ γάρ με καὶ πάλιν ἐκτραγῳδεῖν τὸ πάκον. καὶ πάλιν οὐδὲ νῦν ἔπος ἐπεπωκότας τὰ μὲν αἰσχύνειν. ἐ μὴ ἐόντας ὥσ κακῶς διδορκότας τοὺς παῖδας. τὰ δ' ὑπερεκείνων, ἐ τὰς ἐκείνων τόλμας αὐτῶν ἐγκαλύπτεσθαι. ἔρως ἐκεῖνον ἀτώλλ ἡρμάτων. ἐ τοῦ μὲν τὰς γυναικὸς ὑπερεφρόνει κάλλους. τὰς δὲ προικὸς μᾶλλον ἅπερ ἐκείνης κλίσιετο. ἐντεῦθεν ὁμὸν δόλους ἐπήρτυεν. ἦδ' ὑπάρξειν. ἐ ὁμὲν ἐξὸν ἀμὲρ καλεῖσθαι μοιχὸς ἤθελεν εἶναι. ἐ νῦν τὸ νόμοις εἶμε, ταύτῃ ὑποκλέπτειν ἐπεμέρει. ἦδ' οὐχ ἅπαξ, ἀλλὰ ἐ πολλάκις ἑάλω τε περῶν τες, ἐ πρὸς αὐτῷ ἀνοιᾶν ἀπράσιος ὡμί μιξεν, ὡς μὲν δὴ μετὰ τῷ πρώτῳ πεῖρα τὰ νδρὸς ὑπδιδαχθὸ προνέπεμπο ἐνθύμιον. καὶ φρονῆσαι μὲν ἀξίως τοῦ γένους. ἐμὲ δ' ὧν πρᾶκα ταιδεσθῆναι, τελικαῦτα βύτοις ἐπαισχυνέμενον. ἤκουσεν ἐπόλις τοῦ σκαιωρήματος. ἠχέαθη ἐ πρὸς ἄμφω τοὺς ὁ καινὸν ἐκεῖνο δρᾶμα ἐκμελετήσαντας. ἀὰ τὰς φήμας ἐπήρεθ. ἀὰ τὰς αἰσχύνας ἐπύξεθ. καὶ ὃ κακὸν ἐπ' ἀγορᾶς μίσος ἐπόμπευε. καὶ τοῖσι τὸν διὰ γλώττης ἄδατο πανταχοῦ ὁ παλαμναῖος ἐ μομφὰς ἔτιρας ἐφαρμόσας. ὑσώφρων ἐκεῖνη ἐγένετο. καὶ μοῦ τοῦ λοῦ γίνομαι καὶ φρενῶν. τεῖος ἐπὶ πύπος ἐγὼ ἐ τὸν δεῖνα τὶς προσῆκεν, ἐπίσκιφεν ἄν καὶ τὸν τῆς θαυμασίας πόρκεπρὸ προσθεῖναι. τί δ' ὧν ἔδημι πρὸς βιῶν τιεῖν ὧν κατέγορε ῥᾳδίζειν ἐπ' ἄγω

βεβήκωσ ἀμοῦσι βοῦς δὲ τὸ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐυκταιότατον. ἐ τὰ μὴ τῶν πρόσθεν μεταδοῦναι νόμιμον ἦν. ἀλλ' αὖθις αὖ τὸς ὅπως κα. καὶ ὄψ ; ἔοικεν βοσκήμασι τὰς ἐκείνων δαιμονίας παρεικόνας τῶν κομιδῶν, ἀλλ' ἐκεῖνοι μὴ οἰκήσονται. τὸ δ' ξῆν ἐμοὶ πρέσβυς, βέβηκα μὴ ἀπάντων. ὁπόσων ἀν ἐμαρίσαντο πλείονες. ὃ δὲ καλεῖσθαι ἀπὸ μετὰ ἐ τῶν ἄλλων προσκαλίσας, ἀβλίψας ἐ κα κοδαιμόνας ῥώσεται. ἢν δήμοι καὶ ἡμεῖς ἀθυμίτας ταῦτα καὶ μὴ προσκόντας ξυνοίσεται, ἀνὼ ἄλόγως οἶμαι καὶ κατὰ νόμον ξυνοίδειν. ἐκεῖνοι, μὴ οὐδὲ ν ἧττον αὖθις οἰκήσονται. ἐγὼ δ' ὑμόνον ὧν ἐκεῖθεν ἀ πικρ δάμαι ἐχ' ὅσιος ἥλπισα παρὰ τῶν νομοφυλά ων τούτων ἀ πικλείσομαι, ἀλλὰ καὶ μετὰ τοῦ κακόβρχος εἶν δοκεῖν, ἐ τῶν πρώτων φύσι πονηρῶν ὀσιαιότατος. ἐ τὰς ἐπὶ τοῖς ἀσεβοῦσι δίκας ἀποίσομαι. καὶ δικίου μὲν τῷ ἐμὲν δεξιὰν μὲ τοῦ πολὺ διαδέξεται. εἰ δ' καὶ βοῦτο δοίη τις, ὡς ἔσαι τὶς τῶν ἁπάντων ἔτο ὠφελιμος πρεσβύς νοιμοὺς τὰς φύσεως μόμους, ἔτο δ' τῶν ἔχοιεν τὴ πολυνομοθετη. ὠφώμεις τὸ παράπαν ἀ μύθους, ἀλλοὖν τόγε βῖς ὅ, τι καὶ τύμοι κακουργεῖν βουλομένοις τὰ μάλιστα, τὸ δαζόμενον, δηλαδὴ τὸ λαθεῖν, κακουργήσας δωσόσεται. βοῦτο δ' πάντως ὁλαις ἂν μηχαναῖς ἐθηρώμην ; ὡς μὲ δ' τὴν ἀρχὴν ὅλως ὁμολογεῖν τεκίφους ἐφάψασθαι. καὶ τὸν ὄντας ἀτυχῆ ταυτὸν δεξιὰν ὤπω ἐγρωσ. ὠφώμην ἔ τι τῶν παίδων λύθρω προτείμη, μόνον ἀπὸ τοῦ δημίου ξίφος ἑαυτῷ ἐπακομῆντα. ὡς ἔγωγε ἂν δ' ἧττον τὰς δυσμενεῖς ταύτας χεῖρας αἰπασαίμην ἂν, ἀμὴ βοῦ ὅ τι μὴ κατ' ἐμὲ τοῖν προσέβησαν. ἐνδέχεται τὸ μὲ κάν τ' ἀλγεῖν, τοῦ κακοῦ μισθ' ἀ διαφανὲ ὠφος. μὴ δ' ὑ τὸ σοῦ ταυτὸν ἐν ἐκκλησίας ἐρισθένους ὠφος, ἢν ἄν μοι τρόπος ἕτερος, εἰδυσμενῶς εἶρον. καὶ ὅλον τὸν θυμὸν ἀ πολῦσαι. καὶ τὸ καταφανὲς ἐπὶ βιούβ ες χωλάδι φυλάξασθαι, εἰμὲ πω, τῶν ἐκείνοις προσόντων ἐν

ἃ γὰρ δεῖ θῆρες περὶ τὰ ἔκγονα δρᾶσιν ἀναισχυντοῦσι, ταῦτα πῶς
ἂν ἀνὼ προσάπτοιμι ἔρωτα; καὶ τοῦτο μὲν βαρβάρου λαμόν
τι παιδείας. ἀλλ' ὑπὸ νόμοις ἡ δημοκρατία τραφεῖσα. ἐγωὰ
μὰ καὶ τοὺς νόμους ἀγομώω. καὶ παῖδας ἀῤῥενας ἐπυξαμώω.
καὶ ἱδρῶσι θρέψασθαι. ἐθρεψαμώω εἰς καλὸν τῶν ἐπιβούτης ἀ
πράσθαι πόνων. ἀλλὰ τὸ πρὸς κέρδος βιαῦτα κακουργεῖν, οὐχε
ρὲς ἂν εἶπεῖν ἔχοις; ἐβούλι κέρδος ἐντεῦθεν ἀνδρὶ βελτίσω προς
γιγόμενον εἰπεῖν ἂν ἔχοις. νικᾶν τοὺς τῶν πολεμίων ὅταν πλέονας
αἱρεῖσθαι. ἐτὴν οἰκίαν ἐντεῦθεν χρήμασιν ἐπαυξῆσαι; ὡς κα
λόγε ὡθεοί ὁ κέρδος, ἀπὸ τῆς αὐτῆς φύσιως. τῆς αὐτῆς πόλε
ως ἀφελεῖσθαι τὸ ζῆν. ἐδὲ τοῦτον ἔμα. ὃδ' ἁ πόλις ἀπόλ. ἀλλοὺς
ἔτιμεν, ἀλλοὺς ἔθρεψεν, ἀλλοὺς ἐπαίδευσεν. ἀφ' ὧν ὠῤῥεῖν καὶ
παῖδας πλείους ἄλλους, βούτους αὐξηρεῖ διαχρήσασθαι, ἵναὗὸς
ἔμη πλουτεῖν. ὅθεν ὁ νόμος ἀκέφθικεν. εἰδέως δ' ἂν ἐροίμην σε ὃν
ὁν οἶδ' ὅπως ἡμῖν ὠῤῥυόμενον. ἐδυς τυμῆ πρᾶα πάλαι. ἐτὸ
πλοῦτος ψυχῆς προσαφερόμενον μετὰ τῶν παίδων. θεατρί
ζει ἐπὶ μίσυρίματος ἀναγκάζοντα τὰς αὐβοῦ συμφορὰς. καὶ
λέγειν ἃ καὶ λεγόντων ἑτέρων, αὐτὸς ἂν ἐπότος κατεδυόμην. πό
σων ταλάντων αὐὸς, εἴ τινι τέκνα πλείσι, τιμήσας ἂν ὅπερ
εἶναι πρὸ τῆς αὐβοῦ δεξιᾶς ἀφελέσθαι. εἶτα σὺμὴ οὐδαῖ βοῦ
παντὸς πλούτου προδοῦναι τὴν φύσιν κομπάζεις. ἐγὼ δοῦ τα
σμικρολόγος περὶ τὰ πᾶσιν ἀνοῖς τιμιώτατα. καὶ ἁ βάρβα
ροι, ἀλλὰ καὶ θῆρες καὶ πᾶν ὅσον τῆς γῆς ἀγελιώταβον πλείστου
τιμῶνται. μᾶλλον δὲ τὰ πανὸς. καί πως ἀπραλοῦντες, εἰτύχοι ἐ
τὰς ψυχὰς αὐτὰς, ἐ ὄζῆν αὐθαιρέτως καταπροίενται; ἀλλοὺ λ
μοῦ τες ἐγὼ τοῦτε δικαίου ἐ τῶν νόμων ἀξύνετος, ὡς μὴ ξωιδεῖν,
ὡς περὶ ἐντας μὴ ἐκείνους, καὶ καλῶς πολιτευομένους, καὶ τι
μὰς ἐυδαίμοντας, παῖδας τε προσεπεῖν ἔχω. καὶ πᾶρ αὐτοὺς ὑπ' ἐ

κείνων ἀκοῦσαι,

χῆς τί καὶ σὺ φύσιν εἰπεῖν, διάβαλλε περὶ τὴν φύσιν ὠμόν. καίτοι τίς οὐκοῖδεν, ὡς περὶν μὴν ὀδυσυχὴς περὶ τοὺς παῖδας ἐγώ. ἐκεῖνοι δ' ἀπαθεῖς, ἀμὴν πόρρωθεν γεγάμων, ἐφ' ἡ προὔμιμρου ἐ γαμηλίου πυρὸς ἥψάμην. καὶ μέχρι καὶ εἰς παντάδα προὐπόμπασα. καὶ πάνθ' ὅπόσα καὶ πᾶς ἀγαθὸς ἐπαύξει ἐ βοῦς θεοὺς, ὑπὲρ τῆς παιδὸς ἱκέτευσα. εἰ καὶ ὅ μηδέν τι τῆσ ἐυχῆσ ἐκείνης ἀπωνάμην. καὶ τῶν θυμάτων ὧν ἐπιμιλουμένοισ τοῖσ γάμοισ ἀνόπτάγε ὡσ ἔοικεν ὀθείλαοσ ἐκαλλιέρουν. ἐκεῖνοσ δ' ὁ τὴν τοῦ παντὸσ μοιγίμους ἐρημίαν συσκασάμενοσ, καὶ τὰ φίλτατα ἐκπολιμώσασ, νυμφίος μὴν ἦν. παῖσ δ' οὖν καὶ οὗτος ἐμὸσ, κἄμγονῆς ἑτέρας, ὡσ ἀπὸ τῆσ ἐμῆσ ποτνυαλρὸσ ἐγνωρίζετο. οὔτοι μὴν οὖν πάντισ ὁπόσοι ἰοῦβίματοσ ὕστατεῖν εἰλήχασι, καὶ νόμοισ τὴν πάλιν ἰθύναν, περίσσί εἰσι. καὶ τὴν ἐμ ἰθυθεν περὶ τοὺσ παῖδας φιλοσοργίαν οὐκἀγνοοῦσι. σὺ δ' ἐμὲ οὔπω πᾶν ἔφθης πρὸς τῆσ τύχησ γενόμενοσ, συγγνωσόσ μὴν, ἐδ' οὕτοσ ἂν εἴης. τί γὰρ ὧν οὐκοῖοθα τὴν φύσιν, περὶ βύτων διατείνοθαι βλαμᾶς ἐπ' ἐκκλησίας. εἴης δ' ἂμ ὅμως περὶ ὃ δοκεῖν θρασύνοθαι μᾶλειώτερος. οἷς ἀπὸ τόπνος κακουργίας, ἀλλ' ἐξ ἀγνοίας, ὃν μηδὲν ἐθίκνεόμενα διαβάλλῃ ἐπιχειρεῖσ. εἰσὶ πᾶν μὴν εἰ καὶ αὐτὸσ. καὶ παῖδας πρόσθεν ἴσχες ὧν δεῖν τι ἐ θρέψαοθαι, ὁρᾶμὲ καὶ κοῦργόσ τισ εἶναι περὶ τοὺσ σαυτοῦ δόξας. καί πυ καὶ σύνοιδάσπνα περὶ τοὺσ παῖδας ἰρέφων ἀπέχεσαν. ὡσ δ' σαυτὸν ἔγνωσ περὶ τὴν φύσιν σαιὸν, οὕτω ἐ τοὺσ ἄλλους ἔμεν οὐδικαίωσ νομίζεσ. εἰδοῦ κἀπιχειρόμην, δῆλον ὡσ δὲ φθόνοσ δεῖσ, ἴων ἐμὴν κατὰ τῶν φιλτάτων ὥπλισε δεξιάν. εἰ γὰρ τισ ὅ δυσμενέστατοσ τῶν πρῶν ὀθείλοιθ', πάντωσ καὶ ὄφθομεῖν σωιξείλετο. ἢ μισεῖν μὴν ἐ φθονεῖν ὅτι τα πρ' α, ἐ τοῦ βιάου, μὴ ἐ λέγειν οὐκαλὸμ

τὸ δ' γένος ἰούμου καὶ τῶν ὅλην πόλιν, τῆς ἐκείθεν ὑβρίως. ἐγὼ μὲν οὖν ἐπὶ βυβλίοις ἐυτυχὴς μὲν εἰκαίτοις ἄλλος πρῶν δόξῃ ὑπὸ πλούτου. κακὸς δ' οὖν ταὐτὸς ἅπαντα μὰ τοὺς θεοὺς ἐλογιζόμην. εἴθ' ἕτέρους βύταὐτὸ κακουργεῖν ὑπολήψεσθαι. ἀλλ' ἐξίσων τῶν πολιτῶν τοὺς γεμετριωτέρους, μάλιστα μὲν ἐμὲ οἰκτείρειν τῆς συμφορᾶς. εἰδὸν ἄλλα τὴν τύχην. οὕτω γὰρ τοὺς παῖδας λέγειν αἰ πάσχειν. οὐδ' ὡς ἦν ἄμεινον τὰ μετὰ κακῶν τοῦ γένους ὁρῶν. καὶ φαιδρότερον γελώμενον, οἷς ἐκεῖνοι πεπόνασιν, ἴσην φησὶ δωσωνδίκας ὧν κατὰ παίδων τετόλμηκας. καὶ φιλονεικεῖ πύπτεις τοῦ φόνου προυβάλλεται βούλομαι. ἐγὼ δοῖμαι προσέχειν. μὲ τὸ πραχθὲν αὖθ' αὐτὸ μόνον προφέρειν. μὲ δ' οὕτως ἐυθύνας ἀπαιτεῖν ὃν εἰργασμένον, εἰ μὲ ἐ τῶν γνώμην μεθεῖς εἶργασαι πύθοισθε. ἀλλὰ γὰρ τῶν πραγμάτων φαυλοτέραν ἴσμεν τῶν κλήσιν. ἀλλεῖ ἐ τὸν τρόπον προσιπθέσει τὶς, ἐυθὺς καὶ τὸ δοκοῦν φαῦλον, ἀπίωσαι. ἐ τὰ τῶν κακούργων ὁρᾶσας ἐκπέφευγε. ἐν ὧν ὁμῶν κατήγορος, φιλονεικῶν ὁ εἰργασμένον. καὶ εἰμὶ βύς παῖδας ἀπέκτεινα, βύπο ἐ μόνον τῶν ἄλλων ἀπολείπας, ἀλλάκις ἐ πυκνὸν ἐρωτᾶ. ἐγὼ δ' τὸ μὲν εἰργάσθαι πεφάναι, ἐπέξαρνος γίνομαι. τὸ δ' ὅπ καλῶς, βύθ' ὑμᾶς ἀναδιδάξαι παράσομαι. εἶτα καὶ ὄνχρησὸν τυπτὶ ἐ τοῦ πρὸ πιεῖν βύς παῖδας φιλοσοργότερον κατασθέσαι δωώσομαι. βαρύτερον ὑμῖν ἐ τὰς τύχας ἀναφαίνεται. τῶν ἀδικημάτων ὁ κατήγορος, τῶν μηδὲ τις ἐ δίκας ἀπίτισιν, ὅσα περὶ πρὸς ἔχθραν κακουργήσας ἐπφώρατο, ἢ πρὸς κέρδος ἁφορῶν ἐπβάλλοιεν. ἢ ἐ τρόπον ἕτερον σκεψώρισας ἐλήλεγκται. ἐφοῖς δ' ὁμῶν ἀδικηκὼς πέπλωκεν, ὁδοῦ προεπβαλόμενος, ἀλλ' ὡς ἀδί ω ὑπ' ἐκείνου παθὼν πρότερον, οἷς εἶμι δικαίως ἐμύναβ. τοῦβ' δ' οὔ ποτ' οὐδεὶς ἐυσεβὴν οὕτως οἶμαι νόμος, οὔ πδι ασὺς αἰτιάσαιτ. ἐμοὶ οὖν ἐ

ἀπὸ μεθύβρεων, τὰ μὲν πρῶτα ἀνεξέτως ἐπὶ βίς παροῦσιν, ὅ, τι δ' χρήσομαι. ἀλλ' εἰσίωμεν αὖθις ὅλος. ἀπόπληκτος. ὃ γὰρ τῆς συμφορᾶς ἄπροσδόκητον, ὅλον μοι τὸν νοῦν διέσεισεν. ἐφ' ἑδοὺ δ' ἀναπέμψας, δ' ὃν νοῦν εἰς ἑαυτὸν συλλεξάμενος, τὰ μὲν τῶν βύγενους ἀδοξίαν ὑφορώμενος, εἰ ταῦθ' ἁπλῶς πύθοιντο. τὰ δ' δ' μέμεις ἅπαξ τῶν μὲν ἀπατῆσθαι. τῶν δ' οὐ τάσσαι ὡρίσασθαι ὑποβάσας, ἑτέραν ἐπέδωκα προῖκα. δ' γάμου δ' αὖ τέρον ὡσάμ ἅπαντες, ἀπ' δ' ἀτέρων ἔθνων ἐπρότησα. τὶ μὲν εἰς ὄνησθε ἀνὲ πλῆσαι τῆ θυγατρὶ. τὶ δ' πρὸς ὕβριν ἀνέπαπειλήσας. τὶ δ' πρὸς ὀργὴν ἀνέπιπλήξας. ἐκείνω δ' τὰ μὲν, παρανέσας. τὰ δ' δεῖ χρημάτων δέοιτο, παρ' ἑκόντων λαβεῖν ὑπισχνούμενος, σι γὰρ δ' θεόμην. μηδ' ἐπὶ ς ἀλαθοσις τοῦ κακοῦ τοῦδε τῆ πλῆ προσβάλοι. κἀγὼ μὲν οὕτως ἀμφοξιωάψας. δ' σωθήσας δ' ἦθεν αὖθις πρὸς ἕυνοιαν, ᾧ μην ἥδη βῦλοιτο κακουργοῦντας παύσειν. οἷδ' αὖθις ὁ μὲν, τὸν δόλον ἐπέρτυεν. ἀδ' ἐπὶ τοσοῦτον ἦλθεν ἀνοίας, ὡς καὶ ταυτὰ βῖς προτέροις παραχεῖναί τε, καὶ πρὸς ὕβριν τὸ τέους ἀσχημονῆσαι. καὶ πάλιν ὁ μὲν, ἀπιέρδαινεν. ἀδ' ἀπιλείβ. ἐγὼ δ' ὁ κακοδαίμων, καὶ τεί βην γάμον ἀπὸ τῶν ἐμῶν ἐτέλουν χρημάτων. καὶ τῶ μὲν, πάλιν ἐνεβειμώμην, ὃν δ' εἶναι τῆς σωφρεσύνας ἄξιον, ἑαυτοῦ πάντα τὰ τῆς γυναικὸς εἰδότα. ὡς δ' οἱ μὲν ταῦτα, καὶ πάλιν ἀδ' ἐπαύοντο σκαιωρούμενοι. ἐγὼ δ' τῶν μὲν οἰκίαν ἐώρων εἰς τὸ πανπελὲς τῆς περιουσίας ἐκνενουμένην. τὸν δ' πάλιν ἀπανταχῆ τῆς ὕβρεως γέμουσαν. τῶ μὲν, τῆς ἄκρας ἀνοίας, ἀπεσφαφεὶς, τὸν δ' τῆς οὕτω ἀτόπου κακουργίας ὡς προσήκουσα χεῖς, θυμὸν ἐπαὐβοὺς ἀναλαμβάνω δίκαιον. καὶ τῶν κοινῶς ἐπ' ἀλλήλοις ἁμαρτανόντων κοινὴν καταψηφίζομαι καὶ τῶ δίκην. δ' μιᾶ πλήξας τοὺς πολλὰς κατὰ καρδίας πλήξαντας, τοὺς μὲν, ἀπαλλάττω βῦβίου. δ' τῆς ἐντεῦθεν αἰσχύνης.

ὦ πὶ νόμοις ἀγόμενος. ἡμεῖς δ' ἡδίφωνοὺς ἀνδρώπομεν ἀπαιδεύτους· οἱ μετὰ πολὺ ἡδὺ τὴν μόνην παίδα προσαφηρημένοι, αὐτὴ τῶν καθ' ἡμᾶς ἀτυχημάτων ἀρχή. διὰ τοῦτο ἡμετέρων συμφορῶν τὸ προοίμιον. ὡς γὰρ οἶκοι μετὰ τῶν ἐθνῶν ὁμοῦ ἐλθὲ θυγάτριον. ἡδίστη πάντως ἡμῖν τοῦ τῆς γυναικὸς σώματος βουλαὶ ἐπὶ βουλαῖς ἀποσιωπάτην. ἐστὶ δὲ καὶ δρᾶσαι μάλιστα. ὁρᾷ τὰ χρήματα. λογίζεται λύπην ἀφαίρεσιν. συλλογίζεται τὸν νόμον. ἐφ' οὗ δὴ μάλιστα ἐμοὶ λύπην μοιχευομένην διώρυξαι. ἐντεῦθεν ἀπὸ βουλαῖς ἄρχεται τῆς γυναικὸς καὶ τὰς ἀπὸ βουλῆς ὧζαι. καὶ ἤρα. καὶ πάντες ἄλλοι δαίμονες τε καὶ θεοὶ γάμιοι, ἐπὶ τὴν τῆς γυναικὸς ἀπάτην ὥρμησε. ἔγνω μοιχὸν αὐτὸς σχηματισάμενος, ἀγγελίας τε λόγους ὀθνείοις ἐπιχρώσας δέλτοις ἐμφήνας. εἰς αὖθις μοιχὸς ἀληθὴς ἐρήσατο. ἔδωρα προὔτεινε. ἔπεισμίσθους προβάλλετο. διὰ ὧν ἀεὶ σωφρονοῦσαν ὧν ῥᾳδίως ἂν εἰς ἀπάτην προύχειρ. ἅδε, καὶ προσάπαξ μοιχεύουσα. καὶ πολλάκις ἀπασθεῖσα, τελευταῖον μὲν ὑπ' αὐτοῖς δώροις, τὸ δὲ πολλοστὸν ἐπὶ σύμβολα μηνός, τί γὰρ εἰς ἀπάτην ἀπλούστερον γυναικός. ὅτι τὴν μιαρὰν ἐκείνης βουλὴν δηλωτέρον, νῦν ὑπὸ παλαμναίων τῶν δαιμονιακὸς κακῶν ἐκεῖνος ὁ παλάμβης ἐσκαιώρισε, παρορᾷ μὲν τοὺς ἐμοὺς λόγους, οὓς πολλοὺς πολλάκις αὐτῇ περὶ σωφροσύνης ἐπήνεσα. παρατρέχει δὲ τὸν ἐντεῦθεν δοῦ γένους αἰσχύνην. τὸν δὲ δοῦ ἀνδρὸς ἐξυφορᾶται δόλον. ἔστι γὰρ τοῦ λομήσαντος λάφυρον. ἔστι τοίνυν ὁ καλὸς ἐκεῖνος, καὶ τῶν τῆς πόλεως καλῶν δηλαδὴ τοῖς νόμοις, ἐπὶ τὰ πάντων αἴσχιστα ῥέων μηνός, τὸν μηνὸν, ὡς ἀληθῶς μοιχευθέντα, τῆς οἰκίας ἀπέπλησεν. αὐτὸς δ' ὁ τὸ ξύμπαν δρᾶμα συσκευασάμενος, ἐμόνον τὸ μὴ δεῖν παθεῖν ἐδιδαίωσεν, ἀλλ' ἤδη καὶ τῆς προικὸς ἀπεκερδαίνειν ἠξίωσε. τοῦτο νόμον ὡς ἔοικεν ἐπὶ γυναιξὶ μόναις γεγράφθαι τὴν ἀρχὴν ὤφελε. ἐπεὶ δ' ἔστ' αὐτ' ἐπυθόμην ἐγὼ. ἔστ' ὄθυγάτριον ἤδη κινδυνεύσασαν εἰδέναι βιβλῶ

ἐφ' ἑκάστῃ δὲ ἱερὸν τὴν δόκησιν ἔμεσαι. καὶ τῶν μὴ τοὺς ἐπαίνους εἰς μέσον προὐτίθαν. ὁ πόσας ἐλόγοις ἄνδρισι ἐθαύμασαν, ἃ κιναιβὶς ἔπεσιν ἀπισέμνωσαν. τὰς δὲ, διελοιδόρουν, ὁ πόσαι μὴ πρὸς καλὸν πᾶσῶρας ἀπώμνυ. ὡς οὖν ἐγὼ μὴ θέλεσον. ἴδ' οὐ καὶ δὼς βὺς λόγους ἐδέμεβ. ὁ δ' χρόνος θᾶπον ἄϊτρέμων, ὃ τῆς ἡλικίας παρεῖμεν ἐπὶ γάμον, ἐνταῦθα ἐγὼ μὲν ἐσκοπούμην, ὅπως καλῶς ἔξειμοι τὰ βῦ πάθους. ἐ τῶν, μὲν τὸ γένος ἐξερανώμην. τῶν δ' βύστρόπους διεσκοπούμην. τῶν δ' ἄλλως ἀπεπειρώμην. ἀλλ' ὁ δαίμων ἐκεῖνος, ὃς εἰς βῦβ με συμφορᾶ ς παρίσαχω, ἔτρεπεν ὡς ἔοικε τρόπου ἡμῖν ἀντιπαλαμᾶβ. ὃς τοὺς μὲν ἄλλους παραθραμεῖν ἔπεισι. τῷ δ' πάντων νικίσω ξυμάψαι με θυγάτερον κατηνάγκασεν. ἦ γὰρ μὲν οὖν τὰ βῦ πάθους. καὶ παρῆσαν βὺς τῆς θυγατρὸς μοιτάμους σωιορτάσοντες ἑταῖροι. ξένοι. πάντες οἱ πρῶ γένους. οἵτης πόλεως. τῶν εἰσέπει τα συμφορῶν εἴ πιν ἄπις φιλόπμονθέατρον. ἐγὼ δ' ὀθέλαιος οὐ γὰρ ἐπὶ τούτοις ὤμην ἀντελαβτῆσαι μοι τὰ τῆς τύχης, θάδας γαμηλίους ὑπανῦπορ. ἐ τῆς θαυμασίας ἐκείνης παιδὸς ἐπροισπέμπουσα. καὶ τὰ βελτίω προσεπηυξάμην. καίτι τῆς αὖχῆς ἐ τῶν καλῶν υμφίων προσέθηκα. ὡς γένοιβμὲν ἐκεῖνος ἐυδαίμων πρὲ ὥθροι. γένοιβδ' ἐμὲ ἐ πάντων ἀκῦσαι μελάπρὸ σ. ὑπὸ δ' ἦν δ' ἄρα ὡς τὰ μὲν τῆς αὖχῆς ἀπισεῖ πάντας ἀτελεύτητα. ταῖς δ' ἐμέρσι ταύταις. ὑφ' ὧν τὴν μὲν ἐθρεψάμην. ὃν δ' ἐνυμφοπόμην. ξίφεσοῖμοι ἐσφαγίος ἄφομαι. ἐ βύβυς ἀτελεῖ νεκριαοθήσομαι παρ' οἷς ἐ μόνοις τὰς ἀμείνας ἔτρεφον ἐλπίδας. ὡς ἐπὶ μακρὸν βιῶναι βὺς θεὺς ἐλπάρουν. παρ' ὧν τὰς τελαιάσας ἐσχηκέναι μὰς. ἐ δ' ἄλλ' ὅσα λῶνοἰμόμενων. ἐθυον μὲν δὴ ὑδαῖς γάμους. ἐ τὸ γαμήλι' πῦρ ὑπανάπτων, ἔμαιρ'. ἐμὶ δ' ἀπλῦ τὰς ὧθαναίσας ἀναφόμενος δάδας. ἐ τὴν ὧπικδείαν μὴ κινέναι μ πάσων. ὡς δεῖ τὰ τὸ γάμου ἐπὶ τοῖς ἐλαφ. ἐν ἓν θεὸς μὲν ἐμὲ ἐυταλεῖ.

λὰ τῶ παμβήτης ὑσίρας βαρυδαιμονίας. ὃ τοῦ μὲ τί πῆ τὰ πεῖ
ρου τελεῖνος. τῶ δοὺ ὦ τότε, μεθ' ἡδονῆς ἐδεχόμην τὸ πρᾶγμα. θεῶν
δῶρον μὴ γὰρ μὴ λὴν παίδα. ὃ τοῦ παντὸς γένους ἐπεὶ θεὶ νῶς πέρ πδε δός
θαι μοι ζώπυρον. ἐπεὶ δ' ὃ μείραξ ἐγεγόνη, ὃ τῆς σωφροσύνης ἥλικί
ας ἥπτετο. ὃ τὴ μὲ μορφὴν οὐκ ἄσημος ἦν, ἀλλὰ πηγὴ κάλλους τῶν
προσώπων ἐνέλαμπε. ὃ τοὐμοὶ ὡς γε ἐδόκει τέως, οὐ πάντας
ἐξῆθεν ὥρας εἰλείπετο. ἐγὼ μὲν ἐνουθέτουν. κἀδὲ μᾶρ' ἐπαίδευεν ἐπὶ
τῆ τα λασία, διαπονοῦμὲν κάθ' ὅσα γυναικῶν ἔργα. ἐγὼ δὲ
ὅτό τε μὲν πᾶρ. οὐ γὰρ ἔτι καὶ τῦν παραμὲν ἅμοι βύτομα τοῦτ
το. ὡς εἴθε μὲ δ' τὼ ἀρχὴν μὲ τ' ἐκείνη μᾶρ. μὲ τὰ ὐτὸς ἐγὼ
πᾶρ' ἠκούσαμεν. τὸ γὰρ μῦμ ἐπὶ πιούβις ἔρχεῖν, πάντας ἂν
τὸ μὲ δ' τηκεῖν ὅλως παρείλετο. τότε δοῦν ὅμως, τὶ μὲν ἐπὶ
σωφροσύνη τῆς παιδὸς ἀκέτι χώμεν. τὶ δ' ἀπαρύνομεν. κά
λλους μὲν ἤδη λέγων ἱκανῶς ἔχεις ὦ παῖ. τοῖς θεοῖς οὕτω καὶ τῆ
τύχει δοκοῦν. καὶ τά γε δῶρα τῆς φύσεως ἄμεμπτα. δεῖ δέ σι
τοῖς ἔξωθεν τὰ περὶ σαυτὴν ἐπανορθοῦν. ὡς τε καὶ τὴν ψυ
χὴν μηδὲν ἧττον ἐπανθεῖν, ἢ τὸ σῶμα. βύτου μὲν γὰρ τὴν φύ
σιν ἅπας θαυμάσῃ. κἀκείνης εἶναι δῶρα τὰ τῆς ὥρας νομίσει.
ἢν δ' σύ σωφρονοίης. ὃ πάμ' ὄ, τι ὃ παρθένοις πρέπον ὧν τε δαί
οις. τοῦδ' δ', οὐκ ἔσαι τῶν ἁπάντων ἀθέος, ὃς ἀχίσομ εἶναι ὃ κα
λὸν φαίη. ὡς εἴγε τὸν μὲν βύπρωσώπου λήμωμα καλὸν ὑπόφαι
νῆς. τὰ δ' τῆς ψυχῆς ὄμμασι δοῖεν, βίς χείροσι τῶν ἔργων κα
ταρρυπαίνεις, καὶ τὸ μὲν τῆς σωφροσύνης ἀπέσαι καλόν. τὸ
δ' τῆς αἰδοῦς ἀπροσέσαι σεμνόν, ἐς οὐδ' ἂν σοι καὶ τὰ τῆς ὥ
ρας πεισαίη. αἰσχρωεῖς μὲν γὰρ ὁ γέμος. αἰσχρωεῖς δ' σαῦτ',
μελὰ ὃ τῆς μορφῆς. τὸν δ' βύσώματος ἀσλαίαν ἐπελέγξοσι
τὸ τῆς ψυχῆς ἄκοσμον. ἐπὶ τούτοις καθέκάσην πολλὰ μὲν ἐπέρ
ρεσμοι τὰ παραδάγματα. πολλαὶ δ' εἰσὶ γοῦν τοῦ προτέρου γένους

δος ἐγὼ. ἐ πρὸς γίνους οἱ πεπωκότες. ἐ συγγενῆ τὰ κακὰ. καὶ δεῖ μεδιὰ τοῦτων βαδίζειν. ἐπεί ὡς οἴμοι ἀδίκουσι. ἐγὼ δ' τὰν ὕβριν ἀπερυόμην. βύπου μοὶ οὖν ὀργισὸς οὔδεις ἀΐτιος. βιαίως τῶν μοι προθέμενος αἵρεσιν. δυοῖν βίοιν ἐλέσθαι βάτερον ἦμεν δ' ἐ εἰ πεῖν ἀνεμόμενον, μετὰ κακούργων κεῖσθαι, ἢ μὲ κακουργεῖν ἐλέγχειν πρεῶμενον αὐτὸν, ἀνακαλύπτειν ὡς ἐκεῖθάτερον τὰς ἐμαυβοῦ συμφορὰς. ἔοικε δ' ἔτύχη μετὰ βοῦ παρόντος ἐ βοῦ βουλομένου τῶν πρῶν ἀφαιρεῖσθαι πάσδην, ὃ μὲ τὰς τῶν παίδων ὕβρεις περιέλλειν ὡς οἷον τε. ἂν οὖν ἐγὼ μὴ ἀναμνησθῶ βύθαυμασοῦ συμφίου, ἐ τῶν καλῶν τῆς παιδὸς ὧν τε δαμάτων. ἐ τὰ μὲν ἀθρόα προσπιρράσκει, τὰ δάκρυα. τὰ δ' τῆς φωνῆς ἐκπόφευσε. τὰ δ' τῶν λόγων οἰκέσεται, μὴ περίδηται τῶ πάθη τῆς μνήμης ἐκπρουόμενον τὰ πολλὰ. ἀλλὰ βύβί προσανα πλησοῦν πα ρᾶσθε τὰ ὄν ἐμὸν ἐκπέφευγότα λογισμὸν. συγκεχυμένον οὖν τε πολλοῖς βοῖς κακοῖς ἐ μὲ δ' ὅ, τι ἐχρὴ λέγειν ἀκριβῶς ἔχοιτα ξυμορᾶν. βοῦβ γὰρ ἐμοὶ μὲν ἔσαι βοῦ μὲ κακουργεῖν δικαί ἀτις ἔστι κουρία. ὑμῖν δὲ καλλονὴς βεβαίωσις ὡς τὰ πάντα φιλεῖ σθαι ἔορκα. ἠγαπάμην ὦ ἄνδρες γυναῖκα κατὰ βοὺς τῆς πόλεως νόμους. ἐ παίδων ἀκοῦσαι πῦρ ἐπιθυμήσας ἐδυσμενῆς. ὡς μὲν βοῖς τοκεῦσιν ἡμῖν πάν θ' ὅσα ἐχρεοὶ παῖδες χλιδομένων, ὡς δ' τῶ τε πόλεῖ τῶν ἡμῶν χρεαμασόν των ἐν στρατείαις. ἐν χορηγίαις ἐν δυναστείαις. ἐν εἰσφοραῖς. ἐ πὲ ἰρήνης ἔδον. ἐν πολίμοις ἔχθεν, οἱ δ' ἄριστοι, ὃ μὲν τι ἐ ἔδοσαν. τοδ' ἐπίσχον. παῖδα μὲν γὰρ ἐκαρίσαν βο. ἐ πῦρ ἐν τοῦθεν ὠρώμην ἐγὼ. καὶ τοῦβ προσάπτε, ὡσάν οἶμαι τῶν θεῶν, καὶ ταῦτα βιαπεθομένων. καὶ τοῖς ἐμοῖς ἱεροῖς ἀπάντι τι ὄντοῦν προσχόντων. ὃ δίμοι καὶ μέλει παντὸς ταυτὶωὶ φυλάξαι τὸν προσηγορίαν, τοῦτο δ' ὡς ἔοικεν, οὔτ' ἐκείνοις ἐδίδοκβ, ἅτ' αὐτῶμοι βοῦλοι τοῦ πειθεσθαι, ἀλ

μετὰ τῆς τύχης ἀνίσχυσε. πᾶς δ' ἐ αὐτὸς δυστυχὴς μᾶλ-
λον, καὶ πρῶν ἁπάντων ἐλεεινότατος. κακὸς δ' περὶ τὰ φύ-
σιν ἐκὼν ἅτ' αὐτὸς γεγένημαι. ἀλλ' οὖν τοι ἂν εἰπεῖν ἔχοι, δέομαι ὑ-
μῶν, καὶ πάνυ δέομαι, μήπου πρότερον καταψηφίσησθε, μὴ
δ' ὡς ἄδικον περὶ τοὺς ἐμοὺς ἀποκτείνητε, πρὶν ἂν αὐτοὶ λογί-
σησθε παρεξάγειν τῷ βήματι τὸν λογισμόν. μὴ γὰρ δή ποτε τοῖς
ἔργοις εἰς τοῦτο τύχης ἐλθεῖν δόξαιτε. καὶ πολλάκις μὲν ἡ φύσις
δώσεται παρὰ τοῖς πρᾶσι ξυλλογίσασθαι. τίνα δ' καὶ παῖδες βλ-
άψαιεν, ὡς εἰς τοσοῦτον ἐτεῖραι τοὺς τεκόντας ἔμβροσώς καὶ ξύ-
φει τὸν δεξιὰν ὁπλίσαι καθ' ὧν ἔτεκον. ἐ μὲν δὴ ἐκείνῳ καλλεῖ
σθαι πρὸς ἔξουσιν. ἐὰν μὲν οὖν ὡς ἁπλῶς ἀτυχῶν ἐγὼ κρίνομαι
παρ' ὑμῖν, καίτοι εὐθύνας οἶδα παρὰ τοῦ τῶνόμων τοῖς προσ-
οῦσι τὰ τῆς τύχης ἀναμφιλόγως, ἐ βούλ τῷ κατηγόρῳ ὅσον οὐδασμα,
κτεῖναι γὰρ μὲ δ' ὅπως ἐσεῖται βουλόμενον, ἐκεῖνο μὲν μετὰξὺ
φους ὁδόμιος, ὅτι βέλτιστος εὐθυνεῖται. ὑμεῖς δ' ἐπὶ τοῦβις τοι
εἴσθε τὰς ψήφους, μὴ μέλλητε. ὡς χαρίεσθαι μὲν, εἰ οὕτω πρᾶ
ξυγχὴ μετὰ τῶν προσόντων σωτηρίαν ἐκ κακῶν. καὶ γὰρ ἂν
φαιρήσεσθε, γὰρ εἰς βοῦβ συμφορᾶς ἀφικόμενον ὡς ταῖς εὖ
γὰρ αὐτῶ μερσὶν ἀφελέσθαι ὃ πᾶς ὄνομα, βοῦτο δὲ γλυκὺ μὲν βῖς
ἄλλοις. ἀ γὰρ δὴ βιοῦβ καὶ ἡμῖν ὀδαίμων παρῆκεν. εἰ δ' ἕτε
ρος μὲν ἀτυχεῖ ἐ οἰκτείρεται. ἕτερος δ' κακουργεῖ καὶ κολάζε
ται, κατελιπόσατε τῆς τύχης γὰρ μηδὲν μὲν ἀδικηκότα, μείζω
δὲ τῶν ἁπάντων ἠτυχηκότα. ἐ παῖδας μὲν αὖβ καὶ τε κόντα
ἐ θρεψάμενον ἀνέπ δ' ἐ τὴν ἐλπίδων ἀπωσάμενον, ἃς ἐπὶ γὰ
τοις ὠθεοὶ καλὰς ἐ γυναίας ὑπέτρεφον. μεθ' ὧν πρώην ἐβίουν. ἐ
νῦν οἰκτρομένων ξυνοίκεσθαι πάμεσι βέλτιον ἂν εἴη. ἔνμὲν οὖν βοῦβ
ἐ πρῶτον τῆς ὑμῶν φιλανίας δέομαι. δεύτερον δ' μηδὲν εἰς
δίκην βοῦ πρότερον τύβυλωσόμενον. ὅπ πᾶς μὲν ὀφρινόμε-

σθῆ τῆς παιδὸς, καὶ ἀπηναίζει τῷ λόγῳ. καὶ ἀπηλλάσιται τῆς τύχης ἑαυτὸν. καίτοι ἀδαιμόνων τιλχῖν ἁρπαρὼ καταπάσιται. ὅσ καὶ τῆς θυγατρὸς τὰς φρένας εἰς τοῦτο κακοῦ μετέστρεψε. καὶ τὴν αὐτοῦ χεῖρα κατὰ τῆς παιδὸς ὁλεθρίαν. τὸ μὲν οὖν δυστυχὲς εἶναι πᾶς, οὐκ ἀπαρνήσεται. τὸ δὲ κακὸς ζῶν τε δ' ὡς οἷόν τε μὴ εἶναι διαγωνιᾶται. καὶ προσαποδεῖξαι σπάσει, τὰ τῆς αὐτοῦ χειρίας ἀβούλητα. ὅθεν καὶ τὸ ἐφορμοῦν θεραπεύσει. τὰ τῆς ἀνάγκης, ὡς βεβαιώσει. ὀλίγα μὲν τῆς παιδὸς ἐφαπτόμενος. τὰ πολλὰ εἰς τὸ τῆς γυναικὸς ἀπάγων ἀνεξαπάτητον. ἵνα μὴ πάντα ἀνεύθυνος δοκοίη διαφεύξασθαι. τὸ δὲ παῦ τῆς σπανιωλίας, τῶν ὑμφίω προσάψει. καὶ τοῦ ὅλου δράματος ἐκεῖνον εἶναι πλὴν ἰσχυρίσεται. ἐπάξει μὲν τοι καὶ ὅπως τὰ πρῶτα πανείμου ἐκδότα. ἵνα πανταχόθεν τὸ θαυμαῖος εἶναι δοκεῖν ἀλίσκη. καὶ τὸ βιβλιδίου αὐτῷ σαφῶς. οὕτω δὲ καὶ οἱ παῖδες ἀθῷοι, οἱ δὲ τὸν πρὸ ἀδικεῖν ἀρξάμενοι μετὰ τοῦ πάντος γένους. μετὰ τῆς ὅλης πόλεως. δ' αὐτοὶ ἐπὶ σφᾶς αὐτοὺς μονονουχὶ τὸ ξίφος ἀραντες. δ' ὁπῆρ, ὅταν ὕβριν τοῦ γένους ἐκκόψας. καὶ τὸ τῆς πόλεως ἄφημον ἐν πολέμοις τοῦ πῆρ εἶναι θέμενος.

ΗΜΕΛΕΤΗ.

Ἰμὴ πρᾶσ ὑμᾶσ οὕτας ἴδοιν ὦ ἄνδρες, τὰ μά π δ' λέγειν δοκεῖν ὧμην ἄντον κατήγορον. δ' τὰ πρῶτ ἐτοῦ πρᾶσι διαβάλλειν ὧν μειρῶν, ἢν ἄν οὕτω οἶμαι πολὺ πιθανώτερος. ἐπεὶ δ' πρᾶς μὲν ὑμεῖς, δ' τὸν περὶ τοὺς παῖδας φιλοσοργίαν ἐκάστου εἴ τε. καὶ τοῦτ μόνον ὁ κατήγορος ἀφελόσθαι

σον. ταῦτα ἐμὲ τίμωρος τὰσωθήματα, τούτων μέμνησο τῶν λόγων. παραχωρῶ σοι τὴς μισανθρώπου προσηγορίας. καὶ σὲ μὴν ἐντεῦθεν θεοὶ φυλάττοι ἐνταῖς μελλούσαις ἀνθρώπων συμφοραῖς. ἐμὲ δ' ἤδη τὶς ἂν τὸν ἕτερον ἐρώμενον ἀγίτω, τὸν θάνατον.

¶ Lex erat uirum lucrari dotem uxoris adulterx. Tentauit quidam propriam uxorem tanq̃ externus ad adulterium allicere. & deprehendit. Pater infamiam ueritus: tradidit alteram dotem. At ille hanc quoq; eisdē artibus quibus priorem interuertit: et Pater rursus aliam dedit. Sed posrq̃ ille eadē sxpius faciebat: hxc uero decipiebatur: Tandem pater utroq; iugulato, accusatur.

Νόμος τὸν ἄνδρα τὴν προῖκα τῆς μοιχαθείσης ἀποκερδαίνειν. ἐπείρασέ τις τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ὡς ἀλλότριος ἐπὶ μοιχείᾳ. καὶ ἔλεγεν. ὁ πὴρ τὴν αἰσχύνην πτοηθείς, ἐπέδωκεν ἑτέραν προῖκα. ὁ δ' καὶ ταύτην ἐφ' οἷς καὶ τὴν προτέραν κατέσκε. καὶ ὁ πὴρ αὖθις ἑτέραν ἐπέδωκεν. ὡς δ' ταῦτα πολλάκις ἐκεῖνος μὴ ἐποίει. ἴδ' ἅπαντα, τελευταῖον ὁ πὴρ ἀμφοτέρους ἀποκτείνας κρίνεται.

ΗΠΡΟΘΕΣΠΙΑ.

Δυσμενὴς ὁ πὴρ καὶ τῶν πώποτε πρώην ὀδυσσεστάτος. ξίφος γὰρ πρόμνηστρον κατὰ τοῦ μφίου καὶ παῖδος νεονύμφου ἐπίσεισε. καὶ θερμὸν ἔτι ὁ ξίφος, καὶ αἱμάτων τοῦ λύθρου ἐναπεσάζουσαν. ὅθεν δεῖ τῷ λόγῳ καὶ πάθους ὡς ἐνιμάλιστα. καὶ ὁσάκις μὲν

ἔχη τὴν προσηγορίαν ἐπὶ τὰς γυναῖκας τῶν Ἀθηναίων τὴν ὥραν, ἢ ἐπὶ τὰς μοιχείας ἀπόχρησαι τῇ φύσει. πάντας ἀλκιβιαδίδας ἀπὸ φρονοῦντας Ἀθηναίων παῖδας. ὁλουμοιγενοῦ βουδήμου πᾶν. ἐλοῦς Λακεδαιμονίων βασιλεῖς εἰς τὸ ἄπιστον μετάγνωσον. γενὰ ἀθῦρα κλείους, αὐτῶν ἀλκιβιάδων ἐπιγήσας προσάτην. ἀντίσκηπτοῦπνος καὶ λιμοῦ. ἐθείασπροσβολῆς. ὄφθη τῶν τῶν ἀνῶν γένη. δύνασαι δ' ἀρπίσαι πρὸς τὴν τίμωρος ὦν θυμίαν. σοφάζομαι σὰ τὴν πολιτείαν τὴν φύσιν ὧν γιγνώσκω τὴν σὴν ἀλκιβιάδη. μείζω φορεῖς τῶν νόμων. τὰ πάντων ἐγὼ τὴν δημοκρατίαν. ἐ τοὺς νόμους τοῦ σώλωνος. μικρὸν πᾶν εἰκλία. ἐφ' αὐλοννομίζῃς τὸ θεμιστοκλείους παράδειγμα. τὴν ἀκρόπολιν πεινοεῖς. τὸν ζῆλον ἄγῃς πρὸς πᾶσι στρατὸν. τυραννίδος ἔρα ἐκ τυγχάνῃς. τὰς λακεδαιμονίων πειρμένεις εἰσβολάς. ἀλλὰ μὴ πρὸ τοῦ νθύμιμα, μίαν ἁπλῆσαι πόλιν, ἵνα διαφθεῖραι δῆμον. σὺ δ' ἐπὶ τὴν σπάλυγίαν παρελθὼν, ἐ τειρῶν. ὁ πλῶν. καταλόγων ἵππων. χρημάτων κατασκεύαις δυνάμεως ἴσαυτησ. συμμαχίας. τῆς καλαθάλαττιαν ἀρχῆς. κατὰ πάντων ἀνῶν ὄφθη πεννοῦς. καὶ πρὸς ἅπαντας μισάνδρου. μὴ μοι μέχει τῶν ὅρων τῆς ἑλλάδος τὰ σπράξεις μὴ δ' εἴσω πελοποννήσου τὴν ἀλκιβιάδου καθείρξῃς δυνασείαν. ὑπὲρ τὸν αἰγαῖον πόντον. ὑπὲρ τὸν ἰόνιον. ἀλκιβιάδης σόλον ἄξαγέτω ἐπὶ τὴν ἑσπέραν, πολλὰς κατὰ σπιλίαν. πολλὰς ἐμ ἑλλησπόντῳ φυγάς. καὶ πόλεων αἱρέσεις. σφαγὰς παντὸς τῆς οἰκουμένης ἀπεργασάμενος. ἅπαντας ἀνάγνωσον. κοινὸν πᾶσιν ἀποδείξον, τὸν πόλεμον βασιλεῖ. λακεδαιμονίοις. ἀθηναίοις. βίς ἐπισπιλίας. τοῖς ἀπὸ τῆς ἀσίας σατράπαις. βαρβάροις. ἕλλησι. πᾶσιν ἀνοῖς. μὴ μνησθῇ τῷ ἔχειν ἐκείνην τὴν ὁμιλίαν. ἣ τὰ πρῶτα ἐκφαύλων ὁρμηθεῖσα, πᾶν τὸ μέσον οὐδὲν τε καὶ γῆς προιοῦσα ἐπλήρωσι. τοῦτον μοι τὸν κῶμον κατὰ τῆς οἰκουμένης ἅπασης ἀλκιβιάδη κώμα

πάλιν παρ' ἐμοῦ λαμβάνῃ τὰς ὑπερφυίας τὴν δίκην. ἀοφέλ-
νειαν κατηγόρουν τῶν ἑπτὰ ὡρῶν ἀλκιβιάδου πρότερον. τὰς
λὰς ἐποιούμην κατηγορίας. καὶ τῶν εἰς ἔρωτα ὑπαγομένων αὖ
θὶ κατηγόρουν. καὶ τὸν σωκράτην τοὺς ἡμελλανάζων ἐπὶ
τοῖς παιδικοῖς. πίνει δὲ πὸς δι' ὅλης ἡμέρας, μέχρις οὗ ἀνέχεται
κωμάζοντας, φιλοσοφεῖν πρὸς τοιούμενος ἀνῶς. ὁ τείρωνα ἔχων
στεφανοῦται. καὶ τὸν ἔρωτα φησὶν εἶναι θεὸν ? ἀλλὰνῦν πανύπ-
να ταύτην ὦ θεοὶ παλινῳδίαν ἀναπάζομαι ἄδειν. οὐνέμεσις σω
κράτην. ὃ δ' ἀγάθωνα. ἀδ' ἀθηναίους ἅπαντας ἀμφὶ τοιῶδε
μέχρι οὗ πόπεσθαι. καὶ πάσχειν κακῶς μετὰ ὃ ἄθλον τῆς κολα
κείας. καὶ τὸν κῶμον τὸν ἀκάλλη. ὑπὲρ νικίαν. ὑπὲρ τὸν ἀμό
κλαῖον ἐκεῖνον. ἔφηβος ἀλκιβιάδας ὑπὲρ ὃν ἡρακλέης ἐρώμε
νον τὴν ὥραν. ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν προὔλαβον ὑβρισὰς τῷ θανά
τῳ. ἐγὼ δ' ἀντιτρόφου πειρῶμαι τῆς τύχης. ὑσυῦ τὸν δέμοι πι
θέσθαι τοῦ πρὸς αὐτὸν ἔρωτος, ὡς τἄτεροι μὲν ὑβρισὰς ὁρῶντας αὖ
τὸν μακαρίζουσιν. ἐγὼ δ' καὶ ἀγαθᾷ ῥωφθονῶ τῆς ὕβρεως. ὁ
ταυραίαν ζηλῶ τῆς πληγῆς. ἵνα ἐπὶ πόρρης ἐδέξαθ'. ἔσωσε χορη
γὸς ὤν, καὶ στεφανούμενος. καὶ ὃν ὀλύμπιον ἐπὶ τοῦθ μᾶλλον ἢ
τῇ προσηγορίᾳ μακαρίζω. μέγα δ' ὁ βῦτο ἐμαυτῷ πρὸς φιλο
τιμίαν ἡγοῦμαι, τὸ δι' ἀλκιβιάδην ἀπόλλυσθαι τὴν μερον. ὁ πρό
φασιν ἔχῃ βῦθανάβυ τὸν ἔρωτα. ἄγε δὴ ὠχωναῖα κεφαλή, τῶν
καλλίστων γὰρ ἄρχῃς εἰς βῦς ἐρασὰς πολλοὺς ἐπὶ τὸ βάραθρον.
πολλοὺς ἐπὶ τὸ κώμου ἀθηναίους. ἐπὶ δ' τίμωνος παράδειγμα,
τοὶς σοὺς ἐρασὰς ἄγε. ζήλωσον ὃν ἡμέτερον βίον. μισάνθρωπον
ὃν. ὁ τίμωνος ἐρῶ ὡρων γνήσιον ἀνάδειξον. ἅλις ἐκτάσει τὰ
τῆς τερπνῆς, ὁ τῆς πρὸς ἀνοῦς ὁμιλίας. μηδενὶ τῶν ἐρασῶν
ὠνητὸς, μηκέτι, μὴδ' ἂν σοφώτατός τις ἅπάντων τυγχάνῃ. καὶ
τὸν παρὰ τοῦ πυθίου μαρτυρίαν προσλήφῃς. μὴ δ' ἂν τοῦ διὸς

γόρου μᾶλλον καὶ γοργίου τὰς ὄφρυς ἀπαιτοῦσι, αὐθάδης ἐν ἐκκλησίαις. καὶ δημηγόρος ὑπὲρ ὃν ἐλύμπιον. πόρνος ἐρασμιωτάτοις. ἐπὶ κατηγωγὰς ἑταίρας μέθαις. ἀνδρόγυνος ἐπὶ τὰς ἑταίρας. ὑπὲρ τὸν πρωτεύοντα φύσιν ἀμείβων. τίς δὲ γένωμαι. ἢ τί σε εὕρω τῶν κακῶν μεταβολήν. φεύγω τάμὰ τὰς ἐμαυτοῦ διατριβὰς μεταδιώκει. ἐγὼ μόνος σὲ ὁρῶν, καὶ ἀπολωλότα εὑρὼν ὠμόμνος, ἔρως τὰ. τί σὲ ὠμισάτω τις ἔοικα! τί σὲ, ὃν ἐπὶ τὰς ἐκκλησιαστὰς ὤκεις! τί σὲ οὐκ ἔβαλλες ταῖς βώλοις προσιόντα μοι! πῶς οὖν ἐάλως εἰπέμοι! ἢ τί δὴ πέπονθας. ἢ τίς σε ἤγαγεν ἐν ταυθοῖ. ἆρα ὑπὲρ ἐμοῦ ἔρωτα, καὶ φιλεῖν ἀλκιβιάδην πρὸς ἐμέ, πεπονθὼς οὐσὲ μή! ἀπαγορεύομαι τοὺς θεούς. καὶ παραφρονεῖσθαί με οἶμαι. τὴν μανίαν ἀφέρων σὲ ὃν τέλωτα ἐκ μούδον πλοῦν. ἐκκόψατε δὲ τοὺς καταράτους ὀφθαλμούς, ὧ πάντα κακόσιοι βοῦς ἐμοὺς. τοὺς προδότας τῆς ἐμῆς ἀνδρίας γιγνομένους. οὔτοι γὰρ πρῶτόν ὁ κακὸν ἐδίξαν ζ. καὶ ὁ κάλλος διὰ τοῦτ' ὠς ἐμὲ ἦν, τὸν λογισμὸν τὸν ἐμὸν καταδουλώσαιτο. πάλαι μὲν δὴ ἔρωτα γυναικὸς καὶ κάλλος, τὴν ἑλλάδα κατὰ τὰς ἀσίας ὁπλισθῆναι τῶν βαρβάρων ἀκούων, μῦθον τὸν λόγον ἡγούμην. ἐπὶ τὴν ὑπόθεσιν δὲ καὶ ξιόχρεων εἶναι τοῦ πολέμου. καὶ τῶν τρωϊκῶν κατὰ γέλων συμφορῶν. εἰδὶ ἔρωτα σωφρόνων τοῖς τότε. νῦν δὲ τὶ. πέθομαι τῷ λόγῳ. καὶ τὸν θεὸν μέγαν καὶ φύσεως ἀνίκητος ἀνάγκης δὶ ἀνάγκαν τοῦ συμφορᾶς ἀπογινώσκω. καὶ φιλῶ γε αὐτὸν τῆς μισανθρωπίας. καὶ τὰ ἔργα θαυμάζω οἷα ἔδρασεν ἐξ ἀρχῆς. πολλὰ ἐπὶ τροίαν φόμον ἐρωϊκὸν εἰργάσω. πολλὰς ἑλλήνων δ' βαρβάρων σφαγὰς. πολλὰς κατέσπασε πόλις. πολλὰ κατέσπασε τείχη. πολλὰς ἄκρο πόλις παρέδωκε πυρὶ. πολυτρόπως ἀνέτρεψε δὴ μέτρον βίον. οὔθ' ἱερὰ μνήμονας ἄγει. οὔτος ἀναγκάζει βαπτίζειν εἰς ἑαυτοὺς τὰ ξίφη. ἀεὶ δὲ παραδίδωσιν. ἐπὶ τὸ ἀράθρον ὠθεῖ τίμωτα.

μοτες, τὰς συμφορὰς. κολάκων μὴν ἐκεῖ πλῆθος εἰς ἑῆ πάντα χόθεν. ἐρασῶν δ' ἕτερον σύνταγμα ἐπισίρεται. αὐλητρίδες. ὀφθαλμοὶ. μαγείρων πλῆθος. οἰνοχόων. πάντα δ' ἴσως μοίρας καὶ τάξεως μιᾶς. σοφισαὶ. κόλακες. φιλόσοφοι. μαγειρικὴ. πόρνοι. μισάνθρωποι. διαφορὰ δούλοις παρ' αὐτῶν. οὐδ' ἐξαίρετος τις μὴ πᾶσι δ' ὡς δούλοις ἐρασαὶς ὧν τάττομαι. πλὴν δ' ὄχλος βίᾳ κακοδαίμονι πρὸς ἑαυτοὺς. τῷ δεῖνι προσκολλήθη, μανάριος. ὑπηρεδίας ἕτερος, ζηλωτὸς ἐκεῖνος. προῦπτε τῷ δεῖνι τὸ ἔκτωμα, ὁδ' ἀβάναυσος, διὰ τὴν τιμήν. ἐγὼ δ' ἐν πᾶσι καὶ παντοῦ δεύτερος τυγχάνων ἄχθομαι. ἐ παραδοκιμούμενος ἐφίεμαι. οὐ ταῦτα με ἐδίδαξεν ὁ τρόπος. ἐρᾶν. μεθύειν. αὐλητρίδι προσανακεῖσθαι. κωμάζειν. ἀλλὰ βιάζεται ἡ συμφορὰ. καὶ οἷον ἄγαμαι πρὸς τὰ εἰωθότα. καὶ ταυτὸν πέπονθεν ἡ ψυχὴ, τὸν λογισμὸν ἀφαιρεθεῖσα, τῶν ἁρμάτων ἐκείνοις. ἀτονίνυμαι καὶ ἀπίμοντα. ἀτάκτως φέρεται τῷ ῥόμῳ παντοῦ. εἰς οἷαν ἦλθον κακοδαίμων μεταβολήν. οἷα ὑπέστην ὀδύς τυχήν. κολάκων ἀνέχομαι. καὶ συγκαταλίνομαι τοῖς ἑταιρικοῖς. καὶ αὐλητρὶς μοι πρόσεισι. καὶ ὀρχοῦμαι μηδὲν θεῶμαι. καὶ τῶν κλεινίου παρακολουθῶ κωμάζουσι. καὶ μεθύοντι τῶν νυκτῶν ἀεί. ἐ ταῖς ὠθυμίαις δουλεύω ταῖς ἀλιτηριώδεσι. νῦν μὴν εἰς ἀγάθωσις εἰσέρχεται κωμάσων. αὖθις ἐπηρεύεται σωκράτης. πρὸς κάλλιππον ἀφικνεῖται μεθ' ἑσπέρας. μεθύει πάλιν. τὴν φύσιν δοῦ δέπω ἐ τύμβου δύναμαι τῶν παιδικῶν παθεῖν. ἐδ' ἦν τρόπον. ἐπαινῶ τὸ κάλλος. καὶ θαυμάζω τὴν ὥραν. ὁδ' ὑπερορᾷ καὶ καταφρονεῖ τῶν ἐγκωμίων τῶν ἐμῶν. τὴν ἀνδρίαν. τοὺς λόγους ἐκπλήττομαι. ὁδ' ὑπενόησεν εἰς ἐρωτεύεσθαί με τὴν ἡσυχίαν. τῷ τρόπῳ χρῶμαι. καὶ τὸν μισάνθρωπον ὑποκρίνομαι, καὶ λοιδορῶν αὐτὸν διαρρήγνυμαι. ὁ δ' ἐν ταῦθα γέλασι. πάλιν σιμὸς ἐπλυκίνωφαίνεται, καὶ πρῶτα

ἐκεῖνον ἀποβλήμενος. καὶ τὰς χεῖρους ἀντὶ ἀλλαττόμενοι προσηγορίας τῶν φιλτάτων. πόλαξ ἂν τὶ τίμωνος ἀκούων. ἐρασὴς ἂν τιμισανδρίδου. ἐμπομπεύς δ' ἀλκιβιάδης τὰ ἐμὰ συμφορά. ἃ τὰ σὰ ἐπιθέμενοι ἀνοίς. οἷον ἐρασὴν ἐκ τῆς ἐρημίας ἀναστήσας, δίσμιον ἔχει παρακολουθοῦντα. ἃ τὸ κεφάλαιον τῶν συμφορῶν ὁ τῶν ἐρασῶν πλῆθος, τὸ μισάνθρωπον ὑπερορώμενον πρὸς ἡμᾶς ἀπεργάζεται. πάντας γὰρ παντα χόθεν ἀλκιβιάδης ἀναδησάμενος τῷ κάλλει, καθάπερ τῷ διὶ σφᾶς φησὶν ὁ λόγος, μετεώρους ἔχει. ἃ βίον ἀνάπλεον ζῆν ἀναγκάζει τοὺς ὑπὸ τὴν τυραννίδι ταύτην κατεχομένους. τίς γὰρ ἐστασίασε. πότερος ἐκ παρακελεύεται οὗτος τοῖς ὑπηκόοις, ἀλκιβιάδης τοῖς ἐρασταῖς ἡμῖν. ἔωθεν ἐπὶ τὰς θύρας ἀπαντᾶν δεῖ. τὰς προόδους καιροφυλακοῦντας. ἃ δορυφορήσοντας τὸ μειράκιον. καὶ προσκυνήσοντας ἀνοφθήμονον, ἐκεῖθεν ἐπὶ σοφίαι τοῖς νεύμασι. ἃ ταῖς ὁρμαῖς ἀκολουθοῦντας ἐς λύκιον. ἐς ἀκαδημίαν. ἐπὶ τὰς παλαίστρας πάλιν. εἰς ἐκκλησίαν. εἰς βουλευτήριον. ἐπὶ τὸ θέατρον, παντα χοῦ παραγίνεσθαι. ἀγωνιζόμενον ἐπαινεῖν. δημηγοροῦντα θαυμάζειν. ἤδη δὲ καὶ τοὺς προγόνους, καὶ τὰ σεμνὰ θρυλλεῖν δικαιώματα, ἀπείρους ὄντας σοφίας, ὡς ἀλκμαιωνίδας. τὴν τῶν τυράννων κατάλυσιν. ὃν μυσικὸν ἀπολίτην. τὸν παλλάδιον. τὰς διδουχίας αὐτοῦ. ὃν μετὰ τῶν λαμπάδων εἰς μαραθῶνα δρόμον. τὴν ἐν σαλαμῖνι κλεινὴν ναυμαχίαν ἐπαινεῖν. τὴν ξανθίππου παράμυκλον γραυτίαν θαυμάζειν. τὴν δ. ἀρίστειαν ἐν πλαταιαῖς. τὴν δεινομάχην μακαρίζειν, οἷον ἄγαλμασεὶς φῶς ἄγαγε. ὃν ὀλύμπιον προσκυνεῖν. καὶ ἐκάρκη. τιμᾶν δὲ ἤδη καὶ ἀποστασίαν μετὰ σωκράτους τὴν ἐκκλησίαν. τὴν δεκαπέντε διὸ τιμᾶν ἐπαινεῖν τὴν σοφήν. ταῦτα δ' ἀλκιβιάδης ἀκριτεῖ παρέμων. ἃ τοιάδε ἤδεσαν. τὰ δὲ ἀπὸ τῆς ἑταίρας, ἃ ἐπιτρόπαιοι δαί-

ἀπολώλεκα παῖδα ἐρωτᾷ πάλιν; τίς μοι τέθνηκε τῶν φίλτά-
των; τί μέρος ἐκφρωτηρίασμαι τοῦ σώματος; τίς ἀξάγμε τοῦ-
βίου συμφορά; τίς δὲ πρόφασις βου θανάτου; ὁ δὲ ζυγομα-
χεῖσθαι μὲν οὐ κακόδαιμον. ἐ διαλέγεσθαι πρὸς θεῶν, ἀ προσ-
γελίας ἐ θανάτου ἄξιον εἶναι σοι δοκεῖ; ὁ δὲ εἰς ἄγυ κατελθεῖν
ὅλως, τὸ δὲ εἰς ἐκκλησίαν παρελθεῖν ὅλως, καὶ τοσούτους ὁ-
ρᾶν ἀνοῦς, ἐ βουλεσθαι ἀκούειν, ἀμυρίων ἄνμοι πρόφασιν πα-
ρασχοιθανάτου; αὖθ δὲ τὸ θεῖσθαι προσαγγελίας, ἐ τὸ μὴ δὲ αὖ
τόνπνα κύριον ἑαυτοῦ τυγχάνειν, οὐκ ἄρχοντος ἄξιον τῶν σωφρο-
νοῦντι; ὠλέλεκται δὲ ὧν ἀρτίως ἔλεγον ὡς ἔναγχος ὠδυρόμην;
ἐρωτᾶς τὴν συμφορὰν εἴ τις ἐστί; τάξιν ἔλιπεν βιβρίου γλυκαίαν.
ἐ λογισμὸν σώφρονα δι' ἔρωτα δικαιωθήκην φυλάξαι. ἐ τὴν μι-
σανίσαν ὡς πέρτινα προβεβλημένος ἀπίδα βιβλίαν ταύτην ἀφῆ-
κα, καὶ παρεχώρησα τῆς νίκης ἀλκιβιάδῃ. φιλοτιμίας μὴν ἐ-
κράτησα. ἐ πλὴν βυπρεπῶν ἐχόμην ὠθεοί. ἐ δόξης ὑπερεδόμη-
σεφρόνησα δὲ ἐ τῶν παρ' ὑμῖν ἐπαίνων ἐ τιμῶν. ἀπαγορεύων. ἀ
σημῆς τινος. ἀκαίρως κἄπλήθην. ἀνάλωτος δὲ πρὸς πάντα μεί-
νας τάνθρώπινα, ἔρωτι δουλεύωμ φρανίᾳ. ἐ ὡς πρὶν ἐυρίσκω,
τὰ τῆς γνώμης ἐκμεταβολῆς ἀνεγράφημοι. πάλιν μειδιῶν ὁρῶ
μαι. ἐ διαλεγόμενος ἀνοῖς. ἐ κωμάζων. ἐ σεφανούμενος. καὶ
θεραπεύων ἀλκιβιάδην. ἐ πρὸς βυς κόλακας ἁμιλλώμενος τῇ
θειρα πεία. ἐ γέλωτα παρέχων ἀνοῖς ἐπ' ἐμαυτῷ, τῶν ἀπ' ἐκ
πέρομ ἁπάντων καταγελῶν. ὑπὲρ γομειράκιον τὸ θεῖπαλὸν τὰ
τῆς μεταβολῆς ἔθιμοι. ὃ γὸ πύλιον καταλιπὼν, ἐ τὴν μελίαν
ἐπὶ τὴν σκύρον ἦλ. ἐ γὸν παρθενῶμα. ἐ τῆ προσκορεία. ἐ τῷ βλέμ
ματι. ἐ τῇ σολῇ πρὸς τὸ θῆλυ τὴν φύσιν ἀξεδιάζεβ. ἐγὼ δ' ἐκ τῆς
ἐρημίας, ἐπὶ τὴν πόλιν. ἐκ τῆς ἐσχατιᾶς, ἐπὶ τὰς θύρας ἀλ-
κιβιάδῃ. ἐ κώμοις. ἐ μέθαις ἐγκαλιν δοῦμαι, τὸν μοι κύριον

τῶν ἀρίστων. καὶ δημαγωγὸς, καὶ στρατηγὸς. παρευδοκιμῶν
ἤδη δ' ὃν πατέρα. δ μείζω περιπλέους ἀξιῶν φρονεῖν. καὶ τὸν δ
λύμπον δεύτερον ἀποφαίνων τῷ μεγέθει τῶν ἀληθευμάτων. καὶ
κάλλιστος ὑπὲρ τὸν ἱερέα. καὶ τὸν ἐκθεσπαλίας ἐκεῖνον. ὃν ὅμη
ρος εἰς ὥραν τὰ πρῶτα ἐπαινεῖ. ἀλλ' ἄνδρ' ἀλκιβιάδην ὦ καπόδαι
μον τίμων. δυσμενὴς ἐπροσκηνοεῖας. δ μιλαγχολᾶς. δεῖσι
δῦ κωμείου. καταφεύγω δὲ πρὸς τὸν νόμον. ὃς τοῖς βουλομέ
νοις ἀποθνήσκειν δίδωσι ῥᾳδίως. καὶ βίς λίθοις ἤδη βάλλεσθαι
ἀφ' ὑμῶν ἀξιῶ. δυσχωῶ δ' θανάτου καὶ προσαγγελίας ἄξια. καὶ
πάντων δικαιότερος ἀπολωλεν τούτου τοῦ νόμου, ὃν πάντων
παρ' ὑμῖν μᾶλλον ἐπαινῶ τῶν νόμων. ὅτι βούς ἀνθρώπους ἀπο
θνήσκειν βούλεται. εἶεν. ἄλλ' ἤ τι λαμβάνεται πίσω συκοφά
ντας σρίας τὰς ἐμᾶς. καὶ τί πέπονθας θανάτου ἄξιον ἐρωτᾶ.
καὶ ὃν νόμον ἐφ' ἑτέροις δεῖσθαι ἀτυχήμασί φησιν. εἶτα ἀκεικό
τας μισᾶ νος ἐγνώμην; εἰ τοὐδὲ καίως ἀποθνήσκειν βούλομαι.
καὶ τὰς μεταξῶν ἀπαλλάττεσθαι κοινωνίας; βασκαίνεις ἀπο
θανεῖν βουλομένῳ; φθονεῖς μοι τοῦ θανάτου; μὰ γὰρ σίφανον
ἤδωρεὰ αὐτῷ παράτοῦδήμου; μὰ γὰρ σιτήσεως, ἣν μᾶς πο
νος βούλομαι τυχεῖν; σὺ δ' ἀποθνήσκε παρελθών, καὶ σωτήρ
ον ἔξεις τίμωνα. καὶ τὸκώνειον εἰβούλει παρ' ἐμοῦ λαμβάνειν.
καὶ δήμιον ὑπογράφεσθαι τίμωνα. ἥκουσίς ἂν τὶ παντὸς ἔσαι
μοι. τί δεὐμοίρας ἔχων πρόσμι τιμήσειον, τὶ δ' φιλίας δίκαι
ον τὶ δ' ὦ καπὶ κεφαλὴ κερδαίνων περιεῖναι τίμωναβούλει.
συγχωρῆς ἐμοὶ; ἀδελφός; ἐσιάσεως ἐκοινώνησάσι; θυσιῶν;
πανηγύρεων; οὐκἄνθρωπος μοὶ ὑπάρχεις; μισάνθρωπος δ' ἐγώ. μὰτοὺς θεοὺς οὐδεὶ ἀλκιβιάδης ἂν τλαμβάνετο
παρὼν ἐμοὶ μόνην ἂν τὸ πρᾶγμα. προτιμότερα γὰρ μοιτοῦ
πλησίου παιδὸς τὰ δῦ θανάτου παιδικὰ φαίνεται. ἀλλὰ σῖον

λου πάλιν πρὸς ἡμᾶς ἀφῖκται. διόνυσός τις οὗτος ἐνθυμῶν
εἰς τὴν ἀττικὴν κωμάζει. πλεῖστα φέρων τῆς θείας φύσεως
γνωρίσματα. καὶ τὰς πρὸς τὸν θεὸν ὁμοιότητας. κόμαι μὲν αὐ
τῷ βίς κροτάφοις ὥσπείρηται βακχικαὶ. τοῖς στεφάνοις ἥδη καὶ
βοῖς ἄνθεσι πρὸς κόσμον ἀνθοῦσαι. ὀφθαλμοὶ δ' ἀφιᾶσι βολὰς ὑ
ταῖς ἡλίου μαρμαρυγαῖς ἀμιλλώμενοι, μεγαλωμόν ἥδη καὶ
γαῦρον καὶ προσηνὲς ὁρῶντες καταλάμπουσι δὲ παρειὰ ταῖς
γλήναις αὖ τῶ. τὸ δ' ἐρύθημα τοῦ προσώπου, τῶ τῶν λαμπά
δων ἀντιπράπεπυκεν. γέλως δὲ τοῖς χείλεσιν ἐπαμβεῖ. χορεύει
δὲ ἵσα τῶ θεῶ. διάδετος μὲν ταινίαις καὶ βοῖς στεφάνοις τὰς κό
μας. περιέρρηγε δὲ ἀτράπων μίτοις, καταπάστοις ἀλουργήμασιν
ἐμπρέπων. καὶ πλοῦ ἄκρατον ὤμοις παντοῖον. ὀρχεῖ δὲ καὶ τοὺς
κόλακας ἀτὶ τῶν σατύρων ἔχει. καὶ τὸν αὐλὸν ἐπάγεται πρὸς
ὃν θίασον. καὶ τὴν σύριγγα τὴν πανικὴν. καὶ γυναῖκες ἀντὶ τῶν
βακχῶν αὐτῷ πρὸς τὴν χορείαν ἀρκοῦσιν. ὁ δὲ εὐδαίμων σειλη
νὸς, ὁ τὸν διόνυσον πολλάκις ὑπὸ τῷ τείρωνι περιπτυξάμε
νος παρακολουθεῖ κωμάζων ὁσφῦς σωκράτης. πολὺς δὲ ὁ πα
ταγοῦ τῆς ἑλλάδος ὄθιος. καὶ τὸν ὀλύμπιον δὲ καὶ οὗτος δυ
σμενῆ πρὸς γένους καὶ πολιτειῶν, ὥς πέρφασι πρότερον τὸν
θεὸν τὸν μυσικὸν βακχεύοντα. καὶ σαβουμοῦντα καὶ τὰς ὀξάνα
κτόρου λαμπάδας αἰωροῦντα. ἀλλοὐθεὸς. ἀλλ' ἄνθρωπος ἀλ
κιβιάδης. ἀλλ' ἀλκμαιωνίδης. ἀλλ' ἀτ ἱππονίκου. καὶ τὰς μεγ
άλας οἰκίας. καὶ μεγαλοπόλεια. καὶ πλουτίαν καὶ τὸν πρὸς μῆδ
πολεμον πολέα. καὶ τὴν δεινομάχην αὐτῶν. τί οὖν βούλομαι ἀπο
θανεῖν. ἐρῶ δικαιότερον ἔρωτα, πρὸ πάντα ἐμαυτῶ. τοῦ μὲν
γὰρ πλουτίου παιδὸς, διὰ τὴν συμφορὰν ἐρῶ. τοῦ θανάτου δὲ
διὰ τὸν τρόπον. εἰ γὰρ καὶ ἱππότροφος ἀλκιβιάδης, ἀ τὸν
πότινον τῆς ἱππικῆς πολλάκις νίκαις ἀνεδήσατο. καὶ ἐπὶ

μόνον, ἀλλὰ καὶ πάντας ὁσιβιαίτατος εἰσφύσεως. τί δ' τὸν ταυρεάλου παλαίστραν καταλιπών, καὶ ὁ πολὺ τῶν ἐρασῶν σύνταγμα ἥκεις εἰς ἐρημίαν, μνηδείς σε ὄψεται. τί δ' ἐρασόμενοι παρ' ἐμοί. τί δέ σε ἄγαγεν ἐνταυθοῖ πρὸς θεῶν. ἆρ' ἢ παῖδας δωρεῖσθε. ἢ παρθένους ἀξιοῦτε. ἢ πολὺν ἄνραβον ἐυρήσεις παρ' ἐμοί. τί οὖν ἄνομλεῖς δωρεὰν τιμῶντα. τί δέ τὸν ἐμὸν τρόπον ἐνφέρεις εἰς βοῦς πολλούς. τί δ' ἄξιον ἐμοῦ μέτερον βίον. ἃ κάρνεῖ τὰ μυσταγωγεῖα; ταῦτα βοῶσας, καὶ διαρραγεὶς, ὡς ἀπηλλάττετο τὸ μειράκιον. μετανοίζεσθαι διενοούμην. καὶ τῶν ἀπονοίαν τερπωτάτης ἐλλάμψης τῆς ἐρημίας. ὁ δ' ἐγγύθεν ἐφοίνικει πάλιν. καιρὸν ἀναχωρήσεως ἀκινδυνοτάτης. πολλὰς ἐφόδους ἔμεγκα. πολλὰς ἀλκιβιάδου προσβολὰς ἀπωσάμην. ὁ πλευσιαῖον δὲ μεγαλόφρονι μεγαλύνεται καθ' ἡμῶν ἔστησεν ἀλκιβιάδης. ἃ τὸν ἐμὸν ἔλεγχε τρόπον καὶ τῶν φύσιν ἀοράτως ἐσέρανε τῶν ἐμὴν τῆς σώματος ὥρας ἔδειξε. δέσμιος δὲ διὰ τὸν ἔρωτα. οἰκτρὸς αἰχμάλωτος ἀπὸ τῆς ἰσχυρᾶς ἐπὶ τῶν πόλιν ἦγεν, ὁμισάνος. καὶ ἀχένος. τρισμυρίων ἐανάτων ἄξιος. τὶς κακοδαίμων ἐστέρος τίμιος ἕτερος γέγονε. βοῶν, ὦ καὶ κεφαλὴ λοιδορήμενος, μισάνος ὤν, ἀπελαύμενος τῆς λίθοις, μισῶν καὶ μίσει ἐήμασε ἀλκιβιάδην, τὸν ἔρωτα ἐδέξω. καὶ πρὸς τὰ εἰσεισε τὸν πόλισας ἀπὸ τῆς γυναίας ἐκείνης τάξεως τοῦ βίου; μαίνομαι ἃ παραπαίων τοὺς θεούς. ἃ τὰ παρόντα ὄναρ εἶναι δοκῶ. ἄττα ἄγω; σέργωδέτινα ταῦτας ὄντα τῆς προσηγορίας; ἀλλὰ τοῦτο ταῦτ' ἔχει. ἀπέσην ἀλκιβιάδης ἀθηναῖος. ἀδάμας. μὴ βύτο ὑπλάβητε. θεῖον δέ τι φάντασμα ἐξεῦνόθεν ἥκον ἐν ἡμῖν πλανᾶται. ἃ κάλλους τὶς ἀρμέτυπος ἐικὼν ἐνβούτω φαίνεται τῷ σχήματι. πάλιν ὦ θεμία θεῶν. πάλιν ὦ φοίτησις εἰς τὸν ἀτπικὴν τῶν ἡμεπόρων. ἀπόλλων τὶς ἕτερος ἐκδύ-

κόνος ἐστὶν ἐπ' ἐμαυτόν. καὶ ὡς ἄνος ἀλκιβιάδης. καὶ ὡς ἀν οὖ
τίμων, ἐρῶ. μισεῖν μὴν ἀλκιβιάδην δι' οὗ τῶ δύναμαι μαθεῖν
θεούς. κατ' ἐμαυτοῦ δι' ἐρῶ μὴν τῶ τρόπω. καὶ τὸν δῆμον ἐκ
δικ ζ τὸ κώμειον, ὡς περ ὠνιόν τι φάρμακον, ζ ἀλεξί κακον προσ
δοκῶ. ὅθεν δεῖς τοῦ τοῦ χεῖν, γελάσεται μὴν οἱ δ' ὅτι πάντες ἀκού
σαντες. λέξω δι' ὅμως. τί γὰρ δὴ τῶ λόγω παραιτεῖσθε νῦν, ἃ
τοῖς ἔργοις ὑπέσχην ὁ κακοδαίμων. ἦν ἐπ' ἐρημίας ἐμαυτῶ διαλε
γόμενος. καὶ τὰς ἡσυχίας ἀπολαύων. καὶ πολλὰ καταρώμενος
ἵν' οὕτω μὴ διότι μὴ πρὸ πολλοῦ ταύτην καλέσκεμοι τὴν γνώμην
ζ τοῖς ὅπως ἀνοῦς. ἤδη δι' τῆς ὥρας ὅσης πρὸς ἑσπέραν, ἐπέ
σκεμεθύων ἀλκιβιάδης. ζ μισάνθρωπον εἰπὼν. καὶ τίμωνα χαίρειν
ζ τὰ τοιαῦτα, περιτὼ ἐσχατὰ γαλλόμενος ὑπ' ἐμοῦ τοῖς βω
λοις. ζ τὰς προσκούσας αὐτῶ βλας φημίας ἀκούων, ἕως ἦλθε
πάλιν. ζ παρῆν ἀλκιβιάδης σεμνὸς ἐφιματίου, ὡς περ πάγκρα
στα καθ' ἡμῶν τὸ κάλλος προβεβλημένος. καὶ τί φησιν. ὁμότρο
πός σοι τίμων ἔφη ζ κοινωνὸς τῆς ἐσχατιᾶς ἥκω. μηδὲ μισά νος
ἄγαν ζ πρὸς τοὺς ὁμοίους. καὶ τὰ τοιαῦτα πρὸς ἡμᾶς διελέγε
το, μᾶλλον δὲ ἐπὶ γὰρ ἐγὼ ἐσωφρόνουν. ἐπὶ πρείττων ἦν ὁ λογισ
μὸς τοῦ κακοῦ. ζ πρὸς τὴν θέαν ἄτρωβος ἦν, ὀκνῶν ἐσχόμην. ὀκνῶ
κ φθαρείσκ δι' ἔφην, ὄκεις σαυτὸν, ὄκεις τὸ βάραθρον χωρήσεις ἐ
μαλακιζόμενος πολίτης τίμωνος ἥκεις; ἢ ἐν τοῖς κάλλιόν που νο
μίζῃς. ἢ πρὸς σωκράτην ἀφῖχθαι, καίτοι τῶν ἐρα
σῶν διαλέγεσθαι. πλὴν τὸ καθ' ἡμᾶς ἀλκιβιάδη τῶν σῶν ἐπιτηδευ
μάτων κεχώρισαι. ἢ πενία, βοῦ πλούτου. τῆς μέθης, ἢ σωφροσύνη.
τῶν κώμων καὶ τῆς ἀσελγείας, ἢ παρ' ἐμοὶ καρτερία. τῆς πόλε
ως ἐν ἥκω μάζῃς, ἢ κακοδαίμων ἐσχατὰ διατρίβω σὴν ἔφοδον. σύ
μμαχον ἀγάθωνα καὶ σωκράτην, μᾶλλον δι' τὸν δῆμον ὅλον, ἐρα
σὴν ἀμείς. ἐμοὶ δι' ἀπεναντίον ὁ τρόπος. μισῶ δ' ἀκάθητον αἰους

βούβ ἐζωὴν τὸν βίον. ἐπὶ βαύτης δὴ γὸν εὐδαιμονίας. ἐ ὃ καλ᾽ πρόσχημα. μισᾶ νος ὦ νομα ζόμην. ἀλλοὺ τίμων ἔτι. τῳ προ σηγορίαν ἀ ἀπ᾽ τοῦ τρόπου μεταλαμβάνων. ἀλλ᾽ ὀφθόνος καθ᾽ ἡ μῶν ἴσχυσε. ἐ δαίμων ἶς πονηρὸς ἀνέτρεψέμου ὄν βίον. ἐ πρεί τ των ἐγίνεβ τῆς ἐμῆς προθέσεως. ἐ θεῖόν φάντασμα ἐ κάλλος ἀρέγιον, τῳ ἀλκιβιάδου μορφὴν ὑπελθὸν, εἰς ἡμᾶς ἐκόμασε. ἐ παυ᾽ πέπον θαταῖς βαύχαις. αὖ τῷ διοὺ σω πλυγῆναι, ἀδύν αν παμένφ ἐφ᾽ ἑαυτῶν. τίμων εἰς ἄσυ. τίμων εἰς ἐκκλησίαν. πλ λῶν ἀκούων. πάντας ὁρῶν. θορύβ ὰ καὶ πρωτῆς ἀνεχόμενος. τῆς ἀπιτίας ἄπλλον. ἐ τῆς ὀξαίφνης μεταβολῆς. ἐσχατιὰ μὴν φιλ᾽ άτη. ἐ κοινὸν ἔθος ἐρημία. ἐ ὄτερον τοῦ τρόπου. ἐ ὁμισᾶ μος. καὶ πάντα ἐκπλὼν. κὶν δωαύωσι ἀνθίνας ἄδικφορεῖν. ἐ σεφα νοῦσθαι. ἐ κωμάζειν. ἐ ταινίας ἀναδεῖσθαι. ἐ πίνειν ἄκρατον. καὶ μεθύειν, μι σανο῀ς ὢν. ὑπ᾽ ἦν ἄρα τὸ περὶ ἡρακλέους λεγόμε νον μῦθος ἄλλως. καὶ γυντῶντις ὀξουσία. ἀλλὰ κἀκεῖμον βάρ βαρός τισ γνωὶ. καὶ λυδὸν, τῳ λεον τῳ περιείλιβ. ἐ δουλα γωγὸν ἀνάγκασεν ἑωυτῷ. τῷ κάλλει δέσμιον ἔχουσα. ἀλλ᾽ ἐκεῖνος μὴν σωφρονῶν, ἐπὶ τῳ πυρὰν ἐκεῖθεν ὥρμησεν. ἐγὼ δ᾽ ἐπί τι βάραθρον. ὅ σον ἀδέπω. ὃ γὰρ ἐλάπων ὁ τοῦ κλεινίου τῆς ὁμο φάλης εἰς τὸφθείρφν ἐσὶν. ἕ ωσοὖν ἔτι σωφρονῶ. ἐ τῶν ὀφθαλμῶν ἄπεσιν ἀλκιβιάδης τῶν ἐμῶν, ὧν ἀσατε πρὸς τῳ χάειν. ὥσ εἴτε ἐφθείκ μόνον, οὐδ᾽ ἂν βούλοιθε καταυρίνειν ἀνέχομαι. δύο γὰρ ἔχω ψυχάς. τῳ μὴν τοῦ τρόπου. τῳ δ᾽ ὅλην ἀλκιβιάδη ἐ ζῦ πανοῦ. ὅταν γὰρ ὃ κάλλος ἐνθυμηθῶ ἐ τῳ ὥ ραν ἀλκιβιάδη, καὶ τὸ βάδισμα. ἐ τὸ βλέμμα. ἐ τὰς πλλὰς πόλασας. ἐ πὺς ἀντερασὰς ζῦς ἐμοὺς, ὀξανδραποδίζομαι. ἐ παραδίδωμι δέσμιον ἑαυτὸν. καὶ πάντων προτιμώτατον ἡ γοῦμαι ὃ σωθῆ ναι τῷ μειρακίῳ. τῳ φύσιν δ᾽ ὅταν λογίσωμαι πάλιν, ἐ ὅπα

σίαν. ὁ γὰρ βῆμα. ὁ τοὺς ἐνταυθοῖ θορύβους, ἄρρητοις τοῦτο δὴ γὰρ τὸ λόγῳ πλοιπὸν τεκμαιρόμενος. πόλεμον δ' ἄσπονδον πρὸς τὴν φύσιν ἀναδεξάμενος, ζηλωτὸν πῆμα καὶ μακάριον διῦγον βίον. ἔθειμι ἄνων. ἀκακούων ἀδεινός. ὁ προσομιλῶν. ὀλίγα τῷ κωμῳδιαλεγόμενος. ὁ τοῦ πυρὸς εἶπε προσίοι μετασχεῖν ἐθέλων, καὶ κείνου φθονῶν. συσέλλωντας ὄφεις. πάλιν ὠβράλλων τὰς χεῖρας ταῖς ἀκοαῖς, εἴ τις τὰς ἀνω ν τύπτες προσίοντων ἀκούετο. ὁ ὃν βίχον δ' ἐξώρυπον. εἴ τις τὰ γεγραμμένον ἰδοι μιάρων, ὁ τὴν ἐμαυτοῦ σιαίνουσιν ὁ ἀπιδίδρασκον. ὅτι δὴ πολλάκις ἐφίσαμην τοῖς ναύταις, ἄνων ἐμαυτὸν ἑώρων διὰ τὰς ἀκόνας. ἐμίσουν δ' ὁ τῶν ὀνείρων ἐκείνους, οἱ πρὸς τὴν τῶν ἀνω ν ὁμιλίαν ἡμᾶς ἦγον. καὶ σωμῶς ἐμέσων ἀνεπίδων τῶν ὑπνων. οὐφέρων τῷ θέαν. ὁ ἐμαυτὸν δ' ἐμίσουν πολλάκις, ὅτι δὴ τῷ φύσιν ἄνος ἦν. ἐλυπῆδε μὲ καὶ κεῖνο μὴ τοὺς θεοὺς, εἴ πως ἐν θυμηθείην, ὡς ἄρα μὴ μόνα ἔχουσι παρ' ὑμῖν πνες. οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἄχει ῥήματος ὁ φιλῆς ὑπονοίας ἠβουλόμην παρ' ὑμῖν μνημονεύεσθαι. τοσοῦτον δέμοι πλεῖν τοῦ φίλτρου τοῦ πρὸς ἀνους. ὡς τε καὶ μέχρι θεσῶν. καὶ τῶν ἀγαλμάτων ἀλιτεῖνε τέμοι γὰ μῖσος. ὅτι δὴ τούτους οἷα τάραττοι πρὸς τῷ αὐτῶν μορφὴν ἀλιτύπτων ἄνοι. καὶ τοὺς αἰγυπτίους ἐμίσουν μᾶλλον. τί γὰρ ὐκέμελλον ἀνους ὄντας. καὶ θέμ δ' ὅ τοῦτο ἀπιδεχόμην. ὁ πδὲ τὰ τῶν θεῶν ἀγάλματα ὐκάμθρωπει δῦ, θηρίων δὲ ἕτερον δέπιναγὸν τύπον κατεσκαύαζον. πολὺ πρότερον τῶν ἀνω ν βους κύνας πρέπειν θεοῖς πρὸς τῷ εἰκασίαν πεισάντες. ὑμόμην δ' τῷ φαέθοντος διφρείαν ὠῆσῆναι ποτὲ, ὁ τὸν πολιὸν καταλυσμὸν ἐκεῖνον, ὅνοί ποιν ταὶ θρυλλοῦσιν. οὐδ' ἦν γὰρ αὖ ἦν αὐτυχέστερον, ἢ τὸ σύμπαν τῶν ἀνω ν γένος ἀφανισθῆναι πυρί. καὶ σιδήρῳ. ὁ ὕδατι. ὁ τῷ γῆν ὡς πέρπνος νοσημάτος ἀπολαγῆναι, καθαρθεῖσαν τῷ πυρί. ταῦτα ἐλογιζόμην.

βυβην ἐζωγτον βίον. ἐπὶ βαύτης διῆγον εὐδαιμονίας. ἐ ὃ καλ-
πρόσρημα. μισᾶ νος ὤνομα ζόμην. ἀλλοὺ τίμων ἔτι. τῳ προ
σηγορίαν ἀ ἀπ τοῦ τρόπου μεταλαμβάνων. ἀλλ ὀφθόνος καθ ἡ-
μῶν ἴσχυσε. ἐ δαίμων τὶς πονηρὸς ἀνέτρεψέμου ὄν βίον. ἐ πρεί τ
των ἐγένεβ τῆς ἐμῆς προθέσεως. ἐ θεῖον φάντασμα ἐ κάλλος
ἀρένιον, τῳ ἀλκιβιάδου μορφὴν ὑπελθὸν, εἰς ἐμᾶς ἐκώμασε.
ἐ ταυ πέην θαταῖς βαήκαις. αἰ τῶ διονύσω πλησῆσαι, ἀδύν
αν τα μένφ ἐφ ἑαυτῶν. τίμων εἰς ἄσυ. τίμων εἰς ἐκκλησίαν. πλ
λῶν ἀκούων. πάντας ὁρῶν. θορύβ καὶ ηρωτῆς ἀνεχόμενος. τῆς
ἀπιτίας ἄπλλον. ἐ τῆς ὀξαίφνης μεταβολῆς. ἐσχατιὰ μὴν ἡ
φιλ ἀτη. ἐ κσωπίθης ἐρημία. ἐ ὄσιερὸν τοῦ τρόπου. ἐ ὁμισᾶ μος.
καὶ πάντα ἐκπλῶν. κὶν δωσάωσι ἀνθίνας ἀδιαφορεῖν. ἐ σεφα
νοῦσθαι. ἐ κωμάζειν. ἐ παννίας ἀναδεῖσθαι. ἐ πίνειν ἄκρατον.
καὶ μεθύειν, μισανό ς ὢν. ἀπ ἦν ἄραλὸ περὶ ἡρακλέους λεγόμε
νον μῦθος ἄλλως. καὶ γὰ τῶν τις ὀξουσία. ἀλλὰ καὶ εἰμονὸ βάρ
βαρός τισ γωνὶ. καὶ λυδὸν, τῳ λεον τῳ περιείλιβ. ἐ δουλα-
γωγὴν ἀνάγκασιν ἑωυτῆ. τῶ κάλλει δέσμιον ἔχουσα. ἀλλ ἐκεῖνος
μὴ σωφρονῶν, ἐπὶ τῳ πυρὰν ἐκεῖθεν ὥρμησεν. ἐγὼ δ ἐπί τι
βάραθρον. ὅσον ὀδέπω. ὀ γὰρ ἐλάπων ὁπτοῦ κλεινίου τῆς ὀμ
φάλης εἰς γόφθείρφν ἐσὶν. ἕως οὖν ἔτι σωφρονῶ. ἐ τῶν ὀφθαλμῶν
ἄπεσιν ἀλκιβιάδης τῶν ἐμῶν, ἀπνεύσατι πρὸς τῳ μέγιν. ὡσ
εἴτε ἐφθείρ μόνον, οὐδὰν βουλήσθε καταφρίνειν ἀνέξομαι. δύο
γὰρ ἔμοιμυκᾶς. τῳ μὴ τοῦ τρόπου. τῳ δ ὅλην ἀλκιβιάδην
ἐ βύπακοῦ. ὁτὰν γὰρ ὁ κάλλος ἐνθυμηθῶ ἐ τῳ ὥραν ἀλκι
βιάδ, καὶ γὸ δάδισμα. ἐ γὸ λίμμα. ἐ τὰς κλλὰς κόλακας. ἐ
τοὺς ἀντερασὰς βυς ἐμοὺς, ὀξανδραποδίζομαι. ἐ παραδίδωμι
δέσμιον ἑαυτὸν. καὶ πάντων προτιμώτατον ἡ γοῦμαι ὁ σωθῆ
ναι τῶ μεραπίω. τῳ φύσιν δ ὅταν λογίσωμαι πάλιν, ἐ ὅτα

σίαν. ἐ τὸ βῆμα. ἐ τοὺς ἐνταυθοῖ θορύβους, ἄχρις οὗ τοῦτο δὴ τὸ τέλος τοῦ λοιποῦ τεκμαιρόμενος. πόλεμον δ' ἄσπονδον πρὸς τὴν φύσιν ἀναδεξάμενος, ζηλωτόν τε καὶ μακάριον διῆγον βίον. ἔθει μόνος ἄνευ. ἐκ ἀκούων ἀδύνατος. ἃ προσομιλῶν. ὀλίγα τῶν κοινῶν διαλεγόμενος. ἐ τοῦ πυρὸς ἅπτεσθαι προσίοι μετασχεῖν ἐθέλων, καὶ κείνου φθονῶν. συσέλλοντας ὄφεις. πάλιν ὑπερβάλλων τὰς χεῖρας ταῖς ἀκοαῖς, εἴ που τις αὐτῶν κτύπος προσίοντων ἀκούοιτο. ἐ ὃν βίλον δ' ἐξωρύττον. εἴ που πάλαι γεγραμμένον ἴδοι μιᾶς ὁρῶν, ἐ λάθοι ἐμαυτοῦ σκιὰν σωζεῖν ἀπιδίδρασκον. ὅτι δὴ καὶ πολλάκις ἐφίσταμαι τοῖς ναύταις, ἄνευ ἐμαυτὸν ἐώρων διὰ τὴν ἀκοήν. ἐμίσουν δ' ἐ τῶν ἀνέρων ἐκείνους, οἳ πρὸς τὴν τῶν ἀνῶν ὁμιλίαν ἡμᾶς ἦγον. καὶ σωζεῖν ἐμέσων ἀνεπάδων τῶν ὕπνων. οὐφέρων τὴν θέαν. ἐ ἐμαυτὸν δ' ἐμίσουν πολλάκις, ὅτι δὴ τὴν φύσιν ἄνους ἦν. ἐλυπῆδε με καὶ κεῖνο μὴ τοὺς θεούς, εἴ που τ' ἐν θυμηθείην, ὡς ἁρμὴν μήτινα ἔχουσι παρ' ὑμῖν τινες. οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἄχει ῥήματος ἐ φιλῆς ὑπονοίας ἠρουλόμην παρ' ὑμῖν μνημονεύεσθαι. τοσοῦτον δέομαι πλεῖν τοῦ φίλτρου τοῦ πρὸς ἀνοῦς. ὡς τι καὶ μέχρι θεῶν. καὶ τὴν ἀγαλμάτων ἀλιτεῖνε τέμοι τὸ μῖσος. ὅτι δὴ τούτους οἰκ ἀτάρατοι πρὸς τὴν αὐτῶν μορφὴν ἀλιτύπιων ἄνοι. καὶ τοὺς ἀιγυπτίους ἐμίσουν μᾶλλον. τί γὰρ ἐκ ἔμελλον ἀνοῦς ὄντας. καὶ θέᾳν δ' ἐβούτο ἀπιδεμόμην. ὅ πὴ τὰ τῶν θεῶν ἀγάλματα ἀπαρθρωπεῖν δῦ, θαρσῶ δέ σεροι δέ πνατὸν τύπον κατεσκάζον. πολὺ πρότερον τὴν ἀνῶν βοὺς κύνας πρέπειν θεοῖς πρὸς τὴν εἰκασίαν πισάσαντες. ἠυχόμην δ' τὴν φαέθοντος διαφρείαν ὑπεῖναι ποτὲ, ἐ τὸν πολιὸν καπνὸν ἐκεῖνον, ὃν οἱ ποιηταὶ θρυλλοῦσιν. οὐδ' ἦν γὰρ ἂν ἦν ἀτυχέστερον, ἢ τὸ σύμπαν τῶν ἀνῶν γένος ἀφανισθῆναι πυρί. καὶ σιδήρῳ. ἐ ὕδατι. ἐ τὴν γῆν ὡς πέρπνος νοσήματος ἀπαλλαγῆναι, καθαρθεῖσαν τῷ πυρί. ταῦτα ἐλογιζόμην.

δι' βίου ἅπαντα τὸν ὑμέτερον, πολέμων μεσῶν & κακῶν ἐπι-
ήσασθε. ἀρξάμενοι δι' ἀπὸ τῶν αἰσχίσων, καταλύετε τὸν βίον ἐν
βίς δηνοτάβις ὧν τυδαίμασι. τὰ πρῶτα τῆς ἐλπίδας ὑμῖν
πρεῖαι. & μοιχεῖαι. & τὰ αἴσχιστα πλουτοῦσι. τὰ δ' ἐν ἀνθρώ-
λυσεῖαι. ἐροσυλίαι, πάντ' ὄ, τι τις ἂν εἴποι κακόν. τὰ δι' βύγκρωσι
εἰρηνικὰ μὴν. ὑπερβολὴν δ' οὐκ ἔχοντα συμφορῶν. διαδέχεται
γὰρ ὑμᾶς τὰ δικαστήρια. & ταῦτα ἔχοντες, συκοφαντοῦντες
διαρρήγνυσθε. δραχμῶν ἐλαχίστων, τοὺς θεούς. τοὺς νόμους. τὴν
ὁσίαν. πάντα ἀπόδι δόμενοι. λέγω δι' ἃ παθ' ὑμῶν ταῦτα μό-
νον. κατὰ δι' πάντων ἀνώνυμα ἁπλῶς, & τῆς κοινῆς φύσεως. ὥς
περ γὰρ πνος ἐμπλησθέντες κακοῦ, ταυτὰ νοσεῖ τε πάντες.
φαίνεται τις δυσειδὴς, ὀνδίζεται τῷ ὄφιν. εὐπρεπὴς ὄν. περι-
ραίει. μοιχαῖ. πάλιν ἕτερος ὡραῖος τυγχάνων, ἐπαιρεῖ. περιαί-
ται. ἀνδρεῖος τις ἐστι, πρὸς λυσεῖαν ἀποχρῆται τῇ φύσει. δῆνος εἶ-
ναι. συκοφαντεῖν. δικάζειν. δωροδοκεῖν. τὰ εἰς ὠμορίας ἐ-
ρᾶται. φιλοσοφεῖν ὠφελεῖ. γόης ἐστὶ. καὶ τὰ οὐσία πλου πραγμο
νεῖ. τίμων μισάνθρ. ἀλλ' ἀλκιβιάδης ἀνεπιτήδειος σωφρονεῖν. ταύτης
γενόμην τῆς φύσεως. τοῦτον ἐπλήρωσαν τὸν κατάλογον. ἐντοῦ
τοις ἔξω τάθην βίς κακοῖς. ἆρ' οὖν οὐχ ὅπερ ἔφην, ἐπερώτης κλι
κίας θανάτους προσαγγελίας ἐπράττον ἄξια; ἆρ' οὐ δικαίως μι
σᾶ νος ἐχθρόμην ἐνυκτὸς, λυσεῖαι. μεθ' ἡμέραν τὰ δικαστήρια. μοι
χεῖαι & κῶμοι πάλιν ἀπὸ τῆς ἑταίρας. ἡράκλεις τῆς διαδοχῆς
τῶν κακῶν, καὶ τῆς συμφορᾶς. ἀλλ' ἐπειδὴ θεῶν τις ἀφείλετό μ'
τῷ ἀχλὺν, καὶ τῷ ψυχὴν ἐκάθαρε τῷ ἐμὴν καὶ κατὰ γράμ-
μα δ' ἐλφικὸν ἔγνων ἐμαυτόν. καὶ τί ἐστ' ἐστὶν ἄνος. καὶ ὅσον κα
κὸν ὑβριστὴς εἶδον, ὡς περ φυτῆς σώθημα λαβών, πόρρω μὴν τῆς
πρὸς ἀνοῦς ὁμιλίας ἐχόμην. τῷ δι' ἐσκατὰν καταλαβών,
καὶ τῷ ἐρημίαν ἀπασάμενος, ἥμην ἐπ' ἐμαυτοῦ. τῷ ἐκλεί-

θεῖον ἂν τἀλλάξασθαι, τῶν παρ' ἐκείνου προσόντων. ἦ δ' ὃν γὰρ μοὶ προπότερον τοῦ μετὰ τῶν ἀπεράντων ἀπολωλέναι. ἐμανικὰ εἶζον οὐ πρότερον ἐμαυτὸν ἐπὶ τὴν μισανθρωπίαν. καὶ μέγαμοι τοῦτο ἐνόμιζον ὑπάρχειν ἀγαθὸν, ὃ τῶν ἀνω φύσιν, ἥτις ἐστὶν ὠφελεῖν. καὶ ὡς κακὸν ἀνώτατον ἁπάντων τυγχάνει. πολὺ δ' ἐντεῦθεν ἕτερος ἡμῶν ἀλκιβιάδης ἐναπέφηνεν. ἐμοὶ μὲν γὰρ ἐκτοῦ μὴ σεῖν οὐδὲν ἦν πλέον. πλὴν ἀνὸ τοῦ μόνον, τὸ φεύγειν ἀνούς. βλάπτειν δ' ἐδωκάμην ἀδένα. ἀλκιβιάδης δὲ ὁ κάλλος, πρὸς ὅλεθρον ἀνω ἀρκεῖ. ἃ τοσοῦτον δύναται μόνον ὀφθεὶς, ὅσον τῶν ἀγορευόντων ἀκοῦσαι. διαφέρει δοῦ δὲν, ἁλίσκον πραγμάτων ἢ παρὰ τοῦ δημίου δίκαιον τὸ κακόν. ἐν γὰρ ἃ ταυτὸν ἀφ' ἑκατέρου τούτου, θάνατος γίνεται. ἀτυχῶ δοὺς νῶ πρῶτον ὧ πιστὸν κακοπαθήματος καὶ προσαγγελίας ἄξια. οὐδ' ἐν τοῦτον, ὅτι ἐστὶ πις ἑταῖροι τῶν συμφορῶν ἦσαν. ἀλλ' ἀπ' ἐκείνης δυσμὴ τὴς ἡμέρας ἀφ' ἧς παρελθὼν εἰς ἀνούς, ἔτυχον τῆς προσηγορίας. ὥστ' οὐ τυχὸν ἐρώτων μὴ δὲ τῶν ἀρχὴν γλίσθαι ἢ πειδὴ περ ἀναγκαῖον ἦν ὅ, τι οὖν τὸν εἰς φῶς παρελθεῖν, ἕτερόν τι ζῷον, ἀλλ' οὐ κάτοπτον εἶναι. τὶ γὰρ ἀνοϋμιαρώτερον. τὶ δ' ἀμίμητον μᾶλλον τοῦ ζῴου ἀμελεήμονος, ἄφρον δὲ καὶ ἀπονεῖς τοῖς ἔργοις; ποῖα γὰρ λοιμὸν τὸν ἐπ' ἀλλήλους στρατεία. τὶς πόλιμος βίος ὁμοζωΐσι τῶν θεῶν πρὸς ἄλληλα. τὶς ἀπορνία παρ' ἐκείνοις ἐπίμοι. τὶς πανθυμῶν παράβασις. τὶς ἀπιστία βοσώτου καὶ πλεονεξία. τὶς κρυσὸς παρ' ἐκείνοις ἐ πλοῦτος. ἐ χρημάτων ἀπιθυμία. τίνας κώμους. ἡμέθας. τίνας ἴασι μοιχείας. πάντων ἐλαύθερον τῶν βιωτῶν κακῶν, τὸ τῶν θυρίων γένος. ὃ δ' ὑμέτερον θησαυρὸς ὡσάντως ἐστὶ τὶς τῶν χρείσεων ἐσὶ. θεοὺς ὡς γινώσκειν ἐ προσκυνεῖν οὐ πιστρίνεσθε. ἀπορνεῖ τι δ' ἐᾶν ἡφθέγγεσθε. καὶ θυσίας μὴ προσάγετε βίς βωμοῖς. ἀπατρέπετε δ' αὐτοὺς ὀλίγον ὕστερον. ὃν

ἂν εἴη, καὶ μισᾷ νου.

ΗΜΕΛΕΤΗ.

Π Α'λιν ὑμῖν τιμῶν εἰς βουλευτήριον. οὐμὺπὲρ ὑμῶν πδιαπραξόμενος. οὐ γὰρ οὕτω μαίνομαι. οὐδ' ἐπλέλυσμαίγε παντά πασιν ἐμαυτῷ, μήποτε βουβὸν ἀλκιβιάδης ἰσχύσῃ παθεῖν ὑμῶν, ὡς ἀπορῆσαι με δωκεθῆμ αὐτοῦ τρόπου, καὶ τῆς ὄλης ἀρχῆς προθέσεως ἐκείνης, ἣν ἐνεκησάμην. ἀλλ' ἐμαυτῷ τι μεῖζον παρὑμῶν ἐπαγγεῖλαι. τοῦτο δέ ἐστιν, ὃ πάντων τυχεῖν ὑμῖν πρὸς ἡδονῆς δοθῆναι μοι τὴν μερον ἀπθανεῖν παρὑμῶν, ἵνα μὴ ἀλκιβιάδην ἴδωτὸν καλὸν. μὴ θ' ὑμῖν δι' ἐκεῖνον ἀναγκάζῃμαι προσομιλεῖν. ὡσ ἔωσ μὲν ὄλιγον ἐπὶ τῆσ ἐσχατιᾶσ οἰκεῖν. καὶ πόρρω τῆσ ἀνθρώπων ὄψεωσ τυγχάνειν, τὸ ζῆν ἠδωάμην καρτερεῖν. ἐπεὶ δ' ἀπάγει τῆσ ἐρημίασ ὑμᾶσ ἀλκιβιάδησ. καὶ κινδωνώωμηπέτεῖναι τίμων, ἵμισάνθρωποσ, ἐπὶ τὸν θάνατον καταφεύγω, καὶ τὴν καλὴν ἐρημίαν τοῦ σώματοσ. εἰ γὰρ καὶ ὄλιγα διὰ τὸν ἔρωτα, καὶ παρῆκται μοι τὰ τῶν λογισμῶν, ἀλλὰ τοσοῦτον γεωῦ μοι καταλέλειπται ὥστε γνώσεσθαι δωάσθαι τὴν συμφορὰν, καὶ τὴν ἀπαλλαγὴν ἥτισ ἔσαι ζητεῖν. ἐρῶν δ' ἀλκιβιάδου, διὰ τὴν ὥραν τοῦ σώματοσ, καὶ μαινόμενοσ ἐπὶ τῷ μειρακίῳ, πολὺν γὰρ ἐσ ὑμᾶσ ἀνῆφε τὸν πυρσὸν, καὶ διὰ τοῦ βμάλισα φιλεῖν αὐτὸν ἀναγκάζομαι, ὅπωσ παρέσχε πρόφασιν θανάτου. καὶ βαδίζειν ἐνταυθοῖ κατηνάγκασε, μὴ ταὐτὸν ἔτι. μὴ τἀθηναίων μηδέμα, μὴ τἄλλωντινα ἀνθρώπων ὀφόμενον. ἔυχομαι δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἐρασαῖς ἀλκιβιάδου, τὸν αὐτὸν παρασῆναι λογισμόν. ἐ λῦσαι ἅπαντας ἐθελῆσαι τὸν ἔρωτα τῶθανάτου. καὶ τὸ νῦν

πείρω· ταύτῃ ἐνεγκεῖν ἀπλήκτους τὰ φθορ. ἐκεῖνος σι τῶν ἑμετέρων ἐμβέβληκεν. ἐκείνῳ δικάζου. ἐκεῖνον γράφου. μισθ' ὑ καθ' ἡμῶν ἀγανάκτ. σοῦ ὦ παῖ πρῶ ζος ἐμβέβλημαι. πρῶ τος ἐ δίκημαι. βάδιζε βίνιν παρὰ ὄν ἀπλήκτου εἰδοκεῖ. ἐκεῖνος σι τοῦ λοικοῦ πᾶ. ὀνάγαπᾶς, τοῦ τον ὅρα. οὐλεί φοι παρὰ ὐζοῦ τος ἐ τροφὴ. ἀρκέσ φ πολλῷ χρόνῳ τὸ τάλαν ζον. εἰδ' ἀμφοτ δίοικεῖν ἐπίσαται, ζητεῖ τω ἐ τόπ χρήσας πλείονας, ἵνα ἐ ὅλ λαν ζον κατὰ χώραν μνήν. ἐ ἀπ ζοῦ ἴσως ἐνυπάρ χῃ τ τροφή.

¶ Difficilis quæstio. Duplices enim atq; inuicem contrarios mores effingi, oſorem ſ. & amantem hominum, & conſiderari oportet: Nunquid oratio euertat utriuſq; ſpeculationis in huiuſmodi moribus repugnantium, accuſatione non redarguente. Oportet autem oſorem hominem preponderare: Oportet & contra accuſationem locum eſſe. & Alcibiadem attingere: & Illius uitam recte exprimere. Omnino erit hoc & Amantis & hodio habentis homines.

ΤΙΜΩΝ ΕΡΩΝ ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ, ΕΑΥΤΟΝ ΠΡΟΣΑΓΓΕΛΛΕΙ.

Χαλεπὸν ὄζήτημα. δύο γὰρ ἔναντία ἀλλήλοις ἤθη ὑπ ηρίνεσθαι δεῖ. μισανθρώπου ἐ ἐρῶντα. ἐ ὀργὴ χρὴ. εἰδ' ἑκατέρων προέσιν ὁλόγες, ἵνα τῶν νοημάτων εἰσαγωγὰς ἐυκίλεγμούσης τῇ ἐναντίῳ σιν τῇ ἐντοῖς ἤθεσιν. δεῖ δ' τὸν μισάνθρωπον πλεονάζεσθαι. δεῖ δ' κατὰ τὰς εἰσαγγελίας δοκεῖν χώραν ἔχειν. τὸ δ' ἁλῶναι ἀλκιβιάδου, καὶ ὃν ἐκείνου βίον καλῶς εἰπεῖν παντὸς καὶ ἐρῶντος

πλοντας. πόσα τε μένη κατὰ τὴν πόλιν ὑπάρχειν οἴεσθε. ἢ πόσα τῶν θεῶν ἱερὰ πλακὸς. πῦ σιωτρέφουσιν ἅπαντες ἐννόσω. πῦ δὲ μᾶλλον παρεῖναι τοὺς θεοὺς ὑπολαμβάνουσιν. ὅπου πλείονα τὰ ἀναθέματα βλέπουσιν. ἐνμὴ γὰρ τοῖς ἄλλοις οἴκοις, ἔνθα μηδὲν ὄψιν ἰδεῖν πλούτου σύμβολον, ἀδένα τῶν θεῶν χρῆμα τίμιον ξῆν πειθόμεθα. ἔνθα δὲ πολλὰ τεμένεια πλούτου, καὶ πελίεργος ἐφῆς, καὶ φιάλαι, τε θυμιατήρια. τε χρυσῶ σίλβων ὄροφος, ἐκεῖ μὲν ἀπῶσιν οἴθεοι, ὡς πρὸς παρόντας αὐχόμεθα. καὶ φαινομένους. καὶ λαλεῖν δοκοῦντας. ὄψιμὴ γὰρ ὁ πλοῦτος τε ἄλλως καλὸν. πλὴν δὲ βίς πεπτημένοις αὖ ὄν εὐδαιμονίαν μαρίζεται. φέρε εἰ γὰρ εἶησαν δύο πρὸς ἀλλήλους ἔχοντες στρατιῶται πένες, ἤρης, τε ὁμὴ ἄγαν ἦν πένης. ὁδὲ πλούσιος, τὶς ἀπῆλθε δ' ἂν ἔχων. τίνι δὲ πλέονες μαρτυρεῖν ἐθέλουσι. πῦ δὲ οἱ πάντες προστρέχουσι. τίνα δὲ μᾶλλον ἐπαινοῦσι λέγοντα. μετὰ τίνος δὲ τὸ δίκαιον φαίνεται. ὁμὴ εὐκτήμων, νενίκηκε κρίσιν πολλάκις ἄδικον. ἀπῆλθε δὲ μετὰ τῆς καταδίκης ὀπένης. καὶ κατεγνωσμένος ἂν τύχη. βουίτων βίων ἐκτοῦ πλούτου γιγνομένων βίς ἀνοίς καλῶν, ἐγὼ μετὰ τῶν χρημάτων, καὶ τὴν παρρησίαν ἀπολώλεκα. ἀλλ' ὦδή με καὶ ταιὰν ἄγαλλον, ἤδη γὰρ καὶ κατασοῦ λέγειν ἄρχομαι. τί φίλο κερδὴς τῶ γένει ὃν ἀσυλλήπτον πένης. ὃδε ἐν βοῦ πρὸ μεμίμηται. σύμβολον γὰρ ὦνον τὴν μαντείαν ἔχῃς, ὁρολοῦ πολλάκις ὃν χρησμὸν ἂν τι διδοὺς. τε τὰ ἐκτὸς μαντείας ἀγαθὰ. βοῦτον τε φιλάργυρον εἶναί τινες ὀνομάζουσιν, οἱ νόσου ἴσως μὴ πεφραμένοι. ἀλλὰ μάτην γὰρ ὡς ἔοικεν ὀδύρομαι ταῦτα. ἵνα τε μὴν παρὰ τῶν ἱερέων ὀφλήσω γέλωτα βύπου μετὰ πάντα λυμηναμένου. ὅθεν ἀφ' ἡμῶν βαδίζετε. ἀλλότριος ὄντος τοῦ γένους. κατοὐδὲν ἐμοὶ παραπλήσιος. ὃδε μὲν τῶν τοῦ πρὸς μιμεῖται. ὃν ἀγαπῶ βίον μεμίμηκε. μὴ γὰρ ἔγωγε τῶν σε ἀ-

ὑπολαμβάνομο. ἀκούω οὐδὲν ἡμῶν ἰδιοι βελτίους. εἶτα καὶ πόσον ἐλπὴν ἐπαγγέλλεσθαι. μὴ γὰρ ἀθανασίαν ἡμῖν διδώρηται; μὴ γὰρ σωφρονέστερα φυτόντα τὴν νόσον τοῖς ἡφαίστοις; πάλιν δὲ μίαν ὁθάνατος ἐλπίζεται. προσδοκῶ καὶ δευτέραν νόσον ἄρας ὧν. ἀκούω καὶ ἐφ' ἑτέρῳ πάλιν δεῖσθαι τὸν τάλαντα. εἰδ' ἐπλεύσει μεταῖς νόσοις τὰ τάλαντα, πόθεν ἱερεῖα λοιπόν. ἢ καὶ τὰς ἀπὸ τῶν συγγενῶν ἀναθήσεις οὐσίας. πόσου τὴν ὑγείαν ὑπολαμβάνεις ἀξίαν. ἐγὼ μὲν γὰρ αὐτὴν οὐδὲ δραχμῆς ἂν ἐπριάμην. σὲ δὲ καὶ δευτέραν ἐλπὴν ὑπῆθεῖναι. ἓ ἑτέρου μεῖζον ἐβούλου μανῆναι, μανῆ ὅλην. πόσα συμβούλει τάλαντα πείσωμαι σώματα. πολέμους ἀναδέχονται τύπτοντες. ὑπὲρ ἑτέρων παρατάττονται, μόλις ἵνα δραχμὴν νομίσωνται. τὶ δὲ οἱ τὴν θάλατταν πλώοντες. οἱ μικροῦ κέρδους ἕνεκεν. μεγάλους ἀναμετροῦνται κινδύνους. εἰσὶ δὲ οἱ καὶ τροφῆς ἕνεκεν μόνης. ἵνα τὴν ἀπὸ τῆς γαστρὸς ἀνάγκην παραμυθήσωνται, ἐπαφῆκαν αὐτοὺς ἀλλοτρίοις ἐγκλήμασιν. ἀλλὰ τί ταῦτα. μάτην γὰρ νουθετοῦμαι πρὸς ἄνδρα, οὐδὲν ἕτερον τῶν κατὰ ὄνειρον. ἢ τὴν ἀπὸ τῆς φιλοτιμίας μανίαν ἀπεσάμην. ἀλλ' ἔτι σιφνοὶ πλείσι χρήματα, καὶ μετὰ τὸν τάλαντον. εἶτα τί σοι τοῦτον μέλει. ἢ τοῖος οὗτος ἀπολογίας τρόπος. ἀδάμαστος καὶ τολμηρὸν πόλεμον, ὃν ἡμὴ καὶ οὗτος τῶν παλαίτερον προσέβαλε. μὴ γὰρ ἐφ' ἑνὶ τάλαντον μόνον τὴν ζημίαν ἔσεσθαι, ἐγένετο τὰν ἄδημοι διπλοῦν τὴν τοῦ τόκου προσθήκην. καὶ πάλιν μεῖζον ἐσύστερον. σωσωξάνεσθαι γὰρ τῶν χρόνῳ χρήματα πέφυκεν. ὁρᾶς τῆς ἀδικίας τὸ μέγεθος; μέχρι τελευτῆς ἔλαττον τὸν βλάβην. ἐγὼ δὲ εἰς τοσοῦτον ἀδικ προσέρχομαι, ὡς μὴ δὲ τῶν θεῶν αὐτῶν ἀπέχεσθαι. εἰ γὰρ αὐτοῖς ὁπλοῦς πεῖσαι οὐδασον, καὶ διὰ τοῦτον εὐδαίμονες εἶναί τινες νομίζονται, πόσῳ μᾶλλον ἡμᾶς προσήκει θάνατον καὶ μισεῖν, τοὺς μὲν πρὸς ὀλίγον βλα

βλάβην ὑπεμε. πόσου δ' ἂν ὁ ζωγράφου μισθὸς ἐγένετο. εἰκὼν ἂν ἐπὶ τούβις κατέβαλον. σύδεμοι παρεδὼν ἅπαντα. ἐπ' ἐκεῖ σοτρέπη. ὡς εἰμὲ διὰ τὸν ἀσκληπιὸν μόμην. εἰ τοὐκεῖν ἀτθα σεῖμ' ἄμεινον, ἔζῆν ἐντούτωτῶσχήματι; μὴ γὰρ ἐυεργέτημαί τι; σι σύλημαι. μὴ γὰρ ὑγεία μοι ταῦτα καὶ βίος αὐτὸς ὡς εἰπεῖμ ἐν ὀφθαλμοῖς ὀθάνατος. μωὶ δ' τὴν ὑγείαν μοι λέγεις. ἴδ' τὴν πασίαν δ' σιωπᾶσ. καὶ ὄφυγεῖν μὴ τὴν νόσον προφέρεις. τὸ δ' μεῖζον πρύπτεις δυστύχημα. οὐκανέχομαι ζῆν ἐλεούμενος. μισῶ τὴν ὑγείαν πινόμενος. τίμοι ὃ μεῖζον ἀφεὶς καταλέγειν δυστύχημα, μηδὲν αὐποιίας προφέρεις ὄνομα. μᾶλλον δ' κινεῖς πρὸς ἀγανάκτησιν. τὶς ἰᾶται συλῶν ὃν κάμνοντα. τίς ἐυπορεῖ θαι βούλεται, μείζω τῆς δωρεᾶς ἀδικούμενος. ἀπόδος ἡμῖν τὸ τάλαντον. καὶ τῶ ὑγείαν οὐμέμφομαι. εἰσὶ δ' ἐπὶ τούτοις ὁ ἀσκληπιὸς ἀγανακτεῖ αὐὃ μοιμόνον ἀποδιδοὺς ὃ τάλαντον. φερέτω δ' μετὰ τὸ πλούτειν νόσον. ἔθιμος ἀναλαμβάνειν μισὰ τὸ τάλαντον ὑπίνδυνον. δ' προσοφείλετω μοι πλέον εἰβούλοιτο τὴν νόσον. μόνον ἡμῖν ἐπανελθέτω ὃ τάλαντον. εἶτ' ὦ κατάρατε καὶ ὑπὲρ τὸ δίον φιλότιμε ἐγὼ μόνος ἐδυς τύχουν ἀφόρητα, ἵνα μοιδυσυμφέρον τῆς μόσε τῶ ὑγείαν ἀντέδωκας; πόσους ἐκάλεσα τέρων οἶδα σωθέντας. πόσοι δ' ἤδη τελαυτᾶς ἐγγὺς γενόμενοι, πάλιν προσωμίλησαν τῶβίω. ἅραβύβυς ἡμῖν πάντας ὁ ἀσκληπιὸς ἀνέστησεν; πόθεν οὖν τῶν πλήθει τῶν ἰατρῶν στερούμεθα. τί δ' μάτην ὅτι κατὰ τὴν πόλιν τρέφονται. πόθεν δ' πλουτεῖν νομίζουσιν. ὅπόθεν τὸ κέρδος αὐβῖς. οὐκαφ' ὧν παραμυθοῦνται βὶς κάμνοντας; ἀκούω τὰ κατὰ ὑβὺς οἴεται. ἐμόνος ὁ ἀσκληπιὸς χρήματα λήψεται. ἀλλ' ἐπὶ μεγάλοις φησὶν ὁ ἀσκληπιὸς ἰᾶται. δ' δεῖ μεγάλας τὰς ἐπαγγελίας ἐπαύτῶ ποιεῖσθαι; βούβ νῦν πρῶτον ἀκήκοα. ἐγὼ μὲν γὰρ αὐτὸν καὶ παρέχειν ἑτέροις

θοὺς τῷ θεῷ δ τάλαντον τοῦτο. ἐμὲ μὴ πυρίου, σωθῆναι δ' ἵνα οἰκίας ἀπείργεις. μὴ οὖν ὡς ἀδίκῳ ἐς μέθην ἀνάλω ταῖσι, ταῦτα νῦν πρόφερε. ἀδ' γαὶ περὶ πύβου δικάσῃ οὗτοι σωφελικὸν θασιν. ἀδ' βοῦ τὸ βάρος, ὃ ἐγκαλοῦμὴ ἡμεῖς. ἀλλ' ἔδειξον ὅπως τὰ κατὰ τὸν οἶκον ἔρρωται, ἵδίκην ὕπεχε. ἀδ' γαὶ περὶ τούτων αἰτῶμαι τὴν μερον. εἶθι κατ' ἐμοῦ μᾶλλον ὦ παῖ τὰς μείρας ὧρ ἐξας. ἵνεγκα ἂν τὴν παρὰ σὲ πληγήν. νυνὶ δ' πάντας ὁμοῦνεί κικας τοὺς ὑπὸ τῶν πρῶν κρθέντας πρότερον. ἀδεὶς οὕτω παι τραλοίας ἵυρηται. οὐ γαὶ εἰς τὸ σῶμα τὴν πληγὴν ἐδεξάμην. εἰς αὐτὴν τὴν καρδίαν βέλος ἔμω. τοὺς μὴ ἄλλους, ὅσιτῶν παίδων ἐπάταξαν κατ' ἐκεῖνον ὃν χρόνον ἐλύπουν, καθ' ὃν ἐτόλ μων. ἐγὼ δ' τοσαυτάκις βάλλομαι, ὁσάκις ἐμβυμηθῶ τὸ τάλαν τον. εἶτ' ἔπ μνημονάφς κύρων. ἥμέθης, ἤτρυφῆς, οὕτω τὸν πρ' α διαθεὶς; ἐγὼ μὴ ἥδη καὶ τεθνηκέναι δοκῶ. καὶ ὑπὸ τῆς ἀνίας οἴχομαι. ὑμεῖς δ' ταῦτα τούτου ἐνῦν ἀποδέξεσθε, βαρύτερόν μοι τῆς ζημίας γνώσεσθε. ὑφ' ἡμῶν γαὶ μᾶλλον, ἢ βοῦ βοεῖσο μαι. ναίφησιν. ὑπὲρ σοῦ βοῦ ἐπίνσα. τῆς γαὶ παρὰ βοῦθεοῦ σῴ ας μόνης ἐμνήζομην. τίοὖν, ἀκῆσαν ἐυχῆς ἕτεροι τρόποι; ἀκῆν λιβανωδὸς ἄφθονος; χαίρουσι δ' θάφναις οἰθεοί. καὶ θαλλοῖς ἐλ λαίας πολλάκις. ἤδη πνὲς τῶν παλαιῶν δ' δρυῶν κόμαις ἀπήρ χοντο. πολλοὶ γαὶ καὶ σεφάνοις τὸν θεὸν γεραίρουσιν. ὕμνοις ἕ τεροι. τούτων οὐδ' ν ἐπενόησας. οὐδ' θαλλοὺς ἐνεθυμήθης καὶ στέμματα. μέμφεις ἀλεκτρυόνος τὴν ἐυμὲν σῶσαι εἶδεν. βαρύ μὴ γαὶ καὶ φορτικὸν καὶ πῦτο. πολύ, ὅσα ἂν ἀνεκτῶς. εἰ γαὶ μὲ δ τάλαντον ὅλον, μέρος δ' τῆς οὐσίας ἀπέθεκας, οὐ κἂν ἀπεκήρυξα; σὺ δοὺ δ' τὰς γραφὰς ἐπενόησας. μετὰ τὴν νόσον πολλάκις ἄνοι τῆς ἐυπαιδίας ἀμεβόμην τὸν θεὸν, ἀπόνητον ἀσκληπιὸν ὡς ἐυεργέτην γράφουσι. πόσην ἂν γραφὴν

ζῶ θῶ τὸ τάλαντον, ἀδὴν ἐμοὶ τούτου μίτησιν. ἀδὴν παρὰ τὴν νόσον κυξάμην ἐγὼ. ἀδ' ὑπισχόμην τῷ θῷ. ἀδὴ πρὸς τὴν ὑγείαν αὐτὸν παρεκάλεσα. ἀλλ' ἁπλῶς καὶ ἐμαυτὸν ἐκείμην, τῷ τῆς ἐνδείας ὑγιάνας τρόπῳ. ἐγὼ μὴν οὔτω πως ἀποστείλαμι τοὺς ἱερείας ἐδόκουν διὰ τῶν πρὸς ζῦτον ῥημάτων. οἱ δὲ ἰταμώτερον ἐμώρουν. καὶ τοιλὶς αὐτῶν ἀνερώτησεν. ἱερόσυλε καὶ μαγίτα, κ' καταβαλεῖς τὰ τοῦ θεοῦ; οὐκ ἀποδώσεις τὸ τάλαντον; πλέον ἢ ἄνδρις τῆς ζημίας ἐφορμήθην τὰ ῥήματα. καὶ κατέβαλον ὧδε βιαὶ ὀδυρόμενος. σίνων. πολλάκις τὸ τάλαντον περιπυοσόμενος. μόλις ἀριθμῶν. ὀκνῶν ἀποδοῦναι. τὸ σπότος μετὰ τὴν καταβολὴν ἑώρων. νυξὶν ἐμέρα μοιμέσι. ὁ γὰρ ζῦ ταλάντυζόφος. ἐνίκα τὸ φῶς τοῦ ἡλίου. ἐμοὶ μὴν οὖν πάντα παρᾶν τὴν ἐπυθόμην τὴν νόσον, τάμα ἂν παρτερήσας ὠφόμην. ἀπὸς ὑπ' ἀγρυπνίαις πολλαῖς. φροντίσιν ἀπείροις. καὶ πόνοις πλείοσι. κ' μερίμναισ. κ' μόχθοις. κ' πολλῷ πόνῳ συνάγων τὸ τάλαντον, ἀθρόως ἀφήρκται ὑπὸ τοῦ θεοῦ. μᾶλλον δὲ τὸν ἐμὸν βίον ὀλίγης προ δεδωκότος. εἶτ' ἐπὶ τούτοις ἀγανακτεῖ ὡς ἀδικόν τας ἐκβάλλω; ἀδὲ γὰρ ἐπὶ κύβους. ἀδ' ἐπὶ μέθην ἀπλωκέναι τίφησιν οἶδα. ἀ πετέγομας περὶ κώμους ἐμανὶς, ἀδὲ περὶ μέθην κσχόλησαι. οὐ πρὸς ἑταίρας βλέπεις. ἀγαπᾶς τῶν αἰσχρῶν ἀδὲ ἓν. μισεῖς ἀ ωχίας. ἀπλησιάζεις κύβοις. εἴθε μὴ δὲ περὶ τοὺς θεοὺς ἐμεμέμνεις. ἀκᾶν δυσμενὴς ἐγνώμην ὀφείλαιος. ἀκᾶν τὴν πενίαν ταύτην ἐφεύαξα. πόσον δέσι κ' πρὸς ἀωχίαν ἤρκεσιν ὀλίγον ἀπὸ τὸ ταλάντου μέρος. ὃ δὲ λοιπὸν, ἐνεμῖν ἐλαθερον. οἶδα πολλοὺς περὶ μέθην ὀλίγα ἀναλωκότας. πολλοῖς ἤδη κ' κύβος ἦνεγκε κέρδος. πόσοι δὲ δι' ἀωχίαν ἀτυχέστεροι. εἴθε μοι τούτων τὶς ἐγένου. τάμα ἂν ἤυξητο, τὸ διὰ σέμοι λελησα μόνον τάλαντον. ἀδέ μ' ἂν ζύτων ὠδυρόμην. νυνὶ δέ μοι τὸ παν ἀπόλωλε. κ' ὧν-

μάτων πρὸς εὐπορίαν οἴθεοὶ. παρακαλούμενοι δ' βελτίοντες. ἀ δ' μ τῶν ἀντ' ων ὠφελοῦσιν. ὁπλοῦ βος αὐτοῖς προσφιλὴς. οὐ κέρδος ἕτερον. μόνην τὴν εὐπορίαν ἔχουσιν. ἐνταῦτα πλουτοῦσιν οἱθεοὶ: ἴθι. σοῦν αἰτήσων ὑγείαν ὦ παῖ. ἀλλὴν εὔξαι τὴν πρέπουσαν: πρόσθες τῆτης ὑγείας εὐμῆ, πλοῦτον πλὴν. καὶ τὴν ἀπὸ βυπέρδους εὐδαιμονίαν τῆ μετὰ ἶης ὑγείας. καὶ μρήσας εὐγνώμονας μᾶλλον δ' βῦτο μέτον εἰδοκεῖ πρόσαξαι. τὸ πους πλέονας. ἀπὸ γὰρ τούτων ἐσῖα. μᾶλλον δ' τοῦτο μοι ζωὴ. βῦτοφῶς. ἀνἄρα ὃ ἁλανβν μετὰ τῆς ὑγείας ἄμφον. οὔ ἶω ἐγὼ δ' φρονεῖν δ' λαλεῖν ὑπλάμβανον. ὁδ' γοννεὼν καὶ ἀλαβῶν, ἁπλοῦν μὲν ἀδ' ν ἀ δ' δικαιον ἔυχεται. ἀδ' φιλὴν ὑγείαν ἅπασι, ταλάν του δ' μοι ταύτην ὠνήσατο. ταῦτα γὰρ νυὶ μανθάνω, ὅτι πωλοῦσι τὴν ὑγείαν οἱθεοὶ. καὶ διὰ ταύτης ὁἀσπλαπὸς πλουῖεῖν ἐσπούδασε. καινότερον δ' πείας ἱερὸν τὴν ἰατρείαν εὑράμενος. ὡς δοῦν πάντα καθ' μῶν ἐυξάμενος ἐπανῆλθ. ἐγὼ δ' ἤδη ἶης ὑγείας, μᾶλλον δ' ἤδη τῆς πειρας ἠρώμην, ἐλαθάνομ γὰρ κατ' μαυβῦ τοῦτο τὴν ἐυμὴν ὠφελρέπων. ὡς δοῦν ἄμφον ἐδόκεσω ἔχειν προσελθὼν οὕτος ἔφη. ἶμὴ βύς ἱερίας ἐυγνωμοῦ μεν ὦ πᾶρ. ἶμὴ τὸ τάλαντον οἱ προφῆται λαμβάνουσιν. ὁρᾶς ὡς τὴν ὑγείαν ἀπείληφας: γνώμεθα δ' μεῖς περὶ τὸν θεὸν εὐγνώμονες. οὕτω γὰρ σωθέμεν. μικροῦ μὲν οὖν παρὰ βύς βύς λόγους δι ἀρραγεῖς, ᾠχόμην. δ' τὴν ψυμὴν δ' παφῆ καβῖς βύβ ῥήμασι. δ' εἴθετε ὦ πάντες θεοὶ πρὸ τῆς τοῦ ταλάντου καταφρονῆσ ἐκείμην, μεῖζον δ' ἀτυχῶν ἀπωλλύμην, ἐκέρδησα γὰρ ἀνἶα ἶης ταλαῖπτὴν ἀπὸ τῆς ἐυμῆς ζημίαν. ὅμως δοῦν ἐτεγνῶν, δ' μόλις ἐν ἐμαυτῷ λυόμενος, τί ἄρα ἔφην ὦ παῖ. πόθεν οἱ μοῦσοι. ἱερεῖς δ' τινες. ἀ δ' ν δ' παροῦ δεισὸς κενο μίσμεθα. ἐ δ' ἔμφτὶς καθ' μῶν συμβόλαιον ἀ δ' ν, εἰδ' ὑπὸ ἀπονοίας σφαλεὶς, ἐπηγγείλω

ἶω ἷῶ τὸ

γαρ εἰς κόρον ἐδείπνουν οὐδ' παν τοίοις ὄψοις ἠρώμην. οὐδ' ἀ-
γαλίσμην ἐχρῆν. τί δεῖ πολλὰ λέγειν. θεῶν δωρεὰν τὴν νόσον ἐ
νόμιζον. ἐρώων κατ' ἐμαυτὸν πολλάκις. ἐυδαιμονίσειρον τῶν ὑ
γιαινόν των οἰκάμνοντες. οἱ μὲν γαρ ταῖς ἀγοραῖς παραβάλ
λουσιν, ὠνοῦν ται πλέονα. ἐγὼ δ' οἰκοι μένω. οὐδ' ὑπ' ὐδενὸς
ἐνοχλούμενος. ὀλίγα προσομιλῶν, μόνοις δε μένοις χρυ
σίου. μίαν εἶχον φιλονεικίαν, ἀεὶ ἄσθενεῖν τι πλέον τοῦτο. ἐν
τεῦθεν οἱ προσιόντες, λυπεῖσθαί πως ἐδόκεον ἐμοὶ, ἀγνοοῦντες
τὸ ἐκπεσοῦν κέρδος ἡμῖν. ἐφθέγγετό τι καὶ αὐτὸς ὑπολαμβάνων τὶ
μέγεθος, ἰατροῦ μνήμην ποιούμενος καὶ λέγων. εἰπέμοι. βού
λει πέρ ἰατρόν ἄξιόν προσβαλεῖν; μικροῦ μὲν οὖν αὐτὸν ἀ
πεκέρυξα καὶ παρὰ τὴν νόσον αὐτὴν. ἐλογιζόμην δ' αὐτῷ τε
θεῖσμα τῶν μερόπων. τί ταῦτα ἔφην ὦ παῖ. τί τὴν ἐκείνων ἡ
μῖν ἀπάτην ἀπειλεῖς, ἡμᾶς σώζειν ἐθέλων. οὐδὲν τὰς ἐκείνων
ἡμεῖς διόμεθα τέχνας. μαγγανείαι. καὶ φλύναφοι. καὶ λόγω
τὴν ὑγείαν, ἀτῆ τέχνη πεφύκασι. μισθὸς ἐπὶ τούτοις πολύς.
ἂν ἐπ' ὀλίγον μέλλωσι τις, ἀδιαφεύγει τὸν ἐκτὸς ἀπειλῆς θά
νατον. φθάνουσι γαρ τῆ μοίρα τὴν τέχνην. ἐμοὶ πάντως ἰατρὸς
ἀμείνων νόσος. ταύτην μᾶλλον πεπίσευκα. αὕτη με ἀνασώσει
ταχὺ τῶν τῆς ἐνδείας λογισμῶν. ὁρᾶς ὡς τὸ τάλαντον αὔξεται,
ὡς οὐδαμοῦ δαπανᾶται; τὸ τάλαντον ἀπέραντον ἡμῖν διὰ
τὴν νόσον πεπόρισται. ἔλεγον. ἔπειθον. καὶ τῶν μὲν ἀσκλη
παδῶν πρεώρα. ἐλάλει δ' παρακαθήμενος. τί τὸν ἀσκλη
πιὸν ὦ πέρ καταλιλοίπαμεν. πολλοὺς πολλάκις ὀθεὸς οὗτος
ἀνέσωσεν. ἐδόκει τίμοι λέγειν τοὺς θεοὺς φιλανθρωπότερον. ἐσκό
πουν γαρ κατ' ἐμαυτὸν, ὅτι προῖκα τὰ παρὰ τῶν θεῶν ἡ
μῖν ἀγαθὰ γίνεται. καὶ πρὸς αὐτὸν ἔλεγον. νυνὶ ἡμῖν γὰρ ἰα
τρὸν ἀπεδείξω ὦ παῖ. νυνὶ γὰρ ἰασάμενον εὑρήκασ. αὐτὸν

πρῶτον παρεκάλουν αὐτὸν τίνι τρόπῳ ἡσύχως. ὡς δ' μείζων ἦν ἡ ἀκολασία ὁ τόκος ἰσχυε, καὶ καρτερεῖν οὐκέτι τῷ γυναίῳ, ἐπὶ σχον προσβαλὼν τὸ σῶμα. ἐπειδὴ δέ ποτε καὶ τὸ βρέφος ἀλίσθορε, ποσοῦτον οἱ παρόντες ὠλόλυξαν, ὡς τὸ μὲ φοβηθέντα τὸν θόρυβον ὑπ' ἐκπλήξεως ἐμβρεμβρον τῆσθαι. οἱ δ' ἄπ' κάλουν μακάριον. καὶ τὸ βρέφος ἅμα ἐθεάκυσον. ἐγὼ δ' τί ταῦτα ἔφην. ἐμοὶ μόνον παιδίον ἐστὶν! οὐκ ἔξιτε! οὐφθαρήσεσθε! πᾶσάκις τὸν ἐμὸν οἰκον διολέσατε. οὐμικροῦ γαμεῖν πρώην δὲ ἐπασάσατε! πάλιν ἐκκεκένωκε δ' καὶ ἕτερόν μοι παιδίον ἔσαι, πάλιν ὑ παρ' ὑμῶν μοιχλάσεται πόλεμος! ἐγὼ μὲν ταῦτα λέγων δυσωπεῖν ἐνόμιζον. οἱ δ' καὶ θύειν τοῖς θεοῖς παρεκελεύοντο. καὶ τὸ βρέφος ἁρπάσας, θύειν ἐπηπείγαζον, ἀφεῖκε δέ με οὐδεὶς. ταῦρον ἢ κάπρον προσάγειν ἀν ἀπείσαντες. ἐγὼ δ' σχοίμιον ἐνενόουν καὶ πάππαλον. τὶ τούτοις λέγων ποσοῦτον τῶν ἐμετέρων μέλῃ. ὅμως δοῦν ἀπηλλαττόμην, ὀλίγον ὕστερος τοῦ λιβανωτοῦ. καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα ἔφην. βούλεσθον παῖδα ἀσ ἐρημίαν ἐκθείκμεν! ἥδ' οὐκ ἐῶ φρονοῦσα μετέπεισε. κοινωνὸς ἔσαι σου γὰρ τῆς ὠδῖνος. καὶ σου δωκίσεται τῶν ἰχνῶν ἐχόμενος, αὐξῆσαι τὸν κλῆρον. ἐπὶ ταύταις αὖθ' ὦ ἄνδρες ταῖς ἐλπίσιν ἐτρέφομεν. οἰεσθέμε πρὸς αὐτὸν εἰρκτὴν, κακὸν λέγων ὦ παῖ πανία. ὁ πλοῦτος ἀγαθὸν. καὶ τοῖς κεκτημένοις αὐτὸν, πάντες πρὸς τρέχουσι καθάπερ τοῖς θεοῖς. καὶ ὅλως ἐγκώμια πλούτου διεξήειν. παιδοτριβῶν ἐπὶ τοῦ μὸν ἔθος αὐτόν. ἀλλ' ἀντὶ γυμνάσεται καταλείψων πλούσιος. ἀρρωστήσας δ' ἔμαχος, καὶ νόσῳ πονήρᾳ σάμενος, τὶς γὰρ ἄνος νόσου μρεῖττων ἢ συμφορᾶς. ἄλλος κατ' ἄλλην γὰρ μειζίζεται τύχην. πολύτροπα γὰρ τὰ πάσματα, ἐκείμην καὶ αὐτὸς ταύτῃ ἐννοῶν τὴν τύχην. εἰ πωλ βούλεσθε τῶν ἀπορρήτων! ἐφερέμοι καὶ κέρδος κόσμος. ἐ

πολὺ τοῦ φωτὸς νυξί ν. σκέβος γαρ ἂν τι δίδου τῶν λαμπήρω
ἡ πλῆθος. ἰό τι οὖν βουλόμην ἐμαυτὸν ἀποδοῦναι τῷ πυρί·
ἵνα δὲ πλαίου τῶ λύχνω γένωμαι. ἐπίσχον δέμε τῶν περιεσκηκό
των οἱ φίλοι, ἅδε τούτων ἀπαλλαγήσεσθαι λέγοντες. ἐγὼ δ' ἰὰ
μὲν, ἁδὸ μὲν ἐς, τὰ δ' ἀντιμὲν ἐς, ἐκαρτέρεον. τὰ μὲν γαρ
ἀπὸ τῆς προικὸς, ἐμελλεν ἀγαθὰ. τὰ δ' τῆς ζημίας ἐνόφθαλ
μοῖς ἦν. τό τε πίνειν αἱ μὲν, εἰς κύκλον ἐφόρεον. οἱ δ', ἐνετρύ
φων. οἱ δ', τὸν ἄκρατον ἐνεφορεῦτο. ἐγὼ δ' ὁ δαιμοδαίμων περι
εσκόπεον ἅπαντα. ἀδεὶς δ' ἦν τῶν παρόντων φιλαίνος. ἀλ
λὰ πᾶς πανταχόθεν ἐλυμαίνε. ἐ δ' τυχὼν ἁπλῶς. πολλὰ μὲν
οὖν τῶν ὠμαθέτη κατηρασάμην βῦ γάμῳ. ἀ γαρ πανήγυριν. ἀλ
λὰ πόλεμον ἐνωμαθέτη πλην. τί ταῦτα ὦ μάται. ἀνοΐδας ὡς σε
μνὸν ὄγαμος; συδοῦ κεἰς μυσήριον, ἀλλ' εἰς θέατρον τὸν ὑμῆ
ναιον ἤγαγες. ἀνὴς ἀρτιμοθέτης ἔμφρων. ἔκδοτον γαρ ἀφῆκας
τὴν κόρην βῖς βουλομένοις εἰς θέαν, ἵν τῷ γεγαμηκότι μόνον ὁ
ρᾶν ἦν θέμις. νυνὶ δ' πεὶν ἢ πλῆσαι ἅσαι τῶ λαμπτῆρος, πολλοὶ ταὶ
τὴν περιεργάζονται. ἀλλοῦπω βῦβ δῆνον. νυνὶ δ', εἰμὴ πάν
τα τῶ γαμοῦντι διαφθαρήσεται, οὐκ ἔσυμφορος. τότε μὲν σωῖ
ἀπηλλαττόμην, πολλὰ τοῖς θεοῖς εὐξάμενος. ἐπεὶ δ' καὶ ὄφι
λον πάτερ ἅβις ἐγένετο παῖς, ὡς εἰθέμιστε, ὑπνωθῆναι τοῦτον
ἐνβὺς ἐβουλόμην, ἐννοῶν τὸ δαπανηρὸν τῶν τόκων, ἐ τὴν ἀνα
τροφὴν ἐνθυμούμενος. ἐπὶ γαρ τῆς γυναικὸς ὠδινούσης ἐ ὅπω
τε κούσης ὁλόκληρον. ἀλλ' ἔτι μὲν δύνου προσδοκῶν μόνου, σωῖ
σαν μὲν πάντα χόθεν οἱ τῶ γένει προσήκοντες, ἑορτὴν δ' τὸν
τόκον ἄγοντες ἐψηφίζοντο. καὶ πίνειν ἔδει καὶ τρυφᾶν. καὶ οὐ
μέμελε τούτων ἦν. ἀλλ' ἅδε ἐ τὰ τῶν γυναίων πανταχόθεν σωέρ
ρει. λογισάμενος δ' ἐκτῆς γυναικὸς εἶναι τὴν πρόφασιν, τῶμὲ
τὰς ὠδῖνας ἐρέμα παρτρεῖν, ἀλλὰ βοᾶν ἐ πειρατέναι, ὅμὴ

πᾶσας οἴεσθε μὴ παρεῖσθαι γυναῖκας. τῶν δεινῶν φησὶ δυσάτης ἐστὶ, καλὴ καὶ γένει περιβλεπτος. τί σοὶ ἐμοὶ τοῦ γένους αὐτῆς. ἢ τῆς δὴ κάλλους ὥρας μέλει. ἄλλος ἄλλην πάλιν ἐθαύμαζεν. καλὴν μὲν, ἀλλοῦ κάρτερον. τότε μὲν, ὅτε ἀκούειν ἐδόκουν τοῦ λέγοντος. καίτοι πῶς ἀνεφαίνετο τῶν παρεστηκότων ἐμοὶ, γυναικὸς μνήμην ποιούμενος. καὶ πάνυ γε ὡς ἔφη λαμπρᾶς. ἣ πέπεισθην. οὐδὲ ἀπέβλεψα. ὅτε πάλιν ἐθαύμαζε, πλείονας δὴ κάλλους λόγον ποιούμενος. καὶ σωφρόνως ἐμοῦ, πάλιν τῆς ὥρας ἐμέμνητο. τέλος δοὺς πρὸς αὐτὸν ἀναχώρησιν ἄνεῖφην. ἢ πῶς ἂν ἐμὸν γιγνώσκοις τρόπον. ὁκέμοι κάλλος, ἀλλὰ κτήματων ἐρασθὲς. εὖ περεῖ, κέκτηται πλείονα? οἰκέτας ἔχει μισθοφορεῖν δυναμένους? τοῦτό ἐστιν ὁ τοιοῦτος ἐμοὶ κάλλος ἡμεῖς. μόλις δοὺς τοιαύτης τυχεῖν ἠδυνήθημεν. ὅπως γυναῖκα βιασάμενος ἦν, καὶ πολὺ ἥδιον τάλαντον διέφθαρτο. μικροῦ καὶ τοῦτον ἠρνησάμην τὸν γάμον. πάντα γὰρ ἡμᾶς δεινὰ ὤλουν. ἄλλος ἄλλο τι λαμβάνειν ἐθέλοντες. οἱ μὲν γὰρ μισθὸν ἀσύμματον ἀπέτιον. οἱ δὲ, τὸν ὑμέναιον φησὶν ἐροτήσαμεν. οὐ γὰρ ἤρκει μόνον αὐτοῖς ἡμέτερα. τὸ δὲ πάντων χαλεπώτερον. τὰ τῶν ὀψοποιῶν καὶ οἰνοχόων δράματα. τί φησιν ἄνεῖ. τί θαυμάσομεν. τὶ τῶν ἀπὸ τῆς θαλάσσης οἴσομεν. φέρεται γὰρ ἔφην τι καὶ τῶν πρὸς τρυφὴν οἱ δὲ ἐκ θαλάσσης, ἴσμεν δὲ τὸ ὕδωρ ἁλυκὸν? πάλιν οἱ τῶν λαμπτήρων ὠνούμενοι μύρου, πόσας οἴεσθε δάδας ἀπώλεσαν. ἐγὼ μὲν γὰρ ἤδη ὑπὲρ τῆς οἰκίας ἐβεβοήκειν, μὴ δὲ ταύτῃ ἡμῖν ἐμπρήσῃ πῦρ. ἐπὶ δὲ ἅπασι δὲ λύχνον παρεκελεύομεν καίπερ ἐκ λύχνου ἔχων, ἀπὸ ταύτης εἰωθότας δὲ. ἀλλ' ἕξομάς εἰς κύπελλον ἔχοντα. δὲ παντοδαπὸν ὠνεῖσθαι ὑγρὸν ὑπὲρ ἑσπέραν ἐφιλοτιμοῦντο, ὡς δὲ πῦρ καὶ ἀπὸ ταύτης μιμεῖσθαι τοῦ φωτὸς. τοῦτον ἐμποιῆσαι ἡμῖν παρεκελεύετο. ἐμοὶ δὲ τὸν

λικα τῶ τῆς ἐυχῆς τρόπω. ἐπει δὲ ἀπ' τούτων αἴτιος οὗτος, ἀπ
ουσάτω μετα παῤῥησίας, ὡς οὐκέτι μοι παῖς. ἐπειδὴ μὲ ἀπ' τὸ
τάλαντον. συνεπώλισα γαῤ τῶ ταλάντω τὸν παῖδα. οἱ μὲν
θεοὶ ἄλλοι πάντες ὅσοι τὼ οἰκουμένην οἰκοῦσιν ἄνθρωποι, ἀπ'
τῶν ηφαιστόρων τὼ ἐυτυχίαν ἄγουσι. καὶ δέομαι τῶν θεῶν
τὼ ἀμείνω τιμὴν ἐλπίζοντες. ἐγὼ ἀπ' ὀφείλαιος καὶ τῶν ἐ
μαυτοῦ διὰ τοῦτο ἀπεσέρημαι. γεγένημαι γαῤ ἀντὶ πλουσίου
πένης. ἴδη τὼ ὑγείαν μέμφομαι. καὶ πάθω τὼ νόσον. ἐν ἐκεί
νη μὲν γαῤ ἐυδαίμων ἔπι. νῦν δὲ δὴ νοσεῖν ἄρχομαι. οὐδὲ ν
γαῤ μοι τῶν κατὰ τὼ οἰκίαν σώζεται. οὐ μὴν. ἀλλ' ἐπεὶ τὰ
χείρω δυσχεῖν ἄρχομαι. δυσ καταμάχητον σοι πρίαμα χό
λος, ὃς δήμοι μόνος, φιλοπάτωρ λείπται, τοῦτον ἀπλά
σων ἀπὴν τέχνα. ἵνα μὴ βαρυτέραν τὼ πενίαν ποιῆται νόμε
νος. μόλις γαῤ ἀνέμαυ τῶ πρὸς τὸ παρὸν ἀρκέσω. εἰ μοῦν
ἐβούλετό πη χρησὸν, τάχα ἂν τὼ ἀπορρύξιν πρόυλαβεν. οὐ
γαῤ τῶν τυχόντων, ἁμέτε καὶ αὐτὸν πε σύλλεκε. τὶς γαῤ μείζων
ἀνθρώποις ζημία χρημάτων. ἐπει δὲ δὴ δυσχεραίνη ἄρχεται
τὼ ἀπορρύξιν. τὴν ὑγείαν ἡμῖν προβάλλεται, μικρὸν ἄνω
θεν ἀκούσατε. οὕτω γαῤ ἂν καὶ τὸ μέγιστον ἀδικήματος γνώσ
εσθε. καὶ οὐκέτι τοῖς τυχοῦσιν ἐκβάλλεται. ἐμοὶ βίος ἦν ὦ
ἄνδρες ἐυδαίμων. οὐκέτι δὲ πανώμοσ. ἀλλὰ ταῖς καθ' ἡμέ
ραν ἐπινοίαισ αὐξανόμοσ. διὰ ταῦτα καὶ τὼ ἀπ' τοῦ γά
μου πλουτίαν ὑπέμενα. καὶ γυναῖκα ἠγόμην οὐχ ὥρα κάλ
λουσ πρέβλεπτον. ἀλλ' ἔχουσαν. τὶ γαῤ ἀπ' τοῦ κάλλουσ ἀνθρώποις ὄφελοσ. οὐ γαῤ οἶδεν ὁπλήροσ ἐκ
τούτων αὔξεσθαι. διὰ ταῦτα γοῦν ἐπειθόμην γαμεῖν, οὐχ ἵνα
μοι πανηρὸς γένοιτο παῖς. ἀλλ' ἵνα τοῖς τοῦ πρὸ ἀκολουθή
θεσι τρόποισ. σωτηροῦν ἐμοὶ καὶ σωαύξων τὸν κλῆρον.

σώσει πλειῶν τὸ τάλαντον. τί οὖν αὐτῷ τατῆς ἀπικερύξεως βούλεται. ἐπανέρθωσε εἰσὶ τοῦ παιδὸς εἰσύτερον. καὶ ἵνα μὴ μεγάλας τὰς ἐπαγγελίας ποιῆται. τοῦτο γὰρ μάλισα φιλαργύρων ἄπεται. καὶ λυπεῖν δοκεῖ. καὶ ἅμα εἰς τὸν ἑαυτοῦ τρόπον μεταθεῖναι τὸν παῖδα βούλεται. ἐπεὶ καὶ οὔπω πρῶτον νόμος, ἄγει εἰς ἅπερ αὐτὸς προήρηται τοὺς παῖδας. τραχύτερος δ' διὰ τὸ ἦθος γίνεται. σκοπὸς δ' αὐτῷ πρόκλος. ἐπανελθεῖν οἴκοι τὸ τάλαντον. οὕτω μὲν ἀμφοτέροις τὰ τῶν λόγων περάννυται. τοσαύτην ἔχειν τὸ ζήτημα μέσιν. εἰ δ' τὸν ἀρμόζοντα τῷ φιλαργύρῳ λόγον ἀποδεδώκαμεν, καὶ παντελῶς τὸ ἦθος ἐν τῷ ζητήματι σεσώκαμεν, σκοπεῖν ὑμέτερον.

ΜΕΛΕΤΗ.

Πάρα ὡς ἔοικεν ἅπασι μὲν ὑγιείας ὦ δικάζοντες, παντὸς μᾶλλον εἰπεῖν θανάτου μαλεπωτέρας. ὅπερ μοι συμβέβηκε παρὰ τῶν δικαστῶν ἐμοὶ τοῦτον, τὴν ἀμείνω νόσον αὐτὶ τῆς κακῆς ὑγείας ἀλλάξασθαι. οὐμὲν. ἀλλ' ἐπεὶ τῷ πλέονι τέθνηκα λογισμῷ καὶ δοκῶ μὲν πλείω εἶναι, οἶμαι δ' τῷ βῦ τὰλάντου πάθει, παρ' ὑμᾶς ἀπέβηκα. ἀπλάσασθαι τὰς οἰκίας βοῦν ἐτέλων. καθάπερ οὔπω ἐμοὶ τὸ τάλαντον. καὶ δέομαι τῶν μάθειν ὑμῶν πάτερ. ἵνα μὲν πρὸς λύπην ζημίαν. ἵνα μὲν καὶ ταύτην δυστυχήσω τὴν ἐπίρρησιν, βοῦν τρέφειν ἀνάγκη. ὁ δῆμος. ὁ δῆμος ἀθάνατος, ἀπὸ τῶν ἡμετέρων πλούσιος. ἐγὼ δ' σὲ καινότερα δυσμενῶν πλειόνων. πρὸ τελευτῆς κληρονόμου μόνος. ὃν γὰρ εἶχον κλῆρον πλείω, τοῦτον ὡς τεθνηκὼς ἀπολῶ

τίζεσθε, λυσιτελίστερον οἱ δ' ὀπροὐλαύσασθε. τί οὖν ὦ ἄνδρες πολῖται τί μέλλετε. ἐγὼ μὲν γὰρ ἤδη καὶ τοῖς φίλοις ἅπαντα ἐξέμην. καὶ τοῖς συγγενέσι. καὶ προσήκουσι. δότε μοι τὴν ἐρημίαν ἀντὶ τῆς ἐπιγαμβρίας. δότε μοι πόλιν τὴν τοῦ δαίμονος. ἄρατε ὑμᾶς μετὰ ταῦτα τύχη δέξεται. φῦ μελαβὼν πάλιν ὀφθόνος διαρύσεται. πίοις ὑμᾶς προσοίσει φέρων τοῖς ὄρεσι. φῦ θαλάττης ἥκις ἀπθύσεται. ἀλλ' ὁρῶ γὰρ ὑμᾶς συμποτέρως εἰγλωμένους ἅπαντας. ἅμα μὲν τῇ τύχῃ σων ἀλγήσαντες. εἰ βίμως δοῦναι τὴν χάριν ταύτην φιλοσοφίζεσθε.

¶ Auari hominis filius patre morbo laborante. Aesculapio uouit talentum: Si morbum pater euasisset: Conualescens pater filium exhæredat.

Φιλαργύρου παῖς. ὑπὲρ τοῦ πατρὸς νοσοῦντος, εὔξατο τῷ ἀσκληπιῷ τάλαντον δώσειν, εἰ τὴν νόσον φύγοι. ὑγιάνας ὁ πατὴρ ἐκκηρύττει τὸν παῖδα.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΣ. ΠΡΟΘΕΩΡΙΑ.

Οὔτε ὁ πατὴρ μισόπαις, καὶ ὁ παῖς περὶ ὃν πατὴρ ἀμελὴς ὁ γὰρ τοσοῦτον ὑπεραλγήσας τοῦ πατρὸς φαίνεται, ὥσ μή τι τῶν ὄντων φείσασθαι. καὶ παντὶ τρόπῳ ἀνασώζειν πεφυκέναι τὸν κάμνοντα. ὁδὲ πατὴρ οὐμοίως ἀνόητος, ὡς ἀποκηρύττειν ἐθέλειν, διὸ τοῦτ' ἔχει. ἡ γὰρ ὑπὲρ παιδὸς εἰς τὸν θεὸν ἐπαγγελία· καὶ ἡ τοῦ τάλαντου φιλοτιμία, τιμιώτερον τοῦ παιδὸς γίγνεται ὑπὲρ οὗ πατὴρ ἀπεύθου. ὅθεν ὁ πατὴρ οὐμετὰ ἀληθείας τῷ ἀποκηρύττειν ἀπεργάζεται. ἤδει γὰρ κἂν ἀπάνυ φιλάργυρον αὐτὸν ὑπολάβοι, ὡς ἀνα-

φρονοῦσι καὶ σώζονται. σοῦ πίνω ἔστι καιρὸν ἔχει δ' σιωπᾶν μα. ὥστε ἐμὲ φυγὴ πολλοὺς εἶναι πονηροὺς πείσει τῇ πόλει. ἀλλὰ μίκειτίνος ἡμῖν ὧν βαίνεις ἄνε. ἀνεῖσαι μοιδυς τυχὸν τι παρὰ τὸ προσῶπον. συγχώρησόνμοι τῷ ἐμὲν ὀδύρεσθαι τύ χην. τίμου τῶφυγῆ βασπάνεις. τί δέμε κωλύεις τῶν ἐπ' ἐρη μίας ὁδοῦ. ἐλεεινός εἰμι. οἰκτων. ὑβρισμένος ἄξιος. εἰ τοῖς ἐ μετέροις κακοῖς ἐπιβαίνειν ἔγνωκας. εἰ τῷ ἡμετέραν συμφο ρὰν κέρδος νενόμικας, δύναμαί σοι ζῶν ἡδονὴν μᾶλλον προξενῆ σαι. καὶ γέλωτα. ὁρᾶς ἀ ἀθάνω, λήθη παραδώσεις τῷ κα τ' ἐμοῦ γραφήν. ἀνοίκω τῷ πόλιν, τῷ ἀπιμίαν ἔχων, τάχα πῦσι καὶ λυπήσω, μόνον φανεὶς. ἂν δ' τῷ ἐρημίαν δύνασαί μου καθ' ἑκάσην ἀνάγων τῷ πλάνην ἴδεσθαι. ὡς θᾶσον ἐγὼ τῶ φυγῆδυς τυχέσερος, τοσοῦδν συγκλύσηβῖς ἀλλοτρίοις ἀμείνων κακοῖς. ταῦτα ὦ ἄνδρες πλῖται πρὸς ὑμᾶς ἐπιρεάζοντας ἐ μοὶ καὶ πλεμᾶντας εἴρηται. ἐγὼ δ' κἂν ἐπαι κέναιδοκῶ, καὶ δεινῶν ἄξιος τῇ πόλ, καὶ ὑμῖν λοιπῶ τῆσ ἐνεγκούσης ἀλλότρι ος, μέχρι δύο σῶναι τῇ πόλει ἔυχομαι ὃν φθόνον. καὶ μὴ πρα τέρω χρεῖν τὰ δυσχερῆ. φθόνε. ὦ δαίμον. ὦ βασκανία. ὦ τύ χη πονηρά. σὺν ἐμοὶ τῷ πόλιν ἐπλεύσατε. ὦ δεινῆς ἀπαλλάξει τε τῷ ἐνεγκούσησωτάσεως. κατὰ μηδενὸς ἔτι τῶν πολιτῶν χο ρεύοντες, ἀρκέσθητε τῇ κατ' ἐμὲ τροφῇ. ἱκανὸν ὑμῖν ὑμῖν κα θ' ἑνὸς δημοσιᾷ μεν αἰσθεσθαι. ἰδοὺ προλείπωτῷ πόλιν. ἰδὲ τῶν κοινῶν ἀπαλλάτομαι. μηδεὶς ἔτι μοι τὰς αὐτὰς ἀπλαύ σοι τύχας ὦ πρῶοιβοί. ἐβουλόμην καὶ τοῖς στρατηγοῖς διαλε χθῆναι ὦ ῥήτορσι. ὦ παρόντων ὑμῶν, ὀλίγα τινα πρὸς αὐτοὺς ἀπορήσασθαι. μηδεὶς ἀδικεῖ ὑμᾶς ὦ σύμβολοι κινήτω φθόνος. ἐμοὶ τὰς βίς πλιτείας καλῶς σωδιανείματα. ὑμῖν ζῆλος ἔγω δ' πάθος, περὶ τὴν πόλιν ὁμόνοια. εἰ τὰ μὲν τύχη ἀείλοι

ροσι ξένοις καὶ πλάναις προσέυξομαι. πασάκις οἶει μεσταίξαι τὼ ἐνεγκαμήν πεθήσαντα. πασάκις ὀδύρεσθαι, γένος ὧζυ τοῦντα. καὶ συγγενεῖς. καὶ προσήκοντας. ἆρα κουφοτέρα τῆς ἀπμίας ἡ πλάμη; ἆρα ταῦτα σιφιλανθρωπότερα θανάτου φαίνεται; ἵνα δὴ σὶ πρὸς τοῦβον ἅπαν τέσσ ὃν λέγον, ὡς ἀδὶ γυναικοὶ διέμὶ πλείους γλίσχονται, ἀτοπολογίζου καὶ ὅρα. βοῦς ἀμφροφόνους κολάζομεν. σὶ πολλοὺς ἐπὶφόναις ἁλόντας ἐπόλις ἀνήρηκεν. ἆρ' οὖν ἀκέπφόνοι γλίσχονται, ἀδὶ κατὰὶ φροφόνων ἴσαι γραφαὶ, ὅπ πολλὲς ἁλόντας ἀνηρήκαμεν; πιροτάτας σὶ βοῦς μοιχοὺς ἀμυνόμενοι πμωρίας. ἀλλοὺ δὶ ταῦτα πρὸς σωφροσύνην ἀρκεῖ βὶς ὕστερον. εἰσὶν οἱ κατὰ τῶν ἱεροσύλων ὡς βιαμνήμονες κίνδυνοι. πῶς οὖν ἱεροσυλοῦντες σωτηρίας τινὲς ἁλίσκονται. εἰσὶν ἀμαθείας γραφαὶ. προαγωγείας ἐγκλήματα. πορνείας, ἀσελγείας. πονηροῦβίου. κατὰ πάντων ὑπόκεινται γραφαὶ σὶ κίνδυνοι. ἆρ' οὖν οὔτε πορνοβοσκοί τινες. ὀπμομαίουσιν ἕτεροι. οὐ δὶ ἀμαθεῖσοῦσιν εἶναι, ὀπδεῖναι κατὰ τῶν ἁλισκομένων αἰπμωρίας, πλοῦ γε μὴν τὸν ἐμὸν ἔνεστι μισάμνηβέναβον. βσαύτως ἐυεργεσίαν τῆ πόλειφέροντα, ἐβοῦτον ἀποθανὼν ἴσχυσα, ὡς μὴ κέτι παίειν τοῦεἰ βοῦς ὕστερον. ἀμελεῖτω σὶ βοῦς περὶ τούτων νόμους. τὶ γὰρ ἔτικέρδος τῆ πόλειἔσονται. ἀκέτι ὄν βος τοῦ παίονβος. ἀλλοὺ μοῦτα ταῦτα πέφυκεν, ἀλλὰ φύσει σὶ τύχη διώρισαι. ἀ γὰρ τῆ τῶν τιμωριῶν ὑπερβολῆ. ἀδὶ τῆ τῶν νόμων ἀπειλῆ κακουργεῖν οἱ πλείους ἀπέχονται. ἀλλὰ τῶν προαιρεῖσθαι σωφρονεῖν, σὶ βούλεσθαι. β γὰρ οὖν εὐτυχῆ καλοῦμεν βοῦβον σὶ ὄλβιον, οὐχ ὃν ἄνιδω ἦν μόνον κακουργοῦντα μηδὲν, ἀλλὰ σὶ ὃν μηδὲν ἀδικηθῆναι παρισπάσιν τύχη. οὕτως οὐδὲ τοὺς ἁλισκομένους, σὶ κινδυνεύοντας σωφρονοῦσι τινες, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀρίσην βούριον πρόθεσιν, σω-

δονῆ καὶ αὐτοῖ κατεχόμενοι. κἂν τὸν ὑβρισὴν ἴδης μετὰ τῶν δι
κην ἀναθῶσον, νόμισον ὕβρει μαίρειν τοὺς διπάζοντας. καὶ τοιγε
τοῖλοὶ μισεῖ οὕτως ὑβρεν ἐγνώκασιν, ὡς καὶ τὸν μικρόπ λοιδο
ρησάμενον πυρὶ παραδοῦναι καὶ μάσιξι. τοσούτων τοίνυν ὄν
των, οἷς ἥδονται καὶ μισοῦσιν ἀνάνδρους, καλῶς ἐτὸν νόμοπ θεὶς
προσέταξε τὰς πλείους ψήφους κρατεῖν. ἔθει γὰρ πολλάκις
πεῖσαι ἡμᾶς διπάζοντας ἀνομοίοις τοῖς δόγμασι. καὶ ἄλλον
ἄλλοπ πλέον κατὰ τῶν διπαζομένων ψηφίζεσθαι. τὸν μὲν, ἂν
οὕτω τύχῃ, δημεύειν. τὸν δὲ ἀειφυγίαν. τὸν θάνατον. ἄλλον ἀτι
μίαν. τὸν ἔρροντα. ἢ καὶ μέχρι ῥημάτων αὐτῶν τὴν ζημίαν εἶναι
τὰ τῶν κατηγόρων. εἰδὼς τοίνυν ταῦτα πολλάκις σύμβουλος
μὴν, ὅτων ἐνομοθέτησεν, ἵνα τοὺς διπασὰς ταῖς γνώμαις με
τρήσαντες. πέρας τοῖς ἀτυχοῦσι τὴν πλείονα τούτων ψῆφον
τιθώμεθα. ἀλλ' ἐροῦσιν ἴσως εὐθὺς κατασπασάσαντες λόγον.
ὡς πολλοὺς τῶν ἐνοι κούντων πονηροὺς γνῶναι προξενήσομεν,
εἰ ταῦτα τούτου μαθησόμεθα. ὦ παραδόξου λόγου, καὶ πονηρᾶς
ἀθηνοίας κατ' ἐμοῦ πάλιν καὶ τέχνης καὶ σοφίσματος. ἄνε, μὴ
γὰρ δωρεὰν αἰτῶ μετὰ τὴν κατάγνωσιν, καὶ παρηγόρως με
τέχειν ἀξιῶ μετὰ τὸν ἔλεγχον. ἵνα καὶ πονηροὺς εἶναι συμβούλε
πιωοίαν. ἀδωρεὰν αἰτῶ. φυγὴν. ἀπανάγυειν. ἀγνοεῖς ὅπ πολ
λοῖς ἥφυγὴ πολλάκις θανάτου μαλεπωτέρα νομίζεται; ὁ μὲν
ἐπικατάγνωσις ἀποθανὼν, πολλάκις κἂν ἐν οἰκίᾳ τῇ γῇ κρύ
πτεται. ὁδὶ ἐπ' ἐρημίας τοῦτο παθὼν, τοῦ πόσου τοσ ἐνοικείᾳ
τῇ γῇ δυσμενέστερος. ὥσ τιμικροῦ λανθάνεισ ἡμῖν καὶ σωισά
μενοσ διὼν βλάπτειν ἐπιουδακας. βούλεσθε δείξω πολλὴν
αὐτῶν συμφορὰν; πρῶτον μὲν ἱερῶν καὶ γένους σμίζ μαι. καὶ
πρίδα ταύτην ἐῶ, καὶ τάφους προγόνων, καὶ μνήματα. καὶ
δόξαν πρῶν καὶ διηγήματα. ἀνέπ τοῖς πρώοις θεοῖς. ἀλλὰ δαί

παράνομον εἰ ἦν τοῦτο, καλῶς εἶχεν ὁ παρὰ σοῦ λόγος. ἐπεὶ δὲ δι' τρισπλῆν τὴν πωρείαν κατ' ἐμὲ δέδεικται, μὴ τὰς δύο σωμάτων ἅμα, νίκα τούτῳ τὴν λαμπρὰν τῶν σοφισμάτων. πρὸς θεῶν, εἰ δι' θάνατον ἦτον προσοφείλω, ἢ τὴν ἀπιμίαν κατά τινας τῶν δικασάντων, οὐκᾶν εὐθὺς ἀνεβόησας, ὡς παράνομον αἰτεῖς. καὶ φεύγειν ἔδει. ἀπιμίας ἐρᾷς; οὐδίδωσί σοι καὶ ὠθυμῆς, ὃν θάνατον. δεῖ γὰρ ἐκείνην τὴν φῆφον νικᾶν, ἣν οἱ πλείους τῶν δικαζόντων εἰρήκασιν. εἶτα σὺ μὴ, εἴπερ ἄλλου τινὸς ἐπεθύμουν ἐγὼ, τὴν φυγὴν διὰ τὸ πλῆθος ἀντέδωκας τῶν δικασάντων, ἐμοὶ δι' αἰ τοιαῦται τὴν ἀναμόρησιν κατὰ νόμον οὐδίδως; ἵνα δίσημα τὰ ἀκριβείας πεῴσωμαι, αὐτόσοι τὸ νομοθέτου μιμοῦσθαι τὸ βούλημα. ἐδοξε γὰρ ὅπ πολιτεία νομοθετεῖ, παρ' ἓξ πλείους δικάζουσι, τὰς πλείους φῆφους κρατεῖν προστάξαν. εἰδὼς γὰρ ἀκριβῶς, ὅπ τῇ φύσει διαλλάττουσι πάντες ἀνθρώπους οἱ δικάζοντες. καὶ ὁμοῦ τὴν γνώμην ἁπάντος. ὁδὶ ἑτέρου μᾶλλον χρηστότερος. καὶ ὁμοῦ, ἀδικίᾳ προσφιλής. ὁδὶ δικαιοσύνῃ σύντροφος. καὶ τῷ μὲν ὕβρεως δοκεῖ τῶν ἐν τῷ βίῳ τὸ ἁλιπωτερον. τῷ δὲ, κυβεία καὶ μέθη. ἄλλος καθ' ἕτερος σύλων ἄσωνδος. ἕτερος πολίμιος τοῖς κατὰ τῶν τετελευτηκότων χεῖρας ἐμβάλουσι. καὶ ἄλλος πρὸς ἄλλοπ τῶν ἀδικημάτων παροξύνεται πλέον. τὸν μὲν, ἐλύσησεν ἄδικος φόνος. τὸν δὲ, εἴπερ τοὺς γεγενημότας κακῶς διέθηκε, φύσει γὰρ οἱ ἄνοι καὶ μᾶλλον πάντων οἱ δικάζοντες, πρὸς πάντα μὲν ἀεὶ τὰ δυσχερῆ χαλεπαίνουσι. πλέον δὲ, ἀπειράτις ὄντες ὑπὲ λυπῆς. διὰ τοῦτο πολλοὶ μὲν ἀνδροφόνους ἔσωσαν, ἐπ' ἀδίκοις φόνοις κἀδόμενοι. πολλοὶ δὲ καὶ κατὰ τούτων ἀπᾶνορ φῆφον ἐσήνεγκαν, φόνου μισοῦντες καὶ πρόσρημα. ἄλλοι τὸν πλησίον κτείνω ἀφῆκαν ὡς ἀδίκως ἀποκτείναντα. τὰ τὰς πλεονεξίας κ'

ἐπάρασα. τέλος δ' κατ' ἐμοῦ συμβέντες ἄτοπα οἵα τινες μὴ
χωρεχάφοι κακῶν, συνεργοῦντες γραφῆς τῷ κατ' ἐμοῦ τύχην
κτησάμην, αἴρουσι παρὰ τοῖς δικασταῖς. ὃ τῷ γ' ἐκόσαν ἀπὸ
γοντα ψῆφον. ἐγὼ δ' ὡς περίδυσιρεὶς ἐπὶ γῆς βλέπων, ἔσυνον. ἵν'
τῶν δικαζόντων ἡδυσία κείμενος. ὃ πεμμένων ἐκεῖθεν χέρον, ἢ
μέτριον τὸ ἀτύχημα. ὃ ἀεὶ πλησίασθαι προσδοκῶν. ἐνταῦθα
βίων ὦ ἄνδρες πλέπω, πῶς τῷ τῶν δικαζόντων ὑμῖν φιλανθρω
δικήσομαι. ἃ γὰρ ἐπῆρε πάντας εἰς ἀπάθειαν αὐτοὺς ἐτῶν κα
τηγόρων ἀπορία. ἃ δ' ἁπάντα μοι μᾶλλε παίνουσα τύχη ζοῦ
ζον ἴσχυσεν, ὡς ὁμογνώμονας περὶ θάνατον γνῶναι σύμπαντας.
ἀλλοί γε πλείους αὐτῶν ἀεὶ κατηγόρων ὠμότητα. ὃ τύχης ἄλε
ξιτηρίαν. ὃ δεδώκασιν ἡμῖν μικροῦ πάντες τὸ σώζεσθαι. βαδ
μῷ πνὶ πρὸς φιλάνθρωπον καταβαίνοντες. ὃ ἀπὸ τῶν χαλεπω
τέρων μεταβαίνοντες ἐπὶ τὰ κουφότερα. ὡς εἶναι μοι μέσην
τῷ συμφορᾶν. ὃ μετρίαν ὃ χείρονα. εἶτα δ' ταύτῃ παρ' ἡμῶν
ἰσχύσαι. ἢν αὖ τι λαβεῖν ἐπιτάμεθα. ὑμῖν τε πρέπει φιλαν
θρωπάσασθαι. ἀλλ' ῥᾴστε παρελθὼν παράνομον ἀξιοῖς. τῶν
γὰρ τῷ φυγὴν καταγνωκότων, πλείους οἶλει πάμψηφοι. κατα
εἰθμῇ τὰς γνώμας. μὴ ζῶς δικάζοντας αὖ. καίμὴ τὰς ψήφους
ὁρᾶ. ἀφεὶς ζῶς δεδημοσίας μεῖζόν ζῶς καταγνώκοτας. τὴ γνώ
μας εἰς δύο μεῖζόν πλείονας. τὸ δ' καταλέγε ἡμῖν τῶν δικα
σῶν ζῶς τέσσαρας. ἀπισχυρισμένους τοῖς βουλεύμασι. μέγιστα κα
τάδηλα τῷ βούλεσθαι. ὃ τοὺς τῷ φυγὴν καταγνώκοτας εὑ
ρίσκε πλείονας. σὺ δέ μοι τὰς γνώμας σωπᾶπων, ἀπὸ ζύτερα εἶ
φ παραπρυέσθαι. δ' οὗ τας ὁδὸς παραπρούεσθαι πέφυκεν. εἶ δὲ
τὰς γνώμας. οἶδε τοὺς δικάσαντας μεθ' οἵας βουλῆς ἐκύρω
σεν. θάνατον δ' ἐκ τῶν πνὲς. ἀπμὴν ἕτεροι. φυγὴν οἱ πλείους
ᾠρέκασιν. εἰ δ' οὖν δι πλῆς ὅσης τῆς πμωρίας, τῷ ἐλάττονα

ρων ὠμότητα παύσητε. ἐμοὶ τῶ δυσμόρω τί φίλατον τέρας τὴν συμφορὰν καταστήσητε. ἔξοιδα γὰρ ὦ ἄνδρες πολῖται τῆ πόλει γεγένημαι, παρακολούθησίμοι πονηρός τις δαίμων καὶ βάσκανος. οὔτε τὴν ἡσυχίαν. οὔτε τὴν πολιτείαν ἡμῖν ἐπιτρέπων ἀκίνδυνον. ἐν ἀγοραῖς. ἐν θεάτροις. ἐν ἐκκλησίαις. ἐν παννυχίσι. παντα χοῦ τὰ ἐμὰ πολυπραγμονῶν μόνα. λίγον ἵπλακις ἐράσκαινεν. ἐκκλησιάζοντι σωφρονεῖν. βουλομένῳ συμπαρεῖν. δικαζομένῳ, προυξένει τὰ χείρονα. ὧν πόσα πρὸς τοῦδ ὠδυράμην πολλάκις. ὧν πόσας κατ ἐμαυτὸν ἀφηνα φωνὰς. συγχώρησον ἡμῖν ὦ τύχη, πρᾶξαί τι λυσιτελέστερον. ἴασον ἀπαναθαί μου τῆς προθυμίας τὴν πόλιν δημοτικός εἰμι. λίγειν ἱκανὸς. πολιτεύεσθαι δυνάμενος. κἂν πολιμίων ἐπίφραξε, οἶδα αὐτῶν ὑπὲρ τῆς ἐνεγκαμένης παρατάττεσθαι. διὸ οὐκοῦσει μου τὴν ὑπὲρ τῆς πόλεως προθυμίαν, οὐδὲ φάλαγξ. ταῦτα δὲ τὰ παιδία πολλάκις ἐγὼ καὶ τὰ τοῦ δαίμονος. ὁθ' ὥσπερ ἐπὶ ἰάσεως λία παρακαλούμενος, ἐφόβουν παιδαγωγῶν ἡμᾶς ἐπὶ τὰ χαλεπώτερα. ὅτι κοιμᾶ. ὅτι ἰδίᾳ συγκομῶν τὰ ἀμείνονα. συμπαραθέων θ' ἡμῖν ἄνω καὶ κάτω, οὐθ' μετὰ τὴν συμφορὰν ἀνέδεται. καὶ ἰδεῖ τὰ πολλὰ λέγειν. τί θ' περὶ τῶν αὐλῶν ἐνοχλεῖν δεύτερον. ἴστε γὰρ ἅπαντες τὰ παλαιμοῦ δόξαντα. ἃ ὡς ἐσπόμην εἰς δικαστήριον. καὶ ὡς παλήγορον καθ' ἡμῶν ἀπρεπεῖς. καὶ ὡς οὐδὲν ἀφῆσιν ἀδικεῖν τῶν πολιτῶν. δήμους τὶς ἐμὲ. τὰ καὶ τὰ δια πραπόμενος. καὶ τάδε ποιῶν. πόσας ἐνδείξεις. πόσας ἀπαγωγὰς καταπραπόμενος. ὦ τέλος ἀπερπαζόμην. ὦ παραδοθεὶς, ἠγόμην πρὸς τοὺς δικαζοντας. ἐγὼ θ' τὰ μὴν, ἀνιώμενος. τὰ θ' πρὸς τοὺς κατηγόρους ἀγωνιζόμενος, τὰ θ' ὑπὸ τὰ πάντα πολεμικῶς ἐλαυνόμενος δαίμονος. τὰς μὴν πρώτας ἀπορρόμην γραφὰς. ὦ πρὸς ἕκαστον τῶν παλιγόρων

παρ' ὑμῖν δικασόμενος ἥκω. ἅπᾶς ἀτυχοῦσιν εἰς παραμυθίαν λείπται. βουλεύσι τῶν τὰς ἐγκλήσεις ἀλλοτρίωσιν. εἰς τοῦτο δὲ ἤδη τὰ μὰ πεπείσθαι πράγματα, ὡς τοῦτῳ ἀφορμὴν ἐμπεσεῖν τῆς μεγίστης φιλανθρωπίας παρ' ὑμῖν αἰτεῖν νῦν. εἰ μὲν οὖν ἦσαν πάντες ἡμῖν κατὰ μὲν τῶν ψήφου ἅπτεσθαι οἱ δικάσαντες, ἄλλην ἐδίδουν προσόδων. ἄλλην ὑμᾶς εἰσελθὼν αὖθις ἐν ὠφέλησα. ἀλλ' ἀναμέμικται αὐτὸν δῆμον, ἀπηλλαττόμην. ἐπὶ δὲδέμι θανάτῳ. καὶ φυγῇ. καὶ ἀτιμίᾳ μειζόσιν, ἀκέμοτὶς γέγραμαι. μίαν δ' ταύτῃ εὗρον παραμυθίαν, τῷ ἀπὸ τῆς ὑμετέρας φιλανθρωπίας ἐρωτᾶν. ἃ δέομαι ταῦτα κατὰ μοῦ κυρώσατε, καὶ πᾶσιν ἄδικτων δικαστῶν ἔδοξε. τοῖς μὲν οὖν δικασταῖς, ἃ δ' ἐγκαλῶ. ἃ γὰρ δίκαιον οὔτω μοι καὶ φρονεῖν περὶ αὐτῶν ἃ λέγειν. ἃ δ' γὰρ τὰ τῶν δικαζόντων, τὰ δ' τῶν ἀγωνιζομένων τύχη τὸ πρᾶγμα τῆς κρίνεται. εἰ γὰρ ἠγνοησάντησε. καὶ διδασκόμενοι, τοῦτο ἐπιεικείνεις. τῶν δ' ἀβουλησανὶ σωφρονεῖν ζημία γίγνεται. διὸ πρὸς μὲν τοῦτους οὐδ' ἐν. πρὸς δ' τοὺς ἐπιχειρεῖν ἐμοὶ σωφρονοῦσιν εἰθισμένους. καὶ μὴ δ' κόρον τῶν κατ' ἐμοῦ κακῶν τῷ ἐμὲν πιοιουμένους συμφορὰν. ἀλλὰ καὶ μακρὸ πρὰ μὲν παινοντας τοὺς δαίμονος, ἀπήντησα. εἴπως ἄρα δυναίμην πείσαι ὑμᾶς, μὴ τῶν κατηγόρων ὑπερβολῇ. τῇ δ' τῶν ἀτυχούντων συμφορᾷ τῷ ἀκοὴν ἐνδοῦναι καὶ τὸν ἔλεον. μέλλων δ' τὴν ἐμαυτοῦ τραγῳδεῖν ὃ ἄν ὄρες πολίται τύχην, ἀβλαβέστερος πρὸς τὸ φανερύειν καὶ παρακαλεῖν εἶμαι. διθοικὼς μὲν μὴ ὑμῖς κακοήθης πάλιν ἀδιαφεύξομαι. ἀμὴν. ἀλλὰ καὶ ὑμᾶς εἰδὼς τοῖς ἀτυχοῦσι τῶν πολιτῶν μᾶλλον ἢ τοῖς ἐπηρεάζειν βουλομένοις χαριζομένους, καὶ εἶπον τὰς. καὶ γὰρ ὅτι κὴν δύναιον πρότερον, ἐώρων τοὺς πολλοὺς ὑμῶν συμπαθῶς κινουμένους, εἰς οὓς καὶ νῦν καταφεύγω. ἵνα δὲ τὴν τῶν δικαστῶν κρίσιν βεβαιώσητε. δὲ τὴν πολλὴν τῶν κατηγόρων

τῶν μὴ χαλεπώτερον, ἐσχηματισμένον ἀναγκαῖον λόγον προάγεσθαι. οἷον εἰ προικὸς μὴ νῦν ἀτιμίας αἱρούμεθα θάνατον. ὡς ἐπὶ ἐκείνου τοῦ ζητήματος. μεταχαιρώμεθα γράφῃ δημοσθένην ὁ σχίνης βουλόμενος τοῦ μὴ πολιτεύεσθαι. δημοσθένης ἑαυτῷ τιμᾶται θάνατον. οὐ γὰρ ἵνα μὴ πολιτεύηται τοῦτῳ τοιαύτῃ αἰτεῖ. ἀλλ' ἵνα τοῦτον τιμᾶται πράξηται. ὅταν δὲ ἀμφοτέραν αἰτῶ μὴν συμφορὰν, προικὸς μὴνος καὶ τῆς χήρους, ὡς ἐπὶ τοῦ προικὸς μὴνος πλάσματος, ἀσχημάτιστον καὶ καθαρὸν ὁ αἰτούμενον. ἀπλοῦς γὰρ ὄντες βουλόμενοι τοὺς λόγους. ἁπλοῦς δὲ ὑμᾶς εὐγνώμονας ὑπάρχειν ἀκροατὰς, οἶμαι μήτε τῶν τάξει τῶν προοιμίων, μήτε τῶν κατασκευῶν μεμνῆσθαι. οὐ γὰρ ὑμᾶς μανθάνειν ταῦτα χρὴ ὡς, δευτερολογίας δυνάμιν τοῦ ζητήματος ἔχοντες. καὶ πάντα μετὰ ἀκριβείας τῶν ἀκουόντων εἰδότων. εἰδὲ πρὸς ἕκαστον τῶν ὑποπιπτόντων οἰκείως καὶ χορηγῶς ἀπαντᾶν, καὶ μετὰ πάθους μὴ τὰ προοίμια. ἐλεῖν δὲ τοῦ διηγήσεως καὶ τὰς ἀντιθέσεις παρεκβαίνειν, ὃ πλεῖστον τὰ πάθους ἐντοῖς ἀπολόγοις τηρήσαντες, ὡς ἂν ἐν κοινῷ τόπῳ τὸν ἔλεον ἐν τῷ τελευταίῳ πρατόμενοι καὶ πάντα μετὰ ἀκριβείας διελθόμεν, οἷσπερ ἀσφαλῶς ἐπαινεῖν μαθόντες, ἀκαταισχύνως.

ΗΜΕΛΕΤΗ.

Ἰδοὺ ὑμᾶς ἄνδρες πολῖται καὶ τοῖς ἀτυχοῦσι τῶν πολιτῶν συμπαθοῦντες, καὶ πρὸς τοῦ ἀγρῶ μονα καὶ πικρὰν τύχην ἐναντίως διακειμένους, ἀπόνητα. σρῖαν μὲν οὐδ' ἂν τι γένοιτο, δεῖ δ' ἀσφάλειαν αἰτεῖσθαι. πατέρα σμαι γὰρ ἐπὶ τοῖς ἰσχάτοις. καὶ δεόμενοι ἱκετῶν περὶ τούτων ἥκω. ἄλλα δὲ

τὰς πλείους ψήφους κρατεῖν, νόμος ἐκέλευεν. ἐπὶ δὲ δικασταῖς δυοκαίδεκα ἔγνωσαν θάνατον. δυοκαίδεκα ἐπιμίαν. τρεῖς φυγὴν. ἀξιοῦσιν ἔγνωσμένος.

ΗΠΡΟΘΕΩΡΙΑ.

Μισὸν πάθους ἡ ἀγωνίας δίκτημα. ὁ γὰρ ἐπ' ἀθλίοις βίοις ἀδικήμασιν. ἀλλ' ἐπὶ φαιροῖς ὀλίγων κεῖται τὴν πρόοδον. ἐλέλαγκται γὰρ πᾶν τοῦ. ὅθεν μίξῃ τῷ λόγῳ δάκρυα, τὴν συμφορὰν δικαίου μῆνος, ἵνα τῷ μεγέθει τῶν ἀτυχημάτων ἐλκύσαι δυνηθῇς ὑμᾶς ἀκροατὰς πρὸς ἔλεον. δεῖ δ' αὖθ' φαίνεσθαι παντάπασι τοῖς δικασταῖς ὁμολογουμένων ταχέως. ἡ μάλιστα βίοις φιλανθρωπέραν θυμηδίοις ἴσην ψῆφον. ἵνα ἡ ἴσην τῶν ἀκουόντων φιλανίαν παρπώσηται. ὃ γὰρ ἀχαρίστειν βίοις φθάσασι, ἡ τὴν ἀπ' ἐκείνων αἰδῶ ἀκουόντων ἔχῃ κατάγνωσιν. ἕκτέσῃ δὲ ἄν τις πότερον δίκαιον τὰ τῶν λόγων χρήσιται, ἢ σωφρονεῖν θελήσιται. φύσει γὰρ τοῖς ἀτίμοις λόγων ἀμέτοχοι εἰσιν. ὅπερ ἐσωφώταβος δημοσθένης εἰδὼς, ἤδη καταγνωσθέντος ὑπὸ φράτερος, καλεῖ τοῦτον πρὸς τοὺς δικάζοντας. ἡ ὑπὲρ αὐτὸ σωίσασθαι. καὶ πάλιν ἐν τῷ πρὸς εὐβουλίδην. εἰσάγῃ μετὰ τὴν τοῦ θέμα κρίσιν ἡ κατάγνωσιν, οἰκείοις ὀνόμασι κριθέντα λόγοις χρώμενον. ἐν ταῦθα δὲ ὃ πρᾶγμα παντάπασιν ἄκρον. ἄν τε γὰρ ἐφίσῃ ἀγωνίζεσθαι, ἵνα ἡ φῶς παραδέξαν κατέγνωσαι, ἀλλ' ἡμᾶς εἰσάγουσιν οἰκείοις τὸν κριθέντα λόγοις χρώμενον. ἃ πρῶτα τὰ ἡ μόνοι νομοθέται πάντες. ὃ δ' ἀπὸ ρακάλων ὑπομένῃν δόξαν φίγοντες, ποσοῦτον περὶ τὰς κρίσεις τοὺς ἱεροῦ μῆνα μόνον. ἃ γὰρ ὡς πρὸς ἀγνοοῦντας, ἡ ὡς ἄμφω νον ἡμῶν εἰδότας οἱ λόγοι γίνονται. τῶν δ' ἀπὸ τέρου ἀκουόντων ἕνεκα. καθόλα πέπαυται ἐπὶ τῶν πρώτων ὅταν μὴ ἑαυτοῖς αὖ

ἅπαι βύμιδα δίκην. διατὶ μὴ γνωμήνους ἡμᾶς ὧπ῎ερ ὀξέγνωτας μέλλων ἐπίτειν οὕτων θρέψειν. ἀλλὰ δεῖμε πάντας τὰς οἰκίας ἐκπισεῖν. ἐ ἀπελέσαι σουτῆς ὀργῆς ἡφύσις. ἀκούων τοῦβ μὴ εἰδοκεῖ, κρατεί τω. τῶ δ῎ ἀδελφῶ καθῆσαι. ἐ τὰς αἰτίας τῆς ψυχῆς ὀξέλιφον. ἐ μάθι βῖς διαβάλλουσιν ἀπιστεῖν. τρέφειτον γὸν κληρονόμον. μόνω πάντα παράδος. μόνος ἅπαντα ἐμίτω. ἐμέμφομαι. ὀφθονήσω. μόνον ἐκ γὸν ὁκλῆρος διαβαινίτω. ἐ μὴ τῶ θ῎ο παρασπαλάζον ταί τινες ἰσχυίτω βῖς ἐπιβουλαύουσιν. ἐξελάσαι γὴ σι λὰς σαυβῦ παῖδας παίδας δ῎ ἐκείνους νομίσαι. ταῦθ῎ ὑποσχέσθω παρ῎ ὑμῖν ὦδικασαι. ἐ τὴν ἀπαίρυξιν οἴεσθαι πρᾶότερον. ἐ γαρ ἀδ῎ φόβος, μὴ ἐ σίγης ἐ τῶν ὑποδεξομένων ἀσφαλεία γίνηται. πολλοὺς μοι πεπίπασιν ἀδίαθῆκαι πρὸς. οἶδα ἐπαινέμενος. οἶδα θαυμαζόμενος. οἶδα ἀγαπώμενος. ἔσαι τὶς ὀπίρδος αὐτῦ πιέμενος, ἐφαίνοι τὸ μοι τῶν ὄν των μεταδιδὰς. ἵνα δ῎ τῶ σι μόνον ὧ πῆρ, ἐ μηδ῎ν δείσης. ἔ γαρ λύσῃ τὴν ἀποκήρυξιν. ἀλίσωμοι προσίπαι τέσσι ἐ λαλεῖν ἐπ῎ ὀρᾶς. ἐ παρα πέμπειν μέλειθυρῶν. ἐσιόν τα δ῎ ὀθυρεῶς ἐλάβοι, σφαλῆτω. καλεί τω μοι τὶς τὸν ἀδελφὸν. ἐλθὲ ὦ ταλαίπωρε. θάρρησον. ἄψαι τῶν γονάτων βῦ πρὸς. δάκρυσον. ἱκέτευσον. μεταβέβλημαι ἐσ ἐμὲ γὸμῖσας. φυλάξῃδέσι τὰς διαλλαγὰς βεβαίους τὸ πρὸς ἐμὲ πολεμεῖν. πολέμῃ βίωμι. ἐ λοιδορῇ. ἐ διαφέρε. καὶ τῶ πολέμῳ βύτω, τέρῃ τὴν πρὸς αὐτὸν εἰρήνην.

¶ Plura ſuffrágia uincere Lex iubebat: Ex ſeptem iudicibus duo morte, duo honoris priuatione, Duo damnarunt exilio. Damnatus mauult exilium.

ΟΡΟΣ ΤΟΖΗΤΗΜΑ.

γράμμασι, καὶ παύτῳ ἐπάγων δίκην. καὶ σοιῶν ὧν ἐγέννησεν ἄλλότριον, δίδως λαβέντα παρὰ τοῖς πρόσθεν καὶ φιλοτέκνοις. ἀλλ' ἀλλ' ἴσως καὶ μὰ πρότερον, νῦν γε πρὸς θεῶν ὦ πατερ μισήσωμεν ἡμᾶς. αἱ δι' ὅθεν πρὸ θεούς, οἷς ἔθυσας μὲν εὐχόμενος γενέσθαι πατὴρ ἔθυσας δ' ἤδη γεγενημένος. ἔθυσας δὲ δεκάτῳ σοιῶν. ὅταῦτα αὐτῶν δ' ἔσω. μὴ τοίνυν. μὴ τὸν κλῆρον παραδοῦναι τοῖς υἱέσι, ἀλλὰ διαδόχους. κληρονόμους. χορηγοὺς. τελετάρχας. ῥήτορας. πρέσβεις. στρατιώτας ἀγαθοὺς. ἀρίστους. στρατηγοὺς. ταῦτα ὡς εἰκὸς, ἐδέου σοι γενέσθαι παρά τῶν θεῶν. ὧν ἡμᾶς ἐυχαὶ πρῶτον τούτων ἀναμνήσθησαν. ταῦτα αἰσχύνθητι. ἐ μὴ σαυτοῦ μὲν ἕνεκα θάπτασκέσις, ὀντωνυίων. ἡμᾶς δ' ὀρφανοὺς, ὄντας πρὸς. ἵνα νῦν ἐδάκρυσιν ἡμῶν. ἵνα μὴ ὀδυσμὸς ἀδελφός. ἵνα μὴ στίνος μὲν εὐδαίμων νομιζόμενος ἐγὼ, νῦν δ' ἀθλιώτατος. ἵνα μὴ σ ἐλυπήσαμεν τοὺς ἀληθῶς φίλους. ἵνα μὴ ἐυφράναμεν τοὺς φανερῶς μισοῦντας. ἐ τοὺς ὁμολογοῦντας. ἐν μὲν ταῖς ἄλλαις ἁπάσαις οἰκίαις, ὁμόνοια. φίλτρον. κοινοὶ λόγοι. κοιναὶ ἡδοπαίζαι. τέρψις ἐμμελεῖς. ἐλπίδες ἀμείνους. παρὰ δ' ἡμῖν ἐν κλίματα. κατηγορίαι. θυμός. ἀγανάκτησις. ὀδυρμός. κατάφοραι. νομίζειν ὑπ' ἀλλήλων ἀδικεῖσθαι. πόλεμος ἔσω θυρῶν. στάσις δ' ἀδαμόσι. οὐκέκαμες ὦ πατερ μισῶν ὓς οἰκείους. ἀκάπειρκασ βοῶν, ἐ διαρρηγνύμενος. ἀλλὰ πόλεις μὲν πόλεσιν ὑπὲρ τῶν μεγίστων ἐγκαλοῦσαι πολλάκις. μέλλουσι μάχεσθαι σωιέν των ἤδη τῶν στρατοπέδων, πρὸ τῶν τραυμάτων κατέθεντο τὸ ἔλεος. καὶ διελύθησαν ἀλλήλοις σωφρονοῦντες. σὺ δὲ πατὴρ ὢν, ἀθάνατα μαλεπαίνεις, καὶ ἀποπέμπεις τὸ προσηκον εἰς αὐτὸ σύμβολον διαλλαγῶν, ἀλλὰ κακώσας ὅσ ἐγέννησας. εἰ δὲ ὡς ἀποιεῖ περὶ τὰ αὐτῶν τὰ θνητά; τί σ ἐγέννησα ἄρα σωιφρόσατο μοι τὸν γάμον. περὶ τίνα θεῶν ἁμαρτόντος, τοῦτο

ἀθενοῦντα. καὶ δυσκολαίνειν ποιεῖ. καὶ τὸ καινὸν αὔξει. δεῖσθαι περὶ ἅπαντα τὸν κάμνοντα. διαπάντων εὐφραίνειν. ἀνιᾶν δὲ μὴ δεῖ καθ' ἓν. διὰ τοῦτο πρὸς αὐτοὺς καὶ φοβόμεθα. ἐπὶ πλάττομεν λόγους ἀφ' ὧν ἂν λυθείημεν. κἂν δυσχερές τι συμβῇ προϋπολαμβάνομεν. ὃ δὲ κἂν ἀγαθὸν ὡς ὀλίγον μέν. τὸ τοίνυν ἐμέλλον ἀγωνίζεσθαι πρὸς σὲ τοῦτο. καὶ ταῦτα ἀνὴν εἶπον τὰ πολλὰ διεξιέναι. καὶ πειρᾶσθαι δημοσίᾳ ὡς ἐπὶ ὀρθῶς βουλεύειν. ἐπὶ ψυχὴν εὔβιμον εἰς ὀργὴν παροξύνειν. ἐπὶ πῦρ ἐπάγειν πυρί. ἐπὶ τὸν ἀνδρῶν ἐπὶ τῶν ἰατρῶν ἄλλων ἐπικρατῆσαι σωτηρίᾳ τῷ νόσου. ἐπὶ ἐμοὶ τῷ αἰτίᾳ ἐχθρὰν τελευτᾶν. ἕλος ἔστιν ὁδὸν πρᾶξαι ἀπιθάνως. ἕως ὁμοίως πείσας τῷ ἀρρωστίαν. ὅτου γὰρ ὁμοίμφετο πρὸς αὐτὸν ἐπαινέσας. σίδηρον μὴ ἐπιτήδειος τῷ πρὶν. διάθυμος δὲ αὐτὸν ἀπολωλέκειν. εἰ γὰρ νῦν ὑγιαίνων ἐμοὶ δεῖ ὡς δέκα τοὺς λόγους, καὶ ἐγὼ τῶν δικαζόντων ἐπὶ τῶν περὶ ἐκείνου συγχωρούντων μὲ δίκαια λέγειν, τίς ἂν ἔθα τότε μεμαζομένης ὑπὸ τοῦ νοσήματος σοι τῆς ψυχῆς. ἀρ' οὖν κἂν ἐκπράξαι ὠφεῖν. ἀλλαγήν ὡς ἀπολλύναι σε τοῖς λόγοις. ἐπὶ ὃ κατ' ἐκείνου μὴ ἑτέρᾳ μῖσος. ὃ δὲ πρὸς ἐμὲ φίλτρον εἰς μῖσος μετέβαλες; ἀπόφασιν δ' ἂν καινὸς ἰατρὸς τῆς ὀργῆς γενόμενος. ἄλλος δ' ἂν ἀνταμφοῖν ἐπὶ δύο κλῆρον ἐκαλεῖτο. ἐπὶ ἐχὶ τὸ πανόταλον, ὃ δὲ σοί τινος αἴτιον γεγονέναι δοκεῖν τίνος ἐμεῖζον καινοῦ. διαβέβλημαι γὰρ φησὶν ὑπὸ τῆς σῆς φιλαυτίας. ἀλλὰ δὲ τοῦτο δικαιοῦμαι μὴ τοῦτο παθεῖν, εἴπερ ἐβουλήθησαν πᾶν. ἐγὼ μὲν γὰρ ἔπιζῶντος. ἔτι τεθνεώτος, ταὐτὰν ἀλεῖν πρὸς ἕτερον. οὐδὲν πρὸς αὐτόν γε ὄν ἀδελφόν. ὁ δὲ αὐτὸς ἑαυτῷ ὡς ὁρᾷ τι ἀδικεῖ. ἐμοὶ δὲ γε ἅπασι γάν. ἅπερ ἐμὲ μόνον ἐπαινεῖν τὰς διαβολὰς. καὶ φάσκειν ξυμβουλεύειν. ἐπὶ χαίρειν μὲν ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις. ἀπαλλάττειν δὲ τῷ οἰκίαν. τὰς ἐνούσας παραμυθίας. ἔστω δὲ ἡμῖν ἅπαντα εἰμὶ καλῶς. νῦν δὲ πολεμῶν τοῖς

τὰ φέρειν δικέμι. τὶς ἔνσιτῶν θεῶν ἐπιγνῶτὶς τὰ μισθὸν ἄνσι πιεῖ σωὸν γὸν αἰσχρὸν βιαζομένης πνίας. καὶ γὰρ ἂν ὁμιμφόμενος ὡς καπισμῷ γὸ γένος ἐφάμι τὸ τὶ ἄν. προδήλου πᾶσι τὰς ἀν λογίας οὔσης. ὅπι ἐμὲ πῆρ τὶς ἐυδαίμων θρίψας, ἃ παθόντα τῶν προγόνων ἀξίως. ἔπειτα εἰς ὀργὴν ἐμπεσὼν ἀμοιρον τῶν αὐ βῦ κατέσησε. ἃ μὴν τὸ δεῖσθαι ἃ ζητεῖν τροφὴν ἐπὶ πράξεις ἃ βουλήτους δικάζ. εἰμὶν γὰρ ὧ πῆρ ἅ παντες οἱ συγγενεῖς ἀπὸ τῶν ὄντων αὐβῖς συμφέροντες, ἐποίουν αὐτῶ πνα ὐσίαν, μάτην ἂν ἦν ἀν σιτὸς ὁφισμα. μὴ δι δόι τι τῶν σῶν τῶ παρ' ἑτέρων. λυπομένω, εἰ δ' πιρῶς, ἃ ὡσ ἅπαντες ἠδικημένοι τὴ πνία φθαῤῥῆν δικδίδοσαν, χαλεπὸν ἂν ἦν ὧ πῆρ ἀμείνωσι χωλεῖσθαι γὸν γόν ὑπὸ τὰς ἀχρηματίας, μὴ εἰρω μὲν οὖν χωλεῖσθαι, χαλεπὸν δ' ἂν ἦν. μᾶλλον δ' εἰ ἃ μηδεὶς ἴων ἄλλων, αὐτὸς ἂν αὐτὸν ὕστερον εἰς κοι νωνίαν εἰσῆγον. ὁμολογῶ γὰρ, εἰ ἃ παρεξύμωλῶλόγω. τὶ οὖν ἔδει πονηρὸν ἐπὶ τὰς διαθήκας χωόμενον, φιλανθρωπεύεσθαι με τὰ τοσαύτης βλάβης. αὐτὰ δ' ταῦτα φησὶν. ἡμῖνα ἐκέλευσεν γράφειν, τὶ μὴ πρὸς ἐμὲ δικλέχθης. ἦν γὰρ πουβέλτιον λίγον τὰ πείθειν, ἢ διὰ σιγῆς ἀδικεῖν. καὶ πῶς ἂν ἀσθενοῶ π τὲ καὶ φαύλως ἔχοντ. καὶ τελευταῖ ἀνομίζον π περὶ τῶν αὐτῶ βουλεύεσθαι, λόγον ἀπίτεινον μακρὸν. πῶς δ' ἂν παρὰ τοῖς σοφοῖς ὁρῶν ὃν καιρὸν ἐπαινούμενον, αὐτὸς ἂν οὕτως ἄκαιρον πρᾶγμα ἔπεισῆγον τῶ μόσω. καὶ ὃν ὠθνωώμενον τῶ πυρετῶ λόγοις ὀλκηροῖς ἐβάρυνον. ἀκίνει ὦ δικασταὶ πλίνκς δεῖ βῖς βιούσης ἡσυχίας ἢ οὐκίνεῖ ὑπὸ τῶν ἰατρῶν παρ αγγελλόμενον δεῖν ἠρεμεῖν. αὐβὺς τε ἐκείνους, καὶ βὺς παρόντας αὐτοῖς ἢ καὶ τὰ μὴ λυπηρὰ τὴ φύσ λυπεῖν τοὺς τοιούβους δώσαι ἢ κἂν φθέγξηταί τις κἂν μὴ. κἂν ἐρᾷ. κἂν καθίζάνει. κἂν μειδιᾷ. κἂν σκυθρωπάζῃ. κἂν ἐξίη. κἂν μένῃ. τούτων ἕκασον πλέπει γὸν ἀ

βῦ σώματος αὐτοῦ ὃ πλέον ἀνάλωσιν κλύσιν. τί βύτων ἔδεξε τῆσαι πλέον. ἐ ταῦτα ἐπαίτιαις οὐπαίτιμεγάλαις, ὡς φησὶν αὐτὸς ὁπᾶρ. ὁμαλεπίνας μὲν, ἐκὰ πικρύξας δέ. καὶ βιέπτ' τῶν δεινοτέρων ἐπέπραγε. πάντως ἂν ἐπὶ τοῦβ ἦκεν. ἃ γαὶ δὴ φύσιν ἂν ὡς ἀκοῖδεν ἀπικρύπτειν. ὃς γαὶ ἀδελφοῦ φιλᾶ νιαν πρὸς ἀδελφὸν, τύτε μετόμενεν ἀξίαν, τί ποτ' ἂν ἔρασιν ἐν αἰσχίσοις ἐκεῖνον λαβὼν. βῦτο μάλιστα ὥ πὲρ ἔπεπε τῶν ἴσων ἀξιῶσαι τὸν ἀδελφόν. ὃ ἐ παρὰ σὶ μικρὰ πειρεῖσθαι τὰ ἁμαρτήματα. σημεῖον γαὶ ἓν τοῦβ βῦ προϊόντα ὃν χρόνον πάντως ἂν πᾶσαι διαλλαγὰς. ἀᾶν ἡγούμην σε σωθέντα δώσειν, ταῦτα αὐτὸς ἔδωκα. νομίζων ἐδιαφύγοις τῶ νόσον, ἐπαινουτεύξεσθαι παρὰσοῦ τὴν προσθήκην. ἐ ὡς ταῦτα ἤλπιζον, μάθοις ἂν ἐκεῖθεν. τῶν μὲν γαὶ μάντεων ἀδεὶς προφήτης τῶ πλατεῖ. εἰδ' ἀτροὶ παρήκουσ ἀῖεσθαι. τὸ δὲ μέλλον ἄδηλον ἦν. ἔπεσ οὖν ἐνέγραφον, ὡς ἁπάντως σε λύσων. ἀλλ' ὡς εἰτύχοι. τάτε γράμματα. ἐ ὃ πεπραγμένον ὕστερον εἰσομένοις ὁδὸν τοῦβ προσδοκῶν τῶ μὴ δόξειν ἀδικεῖν, εἰγνωσθείν. ταῦτα δή πᾶ ἔγραφεν. ἐρυθρόμενμὲν αὐτὸν φησιν ὑπὸ πενίας γνίεσθαι βελτίω. τί δ' ἐμείρων ὑπαὐτῆς ταύτης ἐγένετο. καλὸν ἦν παρὰσοῦ δεδόσθαι τὴν πενίαν τὴν ἀφορμὴν ἢ οἵᾳ πὲρ τὸν μὲν πλοῦτον πανταχῆ κακίαν ἐμπεσεῖν. τῶ ἀρετὴν δὲ πανταχῆ μετὰ τῆς πενίας εἶναι. ἀνῄρει. ἀλλ' ἴσμεν ἐ πλέ τοχρήσασθαι καλῶς, πενία γνίεσθαι τῆ πλουτεῖν κακίας μᾶλλον αἴτιον. ὅσω πλοῦτος μὲν, ἁμαρτάνειν βουλομένῳ χορηγεῖ. πενία δὲ ὃν οὐβουλόμενον ἀναγκάζει, εἰ γαὶ ἐθέλεις σκέψασθαι τοὺς ἱερὸ σύλους τοὺς βιμωρύχους. ἐ ὅσοι κινοῦσι θήκας ἐ ὅσοι τῶ ὥραν πωλοῦσι. ἐ κλέπτας. ἐ λωποδύτας, ἐ ὅλως τὸς ἐπικέρδεσιν ἀδικοῦντας, ἐκτῶν ἀ πέρων εὕροις ἂν πλείους. ἢ ὅσοι ἐν ἀφθόνῳ ζῶσι. καὶ γαὶ αὖ τὰ ἄλλα ἀνέγκλητα ἐστίν, πλὴν

διόν τοῦ, ἐκᾶν ἀμ τεῖσαιμι. ἐ διαλίχεντε πρὸς αὐτὸν ἀκολίασάκις, ὡς ἀδαμοῦ ῥαθυμητέον. καὶ οἶμαι γε αὐτὸν καὶ πεπεικέναι βελτίω. νέοι δ' ὦ δικασταὶ γεγωκότες πάντες ὑμεῖς, ἐ νέους τρέφοντες ὑμεῖς. ἴσεπου τῷ τοιαύτῳ κλιπίαν οὐδωσαμὴν ἀναμάρτητον εἶναι. ἀλλ' ὁμῶς μᾶλλον. ὁδ' ἕπος. πάντας δ' ἕκασος ἁλίσκεται πᾶ καὶ μωραίνων. καὶ τί θαυμα γὸν, ὅπουγε καὶ τὸν ἥρας οὐ παντα χοῦ φυλάπτον κόσμον. ἀλλ' ἴδε καὶ τούτων πολλοῖς ὧν ἔδρασαν μετεμέλησε. καὶ τὸν αὐτὸν ἔυροις ἂν γέροντά τε. καὶ ὦπ πρώμενον. ἔτι δ' οἷς καὶ τούτων αὖ τῶν ὑπῆρξε συγγνώμης τυχεῖν. ἐσυγγνώμη γαὸ ὦδικασταὶ βοῖς μὲν νέοις, ὡς μέοισ. πρεσβυτέρῳ δ' ὡς ἀνῶ δίδοται. θεῶν γαὸ οἶμαι μόνον, τὸ πρεσπους, ἢ ἁμαρτάνειν εἶναι. ἀκοίδις πώλας ὧ πῆρ ἐ σκιρτῶντας. καὶ θορυβοῦντας τὸν ἱππία. καὶ οὐπαρὰ τοῦ τοδοκοῦντας ἀχρήσους εἶναι ἐ ἀπερρι πουμένους; ἀλλ' ἴδε πνος ἀκήκοατῶν τι αὖτα δεινῶν. τούτους εἶναι τοῦσγλυαίους τῷ φύσιν. τοι γαροῦν μικρὸν ἀνασχόμενοι τῶνσκιρτημάτων τὰς μόπτος παρελθούσας χρῶνται πρὸς τὰ ἔργα. σωφρονοῦσί τε ἤδη, καὶ πολὺ τοὺς ἄλλους νικῶσι. ἐφυγέπτων ὧπαίνων ὁ παῖς. παῖς δ' ἦν. ἐ δεῖ τῶν τηλικούτων τοὺς μὴ φιλοπόνους, θαυμάζειν τὲ, ἐ πρεσβυτέροις ἐοικέναι νομίζειν. νομίζειμὴ τοι τὰ τῆς κλιπίας ποιεῖν. εἰ μὴ οὖν οὐδενὶ συγγνώσε τῶν πάντων. ἴρα εἴπε ἀποδέξεται. ἐ ταῦτα ζῶν ἐν δημοκρατία. εἰ δ' εἰσὶν οἷς προσήκῃ τούτου τυγχάνειν τινὰς πρὸς ὑμῶν τῶν νέων ἄξιον. ἐδίδοῦμαι δίκην τὸν ὑὸν; ἐδὲ φώνει. ἐ ταύτῃ ὡς φαίκἂν ὑμιπρὰν. ἀπηγερέθη τῶν παρὰ σοῦ λόγων μέτρον πολύν. ἤκουσεν ἀγγελλόντων ἀπλᾶς. φόβῳ σωιέζεσεν. ὤφθη παρὰ τῶνοἰκετῶν τρίμων. ὑμετέσχε τραπέζης. ἔδόσιν ὑπὲρ μέζόνων. ἤνεγκε διακόνων ὕβριν. ἐννυξὶν ἠγρύπνησεν. ἐν ἡμέραις ἔκλαυσι.

περ εἰ γὰρ κίνδυνός τις ἀμφοῖν ἐπῆρτηται, ἐβοηθεῖν ἀμφοτέροις μὴν ἀκεῖνον, δατέρῳ δ', τὸν τὸν πρᾶ α σώζειν ἕνεκα ἄν, ὅτωνῶ τὸ δὲ μὴν ἀγελαίνονβος. ἐκεῖνα δ' ὄνβος ἐνσυμφοραῖς, τὸ πιεζόμενον παρεπάλῃ τὴν ἐοπὴν. ἀν αμιμνήσκου δ' ὧ πτῆρ ὡς παῖδες ὄντες κομιδῆ. ἐ τὰ τῶν τηλικούτων ἁμαρτάνοντες, ὁ πὶ τὰ πᾷ λάσαις, κατεφαίνομην ἐπὶ τὴν μρᾶ α. ἐδ', ἐδέχετό τε καὶ ἐπεκούρῃ. καὶ ἐδεῖτο μὲ τύπῆμ. καὶ συγνώμην εἶχες. βιοῦβδὲ τι ἐ τοῦν. σὺ μὴν ἠγανάκτῃς. τῶδ' ὁ κίνδυνος μέγας. ἐγὼ δ' ἐ βοήθουν ἀδελφὸς ὢν. σύγνωθι δὲ ἐ νῦν. εἰ μὴν γὰρ ἐνὴν ὁμοῦ καὶ μεταδοῦναι τοῦ πλήρου καὶ μὲ, καὶ ὃν γεγράφθαι τε καὶ μὲ γράφθαι πλειρονόμον, ὥς τ' ἄξιόν σαί τιμαείζεσθαι, κἀκεῖνον προσίεσθαι, πάντων ἐγὼ θρασύτατος. βοῦ μὴν φρονῆσας. τὸ δ' παιδὼν. εἰδαίρεσις ἔμ, ἃβίς σοῖσ προσέχῃν ἐκμασιν, ἢ τὰ βοῦδιαβιβλημὴν θεραπαύσαι τύχην, εἰκὸς τίμενόμιζε πεῖν θέναι. πρὸς ἐκεῖνην ἀποκλίνοντα. καὶ τῇ φύσει τὸ πράγματος μὴ τῷ παιδὶ προς τίθῃ τὴν αἰτίαν. ἐπαίνων ἄμην εἰκεῖν ὡς ἓν τοῦτ' ἦν ἐντῷ τὸ πεῖνομῆν, μόνον τὸν ὃν ἀδελφὸν ἐλεῖν τυχεῖν. ἄλλο δ' ὅδ' ἦν. ἀλλὴν ἕτερον ὠδικασαὶ μέγα. τί τοῦβ'; τὸ ἐ τὸν πρᾶ α μοιτὴν μέρῳ δόξαν διαφυγεῖν. ἐννόουν γὰρ βύς ἐσομῆνας λόγους εὐρων τὰς αἰτίας. ἃς ἐπῶν τὰν τῶν πρᾶων οἱ ὠμῆνέγειροι. ἰοὺ ἰοὺ τᾶς μαλεπὰ τυβς. ὧδ' ἐ τηλαλὴν προσιέναι δοκοῦσα, τὴν ὀργὴν ἐπράωιν. ἀλλ' ὠνῆθη δεῖ ναὐτὴν ἐ πάτω φέρων ἐλθεῖν. ταῦτα ἤδειν ἔχοντα. ἐ ὡς ἐπατρᾶ τὰν ὁ παειὼν τὸν τάφον. ταῦθ' ὅπως μὴ γένοιβ πρόυνοούμην. διὰ τοῦθ' ὅπερ ἐκθλὴν ὕστερον θωρειὰν διδόναι. τῶν διαθηκῶν ἐ τοίουν, ἀμφοτέροις εὐρίσκων τοῦτ' ἰλυσιτηλοῦν. τίουν δ' ἐδίκουν ἐκτῶν αὐτῶν ἀδελφῶ καὶ περὶ βοηθῶν. ἄξιος γὰρ ἦν φησι ταύτην δοῦναι τὴν δίκην. καὶ εἶπεν ἐν ἡμῖν τὸ ἁμάρτημα τοῦ νέου. ἐγὼ δ' ὡς μὴν ἐκἀμελήθην τὰ ἀδελφῶ τῶν

τὰς διαλλαγὰς ἔπραξεν. εἶδον ἀπειρούμενον οὐ τοῦ ἡμιλλημένου μόνον. ἀλλὰ καὶ τῆς ἀπιμίας αὐτῆς. εἰ γὰρ σὺμβη ἐτεθνήκεις, ὀδὶ μετεῖμε μηδενός. εἰδιαθήκαι δ' ἀνεγινώσκοντο, τὰ γράμματα δ' οὐλείμον τὸν ἀδελφὸν, τὶς ἂν ἦν ὅλοις τοῖς αὐτῶν βίος. πρὸς τίνα ἂν τὶ βλέψειν, ἢ ἐνίοις, ἢ πρεσβυτέρων. ἢ πὶ ποίου δ' ἂν ἐφάνη βήματος. τίνα δ' ἂν εἶπεν ἐντῷ δήμῳ λόγον. πῶς δ' ἂν ἠξίουτῶν κοινωνῶν ἔχειν τὸ ἴσον. ἐπὶ τῶν πρώων τοῦτο οὐκέτ' ἔχουσι. πρεσβείαν δ' ἄντις ἐνεμείρισε. στρατηγὸν δ' ἄν τις ἐχειροτόνησεν. ἐκτίνων δ' ἂν ἔτημε. παισὶ δ' ἂν αὐτοῦ πῶς ἐπετίμησε. ταῦτα πάντα ὥ πὲρ ὄξ ἐκείνου, τῶν διαθηκῶν ἐφύετο. καὶ οὐκ ἦν ὡς ὠφουσίρησις χρημάτων μόνον. ἀλλὰ καὶ τῆς παρρησίας. τοῦτο αὐτὸ τὸ γλῶτταν ἀπέτμησε. τοῦτο, τὸ σόμα ἐνέφραξε. τοῦτο τῆς πρίδος ὄξέβαλε. ταῦτα ὁμοῦμε πάντα εἰσῆλθε. ταῦτα τὸν ἔλεον ἤθροισεν. ὑπὸ τούτων ἠναγκάσθη τὸν διαθήκην γεγράφθαι. τοὺς δὲ τοιούτους ἀνθρώπους, σώζοιτ' ἂν ὑμεῖς εἰκότως, ὠδικᾶσθαι μᾶλλον, ἢ ἀπολλύοιτο. νομίζοντες περὶ τοὺς αὐτῶν χρηστὸν, ἴσως ἂν καὶ περὶ τοὺς ἄλλους χρήσθαι, τὸν δὲ εἶσ ἐκείνους ὠμὸν, κοινὸν ἁπάντων ἐχθρὸν εἶναι. ἀλλ' ἐγὼ τὸν ἀδελφὸν οὐκ ἐλεήσας. πολίτην ἀπώλεσα? εἰ δὲ μὴ πολίτην, μέτοικον? εἰ δὲ μὴ μέτοικον, ξένον? εἰ δὲ μὴ τοὺς παρ' ἡμῖν, τῶν ἄλλων τινὰς ἑλλήνων? εἰ δὲ μὴ ἕλληνα, βάρβαρον ἄν? ὁ δὲ μηδένα ἀνῶν, δικαίως ἂν κατεγνώσθη ζῶν. ἀφείδησας ἐν πολεμίοις ὥ πὲρ τοὺς δι' ὅπλων ἐληλάντας ὑπὸ τῶν κεφαλὴν ὑποτεμνόντων θανατομῶντας πολλάκις? διατί. ὅτι μὲ τὸν μέν ὁπράξας κακῶς ἐλεεῖται. πολεμίων δὲ ἐλεοῦμεν, αὐτὸς δὲ οὐκ ἦν εἰς ἀδελφὸν ἀνελεήμων? πὲρ ἦν ὁμαλεπαίνων. ἀλλ' ὁτὰς ὀργὰς πρὸς μῶνος ἀδελφός. ὁμὸν, ξυμμιῶν. αὐτὸς δὲ κολαζόμενος. ὁβίνων οἷπερ ἐκεῖνος, ἐμὲ καθεῖλκεν ἐπὶ ὃ πεμοῦν, ὡς

ἂν ἐν μάχῃ νικήσας, ὃν οἰκεῖον πολέμιον κτείνω, μὴ ἴσῳ δίκῃ τοῦτον ἐν τοῖς ἔργοις ἠρώμην δύνασθαι. καὶ πρὸς αὐτὸν ἐνθένδε βλέποντες, τὸ πραγμένον ἥδιον, ἢ πικρὸν ἡγεῖσθαι. καὶ τὰ τοίνυν ὧν περ τὸ δίκαιον, καὶ νῦν ἐμοὶ δικάσατε. ἐγὼ ταῦτα ἔγραφον ἐφ' ὑμῖν τῶν σοὶ δοκούντων, καὶ πρέπειν εἰ αὐ βουλόμενος τὰ πρὸς σὲ δ' ἀσθενέστερον τῶν ἀρισκόντων ἐμοί. ταῦτ' ἔλεγες ἀεὶ πρὸς ὑμᾶς τοὺς δημότας. ταῦτα πρὸς τοὺς φιλτάτους. ταῦτα πρὸς ὑμᾶς πολίτας. ταῦτα πρὸς ὑμᾶς ξένους. ὑπὲρ ὧν ἐμὴν δὲ πρᾶον ὑπὲρ αἰδοῦς ἐμοιγε. ὃν τῆς μὲν κατηγόρου ὑπὲρ τοῦ πρὸς. ὑπὲρ τῶν παιδαγωγῶν. ἀλλ' ἐγὼ περὶ σὲ κακῶς. δὲ λυπεῖν ἐρούμην, ἀπρολελυπημένος. ὃς οὐδὲ προλυπηθείς, ἀν πλυπεῖν ἐβουλόμην. εἰ μὴν μανείς, πῶς ἀσπάσαιμι δίκην. εἰ δὲ σωφρονῶν, ὅσῳ φρονοῦντες τὰ βιαῖα. ἀλλὰ τί δὲ παθὼν ὑπὸ ἐκείνοις ἐκέλευες ἔμβιον. ὃ δὲ μόνος ἀξίωσα κληρονομεῖν. ὥσπερ ὦ πεῖρ δυστυχοῦντα τὰ ἀδελφόν. ὃ γὰρ ἐκείνου γε ταλαίνῃ πολλάκις εἰπεῖν. καὶ ἐμοίως τε ἐγνώμην τὰς διαθήκας ἐκβαλεῖν. ἀλλ' ὡς περ ἀκούειν ἐρούμην τὰς φύσεως βοώσης, ἔγγραφε καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτῶν συγγονέων. ὡς ὑμῖν μὲν ἐμὲ περ. ἐμὲ δὲ ἀνάγκη τὰς δαίμονος. εἰς δυσὶ νόμους οἱ μὲν χρησοὶ τερθέντες. οἱ δὲ χείρονες παραβαίνουσιν. ἐμοὶ δὲ κ τῶν νόμων ἐκείνων αἰδὼς συνηυξήθη. διὸ ὑμᾶς εἴπερ σοι τῶν πολεμίων ἐστίν, δέξομαι ῥαδίως ὑπὲρ σοῦ τιμωρίαν. τῶν αὐτῶν δὲ ἐμπεπτυχέναι. ἐν ἀνομοιώσεις καὶ τρίτον εἰπεῖν. ὡς καὶ τὸν ἀδελφὸν τοῦτον αὖ τὸν ἐμὸν πίστει μᾶλλον ἀδίκως. οὐ γὰρ ὀνόματα ἁπλῶς ἡγοῦμαι τὰς προσηγορίας ταύτας. τὸν πατέρα. καὶ τὸν μητέρα. καὶ τὸν παῖδα. καὶ τὸν ἀδελφόν. ἀλλ' ἐν ἑκάστῳ τούτων, ὑστέρειν ἀλλήλους ἀνάγκην τινὰ ἐγκεῖσθαι. πλέον δὲ ἀδελφόν. ἐν πρώτοις διαθηκῶν. πλέοσα δὲ ἐν τῷ καιρῷ τῶν διαθηκῶν, ἐμοί τε αὐτῷ κύσσος.

ἁπλοῦς, ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν ὤν, ἀλλ' ὅλης τῆς οὐσίας ἐπίμυθιον· ἀλλ' ὁμοῖόν τι τοῖς ἐμέμφατο, πῶ ἀπεκρύπτη. λέγω ἔγωγε δ' ἐμοὶ τοιαῦτα. οἱ μὲν πρεσβύτεροι, ἐδίδασκον οἱ δὲ ἐπιτιμῶντες, ἔδοξαν οἱ πολλοὶ ἀναγκαῖον εἶναι τὰ μὲν πρὸ τοῦ πάντα ἀκούοντα ἰδεῖν, ἐρώμενα πρὸ τῶν πολιτῶν. ὅπερ ἁμάρτημα· ὅδε, ἑταίραν ἔφυτρεφεν. τὰ πρὸς καταφρονῶν. ἐν τέρᾳ ταυτὶ πάντα πάλιν ἐρώμενα. καὶ τί ἐστιν οἶνον πολὺν εἶναι τὸν πρόφασιν. ὁδέ τις εἰσελθὼν ἐδόκησεν. ἄνδρες δικασταὶ ἐν ὄρνιθι. ὁ κύριος ὁ παῖς μὲν ἀτελεῖ, τῶν ἀναδαίων πράξεων ὀλιγωρῶν. καὶ ὅτι χαλεπὸς τοῖς πλησίοις. καὶ παῖδ' τοὺς ἐντυγχάνοντας. ἐγένετο καὶ πρὸς ἀδελφὸν μῖσος ἀπεκρύξεως αἴτιον. καί τις ἐξεβαλεν ὑόν. αἰσθόμενος ὡς εἶδεν ἂν ἴδοι τεθνεῶτα τὸν ἀδελφόν. τί μὴν ἀδικεῖ τοῦτον, ἢ τί τοὔβις παράπλησιον. τούτων μὴν ἀδίκησιν. ἕτερα δ' ἐμοῦ βουλομένου, συγγράφας ἕτερα. καὶ δύο ἐπαίτας ἀπ' ἐνὸς πλουτοῦντος. σωτὸν τε καὶ ὃν ἀδελφὸν. ἀδελφὸν λέγεις; καὶ τίθεμαι τοῦτον. ζῶν ἀντίον ἐδόθαι μάζῃ. εἰμύριος ἐγὼ τῶν γραμμάτων κατασὰς, πονηρὸς εἰς ἐμεῖνον, ἐνοῖς ἔγραφον ἐγιγνόμην. εἰ μὴ οὖν ἔμελε μοι περ ἀπόδειξαι με τὰ πρὸς σὲ δυσμενεῖα τοῦτο πεποιηκότα, λάμβανε δίκην. μὴ τῷ νῦν ταύτῃ. μηδὲ γὰρ. ἀλλὰ ἀπόντ' ἐμοῦ. εἰδοὺ καὶ ἔχοις κακεῖσαι τῷ ἐρώμην οὐδ' εἰπεῖν ὅπ ταῦτα φλυαρῶν ἐμοὶ ἐπαίτιος, πῶς διαβάλῃς ἔργον, δ μέμφασθαι τῷ αἰτίαν ἐκέλευε. καὶ ἐν τοῖς φονικοῖς ἔργοις οὕτω κρίνεται τὰ πραττόμενα. οὐ δυοῖν ἂν δρᾶ φόνοιν, ὁ μὴ φυγὼν κατέρχεται. ὁδὲ φεύγ καθάπαξ αὐτὸς καταγνὺς. ἢ μὴ τοῦτο ποιήσας, ἀποθνήσκ μᾶλλον; τί τοὔτων αἴτιον, ἢ ὅπ μᾶλλον ὄλος, ἢ ἐκεῖνος ἀπέκτονεν; ὃ. καὶ γὰρ ἐκεῖ γὰρ ἦπον ἢ μᾶλλον ἀποθανεῖν. ἀλλ' ὅτι τῷ μὴ ἐκπρονοίας ἔβλαθητὸ ἔργον. τῷ δ' ἐβουλομένῳ, ἀτυχῆσαι σωτῆρα. διὰ τοῦτο, ὃν μὲν ὁ νόμος μισεῖ. τὸν δ' ἐλεεῖ. κἂν ἀμύνηται φησὶν ἀξίως.

μὴ πάντα τὰ σαμιμούμενος. ἀλλὰ διδούς πᾶσιν ἀφορμὰς τῶν καθ' ἑαυτοῦ λόγων. ταῦτα ἔφη δέδοκται. ταῦτα γράφει. ἐγὼ δ' οὐδὲ ἀκούσας, δακρύων ἐμπλήσας τὸ γραμματεῖον, πῶς ἂν ὑμῖν εἰ πεπαιμένον πεπραγμένον. πῶς δὲ ἐδυνάθην πεισθῆναι μὴ εἶναι μοιχὸν ἀδελφὸν, ἀδελφόν. ἀλλ' εἰ δὼς αὐτὸν ἐκ τῆς αὐτῆς ὄντα μοι μητρὸς, καὶ ταυτὰ πρὸς, & πάντες περὶ ταῦτα δικαίως κατασχόντες μὲ τῷ τε γνώμην καὶ τῷ δεξιὰν, ἐπέγραψα ταῦτα, ἅπερ ἂν καὶ ὁπηνικὰ εἰ πρὸ τῆς ὀργῆς διαθήκας ἔγραφεν, ἐλάττων δ' γεγενημένων, ἔδραμον εὐθὺς ἐπὶ τοὺς μικρούς. εἰ πεσὸν δ' & ὀδυσσεὺς ἀδελφούς. καὶ παρὰ τοῖς τῶν θεῶν προσκείμενος ἵ δεσιν, ἤθελον ὑγιαίνειν τὸν ἐμὸν. ὅπως ἂν τῶν ἄλλων ἀγαθῶν ἐμέτοχον ἐπανίσω. & πρὸς τὸν διαλλαγῆ. & τῆς ὑστεραίας ἀκούσομένων ἰατρῶν τὰ βελτίω λεγόντων. & ὡς ὕπεσιν ἐλπίδες. εἶτα ὡς νικᾷ τὸ κακὸν τὸ πλέον. εἶτα ὡς ἅπαν. καλεῖ δὲ με πάλιν. & τὰς διαθήκας κελεύει φέρειν. ἀναγνοὺς δ', & συγγενόμενος αὐτοῖς, οἷς δὲ ἐξήναιτας συγγενείας ἐδύ, μικρόν. & πικρόν. & θεοῖς ἐχθρόν. & τὰ τοιαῦτα ὠνόμαζε. & ἔγω γε φησὶν ὄχλῳ & ἀπικρύπτω. & ὤμην εἶναι τὰ τοιαῦτα λόγον. μὴ δὲ ἅπαξ τε γράμμα ἔτι καλόν, ἄξιον μίσους δίκης. ὁδὶ, ἔμελλεν ἄρα βίς παροξύνεσι & βύργον αὐτὸ μαιεῖσθαι. & νῦν ἀκούετε κατηγορῶντος αὐτὸ. νόμος τοίνυν μοι δέδωκεν ἀπικρύπτειν φησὶν. οἶδα & ἐπαινῶ γε τὸν νόμον, βουθύματα πρᾶσιν ἀδικημένοις. οἴδε καίσας ἀμμάβυς θεὸς ὑπὸ τῶν παίδων τιμῶμβ. ἀβίωτον πεπόνθαί μοι περὶ αὐτὸ παράπαν ὄν χρόνον. τί δεῖ καθ' ἕκαστον λέγοντα ἐνοχλεῖν, ἀρκέσας εἰς μαρτυρίαν βῦμα τρόπος τῆς διαθήκης τὰ πρὸς. ἃ δὲ ἀνείμην & φιλοπάβρα. & τῶν δείας ἀληθυμητίων. & πρείπουσα ἁδρομῶν. & πρεσβυτέρας αἰδούμενον. & πρᾶον. & φιλόπονον. & ἴσον ἀπέχοντα τὰ πᾶν αλίσκειν. καὶ βύπερδαίνειν κακῶς, εἰμὶ ταῦτα γε σωφρόνως. καὶ τἆλλα πάντα

π καὶ ὑμᾶς ἀδελφοὺς. δεῖ γὰρ τάγε ἀληθῆ λέγειν, καὶ μικρόν τι τῆς πρότερον ἐνφέρεσθαι τάξεως. τῶν δὲ ἀρπάσας ἄνδρας πισφάσιον ἕνους εἶναι τῶν περὶ, προσελθὼν. καὶ συνάξας ὡς δύο σωματοφύλακος, κατηγορῶν ἀπάντων τοῦτου. μεγαλύνων τὸ συμπρὸν. καὶ τῶν αἴρων τῶν λόγων. φάσιον αἰσχύνεσθαι τοῖς ἀμυντήροις παροῦσι. ἄρχειν ἐπαίνου ἄμα οὐ τοιοῦτον. καὶ ἅμα εὐθὺς ἐπὶ χεροὺς τὰ σώματος. τῶν δὲ ἀκηκοέναι πλησίον. ἀκούσαντι πρὸς τὸν. ἀκούσαι πλέονος. οὐκοινωνῆσαι τραπέζης. καὶ πολλάκις τῶν περὶ μάθεις, ὅπως τὸ τε πρὸς ἀπαντήσειν ὥρμησεν. οὔτως ὀργῆς ἄμα ἐκεῖνος ἀπαμύνασθαι τῶν ὀργὴν ἀκουῶν. καὶ ἔμελλε δὲ καὶ ἐπ' ἐμὲ παραΐεσθαι, τῶν πρῶτον ὀλεργασάμενος, οὕτω δὲ διαβεβλημένος ἐγὼ, πεσὼν εἰς τοῦδαφος, ἐδόμην τὸ πρὸς μὲ τοῦ ρὸν ἀτυχομίζειν γόνυ. μὲ δὲ τῶν τῶν συκοφαντούντων παρόντων, πισοτέραν ποιεῖσθαι τὰς ἀληθείας. αὐτὸς γοῦν ἔφην ὅσα νῶν ἐγὼ. καὶ σωζευγμένος, καὶ πάντα εἰδὼς, ὧν παρὰ μηδενὸς τῶν. ἐσαῦτον δὲ ἀσωφρόνειν παρίαν. καὶ ἅμα ἀξίουν βύσ διαβάλλοντας εἰς μέσον ἐλθεῖν. καὶ μὴ φεύγειν τὸν ἔλεγχον. μὲ δὲ ἀφανῶν βάλλειν. βύτοις δὲ τοιούτοις λόγοις ἐμοῦ χρωμένου, ἐτῶ πρὸς ἴσως ἂν ἐνδόντες. ἐμπίπλειν θεν ἐκεῖνος τῶν τῶν αἰσχυνῆς ἀπαντήσεως νόσημα. ἔπομένδ' ἀπρυσιν ἅπαντες ἐμὲ ρ. ὅτο τε ἐγὼ φιλούμενος. ὅπρος κατρουκῶς ἀδελφὸς. ἐμέγισον τῆς συμφορᾶς, τὸ μὲν ἔχειν ἐσελθεῖν παρὰ δὸν πάμνον τα μὲ δ' ἐγγύθεν. μὲ δὲ ταῖς χερσὶ θεραπεῦσαι δῶμα. τῆς νόσου δὲ φορβάσης, ἐδόκει τὸ τῶν περὶ δ. αθάνας ποιεῖσθαι. ἐ καλέσας με. ἐ παρακαθεσάμενος, ἐ βύς ἄλλους ἀπλῆθεν κελεύσας, ἐγὼ σίφησιν ἄξιον εἶναι νομίζω μόνον τῶν ἐμῶν κληρονομεῖν. καίτοι πρότερόν γε οὐχ οὕτως ἐγὼ κῆν. ἀλλ' ὡς περ εἶναι μοι δύο παῖδας, οὕτω δύο γνίσθαι καὶ τῶν οὐσίαν μέρη. νῦν δὲ ὅσος ἀδελφὸς κωλύῃ ταῦτα ἕτω γνίσθαι.

μὴν, αἰσχυνόμενος. τὰ δ' φοβούμενος. οὐδ' εἰσελθεῖν δεῦρο τολμᾶν ἐνθυμούμενος πρὸς τοῖς ἄλλοις ὅ τι τοιοῦτον κακῶν, ἢ πρὸς αὐτὸν αἴτιος. ἐγὼ μὴν οὖν βουλόμενος σιωπᾶσθαι πάντα τὰ πεπραγμένα πρὸς ἀλλήλους ἡμῖν ἐντεῦθεν τελευταίως χρόνῳ. καὶ γὰρ ἐφιλοτιμίαν μοι τινὰ φέρει τὰ περὶ τὰς διαθήκας, ἐφ' οἷς ἐλαύνομαι τὸ μέρος, ἀλλ' ἔγωγε περὶ τὸν ἀδελφὸν δυσχέρεια, καὶ τὸ μὴ πῶς πρὸς αὐτὸν διατεθῆναι τὸν πρέποντα. πρῶτον δ' καὶ τῆς κατηγορίας ἅπερ ὧδε σιγᾶσθαι, πέπεισμαι μὴν αὐτῶν μνησθῆναι διὰ βραχέων. ἴσως δέ μοι καὶ τούτων αὐτῶν τῶν βραχέων ἀναγκασμένῳ συγγνώμη. ἐγενόμεθα γὰρ δύο παῖδες. ἐγώ τε ὁμοῦ φαύλως ᾠδικαῖ, καὶ ὀδυσ τυχὴς ἀδελφός. πρεσβύτερος μὲν ἐγώ. νεώτερος δ' ἐκεῖνος. ἐνιαυτὸς ἐνμέσῳ τῆς γενέσεως ἀμφοτέρων. ὡς θ' ἡμῖν ὥσπερ ἀνδιδύμοις κοινωνῆσαι συμέβη καὶ τροφῆς. καὶ παιδείας. καὶ σπουδαίων. καὶ τερπνῶν. καὶ τῶν ἐνδον. καὶ τῶν ἔξω. πάντων ἁπλῶς καὶ μικρῶν καὶ μείζονων. φοιτῶντες δ' εἰς τὰς παλαίστρας, καὶ τὰ διὰ σπουδαιότητα μεταδιδοῦς τε καὶ ἀταξίας, ἅβις ξυγγιγνόσπροσήκει, ἐπανουμεθαμὴν αὐτοί. μᾶλλον δ' ἐζηλωθαι τῶν περὶ παράτων ἐντεῦθεν παρείχομεν. ὡς θ' ὑπὲρ μὲν αὐτῶν γεγενῆσθαι τὲ. καὶ μετεύθυμίας διάγειν. καὶ ταῦτα οὐ φαύδομαι ὧδ' περ. οἶσθα γὰρ ὡς ἁδόμενος εἶπε ὁπόπτοσι παρὰ πέμπει μὲν εἰς ἱερὰ ταῖς νουμηνίαις. ὁμοῦ ἔνθεν. ὁ δ' ἔνθεν βαδίζων. ὅτι σοι καὶ τὸ πλεῖστον τῆς ἐμῆς ἐμ. τῷ παιδὶ σοι τῆς οὐσίας πληρομένῳ γενέσθαι. καὶ μὲν δένα δαίμονα μὴ δ' φθόνον κεκτῆσαί τι τῶν παρόντων ἀγαθῶν. ἀλλὰ συμβαίνει ταῦτα ἤτεις καλεπὸν δ' ἄρα ἦν νικῆσαι τοὺς βασιλέους. ὅπερ ὧ τῶν πραγμάτων προϊόντων. καὶ δοκοῦν τῶν ἡμῶν ἕν πράττειν, πλημελεῖμέν

τα αἰσθόμενοι, καὶ παρ' ἡμᾶς ἀφικόμενοι. ἃ μὲν πρότερα πείθειν ἐπειρώμην μάλα παίνῳ τοῖς πραγμένοις, συγγνώμην ἔχουσιν. ἐπαινῶ δ' ἃ ὑμᾶς ὧδε καλὰ τὰς γνώμας, ἂν ἰσχύσατε, τὰς αὐτὰς ἀκοντες. εἰωθότων γὰρ ὥσπερ τῶν δικαζόντων, ἐνταῦθα πρὸς τοὺς παῖδας τῶν πρόσθεν ἀγώνων μετὰ τῶν δικαζόντων γίγνεσθαι, καὶ μισθὸν ἐπάλλεσθαι τὸ δίκαιον, ὑμεῖς ἀκούοντες τῶν πρὸς τὸν ἀδελφὸν μοι πεπραγμένων, δικαίοις τοῖς προσώποις ἐγένεσθε μήτε μεμφόμενοι τὸ ἔργον. ἕκαστος τε ταυτὸν ἂν πράξας ἐνόμοιος καιροῖς πρὸς ἀδελφὸν ἑαυτοῦ. ἃ πολλάκις ὑμῖν ἀγαθὰ γένοιτο, χρησοῖς τε οὖσι νοῦν. καὶ τῶν ὅπλων οὓς ὠμωμοκότες πάθοσθε, μισθὸν ἰσχυρότερον πείσουσθε. δέομαι σῶν ὑμῶν φυλάξαι τὴν ἡμετέραν γνώμην, καὶ παραινέσαι τῷ πρὶν μισθὸν ἀδικεῖσθαι νομίζειν, εἰ πρὸς δίκης παιδὸς εἶδος τὸν ἀδελφὸν ἐλεεῖν. ἃ γὰρ εἰμὶ βίος τῶν ἄλλων βουλεύειν συγχωρῆσαι λόγοις, πολλοῦ τε οὖσι ἃ μετὰ δίκης γιγνομένοις. ἀλλοῦ τά γε ὑμῖν ἀρίστοντα δύναι τὰν ἀπαμύσασθαι τὸν ὑβρισμένον ἦν, ἑορτὴν ἄγοντας ἡμᾶς νῦν ἐπὶ τῷ τὸν δίκαιον πεφανεῖσθαι τὸν νόμον. ἃ θύειν μὲν σωτηρίοις. θύειν δὲ ἃ τοὺς οἰκείους. τὰ δὲ πρὸς τοὺς ἔνδον δυσμενῆ, πάντα ἀνδρεῖα εἶναι. ἃ τὸν περὶ τὸ σῶμα τύχην τοῦτο πιμάν. ἐπεὶ δ' ἀπέφθεγξάσας ὅπερ, ἃ τὸν πρῶτον οἴκοθεν ἔξοδον ἐπὶ μὲ πεποίηται, ἃ τὰς ἐπαύ τῶν λύσας ἄρτι παυμένας ἡμῖν, ἑτέρας λύσας ἁρμονίαν ἀντεισάγῃ, τοῖς οἴκοι τῶν ἐμὲ ζητεῖν ἀλλοτρίων αὐτοῦ τε κἀκείνων ἀπαφῆναι. τίλοιπον, πολὺν ὑμᾶς ἐμοὶ γενέσθαι βοηθούς. ὁρῶντας ὅπτῳ μὲν περὶ πολλοὶ τῶν δήμων παρέσεσθαι εἰκεῖν, δοῦναι δίκας μέν, λαβεῖν ἀθυμοῦντες. ἐγὼ δ' αὐτός τε ἄπειρος εἰμι πραγμάτων. ἃ δικῶν. ἃ τὸν σωτῆρα τὰ ἀκέσω. χρημάτων τε ἀπορῶν. καὶ ἀδενέποτε τοιοῦτον προσεγενῶν. ἔτι δ' ὅσ μόνος εἰκότως ἂν ἃ σωτηρίαζόμοι. σωτηρίαν ἀδελφός. τὰ

ΠΡΟΘΕΩΡΙΑ.

Ἐμοὶ τὶς δύο παῖδας, πρὸς τὸν ἕτερον ἐχρῶ δικάσῃ. ἀρεσ-
κῶν ἐπίλασαι τῷ παιδὶ ἐν ταῖς διαθήκαις αὐτὸν μόνον ἐγγράψῃ
κληρονόμον. ὁδὶ, καὶ τὸν ἀδελφὸν ἔγραψεν. ὑγιάσας ὁ πρ. ἐ
ἐμοὶ δὲ τὸν ἕτερον ὑπογεγραμμένον, ἀπαιρούμενον τὸν ἐγράψατο.

ΗΜΕΛΕΤΗ.

Ἀλλ' καὶ μάλα τοῖς ἐμοὶ πίφυκε μετὰ τοῦ μὴ
σον ὀπρ. καὶ τοιοῦτος οἷον ἀκαὶ φατε ἅπαντα.
διστίλλ γὰρ ὠδικάσαι τὸν ἐμὸν ἐπαινῶν τρό
πον, ὅμως οἶμαι δεῖν τοῖς θεοῖς ἐμμένειν. ὃ τε
δια πίφευγε μὴ τὸν κίνδυνον. πρὰ πλὴν σὺ ἀ
πῶν ὑγιαινόντων ἔχει. δικάζειν καὶ δικαστήρια καθίζειν. καὶ ἐγκα
λεῖν οἷς ἀνίθελε. καὶ γὰρ εἶναι ἐμοὶ πρώπου τοῖς ἀστοῖς ὑγιεῖ
σι μέχρηται, καὶ παρακελεύει ταῖς γυμνῇ τῷ φάφῳ τῆς οἰκίας
ἐκβαλεῖν. ζῆν γε αὐτὸν ἔγωγε μᾶλλον ἂν ἐβουλόμην, ἢ πεθνεῶ
τος μαθεῖν αὐτὸς τοιοῦτο παθεῖν. καὶ ὁμόσον γε τὸν τῆς ἀπαιρού
μενος φόρον μετρεῖν τερον ἂν ἐγνῶσάμην τῆς τοῦ πρὸ τελευτῆς.
ἀλλ' καὶ δυοῖν ἔδει συμβῆναι θάτερον. ἢ τοῦτον ἀπελθεῖν, ἢ ἐμὲ. τὸ γεμὲν τοῦδον, πρότιμότερον ἂν ἐθέμην. τοῖς θεοῖς δὴ, οἷς εὐχό
μα ἕτος ἔσεσθαι ἐμοὶ ὑμῖν λύσαι τὸ παρὸν κακόν. καὶ τὰς ἀρ
ρωσίας ὡς τάχιστα ἀπαλλάξαι, βούλοις καὶ μὴ ἔγωμαι διαλλά
ξαι τέμοι τὸν θυμοῦ μῆνον. ἐ κατασῆσαι πρᾶον. ἐ δικῶσαι ταύ
τῃ δευτέραν μάχειν, ἢ τὸ μὲν τῇ νόσον παύσαν τας. ἐμοὶ τῷ
δικαστηρίῳ τῇ ὀργὴν τοῦ πρὸ μάχειν μᾶλλον ἔχω καὶ τῶν ἄλλων
θείων τοῖς ἄλλοις. καὶ τῷ γένει προσηκόντων ἀπόλλοισι. εἴ ταῦ

ἐφάμησαν ἀνδρεῖοι. οἱ δ' ἀλλ' ἀκολάσων σώφρονες. οἱ δ' ἐκ βρασέων ὠμοὶ καὶ οἱ, ἐκ βαθύμων φιλερῶτοι, οἱ δὲ ἀστιγῶν μέτριοι. ἐ ἔφοις πρότερον ἐκακίζοντο, ταῦτα ἀποβαλλόμενοι. εἰς ἀγαθοὺς ἐτέλεσαν. ἐ τῆς πόλεως εὐεργέτας μεγίστας. οἷς ὑπὲρ αὐτῆς ἐπεδείξατο. τὸ γὰρ τῆς ἀρετῆς κᾶν παραχρῆμα φαῦλον νομισθῇ, μικρὸν ὕστερον, ὁπόσον δεῖν ἐγνώσθη. παραμυθοῦμαι τὴν πάνυ, ὀνόμασι. τῷ ἔνδοξον, μιμήμασι μάλιστα. τὴν ἀπορίαν ἐνδόξα, ἐμέξομεν οἰκίαν. ἀλλ' ἐπὶ τὸ τροπαῖα σκηνώσομεν. τοῦτ' ἐστὶ μοι. τοῦ καταφυγὴ. τοῦ παράκλησις πρὸς τὸ μέλλον. σέβεσθαι μὴν οἱ πολέμιοι τὴν ἡσυχίαν. οἶδα ἐγὼ τὴν ἐκείνων πλευράν. εἰ δοῦναι εἶα τὰ ἄντικα. τὴν ἀργαλέαν ἀναλάβοιεν ἰσχύν, πολλοὺς εὑρέσθαι τοὺς ἐμοὶ μισαμμένους. οἷς ἐναντίον ὑμῶν διαλέξομαι. ἄνδρες οἷς εὐτυχία μὴν εἰσὶ τοὺς κινδύνους. ἔμφυτα δ' πρὸς τὴν οἰκίαν. ἐ σώματος μὴν ὁλοσχερία. φιλοτιμίας δ' ἔρως, μηδεὶς ὑμῶν καταγνοὺς ἀχαριστίαν τὸ μὴ ἄκων μαλακίζεσθαι. μὴ δεῖ εἰς τὴν ἐμὴν ἀφορῶν ἀπιμίαν, κατοκνείτω. ταῦτα ἐπεὶ μαντεύομαι γράφω. εἰς δωρεὰν ἐγὼ μαι τὴν συμφοράν. ἐγὼ πενίας ἀπαθυμῶ. ἐ μὲν τοῦ ἡγεῖσθαι μανίαν. μὴ τῆς πόλεως ἀγνωμοσύνην. φεύγω τὴν οἰκίαν, ἐφ' ἧς ἀκίσχον δεῖξαι τὸν ἀδελφόν. ὑμεῖς τε ἄνδρες τίγνεσθε. ἐ μὴ παράπεσθε τῶν παραδείγματι. πάντα ἐπανῶ τῆς ἀπειρύξεως, πλὴν ἑνός. ἑδίους κτίστις τοὺς πλησίους. σὺ δ' εἶναι τοῖς πλέπτης ὕστερον πάντερ ἀπιχθέσι, πειθῆς ἐναντίοις εὐδοκιμήσῃς. ἀνωφοῦδὲ ἐ πένης μεθ' ἡδονῆς. ἐ τρέφε πληρονόμους, ἀντὶ τῶν υἱέων, τοὺς πόλακας.

¶ Duos qdā habēs filios. Alterū hostiliter oderat: Aeger itaq; alteri filio iussit: ut se unū rabulis heredē scriberet: hic uero & fratrē scripsit. Quare saluti redditus Pater, alterum adscriptū deprehēdēs. eū qui adscripserat: abdicat.

ἀδαγωσομβήου γὸν νόμον. ἀλλ' ἐπίσασαι τὰς ἀποκρύξεως τὰς συλλαβὰς. μήμε τὴν ἀρισείαν αἰσχυνθῆς. μὴ δ' ὃν αἷμα λώτους οὓς εἶλον. μὴ δ' τὸ πλῆθος τῶν νεκρῶν. ἔπεισας δ' τὸν δῆμον ἀτίως ἐθαύμαζεν ἀποφαυλίσαι. μόνος σὺ κεῖτὴν οἰκίαν ἀπελλάτηθι τῶν ἐμῶν δακρύων. οὐδύνασαί μοι σὺν ὧν ἀμνήμονα πᾶσαι τοῦ κακοδαίμονος ἀδελφοῦ. μεμφόμενος ὦ πῦρ ἐγένησας ἐλείμονα. φιλοικτίρμονα. πάσχοντα πρὸς τὰς τῶν οἰκείων ὠμότυχας. ἐγκάλισον τῇ φύσει. οὐδεῖνα βίαιος. ἄλλος ὠμὸς. ἄλλος ἔτερος. ἐγὼ φιλᾶνος. οὐπεθήμαθεται τῇ φύσει. πολλῶν ὀφείλωσοι μάθητας. γονῆς. τροφῆς. παιδείας. ἀμείβομαι σὺ τῷ φυτεῦν τὴν οἰκίαν. εἶδα οἷς χαίρεις ὦ πῦρ. ἐδίδαξάσμε τὴν πρώτην ἀποκρυξιν τὴν ὑν ἀπολογία. ταῦτ' οὖν αἰτῶ. καὶ ταῦθ' ἥκουσμαι καλὴν καὶ προσκηκουσάνμοι δωρεὰν. δεινὸν δ' οὐδὲν. μή σε λαβόντες ἔρημον οἱ συκοφάνται, κατα θέωσι. τῆς μὲν γὰρ οἰκίας ἀφίξομαι. τῆς δ' εὐνοίας οὐκὰ πάσομαι. ἐπειδὴ καὶ ταῦτα ἀπεύνοίας τῆς πρὸς σὲ λαβεῖν ἀξιῶ. ὄψει καὶ τοῦτον τὸν πονηρὸν ἀδελφον μετ' ἐμοῦ τῆς σῆς ἀσφαλείας προβιβλημένον. τιμαίρομαι δ' τῶ μετὰ τὴν ἀποκρυξιν χρόνῳ. ὦ τοσοῦτο πιζόμενος. οὐδὲ ταπιαρὸν τὸν πῦρ ἐφθέγξατο. ἀλλὰ διατὶ λεῖ τὰς αἰτίας δεδόμενος. καὶ μᾶλλον ἑαυτὸν συκοφαντῶν. καὶ κατηγόρων μεμφόμενος θαυμάζῃ δ' τὸν πῦρ. καὶ τῶν προσκόπτων οὐκὰ πισεῖ. τὴν δ' ἑαυτοῦ τύχην κακίζῃ. καὶ σαὐδήλοις ἔργοις ἀπελεῖν, τὴν ἀπιαν. ἐγὼ σοι δοῦναι ἐπιδείξω στρατιώτην ἀγαθὸν, τα χέως. καὶ κλυθὼν δυοῖν ἀρισείοιν πῦρ. πολλοὶ πολλάκις ἐκνικότυπος ὑπαιτίου πρὸς τὴν προσκήκουσαν ἐκβάντες κλίνακίαν, ἐθαυμάσθησαν εἰς ἀρετὰς. καὶ καθάπερ ἐνσβάματι σκαλὴν, μεταβαλόν τις τοὺς τρόπους, οἰμῳ, ἐκδειλίας.

βούλεται κεκλημένος, ἀτιμάσας οὐχ αὑτῶ περιουσίαν, οὐδ' ἀπαλλάξεις οὓς μὴ λαβόντας ὤνησι. τοὺς δὲ διδόντας ἐλυπησεν. ἀλλ' ἐῶσας εἰς τὸ γέρας ἡμᾶς πρᾶ σωαλλάξαι, αἰσχρῶς ἐ ἀτίμως ἐπεσόμεθα. καὶ μονονοὺ πρᾶλοίας ἔδοξε. ἐ δίκην ὀφείλειν τοῖς νόμοις. μιπράγε. ἐ γὰρ εἰς ἡδονὴν ταῦτα τοῖς ἐναντίοις ἢ πάλιν ἐλπίδας οὐπὰν ἐμποιήσοντα· μὴ δίκαιον ἀδικῶ κατ' ἐκείνοις ὧδε, ταῦτα ὅπως μὴ δώσει τιζητεῖ τε. μὴ δ' οἷς ἐψηφίσαμεθα, παραμυθήσασθαι βούλεις. φθονεῖ τε τῆς ἐσομένης ἡδονῆς· ἀλλὰ δότε ὦ ἄνδρες δότε μοι τῶ δευτέραν χάριν. ἐπεὶ δὲν τῶ προτέραν μείζω τῆς ἀρίστας εὑρήματι. ἐμβάλε τι τῆσ πρώσας οἰκίας. ἐπειδὰ τὸν ἀδελφὸν ἐπανάγειν οὐπίσχετε. τί κατακτείνετε. μὴ γὰρ λαβεῖν τι βούλομαι· σίρκασ τῶν ὄντων ἐσὶν ἡμέρισ. ἀρ τίνος μὴν γε τῶ πρὶ μαλιζόμενοι, τὸν κέρδος πᾶ τὰ ἀδικεῖτε. νῦν δὲ ἀμφοτέροις ἀρίσκοντα ψηφίσασθε. καὶ σατέμε ἀνίσιον. πρᾶγμα ἴδιον ἐμοὶ. βούτον ἀπαλλάξατε παιδός. πρᾶγμα σύνηθες τῶ πρὶ. ἂν δὲ φθῶ μηνὶ μαμὰ δῶ τι τοῦτο, διαβεβλήκατε τῶ προτέραν γνῶσιν. ὑβρικέναι γὰρ ὃν ἐ ἐμέρισμον ὁμολογήσετε. ὅσοι πρισβύται δι' ἡμᾶς ἄπαιδες οὐγεγένησθε. ὅσοι παῖδας μίους ὀρφανοὺς οὐκαταλελοίπατε. ὅσοι γυναῖκας οὐ κεῖδετε πρὸς ὕβρεις ἑλκομένας. ὅσοι πλουτεῖ τε βιαίως. ὅσοις ἐφύλαξα κτήματα καὶ οἴκους, ταύτην αὐτίδοτε τῶ χάριν. ἐμβάλετέμε τῆς πρῶσας οἰκίας. μικρὸν ἐνταῦθα ἄντει πις ὦ πᾶρ. μὴ δὲ κινήσας τῶ σαυ τοῦδεινότητα πάλιν. οὐκέτ' ἐκεῖνα τὰ πρότερον λόγοι ὑπὲρ φύσιως. καὶ συγγενείας. καὶ θεῶν γνησθλίων καὶ κουροτρόφων. ἐ φιλανίας. καὶ συγγνώμης. ἐ νεότητος ὀλισθημάτων. ἀλλά μοι παρελθών, ἀκολούθησον τῶ ψηφίσματι. τέρσον ὀνέθου νόμον. φθέγξαι πάλιν τὰ αὐτὰ ῥήματα. νῦν μὴν οὐδενὸς σοι δεῖ γραμματέως.

ἐπισῶν, ἢ μὴν ὦ. νῦν μέντοι κίνδυνον ἡμῖν τὸ συγχωρεῖν τῷ δελφῷ. καὶ δεξιὰν ἐμβαλεῖν. καὶ ἐλθεῖν εἰς λόγους, καὶ ὥς περ οἱ τὰ δεινότατα δρῶντες, ἐντῷ λαθεῖν μόνον ἔχουσι τὴν ἀσφάλειαν, οὕτω δὲ ἡμεῖς μόλις δὲ λάθρα τὸ πολεμῶμεν. πολλοὶ δ' οἰκέται σκοποὶ συμπέπλασι. κόλακες. οἰκέται. καὶ θέουσιν εὐθὺς παρὰ τὸν. καὶ παροξύνουσιν, ἐνοῖς ἡμῖν ἐντεῦθεν ἐγκλήματα. καὶ γραφαὶ, καὶ μετὰ ἀφλῶν ἐθοίμην. πάλιν ἕτερος ἐκείνους εὐδοκιμοῦντας ἰδὼν, φυλάττεται δὲ πανεῖ περὶ τὴν θέραν. δὲ πολλάκις ἀτελῆ δὲν ἀλοὺ κεῖδεν, ἀπέστειλεν. ὁ δ' πρὸ ἄλλως μὴν ἡμῖν. ἀ πονηρὸς. ἀπιστεῖν δ' ἀκεῖνον. ὅς πε οὐδὲ δοῦναι τὴν ἐσπλὴν λύτην, ὡς βλάβην ἐσομένην, εἰς τὸν πόλεμον τῇ πόλει σκοπεῖτο δὲ τὴν παροῦσαν. δὲ τὰ μὲν ἐρήσομαι ζω. ἀλλὰ δῆλον εὐφρᾶναι βύς πολεμίους. τὸ γὰρ νῦν παραγμῆνον, ἀκίνανον ἀφρᾶναι, ἐκπλησίας ἀναγκάς? οἱ πολλοὶ σφαμοῦνται παρ' ἐκείνας, ἀγγέλοντες τὴν ἡμῶν ἀπορίαν. ἀ δ' οἴεσθε τὰ ἱερὰ ὠνοίξην αὐτοὺς, καὶ θύσην ὡς ἐπὶ τροπαίοις. καὶ τὴν ἐπὶ τοῖς πεπωκόσι λύσην κουφιεῖν. οἷς περὶ τὴν αἴτησιν ὑβρισμαι? τί γὰρ ἂν δὲ μεῖζον ζυβῖεν. ἄνδρα τὸ θράσος ἐκείνοις μετασχόντας εἰς φόβον, δὲ πᾶν θάτας δείξας ἄσφαλῆ πείλαν. δὲ τοὺς μὲν, ἀποσφάξας, βύς δ' ἄλλας ἀποφύγας, δὲ τὴν τῶν ἀλλοτρίων ὠθυμίαν, εἰς τὴν ὑπὲρ τῶν οἰκείων εὐλαβίαν μεταθεὶς. δὲ τοὺς μὲν παίδων. τοὺς δ' γονέων. πολλὰς δ' ἀνδρῶν στερήσας, ἄνδρα τοῖς ἀπ' ἐκείνων λαφύροις κοσμήσας τὸ ἄστυ, δὲ τοὺς προσιόντας κὴν δύνους ἀπωσάμενος, δὲ διατηρήσας ἱερὰ. ὅσα. χρήματα. σώματα. τάφους. τὴν πόλιν. τὴν χώραν. δὲ δὲς ἀν τιβῦ τρέμῃ, παιανίζην δὲ στεφανοῦσθαι. δὲ προσιμπασῶν εἰς μίσους ὁπλίτας, δὲ τῆς σρίας ὀλιγωρήσας, δὲ τῆς πμωρίας ἀθυμήσας. οὗτος ὁ τοσούτων ἀγαθῶν αἴτιος, εἰς δωρεὰν ὑπὸ

βύσ τρόπους. ἀλλ' ἀσύμφορον νῦν διαγενέσθαι μηδὲ διὰ τοῦ βίου πλείονα πόλεμον ἀμελεῖν μελέτης. ἐβίοις ἐχρῆς παρασπαζόμενος ἡδονήν. δῆλον γὰρ ὡς τὰ τοῦ βου δυσμερῆ τοῖς ἐναντίοις ἑορτή. τίφης. δι' δοιπασμὸν πισωνεῖς λύπην ἀμελήσω τῶν ὅπλων; νῦν δὲ ἐν εὐφροσύνημοι τὰ πράγματα. καὶ ὡ δαῖς. ἐ γέλωπ! τιμαίρεται τὴν ἀθυμίαν ἄνεμος πρεσώπου. ταύτην συζῶ. διὰ ταύτην ἀπόλωλα. λύπημοι σύμπας οἱ βίος, ἂν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλω, τοῖς γειτνιῶσιν ὑπὲρ τούτου λαλῶν, δακρύω. κἂν οἰκαδε εἰσέλθω. τὸ πλήρωμα ὁρῶν ἠφωτισμένον, πενθῶ. ἂν εἰς παλαίστραν ἀφίκωμαι, τὸν ἀδελφὸν ὁρῶν ἀπρεσμμένον, ὀδύρομαι. ἅπας καιρὸς καὶ τόπος, ἀφορμὴ δακρύων. εἰ κίαστεῖναι. γυμνάσια. σύλλογοι. τράπεζα. ὕπνος. ἐδὲ γὰρ κἂν βῖς ἐν εἰράσιν ἔνδον μὴ ἐγκαυτὴ δοκῶν, ὑφ' ἡδονῆς ἐκπενθῶ. μανθάνω δι' τὴν ἀπάτην ἐνόδυρμοῖς ἀναμένω τὴν ἡμέραν. μάρτυρα δι' ἐμῶ τῶν πολλῶν δακρύων, τὸν ἐπαύβῖς πολλάκις ἀγανακτήσαντα τοῦτον αὐτὸν τὸν πρᾶον. ὡς θὑπὲρ οὕτω ἀποκλαύσιν δι' δοιπας, μήμε εἰς ἀθυμίαν καταστάσας χείρω πίστης. τοῦτο δὲ νῶ ἐνοχλεῖ. καὶ γὰρ ἐφ' αἷς μόνας εἶχον ἐλπίσιν, ὡς λύσων τὰ δελφῶ τὴν συμφορὰν, μάτην οἱ πεφήνασι. δ' ἀπίσχυσιν ἀθυμία νικῆσαι τὴν ἀποκλαύσιν. εἶτ' ἐμοὶ βούλοιτο τὶ πρεπνὸν. οἵ δὲ ἐναπόθεστοι, καὶ μαλακῆς ρωμνῆ. δ' σκιαῖσι λαμπροῖς εἶναι τὴν ἀθυμίαν! τὸ δι', οὐχ ἥπιον οὕτως ἔχει. πόθεν. ἀλλ' ἐκείνης μὴ νοουμένης ἔντισι. καὶ τούτων χάρις. λύπην δι' ἰσχυρὰν, ἀκροφίζει τράπεζα πολυτελής. ἀλλὰ ὑπὸ τοῦμαν τίον, τοῖς φαυλοτέροις οἱ πνθαῶ τες χαίρουσι. κἂν εἰς τρυφὴν ἄγης, προσέτεραφας. μὴ οὖν οἰόμοι τὸν οἶκον τοῦ πρὸ ἴναν κὴ παράπλησιν εἶσάσκησιν ἔσεσθαι. βαύτην βερλημμένω ἐπίρρωσιν τὰς ῥώμης ἐκείνης καταλύσιν. ἀρᾶν πείσαιμι λέγων ὡς ῥάων ἔσομαι τῆς οἰκίας

προείπω δ' τὰ ἐμάτατῶν γονεῦν· ἐχρὸν ἔνδον ἔμων οὐκ ἄδεις. ε
πίσαυτῶ ὃν παῖδα ἔτρεφες. πατραλοίας ἡμῖν ὀλωναῖος. ταῖν
μητροῖν ἀμάτατο. ἐμάσι δ' ἐρίδων ἀκανθίνε. πρασότερος ἐθέλειν
τῶν χερόν των εἶναι δοκεῖν. πραύσεσθω παρ' ἐκεῖνον ὃν περὶ πλείο
νος ποιεῖται. δότω δίκην τῆς ὕβρεως. δεῖξον ὡς ἀκεὶ δότα ἀκά
κως. τοιούτοις ἡμέσονται εὐθὺς οἶδα λαβόντες βῖς φαίδεσι. δ' οὐ
δ' νέμεθείη, ὃ τρόπαιον. ὀφόνος. ὃ Ἰλιος ἀρισταίας ἀξίωμα. ὃ ἐκβιά
των ἔργων κρείττωτῆς αὐτῆς ἀπακρύξεως τοῖς νόμοις εἶναι. καὶ
γὰρ τοιοῦτόν τι πέπυσμαι. ὀργὴ γὰρ ἡμῖν ἃ ὑπὲρ ζέσι, ὅμλο
γισμὸν παρώσασα, φέρεται ἤν τύχη. σὸ πρὸ βίνω ὅπως σι φιλῶ,
καὶ ταῦτα λυπῶντα. παρέχωσι πημωρίαν πράξαθαι. διαφεύ
γοντα τὸ αἰσχύνη. ὃ γὰρ ἐκπίσειν με τῆς οἰκίας τοῖς ἐμαυ
τοῦ λόγοις, ἐμοὶ τῶμὴ μετέχειν τῶν πρῶων, κολάζει. ἐνδὶ τῶ
βοῦ σι γῶντες τυχεῖν ἄναιτίας, ὧν ὠθυμεῖς δίδωσι. φέρε εἰμε
βούλου καταπτίσαι, φθάσας δ' αὐτὸς ἐμαυτόν, ἐνέβαλον εἰσ
τὸ θάλασσαν, οὐκᾶν σι ἐυεργέτουν ἀπαπυγείσ τε καὶ σι τοῦ
μύσους ἀπαλλάξας; εἰ δ' ἤ δισάν ἀπέκτεινας ξίφει. τοῦτ
το δ' αὐτὸς ἀισθόμενος εἰσ ἐμαυτὸν ὥσα τὸσι δίριον, σοῦδια
μέλλοντος, οὐκᾶν ἦν σι κεκαθισμένος τιθνεῶσ τε καὶ σὲ διαπ
τηρήσας καθαρὸν τοῦφόνου; ἀπὸ τῆς αὐτῆσ καὶ γνώμησ ἀπο
κρύπτεσθαι βούλομαι. ἐλθέτω μανίας ἐπ' ἐμὲ μᾶλλον ἔμπλη
μα, ἢ τὸν πρᾶ α ἀσιβείας. εἰ πάτατὶ σ ὡσ ὁμιανίσκοσ παρα
παίει μᾶλλον, ἢ ὁ πρισβύτης παραφρονεῖ. λάβε δίκην ὧ πᾶ
λάβε μεγάλων ἁμαρτημάτων. ἐμνημόνευσα πρὸσ σὲ φιλα πτί
ας. ἐμνημόνευσα προσηγορίας ἀδελφοῦ. ἐμεμψάμην ὀργήν. ἐ
πέπεισα συγγνώμην. ἦν που τῆσ δημηγορίασ καὶ τὸ τῶν δι
αλλαγῶν ὄνομα. καὶ τὸν ἅλιον προσεῖπον. ὀφείλω δίκην ἐ
πι σκιῶν ἐμάτων. ἀποκήρυξον. ἔκβαλε. μὴ μεταβάλη

τως ἀθάνατον ἐκλέξεται τὸμῖσος. ἐκ δὲ αὖ τοὺς ἐξ ἀρχῆς τὰ πρῶτα σωτήρια ἐστιν· ἐκ γὰρ ἐκτῆς τούτου κακοηθείας ὁ ἀδελφὸς ἐλήλαται, καὶ διαβολαῖς ἀφύσεις ἀδίκαται· εἰς δ' ἄλλοθέν ποθεν ταῦτα προστίθωσι. ἐκ δὲ κακρείσεις τῇ συμφορᾷ, ταχέως ἂν ἔλυσε τὸ δεινὸν ἡ κετείας, ἀντιβολίαις, δεήσεσιν. ὀδυρμοῖς. θάμβυσιν. οἰκτίρατε ρῶν. σωῶν. σωδιαλώμενος. μέγα δὲν ἰσχύσι πρὸς δι αλλαγάς καὶ τὸ παρὰ φύσιν συνάξαντα, ἀναμαλάξαι τὸν ἀδελφόν. ἀλλὰ κἀποίησε τοῦτον ἀδίκων. ἢ πάντως ἂν μετρήσατο τὸν γονέα τῆς ὀργῆς. ἔτι δὲ τῷ θείων ἀγελαίτερος ἂν ἦν. δὲ πλείονα ὄμφον, ἢ τὰς πολεμίας μισῶν. οἷς πολλάκις μεθ' ὑμῶν ἐπείσατο συνόπλοις ἐπελθεῖν πόλει, ἐκ πολιτῶν πολιτῶν ἀμαλωκόσι. ἐκ ἀπέδουσι καταστάσαι τὴν πόλιν. τοῦτο δὲ ἄτοπον ἐκ ἀσφαλές, τὸ μεταμεῖσθαι μέτρον ἐκβαίνειν. πειρᾶσθαι πολεμίων, ἀπεῖσαι. παῖδα ἐσωφρόνισας ἐκβαλών· ἐὰν λάμβανε. δὲ σιμοὺς ἀφεῖσας, τὴν μὴν αἰτὴν σῴζεσθε ὤφθη. τῷ δ' ἀτυχήσαντι μᾶλλον πῦμαι, φαῦλος. ἐκ τὸν ἐφ' οἷς ἐπήγγειλεν ἔπαυσον, οἷς οὐπείσας πρᾶος ἤνεγκεν. ἐξέλειψεν. ἀλλὰ τί ἐχρῆν ποιεῖν. φυγεῖν οὔτως ἂν ἐλεῖν πρᾶα. μισῆσαι πυρίαν ἄπαυστον. μεταλάξασθαι πρὸς ὃν ἀτυχοῦντα ἀδελφόν. ἁδίκως μοῖσαι τὴν μετὰ βύτου συνίαν τῆς τοῦ πρὸ ποιήσεως. ἵνα δὲ μὴ ποιαῖς ὑπῳδίαις ἐνέχωμαι, καὶ ἐμαυτὸν γράφω τὴν ἐκβολήν. ἐπεὶ δανεῖς δὲ ἐκ αὐτὸς ᾧ πέρ ἐστι τοῦ γράφοντα ἐμὲ ταῦτα εἶναι. τί ναὶ ρόν ἐστιν ἐλεύσεται. μὴ μισῶν ὃν ἀδελφόν. ἐκ δίκαιον ὀφείλωσιν τῆς πρὸς ἐκεῖνον εὐνοίας. ἅδικα τὰς ἐκβολὰς ποιησάντας πρὸς ἐκεῖνον. ἔτι δὲ νῦν ὁρῶ παρασὶ δωσαμένους. οἶδα τοίνυν ὡς οὐ βοτῶν αὐτῶν προσοίσουσι μηχανήν. ἐκ βουστροφίαν παράξουσιν, ὅσα σωσθέντας αὐτοὺς ἀπωφελήσθην. ἐκ βλαβὴν ἐνδικασθείσεσθαι ἀλλότριον ὀνηγενήσασθαι. δὲ ἐὰν θέλῃς τοῖς σοφισταῖς βύβλοις ᾧ πέρ, ἅδικα σφόδρα ἐθέλησε τῶν ἀφίσεσιν αἱ δεῖσθαι, βούλεσθαι

τῶν γε ἐπημμένων, μή τε τούτω βλασφημίας, τῶν ἐνικκοπ. πέπαυται γὰρ ἀμφοῖν ἡ ἐρεία τῆς χειροβυΐας. καὶ τῷ βούλεσθαί με τὴν ἐκπεσεῖν, τὸ πονηρεύεσθαι τὸν ἀδελφ' ἀδικεῖν, κοινωνεῖ. καὶ μὴν ὅσῳ πρᾶγμ' ἐκεῖνον τῷ λόγῳ καταστασιάζῃ μιαρὸν, τοσούτῳ προνοητέον αὐτῷ τῆς ἐμῆς ἀρετῆς, ὅπως μὴ παντελῶς δυσμενὴς ἔσῃ πρὸς. ἀλλὰ τὸν μὲν πονηρὸν τὸν δικαίου τὸν ἔμοιγε. ἂν μὲν τοίνυν ἐκπέσω καὶ λάβωμι κοινωνὸν ἑκόντα τῆς ταλαιπωρίας ἀδελφὸς, χρηστὸς δίκαιος. ἢν φύσιν αἰδούμενος. πάντ' ὅσα κάλλιστα, ἀκούσομαι. καὶ δι' ἐμοῦ ζηλωτὸς ὁ γονεύς. ἂν δὲ ὁμὴ γένοιτο, μὴν δὲ ἔγω, τὸ κατ' ἐμαυτὸν προσεισδύομαι, ὑπερβῶ τὸ ἐκείνου, πονηρός. ὠμός. ἀστοργος. ἀθεώτατος εἰδὼς, οὐ μέμεσιν. πάντα τὰ λείποντα ἀκούσομαι. καὶ δι' ἐμοῦ πάλιν ἐν ὀνείδεσιν ὁπωρ. μὴ τοίνυν ἀνάσχῃ δι πλοῦν ὀδύνην ἐπὶ σοὶ βαδίζουσαν. ἀλλὰ ἀπαγόρευσιν ἀποκηρύξει παραμύθησαι, τὴν παρούσαν τὴν προτέραν. τὴν παρ' ἐμοῦ. τὴν παρὰσοῦ. ἐμοὶ γὰρ σημεῖον ἂν πρόνοιας σοῦ παιδὸς. ἢ δὲ καλοκαγαθίας σοῦ παιδὸς, μελετώτερον δεῖ σε νομίσαι τὰ περὶ τοὺς ἐξ ἐμοῦ δεξιμισείας ἀσχημονεῖν, ἢ τελέως ὄφει μισὴν αὐτίκα τὴν πόλιν βιούτων ῥημάτων. πάνυγε. οὐ γὰρ πάντα ἀγαθὸς ἄνεισιν. ὃς τοὺς μὲν πλησίους τῆς χώρας, ἀλέβαλε. τὸν δὲ ἀδελφὸν οὐκ ἐπανήγαγεν οἴκαδε. εὐτυχίαν γὰρ ἅπασιν ἐν τοῖς ὅπλοις, οὐκ ἀρετὴν ἐπεδείξατο. εἰ δὲ ἀρετὴν ἔσκει, πάντως ἂν ἐπέθηκε τῷ τροπαίῳ τῷ περὶ τὸ γένος ἐπανόρθωσιν. ἢ δὲ αἰτία ὡ πάτερ, καὶ τὸ πάσασθαι δοκεῖν μικρὸν ἔμπλεον τὸν φόρον. ῥᾴδιον γὰρ εὑρεῖν κατ' ἐκείνης λόγον. πλάσμα ἦν ἢ δωρεά. καὶ τέχνασματα φιλάνανγνώμη δὲ ἀδικούντι. σχῆμα εὐπρεπὲς. ἀκαλλιθείας ἔργον. ἀσεβεῖν ἀσι τὸν ταλαίπωρον ἀδελφὸν. ἀλλοῦ κἀξέλιπε τῶν κακῶν. ἀνέγκλητον τῶν τε δυσμενῆ εἰς μέσον. ἀνελεῖν δὲ ἀκαζήλωσεν. ἀφωσιώσατο πρὸς θυσίας. εἰρωνεύσασθε. πράττῃ δὲ ὃ

καὶ νῦν ὥσπερ τὰς αὐτὰς ἀφίημι πρὸς σὲ φωνάς. ἐμβέβληκάς τὸν ἀδελφὸν. ἐμὶ δ' ἄπω. δὲ δῶκας ἐκεῖνον πνία. διάγω δ' ἐγὼ ἐν ἀφθόνοις. εἰσὶ δὲ πρὸς ἐκεῖνον ἄσπονδα, ἐπάφις καὶ μὲ τῶν πολέμων. μὴ κωλύσης ὄνδ' ἥμον δοῦν αἱ δωρεαὶ. δι' ἃς οὐδεὶς χθήσομαι λιμῶν τῷ φύσιν. ἀλλὰ πυρός φησιν ἐκεῖνος ἐγένετο. καὶ ταῦτα παθεῖν ἄξιος. ἐγὼ δ' εἰ μὴν οὐκ ἐφθόμην τὰς ἐμβολὰς ἀνέσην, ἐβιούβις ἐρεῖμην λόγοις. ἄνδρες πολῖ) συκοφαντία μοι τὸν ἀδελφὸν ἀπολώλεκε. δίκην δέδωκεν ὧν ἀκὶ δίκαιεν. ὀξύθυμός ἐστιν ὁ πῦρ. ἀναμαρτήβους ἀξιοῖ τοὺς υἱεῖς εἶναι. πρᾶγμα ἀμήχανον. ἐ πρωγὴ. καὶ θόρυβος ἐπὶ σώπτι βῖς δικαίοις. δυς τυχὴς μηνός πανίσιος. πονηρὸς δ' ἀ δαμῶς. ὅλως εἰ πρὸς ἀπολογίαν ἔτ' ἦν ἡ παροῦσα μοιαπουδή. καὶ τότε τὸ κατηγορεῖν, ἀκὰν ἦν ἔξω καιροῦ. εἰσὶ τὰς μὲν αἰτίας ἐῶ μνήμη. τὸ δ' μετ' ἐκείνα πράττειν κακῶς, ἥδιον τίθεμαι, βύμ μόνος ἀπολαύμ τῶν ἀγαθῶν. τὶς ἔπειρεία τῶν ἐγκλημάτων. ἔδειξας ὦ πῦρ τῷ πονηρίαν. ἔπεισας δῆμον φιλᾶμον ἀπάσαι τὸν ἔλεον. ἀκούτας ἐγὼ ἀνόβος, ὡς ἀπολογίαν ἔπιζητεῖμ τῆς βσαύτης ἀρτίως κατηγορίμης. τὶ γὰρ ἀκεῖνον ὧν ἐνῆν. ὡς ἀμύητος τῆς ῥᾳδίας, ὑπαχθῆναι ἁμαρτεῖν βὺς τῶν χρόνων κτωμένους τῷ σύνεσιν! ἀμῶς τὸμ δ' ἦν πλημελεῖν ἐν τοῖς θεοῖς ὤφελεν! ἀκεῖνον ἀπαρ' ὑμῶν ἀνίκοα πολλάκις. ὅπ βῦ νόμβ φόβος ἀπὶ βούλημα. ἐ βὺς νίκας δεδοικέναι μὴ ἀξιοῖ τῷ ἐκβολὴν ἐπὶ τῷ σωφρονεῖν, ἀπελαύνεσθαι δ' οὐκ ἐπ ἔπειγεν οἰκεῖν ἀοίκους οὔσης οἰκίας ἐφ' ἁμαρτήμασι φαύλοις! εἰ γὰρ δὴ μεγάλης, τὶ ἂν ἀπέκτεινε. καὶ μὴν καὶ τὸν πῦρ ἀ ἐρόμην εἰς τῷ νεότητα ἀναμαρτήτως πεπόρευται. ἀκεῖνον βε δ' εἰπεῖν, ἠξίουν τὸν αὐτοῦ πῦρ ἀεὶς ἡμᾶς μιμεῖσθαι. λέγων δ' ταῦτα, ἐρραψώδουν. ὀνόματι πρὸς κατακλυζόμενος. ἰούνφημι. δεῖν μὲ τὶ μοὶ συγχωρεῖν ἀπολογίας μιμνήσθαι

γίσον ἐποιούμην, ἀποδοῦναι τἀδελφῷ τὴν οἰκίαν. σὺ δ' μεῖς ἐπ' ἀραβόν τι τὴν ἀποκήρυξιν ἐπείγεσθαι νομίζεις. τὸ δ', ἀχού-ρας ἔχει. πόθεν ἀλλοῖδα μὴν ἅπαν τὸ δεινόν. ὠθυμῶ δ' ὅμως τῆς συμφορᾶς. καίμοι δότι τὴν χάειν ταύτην. ἐπειδὴ τὴν προ-τέραν ἐκωλύθητε, ὁρᾶτε ὠδικᾶσαι τοὺς ἐπὶ τοῖς μεγίσοις ἀτυ-χήμασι ζῶν ἀκαίριοῦντας; οὔτοι μὴν τὸν θάνατον ὡς ἔγ-γιστον οὐ κατηνοοῦσιν. εἰσὶ γὰρ τῶν ὑπὲρ σρίας ἀξαμένων πολλάκις. ὅ-μως δ' ὀρέγονται πολυτάν. ἐ τὸν μὲν ἐναντιούμενον ἐχθρὸν. τὸν δ' ἐντεθέντα τῷ ξίφος, ἐυεργέτην ἡγοῦνται. ταῖς γὰρ τῶν δεομέ-νων ὀφυοῦν ὠθυμίαις ὁ συμπράττων, φίλος. καὶ νῦν ἐγὼ τὴν μὲν λύσιν, πρὸς τὴν τῶν ἀτόπων ὠθυμίαν ἔχω. τοῖς δ' ἐν-ταῦθα βοηθοῦσιν, ἀείμνησον εἶσομαι τὴν χάριν. εἰδέ τις ὕσερον ἐπὶ τετέρας ἀφίκοιβυμίμψις, ἐμὸν τοῦβ' ἕξω. τοῦ βουληθέντος λαβεῖν, ἀλλοῦ τῶν δεδωκότων. οἵτινὰ ἥδονὴν τοῦτ' δωρεὰν αἰτοῦνβς ἐβιρᾶ πᾶσαν πλέον. ἅτινὰ ζημίαν ἐσκόησαν. ὅτ' ἐτας εἶδον ἐπ' ἀρρωσήμασιν ἀδελφῶν ἐκόντας ἑωβοὺς ἀποκλεί-σαν τὰς σιτίων. καὶ καθ' ὅσον δύν κοινωνήσαν τὰς τῶν δυσχερῶν καὶ δόξαν ἀποβύσου τὴν βελτίσην λαβόντας. μᾶλλον δ' εἶδεν τὰληθὲς εἰπεῖν, τὴν χείρωδια φυγόντας. ὁ γὰρ εἰς τὸ γένος μὴ χρησὸς, τίς ἂν εἴπειε τὸν δῆμον καὶ τὴν πόλιν. τὸτομοι ἐ νῦν ἡ δωρεὰ βούλεται δεῖξαι, πᾶσιν ἀνθρώποις. ὡς ἐκ ἀμελῶ χρησὲς ὤν. ὃ δ' φοβεῖν ἐμαθον πλεμίους μόνον. ἀλλὰ ἐ σωαλγεῖν ἀδελφοῖς ἀτυχήσασιν. εἰ τοίνυν καὶ λῆσαι κεκρατηκότες ἡμῶν, τὸν μὲν ἐμ πέδαις εἶχον, ἐμὲ δ' ἐποιοῦντο σύσσιτον, καὶ τὸν μὲν ἐπίεζον, ἐμοὶ δ' παρεῖχον ἱρυφᾶν. ἐ τῶ μὲν, πᾶσαν ἀνδίαν προσῆγον, ἐμοὶ δ' ἅπασαν ἥδονὴν ἐπόειζον, ἐδεύθην ἂν αὐτῶν, μή τι μωρεῖσθαι βῖς πρηνοῖς. μὴ δ' ἐν τῷ θεραπεύειν ἀνιᾶν. ἀλλ' ἐκεῖνον λυπᾶ-σθαι, ἐ ἐμὲ δῆσαι. ἐ δοῦναι δωρεὰν, τὴν κοινωνίαν τῶν ἀλγεινῶν.

λῶν, εἰσπημοσίαν τελεῖ. αὐτί κατίσ οὐκᾶν ἄξιοιτο σιφάνου τυχεῖν ἐπεύνοια τῆ πρὸς τὸν δῆμον. ἀλλ' ἐαὶ τὸν ἐν πίνθει καθέμενον ἀναστάσας ἄγης εἰς ἐκκλησίαν, ὡς ἀπαρρησιασμένον, εἰκότ' ἂν λάσας τῆ πμῆ. ἐ τοὺς τυράννους διὰ τοῦτο δυσχεραίνομεν. ὅτι πολλάκις τὸν περὶ ταῦτα σωτεράπουσι θεσμόν. πυθῶ δὲ ἐ αὖθις ἀδελφὸν ἀδελφὸς ἀμυνόμενον. ἐ τὸν σίφανον ἀπάγη τῆς κεφαλῆς ἡ τύχη. εἰ γὰρ τῶν ἑταίρων τις, οὓς κοινωνία τῶν ἀσεμάτων εἰς ἕυνοιαν σῳ δεῖ, βιοῦτο περὶ πεπλωκέναι, μετρίως ἂν ὑμῖν ἐνέγκαι δοκῶ τὴν τοῦ νεμα συμφορὰν. ἢ προσιλθεῖν τοῖς ἀρισεί ας καρποῖς ἐντοῖς τῶν σωκάθων κακοπραγίαις; ὑπὲρ οὗ δ' κῶ ἐπέταμον, ἀδελφός ἦν ὦ πᾶρ, βοῦ δίκαιον ἦν. συμφοιτητὰς. τοῦτο δεύτερον. ἀδάμονος μεδιὰ τέλους. τοῦτο τρίτον. γόμφ' οὖν ἄμεινον ἦν, βοῦβν τῆς ἐμῆς μεταλαμβάνειν εὐπραξίας. ἐπεὶ δ' ἂν τέκφουσιν ὀφθόνος, δαὶ τρόμμοικέρδος αὖτε, τοῦτ' ἐν βιούτων μετασχεῖν κακῶν. ἄλλα ἄλλος ὦ δικασαὶ τῶν ἀρισακότων θαμάζῃ τι ἐ λαβεῖν ὠθυμεῖ. ὁμῶ αἰμάλω βν ἐν ὥρα οὖσαν. ὅ δ' ἐαὐτῶν τῶν λαφύρων χρυσὸν. ὅδ' κτήματα ἐ γεωργίας. ὅδ' ἀφ' ὧν δόξα μᾶλλον, ἢ κέρδος. ἐπιθύμουν καὶ αὖτος ἰδεῖν δ' ὑμῶν ἐμεμένην τὸ γένος. ἐδοξαλκρεῖν. ἢ πεμαι λόγων. ἐπ' ἄλλως εἶμι δωρεὰν πρέσπουσαν τῶ ἐκείνης ἁμαρτανόπ. καὶ μι δεὶς οἰέ' οθω μοι παλαιπωρίαν ἀγνοεῖν. ἢ τὸν ἐκπισόντα τῆς οἰκίας δεῖ' λεται. τὸν λιμὸν. τῶ ἀλουσίαν. τῶ ἀργυρτίαν. ταπεινότη τα. κατάφειαν. ἐσθημάτων ἀπορίαν. ἐρῆνον σωμεῖ. τούτων γὰρ ἐγγὺς ὀδιδάσκαλος. καὶ πάντα ἀκριβῶς οἶδα τὰ τῶν εἰσταῦ τα ἠκόντων. καὶ ἀδ' μ δεῖμε παρὰσοῦ μαθεῖν' ὡς τὸ ἀράθρον μετρίω τερον ἐμπεσεῖν, ἢ ταῦ τῶ ὑπομεῖναι τῶ τύμν. οἴκοθεν ἔμοιγον παιδα τῶ. εἰ δ' ἐγνόουν τὰ τῆς ἐκβολῆς δεινὰ καὶ σὺ μᾶλλον ἑτέρου τὸ πρᾶγμα ἐδιπσάμην, οὐκᾶν πάντων τὸ μά

τάσῃ πενιρᾷ. καὶ σιδωκώς τοὺς νόμους, εἰς ὥμὴν καὶ παράδο
μον ὑπήχθην δωρεάν. μὴ βίνω θαυμάσῃς εἰ τοσαύτα σωόδω κα
κῶν ἐμβεβλημαι τῶν λογισμῶν. καὶ βῖς μὲν, ἀλγῶν. τοῖς δὲ
εἰσχωόμενος, ἀπάνυσωφρονῶ. ἀλλεῖ δ' λίαν τὶς ἐμπέφυκα
τὰ με εἰμαιομίζει, τοσοῦδν γε ἔμπαθορᾷν. ὡς τὰ μὲν, λαμπρύ
νοντα ἄρδν, οἱ μὲν εὐπράττοντες, δέχονται. δ' τὸ μὲν πρόσφορον,
εἰς καιρὸς νομίζονται. δ' μέμψις ἄπᾶσιν. εἰδέτις δυσκολία κεχρη
μένος, δ' τοῖς οἰκείοις ὁρῶν ἐντοῖς μαλεπωτάτοις, βοηθεῖν ἀδυ
νατῶν, μέμνηται τιμῆς, δ' λαμπρότητος ἀντιποιεῖται, τοῦτον καὶ
μισοῦμεν. δ' μεμφόμεθα. δ' θεοῖς ἐχθρὸν ἡγούμεθα. τὸ γὰρ ἄκαιρον
ἐναίτιάπαντα μοῦ. καὶ νῦν ἀκαίρα τοῦτον εἶναι καιρόν ὁ δυ
σμενῶν ἀδελφὸς. ὁ δ' τειρικῶς πῦρ. ὁπόταθεὶς ἐκείνῳ δῆμος. ἀλ
λ' ἐπ' ἀγορᾶς μεβούλει σῆναι μᾶλλον ὦ, ἀλλ' φανῆναι τὰ δελφοῦ
πολεμῶν δς ἐπ' ἀγορᾶς! ἀλλ' ἐν πρυτανείῳ σιτεῖσθαι, τῆς οἴκοι
τραπέζης ἐστερημένου τούτου! ἀλλὰ τάλαντα λαβεῖν προσαι
δῶν δς ἐκείνου! ἀλλὰ κηρύγματος τυχεῖν, ἀποκεκηρυγμένου τού
του! μὴ πρὸς διός. μήμε τοιοῦτος περὶ τὴν φύσιν πονηρὸν. μηδὲ
ὑποδείξῃς ὀλίγωρον τῶν ἐκείνης νόμων. οἵτοῖς οἰκείοις ταυτά τε
χαίρειν καὶ ταυτὰ λυπεῖσθαι διώρισαν. συγγενείας δ' ἁπάσης
ἀδελφὸς ἐμπιώτατον. φέρε. εἰδ' ἐτεθνήκεισαν. καὶ κατειλή
φει τὴν τελευτὴν κήδεσι. δ' περὶ δωρεᾶς ὁδῆμος καθῆσο, ἁρά γ'
με δοκῆς δέξασθαι ταυτὶ τἀσεμνὰ. τὸν στέφανον. τὴν εἰκόνα.
τἄλλα, ἀλλοῦ κἂν ἐν μέρεσι μέρει, τὸ λαβεῖν πανημέρον εἰς τὸ
πένθος αἰτῆσαι! νῦν τοίνυν οὐτέθνηκεμὲν. ὁ δ' πολλῷ θανάτου
βαρύτερον. ἄτιμος περιέρχεται. μᾶλλον δ' κρύπτεται. τίσῳ
ὄκαιρὸς ἐπαγγέλλῃ παραινεῖ. μετέμψῃ αὐτῷ τὰς ἀτιμίας. καὶ
μὴ τρυφᾷ ἐν ἀκαιρείαις ἀδελφῶν. δωρεὰ δ' πᾶσα τῇ τοῦ λαμ
βάνοντος ἡδονῇ μρίνεται. τὸ δ' λυσιτελοῦν, ἂν ἄλλως ἔτων κα

ρι τὸ σῶμα. καὶ ἐφθέγξατό πω, ἢ σωτῆρα τὸ πρόσωπον, πάντα διέφθαρτο. καὶ τὰ παλαί τέως φαῦλα ἐπιφύμη. καὶ ὑμεῖς μετεβάλεσθε. καὶ αὐτὸς παρ' ἀμφοτέρων ἐδόκουν. καὶ διὰ ταῦτ' εὐδοκίμουν ἐπὶ βύβις αἰτίας εἶχον. τοσοῦτον ὧδίναι προσκυρεῖα πρὸς εἰς ἀγῶνα πλεονέκτημα. παντάχου γοῦν ἐκεῖνα μεγάλα ἢ θαυμαστὰ ὀκνδεμών ἦν οἰκίας, ὀφοβερὸς βῖς ἐχθροῖς. ὁ τῆς πόλεως σωτὴρ. ὁ φύλαξ τῶν μνῶν. ὁ τὰ τείχους μέσους πύργους. ὁ δοὺς αὐτὸ τοῖς προφυγμόνοις ἀθυμεῖν. τὰ δ' ἔτι πινίκια καταγέλαστα. καὶ μικρά. ἢ φλυναφος. ἐπὶ δὲ τοῖνυν ὑμῖν τὰ νῦν λεκτέα. ἢ γὰρ πρὰ λελύσθαι, καὶ λόγους ἀφανεστέρους ἀξίους, εὑρεῖν ὧδίναι τέρας δωρεάν. διὰ ταῦτ' ἐλπίζω τὸν πρεσβύτην εὐφρανεῖν. ἂν δὲ οὐκ ἐθελήσω λύσαι τῷ ἀδελφῷ συμφοράν, ταύτης κοινωνεῖν ἀξιῶ ἢ τῆς οἰκίας μετ' ἐκείνου στέρεσθαι, τιμωρίαν τοῦ δωρεὰ φύσεως. ἢ τὰς τιμὰς αἷς ἀμείβεσθε τῶν ἀρετῶν τοὺς κινδύνους δὲ ἀριθμῶν μανίας εἶναι λέγων. φυγόντα ταῦτα ἑκόντα ἐμβαλεῖν εἰς τοσοῦτον κακόν. ἐγὼ δέ, εἰ μὲν ὑσφοβρὰ λύσω τὸν λογισμὸν ἀξίωσιν, ὁμολογῶ μαίνεσθαι. πρὸς τοσοῦτον ἦλ' ἀθυμίας ἥκων. τίς γὰρ ἂν γένοιτο, ὅμοιος ἐμοὶ. καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἐῶ. βυτὶ δ' αὐτὸ τὸ παρὸν, πόσας δυσ τυχίας. ὁ μὲν δῆμος ἐνθυσίας. καὶ χαρᾶς. ἢ γυναῖκες. ἢ παῖδες. καὶ δοῦλοι. τῆς ἀδείας εἰς ὕδονὴν ἀπολαύουσι. μόνος δ' ὁ βύτταν αἰτίος ἐνοίμεταις. ἐμβρύοις. τῆ φεύγειν τὴν πρώαν ἑστίαν. καὶ τῶν μὲν νεκύων ἐμὶ πολίτης. σὺν ὠδ' μετὰ τῶν ἐπιμόνων. ἢ τοῖς μὲν ἄλλοις τὸ στεφανηφορεῖν ἀπὸ τῆς ἐμῆς προθυμίας. ἐμοὶ δ' ἀντὶ τοῦ βου παρὰ τὸ δῆμου, τὸ δακρύειν. ἢ τὰ μὲν πόλει λῦσαι τὰς φόβους ἴσχυσα. τῷ δ' ἀδελφῷ λύσαι τὴν ἀπορρυξιν, ἀπέσχον. ἀλλ' οὐκ ἐν προσθήκη τέυξισθαι προσιδόκων, οὐδὲ τὰ καθ' αὑτὰ λαβεῖν δεδύνημαι. καὶ τὸ δηλότατον κατόσχωμα τὴν νίκην. ἀλ-

πωλῆσαι μοι τὸν λύχνον, ἵν' εἰς τὸν ἀτυχοῦντα τὸν ἐμὸν ἀδελφὸν, μὴ μέλλειν ἀπάλλαι ἐπὶ θάτερα, ἵνα. νῦν ἡμῖν ὁ ἀμύναι τὰ δικαιῶ τῷ συμφορᾷ. ἐ τῷ μὲν, ἀποδοῦναι τῷ οἰκίαν. τὸν πρᾶα δ' τῆς ἐπὶ τῷ πράσει δόξης ἀπαλλάξαι. εἰκὸς δ' αὖ τὸν αἰσχυνθέντα σου τῷ ἀριστῷ, ἡμερώτερόν πως ἀκούειν ψυχθαι. σὺ δ' καὶ πρὸς τὸν δῆμον εἰπεῖν. καὶ δικαίου πρᾶξαι τάσ ἀποδάς. καὶ μετὰ τῶν ἄλλων, ἀλαμβάνειν νόμος, ἐ τοῦτο ἐπαγγεῖλαι. πάντας δ' ἁπλοῦ πᾶσιν ἄξιοις εἶ, καὶ τὸν δικαίως αἰτεῖν ἀπὸ τῆς ἀνδραγαθίας ὕβρεσι. ἐκκλησία τοίνυν ματὰ ταῦτα. καὶ καλούμενος παρῆν, ἅμα ἐπαρρησία κατα φὺς. ἀφαιρεῖ τὸ γὰρ ἐπὶ τοῖς γαυρθώμασι φαυλότητα τὸ τῆς οἰκίας ἀτύχημα. μνησθεὶς δ' τῆς μάχης. ἐ φάσας οὐχ ὑμᾶς ἐμοὶ δεῖν ἔμμενειν. ἀλλ' μᾶλλον τοῖς παρατεταγμένοις θεοῖς, ὅμως ἔφην ἐπιδώσειν αἰτεῖν κελεύετε, τὰ σωίζεσθαι ὡ πρ. καὶ διὼ τοῖς λαμβάνουσιν ἐν ταῖς τε καὶ τὸ λαμπρους εἶναι ἐπιτίνεται. οἷον πλίνθους ἀφ' ὑμῶν. ἢ τάλαντα ἀργυρίου. ἢ σίτου ἐμπρυτανείῳ. ἢ χαλκῆν εἰκόνα, τούτων μὲν ἔφην τῶν λαμπρῶν, οὔ πω πράττομεν ἀξίως. ἀλλά μοι δότε δωρεὰ, καὶ κρατηθεὶς δάκρυσιν, ἐσίγησα. κελ αὐτῶν δ' ὑμῶν λίτειν, καὶ βαρρεῖν ὥσ δ' ὅ, τι οὐδώσι τε, εἰ τοῦ τῷ ἐρημοῦ τῆς οἰκίας. ἅτα συμφυκότα διέσασι. τῷ συμφορᾷ τὰ δικαίου. τῷ ὀργὴν πῦ πρὸ. ὥσ ἀκούομεν κακῶς. ὡς τραγῳδοῦμεθα παντα μοῦ. ἐ πλουτῶν, ἂν τεἰκόνες ἐπιστελλον, ἢ σοῦν ἰδεῖν οἰκοι τὸν ἀδελφὸν. ἐνῶ πάντες ἂν εθορυβήσατε. τὸ τῆς αἰτιάσεως ἦθος ἄμφω τῆς ἀρετῆς ἡγούμενοι. καὶ ἵν' ἔτεθεν μὴ ἀκούειν ἀποκαλούντων τὸν μισθόν. ἐτέρωθεν δ' τὸν βέλτιστον. παντα μόθεν δ' ἁπλῶς ἐγκέρασμα πρὸς εὐφημίαν φέρον, ἀλλά γι ὧδι πασαὶ τὸ θαῦμα μέλλει τῆς σιγῆς πῦ πρὸ. ὡς δ' διὰ

μηδαμοῦ πλάττοντες ἐφεροντεῖς ὧν τὰ βούτων κατασῆναι τῷ φυ-
λὴν ἀκεῶντες. τί σοὶ ἦν λοιπὸν ἀλγεῖν μὴ τοῖς ὑπεραγμένοις
ἐσυμφέρῃ δ' ἀνάγκη. καλεῖν δὲ τοὺς θεοὺς διαλλαττὰς. ἐν τού-
τῳ δὲ ἡμῶν ὄντων, ἀγγέλλεται πολεμίων εἰσβολή. καὶ οἰδήμοι δι-
ηρπάζοντο. καὶ τοῦδήμου προσάπτῳ τείχει. καὶ δρόμος, καὶ φόβος,
καὶ ταραχή, πάντα κατεῖχεν. ἁρπάσαντας δὲ τὰ ὁπλα θέῃ.
δῃ. καὶ τὰ σώματα ὑπὲρ τῆς πόλεως εἰσφέρῃ. ἐγὼ μὲν οὖν τῷ
τετῶν στρατηγῶν ἀπῆειμην, καὶ τὰς κοινὰς προθυμίας. καὶ πρὸ τοῦ
των γε τῷ τὰς τύχας ἐοπὴν, τῶν τε ὑμῖν ὑπαρξάντων ἀγαθῶν,
καὶ τῆς τῶν ἐναντίων αἰτιῶμαι πλάνης. οἱ δὲ, ὡς ὁρᾶτε, πάν-
τες ἐμολογίζονται τῷ τροπὴν. καὶ πρὸς τοὺς οἰκείους ἕκαστος
οἰκοτα μὰ δικτεῖται. καὶ τῷ ἀγορᾶν ἐμπαλίνασι τῶν ὑπὲρ ἐμοῦ
λόγων. καὶ τῶν ἤκουσι σωκοθησόμενοι τὴ τιμή. ἐμοὶ δ' ἕως μὲν
ἤλπιζον λύσεσθαι τὸν ἀδελφὸν τῶν κακῶν, καλὸν ἦν ἴσως ὑπὲρ
τε τολμημένων δίκης. ὡς ἐπὶ μὲν δεινῶν, ἕτοιμον θυμοῦ. καὶ τῶ
μέλλοντι χρόμην. ἰδὼν δὲ τοὺς ἐναντίους, δίκην σκηπτοῦ ἐπι-
πτον. τῷ μὴ τοῦ πείσεσθαί πφρον τίδα ἀφεὶς. τῷ δ' ἀπὸ τοῦ
δρᾶσαι δόξαν ἰδὼν. ἐὼς ἔρρηξα τὴν φάλαγα. καὶ τὸ ξίφος σωεμῶς ἐ
νεργὸν. καὶ τὸ μὲν, ἐλαύνειβ. τὸ δ' ἐζω γρεῖβ. μεσὸν δ' τὸ πεδίον ε
κρῶν καὶ φυγὰς, βῖς δ' σρατοπέδοις ἀν τὶ λόγων ἐκτῶν ἐμῶν ἔρ
γων ἁπαράκλησις. ταῦτα ὦ δικασταὶ καὶ σρῶν ἔμαιρον. καὶ δικαιού
μενος ἀφραινόμην, ἕως ἠρούμην αὐτὰ σημάτε εἶναι. καὶ ὀκτὼ
τὰ ὧδε λόγων. νῦν δὲ τοσοῦτον ἂν εἴποιμι μόνον, ὡς ἐμοὶ μάλι
στα οἱ πολέμιοι τῶν πολιτῶν καταρῶνται. σκοπεῖτε βίνων τίς ἐ
στε ἐλώμενοι ἐπὶ ἰωνίαν. καὶ μὴ δοκιμάσατε ἰδωρεὰ τὸν τρόπον.
ὡς γὰρ ἀπέδομεν ὑποπτόν δους τοὺς νεκροὺς. καὶ τὸ τρόπαιον εἰ
σήκει καὶ περὶ βλεπτος ἦν, καὶ ἐκινούμην, καὶ ἐκροτούμην, προσ
ιόντες μοιδημόται, καὶ φυλέται. καὶ συμφοιτηταὶ, καὶ πάντες ὅσοι

τοὺς φιλεῖν λέγοντες, ἀλλὰ μεγαλύνοντες ἀεὶ τὸ παραπίπτον. ἐξ ὧν ἀσινεῖς ἀγείροντες. τοσούτου πολέμου τὴν οἰκίαν ἐπλήρωσαν. καὶ οὕτω σφόδρα τὸν πρᾶγμα διώρθωσαν, ὡς τε ὧν λαβόμενος ἁλιτήριον ἦν, ὅν ἐγέννησεν. οὐ ἔθρεψεν. ὦ τὴν δικαστὴν ἐπαίνεσεν. καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ δικαστήριον. καὶ ἐκάλεσε πονηρόν. ὁ δὲ ἐκπεπληγμένος, τῷ τε ἀπροσδοκήτῳ, καὶ ταῖς αἰτίαις. καὶ τῷ τὰ πρὸ τοῦ. ἐξ ὧν εἰς πεπεισμένος ἐστὶ τὰ μέγιστα μηδὲν εἰπεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ, τὸν πρᾶγμα ἀδούμενος. καὶ μᾶλλον ἐλιβροδοκῶ αἰδὰ τὸ ἀγῶνος δίκημα, ὡς συκοφαντοῦντα φθέγξασθαι. μετὰ ταῦτα οὐτοσὶ μὲν ἀπέφυγε τὴν καλὴν νίκην νενικηκώς. ὁ δὲ ἀδελφὸς εἰς τὰ τῆς πατρίδος κακὰ. ἐγὼ δὲ ἀμφοτέρους ὀδυρόμενος, τὸν μὲν ὧν ἐπαινέσθην. τὸν δὲ ὧν ἐλεπάτητο, ἐπαιδύμην ὡς δικασὰ τοὺς ὀδυρμοὺς λαθάτων. ἐφοβούμην γὰρ μὴ τὰ δάκρυα γένηται εἰς ἀπαγόρευσιν ἀφορμὴ. ἵνα τὸ μὲν οὗ τῆς πόλεως ἐκώλυεν ἀγαθὴ τύχη. παρασπαίζουσα δι' ἐμοῦ τοῖς ἐναντίοις τὴν ἔπαιν. καὶ ταῦτα ἐναίσιμα εἰσιν. ἐγὼ δὲ τῆς μὲν τῶν πολιτικῶν μελέτης ἀνήμελον. παθὼν δὲ ὦ ἄνδρες διατέλεσα. καὶ τοὺς ἀλυκωτάτους ἐν τοῖς γυμνασίοις αἰσχυνόμενος. οἱ τῆς συμφορᾶς τὸν ἀδελφὸν ἐλεοῦντες, οὐκ ἔστιν ὅ τε ἀκαθαίρετον τόμου πεισαίμενος πλοῦν. σὺ δὲ ὃ δὲ εἰσπονοῖ καθε. καὶ σωφρονίσθην τῷ πρὶ, ἐξ λόγου μεταλαμβάνων ἀπέπαυσας τὴν ὀργὴν οὐκ ἐπράυνας τὸν θυμὸν. οὐκαν εἶλες τὰς ὑποψίας ἀφίκετάσας. οὐκ ἐδάκρυσας. ὅραμεν δόξης ἐπαινεῖν τὰ πραγμάτα. τὸν πλοῦτον πρὸ τῆς φύσεως ἄγων. μᾶλλον δὲ ἤδη καὶ συνεξεργάσασθαι. καίτοι μέμνησαι ὦ πρὸ ὁσάκις σοι πρὸς τὰ γόνατα πεσόντα μου καὶ δεόμενον λῦσαι τὰς ὀργὰς, ἀπηρούσω. καὶ ἀπολυσάμενος ἐπάλλην τοὺς οἰκέτας ἐκέλευσας. εἰ γὰρ διαφάλλοντες ἐξαύτων τῶν ἀτυχημάτων, τὰ ἐλεφοῦπθαν ὠτερον. καὶ τὰ λειχθέντα.

ἀπολέλειμμαι. ἀλλ' εἰμὴ τῶν ἀμφὶ δίων π τῶν πρὶ, καὶ νῦν ἐπάγγελλον, ὁ γὰρ πρότατον τοῦ ῥήματος ἐφθεγόμην, τὸ τῶν διαλλαγῶν, εἰκότως ἂν αὖθις ἀνασὰς ἐπισύρειν, πλὴν πολλῶν πολυοικτιμάτων εἰς τὸ κρατεῖν εὐπορῶν. ἐπεὶ δ' οὐδὲν πεποίηκε πρὸς τίθημι παραπλήσια, ὁ ταῖς ἀπιθυμίαις σωφρονίζομαι τοῦ πρὸ, ἀκοίδα ἀνθ' ὅτου μοι δικαίως ἀντεῖπον. καὶ φιλονεικίαν χρήσαιτο πρὸς τὸν αὖθις ἀλώτιον. ἵνα δ' ὧδι καιμὲ οἴεσθε τὰ μὲν πρὸς θεὸς πολεμίους ἀγαθὸν γεγνημένον, τὰ δ' πρὸς τὸν πῶα ἀπιοῦτον, μὲ δ' τοὺς λόγους τοὺς ἄρτι ῥηθέντας εἰς ἀπαίδευσιν, ἢ πνα ἄλλην κακίαν ἀναφέρητε, μικρὸν ἀκούσατέ μου πρὸς θεῶν ἀπολογουμένου. πιστεύω γὰρ ὑμῖν δόξειν, ἡμιδὲν ἐδικηκέναι. ἢ πάντων ἡμαρτηκέναι. ὡς γὰρ ἐγνώσεσθε ὧ δικασταὶ τῶν πρὶ. ὁ ἐδὲν ἡμῶν οἰοιδήποτε παιδάματα, ἀμφωμὲν ἔπεμπεν εἰς παιδοτρίβου. ἀμφωδέεις δι δασκάλου τῶν τακτικῶν. κωπάζετό τε ὁμοίως ἀνασρέφοντας. ὁ ὅλως ἴσον ἐνέμει φιλίας ἑκατέρω παρὰ πάντα δὴ τὸν χρόνον. εἰ πωτὶ τῶν χρησῶν ὧ πὲρ εἰς τὸν ἀδελφὸν, ὁ ἀποίητον ἔπαινον ἔγκλημα, πάντα δὴ τὸν χρόνον ζῶτον, οὐδ' ἓν οἶδεν ἐνεκεῖνο μὰ τοὺς θεοὺς τῶν αἰσχύνη περιβαλλόντων νέων. ἀνέρωτας μανικοὺς. ὃ πολλὰς ὑπὲρ ἑταίρας ἀλλ' ἴσα ἐραδίζομεν. ταὐτὰ ἐφρονοῦμὲν. τοῖς αὐτοῖς ἐχαίρομὲν. ἀπὸ τῶν αἰσχρῶν ἐφεύγομεν. οὕτω δ' ἡμῖν τὰ οἰκουφερομένου, ὁ παράδειγμα ὄντων εὐδαιμονίας, φθόνος ἐμβαλὼν ἀνέτρεψε πάντα, ἀζῶν ἐζηλούμεθα. ἀναφαίνονται γὰρ ἄνοί τινες, ἀμφὶ νὸν ἐμοῦ ζῶ συζῶντος τὸν ἀδελφὸν εἰδότες. οἵτας τοῦ πρεσβύζου παρατηροῦντες ὀργὰς, ὡς εἰώθασι πρὸς ἀλλήλους ἐνταῖς σωουσίαις αἰπάθαι τοὺς ἡμᾶς κἂν εἰς μικρότατα ἁμαρτάνωσιν. ἀοἰβέλτιστοι τῶν ὁμιλούντων κουφότητα ἀποφαίνουσι. ὁ κοινὰ τῆς κλισίας ὁ βῖς οὐλίαν δυσκόλοις οὖφερα. ἀλλ' ὅχ ἰζοῦ

καὶ παντοῖοι καὶ πικροὺς. ἀλλ' ἐμοὶ πρὸς τὸ μωρεῖσθαι μᾶλλον, ἢ τὸ συγγινώσκειν ὁρῶντες. διὸ πρὶν ἀνέσαι ἐκάστους αὐτῶν μέρος. τὸ δοῦναι δίκην ὧν πρότερον ἕκαστα. τὸν γὰρ ἐν τῷ βουλεύσασθαι λύσαι τὰ δελφῷ τῷ συμφορὰν, πρὶν λυπῆσαν τα, δίκαιον εἶναι τῷ κοινωνῆσαι τῆς συμφορᾶς. ἔτι μὴν καὶ δεῖλον, ὡς καὶ μισθὸν ἐμοὶ τοιοῦτον παρ' ὑμῶν αἰτοῦντες, ἀλλὰ τῶν καινῶν μὴ τούτων ἀφίσαμεν. τῶν δὲ ἐν ἐθέλουσι μεμνημένων, ταχέως ἂν ὁ πρὶν ἔδωκε τῷ λαβεῖν, ἐκβαλὼν μετῆς οἰκίας οἱ γὰρ ὠνοῖαν μὴ ὑπομένοντες πρὸς βοῦτον, τὰ δὲ τῶν ἐχθίσων ὧδε δειγμένοι, καὶ προφάσεσιν ὑμεγάλαις ἐκπολεμώσαντες τὸν ἄνδρα τοῖς ἀναγκαίοις, τίνες ἔσονται, τοιαύτῳ ἔχοντες ἀφορμὴν. οὗτος ὁ πρὶν ἐλαύνει, τούτους αὐτὸς ἀγαγὼν οἰκάδε. οὐμὴν ἀλλεῖ καὶ παρὰ τῶν ἐχθρῶν ἡμῖν ῥάδιον ἀπαιρύξεως τυχεῖν, παρ' ὑμῶν βέλτιόν πως τοῦ τυγχάνεσθαι. ἐκείνως μὴν γὰρ ὁ πρὶν ἔξει τῷ αἰτίαν. ἂν τι τῶν παροξυνόντων. τὰ γὰρ ἐνάντια κατασκευάσματα τοῖς πολλοῖς ἄδηλα. οὕτω δὲ ὡς νῦν ἀξιῶ, τῆς οἰκίας ἐκπεσὼν, τὸν μὲν, ἐλαθερῶ μέμψεως. αὐτὸς δὲ τῷ αἰτίαν οἴσομαι. εἰδὰ ναγκαῖον ἦ ζῆν τι τῷ δυσχερὲς, ἢ ἐμοὶ μετεωρότερον ἐπὶ τοῦτο ἐλθεῖν, ἢ τὸν πρὰ ἐναίσχυμον ποιῆσαι. ἕνεκα μὲν οὖν τοῦ δικαίαντε καὶ εὐλογον εἶναι τῷ παροῦσαν αἴτησιν θαρρῶν ἀντυχῆσαι. δύο δὲ ἐλαττώματα δέδοικα. τῷ ἀλικίαν τὴν ἐμαυτοῦ, καὶ τῷ τοῦ λέγειν ἀπειρίαν. τοῖς μὲν γὰρ ἢ εἰσγῆρας ἥκουσιν. ἢ τὸν περὶ τὸ βῆμα βίον εὐθὺς ἀλαζόνας ἐργάζεσθαι νοις. τοῖς μὲν, ὁ χρόνος δίδωσι πολλὰ εἰδέναι. τοῖς δὲ ἥκιστα πειρᾶσθαι τέχνας. ἐγὼ δὲ ἐμὶ μὲν τηλικοῦτος ἀλίσκομαι ὁρᾶτε. βεβίωκα δὲ ἐνόπλοις. ὥστε τὸ ὅσον μοι τοῦ σώζειν τῷ πρίασθαι δύνασθαι περίεστι, τοσοῦτον τοῦ λέγειν ἱκανῶς

δωσος. ἐκεῖμο δ' προσθεὶς ὦ δε καταβήσομαι. ἐπαρούσα μρί-
σις. ἵ πολλοὺς διδάξῃ προικὶν δωρᾷν τὴς πόλιως. ἅλόγομ ταιεῖ
δαι ταύτης οὐδένα, σωπὴν τιμῶντας ἀπράγμονα.

¶ Duos quidam habens filios: Alterum exhæredauit. At qui domi erat: quom præclare fecisset: in præmium petiit Fratrem in partem admitti: Reclamãte patre non persua sit Quare et ipse exheredandus existimatur

ΠΡΟΘΕΩΡΙΑ.

Δύο τις ἴσχων παῖδας, τὸν ἕτερον ἀπεκήρυξεν. οἱ δὲ τῆς οἰκίας
ἀφεισάσας, ἦτησεν εἰς τὸ γέρας τὸν ἀδελφὸν ἀναληφθῆναι. ἀν-
τεῖπον ὡς οὐ πρὸς, ἀπέβησεν. ἄξιοῖ δ' αὐτὸς ἀποκηρύττεσθαι.

ΜΕΛΕΤΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ.

Ὑμῖν περὶ τῶν πρώην καὶ αὖθις ἀνέσην δικαζό-
μενος ὑμῶν τεῶ πολίται καὶ τοῦ πρὸς. οὐδαμοῦ τότε ἐκείνην τὴν δωρεὰν, ἣν πρὸ τῆς ὑμετέρας γνώ-
σεως καλὴν τυγχάνουσαν εἶναι καὶ πρέπουσαν ὑμῖν τε δοῦναι. δ' ἐμοὶ λαβεῖν. καὶ συγχωρῆ-
σαι τῷ πρὸς. καὶ γὰρ ἀπάτορα εἶναι, διὰ τοῖς πρώτοις λόγοις οὐκ ἐδηλώθην ὑμᾶς ὡς ἔστιν δίκαια διδάξαι, περὶ τούτων ἐλπί-
δας, ὡς ἐπάλιν ἀνροάσεσθε, τάχα ἂν ἐνδοίητε. ἀλλ' ἐπεὶ
τὰ πάντων ἐγκλήματα δυσχερῆ τὰ, δ' ὄλυμπα τὸ ὄλυμπα πάμμεγα
τῶν προσόντων παῖδα διαλλαγῶν τῶν πρὸς μνησθεὶς, συγγνώμης μὴ
οὐκ ἂν ἀξιώσαι μ' τυχεῖν. οὐμῶς προσῆκον ὅμ' ἀπαραιτήτους εἶ-

λάκωνες. ταῦτα γὰρ οὐτως ἀληθῶς ὁ νόμος κρίνει. τὰ ἐρήματα. πολλὰ ἂν αἰδεῖσθαι μαχεσάμενος ἂ κοῖδε φρονήσεως. ἀλλ' ὅμως ἐπὶ τούτοις ἀξιῶ ἐγκωμιάζεσθαι, δέομαι ἐπὶ δημιουργίᾳ λακωνικῇ, καὶ πρὸ τῆς δίκης θαυμάζεσθαι. καὶ μετὰ τὴν πεῖραν σεφάνων ἀξιοῦσθαι καὶ δωρεῶν. ἀποδέχομαι τὴν νίκην φησὶ. καὶ τοῦτο παίζων κωμῳδοῦμαι. πράττειν δὲ μᾶλλον ἐκρῆν, ἑτέρους παραινοῦντας. οἷς τὴν θέσιν ὁ νόμος ἐπέτρεψε. κατηγόρει τῶν σεσωπηκότων ἅπερ ἐμὲ γράφῃ φεύγοντα. ἀδεῖς τὴν ἐμὴν φωνὴν, οἷς τὴν θέσιν ὁ νόμος ἔδωκεν ὑπερίστασο. σὺ δὲ τὸν ἐργάτην τῆς ἑτέρων ἁμαρτίας εἰθίλεις δίκην εἰς πράττεσθαι. ἃ μᾶλλον τοῖς πράγμασιν ἔδει προσέχειν νοῦν. ἀλλ' οὓς εἰρήκοτας σε τίνος εἶεν περὶ ἐργάζεσθαι. τί γὰρ ἄμεινον ἔξειν οἷς τοῖς χρωμένοις τὰ πράγματα, πρεσβύτου, καὶ μετέω, τύχαις εἰσηγησαμένου τὴν πράξιν. θαυμάζω δὲ πῶς οὐσυνοίσεις ἀναθωόμενος διὼ ὁμολογεῖς καθιστῶν, ἀλλ' ἀδίκημα κότα τοῖς σοῖς ἐλέγχων ὧν χρήμασιν. ἐπαινῶν γὰρ τὸ πραχθὲν, λανθάνεις συμύτων τὸν εἰσηγησάμενον τοῦτο ἔνδωρον ὑποφαίνων. ἢ τοίνυν παίζων τὴν πράξιν διάβαλλε, ἢ τὸ γεγονὸς τιμῶν, ἀποδέχου τὸ ἆθλον. τί δεῖ λόγων εἰσὶ δοκῶ πλημμελεῖν περὶ τῆς ἐλευθερίας ἐμοῦ δακὼς, δοῦλος εἶ δουλεύειν ἐθέλων θηβαίοις τὴν ἀσέβειαν. εἰ δὲ καὶ μέχρι ῥημάτων αἰσχρὸν εἶναι τοῦτο λακεδαιμονίοις ὁμολογεῖς, σωίζεσθαι ὑπὲρ τῆς πολιᾶς, εἴπερ ἐσιώπων ἐγὼ. πῶς παρανόμων κατηγορεῖς, δι' ὃν οἱ νόμοι φυλάττουσι τοῖς πρίδοσι, καὶ σὺ τυγχάνεις ἐλεύθερος. συλλογίσασθαι δὲ ὑμῖν δὲ βούλομαι διὰ βραχέων καὶ δεῖξαι τὰ πραγμάτα καθέκαστον. ἔπαυσα θηβαίων τὴν ὕβριν. ἠλευθέρωσα πολεμίων μετεύκλεις τὴν πόλιν. ἐφύλαξα μισόξενον λακεδαιμονίοις ἀπέραντον. διεκώλυσα τὴν παρελθόντα χωίσθαι θηβαίοις ὑπήκοον. τίνες οὖν αἱ τούτων ἀμοιβαὶ. κατηγορία. καὶ δίκη. καὶ προσδοκώμενος κίν

θεοὶ σωτῆρες οἱμέοι, ἡμεροῦ καλοῦντος, παρασπίσωσιν ἐμοὶ θρασυνόμενοι. ἐγὼ θράσος δεῖ τὸν παρρησίαν ὀνομάζειν τὸν εὔλογον. ἀπόρριναι γὰρ πιθανομένῳ μοι παρελθὼν. τίμος ἕνεκεν ὁδῖμος ἔργῳ τοῦ ῥήματος τὸν νεότητα. τοῖς δ' γεγηρακόσιν ἐπ' ἐδείας λέγειν δεδώρηται. ἢδη λοιμὸς ζοὺς μὲν, ἂ φρονεῖν ὑπολαμβάνων, ἃ δ' ἐμπέφυκεν τὸ λυσιτελοῦν εἰσηγεῖσθαι τῇ πόλει. τοὺς δ', διαμαρτάνειν. μήποτ' ἐλικίας πιπαίνεσθαι τὰ πράγματα. ἐξετάσω μὲν τοίνυν οἷά ἐστι πείθειν ἐπιφέρωντο τὸν πόλιν ἑκάτεροι. ὠνησώμεθα τὸν εἰρήνην ἐμβρόων δουλείας οἰγέροντες. ἔξεσιν ἄγειν ἡσυχίαν ἀκίνδυνον. οὐ δεῖ τραυμάτων καὶ πολέμου τὸν ἀρετήν. ταῦτα τοῖς σωφρονούσης ἐλικίας τὰ ῥήματα. ὦ πόνοι. ὦ μάχαι. ὦ τὰς μνήμας λακεδαίμονος τρόπαια. ἀνὴρ οἶμαι τὴν μνήμην ὄφρυ ἄνευ ἐκεῖνον. καὶ ζυτοῦσι καλεῖν λακεδαιμονίους αἰσχύνομαι. τὰ δ' τῆς ἐμῆς πολιᾶς ἀνιότητος. ἃ δὲ ποτε κινδύνων δείσαν' ἡ πόλις ἀπέσχεθ'. ζυ' τοῖς τὸν παρὰ πᾶσι δόξαν ἐστανουμένων ἐκτήσατο. ἀναμνήσθητι τῶν ἐν πύλαις ὑπὲ λαθερίας τῶν ἑλλήνων δεδωκότων τὰ σώματα. δικαστὴ γὰρ τῶν διαφόρων ἀεὶ τῷ πολέμῳ κρωμένη δημοσιεύει τὸν ἀρετὸν. τὴς γοῦν ἑλλάδος παρ' ἓξιαν ποτὲ μιᾶ πόλει δεδουλωμένης. οἰκείαν συμφορὰν οἱ τότε λακεδαιμόνιοι τὸ πάθος νομίσαντες, πᾶν ὅ τι οὖν πάσχειν ὤοντο δεῖν, ἢ περιδεῖν τοὺς ἄλλους δουλεύοντας. καὶ ταῦτα δίκην τῶν ἀθηναίων ἀξιούντων τὰ πράγματα κρίνεσθαι. εἶτα πρὸς θεῶν ὑπὲρ μὲν ἄλλων ἕδη τοσοῦτον ἀναδέξασθαι κίνδυνον. ὅπως δ' μὴ δραλάσωμεν ἡμᾶς, μὴ δ' θηβαίοις λακεδαιμονίων κρείττους ἀμελετήτους γλίσονται, ῥᾳθυμίαν τινῶν δίκαιον ὄφλειν εἰσηγεῖσθαι μηδ' ἀνέχεσθαι; τί λείπει πολλὰ γὰρ τοιαῦτα διδόναι θηβαίοις τὰ πράγματα. ταῦτα τῶν ἐμῶν δημηγορούντων τινὲς πεισθόμενοι, μεμνύκατε

χρῆν, νῦν ἐφάνης ἀκοῇ δ' ὅπως τῶν νόμων κυδόμβνος, δῆλον ὅ τι βίς πεπραγμένοις φθονῶν, τῷ κατηγορίαν ποιεῖται. σκέψ-
δὲ μὲ συκοφαντῶν ἐμὲ, διαβάλλων ἀλλὰ τῷ νίκην. δυσχεραί
νων γὰρ ἐφοῖς αὐτὴν καμὴν δίκας εἰς πράττεσθαι βιάζ κτῷ πό-
λιν τὸν διδοκότα βοῦ τροπαίᾳ τῷ ἀφορμὴν. ἀλλὰ τύχης ἔρ-
γον φησὶ κατόρθωμα γίγνε. καὶ ἀθεῖσι παρανομοῦντα, ζημί-
ας ἀπολύειν ἐλεύθερον, μὴ παρησίας κνεότης τυχοῦ σα κινδύν-
ων τῇ πόλει γίνηται πρόφασις. μέχρι τίνος ἐνυβρίζεις τῇ πό-
λει. τύχη τὰ τῶν λακεδαιμονίων ἀλλοῦ κάρε ἶ φιλοπημούμβνος
τρόπαια. μέχρι τίνος θηβαίοις σωηγορεῖς. μόνους ἓ πονας εἶναι ἶς
τύχης ἀποκαλῶν. λίαν ὑγρόκκας ὅσον ἀλόγου τύχης ἃ προνοίας ἐ
στὶ τὸ διάφορον. ἐμὴν γὰρ παρ' ἐλπίδας ἐμὲ τῷ πράξιν, ὥσ
περὰ τῷ ἀξίαν συμβαίνουσαν. κἄτ', ἃ πρὸ ἶς πείρας αὐτῆς ὡς
παρὸν ἄδηθεωρεῖ τὸ γινόμενον. εἰμὴν οὖν μὴ προεῖπον τὸμέλλον πα
ρὰ τῷ ἐκκλησίαν ἐγὼ, ἢ νῦ ἶς νίκης ὁμεῖζον, ἢ καθ' ἡμᾶς ὂν ἶ
πόλ κατόρθωται, κἀγὼ μετὰ τοῦ κατηγόρου παρέχωτῆ τύ-
μν τῷ ἔυκλειαν. εἰσὶ καὶ τὸ συμβὰν προαγορεύσας τῆς βου-
λῆς οὐδὶ μαρτον. καὶ τῇ ἀρτι τὸ πολέμου τέλος τοῖς προ-
λαβοῦσι γέγονε σύμφωνον, πῶς οὐπρονοία καὶ δωάμει περίτ-
πυσι τῶν πολεμίων γεγόναμεν. εἰσὶ καὶ ζημίας ἐμοὶ, καὶ κίν-
δωνον τῷ σωκοπῖ τῷ πόλιν ὄνομος ἐπέφερεν, οὐδὶ ἐπ' ἀνέ
γωγε τῆς κοινῆς ἀπραγίας, τῷ ἐμὴν προπμᾶν ἡνεχόμην ἀ-
σφάλειαν. πῶς γὰρ οὐκ ἔτον. τῷ μὴν ἄλλην μεθ' ὅπλων νεό
τητα προκιν δωαύειν τῆς πόλεως. ἐμὲ δὲ μὴ τῆς ἀπὸ τοῦ λέ-
γειν κατηγορίας, εἰδοκοῦν οὕτως εἶναι ἐνέχεσθαι τοῖς συκοφάν-
ταις, τῆς ὅλης μέλλοντα τῇ πόλει σῴας αἴτιον γίνεσθαι. ἀλ
λὰ δὲ δωπας φησὶν ἀφορμὴν θρασύνεσθαι τῇ νεότητι. τοῦ-
το γὰρ αὐτοῦ τῆς κατηγορίας τὸμέγιστον. μὴ δὲ παύσειν τότε

λυκοῦργος τῶν ὑπηκόων ἰδεῖν τὴν πόλιν μεμαθήκοσιν. εἰπὲ γὰρ μοι πρὸς θεῶν, πότερον λύσιν τελοῦν σκοπῶν ἐνομοθέτει καὶ τί σι δεῖ λέγειν ἐπίτριπτον, ἐβασκαίνων ἁπλῶς τῇ πλησίᾳ βοὴθημα τοῖς πεπόνθασι. δῆλον ὡς δὲ διαμαρτάνων φήσεις λυκοῦργον ἀμελεῖν τοῦ συμφέροντος, εἰ δὲ ὁπερεῖδεν ἐπὶ φιλεία καὶ ἀδελφὰς νόμους ὁμολογεῖς, πότερον αἱρετώτερον ἦν φυλαχθῆναι τὴν πάσης τὴν φρόνημα, καὶ τὴν πόλιν ἄρχειν ὧν πρὸ τοῦ πρότερον, ἢ τοὐναντίον, ἂν ἐλεύθερον ἔχειν ἐρήμην, ἵνα μὴ μὲν τὸ θεῖον αἰτήσαθε συμβουλεύοντες. εἰ τοίνυν τὸ συμφέρον ἐκεῖνος ἐννοῶν, ἐτίθη νόμον, ἐγὼ δὲ πρὸς εὐκλείαν ὁμοῦ καὶ πρὸς ἀσφάλειαν ὁρῶν, τὴν πόλιν παρέμενα, δῆλον ὡς ἔργῳ φυλάττωτους νόμους. καὶ τὴν πολιτείαν αἱρετωτέραν. πρὸς ὃ καὶ λυκοῦργος ὁρῶν, ἐνομοθέτει βίᾳ λάκωσιν. ὁ γὰρ οἷς ὁ νόμος ἐθέλει τοῖς ἔργοις ὑπηρετῶν, οὗτος ἀκριβῶς τὸν σκοπὸν τοῦ νομοθέτου φυλάττει. κἂν μὴ συμφωνεῖν δοκοῖ τοῖς γράμμασι. πάνυ μὲν εἰκὸς πλησίαν ἐκδέξασθαι. εἰς πεῖον δὲ καιρὸν, δουλείας προσδοκωμένης, τοὺς λόγους ἐφύλαττον. εἰ μὴν γὰρ τις τῶν γιγνομένων, οὓς διὰ τὸν χρόνον φεύγω δὲ ὀνομάσαι, παριὼν εἰς πόλιν λακωνικὴν, καὶ τὰς ἐμπειρίας τῶν πραγμάτων ἐπάξιον, δικαίως ἂν ἀγάπων τὴν σωτηρίαν. εἰ δὲ βούτην αἱρεῖσθαι δουλείαν παραινεσάτων αὐθαίρετον ἐγὼ παρεπαύσασα μετ' ἐλευθερίας τὸ τρόπαιον, τίς οὐκ ἂν ἄφρονα οἴοιτο τὰ μὲν τῆς αἰτίας ἑτέροις. τὰ δὲ τῶν ἐπαίνων, ἐμοὶ προσλείπεσθαι δικαίως. ἐπεὶ τοίνυν ἀποδεῖξαι βούλομαι φθόνου τὴν δίκην, ἀλλοὺ κέγκλημάτων τυγχάνουσαν. τί γὰρ δὴ τότε παρὰ τὴν ἐκκλησίαν τῶν δοκούντων ἀκούων. ἅπαντας διεκώλυες; εἰ μὲν γὰρ καλῶς ἔχειν ἡγούμενος, τὴν μὲν τὴν κατηγορεῖς, ὅτι καὶ τὸ τρόπαιον ἀκολούθησε. τῶν ἐμῶν ἀποδεῖξαν λόγων τὸ χρήσιμον. εἰ δὲ τότε σιγήσας, ὅτι μᾶλλον ἀνεπλέγην ἐπ

ἀπαντὶ παραδοῦναι θηβαίοις τὸ τρόπαιον. εἰρήνουν ἐγὼ. ἐς τὰς πάλαι ἡμῶν ἀπαλλοιους εὐδαίμονας. ἐνταῦθα παρελθὼν καὶ πάλιν ὀκνῶ, ἀκωνμὴ ὡς κτοῦμαι. ἐτόλμα δ' ὅμως εἰ πεῖν πᾶσι δοκεῖ μεσήνης ἀφίεσθαι; ἁπλαβόμην δ' τοῦ κήρυκος φωνῆς, ἐρώων. μὴ συναρίθμει καμὲ τοῖς καθαιροῦσιν ἀπὸ τὰς ἀρτὰς τὸφρόνημα. θαυμάσαντες ὑμεῖς. μᾶλλον δ' τὸ ῥηθὲν ὀξαίφνης ἀποδεξάμενοι, πίφυκε γὰρ τὸ δαιμόνιον τοῖς ἐπιτηδεύουσιν ἀρετὴν κἀνλήθειαν πικρὸς βραχύλάβροι ἐν ἑαυτῶ πάλιν ἀναναλεῖσθαι τὴν ἔυκλφαν, παρικαλεῖ τε πρὸς κόσμα φοιτᾶν. καὶ λέγω παρικελεύσασθαι τῶνέω τὰ χρήματα. πωθαγομὴν δέμὰ ἑλλάνις, καὶ τῶν πολιτῶν ἕκαστον ἐρωτῶντος, εἰ δεῖ καμὲ τὴν οἰκείαν ἀποφήνασθαι γνώμην. τὸ γὰρ εἰσέναι με τὸδοκοῦν τῶνόμω ποιεῖν, ἐπεῖχε τὴν γλῶτταν, καὶ ὀκνηρότερον ἀπεργάζετο πρὸς τὴν τῶν δεόντων παραίνεσιν. δέ δωκε τὸ πλῆθος τὴν ἄδειαν. καὶ παρελθὼν, εἶπον ἐλάθερόνπι, καὶ τῶν προγόνων ἐπάξιον. ὑπέμνησα λεωνίδα. καὶ τῶν τελαμεσίων ἐκείνων. καὶ πολεμεῖν ἐπήνουν. ὑμεῖς δ' εὐθὺς ἐπηνάσατε. ἐντεῦθεν πάλιν ἐπανῆλθον. κἀσάρτη. πρὸς ἑαυτὴν. καὶ θηβαῖοι τὴν οἰκείαν φασὶν ἐγνώρισαν. ἐ μεσήνη λακεδαιμονίοις δουλεύουσα. μετὰ τὸ τρόπαιον τοίνυν, ἀποδέχεται μὴν ὁ κατήγορος τὸ πρᾶγμα. καὶ ὡς ἔ πὰν ἐτετόνθσιω πῶν τὸς ἐμοῦ. δικαίως ὁμολογεῖ. τὸν δε δωκότα δ' ὅμως τὴν πρόφασιν, ὡς οὐδὲν εἰρηκότα διώμὴ. δυσχεραίνων ὡς ἔοικεν ὅτι μὴ θηβαίοις δουλεύομεν. ἀλλὰ λυκοῦργος τὸσφαλερὸν τῆς ἑλικίας σκοπῶν, ἀπείργθσι νόμω τοῦρήματος, ὅ τε μὴ τῶν νεν δύνων ὄξυς ὀκαιρός. καὶ δί δωσι χρόνος εἰς τὰ τῶν νόμων βουλεύεσθαι. τί φὴς, ἀπιθμὴνης τῆς συμφορᾶς, ἐκέλευες ἀναβάλλεσθαι τὸν σύμβουλον; ἀκοῦν ἐ θηβαίοις ἔδει πεισθῆναι τὸν πόλεμον. ἐμπάζομαι. οὐβούλεται

ταμὶν. εἰ γὰρ εἰρήνης ἐπιθυμεῖτε φασὶν, αὐτὴν τῆς ἀσφαλείας ἕνεκα προφάσεις. εἰδὲ φρονήματος ἕνεκα καὶ μετὰ πεῖραν θηβαίων λαμβάνοντες, πολέμῳ μισθὸν μετὰ τῆς ἡμετέρας κτησόμεθα. ταῦτα θηβαίοις λακεδαιμονίοις ὑπείλοντο. ἐδόκουν ἡμᾶς, εἰ πέρ τι τῶν δεόντων ἐγίνετο, βοὺς ἐπὶ τῶν μισθῶν ζηλώσαντας, πρῶτον μὲν βοὺς πρίασθαι ἐμβάλλειν ἔνθα καὶ τοὺς ἀπὸ τῶν βαρβάρων οἱ πρόγονοι. εἶτα δὲ βαλὴς οὐδεὶς ὤετο τὸ χρῆμα νομίσαντας, δεῖξαι θηβαίοις εὐθὺς, ὡς ἕκοιδεν ἕκαστα τῶν ἐλλιμενίσμασιν ἀλλ' ἴσως τύχης ὑπεχωρεῖν. ἐκκλησίας δὲ ὅμως καὶ βαλὴς ἐπὶ βύτοις ἕκοιδ' ὅπως συμβάσης, ἐγὼ μὲν ἐξαρκῆς ἐσιώπων. καὶ βοὺς γεραιότατος προσιὼν ἄξιόν τι βουλεύσειν καὶ τῆς ἐλικίας φρονεῖν. οἱ δὲ παρελθόντες εἰς μέσον λόγους διεξήρχοντο πρὸς ὑμᾶς. ὃς παρὰ θηβαίοις. ἀλλὰ μὲν παρ' ἡμῖν ἔδει ἐκβῆναι. ὁ μὲν, ἔφη δεῖν παύσασθαι τῶν πόνων ἀναπαυλαν. ἕτερος, ἐλευθέραν παρασῆσαι πολεμίων τὴν πόλιν. ἄλλος ἀφεῖναι μισθοῦν διαλῦσαι ἀμάχην, αὐτόνομον. ἤδη δέ τις εἰπεῖν ὤθησε λακεδαιμονίοις τετόλμηκεν, ἄμαχοι θηβαῖοι. καὶ δεῖ πελάζασπείθεσθαι. σέρεφόντι εἰκεῖν, βύτην ἀκούων. ὅτι τὴν ἡμετέραν, ὑπώπτευσε. δεινὰ γὰρ αἱ συμφοραὶ τοῦ παραμυθοῦ μᾶλλον χρεώουσαι. δεῖ γάρ τι καὶ πρὸς βύτην εἰπεῖν φρονήματα πλησῶσαι, καὶ λίαν ὑπέροχον. ἐγὼ μὲν οὖν ἀναγκαίων ποίοις ἐπάλισχρῆται συμβούλοις, πάλιν ἐγκαλυφάμενος, ἐσιώπων. ἐπῄνουν δὲ τὸν νόμον κατεμανθάνων, ὃς ἐκέλευε βοὺς ἀξιέτερας βοῖς τῶν λακεδαιμονίων ὠμίχθαι πράγμασιν. ὅπως μὴ γνοίεν οἷς ὠμελεῖς ἕκαστα τῆς σωτηρίας ἁμαρτήματα. ὡς δὲ τοιαῦτα λέγοντες ὡς εἶθε μὴ δὲ τὴν ἀρχὴν ἦσαν φθεγγόμενοι, μόλις ἐπαύσαντο. ἐκάλει δὲ λοιπὸν ὁ κῆρυξ τὸν ἀτερεῖν βύβις βουλόμενον. ὑπήκουε δὲ τῶν παρόντων οὐδείς. ἐδόκουν δὲ πάντες τῆσδε πῆ καλῶς ἔχειν

τὰ τῆς γραφῆς μεμιμήματα. ἡμῖν περίεστι πολέμους φοβεῖσθαι, ἢ διὰ πόνων ἀεὶ καρποῦσθαι τὴν ἄνεσιν. ἐντεῦθεν ὑπὲρ μὲν βοὺς σπαρτοὺς ὁρᾶν, βοῦς ἀδόξως προπωλῶν τὰς γενεάς. ταύτην ἡμεῖς τὴν διάνοιαν ἔχοντες, πᾶν ταχοῦ τρέπεσθαι γῆς ἀνεκτήσαμεν. οὐδὲ εἶναι νομίζοντες, ὃ τιμὴ σὺν ἀρετῇ τῶν ὅπλων ἀπόμεθα. ἄμφω δὲ ἐδόκει δόξαν ἔχειν ἀθάνατον, ἢ σρίσιν ἀπράγμονα. τοῦτο φυλάττοντες τὴν πόλιν ἀτείχιστον. ἐν ὅπλοις γὰρ ἡμεῖς ὁριζόμεθα τὴν ἀσφάλειαν. παῖδες ὄντες, πολεμεῖν ἐυθὺς διδασκόμεθα. πρίν γ' ἀνδρεῖα τὰ πράγματα παιδεύομενοι. αὐτῆς ἡμετέρας πολιτείας καὶ διαίτης ἀρχή. καὶ νικῶντες ὡς εἰπεῖν ἅπαντα τὸν χρόνον διεξιόμεθα. πέφυκε γὰρ ὑπερθυμία πάντα μᾶλλον ὡς εἰκὸς καταρθοῦν. εἰ δέ ποτε τύχης ἀγνώμονος σύν τι σφαλῇ, θαυμάζεται μᾶλλον δεινόν τι πάθος, παρὸ ἀρετὴ τυγχάνει τὸ σπουδαζόμενον. ἐπανορθοῦται δέ γ' ἀπορθώμασιν ἕτεροις τὰ φθάσαντα. ἔδοσαν γὰρ ἀνδρεία πέφυκεν ἀναπαλαίεσθαι τὰ πταίσματα. χρησάσι ἐλπίσι τὸν λογισμὸν θεραπεύουσα. βούλομαι δέ γ' καὶ τὸν ἄλογον μεταβολὴν τῆς τύχης διεξελθεῖν. ἵνα τὸν κατήγορον ἀφρόνως τοῖς δικάσμασιν. ὁ γὰρ ἀγανακτῶν ἐπὶ λύσει τῶν δυσμενῶν δῆλός ἐσι καὶ μέγεθος ἀνοίας αὐτῶν ἀφραινόμενος. οὐδ' ἵνα τὰς συμφορὰς ὑπομένω τὴν πόλιν. ἀπώνησα γὰρ ἂν ἐκείνων μνησθεῖσα μᾶλλον ἀγυσίλαον ἐμοί. μήτε εὐκλείας ἡμεῖς τῶν προγόνων λείπεσθαι δόξωμεν ἐμοὶ τοῖς διὰ μοῦ πεπραγμένοις παρεμυθούμην τὴν συμφοράν. ἀλλ' ἵνα τὴν εὔνοιαν ἣν ἔχω περὶ τὴν πόλιν ἐνδείξωμαι. ἐπεὶ δὲ γὰρ ἔδοξε ποτὲ μετὰ θηραίων γενέσθαι τῇ τύχῃ, πρέσβεις οἱ κατάρατοι πέμψαντες, μεσήνιοι θεοὶ παραχωρεῖν τοῖς λακεδαιμονίοις προσέταττον. ἢ γὰρ παράλογος εὐπραγία, τῇ ἑκατέρων αὐτοὺς ἀγνοεῖν παρεσκεύαζε δύ-

λαγμὸν τῇ σπάρτῃ, ὀχρησὸς ἔδοσι τῆς ἐμῆς κλινίας κατάτορος, δίκην τῆς αἱρεσίας ἧς πράττεται, δικὴν αὐτῶγραφὴ. ἓν βῆμα. ἓ λέγω ἐπ' ἐξουσίας, τῆς ἐλευθερίας τὰ σύμβολα. εἰ δὲ τοῖς πολεμίοις κατάνουν ἐξέβη τὰ πράγματα. ἓ μισήσας, ἐφ' ἡμέγα φρονοῦμεν, κελεύουσι βαρβάροις ὑπομνήσαμεν, ὅτι μὲν ἑνίων προαιρέσεως συμβάν. τῇ δ' παρ' ἡμᾶς πρὸ τῶν κινδύνων προνοίᾳ κωλυθὲν φαίνεται. τοῖς προσδοκᾶν ὑπὲρ ἐχρησὸν ἐπίμοι. δουλαγωγῆσαι λακεδαιμονίους ᾧ ζῶ βαρβάροις ἐλεεῖ πέμπειν τὰ πύλας. ἓ πλάτανον. ἓ τὰ πολλὰ τρόπαια τῶν βαρβάρων. ἐπὶ δὲ δέπνος αἰσχρὸν πεῖραν λαβεῖν κνιότης ἡ ἐμὲ διεκώλυσε, πρὸς τοιούμενοι πίνειν, βίς νόμοις ὠμκουρεῖν, τῇ δ' ἀληθείᾳ σωαλγοῦντες βαρβάροις, ἓ τῆς κατηγορίας τὴν αἰτίαν ἀπρόσωπον ἔχοντες, ἑτέραν ἀδοξίαν περιποιοῦσι τῇ πόλει. διδόασι γὰρ βίς βουλομένοις τῶν ἑλλήνων ὑπνοεῖν, ὡς λακεδαιμόνιοι τύμπανον νικῶντες, ἃ κάρει τῇ, βύς οἰκείους ὑπὲρ ἀνδρείας εὐθύνουσι δέει τοῦ μὴ παθεῖν, ἐ πισφαλῆ τὴν προθυμίαν ἐμβῖς κινδύνοις ἡγούμενοι. βύβυμάριον γραφιαθωμενῶν ὁ βουλόμενος. οὐδέ πω γὰρ τὸ σπαρτιάτης ὑπάρχειν ἐκὼν εἶναι προδώσω. ἐγὼ μὲν οὖν ὦμην μετὰ τὴν λύσιν τῶν ἐλπισθέντων ἡμῖν δωρεῶν, καὶ τὸ τρόπαιον ἐκεῖνο, τὸ πολλοὺς εἰς δάκρυα κινῆσαν ὑφ' ἡδονῆς, εὐθὺς οἷά πε ὀλύμπια μενικηκὼς, περιφορεῖν, ἓ τῆς λακεδαίμονος σωτὴρ ὀνομάζεσθαι. νῦν δ' διὸν εὐθυμεῖν τῇ πόλει ἓ τῶκατηγόρῳ φιλοτίμηται, μόνωνιν δωρᾶν ἐμοὶ σωτῆρι τῶ δεδωκότος τῆς ἀνιμερίας τὴν πρόφασιν. ἀλλ' ἵνα μὴ ῥήμασι φενακίζειν δοκῶ, τὴν ἀρετὴν σιμνύων τὴν ἐμαυτοῦ, μικρὰ βούλομαι τοὺς πολλοὺς ὑπομνῆσαι πῶς εἶχεν ἐκ τοῦ παντὸς χρόνου τὴν πόλει τὰ πράγματα. ἓ πῶς προσενέχθην τούτοις ἐγὼ, γνώσεσθε γὰρ ἐκ τούτων σαφῶς, εἴ τι κάλλιστος ἀξιατυγχάνῃ τὰ παρ' ἡμῶν. εἰ τι τῶ κατηγόρῳ ἀλόγως

σημαῦτόνομον. λεγόντων ἀφεῖναι πιῶν, ἀρχίδαμος νέος ὢν ἔτι, παραινεῖ τὸν δῆμον δίξασθαι. πέμψαντες τροπὴ γίγνοιτο τῶν δυσμῶν. καὶ γράφεται τις παρανόμων ἀρχίδαμον.

ΡΗΤΟΝ ΚΑΙ ΔΙΑΝΟΙΑ, ΜΕΛΕΤΩΜΕΝΗ ΤΟΝ ΑΡΧΙΔΑΜΟΥΣ.

Φιλοπρεῖται δὲ νέοις ἐφύσις, πολλάκις λέγειν τὰ χρήσιμα. καὶ λογίζεσθαι δίδωσι τοῦ χρόνου σοφώτερον. ἀεὶ γὰρ ἐλλιπίας ἐστὶ τὸ κατόρθωμα. ψυχῆς δὲ μᾶλλον κρίνειν ἢ σωμάτων τῶν πραγμάτων τὴν δύναμιν. ἐπῄδη νόμῳ λακωνικῷ μὴ δοκοῦσῳ, δημηγορεῖν νέος ὢν ἀρχίδαμος, γράφεται τις παρανόμων αὐτὸν. δὲ συμπροτεῖ δικαστήριον. ὃ δὲ τὸν καὶ αὐτὸν καταλιμπάνων ἀνάθυνον, ἔνθα τίτων λυκούργου νόμος μὴ ὢν ὀλιγωρεῖσθαι δεῖ. ὁ δὲ φεύγων, τὸ νομοθέτου γνώμην σοφὴν μᾶλλον, δὲ τὴν ἑαυτοῦ δὲ τὴν νίκην προφέρων τῆς πόλεως, ἐλεύθερον ἑαυτὸν τῆς καταγορείας δεῖξαι πράσσῃ. εἰ δὲ σαρκίαν ποιεῖται μὴ ὢν σμελεῖ. δόξωνόμον ἕτερον καὶ τῶν παραβαίνειν λακωνικὸν μανύοντων τοὺς λόγους, μισθοῖς βασκανίαν. ὃ δὲ τὸ ἐφ' ἑκάστῳ τῶν συμποτῶν ὀλίγαις κυρεῖσθαι συλλαβαῖς οὐ τιθεμένους λάκωνες. ἀλλὰ συμμετρεῖν τοῖς δυναμένοις τὰ μεμελετῆσθαι τὰ ῥήματα. φιλονεικῶ τε τὰ πλείονα φεύγειν, ἐν οἷς βραχυλογεῖν ἀδύνατον. τοῦτο δὲ κἀμὲ ποικίλα ὅπου λόγους ἀκριβῶς ζητάζων εὑρήσῃ.

ΗΜΕΛΕΤΗ.

Αεὶν ἔμοιγε τοῖς στόμασι νοσοῦσι διὰ τὸ μοῦσι τὴν πόλιν ὦ ἄνδρες λακεδαιμόνιοι, κἂν δείσῃ μὴ πάθῃ, ἀκάτα κρύσσω γλυκίν δωσον, ὅπως φρονήματος λακωνικοῦ σφυ-

δοκῶ φοιτῶσαν ἐπὶ τὸν φιλτάτην ὁρᾶν. ταῦτα διανοηθεὶς, ὁ μὲν ἱερὸν ἐλπίδα πέπτηται παραμυθοῦμενος τὸ πάθος. ἀκόνει πρὸς ὑμᾶς τὸν αὐτοῦ θυμὸν διάνοιαν. κεφάλαιον τῶν εἰρημένων, νῦν αἵρεσίς ἐστιν ὑμῖν ἀπολασίας ἢ δόξης. εἰμὲν ἔν τι φιλοτιμεῖσθε, δόξετε τῆς σωφροσύνης καταφρονεῖν. εἰ δέ τι μῶν τοὺς προγόνους ἐμιμεῖσθε τὰς αὐτῶν ἀρετάς. ἀνακόπτετον τὸν παρρησίαν τῶν βιαίως τὰ λεγόμενα τολμώντων. ἐλέσθαι ἐπάμφοτέρα φερομένης τῆς φύσου. πολλοὶ γὰρ εἰς καταπλέοντες ἐνθάδε. κοινὸν ἐστιν ἐμπόριον τῆς ἑλλάδος ἡ πόλις. πολλοὶ πρὸς ὑμᾶς ἥξουσι τὰς εὐσεβείας μεθέξοντες. ὅταν τελῶμεν τοσῷδε τὰ ἱερά. πῶς οὖν εὔλογον ἅπαντας εὐσεβοῦν τὰς εἰς τοὺς θεούς, οὐ πλείας τοσαύτας ἀξιοῦν ἄνδρας, ἐπίμως προϊεμένους τοῖς ὠνουμένοις τὸ σῶμα.

¶ Lex fuit in lacedæmone neminem intrà annos triginta concionem habere: thebani in leuctris uictoriam assecuti ad laconas oratores misere, bellum comminati: Nisi Misenem liberam & propriis legibus uti permisissēt: Nō nullis uero permitti sua dentibus Archidamus adhuc iuuenis prestare ostendit: bellum suscipere: persuasit: hostibus demuum in fugam conuersis, accusatur Archidamus quasi legum uiolator.

ΠΡΟΘΕΩΡΙΑ.

Νόμος ἐν λακεδαίμονι, τὸν εἴσω τριάκοντα, ἐτῶν, μὴ δημηγορεῖν. θηβαῖοι τὴν ἐν λεύκτροις μάχην νικήσαντες, πρέσβεις πρὸς λακεδαιμονίους ἀπέμφασι πόλεμον ἀπειλοῦντες, εἰ μὴ μεσήνην ἀφεῖ

ἀλλ' ἐμοὶ σπόμας ἰδίας. οἰκεῖον ὡς οἴονται καλλίστα. τί τοίνυν ἡμᾶς ἀναγκάζῃς, τοῖς ἤθεσιν ἐκείνων ἀκολουθεῖν. ἵππως ἐκείνα λύπῃ τὰ παρὰ πᾶσιν ἐν εἴδει συλλέγων, δουλαῖων ἐδοναῖς, μὴ δὲ τοῖς ἐλευθερίοις μέλει πάντως ἐπαινουδασμῶναις. πᾶσι γὰρ ἐμὲ τοῖς τοῦτο προσέοικε, μεταμέλεσθαι τῶν προτέρων ἁμαρτημάτων εἰ σέρεται. ἐλευθερίων δὲ πολλῶν ὑπάρχου, ἐ πάντων κακῶς, ἐνσυμόνον δι παίως ἀποδεξάμην. ὅπι προσφόροις ἐλευθέροις παραδείγμασι τὴν διανοίαν τῶν σπουδαίας ἑκάστου πέρας ἡμῖν καταλείπων. ἀλλ' εἴπερ ὑμῖν ὦ ἄνδρες κοινόν μέλει τῆς ἐυκοσμίας, μέλειν δὲ καὶ λίαν ἡγούμεθα, δίκην ἀξίαν τῆς ἀπιστίας ἐπιτίσεσθε. ἴσθι δὲ αὐτὴ τὶς, μὴ τυχεῖν τῆς ἐλπίδος. μὴ δὲ τῶν πεθουμένων ἰδεῖν. οἴεται γὰρ ἴσως δόξειν ἐπαφρόδιτος εἶναι παραὐτῇ, τὸ ψεύδισμα καπούσα πολλάκις, ἐ τὸν ἀγῶνα δίκαιον. ὅμως γένοιτο θεοὶ οἰκοδεμόνες τῆς πόλεως ὧν ναίουσιν, δίκην τὸν ἀλιτήριον τοῦτον, τὴν εὐσεβείαν πρέπουσαν εἰς κρατῆσαι. ἀδὲν γὰρ ὅτου βίς ἐρῶσιν ἀνιαρὸν, ὡς ἐλπὶς βοῦ πεθουμένα πέρας ἀκέσουσα. οἶμαι δὲ τὸν χρησὸν βουτυνὶ βιαῦτα πρὸς ἑαυτὸν πρότερον διαλέγεσθαι. ὦ πρόσω πόσ ἴσθι λαῖς. λάμπῃ ὥρα σώματος, ἀσμενίως βύσ εἰς φοιτῶν τας εἰς δέμνια. τοὺς ἀπαντῶντας ὀνομάζῃ φιλτάτους. εἰμάρετες αὐτῇ διακονοῦσι. τὸ ἰαύτην δαλαύῃ ἐπαινδὶς. εἴ τις τῆς τοιαύτης μεμαθηκώς φέρει ἐ ἀπόσπι δείξωῖ λαίδι πεμαζομένου, ὃ πᾶν ἐμαυτῷ καβρεθῶν. πῶς οὖν ἔσαι τὸ βοῦλεσθαι τῆς πόλεως προνοεῖσθαι δοκεῖν ὡσαύτως ἐρυθρὸν θῆσι τὰς κλίτας αὖρων, ἐξωπλισμένας περὶ τὴν καθόδον ἁδίως. ἐ πρῶβος οἶδα ὅτι πάντων ἥσομαι παρεῖναι, τῆς βουλῆς καὶ τῆς καὶ τῆς πρόφασιν γονὼς. ἐδὲν προλιμᾶν τῆς ἐνταῦθα διαίτης. οἷ δὲ πλύμβρυσον ὄνπολιτικὸν διακονήσωῖ τῆ προθυμίαι τῆς ἐρωμένης. μὴ καλεσάφωπρόφασιν ὕστερον. τὴν ἐμὴν ἀνιῶσαν ψυχήν. ὡς εἴπερ γαλαίπειλαίδος ἐπιθοναῖ.

τῆ φυσει ἡμῶν πολειτῶ παῦ λογιζόμενοι. ὥσ γαρ ἐνδεῖς τοῖ λέμοις ἐκπεμπομένων πυῶν, τῶ ἐφεκάτερα δόξαν τῆς τύχης, τὸ κοινὸν καρπῦται τῆς πόλεως, τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον καὶ μῦν. ὃ κἐμοὶ χρὴ τῆς ἑταίρας λογίζεσθαι τὴν φυγὴν, ἵνα μὴ πολλοὺς ἀδικήσω μόνη, ἐξὸν ὀλίγους σεμνύνομένη. ἔγω δέ τινας ὥσ σὺφὺς, ἀλλὰ μὴ πάντας ἐκβεβλῆκέναι λαίδα. τὶ μᾶλλον δίκαιον κατάγειν τὴν πφευγῆν φήφω, καλῶς ἔχειν δοκούσης βίσ σώφροσιν. πάνυ βίνω ἀχθόμην, ὅτε βὺσ παλαιὸς νομοθέτασ ἔφη, μὴ κωλύειν ἑταίρας ἔχειν τῆ πόλει. ὁ γαρ χρηστὸς τῆς πόλεως κηδεμὼν, ἐλάνθανε τὰ καλὰ. καὶ τὰ μὲ βιαῦτα συγχέων, καὶ τὰ διαρρήδην ἐγνωσμένα καλῶς, τῶ μὴ κεκωλυμένω ταυτὸν εἶναι νομίζων. ἃ γαρ εἰ μὴ φανερῶς καὶ λέγουσι τὰς ἑταίρας διώκειν, πμῶν δ' ὡρεῶν ἀξιοῦν ἃ δὲ προσάπτουσιν, ἀλλὰ κἄργει μέντοι τὰς ὄσας ὁμόσ. ἀλλοὺ δ' τὰς ὑπ' ἐρελίας ἐκέλευσε θέμεσθαι. ὃ δ' τὰς ἐπ' ἀδικήμασι πφευγῆς καὶ ἀγειν γέγραφεν, ἃ δ' σωφρόνων ἀνδρῶν εἶναι νομίζω. μὴ βίνω τὴν σὴν προαίρεσιν, νόμον ὀνόμαζε. μὴ δ' τῶν νόμων, ἃ τῆς πόλεως κατηγόρει. αἰσχρὸν γαρ βούλεσθαι μὲν διαβῦς νόμους νικᾶν, ἔχειν δ' γνώμην ἐναντίαν ἐκείνοις. ἃ φασκομεν, ὑπὲρ εὐκοσμίας κεῖσθαι τὰς νόμας. ἐφεῖναι δ' πάλιν βίς ζῆν ἐθέλουσιν αὐβῦς ἀκόσμως δεικνῦναι. ἐπιδὴ δ' λαίδισωκηγορῶν τῶν ἀθηναίων ἐμνήσθης, ἃ πολλὰς ἑταίρας ἔφης παρ' ἐκείνοις εὐδοκιμεῖν, τὴν ἀσπασίαν ἐκείνην. τὴν μυρρίνην. τὴν θεοδότην. ἃ ἄλλας πολλὰς. τὴν δ' φρῦνιν ὡς δὴ θαυμασὸν λέγων, ἐνδελφοῖς ἔφης ἐσάναι χρυσῆν, μὴ παύσαιντο τὰς βιαῦ ἀσθαμάζοντες. μᾶλλον δ' ἃ τὴν λαίδαπρος λαβοιεν, ὅσοι τὰναν τίατῆ πόλει φρονοῦσι. τί δ' παθὼν, πλείαν προφέρεις ἑτέραν, ἃ μόνας. οἷς ἃ δ' ἡμῖν ἐσὶ κοινὸν. αὐτίκα γοῦν τοῖς ἀθηναίοις ὐσύνηθες κατὰ τὴν ἑτέρων ζῆν πολιτείαν.

τὰς ἀτοπίας τῶν λόγων. ὑπονοεῖντε καὶ τεύθεν ἔξεσιν, ὅσοι πρὸς ἀκολασίαν ἐπόνεται. διὸ πάντα λέγειν τολμῶσι βύς μὲν ταῦτα φρονοῦντας, περὶ τὰν ἄνω. ἧς τοὔνομα πλάκις λέγειν οἰκῶ. ἀδὲν γὰρ ἀναδύεται δυσμενὲς πανηρὰ φύσις. κατὰ φρονοῦσα τῶν νόμων. καὶ πάντα βλαβὰν ἑρμηνῆ. ἐν τεύθεν καὶ σωαινοῦσιν ἑταίρας. καὶ πρὸς τὸ δοκοῦν τὰς προσηγορίας τῶν πραγμάτων μετασκευάζουσι, ἐρασθώνην μὲν τὰν ἀκρασίαν. ἀνδρεῖον δὲ τὸ μέρος, τὰν σωφροσύνην ἡγούμενοι. διόπερ θαυμαστὸν εἴτους σώφρονας ἔβι πρωτοβροσκοὺς ὀνομάζουσι. τῶν αὐτῶν δὲ ἄνδρα καὶ τοὺς ἐναντίους, οἷοι περ αὐτοὶ τετυχήκασι τοῖς στρυτοτέροις τι μᾶν ὀνόμασι. πρὸς δὲ τούτοις, ἴσως κἀκεῖνο εἰλαθάνῃ ὡς οὐ δ' οἷόν βαν ἄλλως γενέσθαι τᾷ πόλει τὸ χρήσιμον, ἢ τοὺς μὲν ὀρῶντας ἀλυσιτελῶς πραττόμενον κοινᾷ σωελθεῖν καὶ βουλεύσασθαι. ἕνα δὲ προμηθεσαμένους, γράφειν τὸ ψήφισμα. βοὺς δὲ λοιποὺς ἁπάσαντας διαγνῶναι, πότερον ὀρθῶς, ἢ παρὰ βοὺς νόμους ἐγράφη. ταῦτα τοίνυν ἐπράχθη. καὶ τὸν βουγράφαν βος γνώμην, κοινὰ ψῆφος ἐκύρωσεν. ἔυκλεαν θερομένη τᾷ πόλει. ἕπασος γὰρ πλὴν ὀλίγων, οἰσίγεμὼν αὐτὸς ὑπάρχει βοὶ τρόπᾳ οἰόμενος τροφεῖα καταβάλλειν τᾷθρεμμένᾳ, προθύμως ἐμέρετόνεν τὸ δόξαν καλῶς. ὥς τελανθάνει πᾶσαν καπίζων τὸν πόλιν βοῖς ἔγνως μέροις ὠπιμῶν. ἐπεὶ καὶ σὺ νῦν μόνος μὲν εἰσπρᾶξαι ἀχρεῖα δὲ ταῦτα σωεργὸν πας δ' βοὺς ἴσας αὐτὰς σὺ πρεσβυτέρους ἔμε ὠοῖδα. ἐρρῶν μόνος δόξῃς λαίδην μαείζεσθαι, τῶν δὲ συμπραπόντων ἀδεὶς ἀδῆτα. τί δ' πθομένων βύτων ἐμοί. καὶ τιθεμένων τῶν σῶν μηδενί. μόνος ἀρξαμαρχῶμαι τὸν ἔυκλεαν. καὶ μὰν ἀδεὶς εἶρκε πώποτε, ἢ πόλις τῶ δὲ πθοεῖσα, καὶ τὸ ψηφίσατο πόνων τὸ δέ τι πλημμελούντων. ἀλλαχοῖς τᾶς τοῦ πατρικοῦ προαθήκης, τὸ πεπραγμένον ὠφελμίζουσιν ἅπαντες.

μαι δέ σοι διαβρᾴμέων εἰπεῖν, οἷα ἦν τὰ ἡμέτερα πρὸ τοῦ ἑταίραν εἰς σπουδῆσαι τῇ πόλει. ἡμεῖς ἐδείξαμεν ἐνθαλάττιον τεῖχος. ἐπὶ τῇ καινοτυπίᾳ τῆς ἐργασίας ἐθαυμαζόμεθα. ἀμείλει σαμίοις ὕστερον ἐπιγενομένοις, ἄνδρας ἐπιμίξαμεν, τὰς διαύτης ὠφελίμους τέχνας. ἀκριβέστερον δὲ μόνον εὑρεῖν. ἀλλ' ἐχρησάμεθα παύταις, κερκυραίοις ναυμαχοῦντες, πρὸς ἡμετέρους ἀποίκους. οὐ γὰρ ἦν ἀξιόχρεως ἀνταγωνιστὴς εὑρεῖν, ἢ οὓς ἀπωκίσαμεν. ἐφάνημεν χρήσιμοι τοῖς ἀθηναίοις ἐντῷ πρὸς αἰγινήτας πολεμεῖν. ἐλευθερώσαμεν δουλείας ἀθηναίων τοὺς ἕλληνας. δὲ γὰρ ἡμελόμεθα δωσάμενοι παῦσαι τὰ δυσχερῆ, μὴ γένοιτο τοῖς ἀδικουμένοις προσάπτειν. πλείστας ἀπωκίσαμεν πόλεις, τὴν ἑλλάδα τῇ προσθήκῃ τοῦ γένους εὐεργετοῦντες. ταῦτα τὰ πρώην ἡμῶν κατορθώματα. ἀντεισῆκται δέ πῃ ἀντὶ τῶν χρεῶν τοῦτων μέθη, καὶ ἔρωτες. καὶ κῶμοι. καὶ πολυτελεῖς ἐσιάσεις. ἅπαυσαι δεῖ τῆς δόξης ὀρεγομένας. ἀλλοῦτε πόλεως ὅλης φασὶν εἶναι τὸ βούλευμα. ἑταῖραι δὲ τῶν ἀδόξων τινές ζηλοτυποῦσαι. διαπείθουσι τοὺς οἰκείους πρεσβυτοποιοὺς τὸ καλεῖσθαι φύφις μαγράφαι. προσκαμένους ἕνα, σχήματι ζόμενον ἀπείκασαν. ἴσικας ἄνεμοὺς πρεσβυτοποιοὺς ἐοικέναι σμύρνῃ. βούλεσθε τὰς ἑταίρας εὐδοκιμεῖν. ὅπερ ἐπὶ λαίδι τῷ αὐτῷ ἀπεδάουσι τέχνην. ἐντεῦθεν τοσούτων ἀγαθῶν αἰτίας ἀπεδείκνυμεν ἀπόχρεις. μὴ δὲ τοὺς προγόνους αὐτῶν ἀποστερῶμεν τῆς εὐφημίας. εἰ γὰρ δοίημεν ἐκείνων εἶναι τὸ πᾶν, μάθειν αὐτοῖς ὁμολογῆσαι προσήκει. φαίην ἂν ἔγωγε θαρρῶν αὐτοὺς ὑπὲρ τοῦ παντὸς ἀπολελογῆσθαι βίᾳ, εἴγε παρὰ τῶν εἰς ἡμᾶς πεπλημμεληκότων ἀξίαν τῶν ἁμαρτημάτων δίκην εἰσπράττομεν φαίνονται. εἰ δὲ τῷ πάλιν οἱ λαίδος σωφρονοῦσι προσπαίζοντες τοὺς κοσμίως γεγραφέντας, περσεβυτοποιοὺς ὀνομάζουσι, μανίας τὸ σχῆμα. καὶ δίκην πράξασθαι δεῖ

τῆς ἀτοπίας,

σα δέδωκεν ἀφορμὴν, ἔξιν ἀκόλαστον ταῖς τῶν νέων ἐνθεῖσα ψυχαῖς, ἀκούσῃ λέγω· ὡς ἔγωγε τῶν παρανομούντων ἑκόντων αὐτὸς ἐγχωρήσαιμι. πότερον οὖν δεῖξαι διὰ μακροτέρων ἐννόμως ἂν ὑμῖν δυναίμην, ὅσους ἅμαρτα κεφαλὴ πεφάνται περὶ τοιαύτης ἔργα; ἢ σφαγιάσαντας παρανομώτατα. πόσους τοὺς σωφρόνους ῥᾳδίως λοιδορήσαντας, μικρᾶς ἐδάκρυσαν. οὐδὲ παύσομαι παραμυθεῖσθαι τὴν συμφοράν. πολλοὺς διεκώλυσε παῖδας ἔχειν, ἐξὸν πρύτανιν πόλις ἀσφάλειαν ἔχειν. καὶ πολλὰ μᾶλλον χρήτους γίνεσθαι τῶν ἐναντίων. αἵ τε χάριτες δωρεὰν δοῦσι. πρὸς πολεμίους πλείονας ἀεὶ, δωρεὰν ποιεῖν. οἱ τεκταινόμενοι περὶ τῆς φύσεως μὴν δωσόντες. αἱροῦνται πίπτειν καλῶς, μετὰ τῶν παίδων ζῶντες δουλεύειν. ὧν φροντίδα παροῦσα ποιεῖσθαι λαὸς τοὺς πολίτας ἐκώλυεν. ὥσπερ πολίλαθας διὼν συναγοράζει τῆς λαίδος κατηγορῶν. καὶ τῶν γεγενημένων παρούσης καὶ μὴ, συμφορῶν αἰτίαν ἀποδημοῦς. ἐπίσχες τοίνυν ἀρετῆς ἀκολασίαν προτιμῶν, ἢ ταύτην ἐκείνης ἀφορμὴν εἶναι νομίζων. μὴ γὰρ τοσαύτην ὀφλήσωμεν ἀδοξίαν. ὥσπερ δεῖσθαι λαίδος σωφρονιζούσης τὴν πόλιν. εἰ γὰρ ἐκείνην λέγεις σεμνότητα παιδεύσαι τὴν κόρινθον, πῶς τῶν ἑλληνίδων αἵλοι παὶ πόλεσι χωρὶς λαίδος πολιτεύονται. πῶς δ' εἰς τὸ κοινὸν καταλήξαι τέλος αὐτὴν, ὥσπερ εἴθε μὴ δ' τὴν ἀρχὴν παρῆλθεν εἰς φῶς, ἡ πόλις διαξέσωφρόνωσ. ἱρεῖσ ἔυοίδα πολλὰς ἐκείνη λαίδας πρὶν ἀποθανεῖν ἀνδρεῖξ τὴ πόλι. τοῦδ γὰρ σοιτυχάνῃ τὸ κακοδαζόμενον. μόνοσ ἅμᾶς ἀνφασίασ ποσεῖν ἀποδεῖξαι παρὰ πάντασ. εἰ δ' γὰρ μοι πότερον πρὶν ἄνδρ' ἐμπορίνθωλαί δα, τὴν διαβολὴν ἴσχειν ἡ πόλις. ἢ συμπᾶλθεν ἐκείνη τονόσημα. ἀδεὶσ ὅτασ ἀτιμάζων δεῖ τὸ δίκαιον ὥσ μέμφασθαί τι πρὶ τῶν ἀρχαίων. ἀκοῦμ' ἐκτοῦ μηδὲν χρὶ σθαι πρὸ ταύτησ αἰσχρὸν, τῆσ ὕστερον ἀδοξίασ αἰτία φαίνεται. βέλο

λογίας ἴσαι καταφυγή. τῶν δ' ἀσελγημάτων ἡ πόλις τὴν ὕβριν ὀφλισάτω. πρὸς δὲ βύβις, ἀδὲ φύσιν ἥδεται ἕκαστος αὐτὸς αὑτῷ νομίζων ἀπολασίας ἅμα καὶ σωφροσύνης αἰτίαν. καὶ διώκειμεν ἂν ἡμᾶς πρὸς ἀτόπους ἔρωτας ἄλλα τὰς μίσους. κατάγνωθι δὲ πάλιν, ὅπως εὐκοσμίας γένηται πρόφασις. ὡς περ ἄνεμος ἀδίκως φερομένην βύσκάφας, καὶ τῶν ἀέρων καταπρύμναν πνέοντων ἐνδύπ καὶ προσηνὲς, μεταστρέψας βύς οἴακας, τὴν ἐναντίαν πορεύοιτο. βίς αὐτοῖς οἰόμενος πάμπαν τὸν ἕτερον πλοῦν καθορᾶν. καὶ πῶς ἂν ἐντεῦθεν τὸ ἀκόλουθον σώζοιτο. εἰ γὰρ ἔννομος ἔφυγε, μεταπαλεῖν ἀσύμφορον. εἰδὲ τὸ παρεῖναι λαίδα λυσιτελὲς τὶ μάτην ἠδικᾶμεν τὴν ἄνω. εἰ γὰρ ὁ τὸ κατὰ λαίδος ἐγράφεβλήφισμα ἐνδείξαιτο τὰ τῶν ῥηλόμενος, ὅπως πρὸς αὐτὴν αὖ νοίας ἀδὴν προπεμᾶ, παρελθὼν ἐπφρᾶβ πείθῃ τὸ φίσμα ἀκυροῦν, πότερον ἀπιθήσεται ἂν βύς λόγες, ἢ νομίσαντες λυρεῖν ἀκρίσχισθε τὸν δῆμον ἅπαντῶντος ἀκούειν. εἰ μὲν γὰρ εἰπόταλίσειαν τὸν λαίδος ἐρεῖσθε σωκόρον, τὶ μάτην τῆς ἀνοήματος φίζεσθε. εἰδὲ τὸν σκοπὸν ἐγνοκότες αὖβῦ, παθόντα λαόντα, τὰς ἀπιστίας τῶν ῥημάτων λόγον ἀπαιτεῖσθε, πῶς εἰκὸς βὺς τὰ αὐτὰ νενοσηκότας ἐκείνῳ, νῦν ἀπθήσεσθαι. ἄλογον τέμοι φαίνεται, πόλιν ἀνομεῖν μένειν. καὶ μετὰ λακεδαιμονίων καταλύσασαν τὰς ἑλλάδος τὰς τυραννίδας, λαίδα δορυφορεῖν, καὶ σκοπεῖν ὅπως τὰς ἀτόπους τῶν ἡδονὰς δεῖ θεραπεύεσθαι. ἀλλ' ἄμεινον περὶ ταύτῃ ἀσχολεῖσθαι φησὶ. καὶ μυριάσιν διατάσσοις εἰς ἀμαιρεμένας, εἰς ὀλιγανδρίαν ἄγειν τὴν πόλιν. καὶ πῶς οὐ μᾶλλον εἰς ἀγαθοὺς αὐαιθμίβυς τελεῖν, ἢ πλῆθος κακιζόμενον ἔχειν. εἰ γὰρ ἑνὸς ἀνηρεία κοινὰς ἀπεργάζεται συμφορὰς, τὶ δρᾶν εἰκὸς αὐτὴν, ἐνφερομένην εἰς πλείονας. ἐπίδηλος εἶ, φόνους καταλέγων ἡμῖν. καὶ τὰς πόλεως ἐρημίαν. ὧν ἐκείνη παρὼν

ἀνάξια διαπράττομένοις τῆς πόλεως. μετανάλου μὲν δὴ ἐ
πιεικῶν λοιπὸν εἶναι παρασκευάζει, πρόδηλον ὡς ὄυσωφρο
σύνης, ὡς αὐτὸς φησι. ἀκολασίας δὲ καὶ ποῦσα γίνεται πρόφασις
ἀλλ' ἴσασιν ἅπαντες ἐμμελίαν οὖσιν αὐτοῖς, οὐ ψηφίσματος τὴν
διάνοιαν. ἐ τὴν πόλιν καπήλουσι τοιούτοις ἀπατρέπουσαν γρα
φήν, ὅ, τι καὶ βούλονται. παῦσαι τοίνυν τοῖς ὁμολογουμένοις αἰσ
χροῖς σωτηρῶν αὐτοῖς προφάσει, καλῶς τὴν μὲ τότητα σωφρο
νεῖν ἡ πόλις παιδεύσει, πένοις ἀεὶ σοις τὸ πλημμελεῖν ἀπολαύου
σι. καὶ γὰρ ἐπιθέραν εἶναι. τοξάρη τέ. ἐ τοῖς ὅπλοις ἀναγκά
ζει χρῆσθαι τὴν μάχιμον ἡλικίαν, ὡς τε μὴ δὲ χώραν εἶναι ταῖς ἡ
δοναῖς. καὶ γὰρ δὴ ἀδυπαθείας ἔρως πέφυκεν γίνεσθαι. καὶ τρυ
φῆς. ταύτας τοίνυν ἀναιρουμένης. ἀντισφιρουμένης δὲ μελέ
της πλημικῶν, ἀρεμοῦσιν αἱ περὶ ταῦτα φροντίδες ἀλλ' ὄφελος
ἔστω σὶ πάντων ὑπερθῶμεν, ἑνὸς μόνου γίνεται πεῖσαι κατάγλαϊ
δα, ἐ περὶ βύτου πᾶσαν ποιεῖται τὴν σπουδὴν, ἐρρῶσθαι τῷ συμ
φέροντι φράσας τῆς πόλεως. ἐποῦται γὰρ ὡς ἔοικε περὶ τὴν
ἀνθρ. καὶ μόνην ἡγεῖται σώματος ἔμψυχον τὴν ὥραν λαμπρὰν. ὅθεν
θεραπαίνων τὸν ἔρωτα, τὴν σπουδὴν αἰτεῖ. φέρειδὴ πρὸς θεῶν
εἰ σπεδεξαμένων ὑμῶν τὰ ἐπαφρόδιτα ταῦτα, καὶ γέμοντα κ
λυλογίας ἐρωτικῆς, τὴν σπλείν τις ἀβρότητα ὁρῶν καταγνώσε
ται σπουδότερος ἑταίραν ἐπὶ διαφθορᾷ τῶν νέων κατάγλαϊ. ἢν ὅπως
σωθῶσιν ἀπλάσατε. ὁ δὲ σπφυὼς πρὸς τὸν αἰσχρόμηνον φήσ.
ἀνέ, τί μᾶλλον τὸ γράψαντος, ἢ τῶν σπφισμένων κατηγορεῖς. ἐ
γὼ μὴν γάρ ὁτε νομίσας συμφέρειν παρήνουν. τὴν δὲ πόλιν
εἴπερ μὴ καλῶς ἔχειν εἰδόμ, παρὰ γνώμην κυροῦμ, ἐ δεὶς ἦν ἀμ
αγκάζων. εἰ ταῦτα λέξῃ, ἐμοὶ τὸμὲν νοῦσον ἐργάζεται τὸ πλημ
μέλημα. τὴν αἰτίαν δὲ πᾶσαν ὑμῖν ἀναθήσ; εἶτα πῶς ἐ καὶ
σχρὸν ταῦτα λεγόμενον ἀνέχεσθαι. ἀλλ' ὧν οἷς μὴν ἁμαρτάνουσι ἀ

ρῆνος, εὐδαίμων ἂν εἰκότως νομίζοιθ. μᾶλλα τῷ βίῳ ὡς ἔμοὶ λαῖς. ἃ τὰ τῆς εὐκλείας δεδημοσίας τέως καλῶρθωται. ἔτι δ' ἐνιότες περὶ ἐκείνην κω μᾶζουσα περὶ φρονήσῃ τὰ τακτικὰ ἃ ὅσ ἴδῃ πλοῦτον περὶ τὰς πόλεως ἀναλοῦνές εὐψυχίας πλυτιλεῖς ἃ μέθην, ἃ τὰς αἰσχρὰς δαπανήσῃ τῶν ἡδονῶν. ἔτι πόλις ἐδόξῃ μεταβεβλῆσθαι, περιῶν ἃ συναλῶσ ἔμὲν ἄκων ὁμολογεῖσ. διὼ γὰρ ἔφις ἀναλῶθειν βούλεσθαι λαῖδα μεταπαλεῖν. ἀλλ' ἵνα σωλὰς ἐντῇ πόλῃ σωφρονεῖν παρασκευάσωμεν, ἴδῃς ἀπ' ὀμαυθαίρετον οἰκεῖν ἐνκοιλίᾳ θωλαῖδα. εἰ γὰρ ἄγαθὸν ἔκριμας αὐτὸ, μὴ ἑτέρου παραβάλλων ἑτέρῳ, ἀκὰν τῷ αὐτίαν προσίγραφες. παραμυθούμενος τὸ πλημμέλημα τῷ δοκοῦντι συμφέρῃ. ἀλλ' ἐ νομίζῃς δύνασθαι σωφρονεῖν τὰς ἡδυνεπιμυθίας ταῖς ἡδοναῖς. οὕσ ἀπηκουρεῖν τὴν τῆς λαῖδος καθόδωμεν ὁμιλίας. εἰ σὶ πυπάν τας ἕτεροι τρόποι δι' ὧν πείσομεν ἐρεμεῖν, ἃ μὴ πρὸς ἡδονὰς ἀτόπους ἐνφέρεσθαι. ὃ γὰρ αὐταῖς ἐπ' ὄλουσίας σφαῖρ', πηδὰ βάλλονται συγχωρήσομεν. ἀλλὰ πρῶτον μὲν νόμῳ παιδαγωγήσομεν αὐτῶν τὸν προαίρεσιν, ὥσ ἂν τὸν ἀπ' τοῦ νόμιζ ὁμίαν ἀναδυόμενοι, σωφρονεῖν ἀναγκάζονται. ἔπειτα τὰ χρηστὰ παραινοῦντες λόγοις ἀπηχήσιν ἂν ἀντήσασθαι πειρασόμεθα τὰσ οὐτῇ φυσῇ λαῖδος, ζήλῳ δ' μᾶλλον ὡς φαίην ἂν ἔγωγε διεφθαρμένας. εἰ δ' πρὸς ἀπολασίαν ὁρῶσι. καὶ τοὺς μὲν ἑτέρους ἀπροσίενται λόγους, ἄμφνον ἔγωγε κρίνω ταύτας λαῖδι τῶν αὐτῶν ἀξιεῖν. ἢ λαῖδα τῷ καινῷ δοῦναι προσθήκην. εἰ γὰρ ἴδωσιν ἐκείνην τῇ καθόδῳ σαύτης ἀξιωθεῖσαν τιμῆς, ἐπὶ τὰς αὐτὰς μεθόδσι προαιρέσεως, ἔυπλαν ἐμπιεῖν αὐταῖς ταύτῃ ἡγούμεναι. ὡς τε καὶ πρὸς εὐδοξίαν κοινῇ, καὶ πρὸς ἀσφάλειαν, οὐσιωσὶ σφαλυθῆναι πτῶν διδογμένων. ὅπ γὰρ μὴ ου σα μὴ ὡσ ἔχει δίδωσιν ἔννοιαν, ὡσ φαύλην ἡμεῖσ πωρίαν ὡ εἰσαμὴν ταῖσ

δυσχερῶν, μεταφέρῃ ἑτέρωθι τὴν τελουμένην παιδίαν. ὁ πρεσβύτερος σωφρονισμὸς γράφουσι ψήφισμα. καλόν γε νὴ τὴν ἀθηνᾶν, ὁ τῆς προαιρέσεως τῶν λαίδι συνεργούντων ἀλλότριον, εἶναι μὴν ἐντὶ πόλῃ μηκέτι παλαιὰ. οἰκεῖν δ' ταύτης ὅσοι καὶ βούλεται τῶν ὁρῶν, ἔξω τῆς χώρας, ὅπως μήτε τὰς ἡμετέρας ὧμιγνυμένην γυναῖκας ὑβρίζοι, μήτε τοὺς νέους διαφθείροι τὰς γνώμας. ἔδοξε δ' ἄρα προς γράψαι, μὴ δεῖ τὸλοιπὸν θεῖναι κατάγλωττον, ἵνα θάνατον εἶναι ζημίαν κατὰ βῦπείθην ὠμφροῦντος. οὕτω γὰρ οἱ πρεσβύτεροι τῆς λαίδος συνήγοροι βυσσοῖς βῆς σιμοῖς ὃ πᾶν ἐρήσαντο ῥήμασι, ναίφησιν. ἀλλ' ὁ πλαθείσης ἐκείνης, ἥνιότης ἀδικεῖ τὰς νόμωδοθείσας. καὶ πολλαὶ λαίδες ἀντὶ μιᾶς ἐντῇ πόλει γεγόνασι. δεῖν οὖν κατάγλωττον καὶ τὰς ἡδονὰς τῶν νέων δι' ἐκείνης ἀναπληροῦν. οὕτω γὰρ σώσουσιν τὴν ἄστομον περὶ τὰς ἐλαθέρας ὁρμήν. ἔδοξε τοὺς βιούτων λόγων συμβούλους ἑτέραν πόλιν οἰκεῖν, λαίδι συζῶντας, ἐν ἧσπερ φροσύνης χωρὶς πολιτεύονται. ἐμὴν γὰρ οὐκένην διάγλωττον, ἥξιν ἁπλῶς ἀπολασίας ἐκτὸς, παρεῖναν λαίδα, καὶ πολλὰς ἑταίρας κατάγλωττον, ὅπως ἂν ἀδεῶς διατείρωμεν, τὴν σωοικοῦσαν ἕκαστος ἔχοντες, ἐπεὶ δὲ τὴν σωφροσύνην κόσμον οἶδα βῖς ὧν τινὰ δαίουσι φέρουσαν, καὶ τοὺς οὐ φρονοῦντας περὶ ταύτην ἐπαυδακότας ὁρῶ, καὶ γὰρ πόλεις ὀρθοῖ. καὶ δόξαν πλείστην. χρημάτων πλοῦτον περιποιεῖ. παῦσαι παράθεσιν ἁμαρτημάτων ποιούμενος, καὶ τὸ μὴν, αἱρεῖσθαι. τὸ δ' φεύγειν παραινῶν. διὸν ἐφ' ἑκάστῳ τοσωοῖσιν σκοπεῖν. καὶ πρόφασιν ὠφελεῖν ἐυπρεπῆ. διὰ ἧς ἡ πόλις τῆς ἑκατέρου βλάβης ἐλαθέραφανῆ. πρὸς θεῶν, πότερον ἄμφω εἶναι σιδοκεῖ, ἑκατέρου κρατεῖν, ἢ θάτερον μὴν ψήφωκυροῦν, τὸ δ' ἕτερον παῦσαι. ἴσως ἂν τὸ πρότερον ὁμολογήσεις ἐρυθειῶν. οὐ γὰρ ὁτὰ μέτρια πλημμελῶν, ἀλλ' ὁμηδεμί' τῶν φαύλων νικῶν

ται γυναῖκα σωφροσύνης καταφρονεῖν ἀνήρ, ἑταίρα συνὼν καὶ ταῖς ἡμέραις ἅπασι σωάπτων τὰς νύκτας. ὅπου ἀμεῖναι τὴν φύσιν ἴσχυσαν ἐπὶ τὰ γύναια, ἅπαξ ἁδυπαθείας ἁλοῦσαι καὶ νῦν ἁμαρτάνουσιν, εἰ μὴ πᾶσι τρόποις κωλύσεσθε μέλλων δὲ καταπλουτεῖν ἐπὶ τὴν ἑταίραν τῶν ἑλλήνων ἀπαριθμεῖσθαι, τὴν ἀδοξίαν τὴν ἐμὴν καὶ τῆς πόλεως δεδιὼς, ἐγκαλύπτομαι. τὸ μὲν εἰς ἀνάμνησιν ἄγων τῆς πρίδος τὰς συμφοράς. τοῦτο δὲ λέγω ἀναγκαζόμενος, ἵνα μὴ πρέπῃ τοῖς ἀξίως τῆς κορίνθου γράφειν. καὶ δέδοικα μὴ δόξω τισὶ εἶναι μισόπολις, φέρων εἰς μέσον τὰ μὴ καλῶς πραχθέντα ἐνταῦθα. τὸ γὰρ ἀτόπου πεῖραν μόνου τινὸς, ἀπεθέλγειν ἔρημεῖν, καὶ τῆσιν πῆ τὸ πάθος ἀμβλύνειν, ἀλλὰ δίκην βούλεσθαι τῶν γεγενημένων λαβεῖν, εἰς ἐπίδοσιν πέφυκε μᾶλλον ἄγειν τοῦ ὕβρεως. ἀλλ' ἐπειδὴ μεῖζον ἄτοπον εἶναι δοκεῖ πρὸς ἰδεῖν νόσημα, μεγέθει νικῶν, καὶ μέλλον ἀπονέμεσθαι πάλιν τοῦ κόρινθου, ἀμείνονι διελεγχεῖν λόγῳ τὸ πραχθὲν, ἢ δέξασθαι δευτέρας ἁμαρτίας ἀρχήν, οὐκοῦν ἐγὼ τὰ πρώην γεγενημένα φέρειν εἰς μέσον, εἰ καὶ βούλεται πόλεως ἤθους καὶ τῆς ἐμῆς πολιτείας, ἐξωτικὸν πρᾶγμα δοκεῖ. πάντες, οἷς τῶν ἑλλήνων ἔρως ἀκολασίας εἰσῆλθε, φανερὰν τοῖς σφῶν πολίταις κατασῆσαι τοῦ σωφρονεῖν αἰδούμενοι, πολιτευομένης παρ' ἡμῖν, ὡς οὐκέτι τῆς περὶ βοιτοῦ λαίδος, καὶ δεδιότες μὴ τὸν οἴκοι σωφρονισμὸν, τῆς δὲ παρ' ἡμῖν ὡς ἔοικεν ἀδείας κατεγνωκότες, ἴσως καὶ τῆς πόλεως καταγελῶντες, ὅπου τῆς ἀκολασίας ἐσινόρμητήριον, ἔπαλεον ἐπὶ τοῦ ἡμετέραν, οὐδὲ ἕτερον ἀσφαλέστερον εἶναι νομίζοντες. διὰ ταῦτα τοίνυν θεῶν οἶμαι τινὸς πρόνοια, οἵτων πολιτῶν ἀμφιεῖσθε καὶ σώφρονες πάντες, πᾶσιν ὁρῶντες ἐμοχθοῦσι τοῖς ἀτόποις τοῦ πόλιν, καινιζομένην τε καὶ δυσπαλλάκτῳ μέμψεσιν ἐχομένην, μίαν λύσιν εὗρον τῶν

ζετο φιλοπονουμένων τῶν ἐρασῶν. ἐπρωμένων αὐτὴν δόσει χρημάτων οἰκοδομίαν αὐθις κατασῆσαι. ἡ τυνιότης, ὑδὲν ἐπιμέλεσμος ὑπῆρχε τῆ πόλει μελέτης ἀμελοῦσα πολεμικῆς. ἐπειτὰς θύρας λαΐδος ἀσχολουμένη. γυναικὸς ἐκείνης γύναιά σε μνὰ πρὸς ζῆλον τοῦδε πλουτοῦσα λίαν, ἐπει πόθος τοῖς ἄλλοις γίγνομένη. ὡς γὰρ οὓς συνοικοῦντας ἑώρων ἀμελοῦντας μὲν τῆς πρότερον εὐνοίας αὐτῶν, περὶ πλείονος δ' τὴν ἑταίραν ποιουμένους. καὶ τὸν οἶκον πλεῖστον ἐπ' ἐκείνην μετάγοντας, σύνηθες γὰρ τοῖς πόθεσιν ἑταίραν, ἐφ' ὧ μάλιστα τὰς συνοικούσας εὐφραίνομένας ὁρῶσιν, ὕφαι ῥεῖθρα τοῦτο. ἐπὶ ταῖς ἐρωμέναις μαλίσκεσθαι, ἐνδήκυμένοις ὅσοις νόμω δοθείσης ἐκείνην προυμένους. ταῦτα βίαιον ὁρῶσαι, ποτὲ μὲν προσποιοῦν τὸ τὴν τῶν ἀνδρῶν ἀγωγὴν πρὸς τὴν λαΐδα σωφθῆναι. ἄλλοτε δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν σωφροσύνην ἀποβαλλομάζουσαι, καὶ πλείστην τῆς ἀκρασίας κατηγορίαν ποιούμεναι, πρὸς τὴν εὔνοιαν αὐτοὺς ἐπειρῶντο τὴν προτέραν ἀναγαγεῖν. ὡς δὲ τοὺς λόγους αὐτῶν οἰκοιμὴν οἱ ἄνδρες ἐπήνεν. ἐν ἀγορᾷ δὲ τοῖς τῆς ἑταίρας ἐγκαλοῦντο ῥήμασιν. πίφυκε γὰρ πόρνη, ἐ σώφρονα πεῖσαι καταφρονεῖν ἀρετῆς. καὶ λόγοις τισὶ πίλοισι θηρῶσαι πρὸς ἔρωτας, ὡς οὖν ἄμαχον ἦν τὸ κακὸν, καὶ πλανῶντες οἱ ἄνδρες οὐδὲ φοιτᾶν ἔτι πρὸς τὰς συνοικούσας ἠξίουν, ἀλλὰ, πολλοῦ σωφροσύνην τιμῶσαι, κρατεῖν τοῦ χρήματος ἐδυνάθησαν, ἔνιαι δὲ τῇ φύσει νικώμεναι, ζηλωτὸν εἶναι τὸν λαΐδος κρίνασαι βίον. καὶ δίκην παρὰ τῶν συνοικούντων ταύτην λαμβάνειν ἡγούμεναι, πωλεῖν ἐνόμισαν δεῖν τοῖς βουλομένοις τὴν ὥραν. ἐνθένδε ὡς οἶμαι λύπας πένες ἀμυνόμενοι, καὶ ἰατὰς τῶν ἐχθρῶν ἀπτόμενοι συμφορᾶς, προεῖρωσ ἐπαινοῦντο πρὸς ὅ τι ἐβούλοντο ἰᾶσθαι τὰς διὰ ἔρημίαν τῶν ἀνδρῶν ζηλωτὸν οἰομένας εἶναι τὰς λαΐδος τὸ πρᾶγμα. δῆτον γὰρ ἐρημί-

μᾶλλον πλεονεξίαν, ἢ τῶν μετὰ μισθῶν τὶ πράξαι. καλὸν γὰρ εἶναι θεὸν τοιαύτην φύσει, πρὸς ἀπορίαν παρακαλούσην τὴν πόλιν. γνοίη δ' ἄν τις αὐτῶν τὴν τῆς ἀπορίας ὑπερβολὴν, εἰ τὰ πρώην γεγενημένα δι' βραχέων ἀκούσοι διηγουμένων. ἡμῖν πρότερον ἦν ἀγέλαστον τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐπὶ σωφροσύνῃ μὲ ταφρονεῖν. ἐν γὰρ εἶμεν ἡ πόλις λαΐδα. καὶ τὰς ἰδίας ἐσιέργομεν πάντες γυναῖκας ὡς τὸ σωίβαινε τὴν τὸ κοινὸν παρὰ πᾶσιν εὐδοκιμεῖν. ἐ ἦσαν ἐνοικοῦντας, ἐμ' εὐδαιμονίᾳ διάγειν, ἀνοίασθαι φυλαττούσης τὴν πόλιν. πεφύκασι γὰρ οἱ θεοὶ, ἧς ἐπιτηδεύουσιν ἀρετὴν. ἀμοιβὰς δι δόναι, κοινὴν εὐπραξίαν. καὶ παῖδας ἐξ εὐγενείας πυρποφοροῦντας. ταύτης μὲν οὖν ἀπέλαυε τῆς ἀνωμελίας ἡ πόλις. δαίμων δέ τις σκαιὸς τὴ παρούσῃ τὸ τὴν τύχη βασκαίνων, ἐν τῶν βαρβάρων, ἓν γὰρ σκελικὴ, κομίζει τῇ πόλει λαΐδα, θηρᾶσαι νεότητα. ἐ πρὸς ἀλόγους ἡδονὰς ἐρεθίσαι θῆλυν. πόλιν τε πλουτοῦσαν, ἄπορον ἐπανὴν ἀποδεῖξαι. ἑταίρα γὰρ ἐπαγωγὸν πρᾶγμα νεότητος. ἐ πλουτεῖν ἐν ἧς βιαύτης ἐργασίας ποσοῦ δαμῶν. πολλὰς ἐκένωσεν αὐτὴ χρημάτων οἰκίας. ποτὲ μὲν μικρὰς πρὸς πολυμῶν πλουσίων ἐρᾶν, μίσεις ἀνυφάλλειν ἐκείνοντα τοῦτο τὸν πόθον. πολὲ δ' φεύγου σα τὸν ἔρασὴν. καὶ νεανικὰ πρὸς ἕτερον. πλείονα προκαλουμένη τῶν χρημάτων τὴν δόσιν. ἄλλοτε πρὸς πόλεμον ζῶς ἀντιρασὰς ἐρεθίζουσα. καὶ διαμιλλᾶσθαι πρὸς ἀλλήλους ταῖς δωρεαῖς, δι ὧν ὑπάρχειν γυναικῶν μόνον τῶν ἕτερον ὑπερβάλλοντα. τοιαύτην γὰρ ἔχουσι πλέγχων αἰπόρειαι. δελεάζουσα ζῶς νέους, εἰς αὐτὰς δαπανᾶν τὰς οὐσίας. ὁ γὰρ ἀτόπως ἐρῶν, φορητὸν ἔχει τὴν ἔνδειαν. ἐ μᾶλλον ἐλοιδᾶν οἶμαι πενίαν ζῆν, ἢ τὸν ἀντιρασὴν ὁρᾶν τῆ πόθου μένα πρωμένον. ἐντεῦθεν ὑπῆρ μὲν αὐτῆ λυμαίνεσθαι τὴν πόλιν δικόθεν. ὅ τε γὰρ πλοῦτος ἅπασι πρὸς αὐτὴν ἐκομί-

πολλάκις, πότερον δεῖ κυρδν ἄλυσιν τὸ ψήφισμα.

ΗΜΕΛΕΤΗ.

Ἰσχύομαι νὴ τὴν σωφροσύνην, συμβάλλων διομνύμενος τὴν πόλιν ὁρῶν, τὴν ἀπολασίαν ἀπαλαύνειν αὐτὴν παρανούντων. τὸ γὰρ μὴ πανταχόθεν τιμᾶν ἀρετὴν, καὶ περὶ πάθος εἶναι νομίζειν, ἀλλὰ δι' ὀργὴν λόγον βίας προσποιουμένοις μὴν λαίδισωπηγορεῖν, ἐνάδοξίαν δ' καθεστάναι πλουμένοις τιμᾶν πόλιν, ἐγκαλύπτεσθαι τοὺς καὶ ὁπωσοῦν βιβιωκότας σωφρόνως παρασκευάζειν. ἐπεὶ δὲ πάντες ὑμᾶς ἔστω διέθηκαν, ὡς τε πόρνας αὐτῶν ἐπανάντων ἀνέχεσθαι, φέρε κοινῇ τὸ συμφέρον σκοπῶμεν. ὅπως μὴ τοὺς διέφθαρται νικωμένους ταῖς κακοδοξίαις, πρὶν τὰς ἀμαθεῖς συμβούλους ποιούμενοι, περὶ τῶν μεγίστων ὑμεῖς ἐξαμάρτωμεν. ἄλογον γὰρ τοὺς μὲν οὕτως ἀτόπως πράγματι σωφρονοῦντας μὴ καθυπνεῖν φανερὰν τὴν αὐτῶν αἰσχρὰν ἡδονὴν τῷ πλήθει ποιεῖν. ὑμᾶς δ' τιμᾶν εὐκοσμίαν περιφρονοῦντας ὀφθῆναι. ἔγωμὲν οὖν τὰς παρανόμους ἀποτρέφομαι μίξεις. καὶ τοὺς περὶ ταύτας ἐπποιουμένους, οὐκ ἀγαθοὺς εἶναι νομίζω. ὡς τε μοι καὶ πολλάκις ἐνοεῖν ἐπῆλθεν, ὡς πρὸς ἐνυβρίσαι τοῖς νόμοις βουλόμενοι, βιοῦντον ζῆν ἐπιτηδεύσαν βίον, ἐνάδοξίαν πᾶσαν καθιεῖν τὰ τιμᾶν πόλιν. ἐξὸν γὰρ εἰμὴ κρατεῖν ἐβούλοντο τῶν ἡδονῶν, προσελθόντας περὶ γάμου κόρης διαλεχθῆναι πρῶτον. καὶ μέτριον ἦθος παρεχομένους, ἀμύσαι τὸσπου δαζόμενον. καὶ τιμᾶν ἀθυμίαν πληροῦν, ὅ τε καὶ τὸ δοκεῖν μὴ ἁμαρτάνειν ἐμῆν. καὶ τιμᾶν πόλιν παρὰ τοῖς ἕλλησιν ἀδοκιμεῖν. σωφρόνων ἀνδρῶν ταύτην ἐμὴν δοκούντων, εἵλοντο μᾶλλον τὸ κοινῇ συμφέρον περιφρονεῖν. ὃ γὸν ἴδιον βίον ἀπαμαζό

ipso in locō iugulari. Multi ob eam legem iacturam pérs ferebant in consultationem itaq; rettulit quidam laidem reuocandam esse, Altero quodam diuersa consulente.

Εγκορίνθω γίγονεν ἑταίρα τις εὐπρεπὴς, Λαΐς. ἐρασθὲς πολλοὺς ὠμῶς ἀπολλυμένους τῶν καλλῶν. ἐντεῦθεν πολλῆς ὑποφθόρου μήνης νόμος ἐτέθη. γράφεται ἀπελαύνειν τῆς πόλεως Λαΐδα. ἔφυγε. μετὰ ταῦτα πολλῶν καὶ ἀπὸ τοῦ πάλιν γινομένων μοιχῶν. καὶ νόμος κατὰ μήνα τὸν λαμβανόμενον ἐπαύξῃ φόρῳ μοιχὸν ἀποτίννυσθαι, πολλοὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ νόμου ζημίαν ἐπίμενον. καὶ γράφεται Λαΐδα πάλιν κατάγειν. ἑτέρωθεν ἀμπλέοντος.

ΜΕΛΕΤΩΜΕΝΟΝ ΑΝΤΙ ΛΕΓΟΝΤΑ.

Ἔπαθον τοῦ ψυχῶν. καὶ σωπήσασα τοσαύτην ἀδοξίαν κορίνθῳ κατασκαζομένην ὁρῶν, καὶ πείσασα τινὰς ὠμῶς φρονοῦντας ἐφοίς ἐγνώκασι περὶ Λαΐδος μεταμελεῖσθαι καὶ λύειν ἐθέλοντας τὰ δίδοσθαι μήνα καλῶς. παρῆλθον τοίνυν ἐπὶ τὸ βῆμα, κορίνθιος εἶναι δοκῶν, αὐτὸν γοῦν πάντων τῆς ὠμότητος ἀμείνονα. ἤδη μὲν οὖν ὁ τῆς Λαΐδος σωήγορος ἀπεσιωπήσατο μοι κλαίων. καὶ φόνους καὶ τὰς ἑταίρας ἐγκώμια. Λαΐδα κατάγειν ἄμωνα καὶ πάντα συμφέρον δῆμος νύς. ἡμεῖς δὲ τὰ πεπραγμένα Λαΐδι καθ' ἡμῶν, ἃ τοῦ ἤδη περὶ τὸ μὴ μήνα κρατήσασαν φθόνον. εἶτα τὸ μὴ δεῖν μεταβάλλεσθαι. μὴ δὲ τοῦ πάλιν παρὰ τοῖς ἕλλησιν ἀδοξεῖν, θεραπεύουσαν ἑταίρων. καὶ τοιαῦτα διέξιμεν. εἰδότες τὸ πλῆθος τῶν ἐγκωμίων σκοπῶν, δίδωσι τὸ πλέον βοῖς ἀντιπλέουσιν, οὐκ ὀρθῶς ἔγνωκε. πᾶσι γὰρ τούτοις τὸ συμφέρον μόνον ἀντίρροπον. οὕτω μὴ ἐκαλέρω τὰ τῶν ἀγώνων ἴσα δοκεῖ. τὸ πέρας δὲ τῶ μέλλοντι καταλείπ

ξυναμφότερα. μὰ σύγε. ἀδικεῖς μὲν δύο νόμους. ἀδικεῖς δ' οὐδέν δρᾶ. δύο μὲν, ἀνδρῶν εἶναι κυρίους. τὸν δ', τοῦ γέρως ἀπεστερῶν. μὴ γὰρ τοὺς ἐρῶντας ἀγαπῶσα, τοὺς δραπέτας μισοῖ τῷ αὐτῷ πρὸς ἕκαστον εὔνοιαν ἔχοντων ἡμῶν ἀνήρ, τόρων. καὶ πᾶσιν ἀμέλγομαι θεσμῶν δωρεάς, ὅς ἐμὲ ἂν διασώσῃ πολεμουμένην. ἄτε πρὸς σὲ ἂν ὤφθην ἀγνώμων, τοιαῦτα πεπονικότα. ἀλλὰ κἂν ὅπλοις κἂν λόγοις, κἂν ὁπωσοῦν εὖ πρεπῶς διαφύγω προσόντα μοι κίνδυνον, τὸν εὐεργέτην ἀμείψομαι. τοιαῦτα τῷ ἑτέραν εἰκάσαντες πρὸς δοῦπον εἰπεῖν, τῷ δ' πολεμίαν, τί. εἰκότως ὦ ξένε μοιχωλγεῖς. ἥτις μάτην μὲν δέδεται. τοσοῦτον ἀπεῖλασα πλῆθος. μάτην δ' πολέμου κρότος ὠνῆρο πόλισα. ἔνεκα δὲ γυναίως τὴν ἧτταν, ὑπὸ σοῦ νικωμένη. τὰ γὰρ εἰωθότα συμβαίνει καὶ, πρᾳότερον τοῦσ πονθότας λυπεῖ. νῦν δέμοι τὸ καινὸν τῆσ ἀδοξίασ ὀδυνηρότερον γίνεται. εἶσ ἀνήρ, ὅλησ ἐγκρατὴσ ἐμοῦ τῆσ σρατιᾶσ. μάχῃ ἀπαίδευτοσ. πολεμεῖν ἀσκημένησ. γυμνὸσ. ὡπλισμένεσ. οὐκοῦν ἐμοῦ μὲν ὕβρισε τὸ σρατόπεδον. σοῦ δ' τὴν τέχνην πειθὼν ἀπέδειξεν ἐν ἀγῶνι πολέμου. ὀρθῶσ ἀράτου τὸν ἐθέλεισ ἀμύνασθαι τὴν ἐμὰ τῆσ δωρεᾶσ. τοιαῦτα πόλεωσ ἑκατέρασ ὡσεὶ κὸσ φθεγξαμένησ, ὑμεῖσ ὦ παρόντεσ τουτονὶ μὲν εἶναι τὴν πολεμίαν. ἐμὲ δ' τὴν πρίδα νομίσαντεσ, δότε τῇ πόλει τὸν ἑτέραν.

¶ Corinthi meretrix fuit longe pulcherrima, lais nomine, multos amatores forma alliciens. Ob id multa iuuentute corrupta: Quidam proposuit laidem urbe depellendam esse. & persuasit. Subinde multis emergentibus in urbe mœchis, & lege decernente deprehensum mœchum

ὁ τρέμων τὰς μάχας, τὸν ἥρω, τὸν σε πατὴρ τὸν διέσωσε. σὺ μὴν γὰρ ἐτύγχανες που μάλα μυπτόμενος. ἐγὼ δ' ἠδὴ σὲ, καὶ τὴν σὴν ἄλκην τῶν πολεμικῶν ἀπάλλαξα φόβων, εἰ τάμὰ προδοσίαν καλεῖς, νομὶζ δ' πειρᾶσθαι τὸ δίκαιον τὴν γνώμην, ὡς ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς ἕ σθαι ἀλκίμους καθημένους ἀργεῖν, ἵνα ἐκπλησιάζομεν, καὶ χρόνον ἡμᾶς ἀναμεῖναι βουλόμενον, ὅσον ἂν ἥρημοι παρὰ τὰς ἑκάστου θύρας φοιτῶμεν, καὶ συγκαλεῖν ἅπαντας. καὶ σωπᾶν. ἐ λέγων. ἐ ἀντὶ λέγων. ἀλλεῖ ἐ βοᾶς πολεμίους ἐνὸν πειρᾶσθαι τὴν ἡμετέραν σύνοδον ἐ βαλὼν, ἐγώ τε τοὺς ἐκτὸς ἐκπλησίας ἀποσαλεύσ, ἵτρεφάμην, ἀδοῦπος ἄνμοι δωρεᾶς τυχεῖν σωτηρίας. εἰ γὰρ μὴ νῦν ὁπᾶν αὐτὸς διανύσας, παρὰ τὴν ἀξίαν σοι φαίνομαι γέρας αἰτεῖν, ποίας ἂν ἀμοιβῆς ἄξιος ὤφθην, εἰ τὸ κατόρθωμα κοινὸν ἐποιησάμην τῆς προθυμίας τοσούτου πλήθους. ὁ γὰρ μέγα πράξαι διανούμενος, ἂν μὴν αὖ βραδύνων θαρρῶν, ἕως ἕτεροι καταπαύσουσιν, ἀφείς τε προξενεῖ τὰς συμβολίας τὴν ἔκπληξιν. ἀλλὰ μᾶλλον οἷς ἐπίστασι πρίνην, ἣν ἐσπέφατο γνώμην. ἐυθὺς δ' ὧν πειλόγος. τοῦτο σφόδρα κακοήθως ποιεῖς. προδοσίας ἐμοὶ πειράπων ὑπόμοι αν. ὅπως ἂν τὶ τοῦ κομίσασθαι χάριν, ἀρκέσει μοι τὸ δίκην μὲ δοῦναι. ἐμὲν ἀπαρκέσει μοι τοῦτο. οὐχοῦτω τοῖς ἀπατᾶν ἐθέλουσι πρόκειμαι. αἰτήσω δ' χάριν, λήσομαι μὴν τῆς ἀξίας. τὶ γὰρ ἂν τίρροιμεν σεῖας, ἧς ὑπὲρ ὑμῶν κατεφρόνησα. ἀκούσατε δ' ὅμως τῶν λεγομένων. καὶ μὲν ἐγὼ μεθαρεῖν ἐπιχείρησα. καὶ τοιοῦτον μοι καθ' ὑμῶν ἐμελετήθη σκεύωρημα, οὐκ ἄν προσκείμου παρ' ὑμῖν πρὸς αἴτησιν δωρεᾶς ἡ διάνοια. οὐδ' ἂν ἀνείμενο τοσοῦτον ἀναισχυντεῖν. ἀνεδύετο δ' ἐρυθριῶσα, καὶ ὑπεσέλλετο, παραπομπὴν τοῦσωσει δότι. μέλλων δ' καταλύειν ἄδηκτον λόγον, βούλομαι βραχέα προσθεῖναι τοῖς εἰρημένοις. ἀλλὰ πρὸς φυλακὴν αὐταῖς οἴνοις ἀσιν αἱ πόλεις, χαρακώ

ἐυπαρασχὼν, διανύσω τὸ τόλμημα, πρῶτον μὲν γέρας ἔχω τὴν ἔυκλειαν. ἔπειτα δ' ὕστερον ἢν ἐθέλω πιεῖν. ἂν δ' ἀπειπόμενος τὸ ἀγώνισμα. καὶ γένωμαι πολεμίας ἔργον χθρὸς, σιγὴν ἐντάφιον περικείσομαι, τὴν ὑπὲρ τῆς πόλεως ἔυνοιαν. καὶ τὸ μὲ τολμῶ βουλωθεῖσαν ἰδεῖν. οὗτος ὁ λογισμὸς, ἐξήγαγέ με τῶν πρεσβύτων. τούτῳ παραδοὺς ἐμαυτὸν, ἀφόβως ἐπορεύομην. ἀσχολαζούσης μοι παρὰ πόδας τῆς φαντασίας ὑπὸ τῆς περὶ ταῦτα φροντίδος. τὰ μὲν ὠμὰ πολεμίων πρὸς ἐκείνους ἐμβέντων, ἄρτι διεξιὼν, ἐπαυσάμην. τὸ δ' πίρας τῆς συμβουλῆς, τῶν γὰρ ἐπῆλθε μοι κατὰ νοῦν, βουλόμενος φρονήματος, ὡς ἀμετρίαν αὐτοῖς ἐμβαλεῖν ἀθυμίαν. εἰ γὰρ μὴ τῆς νουθεσίας ἔφην ὑπερορᾶτε, καὶ κρατεῖ παρ' ὑμῖν τῶν ἀλλοτρίων ἡ θυμία, ἐμὲ μὲν πρῶτον λαβόντες, ἀπαντήσατε. καὶ τῆς ὑμετέρας αὐτῶν ἀδικίας, ἐντὸς ἐμοῦ ἀπάρξασθε πλατῆς. εἶδον εὐθὺς ἐμβλέψας ἐπάσω, πάντας ἐνθυμάτι, μᾶλλον εἰς μοῦ εἰληφότας ὡς εἰλόγους ὄντας τῶν δεόντων ἀνὴρ, φιλοκίνδυνος ἔτι, καὶ πρὸς θάνατον ἀπρατὴς, ποῖον εἶναι τὸ μάχιμον. τὴν μεμνημένοι βίαν ἀξίους ἀνδρὸς τὴν πόλιν, ἀπέσαν. βιούβους αὐχόμενοι σφίσιν οἱ κοι γνίσθαι συμβάλλειν. ἀπράκτων οὖν βαδιζόντων ἐποίησα. ἐμὲ μὲν εὐθυμία παρεκελεύετο μοι θαρρεῖν πόρρω ὑμᾶς εἰσόντας, βίς εὐαισθήτοις ἀφράναι. τῶν δ' παραδόξων τοῦ πράγματος, μὴν ἀναγκαζόμην. ἐγὼ γὰρ σκοπῶν βεβαίως αὐτοῖς δεδόχθαι τὴν ἀναχώρησιν. ὅμως εἰσήμην ἀπόντας ὁρῶν, εἰς ὅσον τῆς πρείας ἐμὴν διαπεῖσθαι τὴν ὄψιν. καίτοι τίνα μὲν ἐμαυτὸν. τίνα σὲ τὴν ἐμὲ ἀνὴρ κείνην εἰκότας ἂν θείην. βούλει σὲ μὲν ἀνδρεῖον ἀγωνιστὴν ἐμαυτῆς πάλαι πεθρύλλημένης τῶν ἐρώων φορᾶς, ἐμὲ δ' φιλόψυχόν τε ἄβλαμον, οἷα βυὸς ἐν λόγοις ἀεὶ τρεφομένους ὑμεῖς οἱ τὰ πολέμια γυμναζόμενοι σκώπτην εἰώθατε; τότε τοίνυν ὁρῆτε

χρήσιμον ὑμῖν ἀπεργάζεται. τοὺς δ' λοιποὺς ἴσους παρόμοιά πρᾶξιν ἐργάτῃ φόβῳ. καὶ πικροὺς μὲν ἐλέᾳ τυχόντας, δέον τι μωρίαν αὐτοὺς ὑποσχεῖν, ἐνισχνέσθαι χρηστούς. καὶ τοῖς φθονεροῖς ἀνοιαν ἔμφ. ἀγαθοὶ δ' τὰ εἰκότα μὴ τι μαθόντες, ἃ κἄγιν ὅπως δωσίσωσι βίς ἀδιδωκόσιτας ἀμοιβὰς ὠνοεῖν. ἀφειρημένης τοίνυν εὐνοίας, σωφαιρεθήσεται τὸ βούλεσθαι. κινδύνῳ καλεσαντες ξυνιεῖν. ὡς τι πλέον τῇ πόλει μαίνεται τοὺς πικροὺς μὴ κολάζειν, χρηστοὺς μὴ πιμᾶν. πρὸς ἅπασι δ' βίς ἐρημένοις, ἐκεῖνο λέγω. εἰ πολέμῳ συῤάντες, τῷ ἡσυχίαν αὖτις ἄγειν εἶλόμην· ὡσᾶν μὴ τέχνην ἐπαγγελλόμενος, μάχης κοινωνεῖν ἀναγκάζουσαν, ἄ τι δωρεᾶς ἄξιος ἦν, ἄ τε τιμωρίας ὑπαθυμος. ἅπαντα οὖν τῷ σώσασαν ὑμᾶς ῥητορείαν, μισθῷ μ πλέον περδάνειν τῆς ἡσυχίας. τὶς δ' οἶδε φησὶν, ἐμισθώσας σαυτὸν τοῖς ἐναντίοις, ἅπασι οἴκοι δοκεῖν ἡσυχάζειν, ἵως ἀνδωρεὰν αἰτήσας λάβῃς, εἶτα μικρὸν ὕστερον ἄφνω πρὸς πισόντας, τῷ πόλιν ἐλεῖν. ταῦτα δίδως ὑπονοεῖν, ἀναγνώμης τοῦ δήμου. μόνος ἐκείνοις εἰς λόγους ἐλθὼν. ἃ τὶς ὠνεῖται προδότῃ, ἔμοιγ' ἄδηλον τῷ πολιμίαν. τὶς γὰρ ἀνύσαι ῥαδίως τῷ χρείαν ἐξοικείας δωάμενος ἀρετῆς, ἀλλότριον ἑαυτῷ πρὸς τοιαύτῃ μισθοῦται διανοίαν. ὅσα μὲν γὰρ δι' ἡμῶν αὐτῶν κατορθοῦμεν, σωίσιος δίδωσι δόξαν. ἂν ῥώμης, ἢ πινὸς ἄλλης πλεονεκτήματος, ὅτω καὶ πέπραπται. ἃ δ' διὰ προδοσίας κλοπὴ, τῶν προδιδόντα μᾶλλον αἰσχύνην, ἢ βίς ἐκπεπύστου κρατήσασιν ἔυκλειαν φέρει. καὶ βύστις μὲν, ἃ σιμι νὸν. ἐκείνῳ δ' φαῦλον ὄνομα γίνεται. ἄκουω πείθεσθαι δι' ἐμὲ τῷ πόλιν ἀξίουν, ἵν' ὦμβδι αὐτῶν ἀκόλουθος χρεῖον εἶναι. ὅπερ εἰς ἔργον ἐλθεῖν, ἃ ἐμὴ προδοσία διεκώλυσιν. ἐπειδὴ γὰρ εἰς λόγους ἐλθεῖν ἐκείνοις ἐβουλάσαμην, τὸ ἐφ' ἑκάτερα ἐπερησόμενον τῶλογισμῷ διατυπώσας, τοιαῦτα πρὸς ἐμαυτὸν διελέχθην. ἂν μὲν

φθόνος. καὶ μὴν δικαίως ἂν ὁ μὲν φθόνος. εἰ πέμοι πρόφασιν εὑρεῖν ἔνθα μὴ γὰρ πολλῶν ἐστὶ κοινὸν τὸ πραττόμενον, εἰκότως ἀλλήλοις βασκαίνουσιν, ἕκαστος τὸ πλέον ἴδιον φιλονεικῶν, οἷα τῆς πλείονος μοίρας αὐτῷ πεπραγμένης. ὅπου δὲ τὸ πᾶν ἐμός ἐστιν ἀνδρὸς, ποίαν εἰκὸς παράδοξον εἶναι τῷ φθόνῳ. εἰ γὰρ πολλῶν μίαν πρᾶξιν ἐποιησάτην, ὅταν εἰς ἓν ἅπαντα λαμπρῶς ὑπερέχῃ, καὶ τὸ πλεῖστον περιφανῶς εἰργάσατο μέρος, εἰκότως οἱ λοιποὶ καὶ φέρουσιν ἐγκρατῶς, πρωμίαν, πῶς ἂν ἔχοι λόγον φθονεῖσθαι τὴν ἐμὴν δωρεάν. ὃ δὲ κοινωνήσαντες τὸ πραχθὲν. θαυμάζω δὲ εἰ παιδείας μὲν ὑπέρουσι δίκην ῥήτορες, ἀρετῆς δὲ ἆθλα μὴ κέκτηνται. καὶ προδότας μὲν ἄλλους σωφρονίζομαι. ἀπιστῶ δὲ, ποινὴν ἅπασι δεδωκὼς σῳρίαν, καὶ μὴν εἰ τὸ σῶσαι λόγοις τὴν πόλιν ἀνόνητον ὑπάρχει τῷ σῶσαι πόθῳ, καὶ τὸ προδοῦναι λόγοις ὡς ἔοικεν ἀμάθυντον ἔσται τὸ πλημμελήσαντι. ἆρ' οὖν ἐπὶ τοῖς ἐμαυτοῦ ἐδωκαγνώμην ὑμᾶς ἐμοὶ φίλους ὑμᾶς ἐμοὶ ἐργαζομένην, ἀπιθῶν ἄνομε παρεῖδες, τὴν προδοσίαν αἰσθόμενος; ἐμὴν γὰρ ἀφῆκας ἄζήμιον, παντοθὲν τῇ πρίδι διαλυμαίνων. μὴ τοὺς ἁμαρτάνοντας μὴ συγχωρῶν. εἰ δὲ πλημμελοῦντας τὴν πρέπουσαν εἰσέπραξας δίκην; πῶς ἓν πεπόνθατα τὴν προσήκουσαν χάριν ἀποστερεῖν. δεῖ γὰρ σωφρονίσαι μὴ πονηρίαν. ὑπερορᾶν δὲ χρηστότητος. ὃ δὲ πράξῃ ἐξημιοῦσθαι τὸ δίκαιον. ἐπεὶ καὶ τὰς τιμωρίας οἱ νόμοι διώρισαν. οὐμισοῦντες οὓς σωφρονίζουσιν. ἀλλ' ἀμείνους αὐτοὺς ποιοῦντες. καὶ τοὺς ἄλλους, δέῃ τοῦ τοιαῦτα παθεῖν. ὧς τετιμῶσιτὲ καὶ κολάζουσι πρὸς ἐναντιοπόμ ὅπως ἀγαθοὺς ἅπαντας εἶναι προτρέψονται. μᾶλλον δὲ τί μὴ μὲν ἅπασι, καὶ γὰρ οὐ δικαιοῦντα πλὴ μείζω παρακαλεῖ. καὶ τοὺς ἄλλους εἰς μίμησιν ἄγῃ καὶ ζῆλον τιμωρίας δὲ θάνατον ἐπιφέρουσα, γὰρ τεθνεῶτα μὲν, ἀπέτι δικαιοῦσιν

ἡμῖν

χρήσιμον ὑμῖν ἀπεργάζεται. τοὺς δ' λοιπούς ἴσως παρόμοιά πράξειν ἀεργῷ τῷ φόβῳ. καὶ πικροὺς μὲν ἐλίᾳ τυχόντας, δέον τι μωρίαν αὐτοὺς ὑποσχεῖν, ἐνιγλυκάναι χρεσοὺς. καὶ τοῖς φθονεροῖς ἀνοιαν ἴσμεν. ἀγαθοὶ δ' τὰ εἰκότα μὴ τι μυθεῖσθαι, ἀπ' ἴσην ὅπως δωκάσουσι βίς ἀδιδωκόσιτας ἀμοιβὰς ἀνοεῖν. ἀφειρημένας τοίνυν εὐνοίας, σωαφαιρεθήσεται τὸ βούλεσθαι. κινδύνῳ καλέσαντας δυσπιεῖν. ὥστε πλέον τῆ πόλει μαίνεται τοὺς πονηροὺς μὴ κολάζειν, ἢ χρησοὺς μὴ πμᾶν. πρὸς ἅπασι δ' βίς εἰρημένοις, ἐκεῖνο λέγω. εἰ πλείω συσάντος, τῳ ἡσυχίαν αὐτὸς ἄγειν εἴλόμην. ὡσὰν μὴτέχνην ἐπαγγελλόμενος, μάχης κοινωνεῖν ἀναγκάζουσαν, ὅτι δωρεᾶς ἄξιος ἦν, ὅτε πιμωρίας ὑπαίθιος. ἅπασιν οὖν τῳ σώσασαν ὑμᾶς ἐκτερείαν, μισθ' μ πλέον κερδάναι τῆς ἡσυχίας. τὶς δ' οἶδε φησὶν, ἐμιαθώσας σαυτὸν τοῖς ἐναντίοις, ἅπασιν οἶκοι δοκεῖν ἡσυχάζειν, ἕως ἀνδωρεὰν αἰτήσας λάβῃς, εἶτα μικρὸν ὕσερον ἄφνω προς πσόντας, τῳ πόλιν ἐλεῖν. ταῦτα δίδως ὑπονοεῖν, ἀναγνώμης τοῦ δήμου. μόνος ἐκείνοις εἰς λόγους ἐλθὼν. ἐ τὶς ὠνεῖται προδότῳ, ἑλὼν ἀδικτῳ πολεμίαν. τὶς γὰρ ἀνύσαι ῥαδίως τῳ χρείαν ἐξοικείας δωάμενος ἀρετῆς, ἀλλότριον ἑαυτῷ πρὸς πιστῶ μισθοῦται διακονίαν. ὅσα μὴ γὰρ δι' ἡμῶν αὐτῶν καθορθοῦν μὴν, σωτίως δίδωσι δόξαν. ἐρῶμεν, ἢ τινὸς ἄλλου πλεονεκτήματος, ὅτῳ καὶ πέπραπται. ἢ δι' προδοσίας κλοπὴ, τῶν προδιδόντα μᾶλλον αἰσχύνην, ἢ βίς ἐκτυπτον πρατήσασαν εὐκλέαν φέρει. καὶ βύτοις μὴν, ἀσυμφορον. ἐκείνῳ δ' φαῦλον ὄνομα γίνεται. ἄκουσ πείσαθαι δι' ἐμὲ τῳ πόλιν ἀξίουσ, ἵν' ὠφεληθῇ αὐτῶν ἀπόλωσ μέρους ἅπαντος. ὅπερ εἰς ἔργον ἐλθεῖν, ἢ ἐμὴ προδοσία δι ἐκώλυσιν. ἐπειδὴ γὰρ εἰς λόγους ἐλθεῖν ἐκείνοις ἐβουλασάμην, τὸ ἐφ' ἑκάτερα ἐκβησόμενον τῶλογισμῷ διατυπώσασ, τοιαῦτα πρὸς ἐμαυτὸν διελέχθην. ἂν μὴν

φθόνος. καὶ μὴν δικαίδα ὅθεν ὁ φθόνος. ἐπίμοι πρόφασιν ἔυρεῖν ἔνθα μὴ γὰρ πολλῶν ἐσικοινὸν τὸ πραττόμενον, εἰκότως ἀλλήλοις βασκαίνουσιν, ἕκαστος τὸ πλέον ἐμφιλονεικῶν, οἷς τῆς πλείονος μοίρας αὐτῷ πεπραγμένης. ὅπου δὲ τὸ πᾶν ἑνὸς ἐστιν ἀνδρὸς, ποίαν εἰκὸς παράδοξον εἶναι τῷ φθόνῳ. εἰ γὰρ πολλῶν μίαν πρᾶξιν πεποιημένων, ὅταν εἰς ἐνὰ πᾶσι λαμπρὸς ὑπερέχῃ, καὶ τὸ πλεῖστον περιφανῶς ἐργάσηται μέρος, εἰκοσιν οἱ λοιποὶ καὶ φέρουσιν ἐγκρατῶς, πεμμένῃ, πῶς ἂν ἔχοι λόγον φθονεῖσθαι τὸν ἐμὸν δωρεὰν, δὲ κοινὸν ἐσχηκότος τὸ πραγμένον. θαυμάζω δὲ εἰκαιρίας μὲν ὑπέχουσι δίκην ἕτεροι, ἀρετῆς δὲ ἄθλα μὴ πέκτηνται. καὶ προδότας μὲν ἄλλους σωφρονίζομαι. πρῶμαι δὲ, κοινὴν ἅπασι δεδωκὼς σῳρίαν, καὶ μὴν εἰτὸ σῶσαι λόγοις τὴν πόλιν ἀνόνητον ὑπάρχῃ τῷ σιγῶντι, καὶ τὸ προδοῦναι λόγοις ὡς ἔοικεν ἀμάθωτον ἔσαι τῶν πλημμελησάντων. ἆρ' οὖν ἐν τοῖς ἐμαυτοῦ ἔθηκα γνώμην ὑμᾶς ἐμοὶ πείθεσθαι ἐργαζομένην, ἀνθ' ὧν ἄνομι παρεῖδες, τὸν προδοσίαν διωθόμενος; εἰ μὲν γὰρ ἀφῆκας ἀζήμιον, παντα χόθεν τὴν πεῖδι διαλυμαίνῃ. μὴ τοὺς ἁμαρτάνοντας μὴ συγχωρῶν. δὲ δὲ πλημμελοῦντας τὸν προέκουσαν εἰσέπραττες δίκην, πῶς ἦν πεισάντα τὸν προσήκοντα σαν μάχεσθαι πειρεῖν. δεῖ γὰρ ἔσωφρονίσαι μὴν πονηρίαν. ὑπερορᾶν δὲ χρηστότητος. δὲ δὲ πράξῃ ἀξήμιος ἐκ τοδίκαιον. ἐπὶ καὶ τὰς τιμωρίας οἱ νόμοι διώρισαν. οὐμισοῦντες οὓς σωφρονίζουσιν. ἀλλ' ἀμείνους αὐτοὺς ποιοῦντες. καὶ τοὺς ἄλλους, δεῖ τοῦ τοιαῦτα παθεῖν. ὧς τετιμῶσιτὲ καὶ κολάζουσι πρὸς ἐπασιποῦ ὅπως ἀγαθοὺς ἅπαντας εἶναι προτρέψονται. μᾶλλον δὲ τι μὲν ἅπασα, καὶ γὰν εἰληφότα πρὸς αὐναντῆ πόλῃ μείζω παρακαλεῖ. καὶ τοὺς ἄλλους εἰς μίμκαν ἄγῃ καὶ ζῆλον τιμωρίας δὲ θάματον ὧν φέρουσα, γὰν τεθνεῶτα μὲν, ἀκέτι δὲ πάσχοντα χρὴ σμον ἐμοῦ

παῖδες ἐνόψεσιν ἀποσφάπονται πρικαῖς. ἃ βρέφη πολλάκις ἐν μέσῳ αὐθέλεται πιτθῶν. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τεξοῦσα τυχόντις, αὐτῶτόκω σπωδὶ αφθείρει. ἔσι δὲ σωμάτων ἀτάφων ἰδεῖν ὅσον τὶ πλῆθος. ἃ πρεσβύτας ἑαυτῆς ἑλκομένους τῆς ἡλιᾶς, δι' ἐρημέμων ἀτομένους νεκρῶν. καὶ ζῶτας ἐνίοτε παίδων οἰκείων δακρύειν μὲν βουλομένους, δὲ μὴ συγχωρουμένους τῶ μεγέθη τῆς λύπης. εἰσὶ γὰρ εἰσὶ συμφοραὶ μείζους δακρύων. ἀμελείων οἶμαι κακῶν ἡμᾶς ἐλευθέρωσα. σκοπεῖ τι δὲ μὴ λάθητε τοὺς νεκροὺς ἐφ' ὑμᾶς ἐρεθίζοντες. εἰ γὰρ ἀκούσονται λόγοις φαυλότερον ὀφθῆναι μεπαρ' ὑμῖν ἀνδρὸς λόγων ἀπείρου κατεγνωκότες ὡς εἰκὸς ἑαυτῶν, οἳ ωρέχθεν πφοθέντες ἀπῆλθον, ὥσπεραὐσονται πάλιν ὕβεις ἡγούμενοι βεβαίως, πθαρχῆσαι συμβούλω. μὴ δὲ ζῶς αὐτοῦ πείθη εἰδότι πολίτας. ὅσοι γὰρ παραινοῦντι πφοθέντες, ὑφ' ἑτέρων ἀπομαζόμενον ρῶσιν τὸν πείσαντα. ἀτιοῦτον ἐπισύμβουλον εἶναι ζῶ βννομίζουσιν, οἷον πρὸς τὰς ἀτιμίας ἡγοῦντο. χωρὶς δὲ ζώτων, μεγάλην ῥοπὴν αὐτῆς ὑπάρξειν γίνονται τὴν ὑμετέραν ἀγνωμοσύνην. τὶς γὰρ, ἐτιπαλοῦν βες καιρού, ζηλώσομαι ἑαυτῶ, εἰς τὴν ἐμὴν ἀφορῶν ἀτιμίαν. τὶς δὲ ῥᾳτιώτας ἀγωνιεῖται προθύμως. τοὺς ἐνθάδε ἐυλαβόμενος. μὲδωρεὰς αὐτῶτίμωρα κώλυμα. δίκαια λέγοντες, ὡς εἰ ἀμεῖζον κατόρθωμα, μεῖζον γὰρ ἅπαντας σώζουσανίκη, τὰς ἐνίους μὲν ἐυομβόησε, ἐνίους δὲ μεδαμῶς δωαμβόησε. οἷα φιλεῖ κατάσασις πολέμῳ πιεῖν. θεσ μεῖρασ ἰόντος. ἐπεὶ νῦν τὸ μεῖζον ἄμιαθον γέγονεν, οὐδὲ τὸ ἔλαττον δίκαιον τιμᾶσθαι προσήκει. τοῦ γὰρ ὅλως μὴ τιμᾶν ἀνεγέτω, δεινότερον τὸ δωρεῖσθαι μὲν ἀμοιβὰς τοῖς μικρὰ κατορθοῦσιν. ἀποστερεῖν, δὲ τοὺς μείζω πεποιηκότας. τὸ μὲν γὰρ ἁπλοῦν πάθος ἐστὶν, ἀχαριστία. τὸ δὲ, μοσήματα δύο ψυχῆς, ἀγνωμοσύνη, καὶ

καμεν. ὑπαλγοῦντες γὰρ εἰκότως ἐξαναστάσεως ἰσχάτης ἀνεργὸν τὸν δεήσεσθαι τὸν διαλύοντα μάχην. καὶ τὸ συμπλοκῆς ἀπηλλάχθαι, μέγα τρόπαιον κρίνομεν. τί οὖν οὐχὶ καὶ τὸν νόμον αὐτὸν ἐξαλεῖφε, ὡς κουφίζοντα τοὺς ἐχθρούς. καὶ θαρρεῖν προτρεπόμενον. αἷς δωρεῖται βοὺς πόλεμον καταπαύοντας. δῆλον γὰρ ὅτι δεδιέναι τὰς μάχας ὑπαλγοῦμεν. δωρεαῖς ἀμβρόμενοι τὸν διαλύσαι δωράμενον. ἀνελὼν τοίνυν τὸν νόμον, ἕτερον τίθησι μᾶσι ζημιοῦντα τὸν ἀπαλλάττοντα δυσμενεῖς. ἵνα δὴ φιλοπόλεμοι δόξωμεν θυμούμενοί τε ζημίαις πολάζοντες. τὸν ἐκεῖνα κρούσαι μὴν εἰς μῆκος τῶν συμπλοκῶν. ὁρᾶς εἰς ὅσον ἀποπίας ἀπολουθῶσι προῆλθεν ὁ λόγος. ταῦτα μὲν πάντα καὶ σοὶ πάρεστι σὺν ἐπ' ἐξουσίας εἰπεῖν. καὶ τοῦδε ἀκροάσασθαι σαλέγοντος. εἰ δ' ὧν πολεμίων ἡμῖν τὸ ἄφυκτον πειθόμεθα, καὶ τῆς σρίας ἡμῖν ἐνὰ πορία πολλῆ κεκλισμένης. καὶ πάντων ἀλλήλους ὅ, τι δέοι ποιεῖν ἐρωτώντων, εἰ ὁ τε τὸν δῆμον ἀγείρας παρελθὼν, ὑπισχνούμενον ὑπὲρ ἁπάντων ἀναδέχεσθαι κίνδυνον. ὧν πεισώμεθα παλλάξαι καιῶν, εἰ γε ταῦτα διαπραξάμενος, ὅ, πᾶν μοι δοκῶ λέγομαι γέρας, ἕκασος ἄνδρι πρῶτος ἐπείγεται χρόνον αἰτῆσαι τὴν αἴτησιν, εἰ δὲ μὴ νόμος ἔκειτο παρ' ὑμῖν, τοὺς τοιαῦτα καταρθοῦντας τιμᾶν ἀπτρέπων. τὰ δὲ νέως μὲν πάρεστι, χαλεπὰ δὲ δύσκολα. καταρθωθέντα δ' ῥᾴδια δὲ παντὸς εἶναι δοκεῖ. ἄλλως τε πᾶν ἁπταίπτως εὐκόλως. μᾶλλον δὲ εἰώθασιν οἱ πολλοὶ τὸ νομόλις αὖ τὰς εὖ ποιοῦντας τιμᾶν, ἢ τὸν ἐυμερῶς τι δωρούμενον. ὅθεν ὑμῖν ἔδοξε καὶ ἐπέδοξε πολιμαρλίως ἀλοῦσαι, ὅπως ταῖς ἑτέρων γνοὶ κτησυμφοραῖς, οἷον ὑμᾶς ἐρρυσάμην. κἀ δὲ δ' τος ἔμοσα τύχης τὸ μὲν πλεῖσον αὐτῆς μέρος εἰς ἔδαφος πλίμπ. ὀλίγον δ' ἐπιλειπεται. βύπάλαι σκύμαβε ὑπόμνημα τοῖς παρεοῦσι. καὶ γωὐμὲν ἐνὼ ὁρῶ ὀφθαλμοῖς βραίως ὑφείζεται. κόρη δ' μᾶσ' ἐναντίον. ὧ

θίας, τῶ δοκεῖν ἐξαπάτης ἡμᾶς καταλύσαι τὴν πρόσοδον. τί δὲ τῆς προτέρας αὐτῶν κατηγόρητος παρασπονδῆς; αὖθις ἐπέρχοιντο. εἰ μὴ γὰρ εἶδεν μηχανημάτων μὴ καθεῖλον τὴν πόλιν. δὲ ὃς αὖ ἦν καὶ φρόντις, μὴ πλείους οἰκοπατασπασάσαντες μηχανὰς, πάλιν τειχομαχεῖν ἐθελήσωσιν. εἰ δὲ κατὰ πολλὴν ἀδφαβουλασάμενοι καὶ τὴν ἡμῶν πειρῶς ἐξετάσαντες συμβουλὴν, τὰς γὰρ ἐχεροῦν οὐθεπώποτε, ἀμελῶς ἀκροᾶται, πεφοβήντες αὐτοῖς τὰ λειχείρητα συμφέρειν, ἔργω μοὐτὴν παραίνεσιν ἔκριναν ἐμφανῶς· ἀνανέουσι τὴν ἰδίαν ὑρεῖσα μέροτονίαν. ὅλως δὲ τίνες ἐυτραπέλως οὕτω καὶ μέρακιωδῶς μεταφέρονται, ὥστε τὰς αὐτὰς πόλεως ἐθέλειν κρατεῖν. καὶ πάλιν μὲ βούλεσθαι. καὶ πάλιν ὦθυμεῖν καὶ τάδε κἀκεῖσι τὴν γνώμην καθάπερ ἐν μέθη καλύεσθαι. ἔστι πίνω ἔμφυτον ὡς εἰπεῖν πᾶσιν ἀνοῖς ὅταν τι διαπράξασθαι βούλωνται, ὅσον μὴν ἐπὶ τοὺς γίνονται τοῦ τυχεῖν, ἐκ μαίνεσθαι μᾶλλον, καὶ τὰπου δὴ πρός τι θέναι. ὅσον δὲ πόρρω δι ἴσασι. κατὰ μικρὸν ἀπίπλην καὶ παύεσθαι. εἶτα πλησίον μὴν ὄντες, ἀπῆλθον, ἔχουσι δὲ, μεταξὺ καὶ τὰ μὴν ὅ πλαφέροντες, οἷς ἐξάπτει στρατιώτου θυμὸς, ἔγνωσαν δεῖν κρεμεῖν. ἀπασπασάσθαι δὲ, δόξαν αὐτοῖς κ συμάζειν, στρατεύσονται. καὶ τῶν μὴν ἀφυλάκτους ὄντας ἡμᾶς. ἃ γὰρ καθόμεθα προσβαλλόντων. πολιορκοῦντες ἀπεῖπον, εἰξάντες μᾶλλοις λόγοις. ἡγούμενοι δὲ τοῦ λοιποῦ διὰ σφαλείας μᾶλλον, ἢ πρότερον ἡμῖν εἶναι τὴν πόλιν, πράσονται παρασκευάζεσθαι ἀνεῖσιν, οὐ γὰρ οἶμαι γνώσιν ἔχουσι λογισμόν. ἀλλὰ γὰρ ἀνοίδα ὅτι σε κρεμκαλεῖν. εἰ πυθρασεῖν. εἰ πεφλίας μεσὸν. ἀρτίμην γὰρ ἡγανάκτησε, ὅτι σοὐτῶν μέρων τοὺς ἐναντίους ἐξήρπασα. νυνὶ δὲ μήπως ὦν στρατεύσωσι δέδοικας. πῶς γὰρ στρατεύσονται θαρρῶν τες φύσιν, εἴ τις ἐκείνοις ἀπειλεῖ ὅτι σοι δωρεὰς τετιμή

δικασὰς. ὃ προσάγει τῷ γραφὴν. τί δήμοι βούλεται τὸ παρὰ δίκημα, δῆλον, ὅτι πρὸς τοὺς ἐναντίους ὁρῶ, σαφεστέραν μαρτυρίαν ἀρετῆς ὑμῖν καταλείψαντας, ἢ περ εἰς μάχην καθέντες ἀπῆλθον. οὕτω γὰρ ἂν ὑπῆρχεν αὐτοῖς, ἂν τι δικασῶν αἰτᾶσθαι τῷ τύχην, ἀλόγως τὸν ἀγῶνα βραβεύσαι. ὁρᾶς ὡς παντα χόθεν σιμὸ τερόμμα τὸ τρόπαιον διαφαίνεται τῶν ἐχθρῶν ἐσαμβώσας τάχα τοίνυν ἀπρεπὲς λοιπὸν, ὅπως μέμψεται τὸ πραχθὲν, πρὸς ποιήσεται τοῦ μέλλοντος κήδεσθαι χρόνου. καὶ διδόναι μέν τι πάλιν ὑπισχνεῖσθαι, ὡς δεδιὸς ὑπομείναντες, ἱκανὸν ἂν ἐξυβρίσαι αὐτοὺς ἀναγκάσαι. τῷ μὲν γὰρ ἐνόπλων νίκην, ἀθάνατον δόξαν τοῖς ἀπεμβόλοις ἐμβαλεῖν. τῷ δὲ τῶν λόγων πόθῳ, μὴ φορτικοὺς εἶναι βίᾳ τοῖς ἀπεμβόλοις. ἐγὼ δὲ τὰς μεγάλας ἐλπίδας ἡγοῦμαι βίαμὲν ὑπερχωρούσας, ἀσφαλεῖς εἶναι. καὶ χρόνον βραχὺ ἀρεμεῖν. καὶ μῖσος ὑπόπτερον ἔχειν. καὶ μικρὰς παραπεσούσης ἐρίδος, ἂν ἀφυσθῆναι. τοὺς ἑκουσίους δὲ ἀπαυμβόους, ἐρυθριᾶν ἀδίκως ὀφθῆναι. ἐπεὶ καὶ τοὺς ἀγανερῶντας ὁρῶμεν εἴ τις αὐτοὺς βίᾳ διαλύσαι πράσσει, φιλονεικότερον ἀθεσιῶντας. καὶ μᾶλλον ἐξαπομβόους, ἕως ἑαυτῶν καταγνόντες αὐβεντῷ ἰδίᾳ ἀσυνετωτέρους. εἰμβὸ οὖν ὑφ' ὑμῶν βιασθέντες ἀπῆλθον, ὀλίγον ἂν ἐξαντες τῶν αἰρῶ. καὶ προϊόντος τοῦ χρόνου, νέμ ἐκτὸς συμφορᾶς ἀπτειφάμβοι φόβον, πάλιν ἐπέρχονται τῆς τύχης, εἰ πρὸς αὐτοὺς παρ' ὑμῶν αὐβουλεῖ ἐθελήσῃ. τοιαῦτα γὰρ ἤθεος. ὀδενὶ βεβαίως ἂν ἐμπαίειν σωοικεῖν, ὥστε καὶ τῶν ταύτης ἂν ὠμάλω πεισάντες. καὶ τῆς προτέρας ἀμείνω πεισάμβοι δύναμιν, δευτέραν ἴσως πολιορκίαν ἐπάγομ. ταῦτα μὲν, εἰ πρὸς ἂν ἀγνοεῖν τῷ ἂν αἱρήσειν ἐποιήσαν. νῦν δὲ παιδαθέντες λυσιτελεῖν αὐτοῖς τῷ διάλυσιν, ἄκαιρον ἡγήσεται τὸ συμφέρον. ὅτι βουλήσονται προσάπτειν αὐβεῖς ὑπόνοιαν ἀμα-

λωχρησάμηνοι. ἦλθεν. φυγόντες ἐματοσοῦβι. ἦλθον ὁπλίται ἑξήκοντα σφαπτάσαντες. ἀναὶ ἡμεῖς, ἃς ἀνάδρους καλοῦσι, βοῦ τὸ πικὸν θαμὴν. βιαῦτα σκάζομαι τὰς ἐκείνων γυναῖκας κυνικὰ πρὸς ἀλλήλας διεξιέναι. καὶ κόρον ἀπέχειν διαβολῆς. φύσει γαὸ ἅπασι ῥαδίως ἄρχονται λοιδορεῖν, καὶ πέρας οὐπίσασι λοιδορούμηναι. ἀμὴν τὰς τῶν γυναικῶν οἶμαι διαβολὰς μετασήσειν αὖβις, ἢν ἀπῆλθον ἔχοντες γνώμην. ἐρρίζωμήνας αὖτοῖς τὰς παρὰ τὴν ἐμμνουθεσίαν πλθοῦς. ἄναν δὲ τῶν εἰρημήνων, πλειόκτημα μέγα, ἃ νίκης ἐνέχυρον τοῖς δικαίως ἀστρατεύουσι, τὸ τὰς ἀδίκου μήνας πόλεως ἀπαράσπαστον. εἰ γὰρ οἱ μὴν ἄλουσία πολλὴ παράπονος ἀθενὸς, σφᾶς αὖβὺς κατασήσαντες. εἶτα ἐπέρχονται. δὲ τὸ σωμ δόβος αὐτῶν ὑπόπιαν ἐργαζομήνου, ἐκσωθῆναι ἄτουσα τέως, ἀνοίδειν ἥπως γένηται, θορύβου σωνχομήνου. οἷον ὑφίσασι πολλάκις ἀπράγμων ἀνήρ, καὶ λίαν ἀμήκης, ὅταν αὐτῷ δίκην τὶς ἀπροσδόκητον λάβῃ. εἰς καιρὸν δὲ ἄρα δίκαι σκεῖον μνήμην ἀπεσήμαι. καὶ κατηγόρου. καὶ φεύγοντος. οἶμαι γαὸ ἅπασιν εἶναι καταφανὲς, ὡς πολεμίωμὴν ἀπόν π, προσέοικεν ὁ κατήγορος. ἀμωσο μὴν οὐ δὲ τάξιν ὁκρινόμηνος ἔχει. εἰς βίαν ἐν δικασκείῳ φεύγον τὸ σβινίκητο μὴ παθεῖν τι δεινόν, καὶ πολεμουμένων ἂν λέγοιβ' ἁρόσωπον, τὸ μὴ ἀπαντᾶσθαι τὶ δυσχερὲς. φέρε δὴ καὶ ἄλλην ἐκβῦ δὲ τοῦ γυμνασίου θεράσωμὴν ἀφορμὴν. εἴτινά τις γραφάμενος, ἐπὶ τὰ κατὰ γνοὺς ἑαυτοῦ μεδαμῶς ἐπιξέλθη, τοῦτο μείζων ἀπόδειξις. ὥσ οὐ δὲν ὅτιν' γραφὴν ὑποσὰς ἐπολυμέλησεν, ἢ πρὸ τῶν δικαζόντων ἐλθεῖν, ἀλλὰ θεῶν αὐτὸν ἀπολύουσα. τοὺς μὴν γαὸ ἴσως ὑποπλάσειεν ἄντις ἢ δώρων προῖσθαι τὸ δίκαιον. ἢ λόγων ἀπάτῃ παρανρουσθέντας. ἢ πρὸς ἔλεον κατενεχθέντας βοῦ κρινομήνου. ὁ δὲ γραφάμενος μὴν, ἑαυτοῦ δὲ κατεγνωκὼς, ἀνύποπτος γίνεται

ποι διατελεῖν. ἴστε θεῶν ἱερὰ, καὶ τάφοι πρῶοι. καὶ τὰ τῶν προσθ
δων, αὐτοῖς ὑπῆρχεν ἀκίνδυνα. μηδενὸς λυπουμένου τῷ γῆν. ἡμῖν
δ' ὑπὲρ ἁπάντων εἰς ἀνερμάτιστον βυθοῦ. καὶ ἂν μὲν ἅπαξ ἀτυχή
σωμεν, φυλάξασθαι τὸ λοιπὸν μὴ δυνάμεθα παθεῖν. φύσει γὰρ ἀεὶ πο
λεμοῦσιν οἱ πόλεμοι. τοὺς μὲν ἐκπεπολιορκήσαντας αὐτῶν ἡμερωμένους, παῖδα
μάρτασιν, ἀναθεῖλε τελέως. ὅστις δὲ τὰ προσόντα πάντα σαλεύῃ,
καὶ μιᾶς ἥλωκεν μόνης ἐλπίδος, εἶναί τε, καὶ διαφθαρῆναι, τοὺς δὲ
δὴν ἀτυχοῦντας, ἀμαλεβλάβεις μετὰ ὑπάρχων ἐλέγχεται. καὶ ὅπως
αὐτὸν ἐσαῦθις φυλάξωσι χώραν ἀδίδωσιν. ἅπαντα διαφθείρας
ἀθρόως. ἀπόδικοι μὲν τοῖς τοιούτοις ἁλόντες ἁμαρτήμασι, νίκην εἰκότως
ὀρίζομαι. καὶ καλῶ τὴν τοῦ πολέμου διάλυσιν. ἀκριβεῖ δὲ λόγῳ
φαίητις ἂν ἐυτυχέστερον ἡμᾶς ἀπαλλάξαι τῶν δυσμενῶν, εἴπερ
ἡμῖν μὴ ἀζημίως κατέστη τὰ πράγματα. τοῖς δὲ, δὰ πάντα
ὡς περ εἰκὸς ἐδέησε πολέμιος, εἰς ἰφοδίων τὲχρεία. καὶ σύσασιν
οἰκείας παρασπανίς. καὶ ξενοτροφεῖν ἴσως ἠναγκασμένοις, δεσμὶ
μοὶ δὲ κἀκεῖνο, ὅπερ ἡμέτερον, αἰσχρᾶς ἀπήλλακ) δόξης.
οἱ δὲ, διπλοῦν ὄνειδος ἀποφέρονται. ἀδικίας μὲν ἐπιθόντες
οἷς εἶχον οὐδὲν ἐγκαλεῖν. ἀνανδρίας δὲ μὴ θαρρήσαντες ἔργῳ
τῷ ὠφελεῖν παραδοῦναι. οἱ γὰρ ἑτέροις ἀπστρατεύοντες οὐ
πολὺν εἰς χεῖρας ἐλθεῖν διαλύσουσι μείζονος κληρονομοῦσιν αἰσ
χύνης, ὡς περ ὁ τὸν πλησίον ἀμύνειν προκαλούμενος, εἰ μετα
γνοὺς ἀμαχεὶ καταλύσῃ τῷ πρόκλησιν. δοκοῦσι γὰρ οἱ τοιοῦτοι
σφῶν αὐτῶν καταγνόντες, ἀποθέσθαι τὸ ἔρειν. ἀτιμώντες τὸ
ἡσυχίαν. καταφρόνησίν τε καὶ μῖσος ἑαυτοῖς περιάπτουσιν μι
σουμένοις τῆς προαιρέσεως. περὶ φρονούμενοι δὲ τοῦμὲ πέρας
λαβεῖν αὐτοῖς τὸ ἐγχείρημα. ἐγὼ δὲ καὶ τὸ θᾶλυτῶν πολεμίων
ἡγοῦμαι πικρῶς αὐτοῖς ὀνείδιζειν. καὶ λέγειν ἀλλήλαις διηγουμέ
νας. οἵους ἡμῖν τρέφει στρατιώτας ἡ πόλις. ἦλθον ἐχθρῶ συμβά

πλευκότας ἀνδρας, ἀλαυθάνομαι ὡς ὑπογράφων, τὰ μὲν δὴ ἔοικότα πρὸς μίμησιν βιαζόμενος. καὶ παραλλὰ κείνων τὰ πλεῖστον διέχοντα. ἀεὶ γὰρ μεχρὶ παραβάλλεσθαι πρὸς ἀνδραγαθίας εἰλικρινῆ εἰδότα, δεῖ τῷ παράδειγμα κυβερνῶν τὰ μὴ ἔχοντα ἐμὲ. ὁλκάδα δ' ληστρικὴν ναυπλουμένην ὑμῖν ὤμοσαν, βουλευομένην αὖθις ἀνδράσι καὶ φορτίοις ἐλεῖν μὲ τὸ σκάφος, εἰ τὰ πάντων ὑπὸ δίους ἐγκοίλωνι ἡρμοσμένων, ἐμὲ μόνον ὑπὸ βάρταται λέμβους, καὶ προσόντα τοῖς πειρατικοῖς, ἐ πόρρωτρεφάμενον ἅπαν ἐκεῖνο τὸ ληστρικόν, ἐ ταύτην τῷ ὑμετέραν σώσαντα ναῦν ἔτι παραβάλλων ὑμᾶς ἀδόξης ἀνομοίων δίκτασις εἶναι πραγμάτων. ἴσως δ' ἂν οὐ πειθὴν ὑμῖν προσβολὴν ἐποίσῃ ταύτῃ, ὡς ἐτῷ πόλιν σωίβρια διαμάχης ἐλθεῖν, τῷ τε τύχην δίκαιον τὰ τάλαντα τεῖναι τῆς μίκης, ἀδεὲς ἂν ὠνείσιον ἔτησι δωρεάν. ἀμφοτέρων ἐφάμιλλα λελυσθαι πότερον ἀλλήλους. ὥς τε φησὶν ἀλόγως ὁρίζειν ποιεῖται τῷ αἴτησιν. τῷ γὰρ ἑκατέρους ἴσα παθεῖν παραπλήσιον τῷ μὴ δ' ἑτέρους δίκην τι παθεῖν. ὅτε ἔρρωτο ἄνεσι, ἐ χώραν εἶχεν ὁ λόγος. εἰ δὲ ἀν τι ῥέπει παρασκευῆς, ἡμῶν τε κἀκείνων ὁ πόλεμος ἦν. τότε ἂν ἀλόγως τιμᾶσθαι ἀξιοῦμεν, ἴσης μάχης ἠλευμένης ὑμῖν, ἢ παραπλησίως ἑκατέροις ἠγωνισμένοις. νῦν δ' οὐ τοσοῦτον τὸσφὸν ἀλίθιον ἐ γίμον ἀνοίας ἐστί. ποσοῦ γὰρ ἄνισος ἦν ἡ παράταξις, ὅσον οἱ μὲν ὡπλισμένοι προσῆσαν. ὑμῖν δὲ τὸ πλῆθος ἄφρακτον ἔτι ἐ ἀπαράσκευον ἦν. ἀν ἐλπίσας συμβάσεις πλειονεξίας, ἐ τῆς ὑμετέρας ἀπραγμοσύνης εἰς ἐαυτὴν ἀγούσης. τοῖς ἡσυχάζουσιν εἰωθὸς, μὴ ῥᾳδίως ὑπαλάξαι τὶ διαφερὲς, ἐκ τῆς ἰδίας τῷ ἀλλοτρίαν τιμαιρομένοις προαίρεσιν. ἐ τοῖς μὲν πολεμίοις, ἡ πρὸς ἦν ἐνστάσιν. τοῦ καὶ δύνασθαι διασκευάσασθαι τὰς συμπλοκὰς. γυναῖκάς τε. ἐ παῖδας. ἐ ὅσον ἀδιάλυτον ἀφύσεως. ἢ νόσος πολεμεῖν ἀδύνατον ἦν κατὰ πολλὴν ἀσφάλειαν

ἔασιν, ὅταν ὑμῖν σωοὶ κἀκηγορήσωμαι. ὅδε πρὶν εἰς ἄστυ δῆλον εἶναι διαλύειν ὑμῖν ἐπιτέλλει, πάντας αὖθις παρόντας ἡδίω φάναι. καὶ μείζονος ἄξιος δωρεᾶς. οὐ παύσει φήσειν αὐτίσε ἀπόντας ἐμοὶ τὰ πρόσφορον ἔχοντα τῶν ἀπόρων ἐρωτῶν? τίς γὰρ ἥδιον ὑγιαίνειν, εἰ μὴ τὰν μόσον ἐμπεσοῦσαν ἀπφυγεῖν, εἰ δὲ καὶ τοῖς ἀσυμπαθέσι ἐνδιατείνασθαι λόγον. ἡ δευτέραν ἔντιθεν ἐπίνοιαν ἄξιον εὑρεῖν ὁμῶς ἔτι προσόντα τὸν λοιμὸν ἀπλάσας, καὶ νῦν ἀπασι περίζεται ῥώσιν. ὁ δὲ νόσον ἐς ἅπαντας ἐνδήσασαν ἔμδον, καὶ τὰ σώματα διπλῆν φλογὸς νεμομένην. ἀποσβέσαι πρέσμενος. πολλοὺς μὲν ἴσως δυνήσεται θῦπυρὸς ἀξιλέσθαι. πολλοῖς δὲ μάτην ἐπιμουσίαν προσάξει παντοδαπὴν τῆς ἰατρῶν ἐπιτήμης τῷ πάθει παραμυθούσης. ἀλλὰ δεῖται μὲν, ὁμῶς, ἀλύπως δὲ καθαρᾶς, δὲ νοσῶδες ἐχούσης ἕδρᾶν, ὑγείας αἴτιος ἅπασι γένεται. ὅδε πολλοῖς τῶν πόλις ἀπαυθέντων λειψανόπιθυπάθειαν ἐνθῖς σώμασι σφυδεινὰ ἅψασι πολλάκις καταλιπών. ὅσον οὖν ἐντυθεῖν πρὸς ἀλλήλας ἐστὶ τὸ διάφορον, θ συθὲν ἀμείνων ὁμίλοντα πόλεμον παύσασθῦ καταλύσαντες γεγονότα. τότε ἄλλα, δὸ πιῶμεν ὀρθὴ πρὸς εὐθυμίας ἡ πόλις. δὲ μία διὰ πάντων εὐφροσύνη διέρχεται. θ λύπης ἐλευθέρα, δὲ ἄνεσθες ἥδονὴ φοιτᾶ παντᾳοῦ. ὅπου δὲ βίαιον ἴσασι τρόπαιον, ἐκεῖ συγχύσεις ἀθυμίας τε καὶ χαρᾶς ἐνμιᾶ γίγνεται πόλει, ἐνταῦθα μὲν χορεία, καὶ κῶμος. ἐνταῦθα δὲ, πένθη καὶ δάκρυα. ἐνταῦθα δὲ φροντίδες ἀνίαραὶ τῶν μὲν, τοὺς οἰκείους ὡς ἀκέρδουλοντο δεξαμένων. τῶν δὲ, θρηνούντων τοὺς πισόντας. τῶν δὲ, τραυματίαις σωιεχομένων. νίκη γὰρ χειροπήκτης, δὲ βῖ κρατοῦσιν ὀδυνᾶσι φιλεῖ προξενεῖν. οὕτως ἀραλυσιτελέστερον ὂν παντᾳόθεν κρατεῖν τρόπον κρατεῖν. δὲ πόλεμον ἀδάκρυτον θῦλόγου νικᾶν. ἅπερ αἵματι δὲ πληγαῖς κρίνῃ τὰς μάχας. ἐπὶ δὲ δὲ καὶ κυβερνήτην προσεικάζῃ μισθοὺς ἀπαιτοῦντι, μὴ πε-

πᾶν εἰργασμένος ἄμισθος ἀπέρχεται· μηδὲν τὰ μηδὲ τῶν φθονούντων ὑμεῖς πάθοιτε νόσημα. οἵτινες εὐεργέτας ἀπεχθῶς ἔπεμψαν. ὑμέναιον μὲν διδότες ἀχαριστίας· τὸ δὲ δοκεῖν ὑπαθεῖν αἰσχυνόμενοι, ἔτω μὴ οὖν εἰς φιλίστρατον μάθοις πάροδον διακώλυσα μόνον, ἀλλ' ἀνυθείασα τέρας αὐτῶν. ἴσμεν γάρ ὅπως χαλεπὰ τὰ βιαῖα καὶ λίαν ἄπιστα γίνεται. εἶ τὸν στρατὸν μὲν οἰκεῖον ἐν θέρει παρεισβαλόμενον, πείσας ἑτέραν ἐλθεῖν, δικαίως ἂν ἔτυχον ἀμοιβῆς· ἐμβρῶν δὲ λύσας πολιορκίαν, ἄτιμος ἴσομαι· ἀλλ' εἰ μὴ πάντας ἐπισύτους δὲ τῶν πολιτῶν ἐφεσμένους καταλεῖψαι τὴν μάχην, ὅσους ἀνάγαθος ἐστρατιώτης, εἰκότως ἂν μοι λιμὸς ἐδόκει δικαίως ἂν πρᾶξαι δοκῶν δίκαιον. ἀλλὰ μέντοι δίκας αὐτῶν, μᾶλλον δὲ τῶν ἐναντίων. ἵνα βέλτιον ἀπόπτυστον ὄντες ἀντιλογίαν καλεῖ, δίκης ἐπαιτίλλειν ἔρδεσθαι τὸ δικαστήριον, πρὸς ἣν ἀσθενῆ μοι φησὶ καὶ σαθρὰν εἶναι τὴν αἴτησιν, αὐτὴν τοιοῦτον αὐτῶν μεμηχάνηται τρόπον. ἀποθαυμάζων δὲ πεπείρασται. εἰ πάντων οἷς ἄνδρων τάδε πιθανόμενος. εἰ πολιμοῦντι ἀξιοῖ γέρας λαβεῖν, μὴ συσκάπτειν πλέμαχος γάρ φησιν ἰατρὸν ἐθιάσατο μισθὸν εἰς πραξάμενον μὴ νοσοῦντων ἀνῶν. ἢ κυβερνήτην μὴ πλοίοντα. ἢ τὸν ὑπολιμοῦντα τροπαίου τιμὴν, ἢ μὴν τῶν παραδείγματα τῶν πομφόλυγας, πλὴν καὶ δίκην τοὺς ἀπόντας ἀπόντας διαιτᾶσαι. ὑμῖν πρὸς ἔλεγχον ἄμαχος. ὁ γάρ ἐστιν ἀνάλωτον εἶναι τὸ ψεῦδος. ὁ γάρ τῶν σωμάτων θεραπευτὴς, ὑμόνοον ἐς ἰάσεις τοῦντας, ἀργύριον εἰσπρᾶξαι δίκαιος, ἀλλὰ ᾧ οἷς δίκαιον παραδίδωσιν, ἄνοσον αὐτοῖς τὸ σῶμα φρουρῆσαν ἐνυπόφορα νόσου καὶ φόβου. φέρε δὲ πρὸς θεῶν, εἰ λοιμοῦ τῇ πόλει προσβάλλειν ἐπόμενον καὶ τοὺς ἀγροὺς ἤδη κατόπτου, μίαξωσι ἰατρῶν, ὑμῖν φαρμάκοις ὀδυνηροῖς. καὶ στίοις ἀνιῶσιν ἐκκρεμένον, καὶ ποτοῖς δίψης χαλεπωτέροις, καὶ καύσεσι, καὶ τομαῖς ὑποχνεῖτο τὴν

πραβῦπες, ἄλλος ἄλλον ἀν πτραπώτλω τριψάμενος, τὰς ἰδέας ἑκάστος ἀρετείας μίαν δικαίως νομίζεται δωρεὰν. ὁ δὲ πρατὸν ὅλον ἀποβύσας ῥώμη ῥᾳθυμίᾳ, ὅσα τῷ καταλόγῳ τῶν ἀρετείων ὀφείλεται χέρα τὰς νίκης ὅπλοις ἀθροιζομένης. μόνος ἂν εἰκότως ἅπαντα φέροιτο. καὶ γὰρ εἴπ τῶν δημοσίων ὑπερφάνοις οἰκοδομεῖς δαπάναις, ἀλλὰ δι' ὧν οἰκέτρας ἑκατὸν εἰς δημοτελῆ χρήματων φορὰν ἑκάστῳ θαλλοῦ στέφανον ὑποστρούμενος φιλοτιμίας μισθόν. εἰ τοίνυν πάν δημοτεὶς φορὰν τῆς χρείας εἰς πρᾶπο. δήνης, φιλόδωρός πς ἀνὴρ καὶ πλούτου πολὺς, ἐκπενοίκοθεν ἄγων τὸν ἐκπάντων συλλεγόμενον ἔρανον. ἐδήλωσε τοίνυν τοῖς ὠνὸν, κος μαθεῖν στεφάνοις, ὅσοις ἔμελλον ἅπαντες, κοινῆς γεγονυίας τῆς ὠδόσεως. καὶ σοῦ δεῖ τοιούτους ἑκάστους. εἰ γὰρ μὴ τοὺς πολεμίους ἐνθρεῖν ἀπωσάμην, ἀνύμῖν δι' ἀγορῶν ἐπέσαθαρρεῖσαι τῷ ἐξόδῳ. ἀρ πάσαν τὰς τε τὰ ὅπλα σωσαι τῆσαι βίσωσοῦσιν, ἐδήτροπὰς γνομένης, τυχεῖν μὲν ὑμᾶς ἀμοιβῆς. τυχεῖν δι' γνσύμβουλον. ὑμᾶς δι' ἀνδρείους ἠγωνισμένους. ἐμὲ δι' φρόνημα γνναῖον ὑμῖν ἐμβαλόντα. ἃ δι' γὰρ ὀνέσωρ ἅπμος ἦν ἐν τοῖς ἀμαιοῖς. τῶσώμα πμὲν ἀμέγα πσωπολῶν. τὶ γὰρ ἔσραστν ἄνδρὸς ὑμάλα πρεσβύτης, τεῖτα συζῶν χνεᾶ. σοφία δι' πλεῖσα βοὺς ἕλληνας ὠφελῶν. ὑπὲρ τοῦ ἀχιλλέως μελίαν. καὶ τοῦ αἴαντος ἀσπίδα. ἃ γὰρ ὀρυδιομένους. ἃ ἰὰ βέλητεύκρα. ὡς τε τὸν ἄρμὴν λαμόντα τὸν ὅλα, τὸ διος δεινῦναι. τὴν ἀθαν ἂν ἑκατεῦσαι. προσαύξαθαι τῶν πάντας δεκαδωρέσασθαι βοῖς ἕλλησιν ἄνδρας. ἀτῷ φθιώτα παραπλησίους. ἀζηλοῦντας γὰρ σαλαμίνιον. ἀγὼν αἰτηλὸν μεμαμένους. ἀτὸν ἕτερον παῖδα τῷ πελαμῶνος, ἀλλὰ τὴν γλῶτταν προσοικοτάς τῷ ἑτέρῳ πι, ἰσχυριζόμενον. τὰς ἐυμπὲ αὐτῷ πρεβαγώσας. τὴν πειάμβ πόλιν ἐυκόλως ἁλῶναι. εἰ τα δι' ὑμῶν μὲν τὰς χθρὰς ἀπλάσας, τὰς προσκούσας ἂν ἔτυχον μάλιβς. μόνος δι' ὧ

δημίαν αὐτῶν γεγράφθαι μνήμην ἐκτόρων. φημὶ τοίνυν ἐγὼ. καὶ μάλιστα δικαίως τοὺς νόμους οἰγεγραφότας, ὅσα τῶν πραττομένων εὐκόλως συμβαίνειν ἀπέφυκεν, ἀδάμαντος προσδεῖσθαι, οἷον περὶ σωφροσύνης νομοθετοῦντες. γυναικός τε μοιχείαν. καὶ βίαν πεμπομένους πόρης, ἄπρος πειθὰσιν. ἄνθυγατέρα πᾶς ἁλῶ βιασάμενος, ἢ μειρακίας, οἰκείας μᾶσ' ἐραστὴς εἰς, ἢ, παιδίοις παθεῖν, ὡς ἄν τις ῥᾳδίως τὰ τοιαῦτα τολμώμενα ὑπάρχουσι. πᾶν ἄρα πρακτέον, πρόδηλον ὄν, ὡς δίκην ὑφείξει τῶν ἁλισκομένων ἁμαρτημάτων ἑυθυνομένων. ἐν τοίνυν τοῖς εἰωθόσι τοῖς ἀνομίους ἀποτρέπειν δωρεὰς τάξας ὁμόμους τοὺς ἐκβάντας ἐσώσατε, ἡγούμενος αὐτῶν ὑπερβαίνειν τὴν τιμωρίαν τὸ τόλμημα. τίς γὰρ ἂν ἔλιπεν ἀσφαλείᾳ μόνον εἰδότα γυμνοὺς ὡπλισμένους ἐχθροὺς ἐμβαλόντα, στρατόπεδον ὁλονυχὶ λόγῳ ἀποσκεδάσαι. ἐὰν τοίνυν ὡς παράδοξον ἔτυχε τοῦτο τὸν νόμον παραλιφθεῖν, ἀκαπνόητος ἂν ἓν τοῦτο τὰς μείζονας τόλμας ὠθισθείη τῶν ὅπλοις αὐδοκιμούντων. τὰς μὲν ἐλαττόπονος ἀρετὰς, τὰς ἐν μέσοις κειμένας εἰσαφικνεῖσθαι, τὰς ἐκ τῶν νόμων ἐχούσης, ἀκίνδυνα μισθοῦ εἶναι τὸν μείζονα. τὰς δὲ πρείττονος τιμωμένας, ἀντὶ ὧν πόνα πάντα τις μὰ θάνατον προσκτᾶται. τοιγαροῦν εἰ μὲν τοῖς ἁπλῶς πολεμίοις ἐτέθησαν ἆθλα παρεῖμεν ὁ νόμος, ἀλλὰ βίᾳ καινῶ τινι καὶ παραδόξῳ τρόπῳ βοῦτο ποιεῖν δωσομένοις, σὺ ἀκαν' ἅπτησας ἀφεισάμην. ἃ δ' οἶμαι παράδοξον ὅπλοις διώκειν ἐχθροὺς ὑπόντας. ἐγὼ δὰν εἰκότως εἶσε πραξάμην. ἃ γὰρ σύνηθες ἐκβεῖν, πόλεμον ἀπωθεῖν. εἰ τὰ μὲ ἐρωτᾶς τοῦσι τὸ τρόπαιον ἔστηκεν; μέγα μοὶ τρόπαιον ἡ πόλις, ἀσφαλῶς ἑστηκυῖα. καὶ τί βοσοῦτον ὑπὲρ μιᾶς διατείνομαι δωρεᾶς. εἰ γὰρ τις ὀρθὸς γένοιτο μοιρητὴς, πολλαῖς ἂν τὸ ἐμὴν εὐεργεσίαν ἀμείψαιτο. οἱ μὲν γὰρ νόμῳ μέρων πολέμου

νομάζων. ἀθλα γὰρ μόνα πᾶσιν ἐπυγμῆς, ἔπαλλις ἀγωνισαῖς. ἀλλὰ τοῖς ὡς ἕκαστος ἐμῇ τέχνῃ πολὺ μὴ καθυβρίζουσι. ταῦτα σαφῶς ἴσασι νόμοθοῶντες, ἵν' ἐν ταῖς ἀκοαῖς ὁ πυγμαχικὸς διαρρέῃ λόγος. ὅτι φασὶ τοὺς πόλεμον καταρθέντας τιμᾶσιν οἱ νόμοι. τὸ δὲ πρᾶγμα ἴσον, ἐν πολέμῳ κατόρθωμα. τίνα γὰρ ἂν ὀνήσαιτο τῶν ἐναγχίων κατάνευμας. τίνα τρεῖς ματίαν ἐργάσω. ποίαν αὐτὸς ἐδείξω παλαιὸν. τίς ὤφθη διώκων τὸς σὺν σφαῖρᾳ τὰς. τίς ὑπὸ σοῦ πληγὼς ἐγυμνώθη. τίς ὅλως ἐπέμοι τῆς μάχης ὁ τρόπος. ἵππων ἂν εἰσαύσας; ὁπλοις ἐφάνης εὐθοιμῶν; ἀκοντίζων ὅλην ἐτάρας φάλαγγα; πυκναῖς εὐσόμως ἐρρίπου βολαῖς; πόσους ἄγων ἔμπνους ἐμῖν αἰχμαλώτους. ποῦ σοι τὰ λάφυρα. ποῦ σοι τὸ τρόπαιον ἕστηκεν. ὁ δὲ νῷ παρόντες ἀπίστομεν ἔτες. τῶν θεωμένων ἵππικὴν ἀγωνίαν. οἵτινες ἀκινδύνως ἄνωθεν σχηματίζονται τὰ τῶν ἱππικόταν βίσάρμασιν, ἐδὲν ὧν σχηματίζονται ποιεῖν ἄξιοι μόνοι ἐγὼ δὲ τὸν στρατιώτην ἄξιον αὐτὸν, ἐν τοῖς κινδύνοις ἀποδείξασθαι τὴν ἀνδρίαν. ἀ τῶν ἀγώνων ἔθεσαφῶς λελυμένων, πολεμικῶν μαθημάτων ἐμῖν καταλείφθη ὀνόματα. ὡς περ ἀθλητὰς ἑαυτὸν ὀνομάζων ἀγομένων μὴν ὀλυμπίων, ἢ σκάζοι. πεπαυμένων δὲ νῦν πέρας λαβόντων, ἐπυμνάζοι τοὺς ἄλλους. ἀντὶ πολαιστοῦ. παιδοτρίβης γυμνάσιον. ἀπόκριναι δήμοι, βραχὺ τοῦ βήματος ἀπάσας. κατόλιγον γὰρ ἀκούω, μικροῦ μοι τὼ ἐρίπρο σάγῃς. πᾶ διώρισεν ὀργανικὴς νόμος, ἵππον. ἀκόντιον. τόξον. ἀσπίδα. πῶ μόνοις ἀπατρέπεται τούτοις μιναῖ. καὶ τοὺς μὴ ὧ δυνατοῦντας ἀμείβεσθαι δωρειαῖς. ἀνδρὶ ἐντεραύοντις ἀρισεύειν, πρὸς τοῦτο ἔνεσιν ἀγώνων. θῶ μὴν δ' ὅμως γε νόμον σαφῶς οὕτω δ' ὡρίσαι. ἀνὰ τὸ ρθώσαντις πόλεμον ὁπλίτης. ἄξιος ἔστω. καλῶς ἀκοντίζῃ εἰδῶς. ἢ πολῶν εἰς ἱππέας, τὴν δοκοῦσαν αὐτῶν καρπώσθω τιμήν. ταῦτα δῶ μὴν ἐρῶ θαι τὸν νόμον. καὶ μὴ

φασιν πράττειν. τὸν ἕλκοντα ὑφορώμενοι. τῷ ἀληθῆ λέγειν ἐσ
κύνουν. εἰς ταὐτὸν ἐγὼ πείσασας, καὶ σωκλάσας, αὖθις ἀπει
λῶν. διεξῆλθον. κλίκον μὲν ἅπασιν ἡσυχία καλόν. κλίκον δὲ πό
λεμος δυσχερές. τοῦδε μὲν δοκεῖν ἀσθενείας τῆς πόλεως, τὴν μὲν
ἀνυμνῆσαι. τὸν δὲ, φόγωπερι βαλεῖν. τὰς σωοικούσας ἐμῖν
ἀρετὰς ἀπηριθμησάμην. καὶ τὰ πλεῖστα τῶν ἐρημένων, ἐπαινος
ἦν τῶν ἐνθάδε τὰ πολιτικὰ μετιόντων. καὶ μετεῖχε τῆς ἀφορμῆ
ας τὸ μέρος, ὅτις δωρεᾶς μοιφθορῶν. ἐντεῦθεν αὖ τοῖς μέγαν ἴσχ
ειν φέβος. δι δάσκωνῶς ἐδηλαμπρῶς κεκιρυγμένους ὑμᾶς. καὶ
τῷ ἐκ τῆς περιβόλων ὠθίζοντας ἔξοδον. μέλις ἐπίσχον ἐπίγο
μένους. βιαζοῦν εἰς τοῦτο μεῖθηκα τὰ πράγματα φέρων. ὡς
τὸ πολιορκεῖν τὰν ταχεῖαν ὄντα. πιφασμένων λυσιτελεῖν
καὶ τῶν τῷ διάλυσιν. τοσοῦδον ὑπὲρ ὑμῶν ἀναξάμενος κίνδυ
νον, καὶ πόλεμον σμνῶς διαλύσας. ὃ γὰρ ταπεινὸν προύχθην
εἰπεῖν, ὃ δὲ φόβῳ πολιορκίας καθεῖλον τὸ φρόνημα. ἐπανήγεις
ἄσυθίαμα πᾶσιν ἀνέλπιστον. ἅπασιν ἕνεκα λόγου τῶν προσόν
των περιεστῶτων. ἀσπαζομένων. πιφανομένων. ἀπιστούντων. μενύ
οντι μοι τῷ τῶν ἐχθρῶν ἀναχώρησιν. ἐπαίδε δ' ἄρατῷ ἀπιστίαν
λόγ, τε παράδοξον. ἐ γὰλίαν οὕτως ἔχειν ὥσθυμεῖν. φυλαττόμενοι δὲ
μὴ τύχωσι μάτην ἑαυτὺς ἀγλαύσαντες ἥδονῆς, ἀπίστων. ἐρώτ
των. ὅρκον εἰσέπραττον. πάλιν ἀπίστων. ἐρυθρίων ὁμολογεῖν, ὡς
ἐπιθαλάσσιν ὁμωμοκότι. πολλὰς ἐπὶ ταῖς ἐπάλξεις ἀπάγαγον ἐκ
τῆς ἀπιστίας ὑπερβολὴ. μόνοις βίοις ὀφθαλμοῖς τὸ σαφὲς ἐπιβρέψα
σας. ἐντεῦθεν μὲν νῦν ἐπειὴ ἐρυξόνομος βοᾶ. δότε τῶσι σωκοπίλην
πόλιν, ἣν βάλεται δωρεάν. ὅτις ἐστὶν ἐπιθλάμην βίος ὅ τις εὐεργέτ
σιν ὡς τὸ τὸ νόμα ταῦτα φωνὴν λαβὼν ὑμῖν ἀναγνώσομαι. ὅτις
ὄνομος ἐστὶν, ὁσιώμωντῷ πόλιν. ὅβος ὁ πλείστας αὐτῇ προξένων
εὐεργέτας. τοῦτον ὑπὲρ ἁμάρτητις ἕλλαν οδίκων ἀρετὴς ὁ

ὑπὲρ ἡμῶν. εἰσὶ γὰρ ἐμοὶ μὲν ἀγῶνες, ἐμπορῶν διόμνυοι πόνων. δῶμεν δὲ τοῖς πραγματικοῖς τὰ αὐτῶν διαπράξασθαι. τὰ γὰρ ἐμὰ λόγοι πρὸς δῆμον. πρὸς δικασὰς. πρὸς πολεμίους, ὅταν εἰρήνην ποιήσασθαι βούλωνται. ταῦτα καὶ παρὰ πλείστων ἔτυχον τιμώμενος ἐννοεῖν παρεῖχεν. εἰ δὲ περὶ τοῦ πάλιν ἀσωματεῖν ἀπορεῖ τις. ἐμῶν λόγων δοκιμασία σωμάτων τὴν σοφίαν τῶν πολεμίων τοῦ γνώμην. ὅ μὲν οὖν πολὺς ὅμιλος καὶ γραπτὸς ὡς εἶδον, αὐθις ἀπέδοσαν λαβεῖν τε καὶ κτεῖναι. τὰ δ' τέλη τῆς γραπτῆς, τὸ θυμούμενον καὶ ἀγελαῖον βοῦ πολλοῦ ἀπέστελλον. ὑποπτεύοντες τὸ τε παραινοῦντες, μὴ δεῖν ὀργῆ καὶ λάμῃ ποιεῖν. ὁ λογισμῷ καὶ σχολῇ. πάρεσι πράττειν. καὶ ἅμαξαν ὅλον ἐντεθεικότες, ἐρείπια μοι βουθράσους ἐπέπλεον. καὶ πόθεν ἐστὶ δὲ τὸ λιμὸς προέχθην θαυμάζοντες ἐπυνθάνοντο. καὶ τὰ λαταῖον ἀλλήλους ἐκέλευον ἐνδοῦναι τὰ δοκοῦντα μοι λέγειν. ὡς θυμοῦντες ὅτι τοῦ τὸ φθέγξομαι γνῶναι. οὐ τὸ δὲ βούτου διακωλύων πρὸς τὴν ἀκρόασιν, καὶ τῶν παραλόγως τῆς ἐντολμίας ἐσυχίαν ἀγόντων, ὅπως ὅθεν μοι θαρρεῖν ἐπέλθει, ἀκούσωμαι. καὶ τῶν πραοτέρων καρτερεῖν ἀξιούντων βοὺς τραχυτέρους, ὅσα μὴ ἴφην τὸ τε δύσκολον ἔργον ἅπαντων μεμνῆσθαι. τῶν γὰρ οἰκίως ῥυθέντων, οἰκεία φιλεῖ γίνεσθαι λήθη. οἷς δὲ μάλιστα κηλουμένας αὐτοῖς ἐσθόμην τὰς ἀκοὰς, καὶ τὰ ξυμβαῖνον τῆς μνήμης ὑμῖν διηγήσομαι. οἶσθα ἴφην μεγάλην εἶναι ῥοπὴν τὴν εὔνοιαν τῶν θεῶν; κατένευσαν ἅπαντες. τὸ τερον οὖν τοῖς ἀδίκως στρατεύσασιν, ἢ τοῖς ἀδικουμένοις ἀμυνομένοις, ταύτην εἰκὸς σωτηρίαν. αὐδήλον ἴφην ὡς τοῖς ἐν δίκαιον πόλεμον ποιουμένοις. πάλιν ἐδόξαν σφαλῆναι τῶν προτέρων χρεσάμενοι σώμασι. ἐνταῦθα δὴ μετὰ ταῦτα ἤκουσιν ἐγκλήματα τῶν ἐρόμην. καὶ τὸν πόλεμον αὐτίαν ἔμην ἀπάντων. ἐξ ἐσ θεῶν εὐνοιαγίνεται. εἰδὲ, δικαίως μεμνῶ νομω πρό

ἐζωωλαίνεσθαι. ὀλοφυρόμεναί τε καὶ πόμεναί τε, καὶ λιπαροῦσαι τοὺς ἐντυγχάνοντας, ὅπῃ ναίουσι βροτῶν. ἐς παῖδας ἐλθοῦσαι μηδὲν ἄρτι μανθάνοντας ῥᾳδίζειν. φέρουσι δὲ βύκας πάντως σὺν τῷ ἄγοντας ἑλικίαν, ἑκατέροις ἐλέμματα ζέλοντας δάκρυα. τοὺς μὲν ἀνοήτους ἀποθηκάμενοι τῶν δυσχερῶν. τοὺς δὲ πρώην τι χθέντας, ὅπῃ τὰς μέρας ὀδυρομένας ἐῶσιν. τὰ δὲ πρῶτα, τῶν πολιτῶν σύλλογος ἦν, γνώμην ἕκαστος, ἣν ἐγὼ βουλοίμην δίδους. λόγοι τε παντοῖοι. καὶ λοιδορίαι τῶν μὴ ῥητόρων ἀλλήλους τε καὶ στρατηγούς. ἔπειτα δὲ βύτανεῖον. οἱ μὲν γὰρ ἐκκλησιάζειν ἐξίουσι βύβρας ῥήτορας. μὴ γὰρ δεῖν ἀναβουλεῖς ἀγωνίζεσθαι. οἱ δὲ πολιτεύειν ἔθνεσι στρατηγούς, ἀπειρημένοντος τοῦ ἡμετέρου σχολὴν ἐκκλησίας. ὡς σὺν ἐντούβοις ἡμῖν ὑπῆρχεν ἡ πόλις. ἑαυτὸν δὲ δεῖς πάντα. ἕκαστος γὰρ ἕκαστος τῶν ἐμῶν πολίτας ἀνίκητος εἶναι. εὐδρόσπονον προσάναι τῶν ποιητῶν ἐγχειρούντα. πρὸς τοῦτον καλοῦντος κινδύνου, ἀφόβως ἑαυτὸν ὑπερέχειν βίοις πράγμασι. καὶ μακαρίσαι ὅτι δόξῃ βίοις ἄλλοις. μᾶλλον δὲ τὸν οἰκείαν ἐλπίδα τῶν ἑτέρων ἀρτιμόνων φρονήσεως. ἀλλὰ τὸν αὐβούλαυ μίαν, μοῖραν προσδοκᾶν σθαι βλάβην. ταῦτα βίοις λογισμοῖς ἐξετάσας, βίοις ἔργοις ἐπιδέξαμεν. οὐ γὰρ ἐπὶ δυβοῦ ἄστεος ἐντὸς ἐλθόμεν, μετὰ μέλιστα τῶν ἐνδομοιδέσθαι μόνων. ἀλλὰ μέρος μετέραλον πρὸς τὸν τῶν ὅπλων κίνησιν. ἀλλὰ γνώμην ἐσράφην τὰ θεία τοῦ πλήθους. ἀλλὰς ὁδοῦ προβαίνεσις σχολαίτερον ἐπὶ τοὺς ἐναντίους ἐβάδιζον. εἰωθότων ἀεὶ τῶν ἐπὶ τὰ δένδρα φερομένων, πέρρωθεν μὴ ὡς ἔχουσι τάχους πρᾶσθαι. καταβραμὼ δὲ συσέλλειν φόβητον δρόμον. ἀλλοιοῦτον ἐγὼ πέπαυμαι πάθος. ἔδει μεταξὺ πολλάκις τῆς πορείας ἱσάμενος, ἐμαυτῷ δι ἐλέγχειν. ἐμοί τί δεῖ πολέμου καὶ προσπόντων ἑτέροις ἀγώνων. ῥήτωρ εἰμὶ ἔδεις λόγων δημιουργὸς ὅπλων ἐυθύνας

τῷ δ' ἐμοῦ σωθέντι συλλόγῳ. ὁμοῦν τὰς πόλεις νόμος, εἰς θέατρόν μοι τὸν δῆμον ἀγείρῃ. δωρεὰν οὐτωὶ μὲν, ἐξουσίας διδοὺς. τὰς δ', κωλύων τυχεῖν. ἀλλὰ τὰς αἱρέσεώς μοι τωὶ ἄνδρα ὧν τρέφῃ. καίμοι πῶς βάνεται τίνος ἐρᾷς. ἢ τωὶ ἐν πάσαις ἐμοὶ δοκοῦσαν εἶναι καλλίστην, ἐκτίνῃ ἔγημα τωὶ πόλιν. ἆρ' μὲν οὖν νόμος οὕτως. ὁδὶ παρὰ τὸ ῥῆμα πολεμικὸς, δικαιότερον ποι εἶπα μοι τὸ θέατρον. ἢ πρὸς τὴν ἐμὴν ἐμπεδὼν ἔσχηκεν ἀμοιβήν. τοσοῦτον τοῖς νόμοις μαχόμενος, ὅσον βίᾳ πολεμίοις ἐμφρὴν. εἰμὲν οὖν στρατιώτης δόξαι βουλόμενος, πραγμάτων ἐθέλῃ ἢ νόμων ἄπειρος φαίνεσθαι. ἢ τὴν ἐν βύβλοις ἀμαθίαν αὐβῦ, δείγμα τῆς οἰκείας τέχνης ἄγεται. καλῶς ἔυρεν ὅθεν εἰδέναι τὰ πολέμια δόξῃ. εἰ δὲ βασκαίνῃ τοῖς λόγοις, ὑφαρπάσαντας νίκης, ὅπλοις ἀφῃλόμεθα, ἴσως ὅτι μεῖζον ἐντεῦθεν δοτέον μοι γέρας εἰ τρόπαιον ἀλλοτρίοις ὀργάνοις προσῆκον, ὅπλοις ἐκπαγῆναι ἐμοῖς. ἐν μέσοις εἰπὼν πολεμίοις, ἢ τούτοις ὅπλα φέρουσι. καὶ περιεκκόσι γὸ ἄστυ. καὶ τὸ μὲν βλαπῆναι βύς ἔνδον ἰέναι, μεῖζον τὸ μὴ μακτισαμένοις. τοιοῦτον ὑμῖν ἆθλον ἀγωνισάμην, ὅπως τὴν ἰδίαν ἀσφάλειαν τάξας, ὧν ὠφέλημα τῇ πόλει συμφέρῃ. ὡς γὰρ τῶν πολεμίων ὁδρόμος, ἐδέδωκετῇ φήμῃ καὶ ῥοὴν ἀπιλίας ἀλλ' ἤθεα τὴν ἡμετέραν ἐυθὺς κατείληφεν ἀκοήν. τὸ, τι γὰρ τάχος τῶν ἐναντίων, ἢ τεθραμμένων πόλεων ἐν μέσῳ διάσασις ὅμορος γάρ, ἢ τὸ μὲν δεμίαν ἐφ' ἡμᾶς πολέμου πρόφασιν ἔχειν. ἀφεῖλετο τὰς ἐφόδους τὴν αἴσθησιν. ὡς οὖν διέλαθετὸ στρατόπεδον, ἕως ἔμελλε κείρειν ἤδη τὴν γῆν, δῃώντις ἄφνω συγχύσεις ἐν τῶν ἀγρῶν ἐνταῦθα πεπτωκότων. ἢ τὰς ἐκείνων ἐρημίας πλήσας τὴν πόλιν. θόρυβον γὰρ ἐκίνῃ τὸ πλῆθος. καὶ φοβομόθορυβος. πολλὰς μὲν νεότητος. πολλὰς δὲ πολιὰς εἰσούσης ὑπεζυγίωντε ἢ θρεμάτων ἐφειμένων. τὰς δὲ ταραχὰς τὸ κεφάλαιον.

αἰχμαλῶτις

ὥρα ἴζουσαν πρᾶξιν. καὶ βίς ἀκούουσιν ἄλυπον. ἢν τῳ πάλιν ἀπαράσκευον εἶναι πρὸς μάχην ὑπόθοιβ, καὶ τῶν ἐναντίων ἄφνω ποιησαμένων ἐκπόλεως ὁμόρου τῳ ἴφοδον. τοιούτοις μέν τοι πος δικαιώμασιν, ἄξιόν τι καὶ πομφὸν ἀναμίξαι πράσσι τοι βίς λεγομένοις. ἐρωτωμένης τε ὃ δια παίζων τὸν στρατιώτην. ἐ κωμῳδῶν ἄγει αἴνοντα. ἐ τὰς παρ' ἐκείνοις λοιδορίας πράως ἀποφευόμενος. πρέπει γάρ οἶμαι τὸν μὲν ἦθος ἐργάζονται καὶ τραχύ τυγχάνειν. τὸν δὲ τρόπον ἅμα ὁρᾶν τε προσηνῆ. βιοῦν δ' ἀποτελούσης ἑκάτερον τὰς ὥρας. οὕτως ὑμῖν τῳ παροῦσαν διατυπώσας ὑπόθεσιν, ἐν ξαίμην ἂν ἐνδέχεσθαι ἄξιον ὀφθῆναι σοι τὸν λόγον.

ΜΕΛΕΤΩΜΕΝΤΟΝ ΡΗΤΟΡΑ ΗΜΕΛΕΤΗ.

Ηκω. τοὺς μὲν ὄντας ἐχθροὺς μόνος ὑμῖν ὠθήσας τῇ γλώττῃ. καὶ λέλυται πόλεμος ἀναιμωτὶ δύνασθαι μάτων. ἀναχρεμάτων δὲ πάντες. καὶ δευτέρας οὐκέτι τοξιορκίας ἐλπὶς ὑμῖν ἐνοχλεῖ. πρὸς μὲν γὰρ τῳ ἐνόπλοις ἦσαν, πολλάκις ἄμοι παροξύνοντι. τῳ νίκην ἡγούμενοι καὶ πρὸς αὐτοὺς αὐτὲ διαβάσεσθαι. ὅταν δὲ σφῶν αὐτῶν κατηγοροῦντες παραμυθοῦσι βεβαίως πιφύκασιν ἀρεμεῖν. ἐθενάμιν ὀλιγωνοῖς, φιλοπόλεμος νῦν ἀσφαλῶς ἀνιφάνη. καὶ σχηματίζεταί πως ἀγανακτεῖν, ὅτι μὴ πεῖρανοί δυσμενεῖς. λαβόντες αὐτοῦ τὰς ῥώμας ἀπῆλθον. καὶ πρὸς ἀγῶνα χερῶν δικθεὶς μὲ τὰς τέχνας, εἰ στῳ ἐνλόγοις ἀμιλλανιπᾶν ὁ στρατιώτης ἐλπίζῃ τὸν ῥήτορα. ἐγὼ δὲ τῳ αὐτῳ ἐ πρὸς βοῦβν πάρειμι φέρων ἀσπίδα, δίης ἐκείνους ἀπωσάμην. ἐ δίης πάλιν εἰπόντας ἡγοῦμαι κρατεῖν ἄπαντων γάρ, εἰ παρὰ βίς ἐμὲ πλιορκοῦσιν ἀπροσταῖς πιθανῶς ἐκπορεύσας, ἀπίθανος δόξω

ματι, βυθρασον ἰδεῖν τὸ μῖσος. ταῦτα λαβὼν ἐγὼ κατανοῶν, εἰκόνας οἱ μαυτῷ πλάσμα πραπώτλω εἰσήγαγον. Τίνα γὰρ ἄλλοις πόλεμον καταρθῶ κόπφθονεῖν μ. ἢ ὅτου τέχνη πρόσεισι τὰ πολέμια. ὡς τε τὰ μὴν ὑπροφιάλις ἔμφυβος μετεωρίζεσθαι τὸν ἄνδρα τὰ δ', βασανία δάκνειν. καὶ φθόνος. καὶ πιούτοις δύονοσήμασι, τῷ μὴν, ὀδωνώμενος. τῷ δ', τὰς ὀφρῦς ἀναστῶν, διασύρειν ὧν ἀφεῖτλω τοῦ ἑτέρος νίκην. ἀφιλὴν ἁπλῶς δυσμενῶν ἀνάγκη φασιν ἀξιῶν ὁρίζεσθαι τρόπον. ἔπειτα δὲ καὶ σφαδασμόν. καὶ τραύματα. καὶ σφαγὰς. καὶ πλῆθος αἱμάτων. καὶ λάφυρα. τοιαῦτα φυσᾷ. καὶ ἐμπρεῖ. καὶ θυμοῦσθαι δοκεῖ. ἐκφυγόντων δὲ τῶν πολεμίων τὸν αὐθυδεξιάν. εἴτε γὰρ τῶν ἐπιρρώμη θαυμαζομένων ἀνὴρ, εἴτε τῶν μαχομένων, πανῶς διχόθεν εἰς ἀπλογίαν ἐξάγεται. τῆς μὲν δειλίας τοιούτου παραπλάσματος δεομένης. καὶ πυρπολομένης ὄρη γὰρ πλασμένη. τῆς ἀνδρίας δ' θυμούσης ὅπη πρόσηκον ἔργον αὐτῇ. ῥέπει καὶ πρὸς λαβοῦσα δίκην σταθμὸν ἐμαυτῷ πραπώτλω, τοιοῦδε ἀνὴρ μελετήσει τρόπον. ἐγὼ δ' ἐν πραεῖ γὰρ εἶδα μᾶλλον, ἢ πολεμεῖν τὸν ὁμότεχνον ἐμαυτῷ δὲ καίως ἔχειν ἐξάμην. πολλαῖς ἀνθρωπῶ τὰ πρὸς αἴτησιν δωρεᾶς ἀφορμαῖς. ἢ, τί γὰρ ἂν κουφιά τοῦ νόμου, καὶ τούτων ἀπροατῶν εὐμενῆς. τὸς γὰρ πολέμους καὶ μάχας ἀπαλλαγεὶς, τὸν αἶπον οὐ προσίεται. δίδωσιν οἷον ἐθελήγερας αἰτεῖν. παρρησίαν. δεῖ δ' μᾶλλον αὐτὸν καλλωπίσαι τὸ πραγμένον. ἀλλ' ὅσον μὴ τὸν δῆμον ἄνανδρον δεῖξαι. τὸ γὰρ ἄπολμον ἐνομάσαι τὴν πόλιν, καὶ τρέμουσαν τῶν ἐχερῶν προσβολήν, αἰξήμενον τῷ γνομένην ἐυεργεσίαν. ὅσῳ δ' μείζους ὑπφαίνηβύς φόβους, τοσούτῳ μᾶλλον αὐτῶν κόσμου μένω τὰ καταρθώματος, διαβάλλει βῖς ἀπροσωμένοις αὐτόν. τῷ κοινὴν ἀνανδρίαν πρόφασιν τῆς οἰκείας πανούμενον ἀφυμίας. ἀλλ' ἐυρήσῃ τέχνην ἐν ταῦρ καὶ τῷ οἰκείαν

ἐν τούτῳ. τιθνεώτος δίσυ. τάχα δ' ὑπάρξει καὶ τῶν μωτιθῆναι τὰς σὰς ἀπολλαγμένω δωρεάς.

¶ Recte bellum administranti lege permittebatur: quic quid præmii uellet postulare & postulanti dari. Obsessa urbe, solus Rhetor exire ausus, in colloquium uenit cũ hostibus: & persuasit obsidionem solui. Tum lege utitur dignum existimante præmium assequi. Contradicit Vir militaris: Quod armis uincenti, non autem persuadenti lege præmia decernantur.

ΠΡΟΘΕΩΡΙΑ.

Τῶν κατορθώσαντι πολέμου, ἐπέτρεπεν ὁ νόμος ὅτι βούλεται γέρας αἰτεῖν. καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦτο. πολιορκουμένης πόλεως ῥήτορος ἀπελθόντος τὴν ἔξοδον, εἰς λόγους ἦλθε τοῖς ἐναντίοις, καὶ πείθει καταλύσαι τὴν προσεδρείαν. καὶ χρῆται τῷ νόμῳ δωρεᾶς ἀξιοῦντι τυχεῖν. ἀντιλέγει στρατιώτης ἀνήρ, ὡς τοῖς ῥᾳθυμοῦσι διὰ ὅπλων, οὐ τοῖς πείθουσι λέγοντος νόμῳ ἆθλα δοῦναι.

ΜΕΛΕΤΗ.

Χρῆς ἐκ τῆς κωμῳδίας παραλαβὼν, ὡς ὑπέροχον κόμπον καὶ σφαρὸν ἐπὶ τὴν ἀλαζονείαν στρατιώτης ἀνήρ. εἶπε ὑμῶν τὸν μὴ μόνον φαντάζεσθαι θρασὺν εἶδος, οἷόν ἐστιν ὁ λέγων. στρατιωτικὸν δ' φησὶν ἀνδρείαν κεκτῆσθαι τὸν ἄνδρα, εἰς ἀπόχρησιν αὐτῷ μενοῦσαν τὴν ἐρωμένην. ἐγένετο δὲ μέλλοντος ἐπαγγελίας τῷ στρά

σὺ φιλόμυν; ἀλλ' ἀργύριον; ἀλλ' ἀθῶα. ἀλλ' ἐπὶ τοῖς τῶν σῶν ἀγρῶν χωρίον πειράμενος, ἀπέμοι μνᾶς ἑξακοσίας; ἀδεὴς λάβοις τῶν εἰρημένων πραγμάτων. διαλῦσον οὖν ὅμως ἡμῖν τὸ πέμπτον μέρος μόνον, ἵνα σὺ φιλόμενος ἐξῇς. κἄλλους ἐπιθυμεῖς; εἶτα ἐνταῦθα ἐρᾷς σὺ δὲ ἀνεννήν; ἀλλὰ δι' ἃ ταῦτα ἐρῶμενος, ἀδεὴς ἀνύβρεις. ἀδεῶς; ἀδίκως. ἀδεῶς ἐπιβάλοιον. ἥδονὴ δέ; ἧττον τὸ ταῦτα δύνασθαι διὰ σὺ λάσμεν, ὑπερίδης. ἐμοὶ δὲ ἐπέσθω. εἶ σὺ καταφιλεῖσθε σύλας, τοιαῦτα τρυφῶν σύς. ἀλλ' ἐξιόσθω μορμολυκείας λέγοντος, ἵππαρμοχίας. ὡς ἡμεῖς οἱ ἐνταῦθα πένητες ἀδαμοῦ; ἀλλοῦ κἄξιον ὧδε πασαι τῶν ἐνοικούντων ἀναλωμάτων σύστασις ἀπαιτεῖν ἐνὸς μισθοῦ. ἔστε δ' ἔννομον. ἔστ' ἂν ἐκτὸς ἀρκεῖ δ' αὐτοῖς ἐνταῦτα καλῶς. προθύμως πιῶσιν, ἐπανεθῆναι μοι μείωνδε ἐξουσίαν μηδεὶς ἐνδημοκρατουμένῃ πόλει τάττει. εἰ γὰρ δὲ σύσεις ἀύσι, παρ' ὧν ἡ σύλη τοῦ δώσομεν. πῶς οἱ μὴ πρὸς ἀπαλλωνεῖς φέροντες, τοῦ λάβωσιν. ἡμεῖς ἀποχρημάτων μὴ δὲ ὠφελεῖν τῶν ἐνεγκοῦσαν ὁμολογοῦμεν. ἃ δ' ἔστιν ἡμῖν. ἃ δὲ ἐπίστασθε ἡμᾶς τῶν αὐπόρων ὑτύχη. ἃ δ' ἀπαλῶν ὁρῶν αὐτῶν ἐὺ μῖν μὲ προθύμων γέγνεται πάντα πεπλήρωται. ἐὰν ἐλέγξαι σὲ μᾶς ἐν ταῖς διαίταις φορᾶς καὶ ἐς, ὑβριδεῖς. θαυμάζω δὲ εἰ μὴ δὲ βύβυς, ἃς ἄγαγες ὑπὲρ σοῦ δεκαμηνὸς αἰσχύνη. οἱ δὲ κελάπτω σου περὶ ταῦτα ἀνηλωκότες, ἔχοντες αὐτῶν εἰπεῖν πολλὰ μὲν ὧν ὃ δ' ἐς πολλὰς δὲ λειτουργίας. ὅμως ἐπίσασι σωφρονεῖν. ἐπεὶ δὲ μῶν ἄκοντές μοι δεῦρ' εἰσὶ πλουθέναι δοκεῖσι. καταγνωκότες μὲν τῶν ἐνταῦτα βλαμμένων. εἰδότες ὡς διὰ τὸν τὸ πλεῖν διαβέβληται. ταῖς πολλαῖς δὲ ἡμεσίαις αὖτε, καὶ τοῖς δάπρυσιν ἀναγκασμένοι, οἷς πολλὰ ἀγαθὰ γένοιβ, καλῶς τοῖς δ' σι χρωμένοις. ἀλλοὐχὶ συβιοῦτος ὧν κατὰ πάντων πλουτῶν. ἀλλ' οἱ δεῖ μᾶβις τυράννοις, ταῦτα ἐξεῖναι σι, μενόντων ἂν τῶν νόμων. ἀλλ' οἵδε σι ἀπαλλάξουσιν ἐμοῦ τὴν μέρον. καὶ οὐ γένηται ἂν δικαστὼ τερος τῶν δικαστηρίων

ἓκαὶ κοινὸν δὲ ἡμῖν πᾶσι τοῦτο τὸ πλοῖον, εἰς ὃν κατέβημεν ἐκ τοῦ λιμένος εἰς τὸν ἀγρόν, καὶ ἀνήχθημεν ἅμα τῷ ἕῳ, καὶ ἐπλεύσαμεν εὐθυδρομήσαντες ἐπὶ τὴν Ἀσίαν, καὶ ἐπιβάντες τοῦ αὐτοῦ πλοίου ἀνήχθημεν ἐκεῖθεν, καὶ ἀφικόμεθα εἰς τὴν Μίλητον. ἐκεῖ γὰρ ἐδόκει τῷ Παύλῳ κρῖναι παρελθεῖν τὴν Ἔφεσον, ἵνα μὴ γένηταί τις αὐτῷ χρονοτριβὴ ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἔσπευδε γὰρ εἰ δυνατὸν εἴη αὐτῷ τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς γενέσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα. ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου πέμψας εἰς τὴν Ἔφεσον μετεκαλέσατο τοὺς τῆς ἐκκλησίας πρεσβυτέρους. ὡς δὲ παρεγένοντο πρὸς αὐτὸν, καὶ συνῆλθον ἅπαντες οἱ πρεσβύτεροι τῆς Ἐφεσίων ἐκκλησίας, ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν ἀναστὰς ὁ Παῦλος ἔφη· ἄνδρες ἀδελφοὶ, ὑμεῖς ἐπίστασθε ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἀφ' ἧς ἐπέβην εἰς τὴν Ἀσίαν, πῶς μεθ' ὑμῶν τὸν πάντα χρόνον ἐγενόμην, δουλεύων τῷ Κυρίῳ μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ δακρύων καὶ πειρασμῶν τῶν συμβάντων μοι ἐν ταῖς ἐπιβουλαῖς τῶν Ἰουδαίων· ὡς οὐδὲν ὑπεστειλάμην τῶν συμφερόντων τοῦ μὴ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν καὶ διδάξαι ὑμᾶς δημοσίᾳ καὶ κατ' οἴκους, διαμαρτυρόμενος Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησι τὴν εἰς τὸν Θεὸν μετάνοιαν καὶ πίστιν τὴν εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. καὶ νῦν ἰδοὺ δεδεμένος ἐγὼ τῷ πνεύματι πορεύομαι εἰς Ἱεροσόλυμα, τὰ ἐν αὐτῇ συναντήσοντά μοι μὴ εἰδώς· πλὴν ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον κατὰ πόλιν διαμαρτύρεταί μοι λέγον, ὅτι δεσμὰ καὶ θλίψεις με μένουσιν. ἀλλ' οὐδενὸς λόγου ποιοῦμαι τὴν ψυχήν μου τιμίαν ἐμαυτῷ, ὡς τελειῶσαι τὸν δρόμον μου μετὰ χαρᾶς, καὶ τὴν διακονίαν ἣν ἔλαβον παρὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, διαμαρτύρασθαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ. καὶ νῦν ἰδοὺ ἐγὼ οἶδα ὅτι οὐκέτι μὴ ὄψεσθε τὸ πρόσωπόν μου

πρείοις. ἐκ δὲ τῶν πραλλήλων μὲν δικαίως. νόμοι δὲ καλῶς εἴχοντα βοηθεῖ
τα, βίᾳ γιγαμικόσιν, εἴδησας. τῶν δὲ ἥδε, νόμοι μὲν ἥνωμολόγησας. ἐκ μὲν
δὲ τοῦ γράφαντος φησὶ νύμφιον εἶδησα ἴσως. ἀλλ' ἐμεῖζον ἐν τῷ
μὴ γράφαντος ὁ θεός. ὁ μὲν γὰρ, ἐξεφόνον. ὁ δὲ, κρίσιν. ἔπρος μὲν τὸ
λόγων ἐκάπρόσιμ. πρὸς ἐκεῖνος δὲ, ἔξὸν ἐδέν. ἐγήσασθ' ὑπὲρ ἀσφαλ
σέρας ἐπρὸς τὸ σπάρειον ἐκ πρὸς τὸ τὸ κμέρος ὁ μάχην. χωθὶς σὺ ἐ
τῶν, πολλὰ ἔθεωνόργηκεν σιν ἄνοι. δι' ὧν αὖθὶς φῶν αὐτῶν ἀναφαί
νον δ' καλήγοροι. ἔλὰς κρίνον ἐασαν ἐὰς ἐπαρέχον δ' ἐπαπῶν δ' λαβαῖς
ἔμῶν πλείας ἐκείνως τῆς τέτταρακίας κτὸν τος ἐὰς ἀπ' δείξῆς, δὲ
περαπῖς προτέροις σημεῖα προσέθηκαν. τὶ δὲ ἴτλω μὴ ἐκτῆς ὑπ
φίασαι σχύην ἥδει ῥᾳδίως, πλὴν ἤδη χρόμον ἐναὐτῷ βεβιωκὼς.
γὸν δὲ κρὶν ἔναὐτὸν, ἐκεῖνόμιζεν ἐ σιαθειδιὰ γὸν πλέτον. ἔτλω ὑ
πρφανίαν. ἔτὰς πανταχῆ τραγῳδεμὴ ἀσχορηγίας. ἀ πὸ τῆς αὖ
τῆς βίνωαὶ τίασαι γὸς ἐδωκεν. ἀλλ' ἥδι ἑτέρας τῆς βίᾳ πραπε. τῶν μὴ
δὲ λτίσωνῥᾳδίᾳ πασᾶν ἐπ' ἦθε. κόλαξ δὲ ἐκπαῖδ' ἐμένεπ' σάγ' νῦν ἐ σπεῖτ'
μόμαλόγοις. αὐτῷ τε ἔπρογόνων αὐτῷ ργίας. ἔπὸ σωφησὶ βέλπομ
θηράσαντα ἔλκην, ἀλλὰ μὲν διώκην ἀ πὸ σημείων. ὅ πμᾶλι πὶ τῶν πέν
πτὰς ὑπὲρ τῆς τροφῆς ἀφέντ' πφρονῖδας, μοι γὸν φυλάπ' ἦν καθ'
μῶν. ἐπ' ἦθ' ὑπέρ μὴ τῷ κτεῖναι λαβὼν, παῖᾶν ὑ πμείναι μοι δοκῶ.
κρίνῃ μὲν δὲ ἔτὸ τμέλλων, τίμᾶτ' ἐτῷ δικαιῶ. Τίνα τῶν ἐκ μερίωμα τῷ
γνωκὼς ἀ σθένῃαν. ἐμυρίας ἐσμεν ὑ πὸ τ' πανάλόντας, δ' τῷ δ' ἔαὐ
τὸς δίκην. ὑ πὸ πολλῶν, ἔλιανέναργῶν ἐξελλελεγμένος. ὑ πὲρ ὧν ἐπί
σασθε ὧ δικασαὶ, ἀ φιεῖ σθε τοτ' μέρον. ἀ πέπραχε πολλάκις μὴ
ἐρήκα τε. πολλάκις δὲ ἀκκόα τε. πεῖῶν τοῖς ἀ πσῶσιν ὁ μωμόκα λε.
ὑ μεῖς τῷ νόρῶν τες, ἀγανακτεῖ τε. ἔπροσόν τα ἀ πφαύ γετ. πολλά
κις ὑ μεῖς τῷ τον ἀ πὸ τῆς πράξεως ὠνομάζ ετ μᾶλλον. ἢ ὅπερ ὁ πὲρ
ὀνόμαβ ε ἐθετ. ἔτὸν μοιχὸν εἰ πὼν τὶς, τῷ γαῖν ὑθὺ ς ἐδήλωσε. ἔτῆς
ἐμαυτῷ μεσυμφορᾶς ἀναισθήτως ἔχον τα ὑ πᾶσθε. ἐκῶ ταῖς ἱ τότ
τῶν ταλαι πώρω. ἐκ ἐφθαλμοὶ. ἐ συμπενεῖς. ἐ φίλοι. ἐ κοῖδεν ἐ δέν.

ἐ συμπλεγμένος ἀλλοτρία γυναικὶ. ἐὰν δὲ τὰ τοιαῦτα
λαμβάνοντος, μὴ φάσκειν δεῖν ἐπὶ κλίνης ἐν βιαῖα ταῦτα εἰκῆ. ἀλλ' εἰς
δικαστήρια καλεῖν. ἐνόμισε μεμελετηκὼς εἶναι. ἐὰν δὲ ἑαλωκὼς μοιχὸς
εἰσάγῃ. ἐὰν τὰ τοιαῦτα πάσχοντος, ἐὰν πιέζῃ τὸν μίξεως
ὀρεγομένης, ἀδίκως. ἐὰν προπέμπων τὸν μοιχὸν ὡς παύσειε τρυφῆς,
μέχρι τοῦ ταῦτα ὧν πλάσῃ δίκαια; ὁ δὲ χρήσασθαι θυμῷ καλῶς πρὸς φό-
νον, ἀδίκαιον; ἀλλὰ τὴν ὑστεραίαν ἀμύνεσθαι τῶν παραμεθυσθέντων,
ἐφορᾶντα καὶ λέγοντα, ἐὰν σὺ δὲ οἰκέτην πλάσον; ἀδικακόν τι πρᾶος
λαβὼν ἕτερα πάσχῃ; πῶς δὲ νέρεις εἶναι δίκαιον τοῦτον, ὃν μὴ νέντοις
παλαιοῖς νόμοις; πάντα δὲ ἐάλλα τῶν νῦν δικαίων ὧν μὴ νένται παλαιοῖς
νόμοις, ἀπροϊὼν ὁ χρόνος ἔυρεν. ὧν καθ' ἕκαστον ὡς εἰπεῖν μὴ να
μόμικε ὁρᾶς, τὰ μὲν, λυομένους, τὰς δὲ γραφομένους, τῶν πραγμά
των αὐτῶν τὰ βίαια εἰσαγομένων, ὅπ βέλπιον τὰ τὰν τὰ κείνων πρα
τεῖν; εἰ δὲ πάνυ θαυμάσοι τὴν φύσιν οἱ πάλαι τεθεικότες τὰ τοὺς νόμους
ἀλλ' ἀνοίγε. διαφυγεῖν δὲ πτῶν δεόντων ἀνοῦ διάνοιαν ἀχίθαυμα
στὸν. ὁ μὲν νόμος, τὸ νόμισμα βέλτιον. ἐδιαὐτὸ βίᾳ ἄλλοις ἅπασιν ἥρε
σεν. εἰσὶ δὲ ἐλύπημόνον. ἐδιὰ τὰ βίᾳ γαναπλῆς. καὶ βίᾳ νηρὸς τιῶν, πάν
τας ἀνεῖμεν ἁγαναπλῆντας. ἀλλ' ἃ τὰ κάνος ἐστίν. διόπερ ἀπ' ἰδεδοί-
κεσαν, τὴν βίμωτῶν ἄλωνσωπὴν, μᾶλλον ἅπερ ποιήσαι βσημεῖον τὰ
λυσιτελοῦν τὸν νόμον, ἢ νόμισμα τὸ φέρον τὰ μὲν συμφέρον. ἐὰ μὲν νίκων
φησὶν. ἀλλὰ κακῶς. πόσοι δὲ πρὸς ἃ πλάσοι μενικήσασα κακῶς. ὧσί
βησαν ἔνοι δικάσαντες; ἃ μὰ δία. ἀλλ' ἐξαπατήθησαν. ἔσι δὲ ἃ
κίσον ἐκόντα προέσθαι τὸ δίκαιον, ἢ παρανρωσθέντα. λόμεν δὲ σίτης
τέχνης μέμφαι βδὰν ἀδεὶς ἀνίατος ἀσθράσαι βος τὸν πονθόλα. ἀδὲ ῥᾴδιον ἐξ
λαβεῖν ἀφεὶς, ἐκείνοις καλαρᾷ. μὴ τί νωμεδιαβάλλειν πρὸς ἐκείνας
τὰς δικασάς, οἵμετ' ἐμὰ παρὰ τὴν σὴν δίκην ἐρώμης. ἄλλ' ἅπαν
ταχῆ ἡμέρασιν ἐπ' ἀγορᾶς, ἐνβαλαπλείω. ἐνεκκλησίαις. ἐνβίᾳ δίκα

ἀπίθανος ὁ λόγος πάνυ γὰρ οἶσθ' ὅτι τὴν μοναρχίαν καὶ τὴν ἐλευθερίαν, μᾶλλον δὲ τὴν ἰσηγορίαν πολὺ τοῦ βασιλικοῦ κράτους. νῦν δὲ ἄλλην μοι λέγεις τῶν φθονούντων μωρίαν εἶναι, εἰ βουλόμενοί σε πρᾶον ποιῆσαι κακῶς μᾶλλόν σε ἐργάζονται. τὸ τοίνυν δόλῳ τὴν ἀνοσίαν πόλιν ἐπάγειν. νῦν δὲ ποσάκις ἐπὶ σὲ τῶν πολιτῶν ἐλήλυθε, δι' ἃς γὰρ ἴσμεν αἰτίας ὀργὴν δουλείας φόβος, καὶ γνώμας ὕβρις. διὰ τί δ' ἐκεῖνοι μὲν ἀφέντες τὰ βλέγουσιν; ὅπου μὲν, ἀπωδιανόν σαι. τὸ δὲ ἔργασαι. εἶθ' ὡς πρὸ ὑπὲρ τῶν καλούντων σε μοι δοκοῦμεν μᾶλλον δικαίως λέγειν, ἢ λθες νόμῳ καὶ συνηγορήσων, ἀκούων τος μοι μάλιστ' ἂν δικαίως ἐργαζόμενος. ἐστὶ δὲ ἀκούειν μοι κατηγορεῖν. ἢ τῶν ἀτίμων εἷς μέτης. σὺ δὲ ἀκούεις μὲν ἄπρος, ἴσθασι δ' ἀνεικότως, παῖδας εἰ τέρωνα τί μᾶς πρᾴως. ἐὰν δὲ μὴ μετέχω τῆς περὶ ταῦτα ταξίας, ἐγράφε σθε. μᾶλλον. πρίν δ' ἀτὸ βούλεσθε. εἶτ' ἔξον, εἶτα κἄξον ἐγράφε σθε. ἀλλ' ἵνα μὴ τὸν γράφασθαι σαυτὸν ἀναμεμαρτύρηκεν. ἐπειδὰν δὲ ἴζῃ δίκαι τῶν στεφανωσόντων ἕξει. ἐὰν δὲ ἴζοντας ἀναβλέπειν ἀνάγκη, ἐὰν δὲ ἴζῃς, ἀναγκάσουσιν ἀνάγκης, ἐὰν δὲ μὴ σε ἄνω πολλάκις γυμνάσιον καινὸν, ἐὰν δέ σοι προσκινῆσαν πρεσβυτῶν, πρεσβύτης μὴν, ἀμνήκεως οὐ νόμων. πρὸς ὧν δὲ ἐφόβωσαν ταῦτα πρὸς, δήμους. ἐὰν δὲ σὺ ὧν τὸν γράφῃ θαι μὲν ἀναπαύσεσθε δήμων. ἐὰν δὲ τὸν τί σοι δόγμα. τὸ γεγράφθαι δὲ σημεῖον ὧν ἐγκαλοῦμεν, ἀξιόπιστον ἀρίσκομεν. ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν καλῶν φθόνῳ θάνατον ἀπειλῶν, τῶν παρὰ τῆς φύσεως τὸν τίθησιν. ἀνθ' ἑαυτοῦ ἔχοις ἂ γεωμολόγησας ἀρρεῖν. τὸν νόμον δὲ ὁμοίως τὸν τῆς μοιχείας ὁμολογίαν ἴσχῃ. ἀλλ' ἀδίκα τῆς φύσεως ἐγράψαμεν. ὁρῶν δὲ αὖ τὸν ἀτιδίκαια ἔστι συμφέροντα λέγοντα. πῶς ἀδίκαια πρὸς δίους. ἀδίκημα ὂν τῶν μάχεσθαι; ἀδίκημα οὖν τῷ πόλει γυμνάσιος τὸν τεθαυμαῖδας; τί δ' ἀχὶ συμφέροντας γονεῖς βίᾳ πρᾶσιν αὖ τῷ πόλεσθαι; ἐτῶν δὲ μετέυνοίας πλείονος ἢ σραλαῖοι λαμ'. ἀλλὰ τὸ ἄπρ. βουλείμην δίκαια ὀμ. ἢ τί δεῖ κρίσεως ὁ τανεπὶ τῇ ἐυμῆς τῆς ἐμαυτὸν στλάβω. τί δὲ φαίνομαι καὶ, λαγχάνῃ δίκην. ἀλλὰ παρελθὼν εἰς ἀλλοτρίαν οἰκίαν

ἢ ὁ τὴν μαρτυρίαν μοι μαρτυρῶν. Ἰουδαῖος δὲ ὁ μὴ αὐτὸς ὢν ἑαυτῷ δοῦλα ποιεῖται τὴν θεοσεβείαν ἀλλ' ἐντιμωρίαν. εἰ δίκαιά ἐστι Ἱεροσολυμίτην εἶναι νόμον, σὺ δὲ μὴ γαναίτης, ἀκαίνης νόμολογία ἐστὶ Β. Ἰουδαῖα ἐστὶ θεῶν σύφρια δωρεῖσθαι εἰ δίκαια ἐστὶ τὰ κοινὰ κλέπτοντα, σὺ δὲ μὴ χρῆν, ἀκαίμπρηβῖς κεκλοποσίνη ἔσθαι· εἰ καὶ ἐστὶ καὶ ἐστὶ προδοσία σὺ δὲ μανιστὴν τῶν μωμῶν, ἀκαίνδιλον εἰπίδεῖξαι ἐξαρκές πῆς· ἀκαίνη καὶ νῦν τῶβῖς καὶ ἐστὶ μομῶν γραφομένοις ἀντιλάχειν, ἢ καὶ σαυτὸν ἔλαττα γεγράφθαι ὁμολογεῖς. δῆλον δὲ εἰ τὸ μὴ τοῖς μοιχοῖς πλημεῖν, σωφροσύνης ἐστὶ σημεῖον. τὸ δὲ βουλεῖν μὴ τὰ μομαύειν δόξῃ λεπτότερον. οἱ δὰ τοῖνω ὅπλα μὲν μὴ φύειν φθορὸν ἐντὶ ἐργον εἶναι φύσει. φθορεῖα δὲ αὐτὸ ἐστὶν ὧν δικῶς ἐστὶ τὸ ἐυπρᾶν ἐστὶ τὸ σπομένων. δεῖ δὲ μᾶς ὧς ἔτοι κενὸν ἄνδρες, μὴ τἄλλα μόνον, ἀλλὰ καὶ πῖς δικαστηρίοις ὑβρίζειν. τί δὲ μεῖζον ἀνίλισκα κᾶσαι καὶ νόν, ἢ εἰ πῖς ἐστὶ ρωνὶ τὸ καῦ τὸν ἀγαθοῖς ἀπεννίεσθαι λέγειν. ἡμεῖς δὲ ἡμῖν μὴ ἀῦτοῖς ὧς πασι τὰ ἔτα θὰ παράττεθῶναι τὰ μεν. συμφορὰν δὲ ἡμεῖ μέρων, Ἰὼν τὲ ρων αὖ τυχίαν δὲ δὲ πῶν πλεῖν εἰ μενέ δέως δὰν σιεροί μὴν εἰ μόνως ἐμὲ μὰ ἐῖς ἐπλλὰ ττ' ἐν λῆ πολλ. ἀλλὰ μὴν τιὸ τῶν πραξοί μενκακῶς, ὧς θ' ἑνα μόνον οἷ κονεὖ πράττ' ἐν αὐτῆ. πῶς δ' ἂν ὧν σωφρώτα λεμεῖν ἀλλῶν αὖ πρωνμό νος φθορεῖα δωλέγε. ὧν δὲ φύσει τὰ βλαβερὰ ἐν πάντας ἐδ' ἐστὶ καὶ πόρας πολλὰ ὧν δ' ἐνα παρα Ἰλλωνα κάν. εἰ πρὰ νάγκη φθορεῖα δωμὲν δι' ἃ ἐν πολλεῖν. ἃς δὲ φθορὰς μέμας δια βιαῦτα συμφανεῖα δωμεν. ἀλλ' ὁρᾶς ὁ πεῖ ἃς δ' ἄλλας φιλᾶ μὴν. ὧ θαυμάζομεν. ὧ συγχαίρομεν ἀπρᾶσι ὧ σωμαχόμεθα Ἰὰ ὅπλασφίσιν ὧν δ' ἐναι. ὧ κοινὰς γονέας ὀνομάζομεν Ἰᾶ πλήθας ὧ δ' εἰ δ' εἰ δίναμομαύφυκεν ἰδιᾶ Ἰὸ Ἰᾶ δὲ μομαύ ὧ συλόγιωνεῖ σωφρονεῖν ἐβέλᾶ τ' αὖ τ' ἐλύγχανες δ' ἂν. νῦν δὲ Ἰὸ πλεῖν. Ἰὸ δὲ ἀδικῆν. Ἰὴν φύμην Ἰαῦ Ἰὴν ἐν ἱκανὸν ἐπεὶ ἐμῖσεν ὑπὸ φθόνου πεῖς ἐγκωμένον ὃ ὅπως ἀπλεῖ Ἰαῦ Ἰαὶ λέγε Ἰο, ἢ νάνεῖ πρα ὧ μείζω Ἰὰ Ἰων ὧ πλυ δῆλον ρα. πᾶσαν ἐκπλεμῶσαι σι δυνάμενα Ἰὴν πλίν. Ἰίνα Ἰαῦ τα· μεώ τερά σι βλαβῆ τῶν τοῦν. ὧ τὴν ἰσηγορίαν δυσχεραίνων. ὧ μείζονα ἔτ πολιτῶν ἀξιοῦν εἶναι. ὧ ζητεῖναν τί τῶν νόμων λυόντων. καὶ ἐὰν ἢ ν

παν. ἃ δὲ δεῖ δεῦρο τοῦτ' ἔστι νεανικὸν, ὡς εἰ ἐσφόδρα ἔρρωτο ἡ πόλις καὶ νῦν ἰσχύει ἀργυρίου καὶ ἀνίζων. τίς δὲ ὑμῶν καὶ διηγοῦτο τὰ τῆς πόλεως μέγαν. τὸ χρυσίον. τὰς σωροὺς τὰς ἀνδράποδα. τὰ βοσκήματα. τὴν γῆν λέγε παθεῖν ἅπασα γὰρ μέρη τούτων. ἀμνηστίαν δὲ ὡς εἰρῶντο, ἐπὶ πλοῦτῳ, ταχέως ἂν παρασκεύοιο γυναικὸς γνώμην. ἀδίνει δὲ τὸ δεινὸν τρέφει καὶ σωφροσύνην, ὡς τὸ δύνασθαι προεῖναι. εἰ δὲ ἄντικρυ πρώτην ἀπηρόσθη πεῖραν λέγειν πλείω. εἶτα ἔραστὰ τὰ. εἶτα καθ' ἡμέραν προσθήκη, πρὸς ἐμὲ κεκλῆσθαι. τὸ δὲ δικάσαι προδοῦναι τὸ μεγάλην τιμὴν τὰ πράγματα λέγειν κλεμίσκων εἶναι. τὸ δὲ πείθεσθαι πρὸς ἐλπίδα δικαίων ὀλέγειν. ἀλλὰ ἄλλα ἐργάσασθαι μοι εἰς. καὶ πρᾶγμα ἄδικα ζῶσαν ἀφθόνοις, ἢ τὸ πλέον ὡς θυμία καθεῖλκυσεν εἰδὲ πλουτοῦσαν ὠνητὸν πλέον εἶναι θαύμασι, λίθα μασὸν ὑλὰ πένητος παθεῖν πρὸς χρυσίον. εἶλαῦτα σύμμαχον ἐμοί. ἐπεὶ μὴ λέγω. μὴ δὲ ἴσως αἰνίσασθαι μηδὲν πρὸς ἱερὰ ἀνδρὸς ἀλλ' ὁ πλοῦτος ἐμὲ ἐκεῖνα ἐπεύχεσθαι ἐκπλαγῆναι πρὸς τὰ πρὸ μνήμης ἐρήματα. εἶδε ἐμοὶ μὴ νῦν εἶδεν, ὧν δι' ἃς ἐχρῆν ζῆναι δὲ ἐμὲ λέγω δὲ ταῦτα καὶ τὰ πάσης γυναικὸς πένητος. ἔστι δὲ ἔστιν εἶναι εἶπον μὴ ἀνάλωτον. ἀλλ' ὅπου τῶν πλουσίων ὑλὴ πρὸς λομὴ τοιαῦτα δεῖν, τὸ μὲν καὶ ἐμοὶ ἄδικον συμπράττειν μὲν ἀδύνατον. ὄντων τοίνυν εἶναι τῶν ἐμῶν ἐρώντων ἐμοὶ ἀργίου, ἐλεγχόντων δὲ οὐκ εἶναι πονηρὰ εἶναι, πολὺ μεῖζον ἐστὶ εἶλοῦ ἐθέλοντος. εἰ δὲ ἄμοιρος ἐβεβήκει νῦν ἄνδρες. τί τοῦτο μωτῶν φύλακι γάμων ἐμάχετο. μᾶλλον δὲ ἐμοὶ μοιχὸς ἐβεβήκειν, φθάσας ἂν ἐμέ, ἢ τὸν αὐτὸν εἰ θέλοντος τὸν πρὸς ἐμὲ φιλονικεῖν ἀγῶνα ζόμενος. εἶφανερόν ἅπασι ποιῶν. ὃ πέπονθεν ὑπὸ τοῦ πρὸς ἐμὲ κακοῦ ἀκόων, εἶτ' ἐπὶ τοῖς ἐγεγαμηκόσι δικῶν, τοιαῦτα ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς χοῖς νομοθετῶ, τί σε καὶ μέμφεσθαι νῦν ἄνδρες ὁ τε. τί σε καὶ νικᾶν πράσσοντος ἐμοὶ ἀναλίσκειν. τί σε καὶ ἐθαύμασε ἐκύρα νόμος ὁδί, ὅσα τὸν ἐπὶ σοὶ ἐστὶ ποιεῖν, ὡς ἐστὶ τὸν νομοθετῶν ἐμὲ μὴ πλέον ἢ εἰ μὴ κεκραγὼς. ἀπλῶν. σωζόμενα τὰ τραύματα τὰς καλῶς ὁ λέγομένας. ὃ δὲν ἰαῦ ἰαῦ πόδες

λαμπρὸς δ' τοσὶ δ' μέγας. δ' τὰς τῶν πατέρων οἰκίας καθαίρων, εἰδὼς δ' ἐφ' ἑαυτὸν πρώτους κινδυνεύσομενον τὸν νόμον, ὑγανάκτησ. διέβαλλεν. ἵ ρεμεν ἐμισθοῦτο ῥήτορας. ἰκρακλίνοις τῶν δικαίων. δ' πεπωλυκὼς κύριος γενέσθαι τὸν νόμον. παρακολουθῶν μοι μὲ τὰ πολλῶν κολάκων, κατεγέλα, ἐωθάζων. δ' νομοθέτ' ἐωκαλῶν. πάντων δ' ὁρώντων ὡς αὐτὸν ἐξελεύσομαι οὐ λαδιὰ τῆς καλῆς καὶ γοερίας, ἣν κωμῳδῶν αὐτὸν πωρικόμενος, ἀνέραστοῖς ἐωθῶ. ὁ δ', ὃ δὴ καὶ φησὶ πάσχειν, ἐμὲ δεινὸς αὐτὸν καταμαρτυρεῖν πος ἀπολεῖται. ὃ δὴ καὶ οἴεται τῷ πόλιν ἀπασανεῖναι, δημαγωγὸς. ῥήτορας. ἰδιώτας. φυλακὰς βαύτας. πολίτας. μισοίκους. ξένους. ὧν ἁπάντων ἐν ταῖς ψυχαῖς καὶ ἐγνωσμένος, πειρᾶται. ταῦτ' οὖν πραττόμενα δ' ἐδόκουν ἀκριβῶς, δ' ἀσωπῶν ἴσως δ' ὧδικᾶσαι ὡς πολλάκις δ' ἀκηκόατε. ἵνα δ' ἀντὶ μείζονα μαρτυρίαν ἐνδικάσωμεν παράσχοι τοῖς τοῦτο δικάζουσι πειθεῖν καὶ ἐφ' ἁπάντα φίλον τὸ φίλτατον. ὅταν δ' ἐν ταῖς ὁμόνοιαν οὕτως, ἐμὲ καλεῖ συνοφάντην, δ' ὑμᾶς μετ' ἐμοῦ καλεῖ. δ' πάντας ὅσοι τὴν πόλιν οἰκοῦσι. δ' μεταστάντων, τὸν θεὸν. θεὸν δ' τὴν φήμην εἶναι παρὰ τῶν σοφωτάτων ἀκηκόαμεν κριτῶν. δ' ταῦτα πιθόμενοι, τὰς μὲν, ἀμείνους, τὰς δ' χείρους ἐλόμεθα. δ' ὁμένπροδότης. ὁ δ' ἀνδροφόνος. ὁ δ' τυμβωρύχος. ἕτεροι δ' πρότερον τῶν ταῖς ταῦτ' ἐδόξεν, ἀλλ' ὡς ἀκούσαντων μὲν ταῦτα τολμῶμεν ἀτῶν ταῦτα λεγόντων, τὴν φήμην ἀπιστεῖν δ' ἀκούσαντες, ἵνα ἀναγκαίην ἀρχὴν ἀπὸ τῶν πεπραγμένων λαμβάνῃ. δ' τοὺς τοιούτους δ' τὰς θεὸν τὰ μέγιστα δ' ὠφελοῦσα τὰς πόλεις δ' πολλαχόσας. ἣν μὲν δ' τὰ λίαν ἐν σκότῳ πραττόμενα λανθάνῃ δ' ἀεί, πάντα εἰς φῶς ἄγουσα. δ' παραδιδοῦσα βίοις ἀνοῖς. δ' δηλοῦσα τὰς πάντα μηχανωμένους, ἐμοὶ θεράποντας δ' θεραπαίνας, δ' ἐδωκεν ἐντέχνως πρὸς πασα τοῦτο. ἄλλοις δ' ἄλλα νῦν μὲν δ' ἐνοικείας μάρτυρας καλεῖν δ' ἔχω. πῶς δ' τὰς γε δ' κόντας καλῶ δ' τὰς ὑμετέρας φωνὰς, δ' ἀπέπυθεν δ' τὸ πρᾶγμα πρὸς τὴν ἐμὴν γυναῖκα καὶ τὴν δυστυχῆ. τὴν ὑπὸ τῆς δ' τοιούτου πασα καὶ ἐνεχθ'

τολμᾶται κατὰ τῶν πόλεων. ἐγὼ δ' ὁμῶ βλωμῶν, ὁ πλούσιος. τοῦ δὲ γὰρ θαυμαστὸν λέγοντες. ὁ δὲ πένης οὐ μόνον μακρὸς πλέοντες. ἐγὼ δ' οὐ τὸν πόλεμον χρόνον οὐδ' ἡδέως διῆγον. οὔτε γὰρ τῶν ἐχθρῶν πεσούντας ἦν ὠμὸς, ὥστε ἐνδίδοσθαι προσελθὼν. βύσ τε φίλους ὄντας εἶχε τοιούτους ἀγγέλους γινόμενοι. τὰς φήμας δ' αὐξομένας, καὶ τὰς αἰσχύνας ὑπερβολὴν ἐχούσας, ἔδοξε τοῖς ὠκυτάτοις τοῖς ἐμοῖς δόγμα εἶναι μηδέποτε λίμενα ταῦτα πυθέσθαι. καὶ προσελθόντες καὶ βλέψαντες εἰς γῆν, ὃ σιγήσαντες χρόνον πολὺ. ὃ δακρύσαντες, ὡς βέλτιστε ἔλεγον. ἔδοξεν ἡμᾶς ἀμείνους μανῆναι, ἢ τῶν πραγμάτων δι' ἀπειρίαν τὰ δίκαια τῶν, ὃ πολλοὺς πόνους εἰπόντας. ἀκαίρου οὖν μὴν. εἰ πεῖν δὲ ἦν μᾶλλον ἢ σιγῆσαι. τῶν φίλων. ὃ διεξέπεσαν δὲ ταῦτα ἀπὼν ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς. ὡς μὴ οὖν ἐξίσην ἐμαυτῷ καὶ ὡς κατ' ἐμὲ ἦθεν ἀκούσας, μὴ πρὸν ἀπέμνημονεύων, ἴσασιν οἱ τότε παρόντες. μόλις δὲ ὑπὲ μαυτοῦ μόνος, ἐσπόρευν ὅπως ἀντοῦ ἐν, ἀμύνωμαι, ἢ τῶ φόβω τι πάσχω μὴ βελτίω. καὶ λογιζόμενος εὐσεβοῦντον τοὺς νόμους ἀρχὴ τῆς πόλεως τὰ μὲν ἄλλα δίκαια καλῶς, καὶ ἀρετὰς, ἔχρην τε πρακτέα. καὶ τοῖς τὰ ἄλλα ἀδικοῦσιν ἀκαλῶς προσεκτέον, τοῖς μοιχοῖς δ' οὐ τοῖς ἁπανταχόσε ἔχρην ἐπιτρέπειν. ἀλλὰ μὴ πᾶς ἀφαιρῶ τὰ τὸ χρήματα, ἔδωκεν εὐθὺς ἀμυνομένοις εἶναι. καὶ καθαρὸς οὕτω τὸ διδράκως νομίσαι. τὴν γυναῖκα δ' ἀνάφαιρῶ τὰ τὶς γνησίαν γαμικὸν τα, ἐκβαλὼν, γραφὴ φεύγει. ὃ τοῖς θεοῖς εὐχου δικασταῖς τυχεῖν. κτεῖναι δ' ἀνίδωκεν. οὐδὲ καὶ πολλὰς πεκτάναι μοιχείας ἡγούμην, νόμον ἐτίθουν ὧ δικάσαι. τοῖς ἔμπροσθεν μὴ παραλείπομεν. σωφρονεῖν δ' καὶ τὸν ὀμοῦντα πφυκότα ἀναγκάζοντα. οἱ μὴ οὖν ὧν φυεῖς καὶ μέτριοι, καὶ τῶν ἀκαλῶν ὠθυμιῶν πρείττονες, ἐθαύμαζον. ἐπὴν οὖν. πάλαι τὸ ἔφασαν ἐδικαίωσαν τὸν νόμον. ὁδὲ

λαμπρὸς ὄντος ἐμέγας. ἐτὰς τῶν πολιτῶν οἰκίας καὶ λαβίων, εἰδὼς ἐφ' ἑαυτὸν πρώτους κινδυνεύοντα τὸν νόμον, καὶ ἀναπηδήσ. διέβαλλεν. ἵνα μὲν ἐμισθοῦτο ῥήτορας. ἐπαγγέλλοντας τῶν δικαίων. ἐ κεκωλυκὼς κύριον γενέσθαι τὸν νόμον. παρακολουθῶν μοι μὲ τὰ πολλῶν πολλάκις, καὶ τελευτῶν ἀπολλύων. ἐ νομοθέτην καλῶν. πάντων δὲ βούντων ὡς αὐτὸν ἐξελεῖν ἡμῖν αὐτὸν διὰ τὴν καλὴν καὶ ἀγορίας, ἵνα μὴ ὑμῶν αὐτὸν τιμωρησόμενος, ἀναίρεσιν ὀφλῶ. ὁ δὲ, δῆλον φησὶ πᾶσιν, εἰ μηδενὸς αὐτὸν καταμαρτυροῦντος ἀπολεῖται. ἔδοξεν οὖν τοῖς τότε τὴν πόλιν αὐτὸν ἀπασανεῖναι, δημαγωγὸς. ῥήτορας. ἰδιώτας. φυλάττοντας. πολίτας. μετοίκους. ξένους. ὧν ἁπάντων ἐν ταῖς ψυχαῖς καὶ γνωσμένος, πειρᾶται τὰ τότε πραττόμενα εἰδότων ἀκριβῶς, ἐ σωφρόνων ἴσως δ' ὠδικασαι ὡς πολλάκις δ' ἀκούσαι. ἵνα δὲ μὴ πλείονα μαρτυρίαν ἐνδικασμοῦ παράσχοι τοῖς τὰς δικάζοντας πείθειν καὶ ἐψηφίσαντο φεύγοντος. ὅτ' ἂν δὲ λοιπὸν ὁ νόμος οὗτος, ἐμὲ καλεῖ συκοφάντην, ἐ ὑμᾶς μετεμβάλλει. ἐ πάντας ὅσοι τὴν πόλιν οἰκοῦσι. ἐ μὲ τὰ τοιούτων, τὸν θεὸν. θεσμὸν τὴν φήμην εἶναι παρὰ τῶν σοφωτάτων ἀκηκόαμεν ἁπάντων. ἐ ταῦτα πεθόμενοι, τοὺς μὲν, ἀμείνους, τοὺς δὲ χείρους νομίζομεθα. ἐ ὁμοίνη προδότης. ὁ δὲ ἀνδροφόνος. ὁ δὲ τυμβωρύχος. ἕτερος δὲ τις πρόπτωσιν τοιούτων ἔδοξεν, ἀμφοτέρων μὲν ταῦτα τολμώμενα τοιαῦτα λεγόντων, τὴν φήμην ἀπιστεῖν ἀκούσομεν, ἵνα μὴ ἀναγκαῖον ἀρχὴν ἀπὸ τῶν πεπραγμένων λαμβάνωμεν. ἐ ταύτης ἕνεκα τὰ μέγιστα ὁρῶντας πολλὰ ἁμαρτάνοντας. ἵνα μὴ διὰ λίαν ἐν σκότῳ πραττόμενα λανθάνῃ δίκην, πάντας εἰς φῶς ἄγωμεν. ἐ παραδιδόντα τοῖς ἀνοσίοις. ἐ δηλοῦντα τοὺς πάντα μιαρὰ ὠμῶντας, ἐμοὶ θεράποντας ἐ θεραπαίνας, οὐκ ἔδωκεν ἐτέρωπραττόμενα τοῦτο. ἄλλοις δ' ἄλλα νέμ. νῦν μὲν ὑμῖν οἰκέτας μαρτυρας καλεῖν οὐκ ἔχω. πῶς δ' ἂν ἐγὼ κτήσας καλῶ δ' ἂς ὑμετέρας φωνὰς, ἐ ἀπέπυθεν τὰ τότε πραχθέντα πρὸς τὴν ἐμὴν γυναῖκα καὶ τὴν δυστυχῆ τὴν ὑπὸ τῆς τότε περιουσας καὶ ἐνεχθέ

τολμᾶται κατάτλω πάλιν. ἐσιδὴ ὁμῶν βλεμῶν, ὁ πλούσιος. τοῦ
δὲ τὸν θαυμασὸν λέγοντες. ὁδ' ἀστεροῦμενος τὰς γυναικὰς, ὁ
πένης. τοῦμονόνομα πρὸς πάντες. ἐγὼ δὲ τὸν πάλαι χρόνον οὐ
δὲ νεῦδως διῆγον. οὔτε γὰρ τῶν ἐχθρῶν τοιοῦτος ἦν ὠμὸς, ὥστε
ὀνήδισαι προσελθών. φίλους τε φίλους ὅτινος εἶμι τοιούτων ἀγγέλλε
γνέσθαι. τὰς φήμας δὲ αὐξομένας, καὶ τὰς αἰσχύνας ὑπερβολὴν ἐ
μούσης, ἔδοξε τοῖς ὧν τυδείοις τοῖς ἐμοῖς δίκην εἶναι μιδέπαλιμα
ταῦτα πυθέσθαι. καὶ προσελθόντες καὶ βλέψαντες εἰς γῆν, ὡς σι
γήσαντες χρόνον πινὰ. ὡς δακρύσαντες, ὡς βέλπτιστε ἔλεγον. ἔδει μὲν
ἡμᾶς ἀμείνωσι μανύειν ἐμοὶ, τῶν πραγμάτων δὲ ἀπειπεῖν τὰ δικαίου
τον, ὅπως μὲν λυπήσομεν εἰπόντες. ἀναγκαῖον οὖν. εἰπεῖν δὲ ἔδει
μᾶλλον ἢ σιγῆσαι. τῶν φίλων. ὡς διεξέπεσεν δὲ ταῦτα ἀκούσας ἐγὼ πρὸς
ὑμᾶς. ὡς μὲν ὦ ἐξέσην ἐμαυτοῦ καὶ ὡς κατέπεσεν ἀκούσας, μι
κρὸν ἀπέχων μανιῶν, ἴσασιν οἱ τότε παρόντες. μόλις δοὖν ἐπ' μοι
τοῦ γνώμης, ἐσπόρευον ὅπως ἂν τοῦτον, ἀμύνωμαι, ἢ τῶφόβω τε
πάσαι μιβελτίω. καὶ λογιζόμενος ἔυρισκον τοὺς νόμους ἀρχὴ
τε δὴ πάντα τῶν πολλὰ τὰ μὲν ἄλλα δικαίως καλῶς, καὶ ἰάσιμα πάρε
τας, ἡμᾶς τε πμικότα. καὶ τοῖς τὰ ἄλλα ἀδικοῦσιν ἀναλῶς
προσεν κεγυμνόν. τοῖς μοιχοῖς δὲ βύτοις ἀπαν ὅσον ἐχρῆν ἐπιτε
κόντα. ἀλλὰν μὴ πρὸς ἀφαιρῆται τὰ τε χρημάτων, ἔδωκεν εὐθὺς
ἀμυνομένωκτεῖναι. καὶ καθαρὸς οὕτω τὸ διδρακὼς νενόμισται.
τὴν γυναῖκα δ' ἀναφαιρῆται τοῖς γνησιγαμικότα, ἐμβαλών, γρα
φαῖσι. δὲ τοῖς θεοῖς ἔυχου δικασηρίῳ τυχεῖν. κτεῖναι δὲ ἀκίδω
κεν. ἄδικ καὶ πολλὰς περικινέναι μοιχείας ἡγούμενος, νόμον ἐτί
θουν ὧ δικασαὶ τοῖς ἐμπροσθεν μὴ παραλελειμμένον. σωφρο
νεῖν δὲ καὶ τὸν ὀυμοῦτο πφυκότα ἀναγκάζοντα. οἱ μὲν οὖν ὧν
ἡμεῖς καὶ μέτριοι, καὶ τῶν ἀναλῶν ὧνθυμιῶν πρείπονες, ἐδαι
μάζον. ἐπὶν οὖν. πάλαι τὸ βν ἔφασαν ἔδημεῖσθαι τὸν νόμον. ὁδὲ

πατέρων, μὴ τέλειον διδοικέναι μηδένα, ἀλλ' οὐν οὐδ' τοῦ σμικροῦ τὸ περὶ τῶν ἐμαυτοῦ συμφορῶν, ἐν ὑμῖν ὀδύρεσθαι. φέρει γάρ τινα παραμυθίαν βροτοῖς τὰ μέγιστα ἀδικημένοις τὸ περὶ αὐτῶν εἰπεῖν. πρότερον οὖν εὐφρονεῖν ὑπολάμβανον πρὸς πέντας, γαμεῖν αἴρουμένους. τὰ μὲν γὰρ παραὐτῆς ἔξω τῆς γυναικὸς αὐτοὺς, τά τε ἄλλα συμπονούσης καὶ τὰ ἀπὸ τῶν χειρῶν συμφερούσης. τὰ πλείω δ' παρὰ τῶν παίδων. εἰς ἀνδρός τε ἡλικίαν ἥκοντων. καὶ γηροτροφήσειν. μὴν δέμοι δοκοῦσιν οἱ μὴ φεύγοντες τῶν πονηρῶν τὸ γαμεῖν παραφρονεῖν. πολὺ δ' πλέον βούτων, οἵτας καλὰς ἀγομένους γυναῖκας. οὐ γὰρ αὐβῖς ἄγονται μᾶλλον, ἢ βῖς διαφθεῖραι δυναμένοις ὁποῖόν τι καὶ περὶ ἐμὲ γέγονται. τῆς γάρ μοι γυναικὸς μετεχούσης ὥρας ὠδίνασαί, καὶ κατὰ τοῦ βέλπαι νουμένης. ἐξιούσης τε πολλάκις ἔνδοθεν κατὰ τὴν ἀεὶ συμβαίνουσαν ἀνάγκην, οἷον δὴ τὰ τῶν ἐν πενίᾳ γυναικῶν. αἱ τὰ τῶν θεραπαινῶν ἐπιεικῶς αὐταῖς διακονοῦσι ταύτην οὖν οὔπω ἰδών, τὸ μὲν πρῶτον ὡς εἰκὸς ἐθαύμασα. εἶτα προσῆκεν. εἶτα προπέμπων λόγους τε ἐρωτικοὺς. καὶ ῥήματα καὶ ἐλπίδας πολὺν χρόνον, ὥς ὕστερον ἐπύθόμην οὐπείθων τελευταῖον ἔπεισεν. ἐκ δ', ἐμοῦ μὴν ὑπεριώρα. καὶ παρόντος ἐδυσμέραινε. καὶ ἐξιόντος ἔμαιρε. δηλητὴν ὅλως πρὸς ἑτερομόρωσα. τῆς τοίνυν ἐμῆς οὔπω ἀπολαύων γυναικὸς, εἰσιόντι παραὐτὴν ὁπότε ἀσφαλὲς. ἄγοντι ὅ ποιβούλοιτο, καταδὴ δουλωμένος τὴν ψυχὴν τῆς ἀθλίας. καὶ πρὸς ἅπαν ἔχων ὑπακούουσαν τῆ σωτηρίᾳ τῆς ὕβρεως, καὶ μέθης οὐκεῖ με λανθάνειν. καὶ ἦν ἡ πόλις μεσὴ τούτου τοῦ λόγου. κἂν τοῖς κουρείοις. κἂν τοῖς μυροπωλείοις. κἂ πὶ τῆς ἀγορᾶς. κἂν ταῖς οἰκίαις, πολὺ τοῦτο ἦν. μοιχεία

τους ὑπὲρ ἐμοῦ ἀκοῦσαι κακῶς. ὡς ἄρα τῷ πρὸς τὸν πλοῦτον μέρει περὶ πλήθους αὐτῶν τε καὶ γυναικῶν, καὶ παίδων πάντα ἐστί. ἴσοις δ' ἅπαντα πᾶσιν ἄμεινόν μοι γενέσθαι τὸ μὴν ἐκεῖνον. εἰ γὰρ ἐμὲ μὴ χρὴ ἀδικεῖσθαι κύριος ἁδὼν ὢν διὰ τὰς ἐν βίοις ἀγῶσι φιλοτιμίας, ἀλλ' ἀμφότερα περὶ τῶν ἐμαυτοῦ κακῶν ἐδίδαξε. δίδωσιν ἡμερὰν ἀποδεξόμενος τῷ νικῶντι τὴν κατηγορίαν, ἵνα τὰ δίκαια νόμα τότε παρὰ δίκαιον γένηται μόνα. ὁσάκις γὰρ ἐξὸν πάντων μόνος τῶν πολιτῶν ἔδοσι μὴ γένηται βίος περὶ τὰς γυναῖκας ἀδικουμένοις ἡμῖν κατὰ τῶν ἀδικούντων ἐξουσία τοῦ φόνου, πῶς ἀσφαλῶς ὁμολογήσειν, ἐμὲ μὲν εἰκότως τὰ τοιαῦτα νομοθετεῖν, αὐτῷ δ' ἐπιβάλλεται βιοῦν καὶ τολμᾶν ἀδικεῖν. ἐξὸν δ' οὐ λήξειν. πολλῆς οὖν ἀργίας ἓν ἅμα ἐξὸν δυοῖν τυχίας, καὶ λοιδορεῖν ἐφ' ἑαυτὸν τοῦ μοιχοῦ τὸν γραφόμενον. μηδ' ὑπακοῦσαι. μήτε δίκην τῆς παροινίας λαβεῖν. προσκαλεῖται δ' ὑμᾶς ὀργίσθηναι. καὶ δυομιᾷ διαπράξασθαι φάσκω. δίκην τί ὑπὲρ ὧν ἐγὼ πέπονθα λαβεῖν, καὶ οὕτω ταῦτά μοι πάσχειν θέσι διατηρῆσαι τοὺς γάμους. οἱ καὶ μᾶλλον ἐμοῦ περδαν ἂν σπανίως τῆς δίκης τὰ μὲν γὰρ ἐμὰ καινά, καὶ μυρίαις οὔσης ἀποθάνοι. μενεῖ. καὶ δηλοῖς ἂν δικασὴς ἀδεέστερον τῶν λύσαι δύναιτο. βίος δοὺς τοῦ πείρασιν ἐντυχεῖν ἑαυτῶν ἐλευθέροις γυναικίν, ὑπάρξει τὸ μισθὸν λαβεῖν αὐτό. εἰ μὲν οὖν ἐλάνθανε τὴν πόλιν τὰ τοιαῦτα πράγματα ἡμῶν, ἴσως ἂν ἐπαισχύνης ἔμπροσθον σωφρονοῦμεν ἀγνοούμενον. ἐπεὶ δ' ὅλην ἤδη χρόνον λέγοντές τε καὶ ἀκούοντες περὶ βύτων ἀπέπαυσθε, λόγον δέοντα εἶχε καινὸν ἐμὲ μνησθῆναι πρὸς ὑμᾶς. ὧν οὐδὲ τοὺς κομιδῇ νέους ἀνοήτους εἶναι νομίζω. καὶ μάλιστα μέν οἶμαι δώσειν τοῦτον τιμωρίαν. ὧν βούλεται σωφρονεῖν. εἰδ' ἤδη τηλικοῦτος ἐστίν, ὡς τὰ μόνων τῶν ἀπάντων ἀπὸ τοῦδε δόξαι μοι χρῆσθαι, ἃ σὲ ἐθέλει. καὶ μὴ

μόνος τῶν ἀξιούντων ἐυσεβεῖν μόνος ἀσεβεῖν κόσμιος. ἢ τοὺς τῶν πολεμίων κακῶς. τοὺς ἐντίμους παθεῖν, ἢ τοὺς τῶν ἀτίμων τοὺς ἀτυχεῖς ἰᾶσθαι πολίτας.

¶ Rumor erat Diuitem cũm pauperis filia rem habere Proposuit rogationem pauper: qua iubebatur adulteros indemnatos occide reclamauit diues Deprehendit illum pauper et adulterii accusat.

ΠΡΟΘΕΩΡΙΑ.

Ἐὰν μὴ ἐνσιωῖναι τὸν πλούσιον τὴν τοῦ πένητος γυναῖκα. ἔθετο ὁ πένης νόμον κελεύοντα τοὺς μοιχοὺς ἀνῃρῆσθαι ἀπολυννύναι. ἐγράψατο ὁ πλούσιος. εἶλε. καὶ ἠρίνῃ αὐτὸν ὁ πένης μοιχείας.

ΗΜΕΛΕΤΗ.

Ἐμὲν ἐβούλετο τὸν νόμον τὸδικαιοῦσθαι κύριον ὄντα, τὸν ἔναγχος περὶ τῶν μοιχῶν ὑπ' ἐμοῦ τεθέντα. καὶ ἂν νῦν ὑμῖν ἀνωφελῆ μὴν γράφομαι κατηγορῶ τῆς. ἀλλ' ὑπὲρ μὲν ἀνδρὸς περὶ τὰς γυναῖκας ἄδικου μένοις αὖ δίκης βοηθεῖν. ἐπεὶ δ' ὁ πλούσιος ἐκεῖνον ἐκωλυκὼς, δοῦλ' ἀναγκάζεται περὶ ἐμοῦ. δέομαι πάντων ὑμῶν ἐνθυμηθέντας ὡς εἰσὶν ὑμῖν γυναῖκες, ἃ τῷ πένητι ἀδικεῖται ἡ ἁρπάσαν. καὶ μὴ ταυτὸν παθεῖν δίκης περὶ δοῦ νόμου δικάσασιν ἐκείνοις. ἐνοἷς ἐγὼ δικαίως ἔρα. ἐὰ πάσι συμφέρον ἐστὶ τῷ πολλὰ λέγων τούτους τὰς τοιούτους ἁμαρτάνοντας, ἐὰ παρασκευὰς, ἀπὶ λθον ἀπηθεὶς ἐξῶν σωέβη τοῦδον μὴ φωνῆσαι μέγα. τοὺς δ' ἐψηφισμέ

πράττουσιν ἅμοι. μὴ τοίνυν τὰς τῶν τυράννων βουλὰς, ἐπὶ τοῖς ἡμῶν ἀεὶ προαιρέσιν. ἀλλὰ σκοπῆτε τὰς νίκας πόσαι. καὶ διὰ τί ταύτας. ὦ τίνος γεγόνασιν ἄξιαι. ἐμοὶ γὰρ μᾶλλον παρεῖναι δοκοῦσι τοῖς ἀγῶσι τοῖς τὴν ἀκόσμητον ἐφαίνοντο, ὦ τῶν κοινῶν ἀμελοῦντες κινδύνων. ὦ δὲ λύσιν ζητοῦμεν τοῖς μεμισημένοις προβλήματα καινά. εἰ δὲ ἄλλα μὲν οὐδὲν πρεῖν. πολλὰ δὲ εἰδέναι, παθεῖν διὰ τὸ μισεῖσθαι τὰ δίκαια δι' ἀρετὴν ζῆν. ὦ ὧν μὲν ἕκαστον ἐπελάθοντο, τὰ δὲ τὰς ἐκείνοις ὠφελοῦντα δύνασθαι, τί τυραννίδος ὑπηρέτας τοὺς κοινὰ σπεύδοντας ἀνεκτῶν ἰδίων ἀνύσαντας πόνων. ὃ τι δὲ πίστιν ὅτι τῆς κατηγορίας ἀνεξέλεγκτος, ἐκεῖθεν ἂν μάλιστα θεωρήσατε. ἐὰν γὰρ τῶν πολεμίων τὸ πρῶτον περὶ καθημένων ἡμᾶς, ὦ τοῦ δήμου περὶ τῆς μελλούσης ἐκκλησιάζειν ζώντας μάχης. ὦ ὅθεν περιέσαι ζῶντες, τῶν σοφῶν τις ἀνασὰς ἐπόρων, ὦ τὴν ἐμὴν μιμούμενος πρόνοιαν, μίαν εἰσηγήσαιθ' ἡμῶν τὴν νίκης ἐλπίδα, τὴν τῶν φυγάδων ἐπάνοδον. τί ποιεῖν ἂν ἐτίλεγεν τὸν σοφὸν οἴεσθε ζῶντα. ἐμὲν γὰρ ἀντέλεγε, ὦ τὴν ὁμόνοιαν κατεμέμφετο, πῶς ἀκήλυμάτους κοινὰς σπείρας ἐγίγνετο. εἰσὶ γὰρ ἐλπίδες ἀπεῖναι, καὶ δημοτικὸν ἐπάλξεσιν ἔνερθε. πῶς ἀκάτοπτον ἐσομένην μὲν, πρὸς τὰς πείρας τὸ πρᾶγμα. μετὰ δὲ τὴν νίκην κατηγορεῖν. ἐμὲν οὖν οἱ πολλὰ λέγειν παρ' ὑμῖν εἰδότες, τῶν πολλὰ πραττόντων ὑπὲρ ὑμῶν δώσω ἐμέμνων, ἰσχύσει πλέον, παραχωρῶ τῷ κατηγόρῳ, ὦ φέρω τὴν ζημίαν ἀλύπως περὶ τὰς πόλεως τὰ κολαζόμενα πρόσωπα. εἰ δὲ δίκης ὑμῖν, καὶ νόμων ἀρχαίων, ὦ πολιτῶν μέλλοι κρίνεσθαι, ἥδιον ἂν ὑμῶν πυθοίμην. τίνων ὑμεῖς ἀδελφοὶ τίμων δὲ γεγόνατε πρός. ἐμὲν γὰρ τῶν ἀφιέναι τὸν ἐπὶ τὰς αὐτῶν ἕκαστος οἰκίας τοὺς ἐμοὺς ἔχετε σωτῆρας. εἰ δὲ τῶν σῶσαι τὸν, τὰς ἐμὰς ἐρυθριάσατε νίκας. τὸν τὰ μίσαντα ζηλώσατε δῆμον. τοὺς τὴν ἐξουσίαν διδόντας, φυλάξατε νόμους. ὦ δείξατε πᾶσιν, ὅτι μόνος τῶν

ΝΟΜΟΣ.

Τοὺς δ' ἀρίστας νόμος λαμβάνειν ὅ, τιἂν ἐθέλωσι γέρας.

Ἔφθασέν τὴν συκοφαντίαν ἡ πόλις, νόμῳ τὴν ἐξουσίαν ὁρίσασα, καὶ πολλὰ μὲν προτείνουσα πράγματα. τὸ δ' καθ' ἕδονὴν αἱρεῖσθαι τοιοῦσα. σὺ δ' τὴν ἐξουσίαν εἰδὼς, μέμφῃ τὴν κρίσιν ὡς παρ' ἄνομοθέτης σοφώτερος ὤν, ἢ μεγαλαβλέπων τὴν πόλιν ἐκ τῆς ἐμῆς ἀδικημένην αἰτήσεως. καὶ δ' δὲ ἐπαινολογίζῃ ὅτι τὴν ἐμὴν μεμφόμενος αἴτησιν, τὴν τῆς πόλεως φιλοτιμίαν ὑβρίζῃς. καὶ μνησικακεῖν ἀναγκάζῃς ἡμᾶς ἐξουσίως ἠλεημένους. τί δαὶ οἱ πολέμιοι βλέπῃ ἐξαιντομείζονες, ἢ παλαιῶν ἡμᾶς μεμνημένους ἀδικημάτων, ἧς νεωτέρας ἠλαυθάνεσθαι μέλλετος. ἐκ γὰρ ἐκείνων θυμοῦνται τοὺς οἰκείους ἐνδαπανῶντας πόλιτας. ἧς μὲν οὖν ἐμῆς πολιτείας μάρτυρες γεγόνασι μέγιστοι. ὁ δ', ἂ δὲν ἕτερον ἔχων, ἢ ὅσα δικαίως ἐπράξαλέγειν, ἀῦθις τὴν αὐλὴν ἀναφοίσει φωνήν. ἀλλ' οἱ τυραννίδος φησὶ νῦν θυμοῦντες, φυγάδας, καὶ ἀτίμους, καὶ δεσμώτας ἀϊργετοῦσι, σωσμότας ἔχειν αὐτοὺς τῆς κακίας βουλόμενοι τί δ' οἱ τὸν δῆμον ἀγαπῶντες πράττουσιν ἄνοι, κενῶν ἐλπιζομένων μεγάλων ἀσυμάχους ἐτείρουσιν; ἂ παρακαλοῦσι τοὺς ἀμελεῖς, ἂ πάντας παντὶ παρασκευάζουσι θέντι; ἐγὼ μὲν οὖν ταῦτα τῆς κοινῆς χάριν ἥκω χρείας. καὶ τῆς ἐμῆς ὁ δῆμος ἀπέλαυσιν αὐτοῖς. συμμάχους ἀγαθοὺς ἐπὶ τῆς ἀνάγκης τοὺς ἀφιθέντας εὑρών. σὺ δ' μίαν πᾶσι παρέχῃς προαίρεσιν. καὶ μόνος ἑκὼν ἀγνοεῖς ὡς οἱ μὲν τυραννεῖν ἐπιχειροῦντες, τοιούτων δέον τοὶ συμμάχων. οὐ μὴν οὐδὲ τὴν χρείαν τοιούτους τῷ δήμῳ περιποιοῦντες συμμάχους, τυραννίδος ἐρῶσιν. ἀλλὰ καὶ φιλανίας χάριν καὶ σῴας ἕνεκα τοῦ δήμου. ταῦτα καὶ τὰ βιαῦτα, φιλοπόλιδες

τῆς ἐκουσίᾳ προετίμων αὐτοίας πολλῶν ὁ πλοῦν πρὸς ταῦτα. ἐμεγάλυνε δὲ τὸμὴν παρασκευῆς. πίασον ὦ ἐμὲ κατὰ τὴν πόλιν κηρυμμένας ἴυρις ἀσπίδας. κῦμα τῶν ὁπλιτῶν ἀνθῆναι. κῦμα δὲ τὰ πλάσωι πλησαρίλλη. ὅλον εἰσπλεῦσαν ἀνὲμὲ περισκόπτον οἶκον. κἂν τοῦτο πλέον τοῦθώρακος ἴυρις, ἐδείξας τῶι τυραννίδα. ἐφεί σωτῆς πόλεως. ἀμάτιον ἔφάνης σοφός, ἀναμφίλεκτον εὑρὼν τῶν ἐμῶν ἀπρεπέστατον τὸ ἔλεγχον. ταῦτα δὲ σαφῆ τυραννίδος τεκμήρια. ταῦτα τῶν κεκτημένων ἐλέγχει τοὺς τρόπους. εἰσὶ τοίνυν εἰ ἔγχος ἀδὲν, παῦσαι λοιπὸν ἐμοὶ μείζονα μὴ τῆς δωρεᾶς. ἐναντία δὲ τὴν βουλὴν σῇ προβαλλόμενος. ἀλλ' ἑτέραν φησὶν αἰτεῖν ἐδόσι δωρεάν. ἐ πόθεν ἦν μοι ταῦτα τὴν δήμων λυσιτελεῖν. κἀκ δέμὲ τοὺς πλεμίους ἕτω κατέπλη ἐναίτησε. πλὴν ὁδὲ νόμος προσθήκην. ἐκτῶν ἐμῶν ἔσχεν αἰτήσεων. ἐ ἔγωγε δίκαιος ἀντὶ σοφῶ κατηγορῶ πυθόμην. ὁ τεμεθ' ἡμῶν οἱ πλοῖ παρετάπουν φυγάδες, ἐ σωσάποιτῆς δευτέρας ἡμῖν ἐγίγνοντο νίκης, πότερα καλὴν εἶναι τοῦ ἐμὴν ὑπελάμβανεν αἴτησιν, ἐ δημοτικοὺς ἡμᾶς μετὰ τῶν ἄλλων ἐκάλει, ἢ μόνος τὸ ντῆς τυραννίδος ἐμαντεύετο πάθον. ἐμοὶ γὰρ τοῦ τῶν ἀνδρῶν προθυμίαν ὁρῶν, τοῦ βούλεται ἐπαίνει προαίρεσιν. ἐ τὸν ψηφιζόμενον ἀποδέχεσθαι μον, πῶς οὐδέναπαιεῖ, τούτοις νῦν ἐγκαλῶν, ὧν τότε τὰς πράξεις ἐθαύμαζεν. εἰσὶ τῶν νίκην ὁρῶν, τοὺς σωσάσαντας ἐμοῦ πολίτας, ἐ νόμος ἦν ἆθλα δοῦναι τοῦ μετὰ τούτων νικᾶν αἵρε τώτερον ἔκρινεν. πῶς ἀνέλεγχον αὐτὸς ταῦτα τῆς περὶ τὸν δῆμον ἐμῆς νίκας, ἐ τυραννίδος ἀπίστα κατηγορῶν, φανερᾶς προδοσίας φέρεται μέμψιν. ὁπομνοῦν τὰ κοινῆ συμφέροντος μάθειν αἰτήσεις γέγονεν, αἱ πολλαὶ διεμὲδε δηλώσασιν αι. ἐμοὶ δαίτεῖ πότῆς πόλεως δέδωκε νόμος πάντα ὧτρέπωντοῖς ἀρίστοις ἐξουσίαν λαμβάνειν. καί μοι λέγε τὸν νόμον αὐτόν.

ἀϋργισίαις κατα δουλούμενος, καὶ φρόνημα ἐμῶν ὑπερμηνῆς τῆς πόλεως μέγα. πρὸς δ' αὐτὸν ἴσον. ἀμετάθετον ἔχειν αὐτὸν ἀνοίαν ἀφ' τῆς μνήμης ἀναιρούσης τὸν χάρον. πολλὴ γοῦν μοι παρὰ πᾶσιν ὑπῆρχεν ἀιδὼς, καὶ προσηγορίας ἀπήλαυον ἐντίμου. τῶν πολιτῶν τοὺς μὲν εἶναι. τοὺς δ', καὶ ἴυεῖναι πεπεικώς. ἀλλοὺς τιμῆς ἕνεκα. πλούτου δὲ μείζονος χάριν πρὸς τὸν ἀνδρόπολιν ἔβλεπον? καὶ πῶς ἀνάλογον. δίδομεν μὲν παρὰ τῆς πόλεως ἀντερείφεσθαι πλοῦτον. ἀνόητα δ' ἐλπίζειν. ἀλλ' διὰ ταῦτα? ἀλλὰ διατί μὲν τυραννίδος ἐρᾶν ὑπολαμβάνεις. τοὺς μισοῦντας μικολάζειν ἐβουλόμην καλίτας? ἢ τὶς ἀφισίαμισεῖν ποτε πολὺν τῆς σῆς ἀναιδείας ἐτόλμησε. τὶς οὐδεπώποτ' ἄλυτον ἔχεται, ὃν πολλῶν κινδύνων ἀνταχάρην. ἐμοὶ μὲν οὖν πλείους τῶν παρὰ τῆς ἐκκλησίας ἐγκωμίων, οἱ παρὰ τοὺς οἴκους ἐτύγχανον ἔπαινοι. ἢ φθόνος ἀνεμπάτατον ἀνοίαν. ἐξετάσω μὲν δεῖ δοκεῖ. καὶ λάς τῶν δι' ἐμοῦ τιμημένων βουλὰς. πότερον ἀβλῆς ἐμοὶς ἀκολουθεῖν ἤθελον λογισμοῖς. ἢ στρατηγοῦν τ μὲν ἀκολούθεσιν τυραννεῖν δ' ἀνεπίτρεπον. εἰμὶν γὰρ τὸν ἀσπίδα ῥίψας, ἢ δίκην ἀσεβείας ἄλους, σωθῆναι ταῖς τούτων ἐδεόμην φωναῖς, ἢ ἴσην ἀπάτων χάριν, πάντα αὐτοὺς ὧμιν προθύμως ποιεῖν? τὸν τῆς ἀφαιρεσίας φεύγοντας μίμψιν. εἰδ' δι παίας ἀϋργισίας ἀσχαλᾶν ἀπέβιωτον ἀμοιβήν. ἢ δημοτικῆς αὐτοὺς ὕβρεως ἀπαλλάξας, τυραννικῆς ἔπαθον δουλείας ἀνέξεσθαι, πόσιν τὸν ἐμὴν κατέλευσαν φαλὴν. πόσι τάξιφη καλὰ τῆς ἐμῆς ὠθουν πλευρᾶς. ἢ τὸ δικαίως προσῆν. δευτέροις γὰρ περὶ πλὴν ἀπεζήτουν κακοῖς εἶτ' ὧν πρώτων μόλις ἀπαλλαγέντες. ὅπ μὲν οὖν τυραννίδος ἔχθρ ἀρχὴν δ' τὸ θέλον, δ' τὸ βουλομένω κα ρῶν, ἑτέρας ἐλόγος δεῖται προς θήκης. εἰ δ' δὲ καὶ τὰ μάλιστα ταύτην εἰχεμουτὸν νόσον ἡγοῦμαι, καὶ τὸν ἀκούσιον ἀρχὴν

μετανοεῖν ἀκεάβυς πιμήσαντας. λαβόντος δὲ μου καὶ ταύτην παραβῦδή μου τὴν χείρ. καὶ πολλῶν πάλιν ἀναπιπτόντων διεμὲ πολιτῶν, οἱ μὲν ἄλλοι πάντες τὴν ἐμὴν ἐθαύμαζον μεγαλοψυχίαν. καὶ τοιοῦτον ἔφασκον οὐπω πολίτην ἰδεῖν. μόνος δὲ ὁ βάσπανος οὗτος περιεῤῥῆφε τὰ πράγματα. καὶ τυραννίδος ὑποψία ἐμβάλλει τὸν ὑπὲρ τῶν ἀτυχούντων ἀκούοντα, ἔλεγχον τῆς κατὰ τῶν εὐτυχούντων ἀβουλίας ταῦτα νομίζων. φθόνος μὲν οὖν αὐτὸν ταῦτα λέγειν πικρὸς, ἀνάγκη δὲ τῆς πόλεως ἀπείνυκε πρόνοια. τί γὰρ με μὴ ταύτην ἐπὶ τῶν φυγάδων τὴν κατηγορίαν ἐγράψατο. τί δὲ μὴ ἐπὶ τῶν ἀτίμων φιλόπολις ἐφάνη κατήγορος. ἀλλὰ βυς μὲν ἐπαμελοῦντας, τοὺς δὲ τιμωμένους ὁρῶν, ἐπαρτέρει. οὐκοῦν τὴν νῦν βασανίαν ἡ τότε σιωπὴ δι ἐλέγχει. καὶ μέτοις ἄθεσθαι τοῖς δισμώταις δοκεῖ, ἀθρόοι μὲν ἄγωρ εἰς μέσον, ἄκατὰδια φόρους μοι πέπραπται χρέους. ἀλλὰ τοὺς πονηροτάτους φησὶ τῆς πιμωρίας ἐλευθεροῦν, τῆς τυραννίδος βεβαιοῖς τὴν ὑπόνοιαν. τί τὸ μέλλον συκοφάντα μαντεύη κακῶς. παρὸν τόφθάσαν ἐξετάζειν καλῶς. τίς δὲ τῶν σωνάπτεται λόγων, παῖδας ἐλευθέρους διεμὲ καὶ σωφρονοῦντα γύναια. καὶ θαρροῦσανβλέπωνιότητα. ἐγὼ μὲν οὖν ἔλεγχον ἔμω τῆς γνώμης, τὰ τρόπαια. σὺ δὲ ἐκπίασάμε ταῦτα νοσεῖν ἀῤῥυθμίας ὑπολαμβάνεις. πόθεν δὲ τυραννίδος ἔρως τοιαύτης ἐκράτει ψυχῆς, τῆς παρὰ πάντων μάλιστα τιμῆς; ἀλλ ἐκούσιος ἔυνοια πόλεως, ἀναγκαίας ἀρετωτέρα πῆς. καὶ ἔυλογος αἰδὼς, λαμπροτέρα πικροῦ νεύμισαι φόβου. ὁ μὲν γὰρ μόνα τύμ κρατῶν, καὶ τὴν ὠμότητα, καλοῦντὸς ἀρχῆς νομίζων ἐνέμυρον, δεδιὼς πολιτεύεται δ τρέμων καὶ ἀεὶ παθεῖν προσδεχόμενος ὅμοιον. ὁ δὲ, βύς πολλοῖς

τοὺς ἀπὸ τῶν τειχῶν προτεινομένους, ἀλεισαμένη παῖδας τοὺς πολλοὺς τῶν πρώτων ὡς κτείνασα μὲν βρέφους. καὶ νύκτωρ ἐφεισάμενα δυστυχοῦσι, ἐξ ἀβουλίας πάλαι θρασυνομένη. χωμένων δ' τῶν σωφρόνων, καὶ τοῦ δήμου λαμπρῶς διὰ τὴν ἐμὴν πάλιν ἀναχωρήσαντος νίκην, τέλος ἐμοὶ πιστεῦσαι δωρεὰν ἐτίγνετο λόγος. καὶ ὅπως τοῦ τέρως ἀντιγνώσκη τὸ νόμος. καὶ τις τῶν ἐν μέσῳ καθημένων, τοιούσδε πρὸς ἐμὲ διεξέρχεται λόγους. ἡμᾶς ὦ γενναιότατε πολλὰ καλὰ παθόντας ὑπὸ σοῦ, οὐδὲν τέως τὸν σὸν ὠφελήσαμεν δόμον. οὐδ' δωρεὰν ἔσχες. ἀλλὰ μόνος τῶν ἀρίστων, μεγάλαμβὴν ἡμᾶς ἐκτῆσ ἀνδρείας. μείζονα δ' ἁπάντων αἰτήσεων ὤνησας. τοσούτῳ προσθήκην ἀνδρῶν ταῖς τῆσ πόλεως παρασκόμενος χρείαις. οὔσ γὰρ ἀπατώμενος ὁ πᾶς ἔλαυνε δῆμος, μόνος σωφρονῶν ἐπανήγαγες. καὶ νῦν τοίνυν σοι μάλιστα ὑπὲρ τούτων ὀφείλομεν ἀρετῆς. οὐκοῦν χρήματα αἰτεῖ. ἀτέλειαν λάμβανε. τὰ χρησιμώτατα σιλοῦσι συμπόσια, πόλεως δῶρα. πλουτεῖ διὰ σὲ σωμάτων ἡ πόλις. πλουτείτω συμμάλλον καὶ δι' ἡμῶν χρημάτων οἶκος. ἐγὼ δ' ταῦτα καὶ πάλαι σκοπῶν, καὶ λόγε ἀκούσας, ἐδέν μᾶλλον τῆς ἐμῆς ἐφρόντιζον οἰκίας. οὐδὲ ὅπως πλέον ἔξω τὶ προῦ νοήθην. ἀλλὰ ἔνοῦν τὰ πλοῦτον νομίζων ὃ σαμοί γε δίκαια. καὶ προγόνων ὦλος τος δὲ δῶκε κλῆρος, ταῦτα μὲν καὶ τὰ βιαῦτα, διέπλυον. τὸ δ' λεῖπον τοῖς κοινῆς πόλεως εὐδαιμονίαζετῶν, τῶν δεσμῶν τοὺς παρὰ τὸ οἴκημα πάλαι πορούντας ἀφῆκα. οὐ τὰς ἐκείνων ἀποδεξάμενος πράξεις. οὐδὲ δορυφόρους ἔχειν αὐτοὺς ὅπερ εἰκὸς. ὡς πονηρὰ φύσας, ἀνελπίστου τυχοῦσα συγγνώμης, δυσωπεῖ παυτὸν χάριν. καὶ μεταβάλλει τοὺς τρόπους. καὶ

ἀνοίας δὴ ξάντῶν τὴν πεῖραν. ἄτιμοι μὴν ἐξ ἐντίμων. ἄδοξοι δ' ἐξ ἐνδόξων γεγόνασι. καὶ τὴν προθυμίαν ὑμῶν ἄπεκοπτε, μίαν πάλιν τῆς ἀρετῆς ἕκτισα δωρεάν. τοὺς διὰ συκοφαντίαν ἀτίμους, τῆς ἀρχαίας ἀπολαύειν αἰδοῦς. καὶ μηδένα τῶν ἄλλων διαφέρειν τοὺς ἐκ τῶν αὐτῶν γεγονότας. ἀλλὰ νομοὺς εἶναι νόμων ἅμα καὶ πολιτείας. καὶ μάχης. ἐπαινέσάντων δ' πάλιν. καὶ φιλόπολιν αὖθις μεδιάσαντα, καὶ δημοτικὸν ὀνομαζόντων, ἐλύετο μὴν βαθὺ ἀτιμία. προθυμότεροι δ' ἦσαν οἱ τιμηθέντες, πάντα λοιπὸν σὺν ἡμῖν ἀραττόντες ποιοῦντες καὶ πάσχειν. θαρρύναντας δ' μᾶλλον ἡμεῖς ἐμίαν ἐν πᾶσι σπουδὴν ὁρῶντες, ἐκ τίτας τῶν πολεμίων ἰδεῖν ἀμείναμεν ἐφόδους. ἀδ' ἐκείνοις εἶναι παρεσκομμένον. τὸ πρὶν ἡμᾶς ὅταν ἐθέλωσιν ἀνδρείους. λογιζόμενοι δὲ καλῶς. ὡς εἰ τοῖς πρώτοις στραταύσασιν ἀν πεπόντες, καὶ τοὺς κινδυνοὺς εἰς τὴν ἐκείνων μετασήσαντες γῆν, τὴν ἐκ τῆς ἀνδρείας δόξαν, μετὰ τῆς τοῦ δικαίου λαμβάνουσι μοίρας, καὶ τὴν ἀρετὴν ἀμεμπτον αὐτοῖς, ἂν πρώτοι δείκνυσιν ἔφοδος. ταῦτα εἰδότες ἐπὶ τὴν ἐκείνων ὡρμήσαμεν γῆν. μείζονι δ' ἀξαι πεῖρα τοὺς ἀνοήτους σπουδάζοντες, αἰθέραν μετῆλθον. οἱ δ', κατὰ πάλιν τε γὰρ αὐτοὺς νεότης ἄοκνος. καὶ πρόφασις εὐθυμίας εὐπέτους. μικρὸν εἰσχεῖρας ἐλθόντες, ἐπὶ πόδα ἀνεχώρουν, ὡς πέρ τινα τοργὼ τὴν ἡμῶν ὁρῶντες ἀσπίδα. ἐπειδὴ δ' πᾶσαν ἐαυτῶν κατείληπτο χώραν, φεύγειν δ' οὐδὲ βουλόμενον ἦν. μυρίαν ἡμᾶτα δ' ἡμῖν ἡ τύμασε, καὶ κατὰ τοῦ τείχους ὅλος ὁ πόλεμος ἦν, ἔγνωσαν ὅ περ ἐχρῆν. πρεσβεῖαι γὰρ ἐυθὺς πρὸς ἡμᾶς. καὶ λόγοι ταπεινοί. καὶ φρόνημα μέτριον. καὶ πολλαὶ τῶν ταῦτα πεισάντων αὐτοὺς ποιεῖν ἦσαν κατήγορεῖαι. ἡμεῖς δ', φιλάνθρωπος γὰρ καὶ πρὸς ἐκείνους ὁ δῆμος

σθήκην ἐλπίδες πλείμιοις χωίσθαι μεγάλην. διὰ ταῦτα φιλανθρωπεῖν ἀξίωσα φήφα, ἀνδρῶν εὐθόμως τὴν πόλιν μᾶλλον χωναίων ὁρᾶν γέμουσαν, ἢ πλούτου μείζονος τὴν ἐμὴν ἀπολαύουσαν οἰκίαν. καὶ ἀκριτώμως οὕτως. ἐμέμφετο δέμος τὴν περὶ σπονδῶν μος. ἀλλὰ τῆς πρὸ τοῦ πόλεμον εὐτυχίας λαμπροτέραν τὴν περὶ τὰς δωρεὰς ἐνόμιζεν αἰτησιν. καὶ διὰ ταῦτα μόνον ἀνοσιμόνον φιλόπολιν. μόνον ἐπάλξ δημοτικὸν. ὡς δ' πλήρης ἦν τῶν οἰκείων ἡ πόλις, τοὺς μὲν φυγάδας ὁ δῆμος ὁρῶν, τῆς ἐλθρας ἐπελανθάνετο. καὶ πλίτας ἐπάλξ μερησοὺς. οἱ δ' τὴν μέλλουσαν ἰδεῖν ἤμονδε μάχην. ἀμοιβὴν τῆς ἀεργεσίας τὴν προθυμίαν εἰσφέρειν σπουδάζοντες. φανέντος δ' τοῦ παιροῦ, καὶ τῶν πολεμίων ἡμᾶς αὖθις ἀπτρεμόντων. καὶ μείζονα λυπεῖν ὧν ἔπαθον ἐλπίζόντων, πρῶτοι τῶν πυλῶν ἔξω. πρῶτοι τῶν χωναίων ὁρμήσαντες πολιτῶν, ἐπὶ τοῦ φάλαγγος ἔστησάν μετόπα. μόνους δ' ὁρῶν αὖθις τὰς ἐμᾶς προαιρεσεως μιμητὰς. πύτοις ἐπέταττον. μεταξύ των ἀγωνιζόμην. βοῦ τον αὐτῶν ἀρετῆ καὶ ῥόμῳ προ ἐμωπόσον ἐκείνοι τῶν ἄλλων. δευτέρας δ' οἱ πολέμιοι σφαλέντες ἐλπίδος, ἀνεχώρουν μὲν, ἄμετε μέλον δ'. ἀλλ' ὡς περ οἱ περὶ τὴν παλαίστραν ἀγωνιζόμενοι τὴν ἕξιν τῶν ἰδεῖν ἀνέμενον πεῖραν. καὶ τὸν αὐτὸν καθ' ἡμῶν θυμὸν μεταμείζονος εἶχον παρασκευῆς. καὶ δυοῖν αὐτοῖς ὠφείζονθά τερον. ἢ τὴν ἡμετέραν ἑαπον ἐλεῖν, ἢ μηκέτι πρὸς τὴν οἰκίαν ἐπανελθεῖν. ἐμοὶ μὲν οὖν ἡ πόλις τὸ γέρας αὖθις κατ' ἔξουσίαν ἐδίδου. καὶ τὰς πολλὰς παλελειμμένας. πρίν γε μετὸν καθ' ἕδραν ἦν ἀπτρεπτος. ἐμοὶ δ' ἐγὼ πεῖραν τῆς ἀρετῆς ἀπίστως, καὶ ὅσα τὸν δῆμον οἱ κατελθόντες ὠνησαν φυγάδες, οἱ δ' ὡς λύσιτελῆς τῶν πολιτῶν ἐπαύσαντο ὑβρεως. ὁρῶν γὰρ ὁ τι πολλοὶ τῶν μεγάλα πράττειν ὑπὲρ τῆς πόλεως εἰδότων. καὶ πολλὴν τῆς εἰς τὸν δῆμον

τοὺς ἀμύνοντας οὐκεῖ μεν ὁ δῆμος· ὁ δὲ τῶν διωκόντων πλεῖους ἦσαν οἱ φεύγοντες. ἐπείρωσι μὲν οὖν τοὺς δυσμενεῖς ἡμεραλλαττῆς πόλεως ἄνοια, τὴ πολὶ τῶν φυγάδων ἐρημία καταφρονεῖν αὐτοὺς λέγοντες πιοῦσα. ὡς δὲ οἱ μὲν ἀπιόντες διὰ τοὺς ἔνδον συνοφάντας κατέδυσαν. οἱ δὲ ἐξιόντες διὰ τοὺς περὶ καλλιμήδους ἔφευγον δυσμενεῖς, πρῶτος τῶν πολιτῶν ὠνομάζομεν. ἐβοῶν πολλοὶ ἀριστῆς ἐφάνην εἰκῆ. συρραξάντων δὲ ἡμῶν τοῖς ἐπιθοῦσιν. ἀσπὶς μὲν τίς ἂν τύπρουεν ἀσπίδι. κρανομάτρα δὲ ἡμῖν τῶν βελῶν ἐσπατάξιφι. καὶ πολλάκις μὲν αὖθις παρ' ἡμῶν. πολλάκις δὲ ὑπ' ἐκείνων ἡμεῖς ἠλαυνόμεθα. ἐν δεδιώκοντες δὲ τῶν σὺν ἐμοὶ, καὶ τὴν ἐπὶ τὸ τεῖχος πρόσοδον ποιούντων. μόνος λοιπὸν κατὰ πάντων ἐμάχεσθαι. μόνος τὴν πυκνὴν τῶν πολεμίων δι' ἐρρύκα φάλαγγα. καὶ θαρρεῖν μὲν αὖθις τοὺς ἐμοὺς διὰ τὴν ἐμὴν ἐπίκουρον ἀνδρείαν. οἱ δὲ τότε ὡς ἐφ' ἑρμαίου ἥκοντες, ἀμεθ' ὁμοίαν τοῦ σχήματος ἀνεμάχοντο. ἀλλοὶ μὲν ἔπιπτον. οἱ δὲ ἀλίσκοντο. οἱ δὲ γὸν περὶ τὰς ψυχὰς ἐθεοδρόμουν. ἐκ πολλῶν ὀλίγοι. καὶ πολλοὶ κατ' ὀλίγους. καὶ ὅδε τὴν αὐτὴν δρασταύοντες. θυμοῦ μὲν ἐπίμφασα πόλις ἐνεπίμπλατο μείζονος, ἀχόσους ἐπιμφεν, ἐδ' οἵους ἤλπιζεν ἀπολαβοῦσα τοὺς σφετέρους. ἐκκλησίαν δὲ ὁ δῆμος μετὰ τὴν νίκην ἐποίει. καὶ περὶ τῆς ἐμῆς ἐβουλεύετο σωτηρίας. καλοῦντος δὲ μετοῦ κήρυκος τὴν κοινὴν τοῦ δήμου φωνὴν. καὶ λαβεῖν ἤθελον ὧν τρέποντες, ἐς φάνας ἔμελλον. ὅδε ἀτέλειαν ἤθελον. ἀχάλκης τυχεῖν ἐθεόμην οἱ πόνος. ἀλλ' ἐπὶ δήμοι προς δοκῶ μηνος αὖθις ἔμελλε πόλεμος, καὶ φήμη πανηρά. καὶ πολεμίων ἰσχὺς, πανταχόθεν ἐγερομένων, ἐν μὲν πολλοῦ καταφρονῆσα κέρδους. τῆς δὲ κοινῆς ἀσφαλείας ἂν τεθνιούμην. καὶ μίαν εἶδον σωτηρίας ὁδὸν, μηδένα εἶναι τῆς πόλεως ἔξω. μὴ δὲ τοὺς διὰ συκοφαντίαν φεύγοντας, πρὸ

δοικὰ γλῶπαν γυναίαν, ψευδεῖς ἔχασιν λογισμούς. οἱ μὲν δὲν ἄλλοιτῶν ἀρισέων, σπτύσιως τυχεῖν καὶ τελείας διόμενοι. ἑαυτοὺς, ἔτι δὲ παρέχουσαν ὠφελεῖν σπουδάζουσι πάλιν. ἐ μόνοι τοῦ γέρως ἀπλαύουσιν. ὡς μόνοι τῶν δήμων μετασχόντες νιμβύνων. ἐγὼ δὲ βοὺς ταῦτα ποιοῦντας ὀυκαὶ πώμενος, ἑτέραν ἐτράπην. ἐ δωρεὰς ἔβων, ἐξὸν ἐμοὶ μὴ ἔχειν δὲ γίγνεβαι πλέον. οἱ δὲ ἀτυχοῦντες ὦδαι μόνοι πλέπι. καλὸν ἐπαινομίζων, ἐ τοῖς ἡμελέροις ἄθεσι πρέπον, βοὺς παρὰ τὸ μὴν γυναίους, μεγαλόφρονας παρὰ τὸν τῆς εἰρήνης εἶναι καιρόν. ἐ τοὺς πολλῶν ὑμᾶς ἀπαλλάξαντας νιμβύνων, τοὺς ἰδία παίσαντας ἐπανορθοῦσθαι πλίτας. παντὸς μὴν οὖν διὰ ταῦτα κατιφρόνησα κέρδους. ἐ ὀμεταμέλλω τῆς αἰβουλίας, πειέσησι δήμοι τὸ πρᾶγμα συμφάντες ἄνος. ἐ κακίας ἔλεγχον πιεῖπι, τὰ φιλανθρωπίας χάριν. ἐβουλόμην μὴν οὖν, μήτε τῶν τῆς πόλεως ἐπιμνησθῆναι κακῶν, μήτε τοῖς ἔυ παθοῦσιν ὀνήδισαι τὸ χάριν. μικροψύχως νομίζων ἀνδρὸς εἶναι ἐ ἀπροκάλυπτον τὸ πρᾶγμα. μῦν δὲ ἥκω περὶ τούτου βουλὴ, ἐ ἃ πάρεδοξε καὶ ἐμοῦ τῆς τυραννίδος γραφὴν, ἂν ἀναγκάζωμε σωτόμως τά τε πιεῖστον πόλεμον ὅπως εἶχεν εἰπεῖν, ἐ μὲ δίκης ταῦτα ἅπασιν δικήσασθαι γνώμης. ἔμοὶ γὰρ ὅ τας. πάλαι παρ' ἡμῖν ὦδικασαι φορὰ πνεῦσιν, ἐ δωροδόκων, ἐ οἷος ἔβος γέγονε, ῥήτορων, οἱ μικρὰς ἔχοντες κατὰ τῶν πλιτῶν ἀφορμὰς, εἰς ὕψος τὰς αἰτίας ἦγον. θορύβου δὲ ἐ κραυγῆς τὰς ἐκκλησίας πληροῦντες, τῶν ὀείων ἐλαύνειν ἔξωθεν δῆμον, τοὺς ὀδὲν ἧμπρὸν λυπήσαντας, ἔπειθον. τοῦτων πρεσβύτων μεταδόσι τὰς πρώτας ἔμφυλον βίπι μάστες πολιτείας ἐλπίζοντες. ὥστε δὲ οἱ μὲν, βοὺς γυναίους, ἐ μεγαλόφρονας ἤλαυνον πλίτας, ἐπερύπετο δὲ βῖς πλεμίοις τὸ πρᾶγμα. ἐλ ἀνέβαινε δὲ οὐδὲν αὐτοὺς τῶν γιγνομένων, τό τε πρῶβυ μεγάλας κατὰ τῆς πόλεως ἔσχον ἐλπίδας, ὅ τε-

ΗΜΕΛΕΤΗ.

Μὴν ἐυσεβὴς ὧδι πασαὶ ϵ̓ φιλάνθρωπος δῆμος, ἀμϕὶ φότερα μὲν βαν μάλ᾽. ϵ̓ δικαίως. τῶν τε κατὰ τῶν πλημμιωρούντων ὀργὴν, ϵ̓ τῶν ὑπὲρ τῶν ἀτυχούντων ἐπαγγελίαν. οὐ γὰρ καινίας τῶν αὐτῶν ἐλεγχον. ἀλλὰ ῥητὰς τὰς ἐπιδόσεις ἐποιησάμην. ὅθεν αἴδ᾽ ὦν ϵ̓, ἤκουσμαι ἀμενῶς. ἐδίδουσι δ᾽ ἂν ὑπόπτως τῶν χάριν ϵ̓ προθυμότερος τὰ λαμβάνοντος ἦν, τῶν ἐκτὸς πράγματος ὠφέλειαν ποιῶν. ἐπεὶ δ᾽ ὅσοι φὸς ἔστε, ϵ̓ τὰ λόγω δημοτικὸς, κατηγορεῖ μὲν ἐμοῦ, φθονεῖ δ᾽ οἷς ἐυτυχοῦσι. μισεῖ δ᾽ τῶν ἐυμορίαν, ϵ̓ τυραννίδος ὑπόϕιαν ἐμβάλλει. κατὰ τὰ τοιαῦτα τῶν ψυχῶν δὲ δυσκόλως τῶν πειρανεῖ νῦν πρὸς τῶν τῆς ἀρετῆς ἀμείβειν. ϕῶς δικασῶν ἀνδρῶν οἷος ἔσομαι πολίτης, ἐξὸν πολίτας κινδύνου ἐλυόμην, ἀναζητοῦσα. ϵ̓ τοσούτους συκοφάντας μισοῦσα ξένους, ὅσους ἐγὼ τοὺς ἀλιτηρίους ἀποτρέφομαι δυσμενεῖς. ὁ μὴν οὖν καλύπτορος μόνοις ἀεὶ μισοχολάζοντα βίῳ ὅπλοις εἰδὼς ϵ̓ γραφὰς ἅπαν γεγραφάμενον, ϵ̓ πεφυγόντα πώποτε, μεγάλαις ἐλπίσιν ἀναπλώσας ἐλπίσι, ϵ̓ νικᾶν σοφιζόμενος οἴεται πάντες, οὐδὲ μιμεῖσθαι μαχόμενος ἤθελεν. ἐγὼ δὲ ῥᾴμα, ϵ̓ δικασὰς ἄρ᾽ πρώτους ἰδών, μᾶλλον ἔδεσε τεθάρρηκα. εἰ μὴν γὰρ ἕτεροι μὴν οἱ τότε πείσαντες, ἄλλοισι δ᾽ οἱ νῦν δικάζοντες ἦσαν, ϵ̓ ὅτι τῆς ἐμὰς ἀσφαλείας. ὅ τι τῆς εἰς ἐμὲ μείξειε τε ψήφου, εἰκότως ἂν ἀπολαβόμην, μὴ μελέτω ὅδε φρίον ἴσως τὰ δικασταὶ, πείσαι ῥᾳδίως θυμοδὲ νέτερον τέως, ἢ πλείστης νικᾶν ἐγνωκότος. ἐπεὶ δ᾽ μέρος ὑμεῖς μοι τὸ πικρὸν ϵ̓γένετο πρᾶγμα ϵ̓ τὰς ἐμὰς ἀεὶ μὲν τὰ τῶν ἄλλων ἀδίκημα, ἀπέυλαβόμαι τοῦ καλυπτόρατος τέχνην. ὧδε

αἰσχύνη πρὸς. ἵς ὁ πονηρὸς υἱὸς ὀφείλει τῶν τοιούτων κόπων δίκην. σὺ δ' ἐκλιπὼν τὴν θάλατταν, καὶ βοῆς ἐμπλήσας τὸν οὐρανὸν, ἐν ταῦθα ἥκων. φίλους μὲν, πεφευγότας, οὐ ζῶντας, ἐφεῦρες. ἐχθροὺς δὲ βίαιον κτῆμα τὸν εὐεργέτην. τὸν ἀπαλλαγέντα σε τοῦ μὲν τοσοῦτον κακὸν ὁρᾷς. ἀλλὰ νὴ τὰ ἱερὰ τοῦτό ἐστι. ζῇ γὰρ ἀληθῶς. καὶ ὁρᾷ σε. καὶ τὸν πειρῶντα πάντα θαμβῶν ἀπέλαβε λόγον, ἐγὼ δ' ἄλλα μὲν καὶ ἀπόδομαι τοῖς νενικηκόσιν. καὶ πρῶτα τὰ γενόμενα. ἐν δ' ἐξετάσει τοῖς δικασταῖς. δέομαι μὴ φθόνῳ πολιορκεῖσθαι, τὴν ἀλήθειαν αὐτῶν. ὅσα ἐτόλμησε πρὸς τοὺς ἄλλους, καὶ συκοφαντήσας τὴν ἀλήθειαν, λέγων αὐτὴν πλανᾶσθαι τὴν ψυχὴν τῶν τοῖς κακοῖς δίκην. προσπίπτεις οὖρεσιν οὐρεσ. τὴν παράνοιαν, τὴν παρὰ τοῦ παιδὸς. τὴν ἀπὸ τῶν λόγων, τὴν παρὰ τῶν ἔργων. ἐκείνη δ' εἰ τοῖς πύθοιτο, πῶς μᾶλλον ἀμύξῃ τὸν πρόσωπον, ἢ ὅτι εἶπες σὺν ἀπίστοις.

¶ Diues homo quom egregiũ facinus perfecisset: Muneris loco petiit exules reuocari: Rursus Benemeritus de patria petiit i fames ad honores restitui Tertio quom se probe gessisset Aperiri carceres postulãs a Rhetore affectatæ Tyranidis accusatur.

ΠΡΟΘΕΩΡΙΑ.

Πλούσιος ἀρισεύσας, ἵνα τύχοι εἰς τὴν δωρεὰν, τοὺς φυγάδας ἐπανελθεῖν. αὖθις ἀρισεύσας, ἵνα τοὺς ἀτίμους ἐντίμους γένηται. τρίτον ἀρισεύσας, καὶ δισμωτῶν αἰτησάμενος λύσιν, τυραννίδος ὑπόθεσιν ὑπὲρ ἑνὸς κείνεται.

σοις μᾶλλον παίζειν. ἀλλὰ ἴσθ' ὅτι καὶ τὸν διαβάλλοντα δεῖ σοι δοῦναι κατὰ μόνα τὴν κατηγορίαν. ἐδίδασκον γὰρ τοὺς, ὡς καλὰ τὰ τοιαῦτα νομίζοις· εἰ γὰρ ὑπὲρ τοῦ διασαμβᾶν διδόντες δίκην ἄταν ἀκτεῖς, τὸν δὲ ἀμυνάμενον ἄπαν τὸν δίκην ἔπλεξε, πῶς δὲ ἀνόμαθετεῖς ἐξεῖναι τὰ τοιαῦτα ποιεῖν. δῆλον ὅτι δὲ τοῖς βιοῦσιν, ὡς καὶ δὰν αὐτὸς φύγοις τὰς βιαίους ἡδονάς. ἀλλὰ μὴ ὑμεῖς γε ὦ θεοί· τὴν ἥφωτὰν ἡμέτερα αὐτῶν διαβάλλοιτε. οὐ γὰρ ἔστιν εἰ κατὰ σμοιν τέμα, τὸ λυσιτελοῦν τε πιμωρεῖσθαι. δῶσι τε γὰρ βίος ἀμοῖς οἰκάζειν περὶ ὑμῶν, ἄμα δὲ ἐπεὶ καλὸν. πρέπει δὲ ὑμῖν οὐ σεβοῖς. δι δασπάλους χλιεῖσθαι σωφροσύνης ἀμοῖς. δι δαμὰ δὲ, τὸ τλῶ δίκην ὑφ' ὑμῶν ἦν ἔλαβον ἐπαινεθῆναι τὴν ἥφω. εἰ δ' ἄλλο πυνθάνοιτο, μισὰς ἀπασίας ποιήσει τὰς πόλις. καὶ φθάσονται βύς γάμους, αἰῦρεῖς. ὥς τὸ λίγας ἐν πολλῶν εἰς ἄνδρας ἴέναι παρθένους. μαρτυρία γὰρ ἔσαι τοῖς ἀσιλιγιέροις τῶν νέων, βῦμὴ δεῖν ἐπὶ τοῖς τοιούτοις ἀποθνήσκειν. τὸ γὸν ἀπαντὸ τὰ ἐμὶ δίκην βῦκτεῖναι δεδωκέναι. σοῦ τοίνυν καλὸν παράλλασσεσθαι τοῖς νέοις ὧν τὰς φυλαττομένας γάμοις τλῶ ἡμετέραν γνώσιν. καὶ δαῦ γὰρ ἐς ὀλιγοδίκαιοι. τοὺς ἀνοῦς σωφρονεῖν. ἀλλοῦ κὲ παίρεσθαι βρέζειν. καὶ διὰ τοῦτο δαῦρα τοιμοὶ ἐ λιμοὶ. ἐ τὰ ἐξοῦνου βίλη. ὅπως ὀφόβους βῖς ἀνοῖς ἀμείμους ποιεῖ τὰς γνώμας. μαθέτωσαν δὲ τῶν ὠθιμιῶν περιέναι, ἐ τῶν παρθένων ἀπέχεσθαι, καὶ πασῶν. ἐ παντὸς καὶ διὰ πάντων τῶν καιρῶν, νήφοντες. μεθύοντες. ἔννυξίν. ἐν ἡμέραις. ἐν ἀγροῖς. ἐν ἄστει. πλουσίων. πενομένων. εἰ δὲ ἁπᾶν δύναιντο ξίφη τοῖς πρᾶσιν ἐλκέσθω. βύτων ἐπρεπίσι νομοθέτλω ὧ πόσι δονεῖναι. σὺ δὲ τῶν ἐναντίων ἐθέλοις, πρόνου παῖς ὤν. ἐ διὸς ἀδελφός. ἀ γὰρ εἰκαὶ αὐτὸς εἶχον παρ' ἐμαυτῷ τλῶ μέρα, ἐμὲν ἀποκτιννύναι τὰ χλιεῖσθαι σωνδικημένον ἡμῖν· καινία γὰρ παιδὸς

ἀλλοὐτότε προσῆλθον πρᾶξαι πεῖραν, ἀσθενὲς τὸ θεῖον μάτην. διὰ λίτης μὲν σχοίμην ταῦτα ποιῶν ἀπώνης. εἰδ' ἐκείνων μὲν ὧν κρείττονα τὸν ἔρωτα τὸν ἐμὸν συγκρίνειν συγγνώσομαι, σύνοιδα δὲ τῷ μὲν δυνηθέντι τὴν ὀργὴν ἐνεγκεῖν ὀργὴν δικαιοτάτην, σφοδροτέραν εἰς ἀνάγκην ἔρωτος. ὁμῶς γὰρ δίδωσί τι καὶ βουλεύσασθαι, καὶ πρὸς ἑαυτὸν εἰπεῖν. ἐκ δὲ ἐπαράξασα τὴν παρθίαν, εἰπὼν μανίας ἄρτι τὸν κεκινημένον. καὶ μέχρις αὖ τὸ χαλεπὸν ζητῶ. αὖτε μεταλήψεσθαι. αὖτε δὲ μέλλω ἀκέσασθαι. αὖτε μεθυπασῶν ἐποίησε. τί δ' ἂν ἔδρᾶ καὶ θυπασῶν ἑτέρων ἐπὶ τοιούτοις. ἀθῶμον ἀπέφασιν ἐμὸν ἀλιτρόθιος. ἀκδὲ θυσίαν ἐκώλυσιν. ἀκδὲ τῶν ἱερείων πρατῶν ἐμῶν ἐπάταξεν. ἢν μὲν γὰρ αὖ καὶ ταῦτα δρᾶ. τοῦδε παρόντος ἐλάττω. θυγάτηρ ἀπόλωλέμοι. θυγάτηρ βεβίασται. θυγάτηρ πατρὸς παρθένος. παίδων δὲ ἀδὲν τιμιώτερον πρᾶσιν. ὁρᾶτε καὶ τοὺς ἀνοῦ σεμόνον τὰ ἄλλα ὑπὲρ αὐτῶν ποιοῦντας τὰ μὲν ἐγγύς, ἰασθε, ἐνθαλάσσης ἔγον ἐν τοῖς ὅπλοις δέως δεχομένους θάνατον. καὶ ἄπωτοῦτο μέγα. τοὺς μὲν γὰρ ἐν αὐτοῖς καὶ φρόνησας. ἀλλὰ καὶ τάθηλα ταῦτα, ὑπὲρ ὧν ἕτεκε σῳῶντα ὁρῶμεν. καὶ αὐτὰ μὲν εἰπλήξαις, τάχ' ἂν ἠσυχάσαι. τῶν ἐμῶν εἰπροσάψαιο, μέγας ὁ κίνδυνος. καὶ ἀθῷον ἀπελθεῖν. ἀκ ῥᾴδιον. ἐμὲ δὲ ἐχρῆν ἀλλοίπτως καταπεπολεμημένης, καὶ ἀνῶν καὶ θηλείων ἐστὶν ἐμαυτοῦ παῖδα χειρόνα. ἢ σὲ μὲν ἔδρᾶ καὶ δίκην λαχεῖν, καὶ τιμωρίαν ζητεῖν λαβεῖν καὶ διὰ τοῦ τοδὶ υροσωπαγαγεῖν τοὺς θεούς. ἐμὲ δὲ βούτοντα πραγμόνα καθεύδειν. ἢ καὶ τίνες ἂν ἦσαν προσδοκίαι παρ' ἐμοῦ τοῖς ἀνοῖς ἀγαθῶν, ἢ παιδὶ διὰ τοῦ βπαρ' ἐκείνων ἐμοί, τοσαύτη μου περὶ τοὺς οἰκοφθόρους ὀλιγωρία κεχρημένῳ. πῶς γὰρ ἔμελλον δόξειν ἀνοῖς ἔσεσθαι χρήσιμος, καὶ βοηθεῖν ἐθελήσειν, τὰ πρὸς τὸν ἐμαυτοῦ παῖδα δίκαια προδεδωκώς. παρ' ὑμῖν δὲ τοῖς θεοῖς τοῖς ἀνθρώποις δόξα πράως ἐμὴν ὀφθῆναι καὶ σύνεσιν. ἴσως δ' οἶμαι κακίας, τό, τε μὴ τὰ μικρὰ παρορᾶν εἰδέναι. τό, τε κἀν τοῖς μεγί-

κεν. αὐτὸ δὲ τοῦ βέλτιστου μᾶλλον, ὅπερ τῶν ἀπροσκόπτων ἐστὶν ἐπιθυμῆσαι. ὡς θ' ὁμολογῶν αὐτὸ μὴ τεθνάναι. εἰ δὲ ἀπιθυμῶν ἀεὶ παρθένων, ἃ τὰ αὐτὰ δρῶν προῆκε, καὶ ἐκεῖ παύεσθαι, τοῦτο αὐτὸν ἔσωζεν, ἡ ἀπιθυμία, καὶ οὐκ ἂν δίκην ἔφουσε δίκης τυχεῖν ἐκεκώλυτ' ἂν. Ἢ τοῦ ἀδικήσοντος ἀπιθυμία μὲν ἀλλὰ τὸ τῶν ἀδικημάτων αἴτιον, σωτηρία ἐστὶ καὶ δεῖ τοῖς σπουδαίοις. μία μὲν δὴ ἀπολογία μόνη, τὸ μὴ πεπονηρεῦσθαι. εἶτα συμφωνησόμεθα τοῖς διὰ πὶ θυμίαν πακὰ ἐργαζομένοις, συμφωνησόμεθα δὲ τοῖς διὰ τόδε θανεῖν ἡρημάτων πακὰ ἐργαζομένοις. ἐν τούτῳ δὲ πολλῶν μὲν μεγάλων ἀδικημάτων ἀπολουῶ δίκαι. τοίνυν διορυχῆς. ἀφῶν. ἱερῶν δὲ παρὰ τῶν λαόν. καὶ φλιηφόρων ἐπιλησία. δὲ παρὰ τῶν τὸν θάλαττα ἀκουσόμεθα κείνομένων, πτωχείας ἐγὼ μὲν κληρονόμος ἐκεῖμον. ἢ πόρων. ἔχρηζον. ἀλλὰ δεῖ πρὸς τοὺς τοιούτους λέγειν. ὅτι ἡμῖν πολλαχόθεν ἀπωλεῖν. ὡς περί τεροι μυρίοι πένητες. ἦν δὲ δὲ λιμῶ πρῶτον ἀποθανεῖν. ἢ τοιαῦτα ἀδικεῖν. καὶ οὐκ ἔχρην ἀπλῶς θῆναι φησιν. ἀλλὰ μετὰ μαβουλεύσασθαι περὶ τοῦ πράγματος. δὲ ἀκούετε μεμνημένοι γάμου. καλὸς γε ὁ γάμος διαφθεῖραι πρότερον εἶτα γαμεῖν. λέγει δ' ὅταῦτα ὁ νόμος. ἀλλὰ τὸ ὁ γάμος ποιεῖ τὸν μίξιν. καὶ ὅμηρος σωφρονεῖ τὰ σώματα. διδοὺς πράττην ἁμὶ πωτοῦγομα τοῦτ' ἔσχε. σὺ δὲ με ἀξιοῦ καὶ θεοὺς ἐν τοῖς τούτους σωφρονοῦντας γάμους. καὶ λοιὸν ἀπόλλω παρακαλεῖν τὴ πῶδιν. δὲ τί σαφέστερον μαγειρικὸν τέρος νύμφην παραδιδόντος τοῦ πρὸ ἑαυτῶ δεδωκότι τὸν πόρνην. θαυμάζω δ' ὅπως ἐμὲ μὲν ὧδε εἶν μηδὲν αὖθις σοῦ ποιεῖν. τὸν δ' σὸν υἱὸν ὧδέν ἀδικοῦντα νομίζεις, ἀφεῖναι μὲν ἐμὲ, δὲ τὸ πεῖσαι καὶ διαλεχθῆναι. καὶ τὰ παλαίσαντα δ' τὸν ἀθλίαν παρθένον, ἔδωμε πρὸς σέ εἰπεῖν, πόσῳ δον ἀδικεῖμε ἀλιτρόθιος ; διατίμηκεῖνον πρὸς ἐμὲ ταῦτα εἰπεῖν πρότερον. βάλομαί σοι καθεῦσαι. τὸν ὥραν ἀλλ' ὅπως τεθαύμακα. πείνπ ειον ἀκάξιον συμβῆναι πείθω. εἰδ' ναι δὲς βούτων

καὶ δῆσαι. τοῦτο δ' ὃ σφόδρα ἐπιτιλικοῦτος; τοῦτο ἀλυπότατος βαβιασμένος. ἄ τισι μικρὰ τὰ μὲ φαίνεται. ἐμὲν, ἀπόλωλε. τόν δ', δεῖ παιδόντα ἀδικεῖν. τί γὰρ ἂ ταῦτα ἀλίγος. γελοῖ; καλλάγε σωφρονιστέος. ἀπέχομεν ἀδ' ἀλλιρροθίου, κατὰ πείρων ὥσαν τις τῶν παρθένον. ὀφθαλμὸν ἐκκόψαντος. μέρα πανηρωκότος. ἀλλὰ μέρος ζῶσώματος. αὐτῶν ἀφιλομήνα τῶν ψυχήν, οἱ δ' ἀγνὸν τελέσαι τοῦ ζῆναι φαίνεται. ἐμοὶ μὲν γὰρ τὸ ζῶν τὰ ὀδυνᾶσθαι δεῖ τὸν μᾶλλον ἢ τὸ μὴ πεπονθέναι. τὸ μὲν γὰρ ἐστιν ἀδεινὸς αἰσθανόμενον, κεῖσθαι. τὸ δ', τὸ κόμνον, ὠθυμεῖν, θανάτου. ἅτις κίζωσι αὖ τὰ τοῦ τεθνεῶτος ἐκείνα διαὖ τὸ ζῆν ἀθλιώτερα. ἐ γὰρ ἂ παλαιότης ἧς τὸ πρόσωπον. ἐ δ' παυσκλαίου σαυτῶν, ἐ δὲ λόγος. ἴσως δ' πέτρα καὶ ἀλυπότατα διαλέγεσθαι. κεῖται δ' ἂ σῶμα ἐνδοῦσα τὸ σῶμα κακοῖς. ἆρ' εὐδυστυχεῖ πεποιοῦσα; εἰ δ' ἐμοίμανεν ἀλλιρόθιος, καὶ τὸ ἰατὸν αὐτὸν ἐδήμασιγοῦ, ἴδειν, ἀπαλείνην δ' μὴ; καὶ βιδήμον μὲν κἀκεῖνο. πολλῷ δ' δύπου δῆρον τοῦ γαμεῖν ἀδικεῖσθαι γάμου τυχεῖν. ὡς πρὸ γὰρ γαμέτον ἃ πεσεῖν ἐπεσεῖν. τὸ δ' μὴ τὸν ἀρμόνια ἔσεσθαι. ἐράσθην γὰρ φησι. καὶ τὸν ἱερῶς μεγάλην τίπνα καὶ πολλὴν εἶναι δύναμιν. ἐ μηδενὸς ἀπέχεσθαι, μὴ δ' αὐτῶν τῶν θεῶν. ἐ ἐκλοιδόρησε τοῖς κατὰ τῶν θεῶν λόγοις ὑπὲρ τῆς ἀνδρασίας ἀλλιρροθίου μέρος. ἐγὼ δ' θαυμάσαι μάλ'. εἰθὺς ὢν οἶρως, κακῶν δίπος. ἀλέγω θεοῖς, ἀλλὰ λίαν πεπίσγηται. θεοῦ γὰρ οἶμαι παύσην καὶ σύδ' αὐτὸν λέγεσθαι ἀναγκάζην μαίνεσθαι. ὁ δ'. φιλίας μὲν δικαίας ἐνεργάζεται τοῖς ἀνοῖς. ἀδίκοις δ' μίξεσιν, ἐκείνων ἀφελοπιεῖται. ἀλλὰ ὑπὸ τῶν ἀδυνατούντων σωφρονεῖν ἀδικεῖται, ἧς αὐτῶν μέθης ἐκεῖνον αἰτιωμένων. ἀ καὶ τῶν ἐντοῖς βιούτοις ἄπορ πίων ἐκεῖναι φασιδίκας αὐτοὺς ἐξαπατῶντες. ὁ τανοῦν ὡς ἐπεθύμησε λέγεσ, αὐτὸ τὸ ἀδίκημα λέγεσ, καὶ διὸ τὸν δίκην δίδω-

ἥδομαι. καινωνοὶ τῆς ἀρχῆς ταύτης εἰσὶ μοι ἄλλοι θεοὶ ὧς περ
ἀμείλη καὶ ἀάθεντα. καὶ ὅπου περᾶν συμπίσοντα σταλάσσοντα μάχε-
σθαι, χωροῦ μὴν ἐπὶ τὴν βύσσην θέαν. καὶ ταῖς ἀρεταῖς τῶν ἀρι-
στέων τοντερ πόμεθα. ἀλλ' ἀνεῖς τὰς πόλεις διὰ τοῦδ' ἀσεύοντες
δυσπροστυχάνοντας σφάπομεν. ἀδὲ ἐπερχόμεθα τὴν γῆν, τὴν
μὴν εἰρήνην ἐξελαύνοντες, εἰς πολέμους δὲ καὶ μάχας ἄγοντας τὰς
ἀνδρῶν ὠθοῦντες. ἀλλ' ἔδοξε τῷ διὶ καὶ βουλὴ βασιλεῦσι τὸ μέρος.
εἰδὲ μιαιφόνου μεφῆς, καὶ μίαν ταύτην ἔχειν ἡδονὴν, τὸ τιμὰ ἀπο-
κτίννυναι, εἰσὶ τῶν θεῶν ἀνόλιγοι ἐκθυτῶν παῖδες βύοντες τὸν
αὐτοῦ διὰ τὴν ἐμὴν ἀπολώλεκε δεξιάν. ἰὼ τοὺς ἄλλους. ἀλλὰ τοὺς
οὐδὲς ἀλλιρόθιος, διατί μὴ τῶν ἔργων ἀπέβαινεν ὑπ' ἐμοῦ, εἴπερ αὖ
τόπου δὲ ἔργον ἐστὶ μοι, τοτὶ νὰ ἀπὸ σφάτην. εἰ μὴν γὰρ φύσηβι-
οῦτος ἐγὼ, πάλαι μὴν ἐδόκουν φανῆναι τῆ φύσηχρεώμενον. εἰ δ' νῦν
ἤρξάμην, πῶς ἅπας ὁμέρονος ἀκούσηκαὶ ὡς. ἀλλοῦ δὲ τὸ ποιῆσαι
ὦθεοὶ τὸν θάνατον. ἀλλ' ὁ πάλιν δ' ἀγαπάζομαι λέγειν. οὔτως ὅρκι-
θῶν ὥς φησι τῷ τεθνεῶτι, δυσμενοῦς ἔργον εἶναι λέγεσθαι ἀλλά
τις ἀναγκάζων τὰ ἐκείνα κακά. ἰδοὺ δὴ λέγω. καὶ πάλιν ἀκούετε.
ἀπέκτηνα. ἀλλὰ βιαζόμενος. τὸν παῖδα δ' ἔκτηνας; δὲ ἐγὼ τὸν
παῖδα παρθένον. ὤφελον ἂν δίκην, εἰ μὴ ἀμυνόμενος ἀπέκτονα
νῦν δὲ δίκαιον ποιεῖ τὸν φόνον τοτετιμωρεῖσθαι. ἀδικτὶς γὴν ἔνα ἀτα-
μυνόμενον κωλύειν πρεσβύτερος, ἀποκτείνας, δὲ ἔδοξεν ἀδικεῖν.
ἕτερος ἕτερον νῦν ὡς ἀπόμενον τῶν αὐτοῦ διαφθείρας, ἐπὴν ἔθε-
λοι δο εἰ ἀπλάκις ἔδοξε φόνον. καὶ δὲ εἰς ἐμὲ μεταβ. διατί γὰρ
φησὶν δὲ ἔσεφρονεῖτε, καὶ δὲ ἀπὸν ἦν ὁ ἀμυνόμενος. εἰδὲ ἀντὶ κεί-
νων. ἄδικτιμες τεθνᾶσιν, τί πάσχοιεν εἰκότως οἱ ἀδικοῦντες ἀλη-
θρόθιον. δὲ ἴσε ὅτι παρθένω πάντα ἐστὶν ἃ παρθενία. γάμος. ἀνὴρ
παῖδες, ἐλπίδες. βίος. τὸ δύνασθαι γυναῖξὶν ὁμιλεῖν; ὁ δ' ὥσπερ
βαλὴν ἐχούσης ἀπολαμβάνει τῆς δίκης. καὶ ἀνάψησι καὶ μαστιγῶσαι
καὶ δῆσαι.

ῥᾴθιον ἰέναι, ὡς τἀμέγιστα ἡμῖν κεκαθισμένον. δικαίως μὲν οὖν τότε κεῖνόμην. καὶ δίκην ὑπῆλθον τὴν ἐσχάτην. ὡς ἅπαν τὸν θεῶν καπισχύτων τὸ γένος. ἀλλ' ἔδομε μετὰ πρεπούσης ὀργῆς, τὴν προσήκουσαν ἔπιθεῖναι δίκην, ἐλεήσαντας δ' τὸν ἀδικοπότα. πῶς οὖν κεῖνομαι πεπονηκὼς, ἄνδρας, εἰκότως ἂν ἐγκαλούμην ἀλλ' ὅμως οὔτως οὔσης δικαίας τῆς πράξεως, φόνου δίκην ἀπέτισων ἡκί. ἐπαιδός ἐστιν ὧδε φησὶν ὑπὲ μᾶς εἶναι τὸν πατρῴδως ἀλλοτρόθιον ἀπέκτονα ἐρωτᾷ. πρᾶγμα συγκοφάντην ποιῶν, ὃ τοῦ παιδὸς ἀδελφός. τὸ μέν ὅτι ἰθύνικα λέγων. τὸ δ', ἐφ' ὅτῳ παρελείπων. καὶ τὸ μὲν τῆς χθρὸς ἔργον τραγῳδῶν. τὴν γνώμην δ' ἔκλεξε ὑπερίτησιν, ἀβουλόμενος ἐξετάζειν. καίβιβ σαύτην ἰσχὺν ἔχουσαν ὁρῶμεν παντοῦ τὴν αἰτίαν, ὥστε ἐ βουλόμενός τις δρᾶσαι κακῶς, ἀμύνδην κωλυθεὶς μισεῖται. ἐ ἐυεργέτησαι βουληθεὶς ἐ μὴ δωληθείς, ἐμένυεργέτης εἶναι δοκεῖν ἀεὶ βοῦ τέλας ἡγοῦμαι πλέον ἔχειν. ἐ ταῦτα δὴ ἐ τοῦτ' ἂν βοῦ ηριτέσθω. ἀπέκτονα. διατὶ. φθονῶν τούτου τοῦ παιδὸς. ἐ μηδένα ἐμοῦ ἐγκαλεῖν. ἐ μαντοῦ κέρδος ἡγούμενος τὴν βούτυχημί αν τερπόμενος, εἰ ἀριθῶτος. χαίρω μὲν οὖν τῆ βούτυχημί ᾳ ὡς ἥκιστα. ἐ χθρὸς ὢν τοῦ παιδὸς παλαιὸς ἐ διάφορος. ἐ δυσμενὴς. ἐ τρυφῶν ταῖς βοῦ βίου συμφοραῖς. εἰ μέν τις ἐμὲ ταῦτα ἔδρα μύναι, πικρὸς ἂν ἦν ἐ φαῦλος θεὸς. ἐ δίκην ὀφείλω ἐ σιωπῶ. ἐ παλαφίσασθαι. εἰ δ' οὐδέν μ' ἂν βούτων ἐξελυθεῖν. ἀλλὰ τόθ' ἅ δ' ἀμφότερα, ἐ ἀδέσμαι. ἐ ἀ πέπομεν. ἀ δ' ἀ μὲν καὶ μὴ παθεῖν οὐ δικῶν, ταῦτα αὐτὸν ἐσμὲν δικαίως, τίμασθιαβάλλεσθ' ὁμολόγουμεν ὑπερβάσθομαν ἀγαπᾶσαν ἁπλῶς δ' εἰς φόνων ἔπιθυμίαν ἀναφέρεσθ' τὸ πεπραγμένον, ἃ δ' ἄλλο πείθων λέγει, οὐ λιμαίνομαι. ἐ τὰ κάκιστος εἶναι ἔπιθυμῶ. τὸ δ' τῶν ἄλλως φόνων ἐραστὴς μανίας. ἐμοὶ δ' ἀρχὴ μὲν εἰσπλεῖ πάλιμοι. σιοπῶ δ' ἐ ἐνίκεί νοις τοῖς ἀδικοῦντας. τοῖς τὰ ἀδικουμένους. καὶ τῶν ἀδικηκότων τὰ τῶν ἀδικημένων πιπλόντων

ἀδικημένην, τὴν καλήν. ἐγὼ γὰρ ἀκούσομαι. ἢ δ' ὃς· ἀλλὰ μᾶλλον ἔν γε τοσούτοις πλείοσιν ἤκουσε παρ' ἐμοῦ περὶ σωφροσύνης λόγους καθ' ἑκάστην ὡς εἰπεῖν τὴν ἡμέραν. ὅτι ὠθύγατερ. ἀπόβλεπε πρὸς τὴν διάνοιαν. καὶ πολλοὺς ἐξέτους ἀπροσκλαύοντας διαβοῦσα. εἰ κοσμεῖ κάλλη. κάλλος τῶν τῆς ψυχῆς. τῶν δὲ σώματος. κάλλος δὲ ψυχῆς εἶναι παρθένου, σωφροσύνη, ἃ τοδιαλήσεται τοῦτο ἀκριβῶς μήκει γάμων. ἐπὶ τούτοις ἐδίδετο. καὶ πρὸς αὐτὴν πολλὰ τοιαῦτα διελέχθη πολλάκις ἀπορίνετο, ἃ ἐσωφρόνει. παῖδα δὲ οὖσαν ἐσκόπως ὁ πόθος ἔπαισε τὸν ἀλλιρόθιον, ἔβρεξε καιρὸν ἀφορῶν πρᾶσι ἃ κόραις. δὴ δὲ τὰς καρδίας ἃ αὐτὸς ὦ θεοί πειρασμαι ἱκανῶς. ὃς δὴ πολλὰς ἀνὴρ θυγατέρας, δυσμενεῖς ἀπέφηνε. τὸ, ποσσάδων εἶναι παῖς. ἐφόδιον πρὸς τὸ ἀδικεῖν ἐμέ. τοῦτο γὰρ ἃ σὺ πᾶσίν σου τοὺς κακῶς παθόντας ἀναγκάζειν. ἀδικεῖν δὲ λαμπρὸν. ἀ δὲ γαμικὸν ἡγούμενος ἐν ἀνδρῶν τέκνοις ὠδῖσι καὶ τὸ θράσος. εἴδωλεῖς ἀλκίσασιν τὴν ἐμὴν, ἀδίκοις ὄμμασι. καὶ ἰδὼν ἀκέπαλξιν ἑαυτῷ, μὴ τῶν βιούτων ὠθυμεῖν. ἀλλ' ὡς ἔμπεσε τὸν ἐμοῦ, ἢ μὴ δυναμένου τοῖς ἐμαυτοῦ βοηθεῖν. ἔδοξε ματος παρὰ μίννενικα κόρις, ἐξεῖναι τοῖς βουλομένοις εἰς ἡμᾶς ἁμαρτάζειν, πρῶτον μὲν προσέπεμπε τοὺς πειθομένους αὐτῷ δι' ἀλλοτρίων. οἰόμενος αὐτὴν εὐθέως ἐνδώσειν. ὑβρίζων πρώτη τὴν ἐλπίδι. ὡς δὴ ν παῖς ἐμὴ, καὶ ἀπειπάσθαι, μᾶλλον ἀλγοῦσα τοῖς ῥήμασιν, ἢ εἰ τέτρωτο, τὸ μὲν αἰσχρὸν θεῖναι ἃ κατασχεῖν ἑαυτόν, τὰ πρὸν ἐνόμισε. ἐπειθὼν δὲ δρόμῳ. ἃ λαβόμενος φευγούσης, ἐ πιθὰ πείθειν ἀπειλῇ, προσῆγε τὴν βίαν. αἰσχύνη περιβάλλων τὴν κόρην, πρᾶγμα ἀφαιρούμενος, οὐπάντα τὰ ὕστερα παρθένῳ. τοιοῦν εἴδωμεν πειθὼ τοσσάδων, τούτων τετολμημένων. τὸν μὲν, ἐπαινεῖν τὴν δὲ δὴ πείθειν μάλα παίνειν. καὶ τὸν μὲν, καλόντι τε πειθὼ κέναι νομίζειν, τὴν δοῦ κεκτῆσθαι, δαπρύειν. ἢ καὶ στεφανοῦν ἀλλὰ

δὴ καὶ τοῖς ἀθηναίοις ἀγνίσαι τοῦτον τὸν πάγον, ὃν μίσους ἐνίοτε πλήσειν ὀφονὰς οὗτος, ἐπαυξηθείς.

ΕΤΕΡΑ ΜΕΛΕΤΗ ΕΚΤΟΥ ΕΝΑΝΤΙΟΥ ΟΑΡΗΣ

Ἀκηκόατε μὲν οἱ δοξίας μᾶλλον, ἢ κατηγορίας ὦθεοί. καίτοι καὶ ὑμᾶς ἐγὼ οἶμαι δεῦρ' ἐλθεῖν, οὐταῦτα ἐλπίσαντας, ὅ τι ποσφδῶν ὁμίλας οὗτοσὶ, πλείοσι βλασφημίαις, ἢ περὶ ὧν ἔλαχε μοι τὴν δίκην, χρήσεται λόγοις. ὃδ' οὔτως αὐτὸ παύσει ποιήσειν, ὥς τε καὶ προῖσαθ' ὑτιγιόμενον ὑμῖν. καθόμην γὰρ. ἐγὼ δὴ οὐταῦτὸν ποιήσω πρὸς ὑμᾶς. ἅπαν γὰρ, εἰ ἁμὴ καλῶς πεπράχθαι φημὶ μιμήσομαι. ἀλλ' ὅπερ ἐστὶ καὶ δίκαιον καὶ θεῶπρέπον, πράσομαι δεῖξαι, μηδὲν ἀδικηκότα ἐμαυτόν. καλῶς δὴ ἀδέδρακα δράσας τα. περὶ δὴ τούτου πᾶν εἴ τι πικρὸν ἔξωθὺ ἀγῶνος εἰπεῖν ἔχει, φείσομαι. ἐδὲ μὲν οὖν κατηγορον ὑμῶν εἴπερ ἐβούλεθ καλῶς, καὶ εἴτις ἕτερος ἐπιχειρήσει κρίνειν. καὶ τὰ τιθλιμμένα ἀλλιρροθίῳ φέρειν εἰς μέσον. αὐτὸν πάσαπουδὴ κωλύειν. καὶ ὅπως μηδεὶς ὑμῶν ταῦτ' ἐν ταῦθ' ἀκούσεται ζητεῖν. νῦν δὲ τοὺς ὧν ὁ τὴν δίκην μοι λαχὼν, ἔοικεν ὀλιγόρᾶν. ἐλθοῦτῶτε θεῶ πι μᾶλλον, ἢ πρὸς ἔργον ποιῶν. εἰς τὸ δικαστήριον εἰσάγωντὴν ὑβριστοῦ καπίαν. ἐν οἷς γὰρ ἔγω τὴν ἀπολογίαν ἀλλιρροθίᾳ. ταῦτά ἐστι. κατηγορεῖ δ' ἃ δ' τὰν μὴ λέγειν δικαίμην. καὶ ἐμαυτὸν προδοῦναι, λέγοντός τοπᾶσαν ἀνάγκη πονηρὸν ἐκεῖνον δοκεῖν. οὔτως ἀμείνων αὖ ἢμὴν τὴν ἀσυμίαν ἄγων, ἢ τῶν κἀδεσθαι δοκεῖν. τοιοῦτον δ' ἴπος αὐτῷ καθίστάμηκος. αὐτὰ δὴ ὑμῖν τὰ πεπραγμένα, μετὰ τῆς ἀληθείας διηγήσομαι. ὃ δ' τὸν κατήγορον ἀξίωω ποιήσειν. νῦν δοῦ δὴ ν ἀ δικεῖται φαῦλο μηκος. καὶ ταῦτα ἐνθεοῖς δικασταῖς. ἐσιμοιβυγάτηρ ἀλκίππης. ἣν καὶ ὑμεῖς ἴσε. ταύτην λέγω τὴν πρεσβυτάτην

ἀπονίσωμεν τοῖς ἀνικήτοις τετιμημένοις. εἰ δὲ ἀτρεμεῖν δεῖ τοῦ χρόνου προϊόντος, καὶ πανυχίδες καὶ πανηγύρεις. ἐπεὶ καὶ τῶν ἀγώνων ἐστὶν ἡμέρας γίγνοιτο θεωρίας ἀνίσους ἔργα βιαῖα, καλὸν τοῖς τῶν κρειττόνων νομοθετοῦσι πρᾴως ἐφιέναι καὶ βούς μοιραίους ὄντας. βοῦς δὲ γένοιτ' ἂν ἄρειος ἀποφυγόντος. εἰ δ' ἄλοιεν, βέλτιον. τὰ γὰρ παρὰ τοῖς θεοῖς κείμενα καλῶς ἔχει, καὶ παρὰ τοῖς ἀνδράσιν εὐδοκιμεῖν ἀναγκαῖόν ἐστι δὲ προσήκειν τῶν ἀνδρῶν μὴ ῥᾳθυμίας ἀμελέσαν τινὰ πεποιῆσθαι, πρῶτον λιμῶντες αὐτῷ φανούμεθα. οὐκοῦν μοι δὸς ἀλλιρόθιος ἄρας. δὸς δὲ ἐλυμαῖ νεογάμου. δὸς δὲ γομὰς ἀδίκου. δὸς δ' ὑρείζεται ἀπὸ τῶν σπερμάτων διαδοχάς. οὐδὲ τυδωνοῖ κοῦφον ἐξίου κρείττων εἶναι παρὰ τὴν γυναικὶ ἀλλ' εἰς οὖπω γεγαμηκότα, ἅπαν ἓν τὸ δρώμενον. γάμου ὅπερ ἔφην δεδεῆσθαι δυναμένου. συδὸν οὐδὲν διαφέρων, παντὸς οὗ τοῖς ὑμεῖς ὠνησάμενος. τῶν δὲ αὐλοτρώνους ἀφεῖναι φασὶν ἀλλιρόθιον πλεκτόμενον, μὴ περὶ ἀλκίστους τοὺς καλλίους. μὴ πρὸς τὰς συγκλείσεις. ἐξαδελφῶν τε γένεσθαι. σὺ μὲν ἐνδιὸς. ἐγὼ δὲ ἐκπεσὼν δὸς ταύτῃ τῷ θεῷ τῶν σιτίων τοῦ τὸν χάλκεον. μικρὸν ἐπίσχες. ἂν μέτεστιν ἐλθὼν μεταπείσομαι τότε δ', ταῦλος. ὁ μὲν, ταῦτα ἐλιχνίκεται ὤν. ὁ δὲ καταπεπονηρευμένος. ἀκούω καὶ τὸν ἀλκίστιν αὐτὸν δαπρύσαι, τούτων γιγνομένων. καὶ βλαπτόμενος μὲν πρὸς τοῦτον εἰπεῖν οὐδέν. θράσει δὲ μετάβου πρᾶσθαι λανθάνει, ὅπως ἐπὶ τυμφίῳ κειμένῳ. εἶτα δὲ τοιούτοις ἄσματος ἐς οὖνον ἂν ἀρίστοις! ἐβουλόμην ὑμῖν κοινωνῆσαι, καὶ ἀμβροσίας καὶ νέκταρος! ἄνδρὸς δὲ τὸν μέρα οὐκ ἀβελτερίᾳ ἐργαζομένου. καθάρατε τοίνυν τοῦτον τὰ δίκαια. καὶ τοιοῦτος σωφρονέστερον εἰδύναισθε. καὶ παραμυθοῦσθε μὲν ἐμέ. φάντες διαλλαγοῦντες ὑπὲρ ἀλλιρόθιου. φυλάξατε δὲ τοὺς οὕτω πεπιεσμένους. παραινῶ

τὸ τάδι τι πραχθὲν τοιοῦτον, πρατεῖ. καὶ χρῶνται τῷ συμβάν-
τι πρὸς γάμον, πάντως οὐκ ἐμελλες ἐρυθριάσειν, ἀλλιροθίου
παιδισκὸς καλοῦ μῶμος. οὐδ' γε πῦρ ἐκτῶν τούτου φύντων. καὶ
δ. ατίφησιν οὐκ ἐρᾶν ὁμολογῶν, διάσουσαμεῖν ἄξιον. ὁ τὰ
σχύν εὐφαίνειν ἂν. ὅτι ἐδιδίει. τὰ δ' τῶν παίδων πρὸς τοὺς
πρᾶς ἴσως. αἰσχύνης οὖν καὶ φόβου τοιούτῳ γνίσθαι τιμω-
ρίαν! ὁ δ', καὶ συμνολόγηται· καὶ φύσει βελτίους τῶν φόνω
πεπαικέναι βοὺς ἐκτῶν θεῶν. οἱ δ', ἕως μὴ ἀν κάλλιστε σω-
μάτων καὶ ἔρως ἐ τα ἔρωβος. καὶ θαυμά σομται τὰς ἐν ὥρα ἐ
προσίασιν ὁ δ' ἔμος, τιμάλως τέθνικεν. οὐκᾶν ἐπὶ τούτοις ἀ
ξίως. ἀρτιδιδάσκων, ἑώρων ὑμᾶς προσεμβρύους γονλόγον. οὖ
μὲν ὑμῖν ὡς συμφέροντα τοῖς ἐμιθίοις ἐ παινεῖν τὸν φόνον. ἐγὼ
δ' αὐτὸν ἀποφαίνω. μέτρους βοῦτον πεπαικότα, ἐ τοὺβους, καὶ
τοὺς ἀνδρός. τὸ γὰρ ἑτοίμως ἔχειν πρὸς τὸ, ψυχῆς ἀποστερεῖν, καὶ
ἀπολινύναι, πολλῶν δ' πουδῆ πρότερον. τοῦ τοῦ πίνω τοῦβ σοῦ
τοῦ κακοῦ τίγονεν ἄρις δι δάσκαλος. μόνον ἀκηρύττων εἰς ἅπαν
τας ἐ θεοὺς ἐ ἐμιθέους. ἐ τὸ τρίβωνα ἀῦ τέμος, ὅπ πάσης αἰτίας
μία ἔξω δίκη. σφαγὴ. ἐ θάνατος. ἀλλ' ὑμεῖς αὐτοὺς δι δάξα τε
ταῖς φύσεσι, ὡς ἐδεῖ προσέχειν τῶν καὶ τοῦτο δι δασκάλω. εἰ δὲ
δι δοίην δίκην, ἐ πικρὸν ὑμῖν εἶναι δόξει γεγιγωμένον, ἐ πρε
σεις τῶν βοῦδε, τὰ πάρ ὑμῖν. ἐ μᾶλλον ὑμῖν οὖσα πρεσβύτις,
οἰήσεται δεῖν ἀκολυθεῖν. ἢ ἐνίβυτο. ἐ βελτίους γε ἐλπίδας
ἔξουσιν ὑπὲρ αὐτῶν, εἰ βυβνίγνοιεν κατεγνωσμένον, ἔπ' ἔσι ἐ βύ
βις ἁμαρτοῦσι σωθῆναι. ὅ ἐ νῦν δι πασαίγίγνεται. οἱ μὲν, ἀκολί
γα πλημμελοῦσιν. ἀπειρωνεῖ δ' τὸ δὶς ἀμέπαξω πινοῦν). ἀλλ'
δ' ἐγὼ παρ' μᾶ. ἐ βι τὸ φύλον ἐξαλύλι πᾶσαν, εἰ πάντας ἐμοῦν
ἁμαρτονὶ πανακεῖσθαι. ἀλλ' ἔσι μὲν οἷς καὶ δαύσον). ἰοῖς δ', ἀφίεν
και. διαβῦ τε ἐ πρὸς ἀλλήλους ὅ τι τὰ πλλὰ πρὸς φέροντα. καὶ

τὴν πιεύτην. δίκην. μαχίτοσιν. λιμῷ. καὶ δίψει. ἢ πολλοῖς ἑτέροις πίσαι δων αμίνοις παράδος. ὃ δ' ἐπαίνασθοῦτον τόμῳ ἀπείλησον μὴ. πείσας δ' μὴ. ὅτω γὰρ ἢ δίκην αὖ ἐλάφῃς. ἢ τὸν αἰ πασόμην ἀπέμις. μὴ δούμένας ἐν ὅροις αὐτὸς, τὴν ὁ φλόν τον δίκην τε γένεσαι. ὁ γὰρ ἐν τῷ ἀπαιδεῖν τιμωρίαν ἐκ βὰς τὸ μέτρον. ἀδ. καὶ τὸ πλέον. τί δ' ἂν ἐποίφς ἕτερον, εἰ ἀπα λόνδ τὴν ἀλκίππην ταύτῃ ἀλλοτρόθιος. ἆρ οὐκᾶν ἐπὶ τοῦτο ἔλθοις ; εἰθ' ἁνὰν ἀπατεῖ τὸ φόνᾳ δίκην, ταύ τὴν ἐδωκε τῶνιῶ ; καὶ συμφορὰν ἔχῃς τὴν σαυτοῦ. ὁδὶ ἐμὸς εἶμεται. πόσω βελτίων αὖ ἔοικα. τὸν μὲν καθείρξας ἐμοὶ δ' προσιὼν καὶ λέγων, πόσθδον ἀδικεῖμε ἀλλοτρόθιος. ἀκέσιμοι παρθένες ἀλκίππην. δότε μοι δίκην τοῦ βλάμματος. αὐτὸς ἡμῖν δίκασον. εἰ ταῦτα ἤκουον, οὐκᾶν ὑμῖν βοῦτον εἶναι νέσαι δοκῶ. χαλεπὸς δ' ἂν ἐκείνῳ γένεσθαι καὶ πλὴν τοῦ κτεῖναι. πᾶσιν ἂν ἐπαύτὸν χρῆσθαι, λύων τούτῳ τὴν λύσιν βῖς ἐκείνου κακοῖς ; ὁ δ' τοῦβλὴ ταπεινὸν ἐγένσαβ. καὶ οὐτὸς αὐβῦ φύσιως. καὶ τόγε καθίσαι δικασήριον αὐτεθεῶν, ὅπερ ἐγὼ τοῦτενῦν. ὡς περ δ' ἀ τι μίας μουκατεφθο σμένης ὑφ' ἁπάντων θεῶν, καὶ δίδομένης τοῖς βουλομένοις ἐξουσίας, κακῶς ποιεῖν, καὶ ἐμὲ καὶ βῦς ἐμοὺς. σωελόντι δ' εἰπεῖν, οὐκίτὸν τος ἐμοῦ πσθδῶνος, ὅτας οὐ δ' ῥήματος ἀξιώσας ἐμὲ. θρασὺν ἐπὶ τὸνυίὸν ἀπέκτφνε. διατί. δίκην ἔν τοῦ πεπραγμένου ἢ οἷον οὐχέτερον ; ἄνδρ' ἐμίθιον ἐβιάζετο κόρην ; ἄνδρ' ἀνώνυμος ; ἄδικος ; τὴν οὐκέκτριούτην ; οὐχί μὲν, ἐξ' ρεος ἦν ; ὁ δ' ἐκπασειδῶνος ; οὐκοῦν συγγενεῖς. οὐκοῦν ἴσοι. οὐκοῦν ὁ μότιμοι. δεδόσθω γὰρ. καὶ οὐκᾶν προσθεῖναι, ὅλίγαν εἴπερ ἐβουλόμην, εἶμον ἂν. τίοὖν ἐκτῶν νῦν εἰρημένων δεῖκνυσι ; τὸ δίκης μὲν μὴ εἶναι κύριον μή τι πρείζονος. μή τι ἐλάττονος. γάμων δ' καὶ παιδῶν. ὃ καὶ παρὰ τοῖς ἀνοῖς ὁ

ἀὐτοῦ ἰῶ τὰ θεῖα ἱέρευε, τίσ ἀγνοεῖ. ὅσ γε ἴσμεν δύναται κατὰ
ἀνθρώπων καὶ θεῶν. ἴσμεν δ' ὅσα ἐράσθη μεν. οἵ τε ἄλλοι, καὶ ὁ κορυ-
φαῖος αὐτὸς. ὃ ὅτι γε τῶν ἀεὶ ὄντων ἄρχοντα σ. ὑπὸ τοῦ ξυμπάντων
ἀρχόμεθα, ὃ ἀναπαυόμενοι. ἀδ' ὃ πλανώμενοι ἀρόμεθα. ἀλλ' ὁδὶ ἑξά-
μηνος τῶν βιλῶν, ἐφ' ὅπερ αὖ ὑπὸ ξυνθήκαλλος. ἐπὶ τοῦ φέ-
ρεσθαι δ' ἴσμεν αὖ ξυτὸς δυνάμεως τὸ μέγεθος, ὃ ὡς τὸν ἐπὶ
λόμενα. πάντα ἀναγκάζειν, ὡς τε ὁμόσαι, ἐρῶν παραβὰς τὸν
ὅρκον. δίκην ἀδίδωσιν. ἀλλὰ ὃ πύθεται τίμια τὰ ἐρωτικά. καὶ
τί δεῖ τ' ἄλλα λέγειν. ἀδ' ἴσμεν αὖτὸς σύτε δυνατώτερος εἶναι
ὁ ὁπλίτης ξύμπας ξύμπασι. βούλομαι πάντα ἀκριβῶς ἐξετάζειν. ὅσα
σοι διὰ πυρὸς πέπραται πρόθυμον. ἐνοῖς εἰσὶ καὶ τὰ πρὸς τῶν ἀλ
λήλους ταῦτα σὶ μετά. καὶ ἀνανδρίζω. μέγας γὰρ ὄφις. μέγας
ἐνάπασι γένεσι. ὃ ἐμοὶ μὲν ἐθάλασσα. διὸς δ' ὁ οὐρανός. ἐγὼ δ' οἱ
νὸν. πύθυσθ' πάντα. διὰ πάντων γὰρ ἴσμεν δὲ θεία δύναμις. με-
τὰ μέσος τε ὢν γιγνόμενος θεοῦ πρεσβυτέρου μᾶλλον ἢ πρεσβυτέ-
ρου δ', ἴσμεν ἢ πρὸς. ὃ ἐπὶ τοῦ πρὸς. ὃ τίθεται μᾶλλον, ἐπεὶ
καὶ αὖ πῦ γε οὐρανὸν. ὑπὲρ ἐγκόπτα οὖν ξυμπάντων δαιμονίων ἐμὸν
ἀλλ' ῥᾴθιον ἐθέλειν θεραπεύεσθαι. ὃ μήτε συμφώνως, μήτε ἐλέους. μήτε
φιλανίας μᾶλλ' μιᾶς παρ' ἀσῶν τυχεῖν, ἀλλὰ ἀνθρώπις ἀνοῖς ὁρῶ μᾶλλ
πιμώμενος. καὶ γὰρ τὰς ἁμαρτίας μέγα, πολλάκις ἀθῶς ἀπὸ πόλ
λυσθαι. εἰς οἶκον καταφυγών. ἄθυμον. ἄπρο πέτειαν. ἄλλ' ἄθυμ. ἄπτι
οὖσαν. καὶ ξυτί τῶν ἄλλων, ἃ συμφώνων δύναται φέρειν. ἀκέ-
ρως εἰς ἀνάγκης λόγον λεύπεται. ἑδέως ἀκούσ σι ἐροίμην, πό-
τερον ἀδενὶ τῶν πάντων ἐπιξυμφωνησόμεθα; χείρους μὲν
ὡς ἔοικε τῶν ἀνῶν. ὁμοίως δ' ἐσόμεθα ξὺς θερείοις οἰθεοί,
ἀλλ' ἐπ' ἄλλων ξυξ ποιοῦντες ἐν ταῦθα ἐσόμεθα πι ηραὶ καὶ
τίνα ἂν ἔμοι τὸ πρᾶγμα λόγον. ἀλλ' ἑδὲ πάντας δίκην λαβεῖν.
καὶ ἀκίνητον τὸ πρᾶγμα ἐνεγκεῖν; καλῶς. λάμβανε δίκην μίαν

προσῆλθεν. ἴδρασι. δράσας ἀσχήμιτο. κατηγόρῃ τῶν παρατ-
μηνῶν. ἀπεῖμι ἔστε τί ἐποίησα. λογιζόμενος, πῶς μὴ ἐμὶ, πῶς δὲ
βοῦν ὄφεται. ἐγὼ μὴν οὖν ὡς ἐπυθόμην, ἠθέλησεν δὲ περὶ τι μειρά-
κια πρεσβύτας τοῖς τοιούτοις ἀρουλόμενος δὲ εὐθὺς ἐπὶ τὸ ξίφος. ὑπερ-
βὰς μὴν ἐμὲ ἐμέμφατο παρ' ἐμοὶ τοῦτον. ὑπερβὰς δὲ ὑμᾶς
καὶ τὸ παρ' ὑμῖν. ὑπερβὰς δὲ ἐ τὸ δι' ἑτέρων πιὼν δίκην λαβεῖν
ὄντων μειρίων ἄρ' ὑμῖν ἀκάθι κίνδυνος; ἆρ' οὐ κίνδυνος δι-
καίως; ἆρ' οὐ πολλῷ τοῦ τυμπετρεῖν τρέσ εἶναι, δικάσασθαι πρε-
σβύτας, ἢ ῥώμην ἐπάσασθαι; ἐ τὰ ξ. ὡσεὶ τὴν αἰτίαν ἐξετάζεσθαι δεῖ
φόνε. καὶ γὰρ φθορῶν μοι δοῦ παιδὸς, δεῖ τι δρᾶσαι. ἐμοὶ δὲν ἐχω
δίκαιον ἐγκαλεῖν. εἰ δὲ φθορῶν μὴν ἄρ' ἐς. ἀπέκτεινας δὲ. ἕτερον
ἐγώ τι παρὰ τοῦτο τοῦ παιδὸς ἐσέρημαι. ἐ εἰφυλοτέρα γνώμη
τῆς σφαγῆς ἐγένετο σκοπεῖν ἀξιῶσι. πάνυ γε ἀφαίνει ἂν. εἰφύλης
ἐστὶ γνώμης ἱερὰ φόνων, ἐ σφάγης ἐμφερῆς. ἀφ' ἧς γὰρ γνώμης
ἥδεται πολέμοις ἐ μάχαις, ἔνθα πολλοὶ μὴν ἔμποροι. πολὺ δὲ αἷ-
μα. γῆ τε φοινίσσον. ἐ χρωννύον ποταμούς. ἐ ποιοῦν βυς ἐύα
νας, ἀ τὸ ταύτης ἐ αὐτὸς, ὅταν τύχῃ, κτείνῃ. ἐ δῆνον οὐδὲν οἶε
ται ποιεῖν. ἂν ἀφιλόμηνός τινα τὸν ψυχὴν δείξοι πεῖμον. ἀλ-
λ' ἐσιμειῆσι τοῦτον αὐτῷ φιλοτιμιά. πάντες αὐτὸν προσοίποι
βροτολοιγὸν, ἔμιαιφόνον, ἐλύσησι. ταῦτα σε ποιεῖ φονία κλε-
λῶν. ἐ ἐκὰν ἀρνεῖσθαι ἐκεῖναι φιλαίμαβος. ἐπὶ βύτης, ἐρεῖ τὸν
ἀλιτήριον. ἐ ὡς ἔ πεῖθ αὐτῆς. ἐγὼ δὲ τὸν ἔρωτα ἐ ὡς ἔχω ἐπαύ
τὸν, εἰ μὴ γὰρ ὑ βρεῖ τοῦθ' ἁλιρρόθιος ἐποίῃ. ἀσιλγεία καὶ λυ
πεῖν ἐθέλων. ὡσὰν τις ὑ προρῶν ἐ καταφρονῶν. καλῶς τίθημι
μεν ἐκὰν τιλέσω. εἰ δὲ οὐχ οὕτως ἐμαίνεθ ἐ παρεφρόνει, ὡ'ς τοῦ
κοῦσης ἀνάγκης. τὴν μὲν προσεῖναι. σὲ δὲ μὴ δεῖναι. μὴ τοῦ δρά
σαντος μᾶλλον ἐγώμεθα τὸ ἔργον, ὡς τοῦ ἀναγκάσαντος. τὸν δὲ
βοῦ ἔρωτος δύναμιν ὡς ἄμαχος ὁ θεὸς. ὡ σανίκητος. ὡσ πάντα

ἑαυτῶν. τὴν μὲν οὖν παρεκάλουν τὴν ἐμὴν ἐξαιροῦσθαι τὴν ὑμῶν γιγνομένην, πάρεσμεν ὑμῖν ὑπὲρ ἀμφοῖν δικαιοῦσθαι χρῶμαι. παρῳνητέον μοι. καὶ μάλα εἰκότως ἅπαντες, ἀλλ' ἔνιοι πολλαχόθεν ἐθεώρησαν τοῦτο μᾶλλον ἢ ὑμᾶς ἐγὼ δ' ἀκούσομαι δεῖν, ἐπὶ ἔργον ἐλθεῖν ἀντιλόγων. οὐδὲν δίκαιον ὑμᾶς αἰσχυνθέντας, βοηθῆσαι τῷ τὴν μητέρα ἐφ' ὑμῖν ποιουμένῳ. ἐμὲ μὲν οὖν ἄρτι ἀκηκόατε ὑμῶν, ὡς ἀκούσαντες πρῶτον αὐτὸς ἐτολμήθην τοιοῦτον ἰσχυρὸν, καὶ τὸ πρᾶγμα θείας ὧν ἔσεσθαι, μηδὲν ὑμῖν ἐπαινεῖν. ἄξιον δὲ καὶ τοῦτο φράσαι τὴν γνώμην σήμερον. καὶ μὴ περὶ μὲν διυρίσκειν, μισεῖν δὲ τὸ πραγμένον, ἑτέρους δ' ἐντῷδε καὶ φυλάττειν χλιαίνεσθαι. καὶ φανεῖται τῶν ἐμοὶ νομίζω παρακαλούντων τρόπον. ὃν εἰ ἀφίστε τινῶν, τάχ' ἂν ἴσως τοῦτο αὐτὸν δράσαι πρὸς ἅπαντα ὡμολογηκότες ἔστε. ἀκούσατε δὲ τὰ τῶν ἐναντίων. πρῶτα μὲν τὰ ἐμὰ δίκαια πεπραγμένα. ἔπειτα εἰ φορητὰ. ἔστι μοι παῖς ἀλλοιόθριξ. ὃν οὐχ ὑμεῖς ἀγνοεῖτε. οὗτος ἔκουσι πολλάκις μουλίγοβος, μεμνῆσθαι τοῦτο χρή. ἔπειτα καθάσθαι. τὴν τε παρὰ τῶν θεῶν. τὴν τε παρ' ἀνθρώπων ἐυνοιαν. τῶν τοῦσμὲν αἰδεῖσθαι. τοῦσδ' οὐ πεφύκασι ποιεῖν. καὶ ἔνουσι κακῶς. θυγατέρα δ' ὡς εἶδε τούτου καλήν τε καὶ μεγάλην καὶ λάμπουσαν. καίτοι αὐτῷ ἐμβαλεῖν ἔρωτα νεανίσκῳ, ἐπαθέτην καὶ ἐθαύμασεν. καὶ ἦν ἐρασθείς. τὸ μὲν οὖν πρῶτον. ἀπαγαγεῖν ἐπειρᾶτο τοῦσδε ὀφθαλμοῦσ ἀπ' αὐτῆς, καὶ πρεῖττον γίγνεσθαι τοῦ πάθους. καὶ ἐπέπληττεν αὐτὸς αὑτῷ. καὶ τὰ μὲν ἔπεισθε τὰ δοῦ κίσχυεν. ἀλλὰ νῦν μὲν ἐκράτει. νῦν δ' ἐκρατεῖτο. καὶ πάλιν ἦν, ἀλλ' ἦγετο πάλιν. καὶ πολλάκις ἑκάτερον ὦ δικασταὶ. πλαττάτιον δ' εἶχεν. οὐκατέσχεν. ἀπεῖπεν. ἔκαμε μαχόμενος τοσοῦτο τοῦ θεοῦ. ὅσον ἐλώρισε τῷ πεφυκότι κρατεῖν.

ζωπυρὰ μόρσιμα ἔξειν παρὰ βίς κάτοθεν. ἀδικήσας μὲν δίνα. τὰ μανθῦ δ' φυλάξας. τῆς δ' ἐκεῖθι δίκης, & τῶν πραγμάτων τὸ μὲν, ἐπαινῶ. τόδε. δ. καλὸν εἶναί μοι φαίνεται τὸ μέτρι εἰς φέρειν, μὰ τὸ χορεύειν. μήτε ὠνεῖσθαι μηδὲν. ἀνδρὶ σὲ δ' ἰδόμενον εἶναι παρὰ τοῖς τὰ θνητῶν ἀργύριον. ἴδοι γὰρ εἶμας & κτᾶσθαι. & μὴ δαπανᾶσθαι. & ἐν ἀνθρώποις τοῖς ἐν μακάρων νήσοις κιφάλαιον. ἀλλ' ὅμως βέλτιον μὲν τι ἦν, μή τι πάσχεσθαι. ἢ τὸ μὲν ἦν, τόδε ὁρᾶν ἑτέρους ἀφαιρουμένους.

¶ Alcippe filia Martis fuit: eam deperibat Nalirrhothuis Neptuni filius: Id quom Mars resciisset: ipsum occidit: ob eã Nalirrhothii eadem Neptunus Martis Diem dixit.

ΠΡΟΘΕΩΡΙΑ

Ἀλκίππην θυγατέρα ἄρεος ἦν. ἐτύγχανε δ' ποσειδῶνος υἱὸς ἁλιρρόθιος, ἐρῶν αὐτῆς. ὁμαθὼν ἄρης, τοῦτον ἀπέκτεινε. & δικάζεται ποσειδῶν ἄρει, ὑπὲρ ἁλιρροθίου.

ΗΜΕΛΕΤΗ.

Πολιτικῶς θεῖοι τὸν ἑαυτοῦ παῖδα ἁλιρρόθιον ὄντ' ἴσε, διάτιμον ὠμότητα τοῦ ἐπιθέτου τούτου κινοῦντες τὸ ξίφος, ἀπωθήκην παρ' αὐτῷ βουλόμενος. ὅμοιον τοῖς ἀδικημένοις, εἰς παραμυθίαν λεγόμενον. δεῖ δ' ἕκαστον ὑμῶν ἓν ἐκείνου γὰρ αὐτὸς, βίᾳ τοῦτο πεπονθώς. ταύτην ἐᾶσθαι & μὴν ἐν τῷ δικάζειν ἐπὶ τούτου. τὸν γὰρ αὐτὸν & δίκαιον & λυσιτελοῦν, & φυλάττοντα τὴν μοιχείαν βίᾳ ἄλλοις θεοῖς τοὺς

μῦθος, τοῖς γὰρ ἰατροῖς παῦσαι δύναι ταῦτ' τῷ λύπην. τί δ' τῶν τοιούτων κρύπτεται δόμοι ξύν πράγματος. νῦν καὶ γοργὰς διατρίψω, τοὺς ἀληθοῦς ὑμᾶς θεωρῶν ἀπάσαμαι. ἀδ' ἴκοι. τὸ κενεμῶ μῦθον κρύπτον ἀδ' ἐναγρῶ τὸν προδότην τόπον. ἂν μὲ δαμόθεν ἀργύριον γίνηται μοι, μᾶλλον ἐκεῖνο ζητέσω. ἂν φανῇ τις ἐπὶ πρόσωπος, ὅπως προτίθεται τοὺς τοῖς μιλίαις ἀγανακτέσω. τὸν οὐδὲν μίσω ξυνόντων βελῶν, τί ῥῦπτε. δάκτυλος. ὦ τράπεζα καὶ τραπεζίται. καὶ ἐμπορεῖαι. καὶ ἔμποροι. καὶ ναύκληροι καὶ ὁλκάδες. ὁ πολλὰκὶς πολλάκις ἐγὼ χρυσάμβους. καὶ συμβαλῶν. ἐπτρυάμβους. καὶ κομισάμβους καὶ τὰ δεῖφέρων ὥσπερ χρυσίον, ἀπέρχομαι. τοῖς μὲν ἀφ' ὑμῶν παρ' οἷς ἐδὼς χάριν. ὑπὲρ σαυροῦ δ' πισῶν. καλεῖτω μοι τοὺς παῖδας. τί κλαίετε. τί εὑρίσκετε. εἰ μὴ διὰ τὰς μιλίας, μᾶλλον ποιεῖτε. καὶ τὰς παρεμὲ παιδείας ἀξίως. εἰ δ' ὅτι οἴεσθαι, κακῶς βιβουλεύσθε. καὶ δ' ὑμεῖς, ἄντιβιοῦ ξυνκαταλαμβάνη, ταῦτα περὶ τούτων αἰτεῖτε. καὶ μὴ τῶ φέρειν ῥᾳδίως ζημίας ἐλέσθε τὰς γοργὰς. ἵππ μὲν δ' θεραπεύσει τίτων οἴκοι καλῶν ὑμῖν κἠμὲ τελευτᾷ. ἀ γὰρ ἂν ἄνθρωπον ζῶν, ἀργύριον ὑμῖν ἀποθανόντος χρήσιμον. ἴσωσ ὥσπερ τοῦτα ἄπραπαρέσομεν. ἐδ' δ' νεκρικόν. ἄρτον. καὶ ὕδωρ ἱκανὸν ἐγεῖσθε τροφὴν. λαμβάνοντες, χαίρετε. διδόντες, δακρύετε. μᾶλλον βέλτιμα τὸν βίον. τῶ τὸν ζῆλον φυγεῖν. βραχύφρον τίζετε τῶν καταγελώντων, ὅντων ὑμῖν χρημάτων. ὁ τάφος ἔσωμοι, μῶμα μικρὸν. ἐντάφια δ' ταῦτα, ἄφορῶ πωὶ λέγω. κοσμοῦσιν δ' ἕτεροι τοὺς νεκροὺς ὑπὲρ τοὺς κυμφίους. οὕτως οἰκίαν, ὡς ἐμοῦ ζῶντος. καὶ παρόντος. καὶ πάντα ἀκούοντος. καὶ πάντα ὁρῶντος ἐ μὲ δαμῶς ἐκφέρεσθε τῶν ἐμῶν. καὶ σοί δ' ὦ γυναῖ παραινῶ μενοῦσι ὧν ἔνδον, τρεῖς ἄμεμαθήκας. εἰδ' ἑτέρῳ δέοι πωοικεῖν ζητεῖν ἄνδρα ἐμοὶ προσόμοιον. καὶ ἴσως ἅμα περίσεσ. ἐγὼ δ' ἐλπι

οὐῶτα ζῦνομα τῶμέτρῳ. εἰδ' ἔνι τοῦτο τῶν ἀμηχάνων. καὶ δδ' ἐκεῖνο δωατὸν ἀδικοῦσαν αὐτῷ ἐν δικασηρίῳ λαβεῖν, ἀλλὰ πρᾶπουα ἀβούλεται κρείπων ἐσὶν ἢ παθεῖν, τίμιτερεῖ τε καὶοῖς δευτέροις. ἵνὑμεῖς διατῶν ἐμῶν θησαυρῶν αἰσκτεμήματα. εἰ μὴ γὰρ οἷος τε ἦμφανέντος ὀνείρατος, δηλοῦτος θησαυροῦ τι χωρίον, κατασχεῖν ἐμαυτόν. καὶ μὰ σραμεῖν ἅπερ πρότερον, ἀπῆν ἔν ζημίας δευτέρας φόρος. εἰδ' ἔλκομαι μὴ ὑπ' αὐτῶν ἐνυπνίων, ἐ τῆς ἀμείνονος γίνομαι προεδρονίας, τά δ' ἴσως ἂν ἄμ βουλύσητε πάλιν, ὁ ποῖα δικαιτάνῦν, πῶς ἀπέσχατης ἀμοίας κακῶ ἰόκακον ἀμηχέρειν ἰάσασθαι. καὶ περὶ μὴ ἐν ἐθρούς τε ὀνείρους, καὶ πολέμιον νόμον. καὶ γὰρ εἰ μὴ ἐμέλλετε λύσειν τοὺς νόμους οἷα πολλὰ πεῖβυς παλαιοὺς ποιήκατε, πολλάκις ἔρ γω πονηροὺς ἐλεγχθέντας, ἴσως ἐσαῦτι λέγειν ὁπέθων ζῆν ἐδόκει. εἰ δ' δικαίους, καὶ ταῦτα ἀχρὶ δίκαια ποιῶν, εἶν. ἐρῶ γὰρ, ὃ δ' ὑ φοβηθεὶς, σοῦ ἐσιδίκαιον ὦ βουλή τῶν ἑτέρων αὐτυχίαν ἁρπάζειν καὶ τῶν μὴ χαλεπῶ ἐρωνμενδένα ἰέναι μιθέξοντα τῶν χρεσῶν δὲ ἀποτέμνεσθαι. καὶ μὲν, ὃ δ' ἐκεῖ μοι ἔσιν, τῶν μὲν θησαυρῶν αὖ τῶν, τοὺς μὲν εἶναι μείζους. τοὺς δ', ἐλάπους. καὶ πολὺ διαφέρειν κατὰ τὸ μέτρον ἀλλήλων πολύ. ἐφ' ἑκάσε δ' γίνεσθαι τῶν πλήτας μιλίας, κἂν μὲν ἑκατὸν ἄλαν ταθησαυρὸς ᾖ. κἂν πεντήκοντα. κἂν δέκα. κἂν τε ἄργυρος. κἂν τε χρυσὸς. κἂν πέντε μναῖ, ζῦζδὲ τοῦμὸν. τόδυσμὲς. καίτοι πῶς εὔλογον. τὰς μὲν εἰσφορὰς κατὰ τὸ ὠσί ἀνέκασε τί θεσθαι. τῶν θησαυρῶν δ' τοῦ τοῦ ἐκβεβλῆσθαι τὸδίκαιον. ἀλλὰ γὰρ κατηγορῆσαι μὲν τοῦνόμου, ἐ δίκαιον. πεῖται δ' ὑμᾶς ἀ πεπῆναι τοὺς κέρδους ἀπέσιν. ἀλλὰ πεθαμεῖν τε ἐσὶ τῶμὴ δωα μὲν ὠπεῖσαι. καὶ γὰρ εἰ μέλλ μοι τὶς ἔσεσθαι πρὸ ὕ σερον θησαυρός, ἀλλὰ τόν πρὸ τοῦτε θησαυρὸ χρόνον πῶς ἂν οἰώην. ζῦ μὲν κέρδους οὔπω φαινομένου, τὰς ζημίας δ' ἔρω

δὲ ἐναι τοῦ πραγμάτος παράδειγμα, τῶν ὑπερβολὴν ἑκάτερον λαμβάνω. καὶ νόν δὲ ἐς τόπον κατάλυσιν, τοῦτο, τὸ μόνωμοι τῶν πραγμάτων συμβεβηκέναι. ἐν εὐτυχήμασιν, ἢ τύχῃ κακά. ἐνκέρδεσιν ἐζημίωμαι. ἐνοἷς ἔυρον, ἀπολώλεκα. μόνομε τῶν πάντων, θησαυρὸς ἔδειξεν ἄθλιον. καὶ δι' εὐφροσύνης, εἰς πένθος παρεπέμφθην ὑπὸ κακοδαίμων. πόσης ὦ βουλῆς δυστυχίας γέμει τὸ πρᾶγμα. ἐπὶ μὲν γὰρ τῶν ἄλλων ἀγώνων, χωρὶς μὲν ἐστι τοῦ πράττειν τὸ εὖ. χωρὶς δὲ τὸ κακῶν. καὶ ἐν μὲν τῷ, σέσουσιν. ἐν δὲ τῷ, χαίρουσι. καὶ κεμένοις αὐτοῖς ἐν συμφοραῖς, ἢ τῶν βελτιόνων ἐλπὶς ἔχει παραμυθίαν. ὅτῳ δὲ τὰ βέλτιόν γίγονε χείρω, καὶ τὰ χρησὰ, πυρὰ καὶ τὸ δοκοῦν τῆς τύχης ἐυμενὲς πικρὸν, πῶς ἂν οὗτος αἰροῖτο ζῆν ὧν κίνδυνος ἐυτυχεῖν. ἀλλ' ἔξεστιν ἔυξασθαί φησι πάλιν, ἐξ ἑάδιον τῇ Τύχῃ δοῦναι δεύτερα. καλῶς. τί οὖν ἂν παρακελεύσαιτο καὶ πάλιν ἐμὲν δὴ πεντακοσίας, ἐμὲς δὲ ἀφείλοσθε χιλίας. δύναται μὲν τὸ δοῦναι ἐς μείζω. τί δ' ἂν μὴ βούληται μείζω. τί δ' ἂν τῶν νῦν ἐλάττω διδοῦσα ἐς θησαυροὺς ὑμῖν ἀπεχώσηται τῶν ἐμῶν τοῦ. ἐς ἐμὲν ἐυφημία τοῦ ῥήματος ἐμή. τὰ χρήματα δὲ, ὑμέτερα. εἴθισμαι δὲ πρότερον κυδάμην. μὴ δὲ ἔσχεν ἀπολαύσαντα τῶν τύχην. μᾶλλον δὲ ἐρωτωμένην. ἄμφω δὲ ἐκεῖνον, ἐν ἐσῴσαντα. ἤρεμοι τὰ πρὸ τοῦ θησαυροῦ. ἐγὼ δὲ κατὰ τῶν ἐντὸς μύθων μᾶλλον ζητῶν τὸ πλέον. ἐνοἷς εἶμον ἐβλάβην. φοβοῦμαι δὲ ὧν ἐγὼ τῶν θερμῶν γέλωτα ἐξέμε πεποίησαι. καὶ οἱ πλωτῆρες φεύγουσιν ὧ βουλή θάλασσαν, ἐνὴ τὸ πλοῖον αὐτοῖς πεῖται τὰς ὑφάλους ἐρράγη. δέδοικα κἀγὼ, τὰς ὑφάλους τῆς τύχης. ἴσως πέ με πρὸ διάτι θέσθαι τοῖς ἄλλοις θεοῖς. ὅτι μὲν γὰρ τοῖς ἀνοήτοις, ὁρᾶτε. γελῶντες δὲ διὰ λελοίπατε. εἰ μὲν οὖν εἰσελθοῦσα εἰς τοῦτό τὸ βουλευτήριον λέγειμι ταῦτα μεθράσῃ, ἐ καθίσασι τῶν θεῶν τινὰς ἐγγυτάς, ὡς δώσει πλῆθος τάλαντων, ἀναμένω θησαυρόν ἕτερον, βεβαι

εἰμὴ ὀρθῶς κρὰ τοῦτο ἦμι, νῦν ἀκαιρὸς ἐξετάζειν. ὁδοῦ ἕνεκα λιβ. βοῦτό ἐστιν. ὅπως δ' ὁ θησαυρὸς πεντακόσιαι, τίν ἐ λόγον ἀπὸ τῶν πεντακοσίων βοῦτον, μιλίας γενέσθαι τὴ πόλι. ὡς περ ἄνεπτις γεωργὸν λαβόντα παρὰ Ἰσοχρῆς ἑκατὸν μεδίμνους, διακοσίους ἀναγκάζει καταβαλεῖν, ἀπὸ τῶν ἑκατὸν, τὴ πόλι. ταῦτα καὶ πλείω τούτων ἐλεγον ἄν, εἰ πρὸς ὑμας ἐδικαζόμην. καὶ νῦ δίκαι τι ἐλθὼν ἐπίτον βοῦ νομοθέτου ταφοιβόων. ὦ τιμῶν συμπλῶν περ μῶν τυχηκὼς διὰ βυσνόμους ὑγραφας, πρὸς τοῦτον ἀπορίας ἦλθες ἐπίμοι. ἀπὸ πλυξίας, ὡς ἀπὸ τούτων τὴ πόλι βιαῦτα διδόναι. ὀδίμοι δοκεῖ κἀνρξαι φωνὴν εἶπερ οἴονται ὡς ἀταῦτ' ἔφρόνουν. ἀλλ' ὁρῶν πνὰς θησαυροὺς ὑπερφυεῖς ἀκολίγους εὑρηκότας, ἅτω ταῦτα ἐτίθην, θησαυρὸν δ' πεντακοσίας δραχμὰς ἀκάλπιζον εἶναθηναῖοι. ὁδῆμος ἔφη. καὶ τοῖς φυγόνμα εἶσται. τοιαῦτα μὴν, εἴ πως μὲ δοίκην ἀγωνιζόμην, ἔλεγον ἄν. δεδομένων δ' ἃ κἀμῶν τῶν δραχμῶν, ἃ πλουτῆς ἄθυμοιῶ τοις ἐμὲ, λοις ὁ καιρὸς. ἔπου βους πρὸς ἐμὲ τοῦ νόμα μεκνῆσθαι, ἢ ἐμὲ ζηλεῖν τοις ὁ νοῦς τῶν γραμμάτων. τι μαῖς ἀντιλεγέτω τις ἄπλαμβανόμμος τῶν αἰτήσεων. ὡς ἀδὲν ἀγαθὸν εἰργασμένος ὁ ἀνὴρ ἐστ. ἐπὶ δωρεὰν ἦκε τὴν τῶν ἀνδρῶν. τοῦτ' ἐγὼ βουλομένω, συμπραπέτωσαν ἅπαντες εἰς τὸ μηκέτ' εἶναι. πολλῆς γὰρ ἐπιεικείας κωλύμν, ὃν μὴ λαβόντα εὐφραίνη. βλάπτη δ' τῶν ἄλλων ἀδὲν ἀδὲ να. ἀχθεται ταὐτὸ μέρος ἀπολαβεῖν τὰς μιλίας. εἰ μὴ βοῦτο ῥᾴδιον, τὰς πεντακοσίας. ἀλλ' ἴσως μὴν τὴ πόλι ἅπαν τοῦτο, εἰ δοκεῖ, γένεσθαι δ' τῶν τοῦτο χρημάτων ἀφαιρεθέν τι τὸ φάρμακον καλὸν ὃ βουλεύζειν καλὸν, τοῦτ' ἐς τὸ μέλλον ἔχον ταῦτο πὴμ. πολιμούσης δ' ἐκείνης εἰ τοῦ δοκεῖν βοηθεῖν, ἐκτίον. ἐ ὑδοῖον αὐτὴ, κακῶς αὖθις ποιεῖμ. εἰ μὴν γὰρ ἐκείνη θωπαφαίσεται τοῖς ζῶσι, νεκρὸν δ' λυπεῖν ἀπέφη. τὰ καινὰ ὃ βουλή παντα μὲ μεγάλα. κἂν ἀγαθὰ ᾖ, κἂν θάτερα. τὸ γὰρ μὲ

θμᾶς ἀπεκτᾶναι μι. τὸ γὰρ τῆς συμφορᾶς μέγεθος, ἀπέχρη σεν ἂν ὀξύτερόν με σιδήρᾳ κατεργάσασθαι. δήμωσις μὴν οὐ τῶν ὄντων, ἀλλὰ τῶν ἐπίοντος. αἰχμάλωσις. ἀπὸ τοῦ. ἁλόντες τὸ βουλευτήριον. λέγω λόγον. μόλις μὴν, καὶ γὰρ τὸ πλεονεκτεῖν ψυχῆς ἀπολλύει. λέγω δ' ὅμως. τί οὖν λέγω. ὅτι δημόσιος μὴν, τὸ παρὸν ἔπος. θανάτου δ' ἄξιον. ἐπεὶ καὶ πολίων ὧν βουλὴ κατεμπρήσθη, εἰ τῶν ἀγωγίμων ἐδέησεν ἐμβαλεῖν τι τοῦ κλύδωνος ἀναγκάζοντος. κἂν ἐπὶ μικρῷ μέρει. ἐπὶ μικρῷ λέγω τριῶν μὴν οὖν, ἢ τεττάρων περαιώσεων ἐκρίπτουμὴν ὧν. εἰ τί μην ἂν καὶ ἐπαπωλλύμην. μὴ γὰρ ἀπολλύσθω μηδεὶς τῶν μέλλοντι δυσχεραίνειν ζῆν. ἐγὼ δ' καὶ δοίδυκος οἴκοθεν πλακέντος, ὡρακιῶ. κἂν κύτρας ὦ βῆ, πλέττεται τὴν ψυχὴν. κἂν ἕν πωμα τοῦ βαθέτου παραπόντι βλέμμῃ καὶ τῶν διακόνων. καὶ ὀδόλως ἐξαίρεμου τὴν λύσσαν. τὸ γὰρ ζῶμα. τὸ γὰρ ἁλῶναι ὠφελεῖ τινα, εἰ πτοῦδε φαυλότερον, ἀνέγκλητον; κἂν εἰ τῶν ἁλῶν εἰ τῶν βιούντων ἁπάντων τι μὴν καταβάλλομὴν χιλίων οὖν δραχμῶν ἀπὸ τῆς ἐμῆς οὐσίας κρίπασμὴν ὧν. ζῆνμοι παραινεῖς; εἰ γὰρ ἐνεί μασθε πρός με τὸν θησαυρόν, ἀνέμμεθα ἀπὸ θησάμην. νῦν δ' ὅλον ἔχοντες, ἀπέμεθα ἀπὸ τῶν ἄλλων. ἀλλ' ἐπερθήσατέμοι τὴν κίβωτόν. ναίφησι. μόμος γὰρ ἦν. βοῦτο δ' εἰ μὴ κατηγόρουν ὑμῶν ἐνδικασαῖς, ἦν ἂν τις ἀπολογία. καί τοι καὶ τότε εἶπον ἂν. καὶ πῶς ὦ πολίται μρῆσθε τῶν ὁμῶ. ἐ τῶν μὴν γραμμάτων ἔμεθε. τὴν διάνοιαν δ' βοὐδένος ἰδεῖν ἀβούλεσθε. τίνος εἰνεκαῦ τι. ἐκεῖμος ἀπὸ τῶν μεγάλων θησαυρῶν ὠφελεῖ τὸ κοινόν. ὧν μέρος πολλοστὸν αἰχμάλωσις. καὶ ποιεῖ τοῦθ' ὅπερ ἐπὶ τῶν φόρων τελῶν. ὥσπερ γὰρ ἐκεῖ παρὰ τῶν ἐμπόρων ἀξιοῖ πκερδαίνειν, τὴν πόλιν, ὅτωι ἀνταῦθα περὶ τῶν εὐρημότων κεί μὴν ἐ πκρέματα μεγάλα. καὶ εἶναι βέλτιον πολὺ μὴν, τῶν ὧν ψυχὴν τῳ, ὀλίγον δέ τι βοὐδήμου. ἐ

βέλπτερ μόνα πείθειν ἱερᾶν ἐπανάπαυ, τἄλλα δ' εἶναι πάντα τοῖς
ἀνοῖς φορητὰ νομίζεσθαι δ' καὶ τοὺς τούτων αὐτῶν, τὸ μὲν γὰρ οὐδεὶς ἂν ἔγκλη-
σειεν. ἄλλος δ' ἄλλος. ἐπάλιν ὁ πιρετίρως δ γέρων, πῶς τοῦτο δεῖ μοῦ
φορεῖν. οἷον ὁ μὲν παῖδας, ἀγραλῶν, ἀκινήτων κώνωπον, ὁ δὲ βιοῦ τινα
πενικὸν πρὸς τὰς βυσσώμβρους τύχας. ὁ δὲ παίδων τιρπνὸν ἐρεῖς, ἀλ-
λ' ἐτὸ μὲν ζῆν. πρᾶγμα μέγα δ' αὖ τοῦτο τοῦ σώμβρους ὑπὸ σμάτων,
κωνεῖν τὸν καιρὸν ἐνόμισιν. ἄλλα ἄλλοις ἐβουλήθη μεγάλα πέφυ-
κεν. κἂν περὶ ταῦτα ζημιωθῶσιν, ἐκάν ἐλαττωθῶσι τοῦ ζῆν. τοῦθ' ἕκαστος τι-
μίζων ἀνιαρώτατον ὂν πάντων συμβαίνει. ὁ δὲ λυ-
πούμενος ἐπὶ μάλιστα ἐπὶ τούτοις ἀκούει. ὁ δὲ λυ-
πούμενος τοῖς τῶν θεφάνδρου βουλομένοις τὰν ἀποβαθεῖσαν σφραγῖδα
λαβόντων αὐτόθι ἀφυγόντων. οὐ γὰρ ἐπὶ τῶν μὲν τὰ βέλπτερα, τοῦ-
τέλους δ' ἁμαρτόν. οἷς ἐνοίσπερ ἐγὼ φροντίζω ἀργυρίου,
περὶ τούτου βλαβείς. ἐγὼ δ' βουλοίμαν ἂν ὑγιὲς σῶμα ἱερῶσθαι. ἢ
τὰ ἐμαυτοῦ κεκτῆσθαι. εἰ δ' ἀναγκαῖον εἶν περὶ θάτερον ἐλέσθαι
βλάβην, νοσῶν εὐπορεῖν ἑλοίμαν ἂν ἢ μὴ νοσῶν, ἀπορεῖν, τῶν μὲν
γὰρ νόσον δύναιτ' ἂν ἐλαφρὰν ποιεῖν τὸ χρυσίον. ὁδ' ὑγιαίνων
ἐν πενίᾳ, σὺν τῶν ἀρρώστων πλέον. ἐκ τῆς ὑγείας χάρις, τὰ τῶν χρη-
μάτων ἀπουσία διαφθείρεται. πάλιν τοὺς παῖδας αὖ ἐγὼ μὲν ἂν
ζῆν, ὄντων ὑμῖν χρημάτων. εἰ δ' ἀτύχη θάτερον τούτων. βούλοιθ' ἂν
εἰπεῖν ἄφρονος τὸ πλουτεῖν, παίδων ἀόντων, τοῦ πένεσθαι μετὰ
παίδων πρότιμον τέρον. τί γὰρ δεῖ πάντας εἰς ἀλλήλους δα-
κρύειν. ὃ πνιάριστον πέφυκε. σὺν οἷς μὲν οὐδεὶς μεθ' ἑνὸς ἀφέρπει
τῶν ἐμῶν. ἀλλὰ μένει μέτριοι τοῖς τοιούτοις συμπλεγμένοις. μένει δ' τὸ
παρὰ τῶν θεῶν, δοθέν, φεύγοντον θάνατον. ἄνθυμῶ ζῆν ἐργάτης ἐ
κωλύων τελευτᾶν. εἰ δ' ἔχει τι τἀμά. ἐστίγονε μοι χειροτονίαν
ἐπὶ σεσερος ἐγὼ χιλιάδας, τί θαυμαστὸν εἰ γλυκὺν νομίζοντον θάνα-
τον. πόσ' τιμῶ ὁλοσχερῆς ἐσίας ἐμβέβλημαι. τότε δ' ἐκὰν ὑμῖν ὑ-
πὲρ ἐμαυτοῦ διελεγόμην. ἐδάν ἐδόμην δ' ἐμοὶ καταφυγόντα, πείθειν
ὑμᾶς ἂν

ἐξ ἰδιώτου δὲ ὡς πᾶν βάθος εἶναι. καὶ εἰδέναι περὶ ἀλλήλων. ὡς δι' ἴσων ἀργυρίου πολλοὶ τὸ ὠρωρυγμένον. ἐνδεικνυταί τι μόλις ἀγχοῦ ὄντα περὶ τὰ πέραματα τοῦ. ἐξ αὐθυπομονητικοῦ. τὸ σμικρότιμον ἐπαπορύξαντα ἐμεμφόμην ὅτι μὴ μεῖζον, παρὰ μυθούμενον δοῦναι ἑαυτῷ, μισὸν εἶναι χρυσίου τὸ φαινόμενον πλῆθος. ὡς δι' ὃν ἐλόμενος εἶχον ἐγχειροῦν. ἐξ μὲν γὰρ ἐδυνάμην, ἀλλ' ἐγὼ μετὰ τοῦ φερομένου, σπεύδων πολλακόσια δραχμαί. ἐξ τὰ πολλὰ πάντα ἐξ τῆς μεγάλης ἐλπίδος, τὰ δὲ ἐλάχιστα πείρας. ἐμὲν ὑπερεῖδων, ἀπίθανον. ἀλλ' ἀξιόν μοι ἐτέμνειν θεῖν τὸ δῶρον. δῶρον δι' ὅμως. ἐλαβών, φαιδρότερος ἢ νοῦ καθ' ὑπολακόσια δὲ ἐξωλόκων προσηγάγοντό μοι. ἐ παραίλλω δὲ τοῖς οἰκέπαις, ὁμολογῶ δὲ, σφᾶν. ἐμὲν δι' πρὸς ἀλλήλους μεμιδέντες δὲ τὸν λέγειν. τῶν δὲ ἀρᾶν τὰς γλώττας ἀκρατὰς. ἐ ὡς εἰκὸς ἐξελάλησιν. ὡς δι' ἄοθετότις τῶν φθονερῶν, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἀρχὴν ἐ παρασκεῦασμα ἰφίσημί τις σωάγων τὸ πρόσωπον. ἐ ὦ φίλτατοί φησι. γνώσεις ἐλάττονόμον. ἐθησαυρὸν εὑρηκὼς. ἀκέων δὲ ἐξ οὗ ὅπως, καταβαλὰς μυριάδας. ἐξεπιδησίμων μικρὰ πρὸς τὰ ἐξ ἐθέντα ἐκαρδία. πάντα δι' ἡγεῖτο σαφῶς ὡς ἀνασύνειμι παρὼν. ἐ δι' ἄρχοντας. μόλις οὖν ἐμαυτοῦ γλωμένος, νομίζων ἐλάττονα τοῦ ἐκτὸς τὰ ἐπὶ τῆς τῆς ἐπὶ τὰς ἐμὰς. ἐ τοῦ ἐμὰς. ὡς δι' ἐμὲ. ἐπὶ τοῦ φησὶ μὲ τέρας ἐσαύτας ἐθῆ. πάλιν δὲ ἐλάττονα μικρᾶ τῇ φωνῇ ἐ ἐρεμέσπ. ὁ δι' ἐξ ἐφέρεσπ ἐπὶ πακοῦ ἀς παλαιὰς ἀπαρῶν, ὥς πρὸ πὶ σώματος μέλος. ἀγὼ δι' ἐαυτοῦ ἐώρων μᾶλλον δι' ἀπὸ ἀριβῶς ἐώρων. ἐ ὅταν μὴ τις ἄλλος ἐ πὶ ἐμὲ βλέποι ἐ ὀφθαλμοῖς. ἐ τῶν δι' πεπραγμένων. ἐ σθ' ἡνίκ' ἐρχόμην. ἀμοῖός ἐστ' ἦν. καθ' ὑδ' ἐβουλόμενος. ἀμοῖός ἐστ' ἦν. φίλων ἀκόντα παραμυθημένων ἀγίνομαι ἐ ἄων. πολλὰ δὲ ἄλλα ἐμένος ὑπὲρ ἀπαλλαγῆς, μίαν μόνην εὗρον τοκώδομ. ἐμὲ ἀδοῖ μοι πρὸς θεῶν. καὶ μὴ μὲ ἀναπάσπ ἐζῆν ἀδωμένον δεῖξον φησὶ τὸ ὦ μαλιλωβημένον. ἐ τί νόσπ ἀπαλίμον μεῖζον ἰατρικῆς. ἐ οὐ ὑπαίδας ἀπολωλικὼς ἐ τῶ ἐ σιαμόλην. ταῦτα δ' ἐμὲ

λοισμὲν αὐτομάτως ἐπιρρεῖ τὰ τοῦ πλούτου καλά. ἐμοὶ δ' τῷ γαστέρα τοῦντι. & τῷ γυναῖκα θλίβοντι. & τοὺς οἰκέτας λιμῶ ταλαι πωροῦντι. διὰ ταῦτα τοίνυν ἐδημόνουν & ἴσχυον. ἐκῶν εἰς ἐμαυτὸν ἐπείμων. & τὸν ἐμαυτοῦ δαίμονα αἰνάκιζον, ὡς ῥᾴθυμον προσάτην. εἰ τοῖς μὴ ἄλλοις ἀφθόνως ἀφιεμένοις τἀγαθά. ὁ δ', ἐπειρᾶ μεγαλίσχρως. & μόλις & ταλαι πώρως ἀντείρων τὰ χρυσίον. λαβὼν δ' λιραν τὸν καὶ σφάγους αὐτοφυῶν ἀνθέων, ἐλθομένης διὸ σκιτσίαν. & ἑρμοῦ περδώαν. & θεραπαίνας οἷς ἴφιον. ἃ χαὶ δὴ βοῦντι δ' ἠριὸν. δ' δ' κάπρον ἐθυσα. δ' δ' χρυσίδα μὴ θυκαφέρων ἀναξιον νομίζων τῶν θεῶν. Ἐπεὶ καὶ τὰς βλάβας αἰτίους καθίσασθαι τοῖς αὐτοῖς. & ἐντιμῆς σχήματι, φανερῶς λαμβάνειν, ἀπ' οἷς κλέπτομεν ὀργιζόμεθα. & τὸ παῖδι δόντας, ἰὸ βύτυζ ντεῖν μέρος. ἐλέπτων τοίνυν εἰς τὰ ἀγάλματα, & τὰς ἐνθησαυρῶν πλούτους τὰς ἀριθμήσας, νυχόμην. ἐδόμην. ἑκάτερον τῶν ἴσων & αὐτὰς τυχεῖν ἀπὸ λθομένου μὴ θεοὺς πιπράσκειν τοὺς θεούς. & πρώτην νύξ, & ὀνείρων δόφις ἀσαφὴς. ἔδ' ὅλων ἀφεῖσαν νυῖα θησαυρῶν, ἔτι δι δοῦσαν παντελῶς. πάλιν οὖν ἐγὼ πείτους ὤμους ἅμαλιβανωτῶ. τοῦτο δ' ἦν τὸ δῆνον. & ὅπως σαφῶς μανυθῆναι τὸ κέρδος. ἐνυξὶ δευτέρα. πλείω μὴ τοῦ τὰς προτέρας εἶμεν. ὅπως δ' ἐδίδου καθαρῶς ἐδέν δ' αὖτη. ἦμαρ τὸ γὰρ μεῖς ἔοικε & τοῖς ἐνεργεῖν λιβανωτόν. γὴ δ' τελεία τὸς ὄφις. & ἐπέλευσεν ὀφανεὶς θεὸς, ἐλθόμενος ἀργὸν ὁρύττειν μείονος, εἰπὼν ὅ, τι τοῦτ' ἦν, ὡς ἐκεῖθεν μὲ κερδανοῦν τα. ἐγείρομαι πεμπαρὲς. καὶ δ' ὑπέδησά μηνος εἶναι τοῖς οἰκέτας ἅμαστε & θυλάκους ὡς πλείους λαβόντας ἀκολουθεῖν. ὡς δ' ἦκον ἐπέγνων τὸ χωρίον. πρῶτον μὴ αὐτὸ ἐκεῖνο. καὶ τὸν πέμψαντα ἐκεῖσε προσκυνῶ δαίμονα. ἔπεμψα δ' ὀρύττοντας πρὸς αὐτός ἐστα ἐς ἐμαῖς χερσὶ, καὶ βύσσων θεραπόντων. πολὺς μὴ ὁ πόνος. ὅπως δ' δῆλον δ' δέν. ἀπέπεσε δ' ἀπ' ἐνὸν. ἐδ' ἐλπὶς ἐπιρρώννυε

πολίων. ἐπιμανίων. ὀυςυβωςύων. ἀδ' ἡωλύσας δελφάκιον εἰς ἀκμὴν
ἀληθείαν. ὑμεῖς δ' ὦ πανταπασιπνικὲς, ἀντὶ λύκων γίνονται βοῦς ὁο
πάμασιν, εἰς ἀγρὸν ἰόντες. ἢ τὰ τῶν λυκῶν σφᾶς αὐτοὺς ἐργάζον
ται. τά τε ἄλλα καὶ ζώγρισιν ὁμοίοις πληροῦσι τὰς ἐκεῖ φάτνας
εἶτα λοιδορεῖ τι βοῦς ἀγροὺς ὡς οὐδὲν δόντας. ἀφέντες ὑμᾶς
αὐτοὺς, πρὸς ἐκεῖνο τὰς σώζ. ἐγὼ δ' οἶδα καὶ τῆς γε πειθοῦ
τα τέχνης, τὰ μὲν, ἀκηκόατε. τὰ δ' ἀκούσεσθε. ὁπότε γὰρ ὦ
βουλευτῆνοιν πρεσφοραὶ, μεγάλων πολέμων ἀναγκαζόντων, καὶ πο
ρόμων μὲν καὶ τοῖς πολεμίοις. καὶ βοῖς ἐμβρασυτοὺς ὠφελεῖσαν οἱ
πολέμιοι. νῦν δ' ὧν ἄλλοι ἀσφέρων, ἀνδρῶς μὲν, δεῖ γὰρ τἀληθῆ
λέγειν, ἐμὲ δ' ἴσως φυγόντα πόνον τῶν ἐφ' ὑμῖν ἐψηφισμένων δ' ἐν
βοῦς δ' ἀνδρὶ ἀλισκόμενον ἐπλήρουν, τῆς εἰωθυίας ἀφαιρούμενος
τροφῆς. ὅσπερ μὲν ἄλλες δ' ἐκείνης. ὁμως δ' ἐπῆρόμην διαλῦς
σας πρὸς τὸν ἁλισκόμενον νομίζεσθαι. μετὰ τοῦτο καθ' ἡμέραν ἐ
ορτίων. μετέπειτα γυναῖκα, καὶ βοῦς θεραπεύοντας συγχωρῶν ἀ. μθυθεί
σης δέ τε τῆς γυναικὸς ἐπὶ βύσσοις, ἐ θαυμαζούσης τὸν πλουτί
ζοντα τοῦ εἴβους. ἐ προσφοῦσης μακάριον, διατί ἔφην, διὰ τὸν
ἡδονὴν πάντα ἔφησιν. εἶτ' οὖν ἡ τὴν ἡδονὴν ἔφην ἐκείνην ἐγγὺς εἶναι
τῆς ἐμετέρας. καὶ ἐμόρας ὡς ἡμὲν ἐφήμερος. ἡδὲ διανεκὴς, ἀρ
γύριον ἔχοντα ζῆν. ἐπένευσε τόδε μὲν. ἐξεχώρησε δ' ἐβοῦς εἰς τὸ πρόσ
πρὸς τοῦτο. τὰς παρ' ἐμοὶ πλίνθους καὶ τὸν πηλὸν, τῶν ἐτέρωθι
καὶ λίθων καὶ γραφῶν εἶναι βελτίω. οἱ μὲν γὰρ εἰς ἐκεῖνα βλέ
πουτες πολλάκις ἔφην, ὑπὸ τοῖς δανείζουσι κεῖνται. καὶ ὅτι μὲν
πατοῦσι μᾶλλον, ἢ ἐκείνους περφέρασιν. ἡμῖν δ' ὁ χρυσίον ἐνικ
βωτίοις κατακείμενον, τῶν ἐκτῶν πλίνθων ἀν δίαν ἀφαιρεῖται.
ὁ σωτὴρ ὢν βέλτιον χρυσίω. ἢ γραφαῖς καὶ λίθοις τέρπεσθαι. καὶ ἐ
ναυσι καὶ πάλιν ἔγωγε. καὶ τοῖς ἐμοῖς δ' ἐν ἐμέμφιβ τρόποις. ἀλ
λ' ἐμοὶ ὦ ἄνδρες βοῦς μόνον δῆλον ἐφαίνετο ἐ παιχάλεπον, ὡς ἄλ

πιθάμουω ἔτοι θεασόμθοι τοὺς ἀγῶνας. καὶ σωὴγοι θεωρούω
ἐπὶ δεῖπνα. καὶ ἐδόκουω εἶναι. καὶ ἐκαλοῦνθ λαμπρεί, τότ' γὰρ
καθ' ἥμθος οἶκοι, φασὶ καὶ μρόμυοις ἄριστον ἐμέτρησα πολλάκις.
εἰ θοὶ μὴ ἐπανίσαν αὖ τὰ ῥυθίου πολὺ διάφορα φέροντες ἄ-
καρπον. συγμῆς τινὸς ἅπαλλε. ἐγὼ δ' ἀντὶ ματαίας θίας, εἶχον
ἐρολοὺς. ὀθοὺ θι παρέμι νὰ λακας εἰσίουν, τότ' ἔγω μετὰ τὰς
γυναικὸς καὶ τῶν παιδίων μόνα ἐθείπνουν, ἄϊπὸ λύει μάτελλο-
τὰν. τί δαὶ πε πύθου σωφρονῶν, ζητήσῃ πλέον. οὐ γαρ δὲ
τοῖς μὴ ἐκείνως διαιτωμένοις ἔσιν εἰς ῥᾶρας ἐλθεῖν, τούθοις δ'
ἐνα γκαι προαπελθεῖν. ἀλλ' ὡς ἐπὶ πλῆθος. θύτων μᾶλλον, ἢ ἐκεί-
νων, τὸ πρὸς γῆρας ἥκειν ἐσίν. ἐπαινῶ, οἶμαι, ἁπάντων ἀγρῶν
ἀδίδωσιν ἐμαυτὸς μόλις, ἐνίοτε δ' ἐχέρνω διαρρηθοῦσι. καὶ
ἐσαυτίσαντις ἐξ ἁπάντων, ἀπέλθε λαβὼν, ὁπόσον ἀθέλησιν. ἐγὼ
δ' ἐμαυτὸν πλέον, ἢ θοὺς ἀπατεῶνας φιλῶ. καὶ ἀξιῶ γε περ-
δαίνειν, ἀκαὶ ἐν τῶν ἄλλων μόνον, ἀλλὰ καὶ ῥόθων ὀλίγων. καὶ
ἴων. καὶ κρίνων. ἀ γαρ περὶ τὴν ῥίνα αὐτὰ μαραίνω τὴν ἐμαυ-
θοῦ οὐ δ' ἀπερείπω τραπέζη. καὶ φιάλαις. ἀλλ' ἀπολαύω μὴν
τῆς εὐωδίας. ἢν ἐπὶ τῆς γῆς ἐγὼ τὰ παρέμπαι τὰ ἄνθη. κείρας
δ', κελαύω φέρειν ἐς ὁραὶ. γυνσόμενά μοι μέρματα. οἱ δ',
κατὰ πατοῦσιν οἱ λίθιοι, ἀπωλεῖν ἐξόν. οἱ μὲν ἄλλοι ζαγγε-
φουσιν ἵππων ἀδελφαγούτων. ἀφ' ὧν αὐτοῖς κόπος. καὶ μι-
κρὸν ὕστερον λιμός. ἐγὼ δ', ἀδεὶς ἀγρὸν ἐφ' ἵππου κομίζομαι. τί
γαρ δεῖ πράγματα ἔχειν μαχόμενον πολλάκις ἑτερογνάθω. ἐκυ-
φαγωγοῦντι. καὶ ἀποσομένω τόνδε αὐτῶν. ὁ δ', ἐπὶ βοῦς κα-
κοῖς, ἐ τρυφᾶν ἀξιοῖ. ἀλλ' ὁ βέλτιστος ὅτος, ἀρ' οὐκ οἶμοι φέρω καὶ τὸν
σρώματα, καὶ μετὰ κείνων, παιδίον καὶ τὰ αὐτοῦ. πανίσας, ἐ
κἀπαυτεῖ κεῖθεν. ὁ δ' ὀλλύρας. ἀλλ' ἀπέχρησεν ἄμυρα ἀ πολλά. ἐ
τὰ πᾶφανεῖσα. ἐ ἀπέρχομαι τῶν ἀγρῶν ἀπρεσσα. ἁ μὴν, ἀκαὶ ἐν

φορμὴν βίοις ἀνύτοισι, τῶ καὶ ἐμῶν καὶ τῶν ἐν τῷ πόνῳ ταῦτα δὲ ἐφέρομεν ῥᾳδίως, τῶ μὲν βαρύνεσθαι χρῄζει τι καὶ τοῖς καὶ μαχείρων τέχναις. ἦρ καὶ γὰρ τὰ ἀπὸ τῆς. καὶ δίνδρων, σύκα. βότρυες. λάμανα. οἶνος ὀλίγος. ὕδωρ πολύ. τὸ δὲ πάν τῶν γιγνόμενον, ἦν ἀργύριον. πολὺς τῆς ἐπιμελείας μισθός. ἢ δὴ τινὸς τῶν φίλων πέμψαντος ἰχθύν. καὶ ὄρνιν. πάθην μὴν φάγων. ἦν δὲ τὸ πλέον τῆς ἡδονῆς, ἐν τῷ μὴ πεινᾶν μόνον ἔχειν ἐσθίειν εἰ τὸ πλοῦτος, πάσων κακῶς ὑπὸ τῶν τρυφώντων. καὶ ἡραπατηλώντων. ᾧ μὲ δὲ ὀρθοῦσθαι δοκεῖ μόνων. ᾧ φυλάξαι μὴν, ἃ παρελαβον ἀβουλήτων. βίος δὲ τὰ αὐτῶν ἀνήκεστον φθονούντων. κάν τις εἰς πουλίγου, τοῦτον δεῖ πλουτεῖν καὶ κακῶς ζῆσθαι; βούτω δὲ ἑκάστην ἡμέραν ἀργύριον φέρειν! τί τῶ πόλιν ἀδικοῦν τι βέλτιστε. πρόσθες γὰρ εἴπερ ἔχεις. ἀλλοῦ κἂν ἔχοις. οὐ δὲ γὰρ ἱεροσυλῶν. ὁ δὲ νεκροὺς ἀδικῶν. οὐδὲ τείχους ὀρύττων ὁ δὲ ἰδιοικίαν λείπων. οὐδὲ καλὰ τῆς πρίδος λαμβάνων, οὐδ' ἀπ' ἄλλου τινὸς λήμματος οὐ δημὸς ταῦτα, ἐφοῖς ῥήγνυσθε ὑμεῖς ἐντεσάμενοι. ἀλλ' ὁρῶ πρὸς τιθεὶς, καὶ θραμμῦ θραμμῶν. καὶ ταῖς ἡδοναῖσ τοῦ σώματος, εὐδαμοῦ μᾶλλον μνος. μαίνεσθαι μὲν μοι ζῶν τοὺς μυθάοντας. μαίνεσθαι δὲ τοὺς ἑταίρας τρέφοντας. μαίνεσθαι δὲ τοὺς ὑπερισθίοντας. καὶ λογιζομένους ὅπῃ πρεῖττον ἐν βαλαν τίῳ φρουρεῖσθαι τὸ χρυσίον, ἢ δι' ἃ τῆσ γαστρὸσ ἕνεκεν ἀπολωλέναι. ἄπαλλά κισ ἐγκαλέλιπται τῷ σώματι, μέγα τι καὶ ἀνίατον πάθος. ταῦτα πολλοὺς ἐξέβαλεν τῶν πρώων. ταῦτα πλουσίους ἀπόλλυσιν, οὓς νόμος ἁφαιρεῖται τὴν παρουσίαν, δέομαι ὑμᾶς, ὡς πρὸ τοὺς τῶν πρίδων προδότας. ᾧ γὰρ οὔτι τῶν οἰκείων προδότης. βασανιστὸν εἶ τῷ φαίνεται ῥήματα εἶναι μοι, ᾧ ἀπαγγέλλεται! τί οὖν σὺ κἀμὲ μιμοῦ, ᾧ ἴσθι ἀν τῶν εὐπόρων μᾶλλον, ἢ τῶν λιμῷ πεμῶν. ὅτα δ'

τοῦδ' ἐν τῷ κατὰ τὴν γνώμην οἰκεῖναι ποιήσεις. ὁ μὲν, ἵππε λαύτιον ὠβουλήτον βίον, πολλὰ πιεῖται φάσκων. ἐγὼ δ' ἀπὸ μηδόσεως τῶν λόγων, ἀλλ' ἢ κληρονόμος ἀκριβῶς τῆς ἐκείνου προαιρέσεως. ὃ διηγοῦμαι τε ἅπερ ἐκεῖνος, ὃ ὅπως τις ἀναβῇ μέραν ἢ μικρὸν ἢ μεῖζον πρὸς θεῶν τοῖς οὖσι, μάλιστα ἐφρόντιζον. ὃ γυναῖκα ἠγαγόμην, πλείω μᾶλλον κεκτημένην, ἢ ἐκάλουν. ἴδοι γὰρ ἂν δ' μίαν οὖσαν ἀπὸ θεῶν πάλλους πρόσοδον. ἀλλὰ τὰ χρήματα μὴ ζώμενον προϊόντος ἀπεδίδοντα. τὴν ὥραν δ' ἀπαλίσκομένην. ὡς περ ὑπὸ τῶν ἀσώτων τὴν οὐσίαν. ἐν τοῖς γάμοις αὐτοῖς ἑωρᾶτο μετοῦ πρὸ μεμνημένου. ἀριθμῶ δ' ἀριθμῶ δ' αἰτυμόνων. τῶν μέτρων τῆς ἰδιώδους. τί γὰρ ἔδει πολλοῦ πυρὸς, ἀρκοῦντος ἐλάττονος. τὶ δ' εἰς δεῖπνα μέρος τῆς προικὸς οὐκ ὀλίγον δαπανᾶν καὶ τούσμὲν, ἀπιέμενον ἐμπιπλησμένους, αὐτὸν δ' ὕστερον λογιζόμενον, ἀλγεῖν. ἐνίοτε δ' καὶ τὴν γυναῖκα πρὸς τὰ αὐτὰ. καὶ τῶν μὴ ὁπόθεν ἔπειθον ἀπολαυθάνεσθαι τρόπων. μιμεῖσθαι δ' τὰ τοῦ τε γαμικότος. ταῦτα δ' ἦν μέγα ἀγαθὸν νομίζειν ἄργυρον. καὶ μήτε περὶ τὰς τέλμας. μήτε περὶ τὸ πρόσωπον. μήτ' αὖ περὶ τὰς ἐσθῆτας. μηδὲν εἶναι μᾶλλον ἄθλιον ἀνάλωμα. χρυσοφορεῖν δ' ἐπέτρεπον. καὶ ταύτην καλλωπίζειν καὶ δέρην. καὶ χεῖρας καὶ πόδας. τὸ μὲν γὰρ ψιμμύθιον ἔφην καὶ τὰ τοιαῦτα περιπλύνεται. καὶ δεῖ πάλιν ἑτέρου. καὶ δὰ πάνης ἑτέρας. τὰ χρυσία δ' οἷά περ ἦν μένει. καὶ οὐδὲν τῶν ἱματίων ταῦτα τι δεῖ πάσχειν. οὐδ' τείρεσθαι, τὰ τούτοις συμβαίνοντα. ὃ τὰς θεραπαίνας τὰς αὐτῆς ἐπαίδαυον. ἀμελῆ γὰρ τοῦ πρὸ ὑπ' ἐκείνου βέλτιστοι. ἐγεγένητο. πάντες οὖν ἦσαν ἐν ἔργοις σωφρόνως. μεμνῶτος μνήμης πρός τι θεμένου ταῖς ἡμέραις μέρους τῆς γυνικὸς οὐμικροῦ. τοῦ θέρους δ' οὐδενὸς ὕπνω δι δομένου. καὶ τὸ πρᾶγμα νοῦν

σθαι. καὶ ἐμεμψάμην πάσθαι κατορωρυγμένον. τὰ δ' ὑπ' μῦσιν
ἥλιε μὴ ἀμείλατε πλωνίορώτων, ἐν' ἄλλων εἶναι μερσὶν. ἀλλ' εἰ μὴ σὶ
αὐτὴν λύσαιτ' ἂν συμφορά, καὶ πάλιν εἰσιτιμεῖν εἶπας τὰς
μιλίας, ἂν ἓν ταῦτα ἔλιτον ἀ πιρνῦν. οὐδ' ἐπῆγόμην πρὸς θά
νατον. ἐπεὶ δ' οὐκ ἔσαι μοι τοῦβ ἐλπίσαι, τὶς γὰρ ἂν λαβὼν, ἀπ
δοίη ράδίως, ἐξὸν ἔμ' ἦν, ἅπον ἐτοῦμαι κακόν, ἀ πθανόντα μὲ δὲ νέσθαι
σθάνεσθαι τῶν ὕστερον, ἕζῶντα τὰ λύπη τὰ πεσθαι τῶν ὁρωμένων
κακῶν. ὡς τοίνυν ταύτην ἀπότας φέρω κατ' μαυτοῦ τὴν ψῆ
φον, μᾶλλον δ' ἔπαμαι τὰ τύχη ταύτην ἐνεγκοῦσα κατ' μοῦ. πῆ
ρέσμαι δὲ δάσκειν ὑμᾶς. ἀλλ' ὅπως μὴ γέλωτα ποιήσεθε τὴν ἐ
μὴν δυστυχίαν, μὴ δ' ἂν εἰσκωμῳδήσητε οὗτοι εἰ θάπτ ρέπτρεστόαι
τό καὶ νῦμ ποιῶσιν, ἀτάσχεσθε. δῆνε γὰρ ἔ πρεσμὲν σένειν, ἔτε
ρωσὶ βοῦπρ ἥδονὴν εἶναι. ἐμοὶ πρ' ἐμ' ὦ βουλή, φῆδόμενος, καὶ οἱ
ὁμῶς δεῖν ταὐτὰ πλείω ποιεῖν. οὐτῶ τὰ τῶν ἄλλων ἁρπά
ζειν. τῶ δὲ μὴ δὲν εἰκῆ τῶνωὐτοῦ προίεσθαι. τρίφωνδέμε ἐντοῖς αὖ
βῖς ἤθεσι παρήκλίτων. ἃ παῖ. μέρεις ἂν αὐπρῆς, ἀνὴρ τι εἶναι
τοῖς αὐτοῦ πολίταις δόξης, ἃ γινώσκειν ἄπρεπρεν. ἃ τὰ δίον ταλέ
γειν, ἐνίκαί τι παραινῆς. ἀνδάλλοσας λάθης, ἅπνία σαβλάπ
τειν φρόνησιν. ἃ ἐδ' τὰ ἄρισα λίτων, ἔξεστὶ τὸν πειθόμενον.
κοινὸν γὰρ βοῦβ ἀνῶ νβῖς ἐν προῦσι προσέμεν. τῶ γὰρ ἄρουν
λοσθαι δύνασθαι, καὶ τὸ βέλτιστον ὁρᾶν δοκοῦσι τοῖς ἄλλοις δύνα
σθαι. ἔξεστ δὲ μὲ ἃ παράτῶν ποιητῶν μαρτυρίας λαμβάνειν, τὰς
τῶν ῥημάτων ἰσχύος. ἃ ἀνεύρεσιν αὐτὸν ψευδόμενον. μεγά
λων δ' ὡς ἀληθῶς ἐγκωμίων τὸ πρᾶγμα παρ' αὐτοῖς τετυχηκεν.
οἱ καὶ τῶν θεῶν τὰ ἱκπώματα χρυσᾶ φασὶν εἶναι. καὶ τοσοῦτον αὖ
τοῖς ἐνοῦσιν κεῖσθαι χρυσίον. ὥς τε καὶ τὰλφ ὅλας ἀδαί μονας
ποιεῖν ὑ ἐτῶν χρυσίων. πρὸς ταῦτα τοίνυν ὦ παῖ βλέπων ἔλεγχε, ἐ
πῆδὰν παραλάβης τὸν κλῆρον, πρῶ μάλισα παῖς ἐμὸς εἶναι.

¶ Lex fuit inuenientē Thesaurū mille drachmas urbi impendere: Ab auaro homine qui drachmarum quingentarū Thesaurū inuenerat: mille repetuntur: præeligit mori.

ΠΡΟΘΕΩΡΙΑ.

Νόμος ἦν εὑρόντα θησαυρὸν, χιλίας τῇ πόλει δοῦναι δραχμάς· φιλάργυρος εὑρὼν θησαυρὸν πεντακοσίας, καὶ ἀπαιτηθεὶς χιλίας, ἀποθανεῖν ἠξίου.

Χρὴ τοίνυν βουλήτας πεντακοσίας δραχμὰς, τὸν θαυμασὸν θησαυρὸν· καὶ πάντας ἑτέρας ἀπὸ τῆς προτέρας οὐσίας τῆς ἐμῆς τῆς δυς τυχοῦς· προσαφέλεσθε δήτι καὶ τέλειον, εἰ βούλεσθε τὴν ἐμὴν ψυχὴν, μιᾶς μοι μεταδιδόντες κωμείου. θεῖεν ὑμᾶς ἡδὺ δ' ἂν χαίρειν. καὶ ζῆν ἐθέλειν. ἄλλοντας τὰ ἄλλότρια. τὸν δὲ ἀναγκασμὸν διδόναι πάντας δραχμὰς ἐμὲ τὰς ἀρτίπλουσίους, τὰς δὲ πάλαι τελευτᾶν. τί δεῖ ζῆν ἄνδρ' οὗ νοῦν ἔχομεν τοσοῦτον τῆς οἰκίας ἐξελευθέρους ἀργυρίου μικροῦ μόνου ἕνεκα τῶν χρημάτων ἀριθμὸν ἡδέως λειποψυχήσας ἀπέθανον. καὶ ἔδει γ' οὐ τοιοῦτον. ἀλλ' εἰ περὶ δεῖ μετ' ἀργύριον εἰς ὑμᾶς ἐλθὸν ἀπὸ πρώτων δραχμῶν, κατενεχθῆναι. ἐπεὶ δ' ἀνοῖ δ' ὅπως τοσοῦτον ἤνεγκα πανοῦργον. καὶ δὲ δὲ τοῦ δωδεκάδραχμα, ὁπάντα ἐγώ ζημιοῦμενος. ὅμως σωθῆτό τε, χρὴ σθωνῦν. ἀλλ' οὖν οἷόν τε, δὺ τοδό τε μικρὸν χάριν φέρμακον ὀλίγον, μεγάλων κακῶν ἀπαλλαγὴν. ἢ πάντων δεινότατον πρᾶξετε, τοῦτον ζῆν ἀναγκάζοντες. ὧδι ὧν ἀφέλεσθε χρημάτων, ἀφορητον ἀπεργάσατε τὸν βίον, εἰ μὴ οὖν μοι ἀμείνων, καὶ τὸ θανάτου τῆς λοιπῆς οὐσίας ἀποστερεῖν

θεοὺς. φοβήθητί φόγον. οὐκ ἀτιμάσεις τὰς τοῦ διάσημερα
κίου πισόντας ψυχὰς. ἄνδρὸς εἰκὸς μετὰ τῶν τὰς αὐτῶν πρί-
θάς ξυναμφιών, ταῖς αὐτῶν σφαγαῖς σὺν διαιτᾶται. ὦ παῖ τλῶ
μὴ ἀμέλειαν σοφατλὼ ἐμὲν, μεθ' ἧς ἐτράφης. μεθ' ἧς ἐπαι
δεύθης. καὶ ὡς ὁπότε ἀρρώστοις, εἶδες ὁμοίων θεῶν ἐπ' ἐμὲ τε
τευχεῖν τλὼ νόσον. πολέμου δ' ἐκτὰς σὰς ἰδέας πεισάμ τας
τλὼ πόλιν, καὶ τοῦ καιροῦ σπιζίμ ἀκαίτρίποντας, οἴχεσθε. ἢ
καθόξως δ'. ἀλλ' ἐμὲμὴ ἐνθρόνοις καταλίποι πας. σαυτοῦ
δ' τοῦν ομα ἐνώδαις, οὔτε μὴ ἀνδρείως ὑπακούσας τοῖς ἀν
αγκαίοις. οὔτε δ' αὖ ὡς οἰκοῦν τα τὸν πρᾶα ἑτείρας. ὡς γὰρ
ἤσθετο ὦ ἄνδρες τὰ πράγματα ἡμᾶς ἐπὶ τοῦτο ἄγοντα, ἐρῶ
γὰρ πᾶν ἀπισῶσί τινες, ὡς εἶδεν ἐφεσκόταμε. καὶ ὠχριῶντα.
ἐ δακρύοντα, ἐ τρέμοντα τλὼ χεῖρα, τόθαυμάσον ἐκεῖνο, ἐ
πάσης τιμῆς ἄξιον ἐφθέγξατο. μὴ μέλλε πρὸ. λύσε ταχίως
τλὼ πλιορκίαν, ἐγὼ δ' ἕξω τὸ καλὸν τλὼ σωφροσύνην ἐντά
φιον. τοιοῦτοι περὶ ὑμᾶς ὦ ἄνδρες γεγενήμεθα. καὶ τοιαύτην μὴν
ἡμῖν τύχη. τοιαύτη δ' κτιώμη. εἰδ' ὑμῖν οὕτως ἀπολελογημέ
νος, ἄξιος εἶναι θανάτου δοκῶ, κατάγνωτε. ἐγὼ δ' οὐ δ' οὕτω τ
μαυτὸν καταμέμφομαι.

λοὐκὰρ κἂν ταῦτ' ἐδεῖ ὑμῖν, οὐ τῶν τυράννων. δεῖσθέ μοι πάντες ἀποθανεῖν· καλῶς. τίνων δὲ ἕνεκα κατηγορίας. τίνος φόβου. τίνος συκοφαντίας. ῥᾴδιον ἦν περιελθόντας ἐνδοῦναι μὲν τῷ καλῶν ἐρᾶν ἐμὲ δίκην αἰτεῖν. ἐμοὶ φθονεῖσθαι, ἐμὲ δ' ἐχθροὺς ὑμᾶς. ἀλλ' ἐπιτιθέναι ὑμῖν ἡγήσομαι. διδόντας μὲν ἀνῶ, παρῶν τάχιστα ἀποθανεῖν ἀνάγκη. ὡς πονηρὸν δὲ καὶ ὠμὸν καὶ ἄδικον εἰς τὸν ἑαυτοῦ παῖδα τιθέντα μῦθον, μέμφεσθαι τὸν ἄνδρα. μισεῖσθαι δὲ ποιοῦντα χείρους ἐμοῦ τοὺς ἄλλους πρός. εἶεν τί, ὦ μέγιστοι, καιρὸς ἄλλοι τίνων ἔσονται ἀπαυθαδιάσασθαι μεγαλοψυχίαν. ταυτὶ δὲ ἀπάγει θαυμαζόντων πρόσθεν ἐμὲ τοὺς ἐπαινοῦντας. ἐπειδὴ δὲ τοῖς οὐσιν ὑμῖν παιδίοις, ἐρῶντάς τινας ἐπαινουμένους κάλλους. οἷον πάλιν κινῆσαι τὸν τύραννον. ἂν σωφρονῶ, καὶ ἱερᾶ, καὶ πρισβεύωσι τὰ βιαιότατα αἰτεῖν. καὶ ἀπειλῶν, ὑμεῖς δ' αἱρήσεσθε πολιορκεῖσθαι, καὶ πολεμεῖν, πῶς ἀδεῖς ὑμοίους ἐμοὶ τὰ δεινὰ λύσοντας ἕξειν. τοῦ δ' ἐμοῦ ἀπυχόντος, ἑαυτὸν πρῶτον ἀποκτανοῦσθαι δεῖ καὶ κτανεῖν φησθε. καὶ πρὸς θεῶν ὦ πρὸς παιδῶν ὡραίων, ἂν αἰθις ἀποκτείνας αἰτίας ἐπέλθῃ πόλεμος. καὶ ὁ λόγος ἡ περὶ τῶν ὅλων τῇ πόλει, μηδὲν ὑμῖν φανήσεται κακόν, ὅδ' ὑμῖν αὐτὸς ἐμὲ παύσας τὸ κακόν. ἀλλ' ἀκόλουθόν γε ἀνδρὶ τὸ παράδειγμα τί κόσμον καὶ ὑμῶν αὐτῶν. καὶ τῶν ἀπόντων παίδων, τίνι τοιούτῳ ἡγεμόνι πλατεῖ. καὶ μὴ τοὺς συκοφαντοῦντας δεῖσθε μᾶλλον. ἢ παθεῖν ἀνάγκη τινὶ πάλιν καὶ τοὺς αἰτηθέντας ὑπὸ τῶν κινδύνων. κακῶς τις ὑμᾶς ἐρεῖ τῶν πολιτῶν; ἀλλ' ἅπας θαυμάσεται. μᾶλλον δ' ἅπασα δημοκρατουμένη πόλις. οὐκ ὄψεσθε τοὺς υἱεῖς; ἀλλὰ τοῖς περὶ αὐτῶν σωίσεσθε λόγοις. οἵων καὶ αὐτὸς ἀκούων νῦν ὑπὸ τῶν χρησῶν καὶ δικαίων βουλομένων εἶναι πολιτῶν. τί οὖν ὦ κακῶς ἐρῶν τύραννε. ὦ τῆς φύσεως ἀλιτήριε. παῦσαι τοιαῦτα κωμάζων. δεῖσθαι

τὸ μὴ φιλεῖν, τὸ δὲ φλέγειν. καὶ κακὸν ἀγαθὸν μιγνύειν, ἐξὸν ἁμιγῆ τοῦ χείρονος αὐτῷ παρασκευὴν τὴν εὐεργεσίαν. τί τερον δ' ἂν καὶ ἔσρασεν ὁδήμος. ἐπιτρέψεν ἂν κτεῖναι; τί ἂν ὠδίκησαν ὑπὸ τῶν πραγμάτων, ἃ μὴ ἐπήνεσεν αὖ. ἀλλ' ἐργλιαῖς. ἔυφρονεῖν τὰς ἀντιλέγοντας νομίζων; καλῶς εἶπεν εἶπε. μὴ παραδοὺς αὐτῷ τὰς παθαύτου ζημίας ἀφορμὰς. ἀλλὰ γὰρ δημοτικὸς εἶ ἀνήρ. καὶ ὑὸς τὰ πιώτατα ὑπὲρ τῆς πόλεως προϊεμένης ὡς περ ὑὸς προδότας ἐλαύνειν. πρὸς οὓς ὀλίγα διαλεχθεὶς, καταβήσομαι. τί δὴ δοκεῖ λοιπὸν, μὴ παρελθὼν ἐγὼ, καὶ παραθεὶς τὴν ἐπίδοσιν τὴν ἐμαυτοῦ ταῖς εὐδοκιμούσαις παρ' ὑμῖν καὶ τὴν πώποτε ἀδεᾶν ταῖς ἐκτὸς πολιορκίας φόβοις, σίτησιν. ἢ χαλκῆν εἰκόνα. ἢ στέφανον παρὰ τῶν πολιτῶν αὐτῶν; ἀλλὰ μάτιος ὑμῖν οὗτος ὁ φόβος. ἀ γὰρ οὗτος αἰσθήσεσθε ἐγὼ τὰς ἐμαυτοῦ τύχης, ὥστε μὴ τὸ μάτης ἐπφαίνεσθαι, τοντάφον ἀφεὶς. καὶ μεμνῆσθαι δωρεῶν, ὧν ζῶν αἰσχρὸν. ἀλλὰ μὰ γῶν ἐμὲ, παρὰ τῶν τὰ μὰ θαυμαζόντων γένηται, καὶ γράψητε παρελθὼν ὑπὲρ ἐμοῦ ταῦτα. ἃ καὶ αὐτὸς ὑπὲρ ἐμαυτοῦ. ἀλλὰ θαρρεῖ τε ὠβέλτιστοι. θαρρεῖ τε. καὶ γὰρ ἅπαντα ὁδήμος ὁμοῦ διδῶ τὴν ἐλευθερίαν ἐχεύρισε. μὴ γὰρ φανείη τις τερ πώποτε ἐμοὶ μιδὲν ἔτι πλὴν θανάτου. ἀδικοίη τε πρὸς τῶν θεῶν, μὴ τῶτα ποιῶν, δόξη τε πρὸς τοντύραννον ἀπβλέπειν. καὶ τὰ εἰμουθερα πάλιν. καὶ τὰς δυς τυμοῦς ὥρας τοῦ μφρακίου αὐτοῖμυτα ἰγεγλυφῆσθαι. καὶ τῶν ἐκεῖνον παραμυθεῖσθαι τὰ πράγματα ἐμοὶ παρείχεν; τί βούλεσθε πλέον ὑμῖν γεγλυφῆσθαι. ἀπολώλεκα τὸν ἀνδρίαντα ἐκεῖνον τοναλὸν ἀπολώλεκα. ἀκὶ τὰ τὸν εἰσδιδάσκαλεῖον ὅπε παδίζοντα ἀδεῖς. ἀκὶ τὰ τὸ κεῖθεν ἀναφέροντα. ἀκὶ τὰ τὰ παλαίστρας. ἀκὶ τὰ τὰ γυμνασίοις. οἵτινας ἐκεῖνος. ὁμακάριος ἐγὼ κεῖμαι πέπωκα. τοντάφον τὸ παιδὸς αὐτὶ τοῦ παιδὸς ἔμω. ἀλ

οὔτως ἐπὶ τὸ ἔργον ἐλθεῖν. ὅτι περῶ τὸν μηδὲ οὐ ὁρῶντες ἐν ὦ ἄνδρες τῷ κατηφεῖ καιρόν. εἶσι γὰρ ἂν μεταφέρω ὑμᾶς ἀπὸ τῶν πύργων ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν, καὶ κελεύω καθημένους τὸ πλεῖστον λόγων ἀκούειν καθημένους, ἢ βίᾳ μὴ πολεμίοις ἀφεῖναι καταστείχειν τὸ τεῖχος. εἰ στὴν ὑπὲρ τῆς ἐνὸς σώματος βουλὴν ἄρχειν. ἐννέα μακροὺς ἀνάγκη λοιδορεῖσθαι τοὺς λόγους. πολλοὶ γὰρ ἂν παρῆλθον ἦσαν τιμωρούμενοι. οἱ μὲν ἐμοὶ φθονοῦντες. οἱ δὲ, τῷ μέρει κῶ. τοὺς δ' ἀντῶν τυράννων βουλομένους εἶναι μισοῦντας ἀνίσχυ. πᾶσι δὲ ἂν εὐπρόσωπος ὁ λόγος, ὡς ἀκίνδυνα ταῦτα. ὁ δὲ εἰωθότα. εἰ δὲ νῦν ὁ δὲ ἐπὶ πρᾶγμα μισοῦσι δύνανται πατάξαι τοὺς, ἀλλὰ πείθεσθαι τοὺς σώσοντας ἀγανακτεῖν, καὶ τὸ μὴ κίνδυνον εἶναι ὁρκεῖσθαι νομίζειν βλάβην, τίνες ἂν ἦσαν δικάζοντες περὶ οὗ πράγματος γνώμην ἔχων ὁ τύραννος ἐπιθυμῆ. μὴ πω διεφθαρμένων. ἀλλ' ἐδοκεῖ δῶ μοι ἐκκλησιῶντι εἶναι τοῦτο τὸ καιρόν. καὶ λόγων ἐμοὶ πλῶν. καὶ μὴ τὴν πολιορκίαν ἐμποδὼν εἶναι τοῦ βίου μὴ τὰ οἰκεῖα γεωργεῖν μηδένα μὴ τῶν ἄλλων. μηθ' ὁσιοῦν κατηγοροῦσιν. ἀλλὰ δ' ὅτου ὦ ἄνδρες, κάλλιον ἐν ταῦτα περιττῶν ἐμοὶ μεφθόνει. ἐκεῖνο μὴν γὰρ ἐδίδου τοῖς διαβάλλειν ὑμᾶς βουλομένοις λαβεῖν. ὅτι μηδὲ πρὸ ἀπέλθειν ἀφοσιοῦμαι. καὶ τρόπον τινὰ τιθεὶς ὑπὲρ τοῦ πόδος ἐκεῖνα τὰ ἔργα. ὅπως μηδεὶς καλείπειν οἱ πρὸς βοῦν, διοὶ πολιορκεῖται τὰ ἔργα. ὁ δῆμος δ' ἀπεκρίνατο βίᾳ ἔφασαν εἰσφόνον. καὶ ὁ μὴ, εἰ μὴ ἀπεκτείνατο. ὅπως ἀκούσεσθε βοῶντων, ὅπισθεν μὴ. εἰ δὲ οὐκ ἐθελήσαντες εἰς τὴν διάνοιαν βλέψαι βουλόμενος, ἀπὸ φιλῶν τῶν συλλαβῶν τὸν εἰς ἀπώλεσαν. ταύτας ἀμείλοτο ὦ ἄνδρες τὰς βλασφημίας. ὃ δ' εἰ ἀπεκτείνατο φήφισμα. δόξαν ἂν καλὴν εἶσαν ὑμῖν. ὅλον δὲ βοῦ πρὸς ἐπιτίμησα τὸ ἔργον, περὶ οὐ λίγειν μόνον ἂν αἰσχυνόμενος. ὡς μισῶν ἀπέκτεινα. τῷ δὲ δι' ἐκεῖνον πολιορκεῖσθαι μὴ ὧδε μακρὰν ἀφ' ἧς βοῦ περὶ φεύγοιν ἴδιμε τὸν δῆμον

ὅσῃ ἐμὸς, ἀδουλίυσφ' ἐμελλε, καὶ τοιὲ βῦτο δῆνον. ἀλλ' ἀνάγκα σφίσιν ἔδοξε μηκέτ' ἀρρενεῖναι. τελεῖν δὲ γυναικῶν ἀριθμὸν. ἐ ἀκὰ σιοδαι παρὰ τῶν ἐυρούμων, ὁ τιμθὲς μθνεἰσῆγον αὐτῷ παλακὴν ἑ μερον δ' σικαλεῖ. συδέ ὁ πως αὐτὸν ὡς μάλισα οἴσφ μηδὲν ὧν ἀν αἰτῆ. διωθοῦμθνος. ἐνβύτης δ' γυκτερᾶων, ἀπὸ τοιύτων δ' ἐξε ὧν. ἀντὶ δ' παιδείας τῆς οἴκοι, μανθάνωμάτερ πάντ' ὐρανον ἐπὶ τῆς ἐυμῆς δυώατα. ἐ τὶ ἂν ἔπραπε, τῆς ὥρας αὐτῷ παρελθού σης. αὖβῦδικλὲς ἀπερρέ ιμθνος? ἀλλὰ δεῦρο ἂν ἐπανέλ? καλήγε παρρησίαν ἀπὸ καλῶν τῶν ἔργων φέρων. ἐμὲ δ' τί μὲ ἐῆπεῖν ἀκολουθεῖν αὐτῷ μθνα ἀνάδρα? ἀλλ' ἐν ταῦθα μθνοντα βῖς πα ρᾷ βῦ φιλοτιμεῖσθαι πράγμασιν, ὡς πρὸ τῆς γυναικὸς παρὰ τῷ τυράννω κείμενα. ἐ ὑπ' αὐτοῦ νικᾶσθαι πρόσωπα. ἐ παρὰ τίμος ἔγημθν ἄν ὕσερον. πῶς δ' ἂν παῖδας ἐνοικίσαι. τίνος δ' ἂν ἐκοι μώνησιν ἑορτῆς. ποίων δ' ἐκκλησίων. ποίων ἀγώνων. ποίων θυσιῶν. οὐ γὰρ ἐ τῷ προσηγορίαν ἀπολέσας, ὠνομάζεται ἂν ἀπὸ τῆς ὕ βρεως? λαμπρὸς γε οἰός. μᾶλλον δ' ἐκείνης ἔχθν ἀνθ' ἑλίπθν τοῖς αὖ βῦ. τίσιν δ' ἐδέζῶν τὰ ὧν θυμεῖν θανάτῳ. ἐξὸν θανάτῳ βίου τοιῆ τον διαφυγεῖν. πῶς δ' ζῆ ἐ τελευτήσας ἄθεπα γὰρ. τότε δ' ἂν ἐ τε θνήκεζῶν. ἄφωνος ὢν ὑφ' ὧν ἐπαινέθη. ἐχέρ πασαν παῖδα τῶν ἐξ ὑφτυραννικῆς ὕβρεως, ἐπεὶ μὴ ἄλλως ἐξῆν. ἐ γὰρ εἰλησαι ἐμέ τε κἀκεῖνον τοιαῦτα λαμβάνοντες ὑβρίσθν, ἐπ' ἴτλω αὖτλω ἂν ἦλθον ἐ τότε πείραλῶναι βούθθαν, τοιαῦτα δ' ἐ δι δάγμεθα πα ρὰ τῶν νόμων. ἐ τῆς δημοκρατίας, οὕτως, εἰ ἐ μηδὲν τῶν κοινῶν κέρδος ἔφερεν ὁ φόμος, ὑπὲρ αὖ βῦ τε βῦ πρὸ τῶν ἐσχάτων κινδυναίνοβς, ἂν αγκαίως ἐπράπε β. εἰδ' ἀποθανεῖν ἐχρῆν ὑπὲρ σωφροσύνης, ἐ βῦ μᾶλ αὐτῆς ἐκπρεπῆν, ἢ καὶ νελαπόνων εἶναι ἐ βλαμείζω. ἀλλὰ πρὸς μθν ταῦτα ἀδέν' ἔμοσ λέγθν. τοῦδ' μὲν μετὰ τᾶδ' μαγενόμαν ὄργον, αὐτῷ δ'. ἐ τί φησίν ἐκώλυεν εἰ πάνλα ὁσιοῦσφ πρὸς αὐτόν. ἐ πείσαν λα

μὶς συμπερικαλῆ. παρὰ τοῦτο τὸ βοῦ χρόνου, πολλαὶ δίδονται πολλοῖς πολιορκηθεῖσαι πολλάκις. ὅλως δὲ οἴεσθαι βαρεῖαν ἐκείνων τῶν πόλεων ὑπὲρ τῶν τοιούτων χλιδᾶσθαι προσηδείαν. τίνοι γὰρ ἄν τις τούτων ἐρωτῇ κουφότερον, οἷς εἰσὶν ἐλπίδες πρατῆσθαι ἐρωμένων. ἢ ἀνδρὸν μνήσουσι τοῖς, τὸ μὴ ὑπὲρ τῶν βιούτων ταλαιπωρεῖν. καὶ δύο ἀπαλλαγὰς βοῦ πάθους ἴσασιν οἱ μανικώτεροι μόνας. ἢ ἐλεῖν ἢ ἀποθανεῖν. οἱ τύραννοι δὲ ὅσῳ μᾶλλον οἴονται προσηκειν αὐτοῖς πανταχοῦ πρατεῖν, μᾶλλον φιλονεικοῦσιν ἀχθῆναι τὸν ἀνδρα ὅτι ἐγγὺς ἄν εἶεν ἅπαντες περὶ τὸν πλοῦτον περιμενοῦντες καταφιλῶν. ἀνδριβῶς δὲ ἕκαστον τῶν μελῶν καταθεωμένους. αἱ μάπων αὐτὸν ἐδέως, τοῖς βουμφανίοις τραύμασιν ἀμικρὸν τοσοῦτο μᾶλλον βοῶν ἐνόμισεν οἴκαδε. τοῦτο τοῦ ἐπφσινάμ τι ζῶν βε ἀπέχεσθαι βοῦ παιδὸς, ὁμόλις ὁθάνατος ἀκουσίως ἂν ἀγκυλος τῆς πολιορκίας χλιδᾶσθαι τὸν ἄλωσιν. καὶ ἔχθρον αὐτὸν, ἀχθῆν ἐτιμφράκιον. ἀλλὰ πολλοὺς μὲν φίλους κτωμένους βουμοῦ. πολλοὺς δὲ νεωτέρους. πολλὰς δὲ γυναῖκας ἐκόρας. ὄντας μὲν αὐτὸς ὑβρίζει. τὰς δὲ, τοῖς θορυφόροις ἐδίδου. ἀλλὰ θῶμεν βούλεσθαι καθελόντα τὸ τεῖχος. καὶ ἑλόντα τὸ μφράκιον, μηδενὸς ἀναύτου ἐφάψασθαι τῶν ἄλλων. ἀλλ' ἀπιθεῖν ἂν ὡς περὶ κόντων διωκότων φίλον καὶ σύμμαχον. ἀνοικοδομῆσαν τα τὸ πεπτωκὸς τοῦ τείχους. καὶ στεφανώσαντα τὸν δῆμον. ἀλλ' εἰ καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων ἐμέλλει φείσεσθαι. ἐ βοῦτο ἦν τις ἐπείθωνθιὸς, ὅτι μετὰ τὴν ἄλωσιν ἀναγκαίων τῶν ἐνικηκότων παῖδα μόνον ἐᾷν, ἀδοῦτος ἦν μοι καλὸν ὁρᾶν αὐτὸν ἐπὶ βιούβις ἀγόμενον. ἀλλ' αὐτῶν γε ἐκείνων ἦν μᾶλλον ἐπὶ τοιούβις, ἤθυσεν. ἔστι γὰρ ἐ ζωὴ θανάτου πικροτέρα. ἐ θάνατος ζωῆς ἡδίων, ὅταν ἀπαλλαγὴν αἰσχρᾶς ὁθάνατος φέρῃ. πόσοι σφᾶς αὐτοὺς ἀπέκτειναν τύραννοι μόνοι, τοῦ μὴ πεῖσαι τιζῆν ἐν ἀνομία. πόσοι δ' ἑαυτοὺς κατηρύμνισαν, πολεμίων ὧν μόνον, τοῦ μὴ ἁλόντας δεθῆναι.

δρᾶσαι τι νεανικόν. καὶ δείξαι τῇ πόλει παντὶ πικτημόνος. δὲ χθὲς τὸν ἱερὸν τόμφρακτον, καὶ σεσώσμεθα. ἀλλ' ἐδεῖτο τοῦ τείχους καὶ τοῦτο εἰπεῖν, ταύτας ἂν ποτε τὰς φωνὰς ἀφέναι πρὸς ἐμέ. ἀλλ' ἐγὼ ταύτας ἐκούμην ἀκούειν παρ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων, δὲ τοῦτον πόλεμον ὑμᾶς ἐρῆσθαι τὴν ἐμὴν ἐκώλυε φιλοτιμίαν. ἀλλὰ τὸ πρὸς πᾶσαν τὴν ἰσχὺν ἀντάραι φιλοῦ τοῦ παιδὸς. τὸν περὶ τοῦ παιδὸς ἐπὶ τὴν πρᾶξιν παρεκάλει. ἀλλ' ὡς ἐτ' ἂν φησὶν ἀπὸ πάντων πρὸς τοὺς νόμους ὁ τύραννος, καὶ ἀκίνδυνον ὡς πάντως ἐσεσθαι λαβὼν μηδὲν ἄν ὄρος τὸ μφράκτον. ὠφέλει ἄν. μὲ λαβὼν δέ, ἀκάν. πολὺς γὰρ ἦν καὶ σφοδρὸς ἔρως. καίων. καὶ ἐγκεί μενος. καὶ μὲ ἀπηρέπει ἐδόκει, δὲ ταῦτα διαπρεσβείας, ἃ μηδεὶς ἤκουσε μηδαμοῦ, μφράκτη κάλλος ἐπὶ ἐκκλησιάς ἐτεῖτο. ἂρ ἂν ἔ λαβὼν ἐσχυώθη δὲ κατέδυ. καὶ τὸ μὴ τυχεῖν ἐγένετο βέλτιον. ἔ νι σάγε. ἀλλὰ οὗτος ἔνφρων ἦν. καὶ μόνου βοῦ κτήσασθαι τὸ νερὸ μῆνον. ὥστε ἀναγὰς αὐτὸς ἦκεν ἄγων τὸν δῶσμιν. οἰόμενος δεῖν καὶ σώματα, καὶ χρήματα ἀναλίσκειν. καὶ μηδὲν τῶν ἐκ βοῦ τον φειδόντων παραλιπεῖν. πᾶσαν ταλαιπωρίαν ἀξίαν τοῦ ἄθλου νομίζων. ὅτ' ἐδὲ λίαν ὤθυμῶν, εἰ μὴ καὶ παρασκευὴ θαρρεῖν τοὺς ὡμὲ αὐτῶ πολοῦβος ἐνδασιλείοις. δὲ οὗβος ἐπὶ ὺς. πολλὰ δὲ ὅπλα. καὶ ῥώμη. καὶ τέχνη στρατιωτική. ἄμιλλα δὲ πρὸς αὐτοὺς τῶν ἀκολουθούντων. ὅστις αὐτῶ τὸν ἱερὸν μῆνον θαρρήσας, φέρων εἰς μάχεσθαι. τῶ μὲν, ἐπέρχεσθαι πολλαχόθεν. καὶ ἅμα πᾶσι ἐμετέροις ἐρῆβοι. καὶ τῶν ἀσυγκτόνων αὐτῶ πολλοὶ παρῆσαν οἱ σωτῆρες. μισθωτὸς μὲν, τῶ φέρωσι δὲ αὐτὸν θεραπεύοντες. ἐμὲν δὲ καθ' ἑκάστην ἡμέραν, χειρωτὰ πάντα ἐγένετο. τὰς μὲν χώρας ἐστερημένος. τῶν πυλῶν δὲ κεκλεισμένων. τοῦ σίβου δὲ ἀκάν ασχολῶν πολιορκίαν μιμᾶν. διὸ ἔθημεν δόντες ἀπηρίσθαι, καὶ κατακεκλείσμεθα. καὶ ὀλίγος πλησίον. τί οὖν ἂν ἐκεῖνον βοῦ τείχους ἀπέχησιν. δύνα-

εὐντων, οἱ μὴν ἔθρησκον. οἱ δ', ἄγοντο ! ἐκεῖ τομὴν, εἰ ἐναλίσκε
ται τέροντες. βοῦς δὲ γυναῖκες τε καὶ παῖδες ἀγανακτεῖς ὅτε
μὴ πῦρ ἀνάλωσι τὴν πόλιν, καὶ περιῆς ἄνων δι ὀρῶμεν τὰ ἴδια,
τὰ δημόσια. τὰ ἱερὰ τοὺς νόμους. τὰ ἔπαλα. τὰ χρήματα. τὰς γυ
ναῖκας. τὰ τέκνα. τοῦ τὰ ὑπὸ τοῦ δύνασθαι γράφεσθαι. καὶ ναὶ βίζ ἐπ
δι πασᾶς ! δέδοικα γὰρ φησι τῶ δήμω πολεμεῖν. καλῶς γε πο
οὖν. καὶ δόξης ἐνθυμοῦντι. καὶ ἀκάκη ἐκτὸς ἐμέ ω, πυράνουμε
ρεῖν ἐδοναῖς. ἀλλ' ὥσπερ ὑμῖν ὑπὲρ ἐμοῦ ταῦτα, οὕτως ὑπὲρ ὑ
μῶν μοι δοκεῖν, ἅπαντα προσῆκε δεῖ γὰρ τὸν δῆμον ἑκάστου τῶν
πολιτῶν φροντίζειν. βοῦ δήμε δὲ ἕκαστον τῶν πολιτῶν μᾶλλον, ἢ
τῶν αὐτοῦ κήδεσθαι. ἐπολεμεῖσθε ἑκόντες ὑπὲρ τῆς ἐμῆς οἰκίας. ἢ
τὰς αὐτὰς ποιοῦν οἰκίας, ἵνα μὴ ὑμῖν ἦ τοῦ πολέμου λύσις. ἵκαθ'
μόνον ἐδημητρυφᾶν, ἀ πρὸς ἑαυτὸν λέγων ὡς εὐδαίμων ἐγὼ ὅπως
ὅλη ὅλη πόλις πάκο πάσχει καὶ τείβεται. καὶ ἀπόλλυται. ἵνα μὲν
τοῦ ὑπομὴ τι μεῖζον. μήτε ἔλαττον ἀνιάσει. δὲ τὰ ἄλλ' εἶπον πρὸς
ἐμαυτὸν ἄρχειν. καὶ σωτρούλακα ὧν τοιχύρυσι πολλίω. καὶ γὰρ
εἰ μηδεὶς ὑμῶν εἶπε πρὸς τὸν πλησίον ὅτι τοῦ τον δ' οὕτω πειοα
ρᾶν τὴν πόλιν ἀναλουμένην. μὴ δ' ἐμέμφατο, τὸ πειτοῦ πο
λέμου ψήφισμα γεγραφότι. μὴ δαὶ τοὺς τῶ ταῦτα δεξαμένω.
ἀλλ' οὕτως εἰ δικροῖ πάντες ἴσασιν ὡς μὴ δ' σιγᾶν γιγνομένοις, ἀλ
γεῖν, πολλὰ γὰρ ὧν ἄν φθέγξοι τότις ἐντυθεία ἂν ἐμοὶ δ' βοῦ πο
πάσης ἀπαιδίας πικρότερον. εἰδὸ ὑδεὶς τῶν δήμων δήμον ἐδέκη. ἀλ
λὰν ὁμοίως ἅπασι λυπῶ σὸ πόλεμος, ἀμοράσι. γυναιξὶ. παισὶ. γέ
ρουσιν. ἐλευθέροις. οἰκέταις. αὐτὸ τοῦ τ μὲν ἡναίδεσθαι. τοδιὰ
τὴν πρὸς ἐμὲ πονδὴν εἰρήνης ἄδιον νομίζω τὸν πόλεμον. ἀμφὶ δὲ
μνησθείσων ἀντὶ δόσε πρεσβευσι. τὴν προθυμίαν ἵκαθ' μόνον ἀν ἐ
μὴ δῆμε ἐδόκουν ἐροῦντα πρὸς ἐμὲ, ἀντὶ σὺ κύριος εἶ τὴν πόλιν
σῶναι, ἐμέ. κάλλιον δὲ σῶσαι ταύτην ἢ διαφθεῖραι. ἢ πάντας ἀ
ράσθε

μηδ' οὗτος εἷς τις ἦν, ὃς ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων βέλη βύτυρα τυρᾶ τυμβεῖν, ἢ λοιπὸν εἶσαι παρὰ τὸ μέλι θών ἐπιθεῖν, ὅδωρ ἀμυνέξαρα ὠνίμη βάλλη τὸ τῶ ἐπελθοῦσαν, ἀδικουμένα παρατα πόμενος. εἰ δὲ βύτυρα μηδὲν δύνηται ὑπὲρ μέλιτος ποιεῖν, κίνδυνος δὲ ἐπάλωται τὸ ἄγυ. φάρμακον δὲ ἐν τῷ καιρῷ μηκέτι εἶναι μέλι, πρὸ μόνον ἴασιν τῶν δηγμάτων, ἐχαρισάμην τὸ μέλι. εἰ καιρὸς ἦν τῷ μνᾶσθαι, ἐτόρασα δὲ εἰ τὰ λάντων ἀριθμόν, ἐπίδοκα ἂν. εἴ ἔξοδον, ἐξῆλθον ἄν. εἰ μάχην, ἐμαχόμην ἂν. νῦν οὐκ, ἀπὸ τοῦ δὲ καιρὸς τὸ μισθόν. διὸ δὲ βύτυρα ἔφυσον. δεῖ δὲ ἐπαμῦναι μηδὲ μέρος πᾶσιν τὰς πιεώτας ἀνάγκας. ἐπὶ δὲ δὶ ἦλθωσιν, μηδὲν ἀνώτερον τῆς πόλεως νομίζειν. ἕλαβεν ἀπόλις, οὐ ἔθρεψεν. ἕλαβεν ὃ μὲ παίδων. ἕλαβεν ὃ νέων ἔχησιν. ὃ δὲ μὴ δίκαιος τοῖς αὐτῶν χρήμασι μηδὲν. ἀ τοῦτ' ἦν πῖσι ἱροῖς τοτε ὃ παρὰ βωμοὺς ἅπαντες ὄμνυον· ἱέροντες· μῆλες· θυγατέρες· ὃ πάντα ἱερίων γένη· πάντα σαῶσι τοῦθυμοῦ τὸν οὐρανὸν· ὃ λύσαι τὰς πολιορκίας· ὃ τὸ δωρεὰν ἀπαγορεῦν· τὸ οὐ νεῖτις ὑμῶν τῶν πολιτῶν ὧν ἤκουσε τυμβεῖν. ἴδωκεν οὗτος πανηρίαν· ἀνάκουστον τὸν πίθον οὔτε πολλαῖς βοεσὶ δυνήσεται τὸν πόλεως, πρὸν χρησμοῖς ὑπηρετησάμενον· ὃ οἱ μὲν παῖδες ἐτίθυντο, τὰς δὲ θυγατέρας. οὕτω καὶ θεοῖς ἀρέσκεσθαι ἐν ὑπὲρ πόλεως ἀποθανεῖν. ὑπὲρ μὲν ἀντῶν ἀδύνατον, ἐπὶ κείνους δὲ καταφεύγειν. δῆλον δὲ ὄντες τὰ λυσιτελοῦντος αὐτοῖς ἐκ τῶν φαινομένων βουλεύειν. καὶ τὸ δὲ μὴ πιεῖν ὁρῶν κίνδυνος, ὡς τὸ μὲ πάντα ποιεῖν τὸν ἄνθρωπον. ἀλλ' ἐπολιορκήσθη ὁ λιθρον ἐπειλῆφθαι πόλεως τοῦ πολέμου ἐποίησεν πρᾶξιν ἀναγκαίαν. οὗτος μὴ οὖν ἐρωτᾶμε, εἰ μὲ δεινὸν τὸ τιθῆναι τὸν παῖδα, ἐγὼ δὲ αὐτὸν ἀντερήσομαι, εἰ μὲ δεινὸν κατασκαφῆν αἰ τὴν πόλιν. ὅτι γὰρ ἐν λῶν τοῦτ' ἦν ἐποίησι πιεῖν αλ γῶν, πᾶς τις ἂν ὁμολογήσει εὐ. ἀγανακτεῖς οὖν ὅ τι μὲ τεῖχος μὲν τοῦτ' ἐκατὸν ἔχθη, ὃ τῶν ἐναι

ἂν ὑπὸ τὰ τοῦ τυράννου ξίφη. ἐ δὲ ἡ ἀν ἴδοιμι τῶν δήμων ἐπὶ κεφαλῆς μέλλων διατοῦτο μὴ περιδανεῖν τὸ ζῆν ἐμοὶ τὸν υἱόν. διὰ τί γὰρ ἐκεῖνα ἐπίδωκα ἐμαυτὸν ὑπὲρ ἐκείνων. ἐκεῖνοι ἦσαν ἐμοὶ κόσμος ἐν φιλοπατόρων ἐν οἷς ἐνδοξοτέρας μὴ κτήσωμαι τοὺς αὐτοῦ προγόνους. τῶν κοινῶν δὲ ἁπλόμηρος μηδενὸς ὕστερος γενέσθω. πλείονι δὲ δίνειρῶ καὶ δήμου καὶ γερόντων ἐ στρατηγῶν ἐκεῖνος, νοῶ τε ἔχων μεστὰ κἀλλους ὑμᾶς μὴ κτήσασθαι μείζους. τὸν πρᾶόν τε καὶ τιθηνοῦντα λαμπρότερον; ἰδοὺ τἄλλα. ἀλλ' εἴπερ ὑμᾶς ἔροιτο τοὺς κατηγοροῦντας, διαλίβοῦτο ποιεῖν τι. λυπεῖσθαι φαίη ἂν ὑπὲρ τοῦ μέρους. εἰ δ' ὑμεῖς μὴ λυπεῖσθε τιθηνοῦντες, ἐγὼ δὲ χαίρω; πάντα γοῦν τοῖς μετὰ τὸν θάνατον διαβέβληκα τὸν φόνον. ὁρᾶ τι ὡς λαμπρῶ; καὶ ἐπὶ λουτρὰ βαδίζω; καὶ δέπνου πολυτελῶς; ἐ ἐνσυμποσίοις οἷς ἄδω; ἐκείνοις φρακεῖμαι; ἐκ ἐσπανικοῖς; ἐκ ἐπὶ μύρῳ τιλατῆς; ταῦτ' οὖν ἐξέστω, ὠνηνυμένων ἀπόλαυε; καὶ ἐ δὲ τῶν θεῖων ἔσχον ὁμοίως τῷ περὶ τὰ τέκνα φιλοσοργίαν; τίς οὖν ὑπόθρα χείμπρος αἰτία, ἐμὲ χαίρειν τὰ ποκείναθε; οἰδικάζομεν δὲ οἱ περὶ ἐκεῖνοι. ἅπασα δὲ ἐπόλις ἐκάν εἴποι. παῖδες. γυναῖκες. ἀλλ' ἐμὲ δεῖ περὶῶν ἅπαντες ἴσασι λέγειν; δύναμις ἐπλημμύθη πολλὴ καὶ μεγάλη. στράταμα θεμὸν καὶ μαλακὸν. ἵππεῖς. ὁπλῖται. σφενδονῆται. ἀκοντισταὶ διεφθείροντο. τὰ βοσκήματα ἐρ πάζετο. τὰ δ' ἐν δρα ἐτέμνετο. κύριος μὴν ἦν τῆς χώρας ὁ τύραννος. ἐβούλετο καὶ τῆς πόλεως. καὶ τὰ μὲν ἐμὰ ἐσωθῆναι. καὶ πρᾶγμα πολλὰ καὶ λοιδορία. στρατηγοῦ πρὸς ταξιάρχου. στρατιωτῶν πρὸς τοὺς ἄρχοντας. φόβοι δὲ πανταχοῦ προσέπιπτον. ὁμοίως γὰρ ἀπορτες τοῖς λοιποῖς. ἐμέρα μὲν ἦν ἐν ταραχῇ. νὺξ δὲ ἀγρυπνία. τροφὴ δὲ σὺκεῖς κόρον. ὁ δὲ τῆς ἀλιορκίας πέρας, ἔτι μὴ ἀπὸν. ἐωρᾶτο δὲ ἐκ λογισμοῖς. εἰ-

καὶ ἐρώτα εἰ μὲ πῦ τἄληθὲς. καὶ ἐ μὲ δ ἑνόν. ἐγὼ δ', δεδρακέναι
μὴ ὁμολογῶ οὔτε τὸ ἔργον. κακίαν δ' ἐμαυτοῦ κατεγινώσκω ἐ
κέγω. διατί; ὅ τι τιθῶ αἰτίαν ἀδεὲς ἀδύναι δεῖξαι ὅ πραγ-
μὴ ὑπερά. τὰς αἰτίας δοὺ κοῦσας βιαίτας, ἀδ' ἂν ἐκεῖνο δύν
αιτο συνερύννομι οῦναι. ὅυτι γὰρ ὅσον ἐσί, πολλαχόθεν μὴ ἄν
τις μάθοι. μάλισα δ' ἐντῶν περὶ τὰ βλάβη σομένων. ἐνοῖς ἐμηρὸν
διαφέρ ῳ, ἐκόντα. ἢ ἄκοντα. κἀνβῖ φονικοῖσδ', ἴσον ἔυροι τὶσ
ἂν. τίδ' οἱ σρατιῶται, καὶ τὰς αὐ τ' ναῦς πολλάκις κατέκαυσαν.
καὶ τὸν παρ' ὐδιέφθειραν. καὶ ταῦτα ποιήσαντες, ἐσιφάνωται.
οὐχὰρ ἵνα τοὺς ἀδικήσαντας, ἀλλ' ἵνα τοὺς ἐναντίους τούτοις
βλάψωσιν ἔπραξαν. τῆς τοίνυν γνώμης ἀὐδοκιμούσης, ἀπάλλαξ
ται καὶ τὸ πραχθὲν αἰτίας. καὶ σὺ βίνυ μὲ διὸ γέγονε παρεὶς αὐ
τὸ λέγειν ὃ γέγραμμένον. ἀλλ' ἴσασιν τούτους ἀπὸ παντὸς ὠφελησί τὸν
φῦφον ἐπινεμεῖν. ἄνμὴ βίνυ ὥσ δεῖξαι δυνηθῆς, ὡς ἐγὼ τὸν ἐ
μαυτοῦ παῖδα ἐμίσουν. καὶ ὑγιαίνοντας κἀχθόμην. καὶ ἀρρωσοῦν
τας ἐφραινόμην. καὶ προσόντας ἀπηρεφόμην. καὶ παίων καὶ ἄρ
χων διετέλουν. ἃ καταρῶμνος αὐτῷ πολλάκις ἐπιδεί χην. πεί
σαι δ' ἀνδραγαθίσασθαι ἀπαναγκάσαι. εἰ μὴ τιβύτων ὁδιώκων αἰτιᾶσθαι
δύναιβ. καὶ ἀπαίτιᾶσθαι μόνον, ἀλλὰ καὶ παρέχεσθαι μαρτυρίας.
ἀπαιτεῖνα. κατανόησα. καταμαντίσασθ. λόγος οὐδεὶς ἔσι
μοι. εἰδ' ὅ τι ζῆν ἐβουλόμην ἀφιρεῖσθαι, ἐλάκισον τὸν ἐζημιωμένον.
τοῦ γὰρ ἂν ἕμοιλόγον, τὸμὴ τῆς χρὸς ἔργον εἰς ἐξέτασιν ἄγειν.
ἃ δ' ἔφρονῶν ταῦτ' ἔδρων, ὑπερ πάσῶν μ. ἐβουλόμην ὦ ἄνδρες τὸν
τύραννον ἐντῇ πολιορκία πέμψαντα κήρυκα εἰς ὑμᾶς εἰπεῖν. ὅτι
νενίκηκε παρ' ἃ μὴν δοῦμ αι τὸν νέον. ὑμεῖς δ' ἐκδοτέμε τὸν τού
βυ πρᾶ, καὶ παύσω τὸν πόλεμον, τότ' ἂν εἶδε τι καλῶς, ὅς τις
ἐγὼ πρὸς τὸν ἐμαυτοῦ. αὐτὸς γὰρ ἂν παιῶν ἔγραφον τὸ πεῖτ' ἐκ
ἐνδόσιμος ψήφισμα, μᾶλλον δὲ καὶ πρὸ τοῦ ψηφίσμα βος, ἕτερμον

πολιορκίας, ἀνέμειναν τῶν πακῶν ἔδη. ἦν δὲ βαρία μὲν τὰ παρόντα. φορητὰ δὲ τὰ μέλλοντα. σύμμαχος δὲ ὁ δαμόθεν. ὁ τύραννος δὲ μέγας. καὶ βοηθὸν μὲν παρ' ἐκείνοις ἦν τῶν πολιορκούντων. ἀθυμία δὲ παρ' ὑμῖν μὲν ἦν τῶν συμπεπλεισμένων. ἐν ταύθα ἐγὼ, τῶν μὲν ἄλλων δείσας τὴν συμφορὰν, ὑμᾶς δὲ παρεκάλεσα. καὶ ἐμαυτὸν δὲ παθίσας, ἐμαυτῷ δι' ἐλεγόμην. ὡς ἄνδρες ἑταῖροι ἑταίρων. ὦ πρῶν ἔφην δυστυχέστατοι. ὦ κατὰ σαυτοῦ τε καὶ τῆς πρέσβεως καλὸν ὑπέστητε σάλπιγγι. τὴν μὲν πειθὼ παρεῖναι τοῖς τείχεσι στρατιὰν ὁρᾶς. καὶ τὸν μανίας γέμοντα τύραννον. καὶ τοὺς ἅπαντας ἐθέλειν ἕτοιμος ὑπὲρ ἐρώντας δεσπότου, καὶ ὡς ἀπέστην σθαι τῆς πόλεως, τοῦ κακοῦ προϊόντος. τούτων δ' αἴτιος, παῖς ὁ σὸς. καὶ τοῦτο τοῦ παιδὸς κάλλος. καὶ νῦν τοῦτο μὲν ἀπόλλυται, ἢ τοῦ τυράννου γένηται, λύσις ἀπέστω τοῖς παροῦσιν. ἐπεὶ οὖν ὑμᾶς μὲν ὕβρεις ἀφόρητον. ἡ πλάνη δὲ ἐβασάνιζον, σωσάτω τὴν πόλιν. μετὰ τῆς αὐτοῦ σωφροσύνης. ταῦτα ἐδόκει τὴν πρώτην μέρα πρᾶξαι. ταῦτα δὲ τὴν δευτέραν, ταῦτα τὴν τρίτην. καὶ δόξαν ἦν οὕτω τὸν ἐδύναντο μισθῆναι βέλτιον. λαβὼν δὲ τὸ ξίφος, πάλιν κατέθεμην. καὶ πάλιν λαβών. ἔρριφα. καὶ πολλάκις ἕκατερον. καὶ μετὰ δακρύων ἕκαστον. εἶτ' ἔνια τῇ πρίδι τὸν υἱὸν ἀποδοῦναι. καὶ πολλάκις τὸ πρόσωπον. καὶ τὰ λλωπάς τείχας, καὶ πρὸς τὸν ἐμαυτοῦ δαίμονα εἶπον ἐμπλησθεὶς τῶν ἐμῶν κακῶν, ἔπεσα δι' ὧν ἔδοξα τὸν τύραννον μηκέτι τὰ μὴ πέτον ταξιτεῖν. ἡ πλάνη τοῦ παιδὸς, καὶ τῶν πολεμούντων πλανᾶ ἐπὶ τούτοις ἐπέσθησα. ἔθαψα. τοῦ σώματος ἐχόμην. ὤμην δὲ αὐτοῦ καθεύδειν. καὶ δὴ τοῦτον ὁρῶν προσόν τα τὸν χρησόν, ἐνόμιζον ταυτὸν τοῖς ἄλλοις ποιήσοντα ἔπειν, ὡς παρ ἀμυθήσασθαι. ὁ δὲ ἄπρακτος ἀγελιον. ἀν ἴσως φήσιν ὦ πονηρότατε σύ. ὡς ἐπυδίκων δώσων τοῦτον ὧν καινῦν ἐλεγλω ἄνδρες. φησὶ δέ με τὸν υἱὸν ἀναπνεύσαι.

φοις ἄθλον ἐς τὸ μέρακιον. ἐλεγχόσης τῆς ὥρας τὸ τίμιον. τούτοις αὐτὸν κινοῦντες, ἐς ἀμάθειαν ὄντες, ὃν καὶ δεινὸν ἦν, πείθεσθαι τῷ ἀναίσχυντον ἐκείνην ἀποφεύγειν πρεσβείαν. ἐς ὃ, πεδήμος σωθῇ. καὶ οἱ μὲν φθέντες παρέσαν, ἐς ἣν ἐλπὶς τούτων δίκην ἀπαιτήσειν αὐτὸν ἐντὸς ἀφικέσθαι. οἷον ὁ πλάσιβυ. στρατιώτας. τὸ τῶν φυγάδων τισὶ διαλλαγῆναι, δι' ἃ μὴ οἷμοι καὶ ταῦτα. πολεμοῦντα πάντων ἐλευθερίᾳ ἐς νόμοις. μετὰ τούτων ζῆν αἱρουμένοις ὑπὲρ τούτου τυχεῖν διαλέγεσθαι. ὅμως δ' ἦν ἄντις αὐτῶν λόγος. ὁ δι', τί διὰ τῶν πρέσβεων, ὧν ἐς ἥλιε. καὶ πικρὰ τῆς ἐμῆς οἰκίας μοίρα. ἐπὶ δὲ χαίρω μὴ ἐρωτᾷς τῶν μερακίων μίξεσι. τρέφεσθε τις παρ' ὑμῖν ἰὸν πῦρ, οἷον ἀθένα ἀθεὶς ἐν ἀθεμιᾶ πόλῃ, ἐς ἐπίλυπα ἐς τίνος, πίμπλατέμοι τόγγιον πίσομεν, ὃ, τιᾶν ἐμοί δοκῇ. ἐγὼ μὲν οὖν ἐπὶ τούτοις συγκαλυφάμενος, ἐς πλαγεὶς τὸν ψυχὴν, ἄφωνος ἐντὸς τῶν φίλων ἐκείμην τόνασι. μικρὸν τι θνεῶβς διαφέρων. μόλις αἰσθανόμενος τοῦ θορύβου, ὃν ὑμεῖς, αἰσχυνόμενοι μὲν θεοὺς, αἰσχυνόμενοι δ' ἀλλήλους. αἰσχυνόμενοι δ' τὸν φύσιν, ἐθορυβεῖτε. ἐς ταῦτα προσθέντων ἐκείνων, ὡς ἐμὲ τὸ σῶμα παραδοίητε, πολεμήσοιθε. οἰόμενοι τὰ φόβῳ τῆς ὑμετέρας πειθαρχίας σωθήσεσθαι σφρονοῦντες. ὑμῖν δ' ἀρετῶν προσδοκῶ μὲν, πόνων, δι' ὁτιοῦν ἐδόκει τὰ τοιαῦτα παρ' ἐμοῦ διδόσθαι. καὶ τοῖς οὖσι παρ' ἐκείνοις μέρακιοις σωθήσεσθε. ἐς δίκην δ' ἄν ὑπὲρ τῶν ὑβρισμένων ἐλάβετε. ὑμεῖς οὖν ἀπολαύσετε τοὺς πρέσβεις. ὁ δ' ὢν ἀπέφλεν ἀτυχήσας, αὖθις ἐπέφλ. τὸ πλάσιβυ νίκης τοὺς πρέσβεις ἀπέφλεν ἐμέρσιν ὡς εἰκὸς ἦν, ὅπως ὑμῖν ἀπαρασπάσοις ἐπίθοιτο. καὶ αὐτίκα μεσημέρι ἦν ὥρᾳ τῶν πολεμίων. οἱ στρατηγοί δ', ὅ, τι ἐδύναντο τῶν σφαλῶν ἄγοντες, εἰς ἄσυσσφρετον. καὶ ἐξιέναι μὲν καὶ μάχεσθαι πρὸ ἐμπεσόντες τοῦ πολέμου καὶ τῶν δεινῶν, οὐκέτ' ἦν. κατακεκλεισμένους δ' τὸν

ὑμᾶς δ' δεῖ βύς ὰδ' μίαν αὐτῶμάειν ὀφείλοντας, καὶ ἅμα δ μωμοκότας, μὰ δι' ὧν ἂν κοθείη ὁθιοῖς ἐχερὸς ἐκεῖνος τιεῖν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐξ' ὧν ἀν ἰάσαιτο. βοῦβ δ' ἀνηλώ οιβ, εἰ καὶ πρόστης ἅπλογίας ὑμεῖς ἄ πρεῖκος ἦν παρ' ἔμου, ταῦτα καὶ πρὸς ὑμᾶς αὐτὸς λέγετε. ἠγαγόμην ὦ ἄνδρες γυναῖκα κατὰ βύς τῆς πόλεως νόμους, καὶ παῖδας ἠυξάμην ὀδυστυχὲς ἐκτύπτων μοι γενέσθαι τῶν γάμων. ἐμοί τε καὶ τῇ πόλῃ βουθοὺς. λίγοντας. γράφοντας. στρατευομένας. τὸν ὑπὲρ τῆς ἐνεγκούσης ἑδέως θνησκόμενους θάνατον. ἄβιω δὲ καὶ ἀγαθοὺς. καὶ μάλισα δὲ σώφρονας. οἱ δ', ἔδοσαν ὡς ἀκέδη, τοῦτον δὲ τὸν ὑφ' ὑμῶν ἐπαινούμενον. λαμπρὸν δ' τῷ ἰδέαν. βέλτιςον δ' τὸν τρόπον. τὸν αὖ τοῦτο μὴ ὧρα, πάντας ὀφθαλμοὺς ἐφ' ἑαυτὸν ἕλκοντα. τῇ δ' σωφροσύνῃ, πως εἰσόντα τῷ ὥραν. καὶ τὸν δεῖνα εἰπὼν ἄντις γυναικῶν προσέθηκεν. ἐγὼ δ' ὀκακοδαίμων ἀκούων, ἔμαιρον. ἐβίς βιοῖς ὥμην δεῖν καὶ τούβ μάειν ἔχειν. ἔμελλον δ' ἄραὐ πὸ ταύτης ἀπολεῖσθαι ῥᾳδίως ἀλῆς θωρειᾶς. ἐγὼ μὴ οὖν αὐτὸν ἔτριφον ὡς εἰκὸς τὸν βιοῦτον πάσῃ προνοίᾳ, πάσας ὧδε βλάς ἀνείργων. ἰδεῖβ γὰρ ἐδίν τῆς τῶν ἐφεσκότων φυλακῆς. ὅμως δὲ εἴ τοντο πεισθαίη γοί, τοῦμὸ δέψευδὲ τινὰ διαβολὴν ἐπαὐτὸν ἐλθεῖν ἐπεί δ' ἀνάλοτος ἦν, ἰδίᾳ ἀπάσῃ μηχανῇ κατὰ τῶν ὡραίων χρωμένοις, ἐ ἔτε ξένος ἐδεὶς, ἔτε πολίτης. ἔτε πλούσιος. ἐκ ἀνδρεῖος. ἐσοφός. ἐκ ἀπ' ἄλλου τοῦ περίβλεπτος ἔπεθεν αὐτῷ προσέμενε, ἔγνωσάν τινες διὰ πὸ τυράννα καπασμύναι τόσῶμα. ἐ τὸν ἐπθόμενον διάσασθαι. καὶ ῥαδίζοντες ὡς εἰκὸς παρ' ἐκεῖνον σὺ δ' τυραννῶν ἔλεγον, καὶ δωσόμενος φοβεῖν, καὶ ἐραύων ἡδονὰς, τὰ μὲν ἐδενὸς ἄξια μεράκυλια συλλέγε. τοῦ καλλίσε δ' τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον μὲ πολαύσῃ καὶ ταῦτα εἰδὼς ὄντος· εἰ τόῖμαι διηγεῖ το περὶ τῆς τριχὸς. περὶ βῦ προσώπε περὶ τῶν χερῶν. περὶ τῶν ἄλλων. ἐ ὡς ἐ τοῖς ζωγρά-

τοῖς μὲ τὰ τύχης ὧν τι θεμένοις ἅπαν θ' ὑπὲρ ὑμῶν, & ὅλης τῆς πό
λεως & προαιρουμένοις & πράττειν. ἀδέ γαρ ἂν ἔμοιλόγον, τὸν
αὐτοῖα ἓν πρὸς ὑμᾶς ἅπαντας γενησόμενον, ὑμῖν τοῦτ' ὠφε ίτους οἱ
κείους ὑμᾶς ἀνθρώπους ἀποθανεῖν. τὸ μὴ οὖν δίκαιον ἐᾶ
σθαι μενοῦν τοῖς λάφω προσπράττειν. καὶ μήτε νύκτα μήτε μεθ' ἡμέ
ραν ἀπολλάττεσθαι. ὑμῖν τον φίλτατον οἱ παῖδας διδιδυμοῖν χωρίς.
τοῖς μὲν ἄλλοις σύμμικτα ἱερὰ καὶ τελετὰς διατελεῖ θην. καὶ θυσίας,
& ὕμνους. πρὸς δοκοῦσι μοι τὰ δεινότατα, πεπονθόσι δ' ἀδίκως
φορεῖσθαι παρ' ὑμῖν. τοῦδ' ἀπολωλεκότι ἐμοὶ, δακρύειν τ' αὐτὸν, & δρᾶ
σθαι μ' ἐξ ἴσου τιμᾶν. & τῶν παραμυθουμένων ἀκούειν. οἷς ἐγὼ πολλὴν
οἶδα χάριν. ἐπεὶ δ' ἁπάντων τινες ἔλκουσι τὰ ὑμῶν τάφου, & κεί
νοντες ἀνόσιον, ἀδίκως ὀρθοῦσθαι δοκοῦσι μοι, & δίκῃ μοῦ τὸν οἰκοῦν δια
βάλλουσιν, εἰδόξειν τρέφειν πολίτας, ἀδιάφορα τῶν πολιτῶν φιλεῖν. τὸ δ'
τοὺς αὐτὸν μισεῖν τὰ τοῖς αὐτοῖς ἐναντία βλέπειν, δέομαι πάντων ὑμῶν
μὴ ἀνάσχεσθε, μήτε τῇ πόλει, μήτε ἐμοὶ, δόξης γιγνομένης. ἀλλ' οἱ
μὲν ἄξιώσαντες δικαίως τυγχάνειν. ὁμοια μὲν ἐμοὶ βεβουλευμένοι. ὁμοια
δ' ἐμοὶ καταπεφρονηκότες. ἐφ' ὁμοίοις δ' κείνοις μένοντες, τοὺς ὑμᾶς
αὐτοὺς ἐμοὶ παρέχετε τὴν μέρον. ἐγὼ μὲν οὖν ἐγνωκὼς ἄνδρες μηδὲ
πολεῖν ὑπὲρ ὑμῶν πώποτε θαμνημονεῦσαι πρὸς ὑμᾶς. δεῖν δοῖμαι
γοῦν φιλόπολιν παντάπασι μὲν πρὸ αὐτοῦ πεφῆνθαι τοιοῦτον. ὠφελημό
τα δ' ἴσ & ἔργον ἀνδρὸς ἀγαθοῦδι ἀπείρατον. αὐτόν τε δοῦ
ναι γὰρ. & ἑτέρους ἐγγενέσθαι ἐρυθριᾶν. ἐπεὶ δ' ἀναπάζουσιν ὅτι πολε
μίους ἀπεκτείνα μεν, κἀδικεῖν φαμεν, κἀδικοῦμεν, κἀδικία πᾶσα ἐνθύτοις ἐστὶ νῦν ἀν
δρὶς, μὴ δοῦλέγοντος. τῶν δ' οἰκείων τὰν αὐτὰ σωπᾶσθαι, δοῦναι
γεῖσθαι τοὺς λόγους. οἱ δ' αὐτοῦ δμόνον & ἐμὲ & ὑμᾶς ἀδικοῦσιν, ἀλλ' ὅ
τι καὶ τῶν τυράννων τὰς λύσεις ἐλαττον ἀφαιροῦσι. κεί νοντες καὶ
πράγματα παρέχοντες ἀνθρώπω, ὃν ἐκεῖνος αὐτῷ πάντων ἔλθι
στον κτεῖται. ἀλλὰ δοῦ δισμὲν ἴσως ἀναγκαῖα πᾶσα ὑπηρετεῖ νεκείνῳ.

¶ Tyrãnus ex urbe propinqua Formosum adolescentulum Petiit minatus bellum, nisi accepisset, Maluit bellũ ciuitas: Aduenit Tyrannus, obsessa urbe pater Iugulatum adolescentulum a mœnibus abiecit, Quom abscessisset Tyrannus accusatur homicidii.

ΠΡΟΘΕΩΡΙΑ.

Τύραννος ἥτησεν ἐξ ἀστυγείτονος πόλεως ἐμβράκιον ὡραῖον ἀπαλῶν πόλεμον εἰ μὴ λάβοι. ἐδέξατο τὸν πόλεμον ἡ πόλις. ἐπῆλθεν ὁ τύραννος. πολιορκουμένης τῆς πόλεως, ὅπῃ ἀπεικτείνας τὸ μβράκιον, ἔρριψεν ἀπὸ τοῦ τείχους. ἀπελθόντος τοῦ τυράννου, κρίνεται φόνου.

ΜΕΛΕΤΗ ΤΡΙΤΗ.

Ἰκανὸν ἐστὶ τῆς ἐμῆς ἀτυχίας ὦ ἄνδρες, ὅτι νὰς ὧν χρεῖαν πείθειν ὑμᾶς, ὡς ἀρ' ἐμοῦ βελτίους περὶ τὸν ἐμὸν υἱὸν καὶ γεγόνασι καὶ εἰσὶν, ἐγὼ δὲ ἐμμανὼς ἀθλίως ἅπαντας ἀνῃρηκὼς παρέχομαι ὑμῖν ἀκριτεῖ μαί με, κρινοῦντες φιλανθρώπως. ἀναργὲς δὲ μαρτυροῦσι τοῦτο τὰ πρόσωπα ἡμῶν ἄν. οἷς χαίρειν λυπεῖν μείζων ἀνάγκη, βύπτοις κέρδος ἐμπορὸν ἐστὶ λαθεῖν. ἐπεὶ δὲ ἐκκατηγορίας φόνου, ὃ οὐκ ἀκούσας τὸ πρῶτον ἐμαυτοῦ, πρῶτα τοῦτο ποιεῖν, ἀπολυθῆναι, τοῦτ' ἐπὶ τοιούτοις ἀποθανεῖν δίκαιόν με εἶναι νομίζων, οἶμαι δεῖν τινὰ πρῶτα μὲν ὑπὲρ ἐμοῦ κἀμοῦ κατηγορίαν εἰπεῖν ἐν ὑμῖν ἀπολογίαν, δεῖσθαι δ' ὑμᾶς ὦ ἄνδρες, τοῖς ὡς περ ἐγὼ κακῶς διακειμένοις βοηθεῖν μᾶλλον. ἢ

χίστην ἐπαὐτὸν φέρεσθε. τὶ μᾶλλον λίζοντες ἀνατρέπετε. μᾶλλον δ' ἢ τίμᾶ κατασκευάζετε. τίνων δεῖ μᾶλλον ἐφίεσθαι τοῦ ἔργου; ἐκείνων δίβουλομοῦτόσωμα τοὺμὸν ἀφελκύσασαι, βίς ἐχθροῖς παρέδωκαν. μᾶλλον δ', κοινὸν ὑμῶν ἁπάντων γενέσθω. πάντες ἐμέ ποτε. πάντες ἀνασώσασθε. εἰ δὲ βούλεσθε. οἱ μὲν, ἀναστώντων. οἱ δὲ παρακαλούντων. ἀκολουθήσετε βίς ὑμετέροις αὐτῶν. ἐπὶ δὲ μὲ βίς τῶν προγόνων, οἳ τοὺς σφαγίας τῶν κύκλῳ συγκατασχόντων τὴν ἀκρόπολιν ἐξέλασαν. ἐναγεῖς τε νομίσαντες, ἐβίς ἀθηνᾶς ἀλιτηρίους. καίβιμεῖζον λίδίκημα εἰς τὴν πόλιν, ἢ τύραννον ἐπαγόντες τοῖς νόμοις. ἀλλ' ὅμως ἐβίς ἐλληνικαῦτα τολμῶν δοκεῖ εἰς ἐρίαν βύσβιους. τότε μὲν οὖν εἰκότως οὐ δίμ' ἐγράφεβ βιοῦβν, τιμωμένων τῶν βωμῶν. νῦν δ' τί φείδεσθε λίθων, ὧν ἐκλείφατε τὴν ἰσχὺν. τί σφέας ὑπερίδητε. ἐπόλυαν τε. ἐλυκοῦργε. ἐπάντες εἰς τὰς ἐμὰς μιμεῖσθε πολιτείας. καὶ φαιροῦμαι καὶ φυγεῖν ὑμᾶς. ἀλλὰ καὶ νεῶν περαῖς ἐλπίσιν ἀπαλλάξω. βίς δ' ὑμῶν αἰθέξει δημοσθένης ἀκαὶ τὴν λαμβάνων ὅμβρος. τὶς ὑμᾶς ἐλεήσει, τοὺς ἐμὰς τῶνδε καὶ σχισθεὶς. τὶς ἀποδώσει τὰ βωμῶν τὴν ῥῶμην. ἐν ὑμετέροις πινδύνοις, ἢ μὲν ἐμοὶ σφέλιβ. πρὸς δοκῶν τες μὴ οὐ νόμοις καθ' ἡμῶν αὐτῶν πρισβείας. νοῦν ἔμμοι δοκεῖτε. ὥρα δ' ὑμῖν ζητεῖν ἑτέραν ἀποφίν. ἐγὼ μὲν δ' ὅπως ἂν σωζοίμην ἔτερον, καιρὸς τὴν μὲν τόφιλτάτον μοι χωρίον. ἐν ὧτόμδῆμον ἐναθέπων. καιρὸς τὰ δ' ἐκλαλήσιον ἐπροβάλλεται. ἐφίσματα. ἐπρισβεῖαι. ἐπαλαιπωρίαι τὰς μὲν ἄλλας ὠφελῆσαι. τῶν δ' λέγομ' ἁζημιῆσαι. καίβιφίλιππος ἐγὼ καὶ πίταπε. ἀλλ' ὑπὲρ τῶν παθῶν ταῦτ' ἀγόμαι σωπᾶν. ὑμεῖς δ' μὲν οὐκ εἰπὲ τῆς ἀξίως εἰδοκεῖ. πεισιοπεῖτε δ' ἢ δικαίως μὲν ἐπλάσαι. ἀνδράρα πλείαθηναῖοι γίνων φιλάνοι, ἐδείξωσι πάλιν ὡς ἔχασιν ἐπαῖς φύσιν οἷ κβν, ἐβίς ἔργοις ἀνανεώσω τὸν ἔλιον, ἢ σαῖς γράφων ἰσχύσαι πάλιν τὸν βωμὸν.

πέδων, ἵνα ἄρχωσιν ἀνοίξενοι, & μηδὲν ὑμῖν προσήκοντες. Τίδ' ἂν δ' ἄνον ὑπὲρ Ἀθηναίων ῥήτορος, ἀδόλως πεπολιτευμένου. δι' ὑμᾶς μὲν συμβάν. τῶν εἰωθότων τί φράσαι. & πράξαι μᾶλλον δ' ὑμῖν ἐξελίσθαι τοιούτων ὧν ταγμάτων. διδάξαντας ὡς ἄκ' ἴσε ἀτειαῦτα διδόναι ταυτί μοι θέσθαι ἂν, εἰ δὴ λόμενος ὡς πάλιμον ἄνεγνεν ἄν. τῶν ἀδίκων ἀπαθεῖν. νῦν δ' ἔμοιδοκεῖ φίλιππος ἀκὰν εἰσπεσοῦσιν ἀπὸ πίας ἐλθεῖν, ὥς τε πολέμου παύσασθαι πρόφασιν τῶν τοῦδ' ἔμ' πρὸς ἐκεῖνον δικαίμον εὐλαβέσθαι. τί γὰρ ἂν & πέμψας ἀτιάσαιτο. ὅτι ἀδικεῖτε ὦ Ἀθηναῖοι ἀμάλλον & μέδε δοικότες, ἢ τοὺς θεοὺς. ἀδικεῖν τῶν πρὸς ἐμὲ μᾶλλον & μέλειν πρὸ τῶν βωμῶν θεραπεύοντες. ἀλλ' εὐπάλαι γὰρ πολέμαν. πόν ἐφθέγξατο ῥῆμα δυοῖν τοῦ θενόρῶζημίας. τῶν μὲν, εἶλωτα παρὰ τοῖς ἀνοήτοις ὀφείλειν. τῶν δὲ, μᾶλλον τοὺς ἂν τὰ γωνιστὰς. ὧδαι ἀθεοὺς ὑβριζομένους θεοὺς. ἃς ἔδημεθ' ἡμῶν ἐπ' αὐτόν ἥξοντας ἐν τῷ τοιούτῳ πολέμῳ. ἀλλὰ ὑμοῦτας ἔνφρων ἀδεὶ ἀνόητος ἐκεῖνος ἂν εἰ, εἰδὼς μέλλεσθαι πράγμασιν, ὥς τε ἐλεύσθαι παρὰ παίδων τὸ δοκεῖν, & κινεῖν ἐφ' ἑαυτὸν τοὺς ἡρεῖπονας. ἀλλ' ἀπέχρησιν ἂν αὐτῷ & λοιδορούμενον. & μέγα μὲν παρ' ἡμῖν. μέγα δὲ παρὰ τοῖς ἄλλοις ἕλλησιν, ἐλέσωζεσθαι & δάκρυσι, & τῶν τῶν ἱκετεύοντα νικᾶδω, αἰδῶ τῶν μᾶλλον ἀπόντα πρὸς τοὺς λέγοντας ὀργαί, ἢ τῶν παροξύνοντα μᾶλλον δυσχερείας ὑπ' ἐμοῦ. Τὸ μὲν οὖν δὴ ὑμῖν ἔσωται ταῦτα, ἅμα μὲν δέδρακε. λαβὼν δὲ ἤδη & ἔμων, & ὁρῶν. & κύριος ὢν καταμνησικακῆσαι, & καλακόψαι, & ὅτι βούλοιτο μέσασθαι, νῦν σασεῖς ἐμὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς, κάστι πρὸς αὐτόν ἐνθυμηθεὶς, ἀφῆκεν. ὁμοιδοκεῖ & πρὸς τῶν ἱκετείαν εἴ τις ἀπαγγέλλεσθράσαι, τίδ' ἂν πλέον ἐξήνεγκεν, ἢ ἦκεν ἐλθρούν. ὅλως δὲ ὁ βούπολεμος & τοῦ φόβουλόγος, τῶν μὲν αἰτίαν ἔμ. τοῦ δὲ τόν βωμὸν ἐνβὶς ἔμπροσθεν μᾶλλον, ἀκεῖσιν ἀπόδειξις. δεῖ δὲ νῦν ἀπὸ τοῦ τοξεῖν, τί τόπεῖσαν τὰς ἱμᾶς. ἀλλ' ἐμᾶλλυσα τελεῖν καθάπαξ ἐφανίσθαι, τὸν οὐδενὸς ἄξιον, τίς ὦν μέλει τι ὧδ' ἐκεῖνον αἰοι. Τί μὴ τῶν τα

αἶσι φάδονται δ' ἔφενε κίζουσι πάντας ἀροῦς. καὶ τοὺς ἀτυχεῖν τας ἐνεσβαίουσι. καὶ τὸν ἐλίβρωμον, ἂν τι θερατῶν ἔχουσιν. οἷς ἐξὸν φίτρουσι σωθῆναι, βύτους διὰ τῆς ἐλπίδος βυθωμοῦ λαμβάνοντες. καὶ γὰρ ἐμοὶ οὐ θεὸς ἐπαῦρον ἵξεται τῶν ἐμῶν μεμνημένος, ἐπὶ τὶ δ' φυλάττοι πᾶν. διὸ δ' ἵξουσι δ' περ δανοῦσι, καὶ σῶλλα ἀξιόχρεων εὑρήσουσι, τίς ἂν ὑμῖν ὑπάρχοι λόγος περὶ τῆς ἐμῆς ἐκδόσιος. ὅτινι διαπυρότατος ἐγώ τις, δ' ἵκισα φιλάνιας ἄξιος; ἅπυρος ἐμὲν ἁλίαν ἄχρηος δ'; ὁρῶν ὑπὲρ ὅλως θίωνα ἄθυναῖοι, δ' πρεσβαύων ὑγιῶς; δ' ὁλυόμβρος ἀμαλώβυσε δ' ὀθυρατέρας σωενδιδοὺς; ὁπόλλουσμεν ἐλιῶν, ἐλεὺς δ' ἔτυχηκὼς; ὀνόμοις ὠφελῶν γοναυτικόμ; ὅτας προσόδους ἄυξων; ὅτῆς συμμαχίας προστιθεὶς; ὅτῆς σπερμπείας φύλαξ; ὄνερυτ τόμβρος τείπωλίβύτων ἀμφονεὺ ἔξαι τοὔμβρος; ἄτινι τῶν πώποτε τῶρομῶ χρησαμβώνυπὲρ μεντἄουδέν με ἀνῆσαι δεδύνηται, τοῦτο ναὶ ὑπερθόντες. ἄλλον ἐλεῖσθε; δ' πῶς ἀπλλᾶς ἐμπλεξίας πολεμεῖν γὰρ ἀνάγκη φησί, μὰ δ' βῦτο πρεπικόσιν. ἐγὼ δ' εἶχον μὰ δ' μὰ ὑμῖν, ὡς πάτριον ὑμῖν ὑπὲρ τῶν βιούτων πολεμεῖν δ' πλλους ἂν ἀγῶνας, εἴπερ ἐβουλόμην ἐξερίθμουν, ἀφοῖς ἐν ταῖς τραγῳδίαις ἐπαινούμενοι χαίρετε. βῦτο μὰ, τὸν ὑπὲρ τῶν ἡρακλεϊδῶν πρὸς πίλοπόννησον. ὅλην ἦκεν ἄγων εὐρυσθεὺς ὅσα αὐτῷ πράγματα παρεῖχεν ἡρακλῆς. τοῦτο δ' ὑπὲρ τῶν ἡρακλεϊδῶν πρὸς βαβάιους. ἂν ὁρᾶς ἐπὶ μένους τὴν νίκη. καὶ διὰ τὸ παροῦ πᾶν μὲν τοιαῦτα εὑρίζοντας. καίτοι δ' εἰσὶ μὲν ἡρακλῆς. ἀλλαβῖς ἐκείνου πᾶσιν, ἀδὲν περὶ μᾶς οὔτε μεῖζον ἐπεπόνητο. ἄθραφος δ' ἅπαντος. ἀθ' ὁτοῦβυ πᾶν ταλαὸς χαλεπὸν ἦσαν ἅπ' μίαν τῆ πόλι προσοικοδομοῦντες. ἀλλ' ἦν ταῦτα ἐλεύθερα φιλοῦ δ' φιλᾶ νίας. καὶ τοῦ πάσχοντι πρὸς βυὸς ἱκετεύοντας. τίδ' ἴναρος ὀλίβρης. τὶ δ' νικίας ὄνερες ὀρείης ὀθιπαλὸς. ἀνιῶ νῦ τυμον ἐνθένδε καὶ ἡρακλ

ρῶσαθαι; πόθεν οὐκοῦν ὁ μὲν λίθος ἐκινήθη· τὸ πέρας δὲ πέπαυται. ἆρ' οὐ τῶν μὲν θεῶν, μένει τὰ ἀληθῆ καὶ κινήσεται· τῶν δὲ ἐντῦθα νόμων καὶ δῶρα ἔσται μοῖρα ὑπάρχουσα τὰ τῆς ἀφελείας, οὐ μὴ παύσεται· καὶ ἔστιν, ὅπερ ἔφαμεν, νόμος νομισθῆναι. καὶ γὰρ τὰ τῶν θεῶν ἥδιστα τῶν ἄλλων τυγχάνει ὄντα, διὰ τοῦτο μάλιστα τῶν τιμῶν. ἀναδὲ τοῦτον οὐδὲν ἀμείνων τῶν λοιπῶν ἀνδρῶν, οὐδὲ ἧττον τῶν οὐ πεπιστευμένων· δεῖ δὲ ἐτόλμα πρότερον ἅπαντα τῶν ἐκεῖσε καταφυγόντων, δεῖ δὲ ἤκουσέ μου λέγοντος ὅτι μὴ δεῖ ναὶ ἀναλεῖν, ἀλλ' ἐᾶν τοὺς εἰς ἐμπέρας χρεῖσιν ἐκ παρὰ τῶν συμμάχων μὴ δραχμῶν ἑνὸς ὄβολὸς μέχρις ἂν θεραπεύσῃ παρὰ θηναίοις μυστήρια καὶ μυστηρίοις δὲ ἡ μήτηρ· τὰ λαμπάδια δὲ ὅπαν καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστος θῶν τοῖς παλαιοῖς νομίμοις, καλῶς αὐτοῖς ἔσται καὶ εἰθισμένοις· τῶν δὲ ὁρτῶν δὲ καὶ τῶν ἄλλων αὐτοῖς ἁγισμῶν ἀπλυμάτων μὴ ἐᾶτε τοὺς ἐμοὺς διαφυλάττειν ὁρτὴν δὲ νικῶσι τὸν ἕλεον καὶ θέρος πειράμασι ἐκεῖσε καταφύγουσι εἶναι σωθῆναι. τούτου δὲ ἀκούσας τί δέομαι; ὥσπερ ἂν εἴ τις ἀφελόμενος τὸν ἀμὸν τὸν στρατηγὸν εἶτα αὖ τοῖς ἀξιοῖ στρατηγὸν καλεῖν· ἀλλ' οὐδὲν ὑπέροσον εἰρήσεται ἔργον μοῦσι· τί οὖν κερδανοῦμεν φῶσι νὰ μὴ λόντες τὸν ἐμόν· διαφαύξιοθε ὦ ἀθηναῖοι τὰ σφῶν ἱκατηγορίας· ἆσε ἐκβῦμὴ θεὸν ἥκει οὗτος τὸν ἕλεον, ἅπασιν ἂν βύσει πεπαύσονται ἔμπροσθεν τί γὰρ ἐν αὐτῶν αὐτοῖς ἐναντία ποιοῦντα καὶ μαρομένων, ὅ μέγιστον ἔγωγε ἡγοῦμαι τῶν μὴ γὰρ οὕστινες ἐκ ἥκει παρὰ τιμῶν ἀξίους μὴ θαυμάζειν, ἀγνοίας ἂν αἰτίαν λάβοι. τῶν δὲ εἰ τισὶ θεῶν ἀγῶν τάξις, πρὸς ταῦτα ἀναισμῶ τεῖν· ἵδρι ἂν ἀσπρείας ἐλλείπῃ. οὐκοῦν ἐστὶ μὴ τὰ παθάπαξ ἀνελεῖν, τὸ μὲν νομίζειν ἐστὶ εἰδέναι· ἀνδρ' ὧν ἐμῶν ἐᾶν, τὸ μὲν ἄρωμῶν ἀξιώσατε, ταῦτα ὑβρίζειν ὀνεῖν· ὁρᾶτε γὰρ τὸ γιγνόμενον· ἴξουσι παρ' ὑμᾶς τινὲς· ὁ ἴσοι πα τὸν ἐμὸν εἶσονται τὰ γιγνόμενα· τί πάσχουσι βούλεσθε πειράμῶν φρονεῖν· ὡς ἀθη

μιαθῆναι, ἵνα δι' ἐμοῦ τῶν ἀναιμάκτων ζώων ἀπόσχωνται. ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ τὰς ἀπολογουμένας ἐλθεῖν ἀνάγκη, ἐπιτρέψατέ μοι καὶ τοῦτο ποιῆσαι. ἀφίημαι γὰρ αὐτὰς σατύρῳ τῷ κωμῳδίας ὑπηρετοῦντι τοῦτο ποιεῖν. ἐπεὶ μηδὲ ὧν τῆς ἐμῆς σοφίας, ταῦτα ἀντὶ ὑπολαβοῦσαι λελυμῆσθαι δόξω, ἐπὶ τυφλοῖς ἀδείας, ἐπὰν φαίνωμαι βουλευσάμενος ἐπιμελέστερα πάσης. καίτοι πρὸς πολλοῖς τῶν ἐλλόγων ἴσως ἐνεργεῖσθαι καὶ μνήμας καὶ μελέδωνας ἂν μοι δοκῶ πρὸς ἀλήθειας, καὶ τῆς καὶ τῶν ἄλλων ἀγαθῶν. ἀλλ' ἐκεῖνα ταῦτα τοῖς ἐμοῖς φίλοις. ἀλλὰ τοὺς οἰκαδε ἀπελθόντας. ὅτους ἰσχυρὸς ἔρως ἐνίστε κατέχει τοῖς περὶ δόξης καὶ ἀρετῆς ἐνδόσεως αὐτὸν καταπαῦσαι δύνασθαι. λύειν τοίνυν πορείαν ὡς μάλιστα λαθόντας ἐπιτρέπομεν, οὐ μὴν ἀλλὰ μὴ παραπορεύεσθαι παρὰ τῶν ἑλλήνων, μηδ' ἀναγκάζεσθαι παρ' ὧν ἀκούσῃ παθ' ὑμῶν ῥημάτων ἴσα καὶ ἴσα εἰ παραβάλλοντες τοῖς ἐνδόσιν, τοῖς ἀφίσιν τοὺς ἀθηναίους. τὸν φιλίππου. τοὺς πολίτας. τὸν ἐμὸν. ἃ δὲ ὑμῖν ἀνάγκη πολλὰ μοῦ λέγεσθαι τοῖς ἕλλησι. ἐγνωσμένων γάρ εἰμι δὲ ἐστὶν καὶ ἐκείνων, εἰκὸς ἐκαλέρως ἔχεσθαι τοὺς προσήκοντας λόγους. ὅτως οὖν μάλλοις ἐμπεύξωμαι τοῦτο μοῦμενα μηδοις εἰς ὅσον εἰόντ' ἐν κρύπτων ἐμαυτὸν ἐμῶν σωμάτων. ἔπον τοίνυν. ἐμοὶ τοῦτο ὅπερ ἔφην πολιτεύομαι πολίτευμα. δὲ γράφων τὸν ἐκκόπτοντα ὠλέσθαι ματρικῆν. δὲ τὰς ὑβλιμᾶς φησὶ τὸς βωμὸν ἀρχαῖον δὲ τίμιον, δὲ δόξαν ἀγαθὴν ἐνεγκόντα. τὴν πόλιν τῆς εὐσεβείας τιμῆς ἐκβαλεῖν. ἐγὼ γὰρ εἰμι οὗτος τοιῶν ἀθλητῶν. ἐγὼ καταλύω τι μὴν κρατοῦσαν. ὅτε πρὸς αὐτὸν καταφυγὸν βεβαιώσας αὐτῷ τὸν νόμον. ἐρῶν εἰ ταῦτα ἐστὶ δὲ παιδιὰ τῶν οὐβουλομένων εἰδέναι δοκεῖν, ὡς οὐδὲν ἔργοις ἔθηκε πέρασται, ταῦτα μὴ τυγχάνω λόγου, τίς γὰρ οὐκοῖ δεινὸς ἀπεκείνας ἀπέρριπται τὰς ἐμὰς ὁμοίως, ἐμὴν ἐκεῖνο οὐκέτι σχεῖν ἐξελέσθαι. φέρε γὰρ τίς τιμὴ τοῦτο βωμοῦ. τὸν ἀδικούμενον ὡς αὐτὸν κομίσασθαι. τοιοῦτος ἐρ κεῖμαι

βουὺς διελεγόμην παῤῥησίας. ὅτι τὰς ὑφ' ὑμῶν φίλιππον. ἐδ' ἀδίκει ἀρχῶν, τὴν αὐτοῦ περιδαφιλεῖ. ἐὡς περσὺζ ἐσὶν βίος ὅλοις ἐπὶ τῷ μείζω τὴν ἑαυτῷ βασιλείαν. οὔτας οὐδὲν θαυμαστὸν, τὰς ἀθήνας τὸν ἀθηναῖον φρουρεῖν. ὑδὲ χαλεπὸν τοῦτο. εἴπερ, ὁ τιμῶν πρὸν φρονοῦσαν τὴν πόλιν παραλαβὼν, ἐπιθυμοῦντα ἄξιος ἐπρεσβεύκασιν ὁρίζεσθαι. ἀλλ' οἶδα δεῖ τὸν μαθόντα μαραθῶνα. τὴν σαλαμῖνα. τὸν ἀρτεμίσιον. τὰς πλαταιάς. τὴν μυκάλην. τὴν κύπρον. οὓς ἔστησεν ὅρους βασιλεῖ. ἐ μυρίαν ἔμοιμι σὺν διελθεῖν ὦ φίλιππε μεσὸς ὢν ἐγὼ δικαιώσεων. καὶ διαδεξάμενος ὑμᾶς ὑμνησομένων ἐ καλῶ λόγων, ἐπερώμην ὁμολογεῖν μὲν εἰ πάλαι τῶν παλαιῶν ῥητόρων. καὶ περὶ τὰς αἰτίας δι' ἃς ἀθηναῖοι τὰς γνώμας ταύτας ὡς ἄρα ἐγὼ πόλεμον ἐποίουν, ἔξον εἰρήνην ἄγειν ἦν. καὶ τὰ πράγματα ἐξήτησα. ἐ διορίσας τὸν ἀμυνόμενον ἀπὸ τοῦ πολεμοῦντος πόλεμον, οὐδαμοῦ λύων εἰρήνην ἐφάνην ἀλλ' ἄδικα. πλοτόμησας. τὰ πλοῖα. μέγαρα. ἐλλήσποντος. μικρὰ. μείζω. πάντα μὲν ταύτας ἐλίνυεν θερμὸν ἐπὶ τὰς μέμψεως. ἐγὼ μὴ νόμισον πάσας, ἅλπιζον μάσιγας καὶ κέντρα ἐ πῦρ. καὶ τὸ τελευταῖον σφαγήν. ὁδὶ μικρὸν ὦν σχὼν, ἀφίημί σοι φησὶ, ἐ σοὶ κύριον τὰς ὅπως βουλῇ πρεσβείας, καὶ σώζου. ἐ μὴν μὴ σὺ θῦθ' ἕδιον ἐν ταῖς ἐμαῖς πόλεσι. βαδίζεσθ' ἀθήνας ἐ ποιμίζεσθω τὸν ἀνεῖαν, εἰ τοῦτό σοι κατάνουν. ἐ μὰ δίων ἅμα ἐ βλέπωνεῖς θῦς παρόντας. ὦ μελεδήφησι ἐ τοῦ ἐλίνυθω μοῦ. παρ' ἐμὲν γὰρ ἐσι θῖς ἐλευθέροις. ὑμεῖς δ' ὠμοῖτε ἐ βάρβαροι. τίδὲ τὸν τὰς μεταβολὰς αἴτιον. ἐ θῦ, μάριν ὃν ἔσωσα λαβεῖν, ἔμοιγε φῆσι. τὸ μὴν ἀνελπιβὲς αὐτὸς ἀεὶ δείν. ἐ πρὸς ἄλλον ἀεὶ ἄποι τιμαιρομῶν δ', πολλὰ ὦ ἀθηναῖοι φανείν. ἐ γὰρ ὡς ἀπέχρησεν αὐτῶν μὲν ὅδε μυρίω. καὶ ὡς ἐπῆθ' ὑπὸν δικαίων. καὶ ὡς ἐλέησε τὴν τύχην. ἐ ὡς εἶδ' σιν τοῦ μέλλοντος ἀφανὲς. ἐ ὡς δ' ὅταν μεγαλοψυχίας εἶδξεν ἐχθροῦ φιλόμενος. ἐ ὡς εἰ ἐτησεφιλάνωπότερος μα

ἔδοξεν. ἀδίκειν. ὑπ' ἐκείνου. εἶναι ὑπ' ἐμοῦ. τὸν πλησίον, γνοὺς δὲ τοῦτο φεύγειν. οὐ σίκειται. ὀρθὰς ἔχοντα. δωμάτιον. οἱ δὲ περιβόλοις τε θεσμοῖς ἀπίστου ὄμματος ἀλλοίου. ἀδικοῦντος. ἔφερον. βλέπουσι τὰς ἀρμοδίους καὶ ἀγαθοειδοῦς εἰκόνας. ἀδεῖς τὸ βουλευτήριον. ἀδεῖς τὸ μετρεῖον. τὰ μέρη τῶν ἐμῶν λόγων. καὶ ψηφισμάτων. βουλόμου δὲ προεισβαλόντος μὴ βοῦ περὶ τῆς ἑταιρείας, οὔπω δὲ ἱκανῶς πιστεύομεν. προσόντες μοι θεωρεῖν τινες. καὶ πλατείων δίδωσι ἐρωμένην. δυρόμενον δὲ τοὺς προπίπτοντες. καὶ τὰ ἄλλα δὲ τὰ τῶν φίλων πιστεύοντες, πλατῶντες ἐρῶντων. εἰ ταῦτα ὄντες ἀπόβυθος μοῦ. λέγω δὲ ἀρνεῖσθαι μὴ ἐπεῖδον ὁμολογεῖν δὲ ἀκίθελον. ἤκουσά τι καὶ βιοῦτον περιφανείων γιγόντων. οὐδὲ γὰρ ἀνφωνίδιμόσε διὰ τούτου ταῖς ὑποσχέσι λαμπρούς, ἃς ἐγὼ διελέγμην, ἐλύπων βύσσιδες ἐξαπατῶμους. θεπαλοίσεμὶ καὶ κατεγέλων. ὡς ἂν ὑπ' ἐμοῦ πολλάκις καὶ ὡς ἀκκοάτας, ἀντὶ τῆς προδοσίας, ἵππερ δοκεῖ τῶν ἑλλήνων ἐλευθερίαν ἐγὼ δὲ, βίᾳ μὴ φίλοις πωωσ δυρόμενον τοὺς δυσμενεῖς δ' ὁρῶν πατεδύομεν, ἀκὼ σάντις ἀδικοῦν τοῖον γὰρ ἀδίκημα πολιτεύεσθαι μετ' ἀτρείας. ἀλλ' ὡς σύμων ἐκέθ' ὁμοίων ὄντων. ἐπεὶ δὲ ὡς τὸν φίλιππον ἤλθομεν. ἀμὴ πρὸ τῶν βασιλείων ἤκουον παρὰ τῶν ξένων καὶ πελαιτέρων, τεθαζόντων. καὶ προβώντων. καὶ γεγηθότων. ὡς ἀναιτίας ἐχόντων τὰς ἀθήνας τις ἂν διεπέσαι θαυμάσαιτο. ἀλλ' ἐπεὶ δὲ σιμῶς ἐκάθιζε φίλιππος ἡμῶν χαρᾶς. καὶ δοῦλον ἔχων ὃν ἀκίνδυνα περιέσεσθαι. καὶ διὰ τῶν δορυφόρων εἰσιγόμην. τοὺς μὴ ἀπέχεσι μὰ τοῦ σώματος βύσσους μὴ μὴ μόνους. ἐμὲ δὲ εἰσάγειν τὸν λέξαι κελεύσας, ἤρεθ. τί παθὼν ἐγὼ δηνὸν ὑπὸ τῆς αἰτίας τῆς αὐτοῦ, τοσαῦτα αὐτὸν ἀνιάσαιμι. παρεξύνων τὸν δῆμον. ὡς δωσάμενος ἐκπέμπων. ὡς παραινῶν τῷ μακεδονίαν λυσάψειν. ἐγὼ δὲ οὐδὲν ὑποπτεύσας ἀδ' ὑπὸ τοῦ κηρύττα ἀφωθεὶς, ἀκὼς ἐκδεδομένος, ἀλλως σάντις πρεσβεύων, ἀπὸ τῆς σωμά-

λαόντος ἀφέντες ἐξετάζειν τὸν τρόπον, αὐτὸ φιλόν αἰδεῖσθε τὸ σχῆμα. ἐμοὶ γίνωσθ' ἀθηναῖοι καὶ ταῦτα δ' πλείω γύαν πολλῶν δι καὶ ὁ τι ραλέγειν ὑπὲρ ξενάν, ἐξελάζουσι τίς τε ἐγνόμην πρὸς ὑμᾶς τε καὶ τὸν ἐξαιρῶτα. τίνος εἰμὶ τε εἵνεκα βοῦβ ὑπὲρ ἐσων. ἐδὲ τὰ σωπᾶν παρρησιά πρὸς τὸν δῆμον ἐχρώμην, δ μὴ νῦς ἐμαυτόν αἰ τίας τὲ καθαρὸν ἀπάσης, δ σρίας ἄξιον. ὅτι ναὶ ταῦθ' περὶ πολλοῦ τέλως ἐποιούμην. ἵνα τὰ ρμὶ δοκῶ τὸ λόγοις πιθέντες ρᾴτορες, ἀλλὰ φόβῳ τῶν θεῶν κωλυθέντες ἄπρακτον ἀπέμψαι τὼ πρεσβείαν. μὲ δ' ἐλίπωτε μὲ μίαν τοφιλίπωω πρόφασιν εἰς τὸ μέμφεσθαι τὸν δῆμον. τὸν ρωμόν αὐτέλταξα βῖς μακεδόνων λόγοις. καὶ μᾶλλον εἶλόμην ἀνάξιον ἐμαυβῦσχῆμα περιθέσθαι δ καθῆσθαι πρὸς ἱρεῖς ἱπέας, ἥδομῶαι βῖς τὰ κείνου φρονοῦσιν ἐπτιμᾶν ὑμῖν. ἐγὼ μὲν δὲ πύτοις τοῖς λογισμοῖς ὧν τὸν ρωμόν ἔδραμον. δ παραχρῆμα πολλοὶ περιῆσ κᾶσιν ἐπτὰδοι καὶ συγχωρεῖς. πάντες ὦ ἀθηναῖοι δακρύοντες. δ' ρῶντες οἴωτρόπω δημοσθένης ἀθήνησιν ἐλθρῶν διαφάγ ἡχεῖρας. ἔμελλον δ' ἄρα μὲ δ' οὔτ' διαφεύξεσθαι. βοαύτα τὶς ἦν ὑπερβολὴ τῆς ἐμῆς δυστιμίας. ὡς γὰρ εἶπεν μὲν οἱ πρέσβις ὑπὲρῶν ἦκον. σωεῖ πεν μὲ αὖβῖς οἱ πολλὰ δὲ σωῤῥηκότες μακεδόσι. τῶν δ' ταυτάμοι φρονοώτων ὀφόβος ἀφῃρεῖβ ἰὴν φωνήν. ἄγγελεδέ τις εἰς τὸν δῆμον δημοσθένην τὸν παιανίέα καταπφευγέναι πρὸς τὸν ἐλέου βωμόν. ἐψηφίσαθε ὦ ἀθηναῖοι τὸ γενναῖον ἐκεῖνο ψήφισμα. μάπιον εἶναι τὴν ἱκετείαν. λῆρον ἦν τι αὖλεν ἐπικουρίαν. γέλωτα τὸν περὶ τὸ βωμὸν νόμον. ταῦτα γὰρ πάντα ἐνῆν ἐντῷ δεῖν ἅπασαν ἐδιδόναι τοῖσβουλομένοις λαβεῖν. ἦλθον οἱ βξόλαι τρέμοντες ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. εἶδον μὲ πὶ βῦβωμῷ καθήμενον. ἔκλαυσαν πρότερον, εἶτ' ἀπήγγελαν, ἃ ἤκαν ἐβούλονβ. ἀνάγω δ' κμό σθενες. καὶ τοῖς πρέσβεσι δεδεμένος ἔπε. ταῦτ' γὰρ αθηναίοις

ἔδοξεν.

τας ἀφῖγμαι λόγους, ἔπεμψε φίλιππος βουλόμενός με παρ' ὑμῶν λαβεῖν πρᾶγμα εἰκὸς παιῶν. γὼ ὑπὲρ ὑμῶν αὐτὶ τεταγμένον αὐτῶ, καὶ πολλῶν αὐτὸν ἐκκεκρουκότα. λιμένων. πόλεων. τόπων. καὶ τὸ δίκαιον ἀπολόντα καθ' ἁμάς. ὑπαρχείσας ἐπιθυμῶν ἔχειν. τῶν μὲν οὖν τοιαύτας ὡς ὑμᾶς φοιτᾶν πρεσβείας, θαυμαστῶς ὡσαύτως ἔχειν σοι δοκῶ. ὅτε καὶ παθεῖν ἂν παρ' αὐτῶν. μαρτυρία γὰρ δύπου τούτου τυγχάνουσι σαφὴς, ἐμὲ μάλιστα τῶν τῆ πόλει ταῖς ἐπιθυμίαις ἐμποδίζειν ἐκείνοις. τὸ γὰρ μόνον ἐξαιτεῖν, δῆλον οὖν ἐστίν. ὡς σὶ μὲν ἀυτῶν συμπράττουσιν. οἱ δ' οὐ σφόδρα λυποῦσι. δημοσθένης δὲ ἐστὶν ὁ μεγάλων τ' ἀγαθῶν ὀφείλων δίκην μακεδόσι. ἐλογιζόμην δὴ πρὸς ἐμαυτόν ὦ δημόσθενες. τὸν μὲν κίνδυνον ὃν ὁρᾶς, τ' ἐπὶ τοσοῦτον ἥκουσιν οὐδὲν. τί διανοῆ δρᾶν. λόγων μὲν ἀφθόνων αὐτὸν ἐρεῖς. ἐπεὶ τ' ἂν τῆς ἰδιώτας περὶ μόνον τοῦτο τοῦ πράγματος, ῥᾴδιον ὡς πλεῖστα δίκαι ἀλέγειν. ὅ τι δ' ἂν ὦ ἄνδρες ἀθηναῖοι, εἰ μὲν ἴσα τοῖς ἐν τῆ πόλει γενομένοις, κἀμοὶ ἔμοιγε ψήφισμα ἀπαγορεῦσαι, καθ' ὧν ἀν τις λέγῃ, ἄξενος. ἀμέθικος ἐξεδόθη παρ' ὑμῶν, ὃν τις ἐξαιροῦσιν ἐχθροῖς, ἢ καλὸν μὲν τοῖς παροῦσι παράδειγμα ἀκολουθεῖν. γραφέσθω δὴ τ' πραπέσθω τ' ἐμοῦ παραπλήσια, καὶ μηδεμία βούλομαι τοῖς κινδυνεύουσι νέμειν. εἰδέναι μὲν παρελήφατε παρὰ τῶν πρόσθεν ἐργοκεκυρωμένον διαμηδέν' ἀφορᾶν προῖσθαι τὸ δίκαιον, μὴ δι' ἐμὲ νῦν ἐνδῶτε. εἶεν ἀντιλέγω τ' τὰς ὑπὲρ τῶν ἀδικημάτων ὑμᾶς τραπείας. τὰς μὲν, ναυτικὰς. τὰς δὲ, πεζὰς. τοῦτο μὲν τὴν ὑπέρθεσιν εἰσαλλάξαι τοῦτο δὲ τὴν ὑπέρεσιν θέσθαι πόθεν. οἰμαι γὰρ ὑμῖν ὀφείλοντες δίκας, τοῖς ὑμετέροις κινδύνοις ἐσώζοντο. πολὺ τοίνυν τοῦτο λαμπρότερον, τὸ καὶ λακεδαιμονίους τῶν αὐτῶν τυχεῖν διοὺς ἐδουλώσατο μὲν τυράννοις τριάκοντα. τὰς δὲ ναῦς ἀφῃρέθητε. τὰ τείχη δὲ κατῃρέθητε. τί δὴ πεῖσαν ὑμᾶς βιάζεσθαι. ἀδέν. πολὺν δὲ λιπεῖν ἐπίσασθαι. οὐ γὰρ ἔστι

ἀκούειν ἀφ' ἡμῶν, ἢ τὸν βωμὸν ἀναπαῦσαι ἐπίλαον. ὡς ἀνὴρ καλῶς ἔχων μὴ τὸν αὐλὸν θυσίαις μὴ τιμᾶν. τοῦτο δὲ θυσίαν τὰς ἀπαυδᾶν, ἀτιμάζειν. ἐπεὶ δὲ θυσία μὴ ὑπὸ θύεται τῶν χρησίμων ἀλλ' ὑπὲρ τῶν μεγάλας ὑμῖν ὀφλόντων χάριτας. αὐτῶν αὐτοῖς βουλόμενοι τὰ πρεπόντα ἐπιτελεῖν. ζῆν ἐπ' ἐξουσίας ἁπάσης. ἴδοι δὲ τις ἂν τὴν θύσαν γνώμην μᾶλλον ἀπόλλωνος ὃν πρότερον δέδωκα, καὶ παρ' ἐμοῦ προσταθῆναι, ἢ μὴ δέως μὴ ἐπὶ τοῦτο ἥκειν τοῦ πράγματος, τὸ πολιτεύεσθαι ἐμοὶ καὶ σὺν ἐμοὶ πολιτείαν, ἀμοιβὴν δίκαιος ἂν τὴν ἐναντίαν, ὁποίαν ἴσε, βουλόμενος δοῦναι νῦν τὸν μὴ θέλειν καὶ διδάξαι τὸν πολίτην. ὡς ἀμείνονα εἶναι τὸν βωμὸν ἀμελούμενα. καὶ θύματα τὸν ἀθηναῖον δοῖ πάντες οἱ μάντεις πρόθυλεγον, ὡς ἐγὼ ταῦτα ἐναθηναίοις φθέγξομαι. καὶ τοιαῦτα φάσκ ῥήματα δημοσθένης, καὶ πάντα ἐπὶ σωσαλέουσι. διατί., ὅτι αὐτὰς ἐμὰς ὦ ἀθηναῖοι προαιρέσεως οἱ λόγοι. ἀλλ' ἕτερων μὴ ὧν ἐκεῖνα. τὸ μὴ μιμεῖσθαι τοὺς πρὰς. ἑτέρων δὲ γνέσθαι. ἐγὼ δὲ πάντων μᾶλλον. εἰς ἐκείνους βλέπειν ἀξιῶ. καὶ ἐκείνους πειθεσθαι παράδειγμα βουλόμενος. καὶ μὴ λιπεῖν τὴν παραδοθεῖσαν τάξιν. καὶ πρὸ ἐπὶ πλέον ὑμῖν ὁπάντα ἐγὼ θρασύς, εἰ τὸν τίνα καὶ βιοῦτον. ἐξέστω ὦ ἀθηναῖοι τὰς ὑποθέσεως. καὶ προσίθημι λόγον περὶ τὰς ἐξόδους ὑμῶν ἀργίαν. τοῦ τί γὰρ ἐώρων ἀμέλειαν τὸ μέρος τὸ πολὺ ἀμελούμενον. ὑπὲρ δὲ τῶν τοιοῦτον βωμόν βουλόμενος καταρραθυμουμένων, ἀδὲ πώποτε ἐπιτιμήσας οἶδα. ἀδὲ γὰρ ἐώρων βιοῦτον ἀδὲν περὶ αὐτὸν συμβαῖνον. ἀλλὰ καὶ πολλὰ πολλῶν τῶν προγόνων ἀφειμένους τρόπῳ. καὶ τὰν ἐν τοῖς θεάτροις ὁδὸν ἐμπροσθεν τῆς ὑπὲρ τῶν ἑλλήνων προνοίας ποιούμενοι βύς περὶ βύτον νόμους ἀκριβῶς ἐτηρήσατε. καλῶς εἰδότες, ὅτι τῇ πολὺ δόξαν, ἀτοὺς ἐμθρους ἐντῇ καὶ θαλάττῃ δωσαθαι νικᾶν, ἥκιστα μᾶλλον, ἢ τὸ φιλανθρώπως διακεῖσθαι τῇ γνώμῃ. καὶ πρὸς οἶκον ἔμ ἐβέμως. καὶ τὸν ἕλεον ἐν τοῖς θυοῖς ἀριθμεῖν. πόθεν σῷ ἐπὶ τοὺς παρόντα

¶ Petiit Philippus Demosthenem dedi sibi. Aufugit Demosthenes ad Arã misericordiæ Inde abstractus deditus est. Dimissus uero a Philippo in consultationem Atheniẽsibus rettulit: ut arã desiciant.

ΕΤΕΡΑ ΜΕΛΕΤΗ. ΠΡΟΘΕΩΡΙΑ.

ξήτησιν ὁ Φίλιππος τὸν δημοσθένην. ἐ καὶ ἐφυλλο ἐπὶ τὸν τοῦ Διὸς βωμὸν ὁ δημοσθένης. ἀπαναστὰς ἐξεδόθη. ἐ ἀφεθεὶς ὑπὸ τοῦ Φιλίππου, γράφῃ παρὰ Θηναίοις ἀπολεῖν τὸν βωμόν.

ΜΕΛΕΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Λιπόταται ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι τῶν πώποτε πεπραγότων, ἐν δοθεὶς μὲν ὑπὸ τούτων, ὑφ' ὧν ἥλπιζον σωθήσεσθαι. σωθεὶς δὲ ὑπ' ἐκείνων, οὓς ἅπαντα διατέλουν λυπῶν τὸν χρόνον, ἔτι, τὴν ἐμαυτοῦ πεῖραν φίλων ὥσπερ πρότερον. καὶ γὰρ εἰ τούτων ἔστι δεινότερα πάθοιμι, δυναίμην οὐδαμοῦ καταλῦσαι. γνώμην δ' ἔχων ἀφεστάναι τῆς ὑμῖν τὸ ἴσως ὀλεθρίας, ἐμοί τε ἐπικίνδυνος πολιτείας. ὅτε δ' ἐγνωκὼς, ὅμως ὑπὲρ τούτου συμβουλεύω καὶ τελευταῖον παρῆλθον ἐν ὑμῖν ἐρῶν. ὦ πεποιθότες μὲν, μεγάλαις δόξαν ὠφελῆσθαι μὲ δεξάμενοι δ', πολλὴν ἐμεγάλην αἰσχύνην ἢ νῦν τέγονε, βέβαιον ἴσχυσε τὰ πάλαι. τοῦτο δεῖ σὺν ἀπορρῆσαι τοῦτο τὸν βωμόν. ὀνήκτων πρὸς ἐμὲ πραγμάτων, ἀπφύκατο μάταιον. εἰ μὲν γὰρ ἐφρόντιζον τούτων δίκαιον συμφερόντων οἱ φάσκοντες ὑμᾶς εὖ ποιεῖν, αὖθις ἂν μετάτην ἐμὴν παράδοσιν ἔν ποιήσαθε. τὴν πρὸς τὸν βωμὸν αἰδῶ ῥᾳδίως ἀπολόντες ἴλεον αὖ λοιπὸν τὰς λοιδορίας. ἃς ἐμοῦ

ραν συζυγίαν. λυσαῖς δὲ ναυαγίοις τί οὖν εἴπερ ἀναγκαῖον ἦν ὑμᾶς
τι λάξατε τὰς τύχας, ὤφελον ἐγὼ πεῖσθαι νῦν. κἀγὼ, ἐφ' ᾧ μὴ νθα
κρύφνον. ἐπεὶ δ' οὖν τοῦτο ἀχύπορξε, δὸς ἐμῖν ὦ πῖρ χάριν μιτρίαν.
ἐπίτρεψον μέλει τὰς τελευταίας θρηνεῖν. μὴ σε φανώσης. μὴ δ'
προσείσης αὖθις νυμφίον. αἰσχύνομαι τοὺς λησὰς, εἰ πύθοιν βγά
μους δευτέρας. ὅλως δ' εἰ σφόδρα βλέπομεν ὑπακούφν, ἐχόρευ
πῶς ἂν δυσαίμην. φασὶ δόκει ναι δεῖν τὸν νυμφίον. ἐγὼ δ' κατα φὺς
ἀνήμφιον. ἐγὼ δὲ συνεσαλμένος. ἐρωτικόν. ἐγὼ ἀπε κείνης τὰς ἡ
μέρας, ἀνέρασος. φοβοῦμαι μὴ τῆς ὑμεναίοις ἀναμίξαι τὰ δάκρυ
α. φοβοῦμαι μὴ ταῖς αὐλαῖς τὰς οἰμωγὰς. κατείλημμαι τῶν φυ
γὼν ἀκριβῶς ἐξεκείνης. ὁμολογῶ βλέπφνὸν τύπον. ἀκούφνμοι δοι
κῶν τὰς φωνὰς ἐκείνης. δέδοικα μὴ τὰ δαίμονα συγκατακείμενος,
ἐκείνην ἀναπαλέσωμαι καίμην τοῖς τε ποιηταῖς σύνηθες ἄδφν
ἐπὶ θύραις νυμφίων μέλη. ταῦτα δ' ἐστὶν, εὐφημίαι τῶν μιγνυμέ
νων ἐπ' ἄλλοις τε πολλοῖς, ἃ τὸ μέγιστον τῶν δεξιῶν τῆς τύχης. λίρούλη
δράσαντόν ποιητὴν εἰς τὸ μέρος τοὐμὸν. εἰ πεῖν ὡς εὐδαίμων., ἀλ
λὰ ψεύστ). ἀλλ' ὡς ἆθλιος., ἀληθὴς μὲν ὁ λόγος ἄλλου σωάδωνβῖς
γιγνομένοις, ἄν δρες δικασαὶ, ἐγὼ παίταπολὺν ἐνὸς τούβου πείθο
μαι τῶν περὶ μασιγούντα. σρεβλοῦσθαι. τὰ τῶν οἰκετῶν εἰρωνεύ σωυρεῖν.
ἐπιταπίστα θαυμάσιται τὴν ἐνβῆς ἄλλοις εὐθυμότητα. φυτὶ δ'
μόνον σωπάστατὸν γάμον. ἀφνῶς μὲν ρέφ τοῦ νόματος τὴν ψυχήν.
εἰ δ' δυ οἰνθάτερον, ἢ γαμεῖν, ἢ μεθισάναι, ὅ, τι μὴ μὰ πολογίσιοθε
ταῖς ὑμετέραις αὐτῶν γνωμαι ξὶ ταύτην θέμενοι τὴν ψῆφον, ἀκού
σα. ἐγὼ δ' ὑπομενῶ μὴν ἀπειπαύσω δ' ὡς ἴστω τὴν γνώμην κρείτ
τω δεῖξαι βύσχύμαβος. τίς σωῆσι παραμυθία. πρόβος ὁ παρὰ τῶν σω
φρόνων. ἔπαινος ὁ τῶν ἐπιεικεστέρων. ρᾴμαλα τὰ πολλῆς οὐσίας λαμ
πρότερα. πολλοί φιλον φανοῦσιν ὑπὲρ τῆς εἰσεμὲ προνοίας. εἰ
δοῦν πανταχόθεν ἐξεργοίμην, ἀρκεῖ μοι τοῦβ προσάδοντ ν. θρηνῶν
τὴν γυναῖκα, τεθνᾰκομαι.

ἐκπλύναι διάς εἰς ἐρημίαν ἀναλήξαντας δὲ τὰ μνήματα θάψαι ὑντας
ἀντὶ τῶν ὑέων. ἀνμνήσθῶμεν ὑμεῖς μῦθύμμνησικάκου, μικρὸν δὲ ὕστε
ρον θάπωμεν, ἀκοίδμεί ζω ἵνα νάϊαν καὶ τὸ τοῦ τυφλοῦ. λυπεῖδὲ
ὑτόμὲν γάσαθαι τῶν ἐμῶν κακῶν, ὡς ἐμὲ ἀλλὰ τὴν πεῖραν σέρησις. ἀλλὰ ἴσον
δὲ ἐσθιώσον). δὲ τοῦ τοί μάντος ὑπόσχνδ' ἦναλῶς. λίς ἐνέγγυητὸς τοῦ
τρόπου. ἀχθόρᾶς τοὺς μμοίνω. τοὺς δὲ ἑταίρας προσθμμήσας. τὰς
δὲ, πίκους διορύπον τας. τοὺς δὲ τοῖς ἅπαντῶσι πλησιάζε τέινομ
ἵας. τοὺς δὲ μισθοῦντὰς ὥρας λαμβάνοντας. τὰ τοιοῦν τοῦ τερονεῖ
ναι δέλτιον, ἢ τεθνᾶναι. καὶ τοῦ τερον ἀ φραίνασι ζῶντες, ἢ καὶ σμύ
νουσι νέτῶ μμήνδ' οἶδα πολλὰς πρᾶς, οἵ περιόντων μέντῶν παίδων
καταδύον), τὸ πελατικὸ τοῦ νδ', ἀνακύπλασι. χωρὶς δὲ τούτων. ἄ
παιδα μμήδιαμεῖναι, δυσ ἰμμίας ἀνέϊκ. θῶμεν γάρ. ἀτιμάσαι δὲ τὰς
ἴυγας, τὰ μείας. ὅσῳ δὲ μετρι ώτερον δυστυχῆμᾶλλον εἶναι δοκεῖν
ἄφαῦλον, τοσούτῳ μᾶλλον εἰ πον θαυμάσαι τὰ πελθᾶσαν, ἢ σωσοικῆσαι
δευτέρα. ἐπὶ φατί κῳ δὲ δίκας. σύμμὲν γάρ ἐξ ἐστὸμ θεραπαί σον
ταῖς ἀφιοῦν τα τόγᾶρας τοῦτο νί τόν τῆς ἀπ κυρύξεως ἄξιον. τὸ
δὲ ἡμέτερον ἄφες. ἐμοὶ μεῖζον παίδωνεἰς παραμυθίαν, τὸ μὲν δὲν
δυσσεβὲς ἐμαυτῶσωφδέναι, πολλῶν δὲ πορίσομεν βοηθῶν, ἀ πὸ τῆς
παρᾶσης γνώμης. τὰς δ' ἴσως δὲ παῖδας κτησόμεθα. γάμᾶς δὲ τί κῳ
τὴν μνήμμνῶ πᾶρ, ἄνελε. ὃ γάρ ἐν ὑμμαί οις ἐμοὶ τὰ πράγματα. πλ
λῶν δὲ μίσυμφορῶν ἀνάμεσος. ἐ αμε ταύτας ὀδύρεσθαι. ὦ ψυχὴ γε
ναίας γυναικὸς. σύμοι τῆς ἀπ κυρύξεως αἰτία. τίς δὲ ἐμὲ μνες κα
ταχώραν. τί δὲ ἀνέμιμὲν τὸν πρᾶτί δὲ παρέδεξε μφύσιν τοῖς ἔργοις
ὦθαλάπλοι δαίμονες, ἀντὶ τοίων ἀδικημάτων, κατεδύσατε τόσ
σκάφος. τίνα κατηγόν τι στῆς ἀναγωγῆς ἀνδρὸς ἐραν αἰτίαν. ἢ
κουσιν ἢ δυστυχῆς τὴν ἐμὴν δουλείαν, ἐπλήγη πρὸς τὴν ἀκοήν.
ἐμηχανήσατο πόρον. ἐξέπλευσιν ἀ παλλάπου σατῶν δθνῶν. ὑμεῖς
δὲ ἀντίβῦσῶσαι δὲ σορέσατο κλυδώνιον, δὲ παρα πέμψαι πρὸς
λιμένας, ἀνετρέψατε. δὲ διεφθείρατε. δὲ διενείματε τῶν ἡμετέ

πρᾶγμα τοῦτο τὶς δημώτης. τὶς φυλέτης. τὶς μέτοικος, εἰ σὺ μὴν
ἅπασι παῖς, ἐγὼ δὲ τοῖς μὲν καθ' ἡμᾶς. καλὰς τιθεὶς δωρεὰς μόσις ἐμοὶ πρὸς
δουλείας σχήσει. καὶ δώσει τιμὰς. ὁρῶν οὕτω περιβοήτους ἀναγκαίως δια
τιθέντας. οὐδὲ πρὸς τὰς οἰκείας πρᾶξις, ἃς καὶ γε μὴ περὶ τὰ κοινὰ
βελτίων. τὶς δὲ ἡμῖν ὅλως ὥσπερ μίασμα τὰ τοιαῦτα πέπτωκεν, καὶ δῆσται βελ
τίων. τὶς δώσει θυγάτριον εἰσάπαξ προφανεῖς φάραγγας. ἀνοίξας
ὅτι πρὸς τὰ πρεσβύτερα βλέποντες τὰ δεύτερα νέμουσιν ἄνοιαι.
ἐδίδαξέ γε μὴ πάντων μέλλοντα τὰ φθάσαντα; ἐγὼ δὲ εἰ περίνους τὰς
λόγους ἐξέτασον παράτοῦ πρῶς. εἰμί τις λογισμὸς εἰσπράξαμου. ὦ
παῖ τὰς ἀνοίας ἀσπάζου μόλυσας φύσεως. τὴν τῶν μελιόντων ἀνέξηλοκας
ἀγριότητα. ταμέως ἐπιλάθῃ τὰς μανιώδεις ἐκείνας. γαμεῖν θέλῃς;
ἀλλ' οἰκεῖς γάμους καὶ βούλομαι; καὶ τί σὺ φθαλμοῖς ὀφθοῦς στίλβειν τὰς πρότερας. ἢ τὰς μὴ ἀξιοῖς θρηνεῖν, αὐτὸς δὲ κωμάζῃ.
ἐτὴν μὴ οὖν περσοῦ τὰ πάντα βλάπτειν, αὐτὸς δὲ μὴ δ' ὅσιον σωφρονεῖν
ἐθέλῃ νέοις μὴ μαρίζεσθαι. ἄδικον ἴσως καὶ σὲ ἀπολωλεκέναι
βδεύτερον τὴν περὶ τὸν ἔμπροσθεν λύπην. σὺ δὲ τῶν τῆς γυναικὸς θανά
των περιφανῶς σῶσον μόνος, καὶ ἐκείνης κρίσαι τὰ σῆς. ὅτι
πρέπει τὸς οἱ λόγοι πρεσβύτην ἀθετοῦν τινέον. ὁ δὲ πρὸς σὲ οἰκέσω
φρονοῦσιν ἀνάχεθ. παῖδας δ' φησὶ μὴ σοῦ λιάδαι βούλομαι. ἐ διαδό
χους εἶναι τοὺς γένους. εἰ πέμοι πρῶ. εἰ πεδὲ δεύτερος ἐ παῖδον ἰάτων τὰ
μῶν; πόσους ἂν δείξωσι τῶν πολιτῶν. γυναῖκας μὴ αὐτῶν ἔχοντας
εἰ πεῖν. πρᾶσας δὲ ἐκεῖνα μὴ νους, ἀνδρεῖς ἐσματον δικαίρωσι κοντας,
καὶ τὰ μὲν πίδα τοῦ πράγματος προσαφεῖναι μὴ νους. ἀνοῦ μὲν γὰρ μὴ
σοὶ ταῦτα πείθωμαι, γύναιον δὲ ἔνδον ἔ, παῖδες δὲ μὴ δαμᾶ φαίνο
ται, ἆρ' ἂν ἀναγκαίως ἐκπνεύσομεν εἶναι. πρᾶ δὲ μὴ γεγῶσθαι. ἐτὴν μὴ
ἀγνωμοσύνην ἐνανδεδεῖχθαι. τοὺς δὲ διαδόχους ἐκ ἔχειν., εἰκὸς δὲ
πυνθάνεσθαι τὸ δαιμόνιον ἐνταῦθα νεμεσήσῃ, καὶ δίκην τὶς μοχθηρίας
ἀπαθήσῃ τὴν μὲ παιδίαν. καὶ δὲ δῶ μὴ νεύθυς εἶσεσθαι παῖδας. τὶς ἂν
ἐγγυᾶθεῶν ὡς εἰς ἀμὴν προδώσουσι βλέψοι πάλιν ἐξαίρεθμήσω τὰς

βίς δ', ἀπέλυσε τέλεσιν ἀπείρατ', ἔβυσε μὴν, φοβεῖ. βύσας δ' ἐφίλ
κευσε. μὴ βίνυν ὅρεσι ς ὀδεῖ ναι γυίοιθ' ὡ περίβυτον, ἔνοισι δ' Ὀρέλ
λιον δ' τόμεῖρον ἑτέρω κιν θυμαίνεται. εἰ βίνυν δ' τῶ ἀρχὴν ἀπέρε
φόμην Ὀνταμον, ἀπὰν ἀπ' ερισαλόγων, οἱ πείθεσιν οὕτω φρονεῖν, δι
ἦλθον ἅμτας μοιρίας, δι' ἦλθον ἀ' ν' παίδων ἀπρολάς. μέθην γυ
ναικῶν. ἀκρασίαν λαλιὰν. ἀλαζονείαν: πολλὰς δ' ραγωδίας ἐκγά
μοντες ἐκ μιᾶς. ἀλλὰ νῦν μὲ λέγω βύτον ὄδε ν. ὅταν τὰ μοι δοξά
ζῃ ν περὶ βῦ πράγματος ἔδοκεν ἀδυστυχὲς. ἀλλὰ τίφημι. λόγων
ἁπλοῦν δ' δίκαιον. σὺ δ' πρᾶος ἄκεσον. μὴ καταναγκάσῃς ἄδι
κόν με χολοῦσθαι περὶ τῶ κέμοὶ μὴν ὥπερ. μὴ δ' τῶ ἐκείνης μεγα
λοφυΐαν ἀγνωμοσύνῃ πρόπαν ἀμείψασθαι. μὴ δ' τὸν σαυβῦ παῖ
δα χέρωγυν αἰνὸς εἰσάρετο ἀπόφυγε. βύσας μὲ βλομὴν ἃς γα
μεῖν, οἱ νόμοι μισοῦσιν. ἀλλὰ τοὺς ἀπεθέλοντας ἀνδρὸς εἰδέναι
χάριν. ἀνδρεσίαν παρεῖκεν εἰλύφαμμὴν ἓν οὗ τί σωσάτοκον
ὅ τι περεῖπεν ἐστὶν ἀμοιβῆς. ἐξελάσω μὴν γὰρ εἴδομεν. ἀπάγγελέ
τις ἡμᾶς ὡς ἀπούω. τὰ πρῶτα τεθνᾶναι λῃς αἰς πεῖπεπτωκότας.
ἅδε δ' πίστιν. ὃ γὰρ ἀπέβουλεπ, τοῦ τοἀπώλετο. αὐτὸς ἐπέσελον
μετὰ ταῦτα τῶ δουλείαν μενύων. ἅδε, ἀδιαλέχθη πρὸς αὐτῶ
ὑπὲρ ἀνδρὸς δευτέρα. ἐ τοι πολλὰς ἴσμεν ἀπ' τῶν πρώτων προ
φάσων μεταπηδᾶσας ἑτέρους ἐθισμένας. ἔμελλεν ὁπ' ἐμοιβοι
θάσθαι. ἅδε δ', ἔφθη τῶ τύβυ προθυμίαν. ἀπέδοξο πόσμον. ἐμάλισα
γυν αἵπες ἐρῶσιν. ἐπέρησε πάφας. ἀπούσαμεν δ' ἐναίνατα πολλί
σῶν τῶ θάλασσαν. ἵν' ἔγκε πνῶν πάγίδας. ἔνεγκε πνευμάτων προς
βολάς. ἐπεὶ δ' βάπτιζομὴν τῶ ναῦν. ἐπέφωκε τῶ ψυχὴ νὺ πέρ' ἐ
μῶν. ἐξηνέχθη πρὸς τῶ γῆν ἐνοίκ ρῶ τῶ σχήματι. ἔρεσσε νῆ μῖν
δ' μετὰ τελαῖ ἐκ νέος λύσιν. ἐξεῖ λελύπῶ νμύθων ἀπίσαν, βέβαιωσα
μὴν πὸς παραῦ τῆς τὰ πάλαι θρυλλόμενα. ἐπὶ τὸ τοῖς γάμοφορον
Τίσαι μὲ κελαύφς. ζῶν δ' ἔτι δ' περιών. βλέπων τοῦ τον ὑπλιον, ἅπα
δικεῖν σι δοκῶ., δ' τίς ἡμῖν διαλέξεται. τίς συμβάλλει. τίς κοινωνήσει

ἔργων ἐμοὶ τὰ κοινωνούς, ἢ τὰς ὀργὰς παραβοὺς ἄλλους κληρονομεῖν ἀλλ' ἀ τε ἐκείνοις ἂν δεῖσ' ἂν ἐγκαλέσαι ὑγιαίνων οἶμαι. ἐγὼ τοῖς αὐτοῖς δι' ἃ οἷς ἀφεῖμαι. ἀμφοτέρων γὰρ δικαίως ἐπαισχύνομαι μὴ βουλαμεῖν, ὃ πάντες ἐπόθουν, καὶ βουμὴ βοῦτο ποιεῖν, ὃ πάντα ἄμφνον. ὥστε προῶ τοῖς ἐκείνοις μᾶλλον ἢ κεχαρισμένον ἢ προαίρεσις ἅπασι τοῖς τοῦβ προαιρουμένοις, ἀθῷον εἶναι δεῖ τὸν τότε μήν. ὅλως δ' τάτε ἀδικήματα καὶ τὰ μή, τῶν τὰ μὲν εἰκῇ λύθαι. τὰ δὲ μὴ, δοκιμάζεσθαι. πρὸς ἐκείνοις οἱ τοῖς νῦν ἀφέροντες κρίνω μᾶλλον γὰρ νομοθετοῦσιν τες εἰσάλθομεν ὥσπερ τὸ μέρον. ἀλλὰ τοῖς ἡμῶν οἷς ἐξόμεθα. ἀπόκεινται δήμοι διαλῖτο πλέπειν ἀδικεῖν νομίζομεν ὅτι φαίης ἂν τὸ γε παλαιὸν δεῖν ὑφαιρεῖσθαι. ἐπεὶ τῶν προδοτῶν τοίνυν ὁ αὐτὸς λόγος. ἐτῶν ὑβρεισῶν. ἐτῶν ἀνδροφόνων. ἐτῶν μοιχῶν. ἐτῶν ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου εἰσόντων. πάλιν τοίνυν ἐρήσομαι, διαλῖτο τοτε οργεῖν καὶ δίκημα δέ τε τοῦ καὶ λίπεσθαι. ἐφιλοσοφεῖν ἐπολιτεύεσθαι. πᾶσα δ' ἀνεῖται δικάσασθαι. ἐν τούτοις ἐν τοῖς κυρίοις ἀπείρηνόμοις. ὁ τοίνυν ἐκείνων ἕκαστον ἠλευθέρωσεν αἰτίας, τοῦτο τὸ τοῦ δάμου ἀποφεύγειν ἀναίθωον γίνεται. εἰ γὰρ βοὺς μὴ νόμους παραβαίνοντες, διαῶ τόβοῦβ δίκην ὑφέξομεν. ἃ δ' ἐξεῖσι δράντες, μηδένα ἢ πονολαοθησόμεθα, ἰαχέως τὸ τὸ πάλιν ἐνδικασυ εἰῶν κεκώσομεν. ἀλλ' ἀ τε ἐγένεβ βοῦτο πρότερον, νῦν τε ἀκάμ εἰκότως ἀρχὴν λάβοι. ἀλλοὺβς πανὼ κρείσιως ἄρισος. ὁμέν ὑπερβὰς νόμον, ζημιούσθω. ὁ δ' μηδένα κεκινηκὼς, ἀπφανέτω λίσβί νυν ὑπὲμὲ μὴ βλαμβάνεσθαι. τῶν νόμων ὑπερπεπόθη. ἀδεῖς. ἐπάσω γὰρ οἶμαι λῶν πολιτῶν ἐνβῖς βιοὺβισνόμοις γίγνεσθαι τὸ βέλτιστον. ἐγάμουν πρότερον ὥσπερ ἠβούλομην γὰρ. νῦν δὲ θέλω. ἐτοῦβ ἐξεσιν. ὥς περ γὰρ οἶμαι ἐτρὶς ἐπολλάκις ἐφεῖται γαμεῖν. ἐπεὶ πὸς ὁδιαβάλλων ἐνταῦθα τὸ πλῆθος, ὅτ' τοῦτ' τῷ ἀρχὴν μὴ γαμεῖν. ἐβῖς πρώβις ἀρκεῖσθαι, πάλιν δέδοται καλῶς ἐπροσκοντας, ἐπὶ δὲ γὰρ βῖς μὴν σωίνεγκεν ἢ βοῦ πράγματος φύσις.

ταῦτα δὲ ἐξ ἀρχῆς τοῦ νόμου ἐστὶ φύσιν καὶ ἀμείλικτα πρὸς ἅπαντα τὸν ἐκ τοῦ γάμου ἐκβεβλημένον καὶ ἀπορρίπτοντα μόνον

ταῦτα δὲ τοὺς ἄλλους φρονεῖν ἀξιῶ. δεῖ γὰρ μὴ, δικαίζω. τὴν γυναῖκα δὲ ἐπαινῶ. πάντως δὲ δεῖ βοᾶν περίεργόν, ὃ τι οὐκ εἰκῆ γυναικὸς ἀκούσῃ τὸ γύναιον. βοᾷ τε κεῖνο τὸ πάθος μεγάλα λαμβάνει. δεῖ συγχεῖ τὸ λογισμὸν. πράττουσι δὲ ἐλθεῖν ὅτου, ὅπως ἂν εἰξῇ. ἵνα αὐτῇ κόσμος ᾖ δι' ἃς αἱ μάτια δεῖ χρυσᾶ λιλιπτῆρες. δεῖ ἀμφιδέραια. δεῖ ταινία τά τινα. ταῦτα ἀποδομῆν. δεῖ τῶν λύτρων ἀγείρασα τὸ μέτρον, λαθοῦσα μὴ τὸν κηδεστήν. μεμφομένης δὲ ἐδεῖ, ὡς βαιὰ μέμφεως αὐτῇ προεκμήνηνα μὴ λῦσιν. δεῖ πάλιν τύμβου λαβεῖν μέλι πωπέρα. σκεπτοῖ δὲ ἐξεῖναι δ. δεῖ ἄλυβα λλὰ πῆς. δεῖ λόκυθον ὑπερίσχιον. δεῖ τὸ σκάφος εὐθὺς ὑπερύχιον. ἐδεῖ ἄρα δεῖ τι λαβεῖν τὸ γύναιον λύσασθαί μέ τινα τρόπον. πῦρ δὲ ῥοῦς ἐπιτηδεύμενος, ἐνφέρεσθαι σῶμα πρὸς τὴν ἑστίαν δεῖ τὸν χῶρον ἐκεῖνον ὃν δουλαῖον τύχαν. ὡς δὲ καὶ εἶδον νεκρὸν ὑπὸ θαλάττης ἐκβεβλημένον, προσῆν, καὶ μικρὸν γνωρίζωμεν ἵνα μορφῆς τόνον τύπων. ἐνθυμεῖσθαι δὲ τὰς συμφορὰς εἶναι τίαν. ἔξω δὲ ἐμαυτὸν γενόμενος ὑπὸ τοῦ κακοῦ, περιμιθεὶς ἐκείμην. δεῖ τὸ κῦμα ἐπιὸν ἀμφοτέρας καὶ ἐκλυζεν. ἐκεῖνο τὸ πάθος δεῖ λῆξαι τὸν δάκρυσι φαλείας δεῖ καὶ νέθησαν εἰς οἰμωγὰς πρὸς τὴν ὄψιν τοῦ δράματος. δεῖ πολλὰ δὲ ἐξαίρεσις αὐτοῖς. ἀνδρείου σι νεκρὸν εὑρισκον βυλομένην, ταῦτα ἔδωκαν δεῖ νεμομένη. δεῖ πρὸς ἐμὲ ἀΐσωφασι· ὦ κακοδαίμον. ἐπεὶ γὰρ παρὰ βῦς οἰκείας. ἀδεῖ νος ἰδεῖ χρημάτων. λύεται σὶ τῆς γυναικὸς ἡ τύμβος. διὸ τὸν ῥηθέντα τὸν λόγον, ὥρμησα μένων πατασφάξαι ὧσ ὠμάτιον. δεῖ τὴν ἀμοιβὴν ἀποδοῦναι πρέπουσαν. ἐννοήσας δὲ γὸν πρᾶξιν τὴν ἀλικίαν, ἣ κω. ἴδ' ὅτομμὴ γὰρ οἱ προφήσωμ. αὐτὸς δὲ ἐν θάκρυσι βιωσόμενος. ὁδὲ, ἀντὶ τὸ τὸν ἀπεσπέφαβ παραμυθίαν. δ' κεῖνο τῶ τόγύναιον σωτῆρα ἐσαῖτῆς λύπης ἀφεῖλε. ἀλλαὶ εἶπα τὰ πλευκῶς, παράπομαι. δεῖ φανεὶς ἀπροσδόκητος, κεῖνομαι. δεῖ διὰ δὲ ξαβδαλείαν δεῖ ρασπᾶγυναικὸς, δικασηείφοβος. ναὶ φησινόμος δὲ ἔσιμοι διδᾶς τὴν ἀπαίρυξιν. ἐγὼ δὲ ἀπεῤῥῶ τὸ προμέρος λαβ. ὡς δὲ νάμος δᾶς ἀπλὴν μὴν ἔφιλήν. τόδε ἔργον δὲ προς ἴθησιν. δὲ ὡς σθεὶς αὖ δὲ ναναισεί μὴν τοῖς τοιοῖς τὴν ἰμωρίαν, πρὰν ἀνασέλλωσι τὴν θρασύτητα

βίνωμαι ἀπαίρειν, ἐμβὰς εἰς ὁλκάδα, καὶ παρὰ τοῦ πρεσβώνος αἰτήσας ἰδεῖν τὸν πρῶτον καὶ τὸ γωνάριον, ἀνήγόμην, ὡς δὴ γῆν ἀπερύσαντες, πέλαγος διαβάλλομεν. ὁρῶ πλοῖον ἐπιφερόμενον λυσιπόνοι δὲ καὶ δὴ πλησίον ἦσαν, ὡς παραχρῆμα μεσόνλοι κατάστρωμα τοξοτῶν. ὁπλιτῶν. ἀνδρῶν. ἐικοίλης νηὸς ἀνιόντων. ὥστε, μικρὸν ναυτοῖς ἔργον τὸ ἀρατεῖν. αἰμὲν ἐγὼ προσδοκᾶν, θάνατον ἀπείλουν. οἱ λησαὶ δὲ, μερίπους τὰς προσδοκίας ἐτίνοντο. ἐφοῖς τότε μὲν αὐτοῖς ὑπασάμην. ἐγὼ δὲ κατηγορεῖν προῦγμαι. τί γὰρ ὤπανῶς φιλανθρωπασάμενοι, πρᾶότεροι βοῦ ἐγένοντο. τίμιβος αὐτοὺς ἀπέθεσθε συμφορᾶς. βρένγωναιὸς. πρᾶος ὀργῆ. φίφωλι κασῶν. ἐπειλὲ βίνωμαι λὰς, ἄλγεσι τοῖς συμβᾶσι. θρασμὸν δὲ ὑπερουλόμην. ὃ δὲ παρεῖχον ὑποπλάγιον, ὃ δὲ καθεῖναι τὸν τρόπον, ἀλλ' ἐφύλαττον καὶ παρὰ τὴν δυστυχίαν τὴν γνώμην, ἐπικάμπτων πρὸς ἥλιον βύσλησα σλαμπρότερον. ἐ τότε ἄλλα πάντα φιλάνως ἐπέμενον ὁμοι. καὶ πλεῖστοι ἤρουβ. εἰπὲ ἔσιμοι. ἔσι νίφην. καὶ χρησὸς. ἐ βέλτιστος. καὶ πάνυ σπλάγχνων βοῦ παιδὸς ἡγούμην. καὶ νῦ ναγνοεῖν ἔοικε τὴν συμφορὰν εἰ δὲ ὑπὲρ ἁμαρτίτυχε, πάλαι ἂν ὑμᾶς ἱκέτευεν. ἀλλὰ παρέσωφασι λύτρα φέρων. καὶ πρὸς τοὺς οἰκείους ἀπεσώζου. ἐκεῖνοι μὴν ταῦτα. ἐγὼ δὲ ἐφεξῆς εἴπω διηγήσομαι. ἐ δι' ὀργὴν. δεῖξον ὦ πῶς βίς δικασαῖς τὴν ὑπόθεσιν. εἰ πέτις ἐκείνην ἔπεμψεν. ἐ τί θεν. ἐ τοῦ δι' ὁμήρου. ἐ ταῦτα δι' ἦλθον, ὃ δ' ἀβάλλην βουλόμενος. μὴ πλεονεκτεῖν. ἀλλ' ἐν τοῖς τῶν πραγμάτων ἀκολουθίας ἐν ταῦθα ἐμπεπλωκώς. ἐπεὶ ὅ τι γε καὶ οὐθὲν ἦν δὲ μιᾶν προσάγωγοῖς πρασσομένοις, δῆλον ἐγγύθεν. αὐτὸς δ' ἀπολογοῦμαι πρὸς τῶν ἐλλειμμένων. μηδεὶς λεγέτω τὸν πρᾶον ὡς κατεργασάμενον. δι' ὠλιγωρίαν τοῦ παιδός. ὃ πρεῖ δὲ τὴν φύσιν. ἄλλου καὶ πάρεσιν ἐραννῶν. δι' ἣν ὅθεν χρὴ σαι δάνυσμα. ταῦτα ἐμαυτὸν πέπεικα

δὲ ἀνάγκην προσεῖναι τοῦ ταῦτα φέρειν εἰς μέσον. διατί, ἀπάν
τες ἡμῖν ἔρουσιν οἱ κατὰ τὴν πόλιν πεπιδεύκασιν. ἀλλ' εἰσὶν οἱ δὲ μὴ
σῦσιν. ἀδὲ γὰρ ἔνεσιν αὐτοὺς ὄντας, μὴ καὶ δυσχεραίνεσθαι. τί
οὖν τούτους εὐφραίνομεν βίς ἑμετέροις κακοῖς. λίβις διαφό
ροις χαίρει, τὰ τιμιώτατα τῶν σαυτοῦ περιελαύνων. πέπρακε
κλαίτινι μαλεπὰ, σωπάσθω ταῦτα. κέρδος λαβεῖν τὰ σπουδὰς συ
μφορᾶς γεγενημένας. ἐπεὶ δὲ ἀσυγχωρεῖς ἀσυμφέρειν εἰλοῦ,
ω ἀλλ' ὑδραγωγίῳ δεῖμε τραγῳδῆσαι τὰ πάθη τῆς οἰκίας, λέ
ξω δὲ διηγήσομαι. ἄκων μὲν ἄκων μέθυς θεοὺς. ἐρωδιὸς ἄν οἶος
τε ὦ. νὴ θεοὺς ἐγενόμην ὦ ἄνδρες θύτοι παῖς. δυστυχὴς μὲν
ἄρα. πονηρὸς δὲ ἐδαμῶς. τεκμήριον δὲ. ἀγαλάπικρυξι πρό
πεπον ἀδὲ ἐπίνευσιν αἰτίας. ἀμείρας. ἀμείζους. ἀλλ' ἔργειν. ἐπαι
δαιν. ἐπίμπ. πολλάκις ἤυξαθ τοῖς θεοῖς φυλάττειν αὐτῷ τὸν πῦ
λον διάδοχον. ἐπεὶ δὲ ἐδόκει καιρὸς εἶναι γάμου, πρὸς ἐμὲ μνη
μονεύει. καὶ διηγεῖται τὸ γένος τῆς κόρης. τὴν σωφροσύνην. τὸν
τρόπον. τοῦ σώματος τὴν ὥραν. πάντα οἰσάντις ἐπαινεθεί
νουν ἔμοιγε. ἐ τελευτῶν προσέθηκεν ὡς εἰμὴ κατὰ τὸ παρὸν ἁρ
μόσαιμι, μηκέτι παραπλήσιον γάμον ζητήσης. ἐπεὶ οὐθὲν. τί γὰρ
ἀνέμελον τὸ σαυτοῦ ἀγαθὰ προσίεσθαι. καὶ κἀδίαλον πρὸ τῆς
προνοίας ἐθαύμασα. τί δεῖ καθέκαστον λέγειν ὅσα παρ' ἐμοῦ ἐξέ
φερε γυνὴ αἰ κείας ἀρετῆς ἐπιδείγματα. ἐν γὰρ τοῖς ἐμὸν διά
χρημάτων ἀπαλλοῦσαι ἐλευθερίαν, ὁπᾶσιν ἐπέθηκε, γνώρισμα
τῶν ὅλων γίνεται. ὁ δὲ ὁμοῦ ἐμῶν ἐνάπασι χρησοῖς. ἐ κουφιζόντων
τὰ λυπηρά. ἐ συναναξόντων τὰ βελτίω. θαύμων πονηρὸς ἦν συζυ
γίαφθονεῖ καὶ περὶ ἴσης τοσαύτην ἀπὸ δημίας ἀνάγκην, ὁ σπ ἐκεῖ
θι διώσασθαι. ἐ γάρτοι περὶ πολλοῦ μὲν ἐφαίνετο τὰς γυναικὸς ἀπο
λαύειν. ἔμπροσθεν δὲ ἐγίνετο τῆς ἐπιθυμίας ἐμφερέα. καὶ τοῦθις ἐ
κὰν τρεῖς ὥπερ. εἰ γὰρ ἄλλως περιεργαζόμην, ἐξὴν κωλύειν. ἅσις

μαται, χωρὶς δὲ τὰδυς τυχήματα. καὶ τοὺς μὲν, μισοῦμεν. τοὺς δὲ ἐλεεῖν εἰώθαμεν, οἶμαι, ξύνθετοι εἶναι, τίνι τρόπῳ τὰς ὀργὰς παύσω, ὑμᾶς τοιοῦδε δέξω. ὡς δικαίως ἐμοὶ ταῦτα παθεῖν, ἰδοῦ σύνεστι μοι. τὸ μὲν οὖν προσήκον ἦν ἄνδρες, σιωπᾶν μὲν ὑπὲρ ἐγκεκαλυμμένον καὶ θρηνεῖν σωφρόνως τὸ γύναιον. καὶ τὸν πρὸ τουτονὶ τὸν χρόνον ἐμὲ μὲν ἐβούλεθ' ὁποιωνοῦν μοι τῶν δακρύων. εἰ δὲ μὴ τοῦτο, συγχωρεῖν ἐπὶ μαυτὸν μετὰς ἐμὰς συμφορὰς ὀδύρασθαι. ἐπεὶ δ' ἀνοσίοις ἀλίτουσι, μεμαλάμμονοῦν ἔλαμεν ἐλεεῖν δικαστήριον. τὸν δὲ τῶν θρέμμων ἡμῶν, ἀγῶνος ποιεῖται, δέομαι ὑμῶν καὶ κελεύω μὴ σπαρᾶναι τοῦ πάθει τῶν ἀδίκως ἀπολωλότων. ἀλλ' εἰς ὅσον ἔξεστιν ἐπανορθώσασθαι. καὶ μὴ πρὶν δεῖν βοῦτον μὲν ἔρημον γιγνόμενον, ἐμὲ δὲ ἐλεινὸν μόνον ἐπὶ τοῦ δοκεῖν ἀδικεῖν. ὃ καὶ μάλιστα δέδοικα. ὡς τὸ μὲν παθεῖντι δεινόν, μέτριον ἔμοιγε καὶ καινὸν ἀδεῖν. τὸ δὲ προσεῖναί τινα φαυλότητος αἰτίαν, τοῦτο δὲ ἔντοις σωφρονοῦσιν ἀφόρητον. πλεονεκτεῖ μὲν οὖν ὁ διώκων ὡ
αὐτῶν τοιοῦτος πρώτου, τῶν πρὸ ἔναι. καὶ πᾶν ὅ τι φθέγξεται, πάντας προσηγορίας προσήκει δίκαι ονομαίνεται. παῖς δὲ φεύγων καὶ
κεινόμενος, ἂν μὲν ὑποφεύγηται, καὶ τὸν ἐφεστηκότα κατήγορον αἰδεσθείς, ὑπερβάλλεται τῶν ἰσχυρῶν, ἐάλωκεν. ἂν δὲ ἴσχηται δεῖν ἑαυτῶν βοηθεῖν, αὐτῶν τοῦτο τῶν τὰ δίκαια λέγειν, θρασύνεσθαι δοκεῖ, ἐν μόνον ὧν δικασταὶ βούλονται ἐλαττοῦμαι. ἕτερον δὲ ἐμικρότητι, ἀνάγκη γὰρ τὰ μνήματα τῶν γεγενημένων, καὶ μάλιστα τὰς γυναικὸς, εἰστεταχὴν ἐμπίπτοντα, τῶν λογισμῶν ἐκκρέεσθαι. ἂν ὁ ὑμῶν τι βούλεται συμβῇ, βοηθεῖτε τοῖς δυναίοντι. καὶ παρ' ὑμῶν αὐτῶν πληροῦτε τὰ ἐλλείμματα, τὸ γὰρ τὰ ὄρκα μ
ἀφίζεσθαι, τοῦτό ἐστι, τοῖς πανταχόθεν φαινομένοις ἀκολουθεῖν, κἂν ὀλίγων ἀδυνάτως ἔχῃ, σώζειν ἑαυτόν. ἐγὼ μὲν οὖν μέλλω ὦ πρὸ, ἐνδεῖν τοῖς ἐξεῖναι τὰ συμφέροντα. μὴ

ὑφορμεῖ δὲ ἡδονεῖν καὶ ἐγκωμιάζειν τὸν πρὸ τοῦ τὰ δόκιμα ἐλλιμενίσαντα καὶ λύσαντα, εἰ δὲ μὴ τὸ πλάσμα τοῦ ἀνδρὸς ἦν θάλασσαν ἄλλην πλεῦσαι. ἐγὼ δοῦν ἐπαινέσομαι, εἰ βούλοιτο καὶ ἀπὸ τοῦ πρὸς ἐμὲ δίκαια ποιεῖν. ἐμοὶ δὲ τοῦτο δράτω, ὥστε καὶ κερδαίνειν ἐκ τοῦ γιγνομένου, καὶ μὴ τὸ ἦθος διαφθείρειν. τὰ δὲ κεφάλαια τῶν μὲν προσήκουσι ἕκαστα ἔργον δὲ τελειοῦσθαι ἐργασίαι οὐκ ἐμοί. τοῖς δὲ ἄλλους ὠφελοῦσι νοις, ἔργον εὑρεῖν, ὃ μὴ παραλιπεῖν μᾶλλον, ἢ μὴ λέγειν. ἴσως δὲ οὐκ ἴσφαλὲς βαθύτερον θεωρῶν. ἐμοὶ δὲ ἡμέρα ἔστω τὰ θαυμασθέντα μὴ μανθάνειν. ἡ γὰρ παθαινομένων μακρηγορεῖν. ἐκλύει γὰρ τοῖς μέσοις τὸ πάθος. γνώριμον δ' ἐμοὶ καὶ ἄλλοις τῶν ἀρχαίων. ἀρίστιδης ἐπαινῶν ἕνα ἐκέλευε λέγειν οὐ τοσοῦτον, ἐπὰν δυνάμην πλεῖστα λέγειν, μάλιστα καὶ ταῦτα ἐμαυτὸν βιάσασθαι.

ΗΜΕΛΕΤΗ, ΜΕΛΕΤΩΜΕΝ ΤΟΝΑΠΟ ΚΗΡΥΤΤΟΜΕΝΟΝ.

Ὑπὸ κόρον ἴσως ἐθαυμώθη καὶ τοῖς ἐμὲ καὶ ὧν ἐλλιφέναι. καὶ ταῦτα ὑπὲρ συμμῶν καὶ μεγάλων ἐγκλημάτων. ἐγὼ μὲν γὰρ ὧν μὴν, πέρας εἶναι μοι τῶν δυσχερῶν, τοῦ πάνυ δον. εὑρίσκω δὲ τὴν ψυχήν, ἄμεινον γὰρ ἐκείνην ἀμφὶ τοῦ πρὸς λέγειν, ἐπιχειρήσαντα. τὸ μὲν μετὰ τὸν πλοῦν τὸ μὲν πέρα σον ἐκεῖνον. καὶ τοὺς λόγους, καὶ τὸν τῆς ἀθλίας γυναικὸς τε λευτὴν, ἔτι καὶ τοῦτοί που πρᾶξαι δυσκόλων, ἀκόλουθα εἴτ' ἴσα καὶ λέλυπεν μείζω ἐμά ξαι. ἀλλ' ἐμοὶ δυστυχοῦντες ἀδικεῖν νομίζονται, καίτινες ἀνθρώπους ἀτόπως ἔχουσαν, αὐάγκη σωφρονεῖν ἡσυχίαν. ὅτε γὰρ εἰπόντι πλείονα δεῖν, εἰ χρὴ μὴ τὰ παρα

QVIDAM HABENS VXOREM: ET ADHVC sub patre existēs peregre pfectus a latronibus ereptus ad patrem scripsit rogans ut ipsum redimeret. Illo obaudiente uxor rebus suis diuenditis ad eum redimēdum nauigauit: Sed facto naufragio ad eum locum ubi uir erat: fluctu impulsa est. Tum ille uidens agnoscensq; cadauer illacrymauit cuius rei causā intelligentes latrones ipsum dimisere. Reuersus a patre cogitur uxorem ducere: Recusans exheredatur.

ΛΙΒΑΝΙΟΥ σοφιστοῦ. μελέται. καὶ λόγοι.

Ἐχωντίς γυναῖκα, καὶ ὢν ὑπὸ πρ̄ὶ, ἀπεδήμησεν. ἐγένετο ὑπὸ λῃσταῖς. ἔγραψε πρὸς τὸν πρ̄ὰ λυθῆναι θέλων. ὁ δὲ ἀκούσεν. ἐγὼ ἀπεδόμην τὰ ὄντα αὐτῆς, ἔπλευσεν ὡς τὸν υἱὸν σαλευσαι. ναυαγίῳ ἐχρήσατο. ἐξεβράσθη εἰς τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἦν ὁ ἀνὴρ, ἰδὼν ἐκεῖνος τὸ σῶμα καὶ ὠλόλυξε, καὶ δακρυσι γνόντες δὲ οἱ λῃσταὶ τὴν αἰτίαν, ἀφῆκαν αὐτόν. ἐπανελθὼν ἀναγκάζεται ὑπὸ τοῦ πρ̄ὸς γαμεῖν. ὁ μὲν βουλόμενος, ἀπεκηρύσσετο.

ΗΠΡΟΘΕΩΡΙΑ, ΑΝΤΙΛΗΨΙΣ ΤΟΖΗΤΗΜΑ.

Ὁ πρὸς τὸ τάχος σωτὴρ θέλων τῶν λόγων, ἀρίστη μὲν ἀπολείπεται, τῶν σχολῆ γραφομένων. δηκνύτασαν δὲ ὅμως τὸν χαρακτῆρα βουλόμενος. ἐπεὶ καὶ δημοσθένης, ἀπὸ παντὸς μέτριος. πάντα μὲν διατρίβεται. βουλόμενος τὸ κτῆμα ἄριστον, ὅτι μὲν ἐπάθησε, πάντας ἰδεῖν, πολλὰ δὲ δυσχερῶς σύμπεσόντα χορηγεῖ τῷ πάθει. ἐκεῖνο δὲ ἴσως οὐ πρόχειρον ἰδεῖν, ὅτι δεῖ τὸ ὑφορμοῦν θεραπεῦσαι.

ΠΙΝΑΞ

Ἐκφράσις δρόμου τῶν ἱππέων καὶ ἑτέρας γραφῆς, καὶ ἐκφράσις ἅρπης. λ ιγ c 241.

Ἐκφράσις καλαμβῶν λ ιδ c 243.

Ἐκφράσις μέθης καὶ πολέμου λ ιε c 244.

Ἐκφράσις αὐλῆς τῆς ἐν τῷ βουλευτηρίῳ λ ις c 245.

Ὅτι ὁ πλούτει ν ἀδίκως τὸ πένεσθαι ἀθλιώτερον, καὶ περὶ φίλων λ ιζ c 246.

ΤΕΛΟΣ.

πλείους ϕήφους κρατήσαντας	μ	ιϛ	c 88.
Περὶ φιλαργύρου πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀπαιρούμενον	μ	ιη	c 93.
Περὶ λίμους καὶ λιβὸς ἀδελφῶν λοιδορησαμένων ἀλλήλοις	μ	ιθ	c 99.
Περὶ πρὸς γαμβρὸν ἃ θυγάτηρ ἀπεκλείσαντος	μ	κ	c 107.
Περὶ σταλαγμοῦ τρωθέντα ξίφει ὑπὸ τῶν ἐκ κλησίας ἐκτεινάντων	μ	κα	c 120.
Περὶ δυσκόλου γαμβροῦ λάλον γυναῖκα ἔχοντος προσαγγέλλοντος	μ	κβ	c 129.
Περὶ παρασίτου τὸν τρίφοντος αὐτὸν ϕιλοσοϕήσαντος ἑαυτὸν προσαγγέλλοντος	μ	κγ	c 136.
Λόγος πρεσβυτικὸς πρὸς τὰς ἐρωμένας ὑπὲρ ἕξεως	μ	κα	c 141.
Τὰ αὐτὰ βίος. ἢ περὶ τῆς ἑαυτοῦ τύχης	λ	α	c 153.
Τὰ αὐτὰ πρὸς νέους περὶ τῶν ἐρώτων	λ	β	c 191.
Τὰ αὐτὰ περὶ ἀρτέμωνος	λ	γ	c 194.
Τὰ αὐτὰ περὶ ἀπληστίας	λ	δ	c 199.
Τοῦ αὐτοῦ ὑπὲρ ἀριστοϕάνους	λ	ε	c 201.
Τὰ αὐτοῦ λόγος πρεσβυτικὸς πρὸς Ἰουλιανόν	λ	ϛ	c 209.
Τὰ αὐτὰ μονῳδία ἐπὶ νικομηδίᾳ	λ	ζ	c 219.
Τὰ αὐτὰ εἰς Ἰουλιανὸν αὐτοκράτορα οὗ παλοι	λ	η	c 221.
Τοῦ αὐτοῦ καταλουκιανοῦ	λ	θ	c 232.
Τὰ αὐτὰ ϕόγος ὀργῆς	λ	ι	c 236.
Τὰ αὐτὰ βοοειγκώμιον	λ	ια	c 239.
Τὰ αὐτὰ σύγκρισις ἀηδὼν καὶ κόλως	λ	ιβ	c 240.

ΠΙΝΑΞ

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΜΕΛΕΤΑΙ ΛΟΓΟΙ ΤΕ ΚΑΙ ΕΚΦΡΑΣΕΙΣ.

Περὶ ὑβρίσεως, ὑποκειμένης, εἰ μὴ εἰς τέρας ἀγαγεῖν βλαπτόμενος αἰκίαν. μ α c 1.

Περὶ τῶν τὸ δημοσθένους ἐκπεσεῖν ἐλέσθαι μᾶλλον ἢ ἀπολογήσασθαι. μ β c 7.

Περὶ τοῦ πατρὸς τὸν αὐτοῦ παῖδα ἀπεκτονέναι τὸν, τὸν λαβεῖν τὸν τυράννου ἐτήσαντος μ γ c 12.

Περὶ φυλακῆς χρυσίου ἐυρόντος θησαυρὸν δραχμῶν πεντακοσίων, καὶ ἀπολομένης χιλίων μ δ c 21.

Δίκη τοῦ κλοπῆς καὶ ἄρσεως μ ε c 27.

Ετέρα μελέτη ἄρσεως ἐκ τοῦ ἐναντίου μ ς c 31.

Περὶ πλοίου ἀφελομένου καὶ εἰς δωρεὰν τήσαντος τοὺς φυγάδας εἰς πατρίδα ἐλθεῖν μ ζ c 35.

Περὶ πένητος πλούσιον μοιχείας ἁλόντος μ η c 41.

Περὶ ῥήτορος τῶν τῶν ἐναντίων προσεδρείαν βίᾳ λόγοις ἀποώσαντος, στρατιώτου ἀνδρὸς μὴ λαβεῖν γέρας ἀτιλέγοντος μ θ c 47

Περὶ τῆς τῆς λαίδος ἑταίρας ἐν κορίνθῳ πανώδου. μ ι c 59.

Περὶ ἀργυρίου ἐγκλήματος ὀμόσαντος μὲν ἐπαρσόμως δὲ κατηγορήσαντος. μ ια c 66.

Περὶ ἀδελφῶν ἀφελομένου καὶ τὸν ἄκτημον συνεῖναι ἀδελφὸν ἀναλῆψθῆναι τὴν πίστις μ ιβ c 71.

Περὶ ἀδελφῶν ἐν ταῖς διαθήκαις ἐπιτρόπους ἕτερον ἀδελφὸν αὐτῶν γράψαντος ἐπιτρόπους ἐχθαίροντος μ ιγ c 81.

Περὶ κατηγνωσμένου φυγεῖν ἀξιοῦντες τὰς

De Timonẽ Alcibiadem amãte & ſe ipſum accuſante. M. xvi. c. 99.
De patre generum & filiam occidente. M. xvii c. 107.
De præfecto occidente aduenam i cõcione deprehenſum. M. xviii. c. 120.
De moroſo uxorem loquacem ducente, Et ſe ipſum accuſante. M. xix. c. 129.
De paraſito qd ipſum alẽs ad philoſophiã migrauerit, ſe ipſum accuſãte. M. xx. c. 135.
Sermo ad Troianos de Helena. M. xxi. c. 141.
Eiuſdẽ uita, uel de ſua ipſius fortuna. O. i. c. 153.
Eiuſdem ad Iuuenes. O. ii. c. 191.
Eiuſdem de Diana. O. iii. c. 194
Eiuſdem de inſatiabilitate. O. iiii. c. 199.
Eiuſdem de ariſtophane. O. v. c. 201.
Eiuſdem oratio ad Iulianum. O. vi. c. 201.
Eiuſdem Monodia ad Nicomediam. c. 219.
Eiuſdem ad Iulianum Imperatorem conſulẽ. c. 221.
Eiuſdem contra Lucianum. c. 232.
Eiuſdem Iræ uituperatio. c. 236
Eiuſdem bouis laudatio. c. 239.
Eiuſdem urbis & ruris comparatio. c. 240
Expoſitio curſus heroum & alterius deſcriptionis & ueris. c. 241.
Expoſitio calendarum. c. 243.
Expoſitio ebrietatis & belli. c. 244.
Expoſitio Aulæ in ſenatu. c. 245.
Qd diteſcẽ iuſtę q̃ inopẽ fieri infelicius, Et d̃ amicis c. 246.

De Filio exheredando si recusauerit alteram uxorem ducere. M. i. c. 1
De abstractione Demosthenis ab Ara misericordiæ. M. ii. c. 7.
De Patre filium occidente quom Tyranus eum uellet rapere. M. iii. c. 12.
De Auaro qui quom thesaurū iuenisset drachmarū qngentarū ab ipso petebatur mille. M. iiii. c. 20.
Iudicium Neptuni & Martis. M. v. c. 27.
Altera meditatio Martis i aduersum. M. vi. c. 31.
De diuite senauiter gerente: & i remunerationem petēte exules reuerti. M. vii. c. 35.
De Paupere accusante diuitē adulteri. M. viii. c. 41
De rhetore amoliēte obsidionē hosti lem orationem, homine militari reclamante ne premiū referat. M. ix. c. 47.
De reditu Laidis meretricis i corinthū. M. x. c. 59.
De archidamo accusato cōtra legem orationem habente. M. xi. c. 66.
De fratre egregie se gerente & fratrē exulem petente restitui. M. xii. c. 71.
De fratre ascribente testamēto patris alterū fratrem infestum patri. M. xiii. c. 81.
De condemnato petente exilium pluribus suffragiis superantibus. M. xiiii. c. 88.
De Auaro patre filium exheredante qđ Aesculapio talentū uouisset. M. xv. c. 93.

¶ Χρισοφόρος κουπλείων, τοῖς ἐνταξομένοις χαίρειν

Πασῶν ἰδίην μήτερδ' πολίων προέχουσα.
ἔτι ἐπαλίθην φερραρίην χάρισι.
Οὐλύμπου γὰρ ἴδ' αἶνος σώζωνος μονάδ' παντα.
ἀμφι μὲν ἀντίλλω, ἀστέρι λαμπροτάτω.
Λύτπα σπεύδων ἀρεταῖς ἀστράπτοντ' ἄμφω.
αὐτὰρ ὁ μὲν δίκην, ὧν κοιρανέ' πολίων.
Αἶ σὸ δέγε πρακτίδεσσι, νεῶν ἰθύνει κὴ θάλασσαν οἴακας οἴσει, ἀνομίμως χ' ὁσίως.
Ἐν θ' ὁ μὲν ἱεραὶ ἔργα, σὸ δ' ἂν μουσάων δῶμον
ὀτρύνουσ' ἀσπεῖν. ἐνθ' περίξ τάνυται
Κρυδέμνοις ὠδῶμοις, ξὺν ἥρως τ' ἐλαφηβόλο.
νίσσωντ' ἀπείρου, πάλλοσ' ἴγω' ἐπὶ μῶ.
Ἄλσεα γαῖ' ἐρίβωλος, ὑφ' ἁπλωταί μ' ἑκάτερθε.
καὶ πλατανίστιόεσσ', ὄρνισι παμβριθέα
Προσθ' ἑτ' ἐνένοχα ἔργον, καὶ περιώσιον ἄρτι
πειθῆσ γὰρ θ' ἑρμῆ θ' οἵσι γόνος μελίτης,
Λιβάμιόσγε πλήσην, θῆκε λόγων πλουτάω.
τῆς σοφῆς μελίσσου, φρονεῖ δι καὶ μελίτη,
Τοῖς χρυσοῦ πάλαθέρου, ἠδ' ἰακώβου δώροις.
οἷς γιμεγίσην οἶδ', εἰ μὴ κατοῦδε χάριν:

¶ Hæc omnia Iacobi Boiardi Campsoris expensis acta sunt.

Gō uero mi Soteriane & diligentiam tuā probo,
& iudicium uehementer admiror : Nā qđ exteri
mortales facere ſolēt: Id tu mihi uideris accurate
admodum feciſſe. Prædiis.n. incendio pereitis & conflagrā
te familia, quiſq; qđ habet chariſſimū: uel maiore idicatu
ra æſtimat: Id raptī auehit : & a periculo uēdicat. Quom
itaq; ex conflagrāte Achaia multi multa hactenus expor
tarint, pretioſa ſanè, & ad animi cultū inſtructa. Tu quoq;
nuper in Italiā proficiſcens ex media (ut aiunt) Flāma Li
banium extuliſti . Sophiſtam illū quidem. Sed Di boni q̄ i
genioſum. q̄ acutum. q̄ luculentū! ut nulla uirtus in Rhe
tore deſiderari poſſit: quæ in ipſo non large abſoluatur: &
longe emineat. Hunc uero peregre aduenientē nuſq̄ iudi
caſti honorificētius excipi, aut cōmodius poſſe hoſpitari:
q̄ apud Hippolytum Cardinalē Eſtenſem Principē oibus
non modo Naturæ ac fortunæ, ſed et ingenii bonis præſtā
tiſſ. At ille, qua eſt in omne mortalium genus bonitate ac
munificentia, intelligens quantum uoluptatis iuxta atq;
utilitatis inde ad ſtudioſos & bene nata ingenia proficiſci
poſſet. Quod priuatim dicatum erāt: Publicū munus eſſe
uoluit. Habebūt itaq; poſthac homines dubium, utri plus
debeāt: tibī ne an ſūmo Principi. Quom tuo labore, tuaq;
opera factum ſit: ut in principis manus Libanius perueni
ret, Pricipis uero beneficio: ut tuo labore publice oēs per
fruantur. VALE.

ἀν, τάς τε ἰλεημοσύνας εἰδίᾳ χειρὶ τῶ προσάξει μφανῶς τε καὶ
ἀρυβδην τῶν τὰς καθ' ἑκάστην ἡδίδιας πειρυσίας τοῖς πένησι γι
γομένας, τάς τε τῶ ἀμμαλώτων λύσεις, τάς τ' ἐμνόμου ταῖς ἀ
πόροις ἀεὶ παθένοις ἰδίοις χρήμασι τὸ γάμου φροντίδας, τοῖς τε
ξένοις ὁδιπόροις προσέτι ἑκάσοις ὧν μρυσῶν τε ἀργυρῶν σαλή
ρων, ὃ βαλάντιον ἐμπλήσας ἀποπέμπες οἴκαδε, τῶ τε πρὸς τὲς
πλίτας ἴυνοιαν, ὃς δ' μιν ὑπὲρ εἰσαί μων ἄλλοτων ἡδ ἐπεῖ ντι τοῦ
τον μ. τεμένος ταῦτ' ἐν τῶ ὄυν τῶν παρ' ἐμοῦ κυρίως τι βίβλον ἀ
ναθεῖσαν προσηνῶς τε καὶ ἱλεως μένως δέξαιο ὃ δ' πανδιερκὴς θεὸς ἅ
πας τὸ ἄρξ ἀρχιρέως καθίδρας τῶ σὴν φιλανθρωπίαν ἀπ'
λαῶν σαν ἰδεῖν παράσχοιμι. ἔρρωσο.

τῶν βιβλίων ἑλληνικῶν παρασχόντι, λιβανίῳ γοῦν τῷ σοφιστῇ τὰ λοιπὰ καὶ διάφορα τῶν τοιούτων συγγράμματα ἀναθήλωσε φανεῖ τόπῳ τῶν χρόνων διακείμενα. ἄλθος μὲν οὖν πολύτλας πρὸς βίον ἄλλοις. καὶ τὰς τούτου σχολὰς ἐμπλήσειεν, ἀποσολίδας δ' ἐν τῷ Δαύρου ἀρσένιος, ὁμώνυμον κατὰ γένος τῷ ἀριστῷ ἐπαινέσομαι, ἐν αὐτῷ γὰρ θείας ἀρετῆς πόθος ἐνίδρυται, καὶ ὡς γε οἱ τῶν γραμμάτων ἐνασία παῖδας προσέπι, ὡς εἰπεῖν μόνος τὰ μέγιστα ἐν ὠφελείᾳ. ἀφθόνως δὲ τοῖς ἀεὶ διδαχὴν ἀμοιβῆ τε ἱκανὴν παρεμόχθησε, τὰς αὐτοῦ μελέτας ἔστιν βιβλίων σισιπώπ ἐφαρμοκώς, καὶ τὸ τούτου ἀδυλέγειν διαλογισάμενος, τάς τε ἀφαιρέσεις τῶν ἐν βίῳ δικαστηρίοις κινήλων ὑποθέσιμα τά τε παντοῖα τῆς ῥητορικῆς σχήματα, ἅ τε ταῖς ἀναθήκαις αὐταῖς ἀναθήκνυσι, κἄτερα οἷς αὖπις. προθύμως ἂν πάσοιμι, ἀλλὰ καμὼν ἀντιγράψας κἀπιμελῶς διορθώσας δίχα πείρας τῆ σχολαστικῶν ταύτας ἔμοιγε ἐς Ἰταλίαν ἀφικνεῖσθαι γλυκομήνῳ καὶ τὰ τῶν αὐσονίων μαθήματα ἐν τυπώσασθαι παρέδωκεν, καὶ μικρᾶς ἀμοιβῆς εἵνεκα τοῖς αὐσονίοις ὡς δῶρον προσοίσαιμι. ἀπάρας οὖν ἐκ πρίδος, ἀχανοῦς βυσσοῦ πλάγους, τοσοῦτον τὸ πειρατῶν ὑπερωρακὼς ἐς τὴν δε περίφημον πόλιν φερραρίας κατέρρηξα. ὁ πατροπαράδοτος γὰρ τοῦ, ἄμφωτὲ τῷ λόγῳ κανονικῷ τε καὶ πολιτικῷ. καθηγεμὼν τοῦ τε κοινοῦ κυροῦ καμιλίου καλκαγίνου ῥητορος περιοὖσ ἐφρόντιζεν, καὶ λέγειν ἀεὶ προσήκει. εἰ γὰρ μὴ τὰς ῥοπὰς αὐτοῦ ἂν λαροίμην οὐδὲν ἂν ἀνύσας τῷ ὄντι, ἀρξάμενος συνθεὶς τὸν βίβλου, καὶ ἐν τυπώσαντες, ταύτην εἰκότως ἀναπτῦναι τὴν σὴν φιλαμία πάντων ἠξίωσα. εἰ γὰρ ὅσον οἷος εἰμὶ μάλα πρὸς τὴν σὴν κυριώτητα τὴν γνώμην τραποίμην, τὴν τοιγένους λαμπρότητα παντὶ τῳ τοῖς πᾶσι δῆλον, ὑπερφυὲς ὅτι τῆς φύσεως, τὰς ἀρετάς τε, τὴν σοφίαν, τήν τε τῶν ἱερῶν πόθων καὶ τῶν μιμήσεων ἂν μίλα

Τῶν ἐκλελοιπότων ἀρχιῶν, ἀλλ' ἁπλῶς τῶν ἐν τῷ κυρίῳ ἀπολυτεύειν, τὰς ἀρίστας τῶν θεῶν ἐκκλησίας ἐρώμενος διανύων καὶ δι' ἁλίου, σωτηριανὸς ἀφ' ἁλὸς χαίρειν.

Λείσας μὲν ὦ θεοφιλέστατε, τοῖς τὴν ἀρχὴν δεδεικόσι μὴ σοφίαν ἀρετῶν ὄλαρεῖν, ἀλλὰ πανουργίαν, τὸ τοιοῦτον ἐμοὶ τὴν αὐτὴν κατὰ λόγον προσθεῖσι, τοὺς φιλομαθεῖς εἰδέναι μάλιστα, ἐκ παντὸς τρόπου ἀφαιρέσει, ῥᾳδίως τὸν αὐτὸν ἐμοὶ κίνδυνον ἀπὸ πάσας ἐκ τῆς ψυχῆς κακίας ἀπώσασθαι, καὶ βύτιόν σου δοκοῦντα τὸν ἄνθρωπον ὄσμι περ ὦ βάρει σῶμα περικείμενον τῇ ταύτης κουφότητι πανταχοῦ περιπλάμενον σὺν ῥοπῇ διαπράξασθαι, πρὸς τοῦτο ἐπισθι, καὶ τοῖς ἐμοὶ φαινομένοις οὐ τί τι πόνου τίθημι δαπάνης, ἀναβυμάλισασθαι διαφόρων βύτου εἰς τὸν περὶ βιβλίων πεντήκοντα τῶν ὠφελιμώτερον εἶναι νομίζω. μᾶλλον δὲ τῷ φιλοσοφωτάτῳ καὶ πάσῃ ἀρετῇ κεκοσμημένῳ, φιλανθρωπίᾳ καὶ φιλελληνι κυρίῳ Ἰωάννῃ τῷ Λάσκαρι, ὃς πολλὰ μὲν δὴ κεκινδυνευκὼς, οὐκ ὀλίγα δὲ χρήματα ἀναλωκὼς πᾶσαν, ἀσίαν διαβέβηκεν, καὶ πάντοθεν ἑλληνισὶ ὡς εἰπεῖν ἐπέβη πᾶσαν τὴν ἐγκύκλιον σωθρόισας παιδευσιν ταύτην τὴν εἰς Ἰταλίαν πομίσας οὐμηνῶς τοῖς αὐσονίοις γε πᾶσι προτίθησιν. ἐχ ὡς σοφίας χρῄζουσι οὐ γὰρ ἐμοὶ δίκα σόματα καὶ γλῶτται ἔσαν σαθρὸν μόριον. τὰ τοιαῦτα, ἐντόρωρτε καὶ φιλοσόφων δωσίμην σωαριθμῆσαι ὀνόματα, ἀλλ' ὡς εἰ τις καὶ τῶν ἑλληνικῶν μαθήσεων τὰ μαθήματα πρὸς τοῖς ἰδίοις ἁπλῶν θύμως ζόντα πάντα εὐσομίοις. χρὴ δ' ἴσως τὰ μὰ παρίσκα μὰ τεύθεν ὧν τινὰ δεῖ ὡς ἐμοὶ ἄλλα δὲ βιώσαντι, πᾶσα δὲ πάντως ἐπόμενα ἰδοπι, ὅτοις φιλομαθέσι, διορθώσει καὶ μελέτα πλείστη τὰ λογιώτατα τοῦ κυρὸς μάρκου μουσούρου ἐνεστίνσι, δὲ φιλοσοφοῦντες, οὐχ ἧττον μᾶλλον δὲ τῶν τοιούτων αὐτοῖα. βῦτο πεπομπότες, ἀφθονίαν ἄχρι

71 . 3 . C . 13

.21-3-D-13

Coll. Nov. sec. Vet. cat. inscr. Bib. Marc.

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ ΜΒΛΒ
ΤΑΙ ΛΟΓΟΙ ΤΕ ΚΑΙ
ΕΚΦΡΑΣΕΙΣ.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

ΛΙΒΑΝΙΟC

I

71-3-D-13

BIBLIOTECA NAZIONALE VITT. EMANUELE ROMA
71
3 D
13

M

Ex Bibliotheca
majori Coll. Rom.
Societ. Jesu
IV. 7. 2. e

154427
IV
3
G
4.– 2. B. 18.

Digitized by Google

Prima editio rara